தமிழரசு

திங்கள் இருமுறை செப். 16-1970 35 காசு

16.9.70

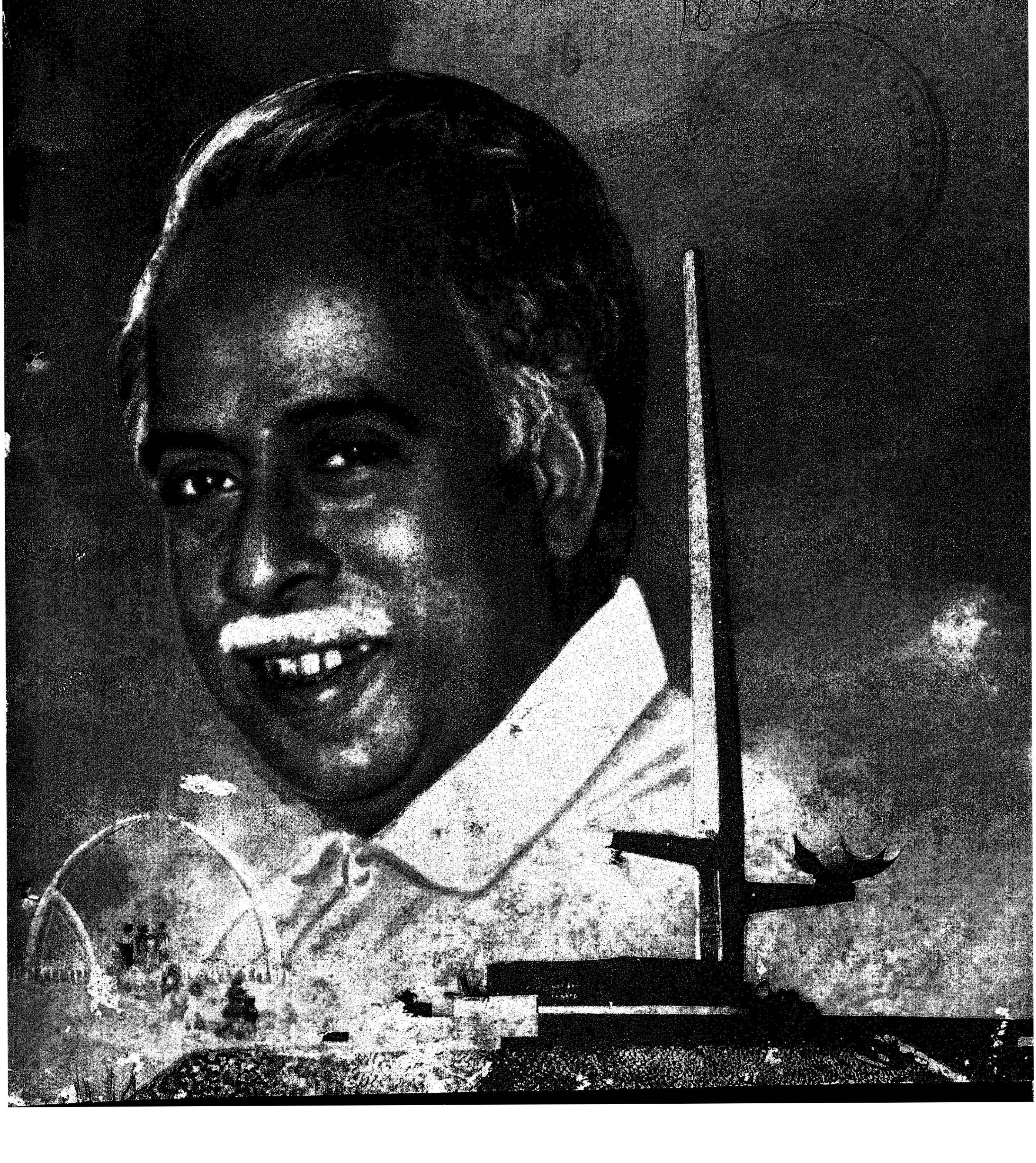

உறுதியான கட்டடங்கள்: நகரங்களில்-1

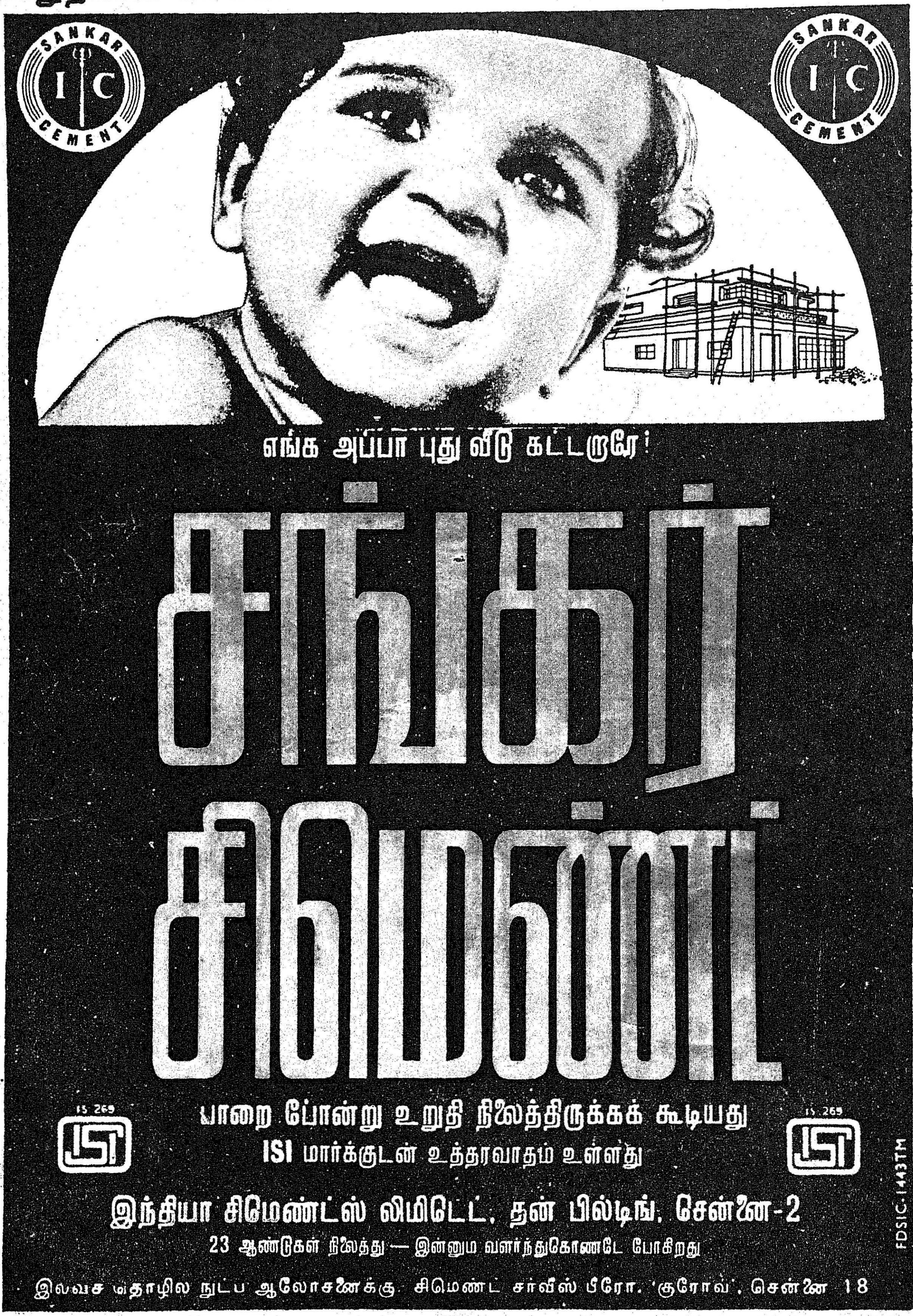

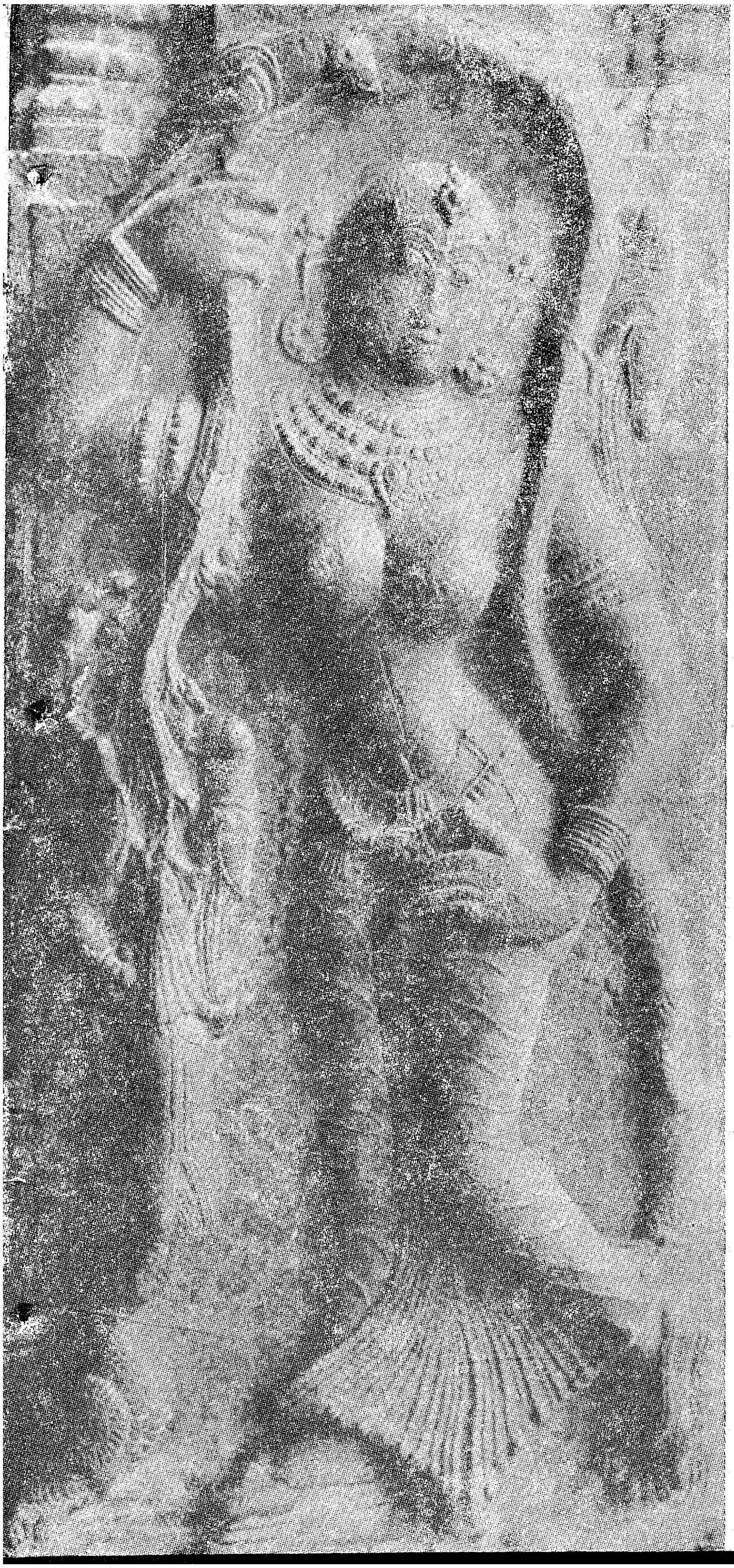

தமிழரசு

மலர் 1 1970 செப்டம்பர் 16 இதழ் 6

இந்த இதழில்

முதலமைச்சர் எழுதும்

இனியவை இருபது

புலமைக் காஞ்சி போற்றுதும்

செவ்வாழை (அண்ணாவின் சிறுகதை)

சிட்டுக்குருவிகள் சிரிக்கின்றன

புத்துலகம் காணப் புறப்படுவீர்

எண்ண எண்ண இனிக்கும்
வண்ண வண்ண ஓவியம்

சின்னச் சின்ன இழை
பின்னிப் பின்னிவரும்

பறவைகள் பலவிதம்

கேளுங்கள் தரப்படும்

ஆற்றோரம்!

மலைபோல் வரும் தொல்லைகளைப்
பனிபோல் ஆக்கிடும் ஆட்சி

கண்ணான அண்ணா!

முகப்பில்:
அண்ணன் பிறந்த நாளில்
எண்ணம் நிறைவேற
வண்ணம் சேர் மகிழ்ச்சிக் கோலம்!

மத்தியில்:
காஞ்சி நகரக் காட்சிகள்

அன்று அண்ணா

செப்டம்பர் 15.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 62-வது பிறந்த நாள்!

அவர் நம்மிடையே உலவிடவில்லை.

ஆனால் . . . .

இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி சொன்னது போல் ''நம்முடைய நெஞ்சங்களில் அவர் நிறைந்திருக்கிறார்.''

* * *

ஈழத்து அன்பர் சொன்னார், ''அண்ணா இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழர்'' என்று.

இந்த நூற்றாண்டில், தமிழ் பேசும் மக்கள் உலகின் எந்த மூலை முடுக்கில் இருந்தாலும் அங்கெல்லாம், அவர்களின் உள்ளங்களில் எல்லாம் முடிசூட்டிக்கொண்ட இணையற்ற தமிழர் அவர்.

> நம் நாடு வெப்பமுள்ள நாடு! இவ்வளவு வெப்பத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு வேர்வை ஆறாகப் பெருகியோட உழைப்பவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள் —இயற்கை வளத்தைப் பயன்படுத்தி, தொழில் திறனை உண்டாக்குபவர்கள் — தொழிற்சாலையை நடத்துபவர்கள் இருக்கிறார்கள்.
>
> திட்டமிட்டுச் செயலாற்றினால் 15 ஆண்டுகளில் ஜப்பான் நாட்டைவிடச் சிறப்பாக நம் நாடு திகழும் என்பதில் ஐயப்பட வேண்டாம்.
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

மலேசிய நாட்டுக்கு அண்ணா சென்றிருந்தபொழுது, அங்கு வாழும் தமிழர்களிடம் குறிப்பிட்டார் :—

'' நீங்கள் வாழும் மலேசிய நாடுதான் உங்கள் தாய் நாடாகும். தமிழ் நாட்டை உங்கள் தாய் நாடாக எண்ண வேண்டாம். அது உங்கள் தாய் மொழி பிறந்த நாடு'' என்று.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் பேருள்ளத்திற்கு இப்பேச்சு ஒன்றே போதும்.

* * *

முதன் முறையாக அண்ணா அமெரிக்கா சென்ற பொழுது, அவர் எப்பொழுது வருவார் என்று இந்தியத் தூதுவரகத்தைத் தொலைபேசி மூலம் கேட்டவண்ணம் இருந்தார்களாம் அங்கு வாழும் இந்தியர்கள்.

> இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஆலைகள் எழ ஆரம்பித்துவிட்டன. தொழிலாளர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் புது உருவத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்.
>
> பாரதி சொன்னார், தொழிலாளர்கள் பிரம்மாக்கள் என்று! பிரம்மாக்கள் என்றால் தெய்வங்களல்ல—உற்பத்தி செய்பவர்கள்! உற்பத்தி செய்பவர்தான் ஆக்குந் தொழில் தான் பிரமாவுக்கு உரியது என்று புராணங்கள் கதை சொல்லும். அதைப் போல, தொழிலாளர்கள் பிரம்மாக்களாகத் தான் இருக்க வேண்டுமென்று, நினைத்தால், தொழில் இருக்கும் ஆனால் வளமிருக்காது. தொழிலாளர் உரிமைகளையும் அவர்களின் நலனையும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பாதுகாக்கின்றோமோ, அவ்வளவு விரிந்த அளவில் தொழில் வளம் பெருகும்.
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலிருந்து சென்றுள்ள வேறு எந்தத் தலைவரைப் பற்றியும் இந்த அளவுக்கு அங்கே ஆர்வத்தோடு மக்கள் விசாரித்தது இல்லையாம்!

அயல் நாடுகளில், அண்ணா அவர்களை, மைய அரசில் உள்ள கட்சியோடு மாறுபட்டவர் என்ற கருத்துடன் உள்நாட்டு அரசியலைப் பற்றிக் கேட்டபொழுதெல்லாம் பதில் சொல்ல மறுத்துவிட்டார்.

அரசியல் நாகரிகத்தின், பண்பாட்டின் பல்கலைக் கழகம் அவர்.

* * *

முதலமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு டில்லியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்திற்கு அண்ணா அவர்கள் சென்ற பொழுது வாயில் காப்பாளர் அண்ணாவை உள்ளே விட மறுத்தாராம்.

> ஏழை மக்களிடம் தான் பெரும்பாலான வியாபாரம் நடக்கிறது. அப்படி வியாபாரம் நடக்க வேண்டுமானால், அவர்களுடைய கைகளுக்கு எட்டும் விதத்தில் விலை இருக்கவேண்டும். அவர்களது கைகளுக்கு எட்டுகிற விலை என்பது என்ன? அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு ஏற்ற முறையில் விலை இருக்க வேண்டும்.
>
> நாட்டில் வளம் இருந்தால் தான், வியாபாரம் நல்ல முறையில் இருக்கும்."
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

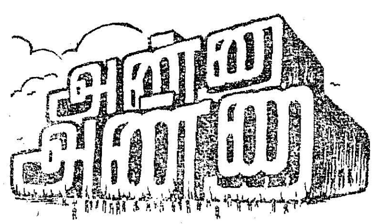

வேட்டி கட்டிக் கொண்டு சென்ற அண்ணாவின் எளிமையான தோற்றத்தைக் கண்டபோது அவர் ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் என்று அந்த வாயில் காவலாளி கருதவில்லையாம் !

எளிமையின் சின்னமாக விளங்கிய அண்ணா காந்தீயத்தின் உண்மைத் தொண்டராகத் திகழ்ந்தார்.

* * *

இப்படி எத்தனை எத்தனையோ நினைவுகள் அண்ணாவைப் பற்றி எண்ணும்பொழுது தோன்றுகின்றன. அடுக்கடுக்கான அந்த நிகழ்ச்சிகளை விவரித்துக் கொண்டே சென்றால் இடம் போதாது.

அண்ணா தனக்குப் பிடித்தமான தொழில் எது என்பதைச் சில நேரங்களில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

> ' மக்களுடன் பழகிக் குறைகளை அறிந்து அவற்றைத் தீர்க்கும் வகையில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் பணி ஆற்றினால் மாநிலத்தில் ஆள்கின்ற சர்க்காருக்குச் சிறப்பு வரும்.
>
> ஒவ்வொரு சர்க்கார் அலுவலகமும் ஜனநாயகத்தின் பயிற்சிக் கூடமாக ஆக வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் வளரும்.
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

செய்தியாளர்கள் பேரவையில் பேசும் பொழுதும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

''நான் மாநிலங்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொழுது எனக்கு அனுப்பப்பட்ட படிவத்தில், தொழில், என்று கேட்கப்பட்டிருந்த பகுதிக்கு ''பத்திரிகையாளன்'' (ஜர்னலிஸ்ட்) என்று குறிப்பிட்டேன். நான் விரும்பும் தொழிலும் அதுதான்''.

அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய அந்தத் துறையில் உருவாகி வருவதுதான் ''தமிழரசு''.

* * *

தமிழக அரசின் சாதனைகளை நாட்டுக்கு விளக்கிடும் அரும் பணியில் ஆற்றல் மிகு கருவியாக விளங்குகிறது 'தமிழரசு'.

> ஒரு காலம் இருந்தது; குழந்தைகளைச் செல்வம் என்ற காலம். அதுவும் இரண்டு அல்லது மூன்று குழந்தைகள் வரைதான். அதற்கும் மேலிருந்தால் குழந்தை எத்தனை என்று கேட்பதில்லை. குழந்தை குட்டி எத்தனை என்று தான் கேட்கிறோம்.
>
> ஆகையால் குட்டி வேண்டாம், குழந்தை என்ற அளவோடு குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது தான். ஒரு குழந்தைக்கும் இரண்டாவது குழந்தைக்கும் நடுவில் இடைவெளி இருக்க வேண்டும். நாம் சினிமாவுக்குப் போகிறோம். மூன்று மணி நேரம் நடக்கக்கூடிய அந்தச் சினிமாவிலும் 15 நிமிடம் இடைவெளி விடுகிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகளைப் பெறுவதில் மட்டும் இடைவெளியே இல்லாமல் செய்கிறோம்.
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

தமிழ்நாடு அரசு, இந்திய நாட்டின் பல்வேறு துறைகளில் வழிகாட்டியாய்ச் சிறப்பு மிக்கதாய்ச் சீரியதாய் விளங்குகிறது.

புகழ்மிக்க அப்பட்டியலில் 'தமிழரசு' இதழும் தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறது.

அரசு ஏடு என்றால் மக்கள் விரும்பாத வகையில் ''புள்ளி விவரப் பட்டியலை மட்டும் தரும் தாள்'' என்ற நிலையை மாற்றிப் புதுப் பொலிவை உருவாக்கித் தருகிறது, தமிழரசு!

அண்ணா பிறந்த நாளில் . . .

அவர் புகழ் போற்றி . . . .

அனைத்துத் துறைகளிலும் அரசு விளைத்திடும் ஆற்றல் மிகு பணிகளை மக்களுக்கு விளக்கிடுவதில் ''தமிழரசு'' பெருங் கவனம் செலுத்தும் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

> தேள் கடிக்கு உடனே குணமளிக்கும் மூலிகை ஒன்று ஒருவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் அது இன்னது என்பதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்ல மாட்டார். சொன்னால் மருந்து பலிக்காது என்பார்கள். நமக்குத் தெரிந்த வித்தையைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்காமலேயே அழிந்துவிடச் செய்வது நம்மிடையே உள்ள சித்தாந்தம்!
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

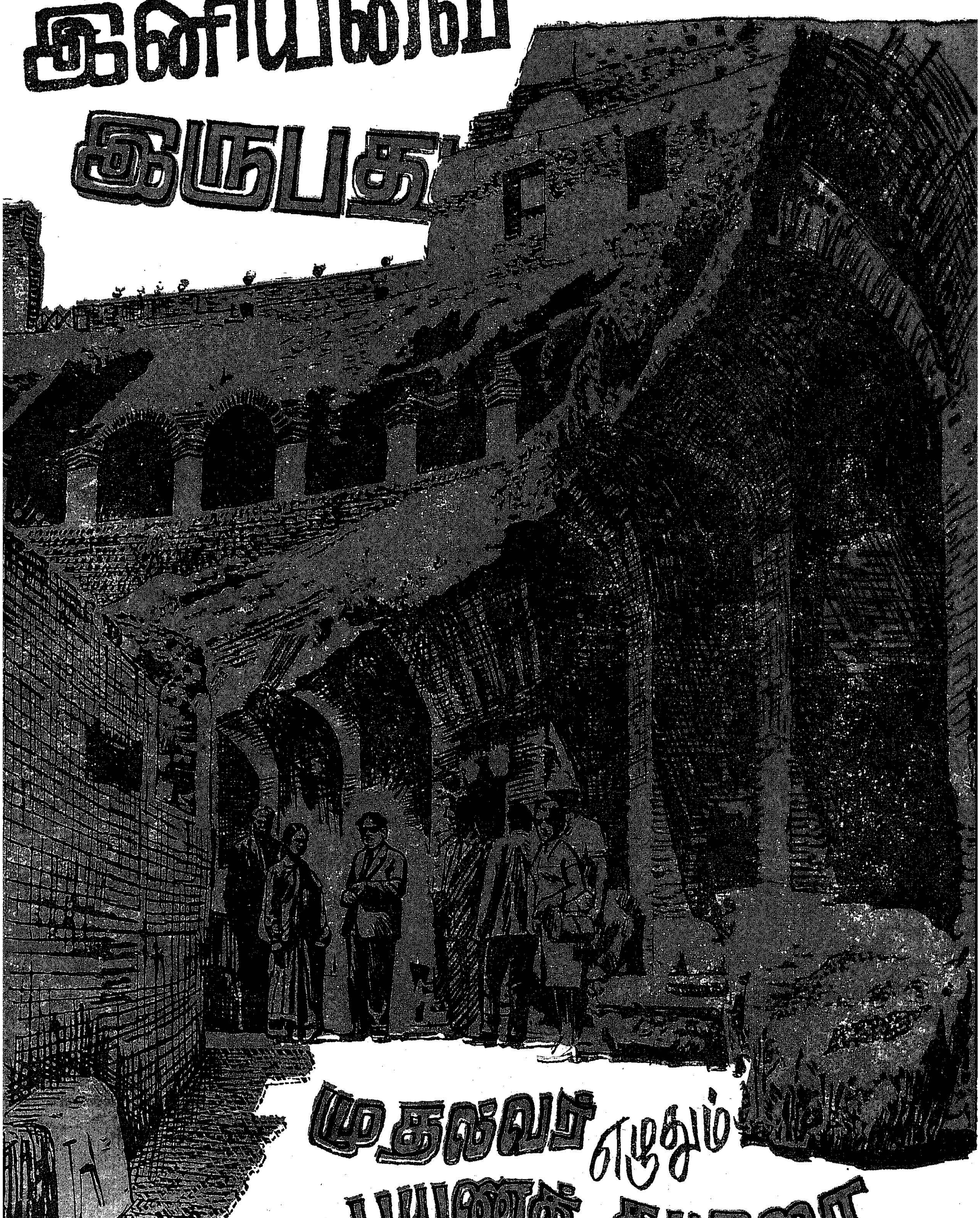
இனியவை
இருபத
முதலவர் எழுதும்
பயணக் கட்டுரை

4. சிங்கப்போர்

ரோமாபுரியில் பார்க்க வேண்டிய இடங்களில் ஒன்று (collosseum) என்று கூறப்படும் பேரரங்காகும். அதனைக்காணச் சுற்றுலாப் பயணிகள் ஏராளமாக வருகின்றனர். அங்கே விளையாட்டுத் திடலுக்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள மேடை, போட்டியைப் பார்வையிடுவதற்கெனச் சுற்றிலும் உட்காருவதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள அரங்கம் ஆகிய இரண்டும் மகத்தானவை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட கிறித்துவர்களைச் சிங்கத்துடன் போரிடச் சொல்லி, அவர்களது உயிர்த்துடிப்பையும், ரத்தப் பெருக்கையும், சிங்கங்களின் ஆவேசப் பாய்ச்சல்களையும் கண்டு ரசிப்பதும், மது உண்டு மயங்கிச் சிரிப்பதும் அக்கால மன்னர்களின் விழாவாக இருந்தது அந்த இடத்தில்! அந்தப் பேரரங்கைக் காணும்போது; "அய்யோ! எத்தனை வாலிபக் குற்றவாளிகள் இந்த இடத்தில் சிங்கத்தின் வயிற்றுக்குள், ரத்தமும் சதையுமாகப் புகுந்தார்களோ—அதிலே ஒரு ரசனையா அந்த அரசர்களுக்கு?" என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றியது. மன்னர்கள் மட்டும் பார்த்து மகிழ்ந்தனர் எனில், அவர்கள் மமதையாளர்கள்—மனிதாபிமானமற்ற கல்நெஞ்சர்கள் என்று எண்ணிடலாம்; ஆயிரமாயிரம் நகரமக்களும் அந்தப் பேரரங்கில் வீற்றிருந்து இளம் உயிர்கள் சிங்கத்தின் பற்களுக்கிடையே சிக்கித் தவிப்பதைக் கண்டு பூரிப்படைவார்கள் எனில், பழைய ரோமாபுரியின் ஆட்டபாட்டச் சேட்டைகளின் வரலாறு பயங்கரமானதன்றோ!

காலப்போக்கில் 13 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் அந்தப் பேரரங்கு ரோமாபுரிக்கு ஒரு கோட்டையாகவும் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் மாதா கோயில்கள் கட்டுவதற்கு மண் போன்ற பொருள்களை எடுக்கும் இடமாகவும் மாறத் தொடங்கியது. பல கிறித்துவத் தியாகிகள் இப் பேரரங்கில் முடிமன்னர்களின் கொடிய தண்டனைக்கு ஆளாகி உயிர் விட்டமையால் அந்தப் பேரரங்கு, போப்பாண்டவர்களால் புனித இடமாகவும் பிற்காலத்தில் கருதப்பட்டது. ஒரு கையில் மது, இன்னொரு கையில் மாது—இரண்டின் சுவையையும் பருகியவாறு பல்லாயிரம் மக்கள் தங்கள் எதிரே சிங்கத்தின் பலமான அடிகளைத் தாங்க முடியாமல் சுருண்டு விழுந்து குருதி கக்கிச் செத்திடும் தன்மையொத்த மனிதர்களைக் கண்டு கும்மாளம் போடும் அந்தப் பெரிய அரங்கத்தின் உயரம் 160 அடிகளாகும். 170 கஜம் குறுக்களவும், 573 கஜம் சுற்றளவும் கொண்டு விளங்குவதாகும். ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் ஐம்பதாயிரம் மக்கள் உட்காரத் தக்க இடவசதி உண்டு. எந்த நேரத்திலும், இரவானாலும் பகலானாலும் இந்த அரங்கினைச் சுற்றுலாப் பயணிகள் காணத் தக்க அளவுக்கு இப்போது வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ரோம் நகராட்சியினர் எங்களை வரவேற்று ரோமாபுரியில் அமைந்துள்ள கோட்டை கொத்தளங்களைக் காண ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். ரோம் கௌன்சில் சார்பாகப் பதக்கமொன்றினை எனக்கு வழங்கி வரவேற்பு நல்கிச் சிறப்புச் செய்தனர். ஓவியங்களும் சிலைகளும் நிறைந்த மண்டபங்கள் பலவற்றைக் கால்வலி தெரியாமல் கண்டு வியந்தோம். இத்தாலியில் பல இடங்களில் காணப்படும் கலைக்கூடங்களில் ஓநாய்ச் சிலையொன்று முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இத்தாலி நாட்டில் வழங்கிடும் தொன்மை வாய்ந்த கதையின்படி ரோம் நகரம் கி.மு. 754—53 ல் ரோமுலஸ் என்பவனால் உருவாக்கப்பட்டது. இவன்தான் ரோமை ஆண்ட அரசர்களில் முதல் அரசன். அவன் பெயரைச் சூட்டித்தான் அந்த நகரை ரோம் என்று அழைக்கிறார்களாம். அந்த ரோமுலஸ் மன்னன், செவ்வாய்க் கிரகத்திற்குப் பிறந்தவன் என்றும் குழந்தையாக இருக்கும்போது பெற்றோர்களால் கைவிடப்பட்டு ஓர் ஓநாயினால் பாலூட்டி வளர்க்கப்பட்டான் என்றும் அதன் பின்னர் வேடுவன் ஒருவன் அவனை வளர்த்து ஆளாக்கினான் என்றும் கூறப்படுகிறது. நமது பாரதக் கதையில் கர்ணன், சூரியனுக்குப் பிறந்தவன் என்றும் பெற்றவளால் கைவிடப்பட்டு ஒரு தேர்ப்பாகன் எடுத்து வளர்த்தான் என்றும் கூறப்படவில்லையா; அதுபோல ரோமுலஸ் பற்றியும் ஒரு கதை! அவன் ஓநாயிடம் பால் குடித்த சிலைகள்

வடிவம் கொண்டு எழுந்தது. முடியாட்சி மூலைக்குப் போய்ச் சுருண்டு கொண்டது. குடியாட்சிக் கொடி பறக்கவிடப்பட்டது. ரோம் நாட்டு வரலாற்றில் இந்த அத்தியாயத்தை ''முடிமன்னர் ஓட்டம்'' என்று தலைப்பிட்டு அழைப்பார்கள். குடியாட்சியில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களவைகள் ''செனட்'' எனும் பிரபுக்கள் அவை, ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாக அதிகாரிகள் (Consel) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க பங்கேற்றனர்.

குடியாட்சியின் வரலாற்றில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்ச்சி, அரசியல்—சமூக, பொருளாதார உரிமைகளைப் பெற்றவர்கள்—அவைகளைப் பெறாதவர்கள் என்ற இரு சாராரிடையே நடந்த ஒரு போராட்டமாகும். இந்தப் போராட்டம் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு அமைதி அடிப்படையில் நிகழ்ந்தது. வன்முறை துளியும் தலைகாட்டவில்லை. இறுதியில் உரிமையற்றவர்கள் வெற்றிபெற்று இருவர்க்கத்தினரும் சம உரிமைகள் பெற்றனர். இந்தப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தபோதுதான், ரோம் நகரம் தன் ஆதிக்கத்தை இத்தாலியில் மற்றப் பகுதிகளின்மீதும் பரப்பிடும் பணியில் ஈடுபட்டது. லத்தீன்கள், சாம்னைட்டுகள், எட்ரஸ்கர்கள், கிரேக்கர்கள் போன்ற இத்தாலி வாழ்மக்கள் ரோமின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தனர். அதன் காரணமாக மூண்டெழுந்த போர் 250 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. எல்லா எதிர்ப்புக்

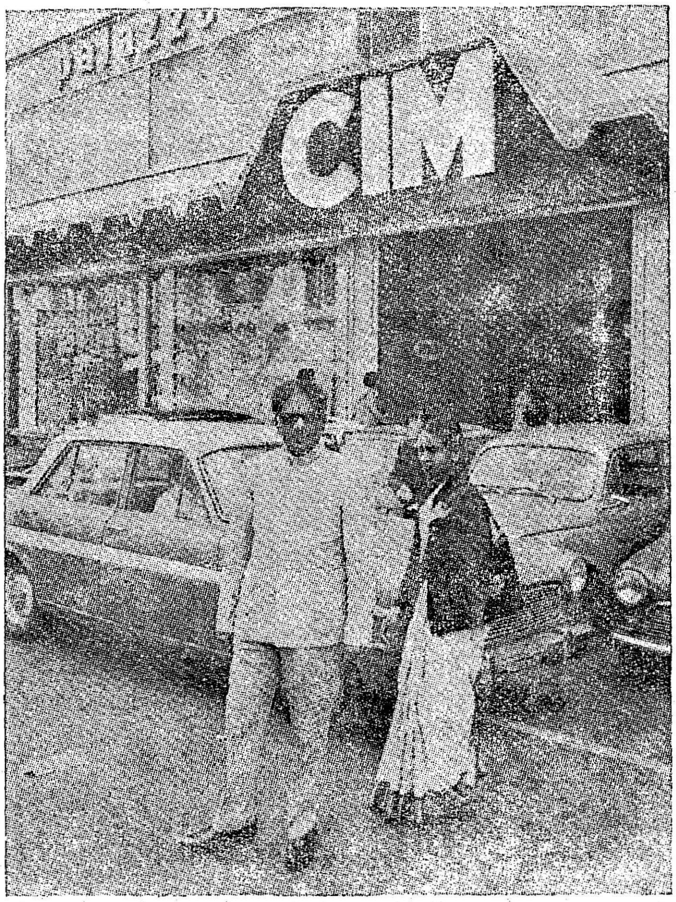

பல இத்தாலி நாட்டில் காணப்படுகின்றன.

ரோமுலஸைத் தொடர்ந்து, ரோமாபுரியின் வரலாற்றைச் சற்றுத் தெரிந்து கொள்வது நல்லதல்லவா? அந்த நகரத்தில் அது உருவாக்கப்பட்ட நாளில் இருந்து ஏறத்தாழ 240 ஆண்டுகள் முடியாட்சி நடைபெற்றது. ரோமுலஸ் உட்பட ஏழு மன்னர்கள் அந்த அரசினைப் பரிபாலனம் செய்தனர். கி.மு. 509-ல் மன்னர்களின் கொடுங்கோல் முறையில் சீற்றங்கொண்ட மக்கள், முடியாட்சியின்மீது போர் தொடுத்தனர். மக்கட் பெருங்கடலின் முன்னே, மதுக் கலசமும் மங்கையர் சரசமும் சொர்க்கமெனச் சொக்கிக்கிடந்த மாமன்னர்களின் மமதையும், அதிகாரமும் நின்றிட முடியவில்லை. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரியவாளாகும் என்ற மொழியின் உண்மை ரோமாபுரியில் செயல்

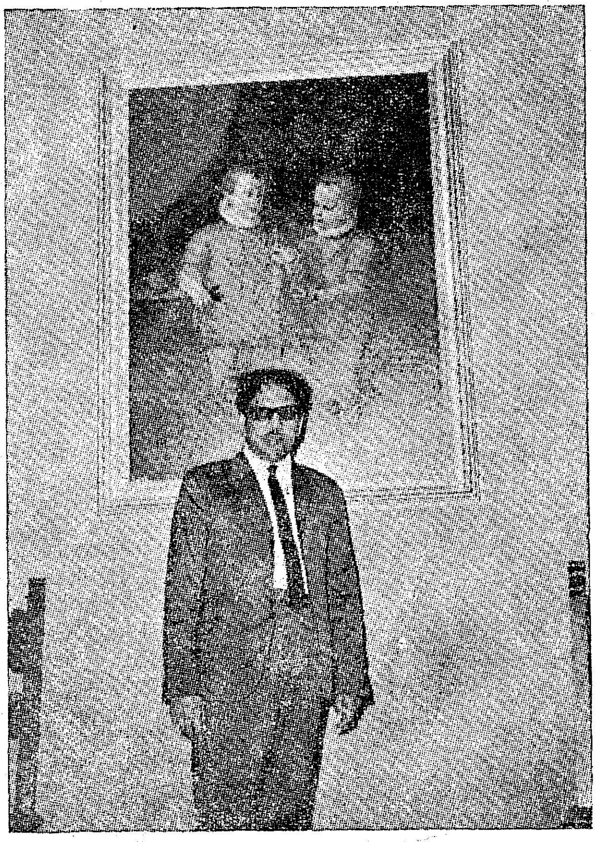

களையும் முறியடித்து ரோமாபுரி, இத்தாலி முழுவதிலும் தன் ஆதிக்கத்தை விரிவாக்கிக் கொண்டது.

ரோமின் ஆதிக்க ஆசை அத்துடன் அடங்கவில்லை. மத்திய தரைக் கடல் பகுதியிலும் தன் செல்வாக்குக் கொடியை ஏற்றி வைக்கக் குதித்தெழுந்தது. அந்தப் பாய்ச்சலைத் தடுக்க அந்தப் பகுதியில் இருந்த பெனிசியர்கள், மாசிடோனியர்கள், சிரியர்கள் ஆகியோர் ஆர்த்தெழுந்தனர். மத்தியதரைக் கடல் அரசுகளுடன் 150 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக ரோமாபுரியின் ஆதிக்கச் சக்கரம் அங்கேயும் சுழலத் தொடங்கியது. வெற்றி வெறி தணியவில்லை ரோமாபுரிக்கு! சிசிலி, ஸ்பெயின், கிரீஸ் போன்ற நாடுகளின் மீதும் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கியது.

முடிவில் ரோம் ஒரு பேரரசாக மாறியது. அதன் ஆதிக்கக்குடை நிழலில் பல நாடுகள் வாழ்ந்தன. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் ஆட்சிமுறையின் சீர்கேடுகள் காரணமாக மக்களிடையே தோன்றிய வெறுப்பு, மாபெரும் புரட்சியாக உருவெடுத்தது.

நூறு ஆண்டு காலம் இந்தப் புரட்சிக் கனல் நீடித்தது. இந்தப் புரட்சி, ரோமாபுரிப் பேரரசில் மாறுதல் பலவற்றுக்குக் காரணமாயிற்று. முதலில் புரட்சிக்குத் தலைமை ஏற்றவர்கள் பாமர மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்ட டைபீரியஸ் கிரேக்கஸ், கயஸ் கிரேக்கஸ் ஆவார்கள். ஆனால் நாளடைவில் தன்னலத்திலும் பதவி வேட்டையிலும் நாட்டங்கொண்டவர்களின் கையில் தலைமைப் பொறுப்புச் சிக்கியதால் புரட்சிகள், பலாத்காரத்தின் மூலமும் படை பலத்தின் மூலமும் வெற்றிகளை ஈட்ட முடியும் என்ற வேண்டாத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நடைபெற ஆரம்பித்தன—இதன் முடிவு; ரோமானிய அரசின் அதிகாரம், படைத்தளபதிகளின் கைக்கு மாறியதுதான்! இங்கு தொடங்கித்தான் சீசர் போன்றவர்களின் அதிகாரப் பேரரசு வரையில், படை பலங்கொண்ட தளபதிகளின் ஆதிக்கம் வளரலாயிற்று. இன்று இத்தாலிய நாடு மத்தியதரைக் கடலுக்குள் வடமேற்கிலிருந்து தென்கிழக்கு வரையில் 725 மைல் தொலைவுக்குப் பரவியுள்ளது. இந்நாட்டின் அகலம் 80 மைல் முதல் 135 மைல் வரையில் ஆங்காங்கே வேறுபடுகிறது. வடக்குப் பகுதியில் இந் நாட்டின் அகலம் 735

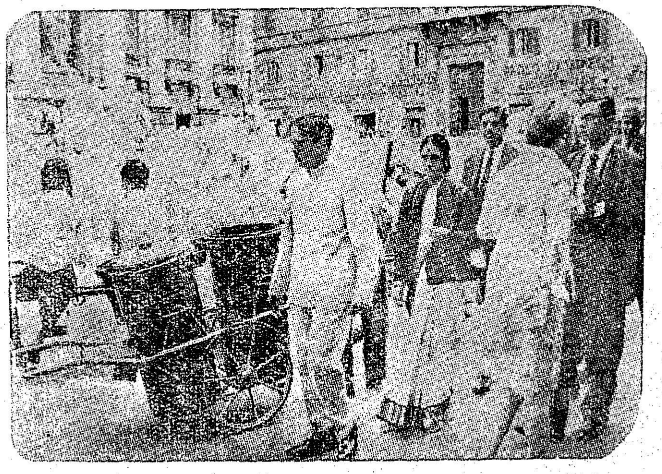

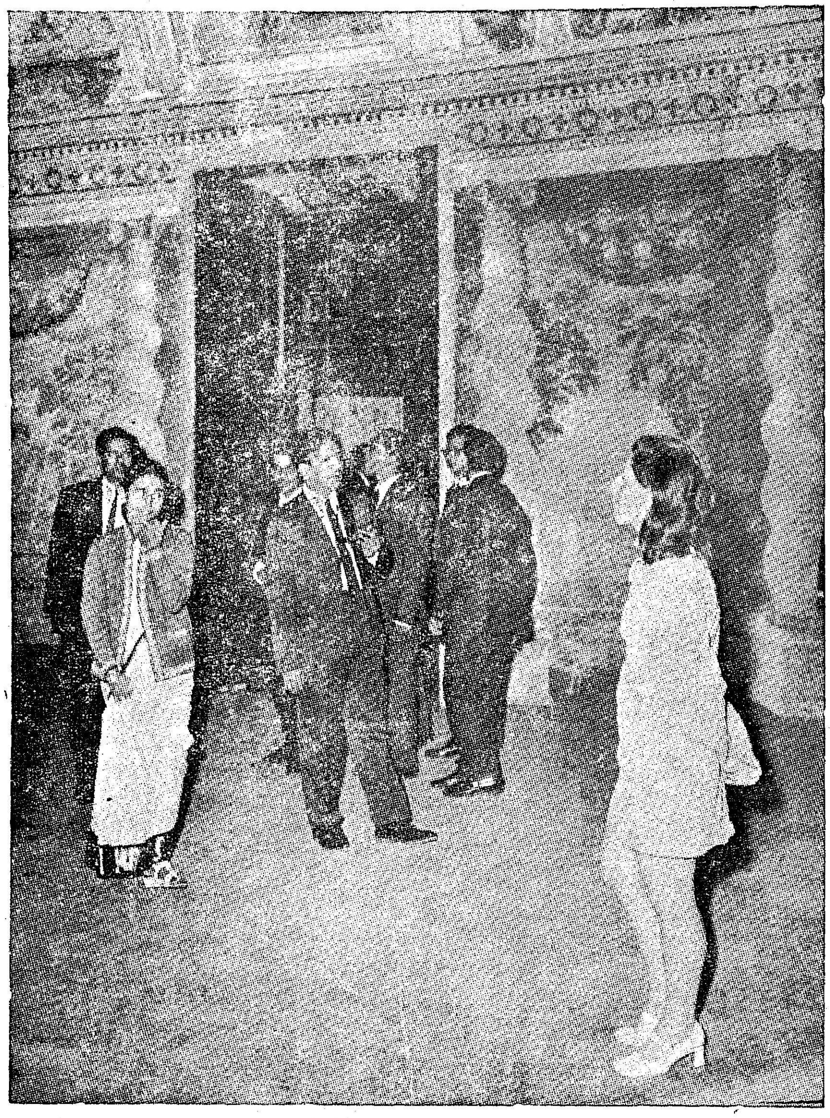

மைல். பிரான்சு, சுவிட்சர்லாந்து, ஆஸ்திரியா, யூகோஸ்லாவியா ஆகிய நாடுகள் இத்தாலிக்கு வடக்கில் உள்ள எல்லை நாடுகளாகும். தீபகற்ப நாடாகிய இத்தாலி நாட்டுக் கடற்கரையின் நீளம் சுமார் 2,500 மைல்களாகும். மேற்கில் டைறீனியன் கடல். தெற்கில் அயோனியன் கடல். கிழக்கில் ஏட்ரியாடிக் கடல் இவற்றை எல்லைகளாகக் கொண்டது இன்றைய இத்தாலி. இந்த நாட்டின் வீரவரலாறுகளையும் வீழ்ச்சிக் கட்டங்களையும் அறிந்துகொள்வதும், அறிந்தவரையில் எடுத்துரைப்பதும் என் பயணக் கட்டுரையின் நோக்கமாகவும் இருக்கவேண்டுமன்றோ ?

முடியாட்சி மாறி குடியாட்சி—பிறகு குடியாட்சி மாறி தளபதிகள் ஆட்சி—பிறகு அதிலும் ஒரு வகை மாற்றம்—இன்று வேறு வகையான அரசியல் சூழ்நிலை—இத்தகு கட்டங்களின் சிறப்பு அத்தியாயங்கள் சிலவற்றைத் தொடர்ந்து கண்டிடுவோம்.

(தொடரும்)

தாய்மொழி படித்தால்தான்....

''தமிழாசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைக் கொள்கை பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஆங்கிலம் படித்தால்தான் தலைமை ஆசிரியராய் ஆகலாம் என்று இங்கு சொல்லுகிறார்கள்.

மேல் நாடுகளில் அது பெரிய நாடாக இருந்தாலும் சரி—சிறிய நாடாக இருந்தாலும் சரி—தாய் மொழிக்குத் தரப்படும் மதிப்புப் பிற மொழிகளுக்குத் தரப்படுவதில்லை. ஆங்கிலத்தைத் தொடர்பு மொழியாகத் தான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

எல்லாத் துறைகளிலும் தாய் மொழி அறிவு பெற்றவர்களே தலைமை வகிக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு, தமிழ் கற்றவர்கள்—தமிழ் மாத்திரம் படித்தவர்கள்—அந்தக் காரணத்தினாலேயே— அவர்களுக்கு நிர்வாகத் திறமையில்லை—கட்டிக் காக்கும் திறமையில்லை என்று கூறப்படுகிறார்கள்.

தமிழாசிரியர்களை விட்டு விடுங்கள். என்னை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆங்கிலத்தில் நான் பட்டதாரியில்லை. தமிழில் கூட—தமிழாசிரியர்கள் வேண்டுமானால் என்னைத் தமிழாய்ந்த தலை மகன் என்று கூறலாம்.

ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரை நான் தமிழில் போதிய பயிற்சி பெற்றேனா என்பது சந்தேகமே.

தமிழில் நான் பெற்ற இந்தப் பயிற்சியை வைத்துக்கொண்டே இந்த நாட்டையே ஆளும் போது, தமிழ் படித்தவர்கள், தலைமையாசிரியர்களாக இருக்கக் கூடாது என்பது எந்த வகையில் பொருத்தமாகும் ?''

தமிழக முதல்வர்
9-8-70

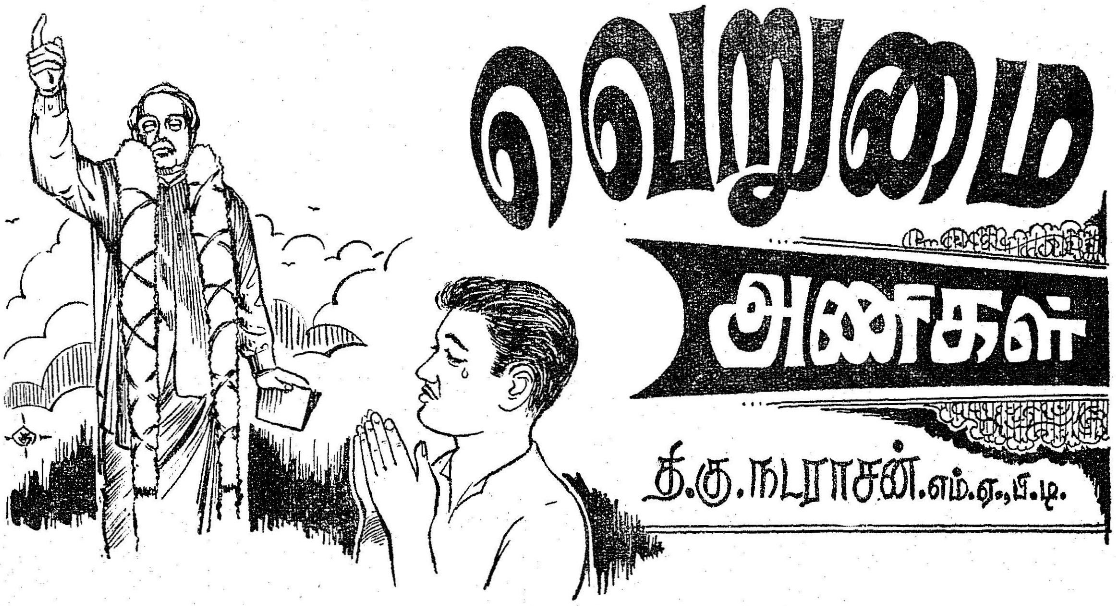

இரவுத் தூரிகை இழுக்கும் திரைகள்
எங்கும் இருந்தும் எழில்நிலா இல்லை
சரிகை மலர்கள் சாயம் இருந்தும்
சந்தம் சிந்திடத் தந்திர வண்டில்லை

கனவு ராகங்கள் காட்டிடைப் படித்தும்
கற்பனைச் சிறகுகள் கலையிட வில்லை
மனித அலைகள் மடியிடைப் பரந்தும்
புனித மண்ணின் புத்துயிர் இல்லை

வசந்த மேடைகள் வடிக்கும் சிற்ப
வண்ண மிருந்தும் வாழ்வே இல்லை
அசையும் கப்பல் அழகே இருந்தும்
அசைக்க ஏறும் ஆட்கள் இல்லை

ஆசைத் தேதிகள் அரும்பி விரிந்தும்
ஓசை மேனிகள் உறவிட வில்லை
வாசப் பந்தல் மலர்கள் இருந்தும்
பூசும் அழகுப் பொலிவுகள் இல்லை

தேர்கள் ஓடும் தெருக்கள் இருந்தும்
தெய்வம் பார்த்துத் தேடுவார் இல்லை
சீர்கள் மிதக்கும் செய்யுள் இருந்தும்
சித்திர யாழில் சேர்ப்பார் இல்லை

விருந்து படைக்கும் விழாக்கள் இருந்தும்
விழுந்தவை ஏற்கும் விழைவுகள் இல்லை
வருந்தும் கண்கள் வடிவ மிருந்தும்
வடிக்கும் இதய வரிகள் இல்லை

உயர்ந்து விரிந்தே உதவும் உலகில்
உலவும் எல்லா உயர்பொருள் அனைத்தும்
அயர்ந்த மூச்சின் அசைவுகள் என்னும்
அணைப்பில் வெறுமை அணிகளே மிஞ்சும்

ஆளாய் நம்மை ஆக்கியோன் நினைவே
ஆழநம் உணர்வை அடைத்ததாம்; ஏனெனில்
மீளாத் துயிலில் மேவிய காரணம்
மேதினி முழுவதும் வெறுமையே நிறைந்ததே

சென்னை மாநகரம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக வியக்கத் தகுந்த அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

அசோக்நகர், அண்ணுநகர், இந்திராநகர், சாஸ்திரிநகர் என்று விரிந்து—பரந்து—வளர்ந்து வருகிறது. குறைந்த—நடுத்தர வருமானம் உள்ள பல்வேறு வகையினரான மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்கிருர்கள். தமிழக வீட்டுவசதி வாரியம் இப்பகுதியில், மக்களுக்கு வீடு கட்ட மனைகள் வழங்கியும் தனியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தும் பணி புரிந்து வருகிறது.

சமீப காலத்தில், இதுபோல் வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் பகுதி அசோக்நகர் பகுதியாகும்.

சென்னை நகரின் மேற்கில் இருக்கும் இப்பகுதி மிக வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது.

இங்கு, கோடம்பாக்கம் புதூர் முதற் பகுதி—அதாவது அசோக் நகர், கோடம்பாக்கம் புதூர் இரண்டாம் பகுதி, ஜாபர்கான் பேட்டை, மேட்டுப்பாளையம், மேற்கு மாம்பலம் ஆகியவை உள்ளன.

தியாகராயநகரில் இருந்து மேலே கூறப்பட்ட பகுதிகளைப் பிரிப்பது ரயில் பாதையாகும்.

நகரில் ஆங்காங்கே பணியாற்றும் அலுவலர்களும், கல்லூரிகள்—பள்ளிகளுக்குச் செல்லும் மாணவ மாணவிகள் அனைவரும் இந்த ரயில் பாதையைக் கடந்து தான் வரவேண்டியுள்ளது.

இந்த ரயில் பாதையைக் கடக்கத் தியாகராயநகர் ரயில் நிலையத்தின் வடக்கில் இரண்டும், தெற்கில் இரண்டுமாக மொத்தம் நான்கு ''லெவல் கிராசிங்'' பாதைகள் உள்ளன.

வடக்கில் ரங்கராஜபுரம் சாலையும், துரைசாமி ரோடும், தெற்கில் மாட்லி சாலையும், கண்ணம்மாபேட்டை ரோடும் (சுடுகாட்டு ரோடு) இருக்கின்றன.

நகரின் முக்கிய இடங்களுக்கு வருகிறவர்கள் .இவற்றின் வழியாகத்தான் வரவேண்டும். ''லெவல் கிராசிங்'' மூடிவிட்டால் சில நேரங்களில் முக்கால் மணி நேரம் வரை காத்திருக்க வேண்டும். பாதையின் கதவு மூடியிருந்தால் சாலையின் இரு பக்கத்திலும் வரிசை வரிசையாகக் கார்களும், பேருந்துகளும் நிற்கும்.

கதவு திறக்கப்படும்போது ஏற்படும் நெருக்கடி காரணமாகப் பல சமயங்களில் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டதுண்டு.

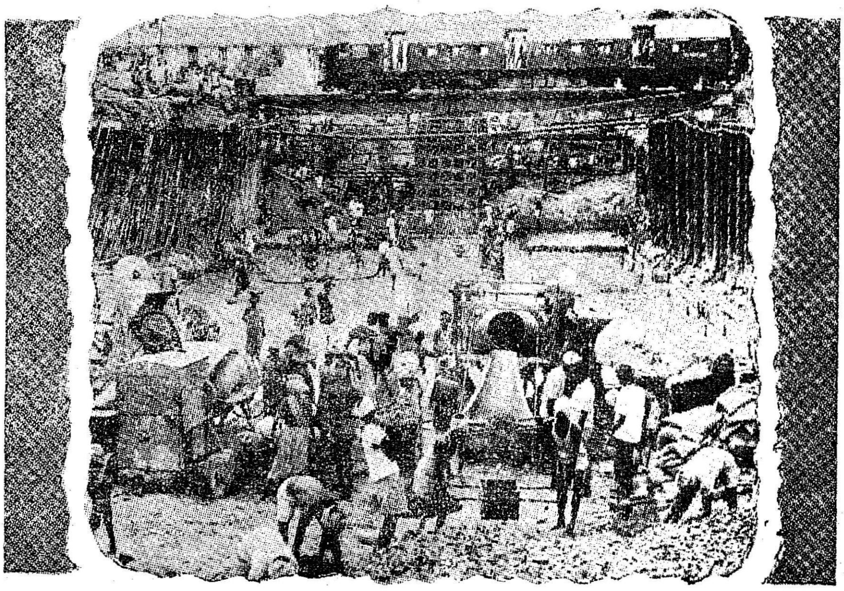

மற்றுமொரு சுரங்க விழா

தாமதம் காரணமாகவும், விபத்துக்கள் காரணமாகவும் உடனடியாக மேற்கு மாம்பலத்திற்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு மேம்பாலமோ, அல்லது சுரங்கப் பாதையோ கட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

மேலே கூறப்பட்ட நான்கு ''லெவல் கிராசிங்'' களில் துரைசாமி ரோடில் உள்ளதில்தான் அதிகப் போக்குவரத்து உண்டு. அந்த இடத்தில் ரயில் பாதை அருகில் உள்ள பகுதிகளின் நில மட்டத்தை விட உயரமான இடத்தில் உள்ளது. ஆகவே இந்த இடத்தில் மேம்பாலம் கட்டுவதைவிடச் சுரங்கப் பாதை கட்டுவது சிக்கனமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

கோடம்பாக்கம் ஆர்க்காடு சாலையில் உள்ள மேம்பாலத்தைப் போல் கட்டலாமா என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்தாலும், இப்பகுதியில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அதிகத் தொகை செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் அங்கிருந்து முக்கால் மைல் தூரத்தில் கோடம்பாக்கம் மேம்பாலமும் உள்ளது. ஆகவே துரைசாமி ரோடில் சுரங்கப்பாதை அமைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

அதன்படி 9 அடி உயரம் உள்ள சுரங்கப்பாதை அமைப்பதற்கு 12 லட்சத்து 61 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத் திட்டமிடப்பட்டுத் தமிழக அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தது.

ஒன்பதடி உயரம் இருப்பதன் காரணமாகப் பேருந்துகள், லாரிகள் முதலியன இந்த வழியாக அனுமதிக்கக்கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஆனல், அந்தப் பகுதி மக்கள், 9 அடி உயரத்தை 12 அடியாக உயர்த்தி அதிகப் போக்குவரத்

துக்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க வேறு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இதன்படி, லாரிகளைத் தவிர வேறு எல்லா வாகனங்களும் அதன்வழி செல்ல அனுமதிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

அனுமதிக்கப்பட்ட அத்திட்டத்தின்படியேதான் தற்போது சுரங்கப்பாதை கட்டப்பட்டு வருகிறது.

இந்தச் சுரங்கப்பாதைத் திட்டத்திற்காக எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு 25 லட்சம் ரூபாய்.

இப்பாதை 34 அடி அகலம் இருக்கும். வாகனப் போக்குவரத்துக்கு 24 அடியும், இரு பக்கத்திலும் மக்கள் நடந்து செல்வதற்காக 5 அடி அகலப்பாதையும் இரண்டும் இருக்கும். அமைக்கப்பட விருக்கும் சுரங்கப் பாதையின் அடியில் இருந்து சுமார் ஓர் அடி உயரத்தில் நடைபாதை இருக்கும்.

மிக வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த வேலை அடுத்த ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் முடிவடையும்.

பெரும்பெரும் திட்டங்களை எல்லாம், விரைவாகச் செயல்படுத்திவரும் தமிழக அரசு, இந்தச் சுரங்கவழித் திட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்ற நினைப்பதில் வியப்பில்லை. இந்தத் திட்டம் மட்டும் நிறைவேறி விட்டால் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் அவதி குறையும்; சாத்தப்பட்ட கதவுகளுக்கிடையே நெடுநேரம் நின்று, ஏக்கத்துடனும் சோர்வுடனும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் தொல்லை மறையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துரைசாமி ரோடு சுரங்கப் பாதையைப் போலவே கண்ணம்மா பேட்டையிலும் ஒரு சுரங்கப்பாதை கட்டப்படவிருக்கிறது.

இதற்கு 25 லட்சத்து 24 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். இது சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள், துரைசாமி ரோடு சுரங்கப் பாதையில் ரயில்வே இலாகாவினரின் வேலைகள் முடிந்தபின் துவக்கப்படும்.

சரிதம் படைக்கும் சரசுவதி மகால்

“தஞ்சை சரசுவதி மகால் உலகத்திலே உள்ள நூலகங்களில் மிகப் பெரியதும், மிகவும் முக்கியமானதும் ஆகும்”—என்கிறார் டாக்டர் ஏ. சி. பர்னெல் என்ற ஜெர்மன் நாட்டு அறிஞர்.

அங்கு மொத்தம் 40,000க்கும் மேற்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளும் ஏட்டுச் சுவடிகளும் உள்ளன.

அவற்றில் 30,000 சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளவை. 5,000 மராத்திய மொழியிலும், 2,500 தெலுங்கு மொழியிலும், 2,000 தமிழிலும் 500 பிற மொழிகளிலும் உள்ளன. பிற மொழி நூல்களில், லத்தின், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன், ஜெர்மன், கிரேக்க மொழி நூல்கள் அடங்கும்.

கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டு முதல் உள்ள ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், நூல்கள் ஆகியவை இங்கு உள்ளன. 12-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த குறளைப் பற்றிய சுவடி தமிழில் உள்ளவற்றில் முக்கியமானதும் தொன்மையானதுமாகும்.

இந்த நூல்களின் பட்டியலை 1884-ம் ஆண்டில் முதல் முதல் தயாரிக்கத் தொடங்கியவர் டாக்டர் பன்னெல் ஆகும். அவர் தயாரித்த முதல் பட்டியல் லண்டன் மாநகரில் வெளியிடப்பட்டது.

1949 முதல் 1964 வரை சுமார் 130 கையெழுத்துப் பிரதிகள் நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதற்கான நிதி உதவியைத் தமிழ்நாடு அரசும், மத்திய அரசும், டெல்லியிலுள்ள சங்கீத நாடக சங்கம் போன்ற நிலையங்களும் அளித்துள்ளன.

இங்குள்ள ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் பற்றியவை:

(1) வேதங்கள், வேதங்களின் தத்துவம், காவியங்கள்.

(2) புராணங்கள், இதிகாசங்கள்.

(3) இசை, நுண்கலைகள், சிற்பம்.

(4) மந்திரம்.

(5) சித்த-ஆயுர்வேத வைத்திய நூல்கள்.

வைத்தியம் சம்பந்தப்பட்டவை மட்டும் சுமார் 2,000 நூல்கள் இங்கு உள்ளன. தமிழ், தெலுங்கு, மராத்தி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் இவை உள்ளன.

நீரிழிவுச் சிகிச்சை, சுவாசகாச சிகிச்சை (ஆஸ்துமா), க்ஷயம் உளமாந்தை சிகிச்சை, குன்ம ரோக (வயிற்றிலுண்டாகும் சகல நோய்களுக்குமான) சிகிச்சை, விஷ வைத்தியம், அகஸ்தியர் 2,000 (பண்டைக் கால ஆயுர்வேத-சித்த வைத்திய முறைகள் நிறைந்த பழைய அபூர்வ ஓலைச் சுவடியினின்று பதிப்பிக்கப்பட்டவை), மாடுகள், குதிரைகள் இலக்கணமும் வைத்தியமும் போன்ற, பதிப்பிக்கப்பட்ட வைத்திய நூல்கள் இவற்றில் அடங்கும்.

‘தொல்காப்பியம்— சொல்லதிகாரம், நச்சினார்க்கினியம்’, இலக்கண நூலும், நாட்டிய சாஸ்திர சங்க்ரஹம், நாட்டியத்திற்கான சாகித்திய வகைகள், பரதார்ணவம் போன்ற நாட்டிய சாத்திரம் பற்றிய நூல்களும், தாளசமுத்திரம், ராக ஆலாபனைகளும் லயங்களும் போன்ற இசை நூல்களும், பின்னல் கோலாட்டம் என்ற கோலாட்ட வகைகள் பற்றிய நூலும், மானசாரம், சிற்பரத்தினம், மயமதம் போன்ற சிற்ப-கட்டடக் கலை நூல்களும் வெளியிடப்பட்ட பிற நூல்களில் சில.

சுமார் 1 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரை நூல்களுக்குத் தகுந்தபடி பல்வேறு விலைகளில் உள்ளன, இந்த நூல்கள். சிறப்புச் செயலாளர் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம், தஞ்சாவூர் என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொண்டு இவைகளைப் பெறலாம்.

தண்ணார் தமிழகந்தான் தந்த தவப்புதல்வா !
அண்ணாவே ! எங்கள் தமிழமுதே—கண்ணாக
இந்நாட்டைக் காத்தவனே ! எங்கள் தமிழரசே !
எந்நா டடைந்தாய்நீ இன்று?

முத்தமிழின் உறைவிடமே ! மூவாத் தமிழுருவே !
சித்த மெலாம்கவர்ந்த செந்தமிழே—இத்தரையில்
'அண்ணா' 'அண் ணா'வென்றே அன்புடனே யாமழைக்கும்
கண்ணாவாய் உள்ளம் களித்து.

மேடையிலே ஏறிவிட்டால் மெச்சுமுன் சொல்கேட்டு
வாடை மழைகருதார் மாந்தர்தாம்—தேடுகின்ற
பூத்தேனில் தோயும் பொறிவண்டு போல்வாரே
ஏத்துமுன் சொற்குண்டோ ஈடு ?

கொள்கையி லேமாறு கொண்டிருந்த பல்லோரும்
உள்ளம் மறந்துன் உரைகேட்பர்—வள்ளலே !
மோனை யுடனெதுகை முந்திவந்தே உன்மொழியில்
தேனமுதாய்ப் பாய்ந்திடுமே சேர்ந்து.

நாடகமும் ஆடியிந்த நாட்டாரை மாற்றுவித்த
ஆட லரசேயெம் அண்ணாவே—வாடாத
சின்னக் கதையால் சிரிக்கவே வைக்கின்ற
உன்னழகுக் குண்டோவோர் ஒப்பு?

ஏறாத மேடையெதும் இந்நாட்டி லுண்டோநீ ?
கூறாத நற்கருத்தும் உண்டுகொலோ !—மாறாத
தேனருவி என்பேனோ ! சிந்தையெலாம் தித்திக்கும்
வானமுதம் என்பேனோ மற்று.

புன்னகையாய் ! இன்சொல்லாய் ! பொங்கும் பகையிடமும்
நன்னயமாய்ப் பேசுகின்ற நாவுடையாய்—ஒன்னாரும்
நாணும் படிநடக்கும் நல்ல செயல்அண்ணா
காணுமோ மீட்டுமுனைக் கண் ?

பாசொலி

செவ்வாழை

பேரறிஞர் அண்ணா

செங்கோடன், அந்தச் செவ்வாழைக் கன்றைத் தன் செல்லப்பிள்ளை போல் வளர்த்து வந்தான். இருட்டுகிற நேரம் வீடு திரும்பினாலும்கூட, வயலிலே அவன் பட்ட கஷ்டத்தைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல், கொல்லைப்புறம் சென்று, செவ்வாழைக் கன்றைப் பார்த்துவிட்டுத் தண்ணீர் போதுமானபடி பாய்ச்சப்பட்டு இருக்கிறதா என்று கவனித்து விட்டுத்தான், தன் நான்கு குழந்தைகளிடமும் பேசுவான். அவ்வளவு பிரேமையுடன் அந்தச் செவ்வாழையை அவன் வளர்த்து வந்தான். கன்று வளர வளர அவன் களிப்பும் வளர்ந்தது. செவ்வாழைக்கு நீர் பாய்ச்சும் போதும், கல் மண்ணைக் கிளறிவிடும் போதும், அவன் கண்கள் பூரிப்படையும் மகிழ்ச்சியால்; கரியனிடம் (அவனுடைய முதல் பையன்) காட்டியதைவிட அதிகமான அன்பும், அக்கறையும் காட்டுகிறாரே, என்று ஆச்சரியம், சற்றுப் பொறாமைகூட ஏற்பட்டது, குப்பிக்கு.

"குப்பி! ஏதாச்சும் மாடு கீடு வந்து வாழையை மிதிச்சு விடப் போகுது. ஜாக்கிரதையாகக் கவனிச்சுக்கோ. அருமையான கன்று—ஆமாம் செவ்வாழைன்னா சாமான்யமில்லே; குலை, எம்மாம் பெரிசா இருக்கும் தெரியுமோ? பழம், வீச்சு வீச்சாகவும் இருக்கும், உருண்டையாகவும் இருக்கும்—ரொம்ப ருசி—பழத்தைக் கண்ணாலே பார்த்தாக்கூடப் போதும்; பசியாறிப் போகும்" என்று குப்பியிடம் பெருமையாகப் பேசுவான் செங்கோடன்.

அப்பா சொல்லுவதை நாலு பிள்ளைகளும் ஆமோதிப்பார்கள் —அதுமட்டுமா — பக்கத்துக் குடிசை, எதிர்க் குடிசைகளிலே உள்ள குழந்தைகளிடமெல்லாம் இதே பெருமையைத்தான் பேசிக் கொள்வார்கள். உழவர் வீட்டுப் பிள்ளைகள், வேறே எதைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ள முடியும்—அப்பா வாங்கிய புதிய மோட்டாரைப் பற்றியா, அம்மாவின் வைரத்தோடு பற்றியா, அண்ணன் வாங்கிவந்த ரேடியோவைப் பற்றியா, எதைப்பற்றிப் பேசமுடியும்? செவ்வாழைக் கன்றுதான், அவர்களுக்கு, மோட்டார், ரேடியோ, வைரமாலை, சகலமும்!

மூத்த பையன், கரியன், செவ்வாழைக்குலை தள்ளியதும், ஒரு சீப்புப் பழம் எனக்குத்தான்—என்று சொல்லுவான்.

"ஒண்ணுகூட எனக்குத் தர மாட்டாயாடா— நான் உனக்கு மாம்பழம் தந்திருக்கிறேன், கவ

னமிருக்கட்டும்—வறுத்த வேர்க்கடலை கொடுத்திருக்கிறேன், கவனமிருக்கட்டும்'' — என்று எதிர்க் குடிசை எல்லப்பன் கூறுவான்.

கரியனின் தங்கை, காமாட்சியோ கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டே '' உனக்கு ஒரு சீப்புன்னு, எனக்கு இரண்டு, தெரியுமா?—அம்மாவைக் கேட்டு ஒரு சீப்பு, அப்பாவைக் கேட்டு ஒரு சீப்பு—'' என்று குறும்பாகப் பேசுவாள்.

மூன்றாவது பையன், முத்து, '' சீப்புக் கணக்குப் போட்டுக்கிட்டு ஏமாந்து போகாதீங்க—ஆமா—பழமாவதற்குள்ளே யாரார் என்னென்ன செய்துடுவாங்களோ, யாரு கண்டாங்க'' என்று சொல்லுவான்— வெறும் வேடிக்கைக்காக அல்ல—திருடியாவது மற்றவர்களை விட அதிகப்படியான பழங்களைத் தின்றே தீர்த்து விடுவது என்று தீர்மானித்து விட்டான்.

செங்கோடனின் செல்லப் பிள்ளையாக வளர்ந்து வந்தது செவ்வாழை. உழைப்பு அதிகம், வயலில், பண்ணை மேனேஜரின் ஆர்ப்பாட்டம் அதிகம். இவ்வளவையும், சகித்துக் கொள்வான்—செவ்வாழையைக் கண்டதும் சகலமும் மறந்து போகும். குழந்தைகள் அழுதால், செவ்வாழையைக் காட்டித்தான் சமாதானப்படுத்துவான்! துஷ்டத்தனம் செய்கிற குழந்தையை மிரட்டவும், செவ்வாழையைத்தான் கவனப்படுத்துவான்! குழந்தைகள், பிரியமாகச் சாப்பிடுவார்கள், செவ்வாழையை என்ற எண்ணம் செங்கோடனுக்கு! பண்ணை வீட்டுப் பிள்ளைகள், ஆப்பிள், திராட்சை, தின்ன முடிகிறது—கரியனும் முத்துவும், எப்படி விலை உயர்ந்த அந்தப் பழங்களைப் பெற முடியும்? செவ்வாழையைத் தந்து தன் குழந்தைகளைக் குதூகலிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணந்தான், செங்கோடனை, அந்தச் செவ்வாழைக் கன்றைச் செல்லமாக வளர்க்கும் படிச் செய்தது. உழவன் செங்கோடனிடம், எவ்வளவு பாடுபட்டாலும், குழந்தைகளுக்குப் 'பழமும் பட்சணமும்' வாங்கித்தரக்கூடிய ' பணம் ' எப்படிச் சேர முடியும்? கூலி நெல், பாதி வயிற்றை நிரப்பவே உதவும்—குப்பியின் ' பாடு ' குடும்பத்தின் பசியைப் போக்கக் கொஞ்சம் உதவும். இப்படிப் பிழைப்பு! உழைப்பின் பெரும் பகுதி வயலிலே செலவாகிறது—அதன் பலனில் மிகப் பெரும் பகுதியோ, பண்ணைக்குச் சேர்ந்து விடுகிறது. இந்தச் 'செவ்வாழை' ஒன்றுதான், அவன் சொந்தமாக — மொத்தமாக, பலன் பெறுவதற்கு உதவக் கூடிய உழைப்பு! இதிலே பங்குபெறப் பண்ணையார் குறுக்கிட முடியாதல்லவா? அவருக்காகப் பாடுபட்ட நேரம் போக, மிச்சமிருப்பதிலே, அலுத்துப் படுக்க வேண்டிய நேரத்திலே, பாடுபட்டுக் கண்ணைப்போல வளர்த்து வரும் செவ்வாழை! இதன் முழுப் பயனும் தன் குடும்பத்துக்கு! இது ஒன்றிலாவது தான்பட்ட பாட்டுக்கு உரிய பலனைத், தானே பெற முடிகிறதே என்ற சந்தோஷம் செங்கோடனுக்கு.

இவ்வளவும் அவன் மனத்திலே, தெளிவாகத் தோன்றிய கருத்துக்கள் அல்ல. புகைப்படலம் போல, அந்த எண்ணம் தோன்றும், மறையும்; செவ்வாழையைப் பார்க்கும்போது பூரிப்புடன் பெருமையும் அவன் அடைந்ததற்குக் காரணம் இந்த எண்ணந்தான்.

கன்று, வளர்ந்தது, கள்ளங்கபடமின்றி, செங்கோடனுக்குக் களிப்பும் வளர்ந்தது. செங்கோடனின் குழந்தைகளுக்கு இப்போது, விளையாட்டு இடமே, செவ்வாழை இருந்த இடந்தான். மலரிடம் மங்கையருக்கும், தேனிடம் வண்டுகளுக்கும், ஏற்படும் பிரேமை போல, அந்தக் குழந்தைகளுக்குச் செவ்வாழையிடம், பாசம் ஏற்பட்டு விட்டது.

'' இன்னும் ஒரு மாசத்திலே குலை தள்ளுமாப்பா?''—கரியன் கேட்பான், ஆவலுடன், செங்கோடனை.

'' இரண்டு மாசமாகும்டா கண்ணு'' என்று செங்கோடன் பதிலளிப்பான்.

செவ்வாழை குலை தள்ளிற்று—செங்கோடனின் நடையிலேயே ஒரு புது முறுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. நிமிர்ந்து பார்ப்பான், குலையைப் பெருமையுடன்.

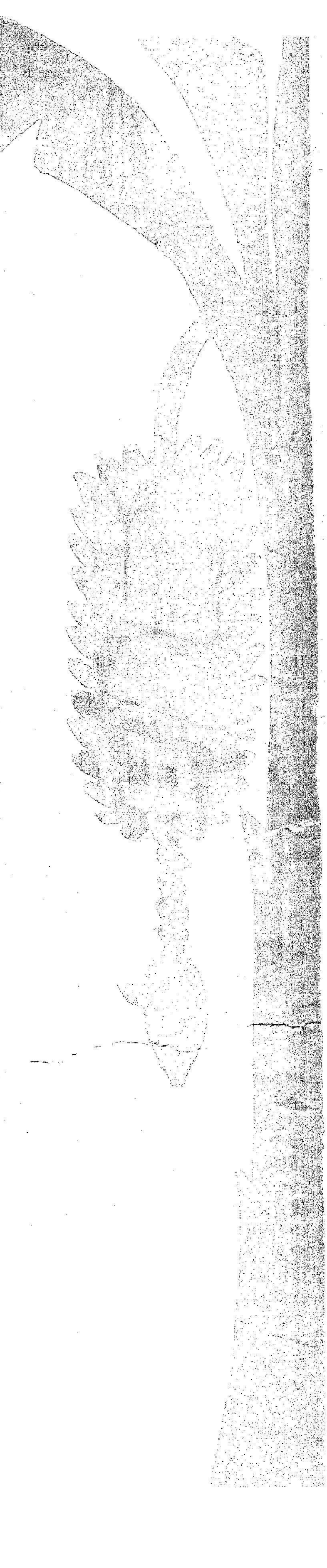

பண்ணை பரந்தாம முதலியார், தமது மருமகப் பெண் முத்து விஜயாவின் பொன்னிற மேனியை அழகுபடுத்திய வைரமாலையைக்கூட அவ்வளவு பெருமையுடன் பார்த்திருக்க மாட்டார்! செங்கோடனின் கண்களுக்கு, அந்தச் செவ்வாழைக் குலை முத்துவிஜயாவின், வைரமாலையைவிட விலை மதிப்புள்ளதாகத்தான் தோன்றிற்று. குலை முற்ற முற்ற, செங்கோடனின் குழந்தைகளின் ஆவலும், சச்சரவும், பங்குத் தகராறும், அப்பாவிடமோ, அம்மாவிடமோ 'அப்பீல்' செய்வதும், ஓங்கி வளரலாயின. "எப்போது பழமாகும்?" என்று கேட்பாள் பெண். "எத்தனை நாளைக்கு மரத்திலேயே இருப்பது?" என்று கேட்பான் பையன். செங்கோடன் பக்குவமறிந்து தரவேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். உழைப்பின் விளைவு! முழுப்பலனை நாம் பெறப் போகிறோம்—இடையே தரகர் இல்லை—முக்காலே மூன்று வீசம் பாகத்தைப் பறித்துக் கொள்ளும், முதலாளி இல்லை. உழைப்பு நம்முடையது என்றாலும் உடைமை பண்ணையாருடையது—அவர் எடுத்துக்கொண்டது போக மீதம்தான் நமக்கு என்று, வயலில் விளையும் செந்நெல்லைப் பற்றி எண்ணவேண்டும் — அது தானே முறை! ஆனால் இந்தச் செவ்வாழை அப்படி அல்ல! உழைப்பும் உடைமையும் செங்கோடனுக்கே சொந்தம்!

இரண்டு நாளையில், குலையை வெட்டிவிடத் தீர்மானித்தான் —பிள்ளைகள் துள்ளின சந்தோஷத்தால்; மற்ற உழவர் வீட்டுப் பிள்ளைகளிடம் 'சேதி' பறந்தது—பழம் தரவேண்டும் என்று சொல்லி, அவலோ, கடலையோ, கிழங்கோ, மாம்பிஞ்சோ, எதை எதையோ, 'அச்சாரம்' கொடுத்தனர் பல குழந்தைகள், கரியனிடம்.

பாடுபட்டோம், பலனைப் பெறப் போகிறோம், இதிலே ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சிக்கு ஈடு எதுவும் இல்லை. இதைப் போலவே, வயலிலும் நாம் பாடுபடுவது நமக்கு முழுப் பயன் அளிப்பதாக இருந்தால் எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும். செவ்வாழைக்காக நாம் செலவிட்ட உழைப்பு, பண்ணையாரின் நிலத்துக்காகச் செலவிட்ட உழைப்பிலே, நூற்றுக்கு ஒரு பாகம்கூட இராது — ஆனால் உழைப்பு நம்முடையதாகவும் வயல் அவருடைய உடைமையாகவும் இருந்ததால், பலனை அவர் அனுபவிக்கிறார் பெரும் பகுதி. இதோ இந்தச் செவ்வாழை நம்ம கொல்லையிலே நாம் உழைத்து வளர்த்தது. எனவே, பலன் நமக்குக் கிடைக்கிறது—இது போல நாம் உழைத்துப் பிழைக்க நம்முடையது என்று ஒரு துண்டு வயல் இருந்தால் எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும்! அப்படி ஒரு காலம் வருமா? உழைப்பவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம்—பாடுபடாதவன் பண்ணையாராக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் காலம் எப்போதாவது வருமா! என்றெல்லாம் கூட இலேசாகச் செங்கோடன் எண்ணத் தொடங்கினான். செவ்வாழை இது போன்ற சித்தாந்தங்களைக் கிளறிவிட்டது அவன் மனத்தில். குழந்தைகளுக்கோ நாக்கிலே நீர் ஊறலாயிற்று.

செங்கோடன் செவ்வாழைக் குலையைக் கண்டு களித்திருந்த சமயம், பண்ணை பரந்தாமர் தமது மருமகப் பெண் முத்து விஜயத்தின் பிறந்தநாள் விழாவை விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்தார். அம்பிகை கோயிலில் அபிஷேக ஆராதனை செய்வதற்காக, 'குருக்க'ளிடம் சொல்லிவிட்டார். கணக்கப்பிள்ளையைக் கூப்பிட்டுப் 'பட்டியல்' தயாரிக்கச் சொன்னார். பல பண்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பு எழுதும்போது, 'பழம்' தேவை என்று தோன்றாமலிருக்குமா? இரண்டு சீப்பு வாழைப் பழம் என்றார் பண்ணையார்.

"ஏனுங்க பழம்—கடையிலே நல்ல பழம் இல்லை—பச்சை நாடன்தான் இருக்கு" என்று இழுத்தான் சுந்தரம், கணக்கப் பிள்ளை.

"சரிடா, அதிலேதான் இரண்டு சீப்பு வாங்கேன்?— வேறே நல்ல பழம் எங்கே இருக்கு!" என்று பண்ணையார் சொல்லி முடிப்பதற்குள், சுந்தரம், "நம்ப செங்கோடன் கொல்லையிலே, தரமா ஒரு செவ்வாழைக் குலை இருக்குதுங்க. அதைக் கொண்டுக்கிட்டு வரலாம்" என்றான். "சரி" என்றார் பண்ணையார்!

செங்கோடனின் செவ்வாழைக் குலை! அவனுடைய இன்பக் கனவு! உழைப்பின் விளைவு! குழந்தைகளின் குதூகலம்!!

அதற்கு மரண ஓலை தயாரித்து விட்டான் சுந்தரம்!

எத்தனையோ பகல் பார்த்துப் பார்த்துச் செங்கோடன் குடும்பம் பூராவும் பூரித்தது அந்தக் குலையை! அதற்குக் கொலைகாரனானான் சுந்தரம். மகிழ்ச்சி, பெருமை, நம்பிக்கை இவைகளைத் தந்து

நாடும் வீடும்....

"வயல்களிலே கதிர் குலுங்கிடின், சர்க்கார் அலுவலகங்களில் மகிழ்ச்சி துள்ளும். தொழிற்சாலைகளிலே தோழமை மலர்ந்து, நீதியும் நிம்மதியும் கிடைத்து உற்பத்தி பெருகிடின் நாட்டு நிலை உயர்ந்திடும். அங்காடியிலுள்ளோர், கொள்வன கொடுப்பன என்பவை நேர்மையின் அடிப்படையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்று இருந்திடின், அகவிலையும் பதுக்கலும் அழிந்துபடும். பொது மக்களின் வாழ்வு சீர்படும். நாட்டின் நிலை உயர்ந்திட மாணவ மணிகள் கல்விக் கூடங்களில் பயிற்சி பெற்றிடின் நாடு மேம்பாடடையும்; இவை எல்லாவற்றின் கூட்டே ஆட்சி. சில மண்டபங்களிலே மட்டும் செய்யப்படுகிற காரியமல்ல ஆட்சி. நாட்டு ஆட்சி, வீட்டுக்கு வீடு காணப்படும் பண்பைப் பொறுத்திருக்கிறது."

பேரறிஞர் அண்ணா

வானொலிப் பேச்சு 15–3–67

வந்த அந்தச் செவ்வாழைக் குலைக்கு வந்தது ஆபத்து.

தெருவிலே, சுந்தரமும் செங்கோடனும் பேசும்போது, குழந்தைகள், செவ்வாழையைப்பற்றியதாக இருக்கும் என்று எண்ணவே இல்லை! செங்கோடனுக்குத் தலை கிறுகிறுவென்று சுற்றிற்று—நாக்குக் குழறிற்று—வார்த்தைகள் குபுகுபுவென்று கிளம்பித் தொண்டையில் சிக்கிக்கொண்டன.

மாட்டுப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த நாள் பூஜை—என்று காரணம் காட்டினான் சுந்தரம். என்ன செய்வான் செங்கோடன்! என்ன சொல்வான்? அவன் உள்ளத்திலே, வாழையோடு சேர்ந்து வளர்ந்த ஆசை—அவன் குழந்தைகளின் நாக்கில் நீர் ஊறச்செய்த ஆசை—இன்று, நாளை, என்று நாள் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆவல்—எனினும் எதைத்தான் சொல்ல முடியும்? கேட்பவர் பண்ணை பரந்தாமர்! எவ்வளவு அல்பனடா, வாழைக் குலையை, அவர் வாய் திறந்து, உன்னை ஒரு பொருட்டாக மதித்துக் கேட்டனுப்பினால், முடியாது என்று சொல்லி விட்டாயே! அவருடைய உப்பைத் தின்றுபிழைக்கிறவனுக்கு இவ்வளவு நன்றிகெட்ட தனமா? கேவலம் ஒரு வாழைக் குலை அவருடைய அந்தஸ்துக்கு இது ஒரு பிரமாதமா! என்று ஊர் ஏசுகிறதுபோல் அவன் கண்களுக்குத் தெரிகிறது.

“அப்பா! ஆசை காட்டி மோசம் செய்யாதே! நான்கூடத் தான் தண்ணீர் பாய்ச்சினேன், மாடு மிதித்துவிடாதபடி பாதுகாத்தேன். —செவ்வாழை ரொம்ப ருசியாக இருக்கும்; கல்கண்டு போல இருக்கும் என்று நீதானே என்னிடம் சொன்னாய் அப்பா! தங்கச்சிக்குக் கூட, ‘உசிர்’ அந்தப் பழத்திடம்; மரத்தை அண்ணாந்து பார்க்கும் போதே, நாக்கிலே நீர் ஊறும்; எங்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்லி விட்டு, இப்போது ஏமாற்றுகிறாயே! நாங்கள் என்னப்பா, உன்னைக் கடையிலே காசுபோட்டுத் திராட்சை, கமலாவா வாங்கித்தரச் சொன்னோம்? நம்ம கொல்லையிலே நாம் வளர்த்ததல்லவா!” என்று அழுகுரலுடன் கேட்கும் குழந்தைகளும், குழந்தைகளைத் தவிக்கச் செய்கிறாயே, நியாயமா என்று கோபத்துடன் கேட்கும் மனைவியும், அவன் மனக் கண்களுக்குத் தெரிந்தனர்! எதிரிலே நின்றவரோ,

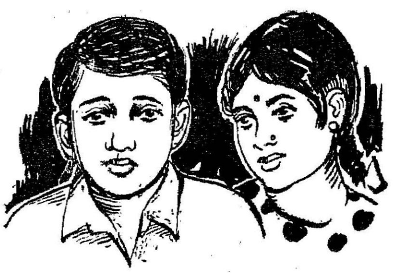

பண்ணைக் கணக்கப்பிள்ளை! அரிவாள் இருக்குமிடம் சென்றான். ‘அப்பா குலையை வெட்டப்போறாரு — செவ்வாழைக்குலை’ — என்று ஆனந்தக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு, குழந்தைகள் கூத்தாடின; செங்கோடனின் கண்களிலே நீர்த் துளிகள் கிளம்பின! குலையை வெட்டினான் - உள்ளே கொண்டு வந்தான் — அரிவாளைக் கீழே போட்டான்—‘குலையைக் கீழே வை அப்பா, தொட்டுப் பார்க்கலாம்’ என்று குதித்தன குழந்தைகள். கரியனின் முதுகைத் தடவினான் செங்கோடன். ‘‘கண்ணு! இந்தக் குலை நம்மஆண்டைக்கு வேணுமாம்; கொண்டு போகிறேன்—அழாதீங்க—இன்னும் ஒரு மாசத்திலே பக்கத்துக் கண்ணு மரமாகிக் குலை தள்ளும், அதை உங்களுக்குக்கட்டாயமாகக் கொடுத்துவிடறேன்’’ என்று கூறிக்கொண்டே வீட்டை விட்டுக் கிளம்பினான், குழந்தையின் அழுகுரல், மனத்தைப் பிளப்பதற்குள்!

செங்கோடன் குடிசை அன்று பிணம் விழுந்த இடம் போலாயிற்று. இரவு நெடுநேரத்திற்குப் பிறகுதான் செங்கோடனுக்குத் துணிவு பிறந்தது வீட்டுக்குவர! அழுது அலுத்துத் தூங்கிவிட்ட குழந்தைகளைப் பார்த்தான். அவன் கண்களிலே, குபுகுபு வெனக் கண்ணீர் கிளம்பிற்று. துடைத்துக் கொண்டு, படுத்துப் புரண்டான்—அவன் மனத்திலே ஆயிரம் எண்ணங்கள். செவ்வாழையைச் செல்லப்பிள்ளை போல் வளர்த்து, என்னபலன்...! அவருக்கு அது ஒரு பிரமாதமல்ல—ஆயிரம் குலைகளையும் அவர் நினைத்த மாத்திரத்தில் வாங்க முடியும்! செங்கோடனுக்கு.....? அந்த ஒரு குலையைக் காண அவன் எவ்வளவு பாடுபட்டான்—எத்தனை இரவு அதைப்பற்றி இன்பமான கனவுகள்—எத்தனை ஆயிரம் தடவை, குழந்தைகளுக்கு ஆசைகாட்டியிருப்பான்! உழைப்பு எவ்வளவு! அக்கறை எத்துணை! எல்லாம் ஒரு நொடியில் அழிந்தன!

நாலு நாட்களுக்குப் பிறகு, வெள்ளித் தட்டிலே ஒரு சீப்பு செவ்வாழைப்பழத்தை வைத்துக் கொண்டு, அன்னநடை நடந்து அழகுமுத்து விஜயா, அம்பிகை ஆலயத்துக்குச் சென்றாள்.

கடையிலே, செவ்வாழைச் சீப்பு, அழகாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கணக்கப் பிள்ளை, பண்ணை வீட்டிலே இருந்து நாலு சீப்பு முதலிலேயே தீர்த்துவிட்டான்—அவன் விற்றான் கடைக்காரனுக்கு! —அதன் எதிரிலே, ஏக்கத்துடன் நின்றான் கரியன்! ‘‘பழம் ஒரு அணாடா, பயலே—காலணாவுக்குச் செவ்வாழை கிடைக்குமோ?—போடா’’ என்று விரட்டினான், கடைக்காரன். கரியன் அறிவானா பாவம், தன் கொல்லையிலே இருந்த செவ்வாழை, இப்போது கடையில் கொலுவீற்றிருக்கிறது என்ற விந்தையை! பாவம்; எத்தனையோ நாள், அந்தச் சிறுவன், தண்ணீர் பாய்ச்சினான், பழம் கிடைக்கும் என்று! பழம் இருக்கிறது, கரியனுக்கு எட்டாத இடத்தில்! விசாரத்தோடு வீட்டிற்கு வந்தான், வறுத்த கடலையை வாங்கிக் கொறித்துக் கொண்டே! செங்கோடன், கொல்லைப்புறத்திலிருந்து வெளியே வந்தான்—வாழை மரத்துண்டுடன்.

‘‘ஏம்பா! இதுவும் பண்ணை வீட்டுக்கா?’’ என்று கேட்டான் கரியன்.

‘‘இல்லேடா, கண்ணு; நம்ம பார்வதிப் பாட்டி செத்துப் போயிட்டா—அந்தப் பாடையிலே கட்ட’’ என்றான் செங்கோடன்.

அலங்காரப் பாடையிலே, செவ்வாழையின் துண்டு!

பாடையைச் சுற்றி அழுகுரல்!

கரியனும், மற்றக் குழந்தைகளும், பின்பக்கம்.

கரியன் பெருமையாகப் பாடையைக்காட்டிச் சொன்னான்.

‘எங்க வீட்டுச் செவ்வாழைடா’ என்று.

‘‘எங்க கொல்லையிலே இருந்த செவ்வாழை. குலையைப் பண்ணை வீட்டுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம்—மரத்தை வெட்டிப் ‘பாடை’யிலே கட்டிவிட்டோம்’’ என்றான் கரியன்.

பாவம்! சிறுவன் தானே!! அவன் என்ன கண்டான், செங்கோடனின் ‘செவ்வாழை’ தொழிலாளர் உலகிலே சர்வசாதாரணச் சம்பவம் என்பதை!

அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர், தாமோதரன். அவரது செல்வ மகள் செண்பகத்தை உயர்கல்வி படிக்க வைத்துப் பெரிய அதிகாரியாக்க வேண்டும் என்பது அவரது அவா! ஆனால் மகளின் மனமோ வேறு வழியில் இருந்தது.

அவளுக்கு ஓவியம் பயிலுவதில் மிகுந்த ஆசை! அவளது வளைக் கரங்கள் எப்போதும் ஏதாவதொரு ஓவியத்தைத் தீட்டிய வண்ணமேயிருக்கும். எனவே, அவளுக்கு மேல்படிப்பில் இச்சையில்லை. ஓவியக் கல்லூரியில் சேர வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக இருந்தாள்!

செல்வ மகளின் விருப்பத்தைத் தட்டமுடியவில்லை, தந்தையால். அதே சமயத்தில் தனது கற்பனையில் மிகப் பெரிய கோட்டையாகக் கட்டியுள்ள அவளது வருங்காலம் வெறும் மாயை ஆகிவிடக் கூடாதே என்ற எண்ணம் அவரது, மனத்திற்குச் சற்று உளைச்சலைத் தந்தது. எனவே, தனது ஐயப்பாட்டினை நீக்க, ஓவியக் கல்லூரிக்கு நேரிலேயே சென்று, கண்டு, கேட்டு, முடிவு செய்ய உறுதி பூண்டார்.

காலை நேரம்! சாரை சாரையாக மாணவ—மாணவியர் கூட்டம் இரை தேடிச் செல்லும் பறவைக் கூட்டம் போல் கல்விக் கூடங்களை நாடி அடைகின்ற வேளை! தாமோதரன் தன்மகள் செண்பகத்துடன் சென்னை எழும்பூருக்குச் செல்லும் வழியில் பூந்தமல்லி நெடுஞ் சாலையிலுள்ள கலை-கைத் தொழில் கல்லூரிக்குச் சென்றார்.

அரண்மனை போன்ற உயர்ந்த நுழைவாயிலுள்ள கட்டடம், அவருக்குப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே நம்பிக்கை தருவதாக இருந்தது. உள்ளே நுழைந்ததும் ஒரு காட்சிக் கூடம். அங்கு விதவிதமான ஓவியங்களும், சிற்பங்களும் அழகுற வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஓர் ஓவியம், பிறிதொன்றினைப்போல் இல்லவே இல்லை. ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மையுடன், தனி எழிலுடன் கொலு வீற்றிருக்கின்றன. எவரையும் கவரக்கூடிய இந்தச் சிற்பங்கள்—ஓவியங்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே இந்தக் கல்லூரியின் திறமைக்கு நற்சான்றிதழ் வழங்குபவையாக அமைந்துள்ளன.

அந்த ஹாலைத் தாண்டிச் சென்றால் சோலைகள் மத்தியில் இந்தக் கல்லூரி அமைந்திருக்கிறது. எவருக்கும் கலை உணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை. செண்பகத்திற்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

அவர்கள் நேராகக் கல்லூரி முதல்வர் திரு. கிருஷ்ணராவின் அறைக்குச் சென்றார்கள். அவரும் இக்கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவரே! தமிழகத்தின் சின்னமான "கோயில் சின்னம்" அவரது கைவண்ணமே! தமிழக அரசு பரிசுச்சீட்டுச் சின்னமும் அவரது கற்பனையே!

சிரித்த முகத்துடன் அவர்களை வரவேற்ற முதல்வரிடம் எப்படிப் பேச்சைத் துவக்குவது என்று தெரியாமல், "இந்தக் கல்லூரி எப்போது தோன்றியது?" என்று ஒரு கேள்வியைத் தொடுத்தார், தாமோதரன்.

"1850-ம் ஆண்டு! சென்னைக்கோட்டையில் ராணுவ டாக்டராகப் பணியாற்றி வந்தார், அலெக்சாண்டர் ஹண்டர். அவர் டாக்டர் என்பதோடு சிறந்த ஓவியருங்கூட!

அவருக்கு ஓர் இனிய எண்ணம். இங்குள்ள மக்களை மகிழ்விக்கவும், கலையார்வமுள்ளவர்களாக்கவும் ஓர் ஓவியப் பள்ளியைத் துவங்க அவர் ஆசைப்பட்டார். அதனைச் செயல்படுத்த எண்ணித் தன்னிடம் வரும் நோயாளிகளிடம் உண்டியல் மூலம் பணம் வசூலித்தார். ராணுவ வீரர்களில் ஒழுங்கீனமாக நடப்பவர்களுக்கு அபராதம் விதித்து, அதையும் இந்த உண்டியல் நிதியில் சேர்த்து வந்தார்.

அவரது முயற்சியால்

1850-ம் ஆண்டு மே திங்களில் உருவானதுதான், இந்தக் கல்லூரி !

120 ஆண்டினைத் தாண்டிவிட்ட இந்தப் பழைமையான கல்விக்கூடம், இந்தியாவிலுள்ள ஓவிய-சிற்பக் கல்விக் கூடங்களின் தாய் வீடாகும். இதற்குப் பின்தான், லாகூரில் உள்ள ''மேயோ கலைப் பள்ளி'', பம்பாய், கல்கத்தாவில் உள்ள கலைக் கல்விக் கூடங்களெல்லாம் துவக்கப்பட்டன.

ஆரம்ப காலத்தில் கலைப் பள்ளியாகயிருந்த இதில் ஓவியம், வண்ண ஓவியம், மட்பாண்டங்கள் செய்தல், நெசவு ஆகியவை கற்பிக்கப்பட்டன.

டாக்டர் அலெக்சாண்டர் ஹண்டரின் முயற்சியைப் பாராட்டும் வகையில் 1853-ம் ஆண்டில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் இந்தக் கல்விக் கூடத்திற்கு நிதி உதவி அளித்தனர். பின்பு 1855-ம் ஆண்டில் இதன் நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. அப்போது பூங்கா ரயில் நிலையம் முதல் எழும்பூர் நிலையம் வரை இந்தக் கலைக்கூடம் வியாபித்திருந்தது என்று கருதப்படுகிறது. டாக்டர் ஹண்டரின் நினைவாக ஹண்டர்ஸ் தெரு என்று வேப்பேரியில் ஒரு தெரு இன்றும் உள்ளது. ஓவியத்தின் தந்தைக்குத் தமிழனின் காணிக்கை, அது !'' என்று கல்லூரி முதல்வர் பெருமையுடன் சொன்னார்.

''எத்தனை பேர் படிக்கிறார்கள் ?'' என்று செண்பகம் ஆவலோடு கேட்டாள்.

''தற்போது 275 மாணவர் மாணவியர் பயில்கின்றனர். ஓர் ஆண்டுக்கு 40 மாணவ-மாணவியரைச் சேர்க்கிறோம். ஓவியம் வரைதல், வண்ண ஓவியம் தீட்டுதல் (Painting), வணிகக் கலைச் (Commercial Art) சிற்பங்கள் செய்தல் (வெண்கலம், செம்பு போன்ற உலோகங்களிலும், களிமண், பிளாஸ்டர் ஆகியவைகளிலும்) ஆகிய பல கலைகள் கற்றுத் தரப்படுகின்றன. அவை தவிர மரத்தினாலும் உலோகத் தகடுகளினாலும் செய்யும் கைத்தொழில்களும் கற்றுத் தரப்படுகின்றன !

''எத்தனை ஆண்டுப் படிப்பு?''

''கலைகளுக்கு ஆறு ஆண்டுகள் ! கைத்தொழில்களுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் ! ஆறாண்டுப் படிப்பில் முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் எல்லாத் துறைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகிறது. அதன் பின் அவர்கள் விரும்பும் ஏதாவது ஒரு துறையில் (ஓவியம் தீட்டுதல் அல்லது சிற்பம் அல்லது வணிகக்கலை) மூன்றாண்டுகள் தனிப் பயிற்சி தரப்படுகிறது. கடைசி ஓராண்டில் (Post Diploma Course) தனித் துறையில் சிறப்பான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

''இங்கு பயின்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு எப்படி உள்ளது?'' தந்தையின் ஆர்வமிக்க கேள்வி, இது !

''இங்கு படித்துத் தேறியவர்கள் ஓவிய-சிற்ப உலகின் தாரகைகளாக மின்னுகின்றனர்'.

கும்பகோணத்தில் கல்லூரி முதல்வராக உள்ள தனபால் அவர்களும் இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரே! காந்தி இல்லத்திலுள்ள காந்தி சிலை இவரது தயாரிப்பாகும். காந்தி இல்லத்தின் ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் யாவும் இந்தக் கல்லூரிக் குழுவினரால் உருவாக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. தனபால் தற்போது பெரியார் சிலையும், ஏ.எல். முதலியாரின் சிலையும் உருவாக்கி வருகிறார்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டினையொட்டி நிறுவப்பட்ட வ.உ.சி. சிலையினை உருவாக்கிய ஆதிமூலமும் இக்கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவரே! மாமல்லபுரம் குரங்குகளைச் சுற்றுலாச் சுவரொட்டிக்காக வரைந்ததில் இவர் அகில இந்தியப் பரிசு பெற்றுள்ளார்.

முன்னாள் மாணவர்கள் பாஸ்கரராஜ், பன்னீர்ச் செல்வம், ரிச்சர்ட் ஆகியோர் வெளிநாடுகளில் புகழ் பெற்ற ஓவியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள்.

ராதா சில்க்ஸ், மெட்டல் பாக்ஸ், மற்றும் இந்துஸ்தான் தாமஸ் போன்ற விளம்பர நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிலும் இங்கு படித்தவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

திரைப்படவுலகில் ஆர்ட் டைரக்டராகவுள்ள திருமதி மோகனா இந்தக் கல்லூரியின்

முன்னாள் மாணவியே! பர்வின் நாதர்ஷா, எஸ்.ஆர். ருக்மணி, ஷாமா பண்டிட் ஆகிய பெண் மணிகள் பெரிய நெசவாலைகளில் டிசைனர்களாகவுள்ளனர். ராணி நஞ்சப்பா, செல்வி கலீலி ஆகியோர் வெளிநாட்டில் ஓவியர்களாகவுள்ளனர்.

பெரும்பாலும் வணிகத்துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் கைநிறையச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்வு தரும் செய்தியாகும்.

காந்தி இல்லம் தவிர வேறு பல இடங்களையும் இக்கல்லூரியின் கைவண்ணம் பொலிவடையச் செய்திருக்கிறது.

சென்னை மவுண்ட்ரோட்டிலுள்ள "பஸ்ட் சிட்டி நேஷனல் பாங்க்" என்ற அமெரிக்க வங்கிக் கட்டடத்திற்கான சுவர் ஓவியத்தைத் (Mural) தீட்டியவர்கள் இக்கல்லூரியினரே! கிண்டியிலுள்ள 'சிப்பெட்' என்ற மைய அரசின் பிளாஸ்டிக் தொழிற்கூடத்தின் உள் அலங்காரங்கள் அனைத்தையும் அமைத்துத் தந்து பாராட்டுப் பெற்றவர்கள் இக்கல்லூரிக் குழுவினர்.

இக்கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் முனுசாமி, நந்தகோபால், அந்தோணிதாஸ், ஜானகிராம் ஆகியோர் தேசியப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர். ஆசிரியர்கள் பாஸ்கர், முனுசாமி ஆகியோர் வெளிநாடு சென்று சிறப்புப்பயிற்சி பெற்று வந்துள்ளனர்." முதல்வர் தொடர்ந்து விளக்கிய படியேயிருக்கிறார்.

"காந்தி சிலை, உழைப்பாளர் சிலை ஆகியவற்றைச்செய்த புகழ்பெற்ற ஓவியர் ராய்சவுத்திரி பல ஆண்டுகள் இக்கல்லூரியின் முதல்வராகப் பணியாற்றி வந்தவர். இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவர்.

அவர் இங்கு பணியாற்றும் போது, அப்போதைய கவர்னர் எர்ஸ்கின் பிரபுவின் சிலையை அவர் செய்து வந்தார். அதற்கு 'போஸ்' கொடுப்பதற்காக எர்ஸ்கின் பிரபு நாள்தோறும் காலைப்போதில் இந்தக் கலைக் கூடத்திற்கு வருவது வழக்கம். எனவே காலையில் கவர்னர் வரும் நேரத்தில் மவுண்ட்ரோடிலிருந்து

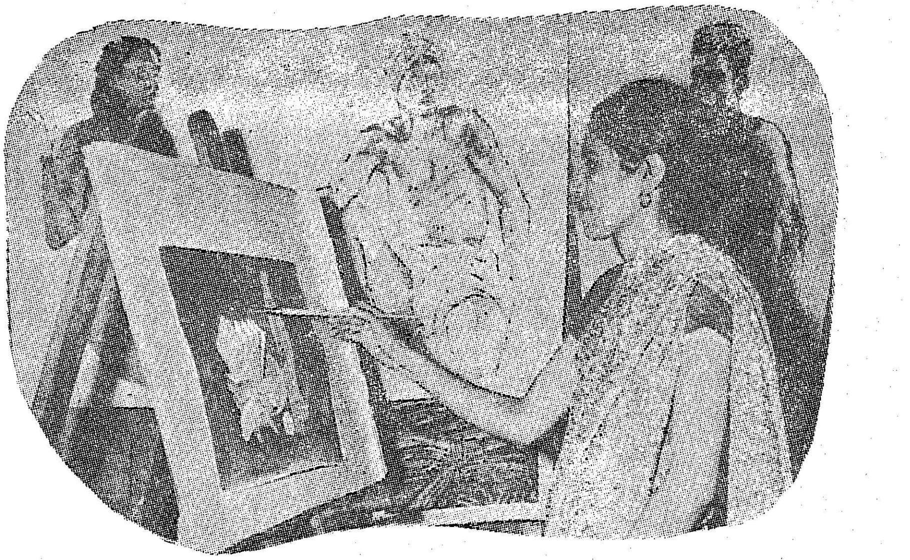

எழும்பூர் வரை இந்தப் பாதையில் போக்குவரத்துக்கள் அனைத்துமே நிறுத்தப்பட்டு விடும். அந்தக் காலத்தில் இது பரபரப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் இக்கல்லூரி, மக்கள் மத்தியிலே நன்கு அறிமுகமாக நல்லதொரு விளம்பரமாக அமைந்திருந்தது"—முதல்வர் விறுவிறுப்பாகக் கதை போல் கூறியதைக் கேட்டதும் செண்பகத்துக்குத் தனது வருங்காலக் கல்லூரியைச் சுற்றிப்பார்க்கும் ஆர்வம் மேலோங்கிற்று.

"அப்பா, கலைக்கூடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கலாமா, அப்பா!"

"ஓ! தாராளமாக!" முதல்வர் அனுமதி தருகிறார். அவர்கள் ஆவலோடு புறப்பட்டனர்.

பழைய கட்டடத்தின் மாடியில் முதலாண்டு மாணவர்கள் 40 பேர் அமைதியாக அமர்ந்து எதிரிலே மேடையில் அமர்ந்திருக்கும் கோலேந்திய பெரிய

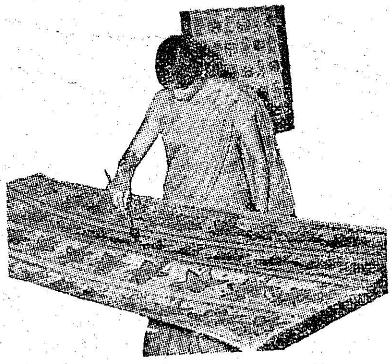

வரைப் (மாடல்) பார்த்து, ஓவியம் வரைகிறார்கள். அவர்கள் மத்தியில் பட்டாம்பூச்சி போல் சில மாணவியர்களும் காணப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு கோணத்தில் ஓவியத்தைத் தீட்டுகின்றனர்.

"இந்த மாடல்........" தாமோதரன் கேட்குமுன் அவருக்குப் பதில் கிடைக்கிறது.

"இங்கு மாடலாக வருவதற்குப் பலர் இருக்கின்றனர். சாதாரண மாடல்களுக்கு நாள் கூலி ரூ. 1.50. ஆடையின்றி 'போஸ்' அளிக்கும் மாடல்களுக்குக் கூலி அதிகம்."

"பெண் மாடல்கள் உண்டா?"

"கலைக்குப் பெண், ஆண் என்ற வேறுபாடு கிடையாது! அப்படிப்பட்ட ஓவியங்களை உருவாக்கும் போது பாலுணர்வு ஏற்படுவதில்லை கலையுணர்வு மேலோங்கி நிற்கும். அதோடு அம்மாதிரி மாடல்களை வைத்து ஓவியம் தீட்டும் போது ஓவியர்கள் தவிர வெளியார் யாரையும் நாங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது."

தெளிவான விளக்கம் அவர்களுக்குத் திருப்தியைத் தருகிறது.

மாடியை விட்டுக் கீழிறங்கி வந்தால் பின்புறப்பகுதியில் ஓர் அறையில் மூன்று பாவையர் ஒரு 'டிசைன்' தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலைகளின் மீது அச்சிடுவதற்கான டிசைன் அது.

அவர்களே அந்த டிசைனைத் தயாரித்து, சேலைகளில் பல வண்ணங்களில் அச்சடிக்கிறார்கள்.

அடுத்த கூடத்தில் பல பணிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆசிரியர் ஜானகிராம் ஒரு அழகிய பெண் சிற்பத்திற்கு இறுதி மெருகேற்றுகிறார். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வார்த்தெடுக்கப்பட்ட உலோகத்தினால் பல உருவங்கள்—காந்தி சிலை, அண்ணா சிலை, ஒரு வயதான மாது, ஓர் அழகிய பெண்மணி, நவீன சிற்ப மாடலில் ஓர் உருவம், இப்படிப் பல சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன.

அடுத்து, புதிய கட்டடம். அங்குள்ள கீழ்க் கூடத்தில் பல மாணவ மாணவியர் ஒரு வாலிபரைப் (மாடல்) பார்த்து திரைச் சீலைகளில் வண்ண ஓவியம் தீட்டுகின்றனர்.

எதிர்ப்புற அறையில் கமர்சியல் டிசைன் என்று சொல்லப்படுகின்ற வணிக ஓவியங்கள் கற்றுத் தரப்படுகின்றன.

தொலைவில் உள்ள இன்னொரு கூடத்தில் மட்பாண்ட வேலைப் பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

மற்றொரு கூடத்தில், தகடுகளிலான ஓவியங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பித்தளை அல்லது செப்புத் தகட்டில் வெள்ளி உருவங்களைப் பற்ற வைத்து எனாமல் பூசி அழகுபடுத்தியுள்ளனர். இதில் குங்குமச் செப்புகள், சிகரெட்டு டப்பாக்கள், மேஜை ஓவியங்கள், கழுத்துச் சங்கிலியில் இணைக்கப்படும் டாலர்கள் ஆகியவற்றை இங்கு மாணவர்கள் தயாரிக்கின்றனர்.

பக்கத்து அறையில் மரவேலைப் பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆளுநர்களின் நினைவாக வழங்கப்படும் கேடயங்கள் இங்குதான் உருவாக்கப்படுகின்றன.

'வெளிநாட்டு ஓவியர்கள் கூட இங்கு வந்து விரிவுரை வழங்குவார்களாம். சமீபத்தில் கலிபோர்னியாவைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் பால் ஏ. லிங்கர்சன் இங்கு வந்து அச்சுக் கலை பற்றிய பயிற்சி முகாமை ஒரு வாரம் நடத்தினாராம்!

ஆண்டுதோறும் குறைந்தது ஆறு பொருட்காட்சியாவது நடத்துவார்களாம். அதில் இவர்களின் ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் இடம் பெறுமாம். இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர் பாஸ்கர் இஸ்ரேல் நாட்டில் டெல்அவிவ் நகரில் ஒரு பொருட்காட்சி நடத்தினாராம். மற்றொரு ஆசிரியர் கன்னியப்பன் 1946-ம் ஆண்டு நியூயார்க் நகரில் நடந்த பொருட் காட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொண்டாராம்.

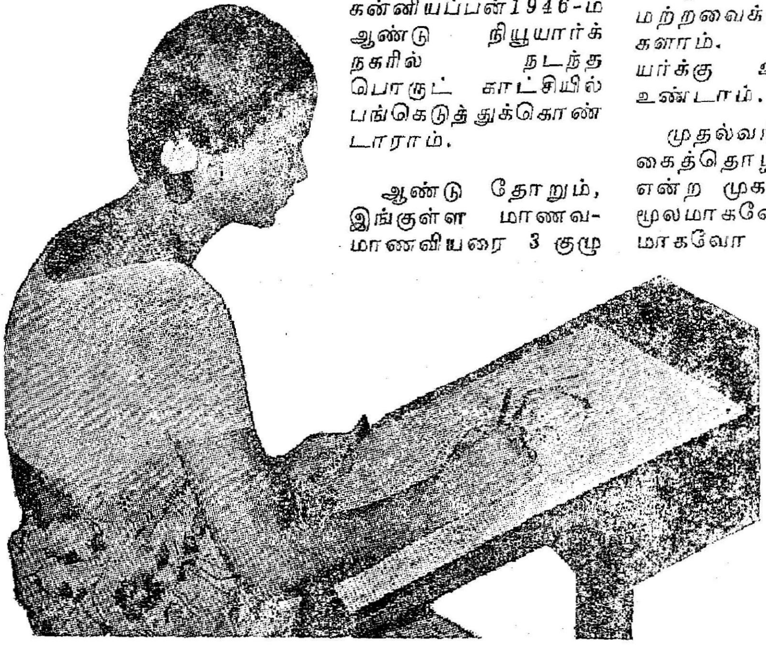

ஆண்டு தோறும், இங்குள்ள மாணவ-மாணவியரை 3 குழுவினராகப் பிரித்து ஒவ்வொரு குழுவினையும் வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சுற்றுலா அழைத்துச் செல்வார்களாம். தமிழகத்திலுள்ள எல்லாக் கோயில்களும் வடநாட்டிலுள்ள எல்லோரா, அஜந்தா, கஜுராகொ ஆகியவை இந்தச் சுற்றுலாவில் அடங்குமாம்!''— மூச்சு விடாமல் கொட்டுகிறாள் செண்பகம்.

''பீஸ் எவ்வளவாம்! அதைக் கேட்டாயா?''

''கேட்டேன் அப்பா! ரொம்பக் குறைவு! எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைத் தான் சேர்ப்பார்களாம். கைத்தொழில் (Crafts) பிரிவுக்கு எழுத்தறிவு இருந்தால் போதுமானதாம்! ஷெட்டியூல்டு, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் சில இடங்கள் ஒதுக்கப்படுமாம்.

முதல் இரண்டாண்டுச் சான்றிதழ் படிப்புக்கு, ஆண்டுச் சம்பளம் ரூ. 20; அடுத்த மூன்றாண்டுப் படிப்பிற்கு, ஓவியம், சிற்பம், வணிகக் கலை ஆகியவற்றிற்கு ஓர் ஆண்டுக்கு ரூ. 30. டிப்ளமா மேல்படிப்புக்கு (Post Diploma Course) ஓவியம், சிற்பம், வணிகக் கலைக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 40; தொழில் டிசைன்களுக்கு ரூ. 50.

கைத்தொழில் பிரிவுக்கு ஃபீஸ் கிடையாது. முன் பணம் மட்டும் மரவேலைக்கு ரூ. 10-ம், மற்றவைக்கு ரூ.5-ம் வசூலிப்பார்களாம். சில மாணவ-மாணவியர்க்கு உதவிப் பணம் கூட உண்டாம்.

முதல்வர், அரசினர் கலை-கைத்தொழில்கல்லூரி,சென்னை-3 என்ற முகவரிக்கு மணியார்டர் மூலமாகவோ அன்றி ரொக்கமாகவோ 50 காசு அனுப்பி விண்ணப்பத்தாள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்!''

''அவ்வளவையும் கேட்டிட்டியா? அப்போ கண்டிப்பாய் உன்னைச் சேர்த்திட வேண்டியது தான்.''

''அப்பான்னா அப்பா தான்!'' செண்பகம் மகிழ்ச்சியில் பூரிக்கிறாள்! மெய்ம்மறந்து நின்று விடுகிறாள்.

அந்த நேரத்தில் குண்டு வெடித்தால்கூட அவளது காதிலே விழ முடியாது. ஆனால், ஒருவரின் குரல்மட்டும் அவளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. அவர்தான் அந்தக் கல்லூரி முதல்வர்.

''என்ன! எப்படி இருக்கிறது கல்லூரி?'' முதல்வர் கேட்கிறார்.

''என்னால் வர்ணிக்க முடியவில்லை! கலையன்னையே குடிகொண்டிருப்பது போன்ற சூழ்நிலையை நான் உணர்கிறேன். கலைகளுக்கெல்லாம் தலையாயதாக விளங்கும் தமிழகத்தின் கலைகளுக்காகத் தமிழக அரசின் தொழில் துறை நடத்தும் இந்தக் கல்லூரி ஒரு புகழ் மகுடம் என்பதில் ஐயமே இல்லை!

சின்னச் சின்ன இழை பின்னிப் பின்னி வரும்...

செங்கதிரோன் தன் சிவந்த கரங்களினால் உலகையே வாரி அணைத்துக்கொண்டிருந்தான். காலை இளம் வெய்யிலில் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் கோபுரங்கள் மூழ்கிக் குளித்துக் கொண்டிருந்தன. வானளாவிய கோபுரங்கள்.. நீண்ட பெரிய அகலமான சாலைகள்.. பெரிய பெரிய கட்டடங்கள்.. சுற்றிலும் பச்சைப்பசேலென்ற வயல்கள் மரகதப்படுதா விரித்துக்கொண்டிருந்தன. பல்லவப் பேரரசின் தலைநகராக விளங்கி, வரலாற்றில் கீர்த்திமிக்க புகழேடுகளைத் தனது சொந்தமாக்கிக்கொண்ட 'கல்வியில் கரையிலாத காஞ்சி' மாநகர எல்லையில் வண்டி நுழையும்பொழுது, 'அண்ணன் பிறந்த மண்' என்ற உணர்வு நம்மை அறியாமலேயே ஏற்படுகிறது! நம்மையறியாமலேயே நம் கரங்கள் கூப்புகின்றன!

முதலில் போன ஊர் அய்யம்பேட்டை. காஞ்சியிலிருந்து இரண்டு மைலில் உள்ளது. இரண்டாயிரம் தறிகள் இவ்வூரில் உள்ளன. இவ்வூர் பூராவுமே நெசவாளர் குடும்பங்கள்தான்; குடும்பம் பூராவுமே நெய்யும் தொழில்தான்! பரம்பரை பரம்பரையாக நெசவுத் தொழில்தான் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ஊரிலிருப்பவையெல்லாம் சின்னச் சின்ன வீடுகள். இச்சின்ன வீடுகளிலிருந்துதான் தமிழகத்திற்கே அழகூட்டும் கைத்தறிச் சேலைகள், படுக்கை விரிப்புகள், எல்லாமே தயாராகின்றன! நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள்- நெசவுத் தொழிலையே நம்பியிருப்பவர்கள் — அவர்களுக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது தெரியுமா? தறி வேலையில் குடும்பமே வேலை செய்தாலும் மாதம் ரூ. 150 அல்லது 200 தான் வருகிறது.

'' சொந்தத் தறி வைத்திருப்பவர்கள் பாடு, ஏதோ பரவாயில்லை. என்னதான் கஷ்டப்பட்டாலும் தரித்திரம் தீரலை.. வருமானம் போதவில்லை. இப்ப எவ்வளவோ பரவாயில்லை. ஒரு மாதிரியா காலத்தை ஓட்டுறோம்..'' என்கிறார் அய்யம்பேட்டை நெசவாளியான முனிப்பெருமாள்.

'' பரம்பரை பரம்பரையாக உலகமே வியந்து பாராட்டும் இந்த நெசவாளப் பெருமக்களின் வாழ்வில் இன்னும் ஏற்றம் ஏற்படவேண்டியது மிக மிக நியாயமானதாகும்'' என்ற எண்ணம் நம் மனத்துள் ஏற்படுகிறது.

'' இதுதான் பயிற்சி நிலையம்'' என்கிறார் நண்பர்.

சின்னக் கட்டடம், ஒரு வீடு மாதிரி இருக்கிறது. முன்னால் '' நவீன நெசவுப் பயிற்சி நிலையம் —தமிழக அரசு உதவி— துவக்கம் 15-2-1970'' என்ற பெயர்ப் பலகை காணப்படுகிறது.

வண்டி வந்து நிற்கவே சிறு கூட்டமே கூடிவிடுகிறது. எல்லாமே நெசவாளர் குடும்பங்கள்!

'' எத்தனை பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது?.... விவரம் கூற முடியுமா?....''

பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி அளிக்கும் திரு சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்:

'' இந்தப் பயிற்சி நிலையம் 15-2-1970-லிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் இப்பொழுது 30பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மாதம் ரூ. 100 உதவித் தொகை, பயிற்சியாளர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. பயிற்சிக் காலம் 45 நாட்கள்! பயிற்சி முடித்தோருக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

''புடவை இரகங்கள் இங்கு நெய்யப்படுவதில்லை. மேஜை விரிப்புகள், துண்டுகள், சர்ட்டிங்குகள், கோட் துணிகள் போன்ற இரகங்களில் நெய்வதற்குப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.... வாங்குகின்றவர்களின் இரசனைக்கேற்ப, காலத்திற்கேற்ற டிசைன்கள் கைத்தறியில் தயாரிக்கப் பயிற்சி அளித்தலே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். இதுவரையில் மூன்று பிரிவுகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தாகிவிட்டது. இங்கு 10 தறிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தறிக்கும் 3 பேர் என்று 30 பேருக்கு ஒரு பிரிவில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சான்றிதழுடன் பயிற்சி முடிந்தவர்களுக்குத் தறி ஒன்றும் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வீட்டில் நெய்கிறார்கள். நல்ல தேர்ந்த நெச

வாளி என்றால் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு பெட்ஷீட்டுகள் நெய்ய முடியும். ஒரு நாளைக்கு 6 ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். ஒரு தறியின் விலை 400 ரூபாயாகிறது. இதில் 75 சத விகிதத்தை மானியமாகவும், 25 சத விகிதத்தைக் கடனாகவும் அரசு வழங்குகிறது. தமிழகத்தில், சென்னை, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் 15-2-1970 முதல் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுச்செயல் பட்டுவருகிறது. இப் பயிற்சி நிலையத்தில்பயிற்சி யளிப்போர் (Instructor) சேலத்தில் அகில இந்தியக் கைத்தறிபோர்டின் கைத் தறித் தொழில் நுணுக்கப் பள்ளியில் (Institute of Handloom Technology) பயிற்சிபெற்றவர்கள் ..''

அய்யம்பேட்டை நெசவாளப் பெருமக்களிடமிருந்து பிரியா விடை பெற்றுக்கொண்டு காஞ்சிபுரம் திரும்புகிறோம்.

செந்தமிழ்க் காஞ்சிக் கடைத் தெரு....உலகப் புகழ்பெற்ற காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவைகள் கண்ணைப் பறிக்கும் வண்ண வண்ண டிசைன்களில் — மாதர்களுடைய உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் வண்ணம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும் அங்காடி! பணம்தான் வேண்டும் வாங்குவதற்கு!

திருவள்ளுவர் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினுள் நுழைகிறோம். கடை நிர்வாகி கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த திரு. சிவலிங்கம் அன்புடன் வரவேற்கிறார்! வந்த காரியத்தைச் சொல்கிறோம். கடையில் தலைக்கு மேலே அண்ணா படம்! அந்த மேதையின் கண்களிலே உள்ள ஒளி நம்மை மெய்சிலிர்க்கவைக்கிறது. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற மூன்று தாரக மந்திரங்கள் படத்தின் கீழே பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப் பட்டு மனத்திற்கு நிறைவு தருகின்றன.

'' பெரிய சொசைட்டிகளாக எங்கள் சொசைட்டி போல் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் கீழ்க்கண்டவை காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளன. (1) காஞ்சிபுரம் திருவள்ளுவர் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், (2) வரத

ராஜ சுவாமி கூட்டுறவுப் பட்டு நெசவாளர் சங்கம், (3) காமாட்சி அம்மன் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், (4) முருகன் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், (5) பல்லவர் பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், (6) காஞ்சிபுரம் சில்க் சொசைட்டி, (7) காஞ்சிபுரம் பட்டு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி........காஞ்சிபுரத்திலும் மற்றும் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் பட்டுத் துணிகள் நெய்யப்படும் [illegible] 10,000 தறிகள் உள்ளன. கூட்டுறவுத் துறையில் மட்டும் 2,000 தறிகள் உள்ளன. இதே மாதிரி 15 சங்கங்கள் நூல் துணிகளுக்கென்றே இயங்குகின்றன....''

மிக உயர்ந்த ஒரு பட்டுப் புடவையை எடுக்கிறார் சிவலிங்கம்.. '' இதோ பாருங்கள், இதன் விலை சுமார் 1,175 ரூபாய். காஞ்சிபுரத்தில் மிக உயர்ந்த விலையுள்ள சேலைகளில் இதுவும்ஒன்று." கண்ணைப் பறிக்கிறது. சொன்ன விலை கூட நம் காதில் படவில்லை. புடவையின் வனப்பு நம்மைச் சொக்க வைக்கிறது...!

'' அது சரி.. காஞ்சிபுரத்தில் நெய்யும் பட்டுச் சேலைகளுக்கு மட்டும் என்ன இப்படித் தனிப் புகழ்? என்ன காரணம்?"

''அதுங்களா.. முக்கியமாக மூன்று காரணங்களைச் சொல்லலாம் : (1) வண்ணச் சேர்க்கை, (Colour Combination) (2) சீரிய தொழில் நுணுக்கம் (High Craftsmanship) (3) நீண்ட நாட்கள் உழைத்தல் (Durability) இங்கு கிடைக்கும் தண்ணீர் கூட ஒரு காரணம் என்று சொல்கிறார்கள்.....

'' ஆனால் இதில் ஒரு விசேஷம். பட்டுப்புடவை நெய்வதற்கான மூலப் பொருட்கள் ஒன்றும் காஞ்சியில் கிடைப்பதில்லை. தேவைப்படுகிற பட்டு நூல் பெங்களூரிலிருந்துதான் வருகிறது. சரிகை சூரத்தில்தான் கிடைக்கிறது. இருந்தும், காஞ்சியில்தான் இத்தொழில் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. வெளி நாடுகளுக்குக்கூடப் பட்டுச் சேலைகள் அனுப்பப்படுகின்றன. ஜப்பானில் நடைபெறும் எக்ஸ்போ 70-க்குக் கூட 100 புடவைகள் நாங்கள் அனுப்பியுள்ளோம்..''

பார்வையாளர் புத்தகத்தைப் புரட்டுகிறோம்....... ''இந்த சொசைட்டியின் அலங்கார அறையினை அண்ணாதான் 15-4-1967-ல் திறந்து வைத்தார். பார்வையாளர் புத்தகத்தில் அண்ணா எழுதியிருக்கிறார் பாருங்கள்..

'' திருவள்ளுவர் பட்டு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு அமைப்பினர் துவக்கியுள்ள விற்பனை நிலையம் எடுப்பான முறையிலும் வசதியான வகையிலும் இருந்திடக் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறேன். பொதுமக்களிடம் இந்த அமைப்பு கொண்டுள்ள தொடர்பு மேலும் நேர்த்தியான அளவில் வளர்ந்திட இந்த விற்பனை நிலையம் பயன்படும் என்று நம்புகின்றேன்'' அண்ணா கைப்பட எழுதிய நற்சான்றிதழினைப் படித்துக் காட்டுகிறார் சிவலிங்கம்..

'' அமைப்பான வலுவான மார்க்கெட்டிங் வசதிகள் பட்டுத் துணிகளுக்கு இல்லை. இன்னும் நிறைய விளம்பரம் வேண்டும். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் நிறையப் பேர் காஞ்சிக்கு வருகிறார்கள். பட்டுத் துணிகளை இன்னும் பிரபலப்படுத்தினால் இன்னும் நிறைய விற்பனையாகும்.

'' இன்னும் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அதுதான் அகில இந்திய கைத்தறி போர்டால் நடத்தப்பெறும் சேவா நிலையம் (Design Centre). அதையும் பார்த்து விடலாம்'' என்கிறார் நண்பர்.

ரயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடில் உள்ள சேவா நிலையத்தின் நிர்வாகி திரு. வீரப்பன், டிசைன்கள் தயாரிப்பதில் மிகுந்த திறமைசாலி என்பது, பார்த்தவுடனே தெரிந்துவிடுகிறது.

'' இந்த டிசைன் சென்டரில் ஆறு தறிகள் உள்ளன. இதற்கு முன்னால் வடநாட்டு மக்கள் விரும்பும் டிசைன்கள் காஞ்சிபுரத்தில் கிடையாது. பம்பாய்க்கும், டெல்லிக்கும், கல்கத்தாவுக்கும் வேண்டிய டிசைன்களை நாங்கள் இப்

பொழுது தயார் செய்து, துணிகளைச் சங்கங்களிடம் தயார் செய்யச் சொல்கிறோம். இரண்டு பக்கம் பார்டர் முன்பெல்லாம் கிடையாது. இப்பொழுது இரண்டு பக்கம் பார்டர் போடுகிறோம். ஜப்பானில் நடைபெறும் எக்ஸ்போ 70க்குச் சேலைகள் அனுப்பியுள்ளோம். ஏர் இந்தியாவுக்கு 700 புடவைகளும் 2,200 மீட்டர் பட்டுத் துணிகள் ரவிக்கைக்கும் விமானப் பணிப்பெண்கள் உடைக்காகவும் அனுப்பியுள்ளோம். இதேமாதிரி, இந்தியன் ஏர் லைன்சுக்கு 1,250 புடவைகள் தந்துள்ளோம். வெளிநாட்டுக்காரர்களை இந்தப் புதுப் புது டிசைன்கள் நன்றாகக் கவர்ந்துள்ளன.

சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே வெளிநாட்டுக்காரர்கள்— பிரெஞ்சுக்காரர்கள், ஆணும் பெண்ணுமாக ஒரு கூட்டம் உள்ளே நுழைகிறது. அங்கு போடப்பட்டுள்ள டிசைன்களைக் கண்டு சொக்கிப் போகிறார்கள் அவர்கள்! 140 ரூபாய்க்குப் பெண்கள் அணியும் ஓர் பட்டு அங்கியை வாங்கிக் கொள்கிறாள் ஒரு பிரெஞ்சு மங்கை!

'' ஒரு நாள் சென்னையில் உள்ள அமெரிக்க மாது ஒருவர், 60 வயதிருக்கும், அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் பணியாற்றுபவர், இங்கே வந்தார்கள். இங்குள்ள திருமண காலங்களில் அணியும் பட்டு அங்கியைப் பார்த்து விட்டு 'இந்தப் பட்டு அங்கியை அணிந்து கொள்வதற்காகவே .... இன்னொரு கல்யாணம் கூடச் செய்து கொள்ளலாம்னு ஆசையா இருக்கு' என்று தன் ஆசையைக் கொட்டித் தீர்த்துக்கொண்டார்! காஞ்சிப் பட்டு செய்த மயக்குவேலை அது!'' என்று சொல்லி விட்டுப் புன்முறுவல் உதிர்க்கிறார் வீரப்பன்!

'' இங்கே காஞ்சிபுரத்தில் நெய்யும் பட்டுத் துணிகளில் 80 சதவிகிதம் இந்த டிசைன் சென்டரில் போட்டுக்கொடுத்த டிசைன்களைப் போட்டுத்தான் செய்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு இங்கே தயார் செய்யப்படும் டிசைன்கள் மக்களிடையே பிரசித்தமாகியுள்ளன. ஜப்பான் நாட்டுத் தூதுவர் ஒருவர் இந்த டிசைன்களைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போய் விட்டார்! ''எங்க நாட்டில் உங்களைப் போன்ற தொழிற்கலைஞர்களை டெலிவிஷனில் போட்டு மக்களிடம் காட்டிப் பிரபலப்படுத்துவோம்'' என்று உற்சாகம் பொங்கிடச் சொன்னார்கள்! மதுரைமீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தின்போது அம்மனுக்கு முதலில் உடுத்தின பட்டுச்சேலை நாங்கள் டிசைன் போட்டுக் கொடுத்தது! எலிசபெத் ராணி சென்னைக்கு வந்திருந்தபொழுது அவர்களுக்காகச் சிறப்பு முறையில் டிசைன்கள் வரைந்து துணிகளாக நெய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இதுவரை இந்த சென்டரில் 7,200 டிசைன்கள் வரைந்து 6,765 டிசைன்கள் கைத்தறி உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ளன.''

'' காஞ்சிபுரத்திற்கு மட்டுமா பெருமை.... தமிழகத்திற்கே பெருமை....உங்கள் பணியினை எப்படிப் பாராட்டுவது என்றே புரியவில்லை.... வளர்க உங்கள் பணி..வாழ்க உங்கள்தொண்டு'' என்று உள்ளம் நெகிழக் கூறி விட்டு விடை பெறுகிறோம்!

குறளகம் சென்னை.1
கதர்-கைத்தொழில் அங்காடி
தொலைபேசி எண்கள்: 26762 21552 21553
கைவண்ணப் பொருள்களின் களஞ்சியம்
உங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாமே இங்கே கிடைக்கும்

பார்த்தோம்

ஒருமைப்பாட்டின் உருவம்

ஆகஸ்டு 16 'தமிழரசு' இதழில் நம் நாட்டின் தந்தை காந்தியடிகளின் பொன்மொழிகளையும் ஆசியாவின் ஜோதி ஜவஹர்லால் நேருவின் கருத்துக்களையும் படித்தபொழுது தேச ஒருமைப் பாட்டிற்குத் 'தமிழரசு' ஆற்றிடும் பணி விளங்குகிறது. உயர்ந்த கருத்துக்கள் எங்கிருந்தாலும் மொழி, இனம், பேதம் காட்டாமல் வெளியிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும்.

— வி. ஜானகிராமன்,
சென்னை-28.

நிறைவு செய்த 'தமிழரசு'

தமிழகத்திற்கு அரசு என்ன செய்திருக்கிறது, என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது, என்ன செய்யப்போகிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கும் பத்திரிகை எது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த எங்களது எண்ணத்தை நிறைவு செய்யும் வகையில் 'தமிழரசு' புத்தக வடிவாக வந்ததுபற்றிப் பெரு மகிழ்வெய்துகிறோம்.

— கே. எஸ். கலியபெருமாள்,
கட்டமுத்துப்பாளையம்.

வற்றாத ஊற்று

'தமிழரசு' ஆகஸ்டு 16 இதழைப் படித்துப் பார்த்து இன்புற்றேன். அண்ணாவின் வானொலிப் பேச்சு ஒரு வற்றாத ஊற்று. அது அணையா விளக்காக என்றும் நின்று நிலவும்; தமிழக முதல்வர் தமிழ்த்தாயின் தலைமகன் கலைஞர் வரைந்துள்ள கவினுறு பயணக் கட்டுரையைப் படித்துக் களிப்புற்றேன். வெண்டாளில் அச்சிடப்பெற்றுள்ள பத்திரிகை முத்துப் போன்ற எழுத்துக்களைத் தாங்கி முறுவல் செய்கின்றது.

— கோ. முத்துப்பிள்ளை,
சென்னை.

வருமானம் வருவதற்கு வழி சொல்லுக

தமிழக அரசின் 'தமிழரசு' ஏடெல்லாம் தமிழ் அரசோச்சுகிறது. கலைஞரின் பயணக் கட்டுரை பயன் தருவதாகும். கலை, அறிவியல், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் பள்ளியிலே மாணவர்க்குப் பாடம் போதிக்கும் ஆசானாகத் 'தமிழரசு' ஏடு விளங்குகிறது.

ஓய்வு நேரத்தை, வருமானம் தரும் வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படியான வழி முறைகளைப் பற்றியும் தமிழரசு ஏட்டில் எழுதினால் என்னைப்போன்ற குறைந்த வருமானமுடையோர் அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தப் பேருதவியாக இருக்கும்.

— எஸ். எம். பாபு,
ஈரோடு.

அனைத்தும் நீயே !

செங்கனிச் சுவையே என்பேன்
தீந்தமிழ் அமுதம் என்பேன்
திங்களே என்பேன் ; இன்பத்
தேன்சுவைப் பாகே என்பேன்
பொங்கலே என்பேன் ; முல்லைப்
பூவிதழ் என்பேன் ; நன்மை
பொங்கிடத் தோன்றி யுள்ள
புகழ் 'தமிழரசே' உன்னை !

— செங்கைதாசன்,
சென்னை-2.

படித்தோம்

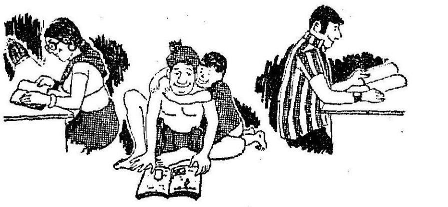

தனிச் சிறப்பு !

காலமெல்லாம் படித்துப்பயன் துய்க்கக்கூடிய வகையில் 'தமிழரசு' ஒவ்வோரிதழும் படைக்கப்பட்டு வருவது தமிழர்கட்கே தனிச் சிறப்பளிப்பதாகும்.

— ச. ஆ. கேசவன்,
புளியங்குடி.

உங்கள் பொறுப்பு !

தமிழ் நாட்டிற்கு இப்படி ஓர் இதழ் அவசியம் என்பதை எழுத்தாளரும் கலைஞருமான நமது முதல்வர் உணர்ந்து அதனைக் காரியமாற்றியது வரவேற்க வேண்டியதே. அரசாங்கத்தின் செயல்களை, திட்டங்களை மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு வழி இதுதான்! 'தமிழரசு' தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவர் கையிலும் ஒவ்வொரு பிரதி இருக்கச் செய்ய வேண்டியது தங்கள் பொறுப்பு.

— டி. எஸ். சீதாராமன்,
கும்பகோணம்.

வெளிநாட்டிலும் விற்பனை செய்க !

வளர்ந்து வரும் நம் நாட்டின் சிறப்புகளை நாம் அறிந்தால் மட்டும் போதாது. வெளிநாடுகளிலும் 'தமிழரசு' பதிப்பை விற்பனை செய்தால், பெருமைப் படக்கூடிய விஷயங்களில் ஒன்றாகும். முக்கியமாக சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் விற்பனை செய்ய வேண்டும்.

— எஸ். தில்லைமணி,
மதுரை-1.

மலைபோல் வரும் தொல்லைகளைப் பனிபோல் ஆக்கிடும் திட்டம்!

கலைஞர் கருணாநிதியாரின் ஆட்சியில் கண்டறியாதவற்றைக் கண்டேன் என்கிறபடி, மிக அதிசயமும், ஆச்சரியமுமான சம்பவங்கள் பலவற்றைக் காண முடிகிறது.

இதுவரையிலும் எந்த ஆட்சியிலும் நடத்த முடியாததான பல சாமர்த்தியமான செயல்கள் எளிதில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அவரது ஆட்சியில் தொல்லைகள் ஒவ்வொன்றும் மலைபோல் வந்தது, பனிபோல் மறைந்தது என்று சொல்லத் தக்கவண்ணம் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன.

அவையாவன : முதலாவது, மின்சார இலாக்காச் சிப்பந்திகளால் செய்யப்பட்ட வேலை நிறுத்தமாகும். இந்த இலாக்கா பொது மக்களின் வாழ்வுக்கு முக்கியமான சாதனங்களில் ஒன்ருகும். என்னவென்ருல் விளக்கு வெளிச்சம், யந்திரங்களுக்கு விசை தருதல், நோயாளிகளுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் உயிர் தருதல் முதலிய காரியங்களாகும். இதை அடியோடு மக்களுக்குக்கிடைக்காமல்செய்து விட நினைத்த முயற்சி அழிக்கப்பட்டு பலரை மன்னிப்புக் கேட்கவும் செய்ததாகும்.

அடுத்து, பால் பண்ணைச் சிப்பந்திகள் மக்களுக்கெல்லாம் பால் இடைக்காமல் செய்து அவர்களைப் பட்டினி போட்டு விடுவது என்ற முறையில் அரசுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பொது மக்களுக்கு எவ்விதத் தொல்லையும் ஏற்படாமல், புதிய முறையில், அதாவது ஜெயிலில் உள்ள சிறை செய்யப்பட்டவர்களைக் கொண்டு நடத்தி, வேலை நிறுத்தக் காரர்களில் பலர் மன்னிப்புக் கேட்கும்படியான சூழ்நிலையை உருவாக்கியதாகும்.

அடுத்து, தனியார் பஸ் சொந்தக் காரர்கள் பஸ்கள் போக்குவரத்தை நிறுத்திப்பொதுமக்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படுத்துவதன் மூலம், அரசுக்குத் தொல்லை கொடுக்க நாள் நிச்சயித்தது. இந்த விஷயத்தைக் கலைஞர் ஒரு உத்தரவின் மூலம் பஸ் சொந்தக்காரர்களைப் பணிய வைத்து மக்களுக்குத் தெரியாதபடி அடக்கி விட்டார்.

நான்காவதாக, நிலப்பறி இயக்கம். இது 'உலகப்பிரசித்த' இயக்கமாக நடத்த இந்தியா முழுவதையும் சேர்த்துக்கொண்டு வன்முறை ஆயுதமும் பக்குவமும் செய்து கொண்டு ஆயிரக் கணக்கான பேர் செய்கையில் நடத்த முன் வந்த மாபெரும் புரட்சி இயக்கமாகும். இதனை, ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம் என்று சம்பந்தப்பட்ட மக்களைக் கைது செய்து, அவர்களதுமுயற்சியேவெட்கப் படும்படி நாசப்படுத்தியதோடு, பலர் தண்டிக்கப்பட்டும், பலர் மன்னிப்புக் கேட்கப்பட்டும், பலருக்கு என்ன செய்வது என்று திகைக்கும்படியும் செய்து அப் புரட்சி அழிக்கப்பட்டு விட்டது.

இம்மாதிரிச் செயல்பட்ட அதிசய நிகழ்ச்சிகள் நம் நாட்டில் இதுவரை எந்த ஆட்சியிலும் நடந்ததே இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

ஆகவே கலைஞர் ஆட்சிக்கு சபாஷ் பட்டம் கொடுக்க வேண்டியவனுக இருக்கிறேன் என்பதோடு, கலைஞர் ஆட்சி நீடுழி வாழ வேண்டுமென்று பொது மக்கள் சார்பாக ஆசைப்படு

கிறேன். தமிழகத்தில் இன்று நடைபெறும் ஆட்சியானது தமிழர்களுடைய ஆட்சி, பகுத்தறிவு வாதிகளின் ஆட்சி. தமிழர்களின் நலத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு அதற்காகத் தொண்டாற்றக் கூடியவர்களின் ஆட்சியாகும். இது போன்ற ஆட்சி நமக்குக் கிடைத்தது ஒரு நல் வாய்ப்பேயாகும்.

இந்தியாவிலே அதிகமான மின்சாரம் பெற்றிருப்பது தமிழகத்தில்தான். இந்தியாவிலே தமிழகம் தான் பல துறைகளில் சிறப்பாக முதன்மையாக உள்ளது.

சமுதாயத் துறையில் இந்த அரசின் மூலம் நாமடைந்த முன்னேற்றங்கள், இது வரை வேறு எந்த அரசாலும் அடையாத முன்னேற்றமாகும். இந்த ஆட்சி இன்னும் 10 ஆண்டுகள் இருந்தால் நாம் நூற்றுக்கு நூறும் படித்தவர்கள் ஆகிவிடுவோம்.

இன்றைய அரசானது சுயமரியாதைத்திருமணம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும் என்று சட்டம் இயற்றியுள்ளது. அதனைப் பாராட்ட வேண்டியதும் நன்றி செலுத்தவேண்டியதும் மக்கள் கடமையாகும்.

இன்றைய ஆட்சியை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்றால், எங்கள் சொந்த சுய நலத்திற்காக அல்ல. அதனால் எந்தப் பலனையும் நாங்கள் அனுபவிக்கவில்லை. நமது மக்கள் சமுதாயத்தின் நன்மையைக் கருதியே நாங்கள் இந்த ஆட்சியை வாழ்த்துகிறோம்.

பிற்படுத்தப்பட்ட-தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனிலும் நல் வாழ்விலும் பெரும் அக்கறை கொண்டது இன்றைய அரசு. தேவையான நேரத்தில் பிற்பட்டோருக்குத் தேவையான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் இன்றைய தமிழக ஆட்சியாளரைக் கோடான கோடி பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாகப் பாராட்டி, அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறோம்.

இன்றைய அரசினர் ஆட்சிக்கு வந்ததும் கல்வியில் அதிக கவனம் செலுத்தியதோடு, பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற உத்தியோகத்துறையில் நிறைய வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள்.

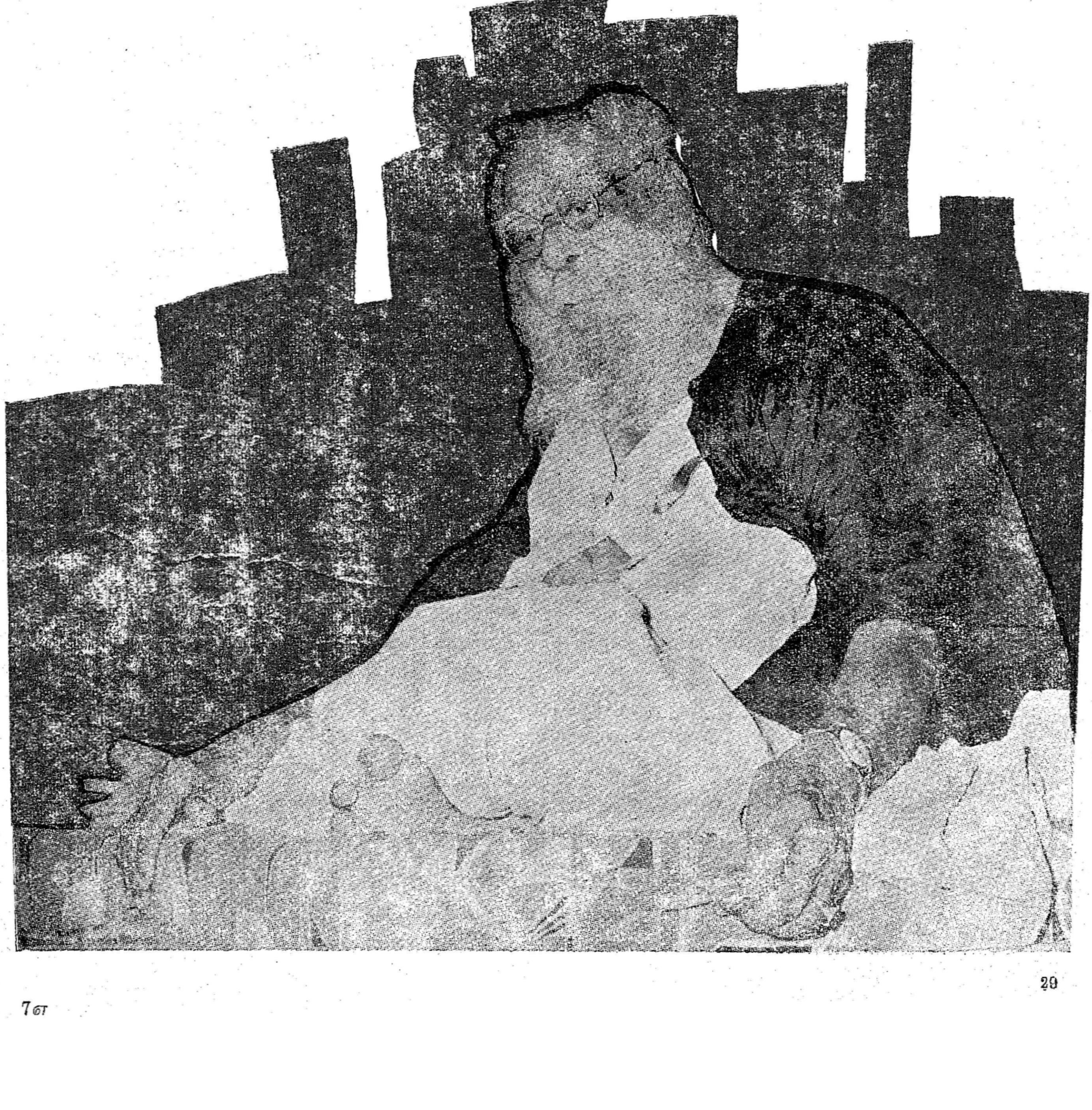

7எ

உருளைக் கிழங்கு புராணம்

உருளைக்கிழங்கு மிகவும் சத்துள்ள உணவு. தானிய வகைகளைவிட இதில் புரதம் அதிகம். தானியங்களில் இல்லாத வைட்டமின்-சி, சுண்ணாம்புச்சத்து, கந்தகச்சத்து, இரும்புச்சத்து ஆகியவை இதில் அதிக அளவு இருக்கின்றன.

இது சிறந்த சத்துணவாக இருந்த போதிலும், இந்தியாவில் இதனை மக்கள் பெருமளவு பயன் படுத்துவதில்லை. இந்தியாவில் ஒரு மனிதன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு உட்கொள்ளும் உருளைக் கிழங்கு 4 கிலோ தான். ஆனால் ஜெர்மனியில் 174 கிலோவும், இங்கிலாந்தில் 100 கிலோவும் அமெரிக்காவில் 47 கிலோவும் உட்கொள்ளுகின்றனர்.

உருளைக் கிழங்கின் தாய் வீடு தென் அமெரிக்கா தான். அங்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே உருளைக்கிழங்குபயிரிடப் பட்டு வந்திருக்கிறது. 17-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தான் இந்தியாவுக்குள் உருளைக் கிழங்கு நுழைந்திருக்கிறது.

சாதாரணமாக இந்தியாவின் மற்றப் பகுதிகளில் உருளைக் கிழங்கு இருபோகம் தான் பயிரிடப்படுகிறது. ஆனால் நீலகிரியில் உள்ள பருவ நிலை மூன்று போகம் பயிரிட வசதியாகவுள்ளது.

வடநாட்டில் சிம்லா அருகேயுள்ள குப்ரி என்ற இடத்திலுள்ள உருளைக்கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சில உருளைக் கிழங்கு வகைகளின் பெயர்கள் ஜோதி, ஜீவன், நவீன், நீலமணி சிந்திரி, அலங்கார், சந்திரமுகி ஆகியவை. இதில் நீலமணி, நீலகிரியில் பயிரிடத்தோதுவானது.

முன்பெல்லாம் உருளைக்கிழங்கு மலைப்பிரதேசங்களிலேயே சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்தது. தற்பொழுது சமவெளிகளிலும் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்ற உருளைக்கிழங்கு ரகம், தமிழ்நாடு அரசு அளித்த ஆதரவினாலும் ஊக்கத்தினாலும் வேளாண்மைத் துறையினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பெயர் 'கோ-சிம்லா' எனப்படும். இந்த ரகத்தை வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர், சேலம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் செப்டம்பர் மாதத்தில் சாகுபடி செய்யலாம். இது 110 நாட்களில் அறுவடைக்கு வரும்.

'கோ-சிம்லா' என்னும் ரகத்தைப் பயிரிட, நிலத்தை 4 அல்லது 5 முறை நன்கு புழுதியாகும்படி உழுதுவிடவும். கடைசி உழவில் ஏக்கருக்கு 200 கிலோ அமோனியம் சல்பேட், 60 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட், 60 கிலோ மூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ் ஆகிய இரசாயன உரங்களை இடவும். பின்பு 2 அடி தூரத்திற்கு ஒரு பார் வீதம் அமைக்கவும். விதைக் கிழங்குகளை நடுவதற்கு முன்பு மண்ணில் ஆல்ட்ரின் 5 சத தூளையோ (ஏக்கருக்கு 13·5 கிலோ) அல்லது ஹெப்டாகுளோர் 6 சத தூளையோ (ஏக்கருக்கு 15·5 கிலோ) தூவி விடவும். இதனால் உருளைக் கிழங்குச் செடிகளைச் சேதப் படுத்தும் வெட்டுப் புழுவையும், வெள்ளைப் புழுவையும் கட்டுப்படுத்தலாம்.

விதைக் கிழங்குகளை நடுவதற்கு முன்பு பார்களின் இடையில் நீர்பாய்ச்சவும். அதன் பின் பார்களின் சரிவில் 1 அங்குலம் ஆழத்தில், கிழங்குக்குக் கிழங்கு 20 சென்டி மீட்டர் (8 அங்குலம்) இடைவெளி விட்டு முளைவிட்ட உருளைக் கிழங்கை நடவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நடுவதற்கு 400 கிலோ முளைவிட்ட உருளைக்கிழங்கு தேவைப்படுகிறது.

விதைக் கிழங்குகளை நட்ட இரண்டாம் நாளில் நீர்பாய்ச்சவும். அதன்பின்வாரம்ஒருமுறை நீர் பாய்ச்சவும். மேலும் விவரம் அறியப்பொறுத்திருக்கவும்.

120 ஆண்டுக்கு முன் சம்பளம்

சென்னையிலுள்ள சிறப்பபள்ளி 1850-ஆம் ஆண்டு, டாக்டர் அலெக்சாண்டர் ஹண்டர் என்ற ராணுவ டாக்டரால் துவக்கப்பட்டது. அப்போது அங்கு பணியாற்றியவர்கள் வாங்கிய சம்பளப் பட்டியலை நோக்கினால் சற்று வேடிக்கையாகவுள்ளது.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு பாரென் பெற்ற மாதச் சம்பளம் ரூ. 28 ; கட்டடப் பொருள் கண்காணிப்பாளர் மார்ட்டின் பெற்றது ரூ. 20 ; புகைப்படக்காரர் பெற்றது ரூ. 11 அணா 4 பைசா 2 ; மண் பாண்டப் பொருள்கள் செய்த முனுசாமி பெற்று வந்தது மாதம் ரூ 3 ; பால்சுந்தரம் என்ற தொழிலாளி பெற்ற கூலி மாதத்திற்கு ஒன்றரை ரூபாய்க்கும் குறைவாம்.

பூச்சிமருந்து தெளிக்கப் பயிற்சி

வேளாண்மையில் வீரிய விதைகளும், ரசாயன உரங்களும் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பூச்சிகொல்லி மருந்து தெளிப்பதும்! பயிர்களை நாசம் செய்யும் பூச்சிகளைக் கொல்லாவிடின் பட்டபாட்டிற்குப் பலனின்றிப் போகும்.

அதனால்தான் 'யந்திரத் தெளிப்பானை'ப் (Power Sprayer) பயன்படுத்த விவசாயிகளுக்குத் தனிப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் சுமார் 7,200 விவசாயிகளுக்கு இந்தப் பயிற்சி இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

'யந்திரத் தெளிப்பான்' பழுதடைந்துவிட்டால் கிராமத்தார் என்ன செய்யமுடியும்? அதற்கும் அரசு வழி செய்துள்ளது. இதற்காக ஆங்காங்குள்ள சைக்கிள் கடைக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு இந்த யந்திரத்தைப் பழுது பார்க்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 100 சைக்கிள் மெக்கானிக்குகளுக்கு இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

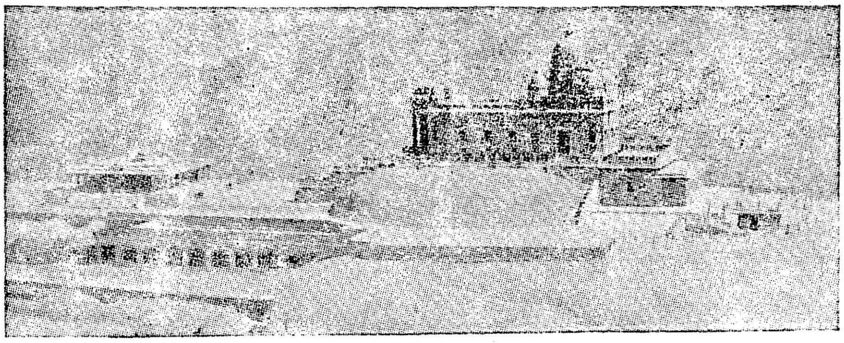

அறிவு தந்த பாறை

"நீலத் திரைக் கடலோரத்திலே நின்று நித்தம் தவம் செய்" குமரி முனை. இளந்துறவி ஒருவர் குமரி முனையிலே வந்து நிற்கிறார். துறவி என்றால் வெறும் போலித் துறவி அல்லர்! அவர் மனத்திலே ஒரு போராட்டமே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் மனம் முக்திக்கான மார்க்கத்தைத் தேடுகிறது. ஆனால் இந்திய நாட்டு மக்களின் வறுமை, அறியாமை அவரை நாட்டுப்பணியில் ஈடுபட அழைக்கின்றன. இவற்றில் எதை ஏற்பது?

கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 1,600 அடி தூரத்தில் உள்ள ஒரு பாறை அவர் கண்களில் படுகிறது. 'வா' 'வா' என்று அழைப்பது போல் தோற்றமளிக்கிறது, அந்தப் பாறை. அங்கிருந்த படகோட்டியிடம், தன்னை அந்தப் பாறைக்கு அழைத்துச் செல்லும்படிக் கேட்கிறார். அவர் கையில் அவனுக்குக் கொடுக்கக் காசில்லை. படகோட்டி மறுத்து விடுகிறான். நீந்தியே பாறையை அடைகிறார் துறவி. அக் கருங்குன்றின் மீதமர்ந்து தியானம் செய்கிறார். அவர் உள்ளத்திலே ஒளியொன்று தோன்றுகிறது. இந்த நாட்டு மக்களின் வறுமையைப் போக்க, அறியாமை என்னும் பேயை அகற்ற, உழைப்பது என அவர் உள்ளம் அக்கணமே முடிவு செய்கிறது. போதி மரத்தடியிலே புத்தருக்கு ஞானம் பிறந்தது போல், அந்தப்பாறையிலே அவருக்கு உள்ளொளி பிறக்கிறது. ''மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே மகேசனுக்குச் செய்யும் தொண்டு' என்ற தெளிவு உண்டாகிறது. அன்றிலிருந்து அவர் பொது வாழ்வுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்கிறார். அந்தத்துறவி தான் அறிவுலகம் வியந்து பாராட்டிய சுவாமி விவேகாநந்தர்! அந்தப் பாறையின் பெயர் தான் விவேகாநந்தர் பாறை!

வட திசையிலிருந்து
தென்திசை வந்தார்
ஓர் இளந் துறவி.

தென்குமரிப் பாறையில்
அறிவெனும் இன்பத்தைக்
கண்டார்.

அந்தப் பாறையில்
அழகான ஆலயம்
இன்று
உருவாகி நிற்கிறது.

விவேகாநந்தர் உள்ளொளி பெற்ற அந்தப் பாறையிலே தக்கதோர் நினைவு மண்டபம் அமைப்பது என முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி நினைவு மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது. இம் மண்டபத்தைத் தமிழக முதல்வர் தலைமையில் குடியரசுத் தலைவர் செப்டம்பர் 2 ஆம்நாள் திறந்துவைத்திருக்கிறார்!

எண்பது இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் கட்டப்பட்டுள்ளது இந்த நினைவு மண்டபம். நினைவுச் சின்னம் முழுவதும் கருங்கற்களினால் ஆனது. இதற்கான கருங்கற்கள் முழுவதும் அம்பாசமுத்திரத்தில் இருந்தும் குமரி முனையின் அருகிலே உள்ள மருத்துவா மலையிலிருந்தும் தருவிக்கப்பட்டன. நம் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலக் கலை அம்சங்களும் நினைவு மண்டபத்தில் உள்ள சிற்பங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அழகான ஓவியங்கள் பலவும் மண்டபத்தை நன்கு அலங்கரிக்கின்றன. விவேகாநந்தரை ஈன்றெடுத்தது வங்க பூமி. ஆனால் உலகுக்கு அவரை அறிமுகப்படுத்தியது தமிழகம் தான்.

தமிழகம் எப்போதும், சிறப்புக் கண்ட விடத்துப் பாராட்டத் தவறுவதில்லை. அந்தத் துறவியாருக்கு நினைவு மண்டபம் ஒன்று குமரி முனையில் அமைந்துள்ளதே இதற்குச் சாட்சி.

தமிழகத்தின் அழகையெல்லாம் வடித்துக் கொடுக்கும் இடம் குமரி முனை. சுற்றுலா வருவோருக்குக் குமரி முனை மறக்க முடியாத, நெஞ்சை விட்டகலாத நினைவுச் சித்திரம். அந்த எழிற்கூடத்திற்கு மேலும் எழிலூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது விவேகாநந்தர் நினைவு மண்டபம்!

புத்துலகம் கண்டிட ஒத்துழைப்பு நல்குவீர்!

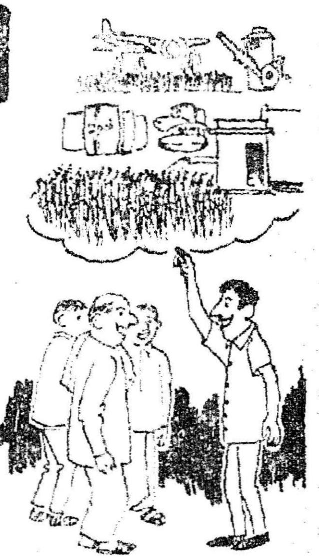

இடம் : ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மைக் கிடங்கு.

சந்திப்பவர்கள் : வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர், ஊர்நல ஊழியர்—அமிர்தலிங்கம், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஐவர், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்.

(வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர், காலை 8 மணிக்கு அலுவலகத்தில் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். அப்பொழுது ஊர்நல ஊழியர் அமிர்தலிங்கம் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ள 5 ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை அழைத்துக் கொண்டு அங்கே வருகிறார். அமிர்தலிங்கமும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலருக்கு ''வணக்கம் சார்'' என்று சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்கள்.)

வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர் : வாங்க! எல்லோருக்கும் வணக்கம். உட்காருங்க.

அமிர்தலிங்கம் : சார்! இவங்க பெயர் மணி; ஆவினங்குடி பஞ்சாயத்துத் தலைவர். இவங்க பெயர் இளைய பெருமாள்; வையங்குடி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்.

மணி : சார்! நான் உங்களைப் பலதடவை பார்த்துள்ளேன். பேசியதில்லை. அப்பாவே, வேளாண்மை வேலைகளைக் கவனித்து வந்ததால், உங்களைச் சந்திக்க எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை.

வே. வ. அ. : இப்பத்தான் தலைவராக ஆயிட்டிங்களே. அதனால் இனிமேல் உங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்காகவாவது என்ன விதை இருக்கு, என்ன மருந்து கிடைக்கும் என்று கேட்க வருவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மணி : ஊருக்கு நல்லது செய்வேன் என்று தானே என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தாங்க. அதனால் நானே இங்கே வந்து என்னென்ன கிடைக்கும் என்று தெரிந்து போய்ச் சொல்வதுடன், முடிந்தவரை வாங்கிச் சென்றும் கொடுக்க நினைக்கின்றேன் சார்! எனக்கு உங்கள் முழு ஆதரவும் தர வேண்டும், சார்!

வே. வ. அ. : என்னுடைய முழு ஆதரவையும் உங்கள் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் கொடுக்கத் தயாராய் உள்ளேன்.

இளையபெருமாள் : மகிழ்ச்சி சார்! நம்ம ஊரில் ஒரு சில பெரிய மனிதர்கள் இருக்காங்க. அவங்க ''எங்க அப்பன் பாட்டன் காலத்திலெல்லாம் ரசாயன உரம் போட்டா பயிர் செய்தாங்க. அப்போ விளைஞ்ச மாதிரி இப்ப விளையுதா? உரமுன்னு சொல்லி என்னமோ கண்ட உப்புகளை எல்லாம், வாங்கிப் போட்டு வயலைக் கெடுப்பதோடு ஏராளமான பூச்சியையும் உண்டுபண்ணி விட்டார்கள்'' என்று சொல்லி மக்களைக் குழப்புகிறார்கள் சார்!

வே. வ. அ. : உரம் வாங்கிப் போடலாமா என்று ஆர்வமுடன் கேட்கும் சிறு உழவர்களைக் குழப்பும் அப்பெரிய மனிதர்கள், அவர்களுடைய வயலில் உரம் போடாமலா பயிரிடுகிறார்கள்? மற்றவர்களை மட்டும் ஏன் உரமிடவேண்டாம் என்று கூறி அவர்களது ஆர்வத்திற்கு முட்டுக் கட்டை போடுகிறார்கள் என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஏழை எளிய உழவர்களும் உயர் விளைச்சல் விதைகளைப் பயிரிட்டு, உரமிட்டு, மருந்து தெளித்து விட்டால், மகசூல் பெருகி விட்டால், நீங்கள் குறிப்பிடும் பெரியவர்களைப் போல் பணக்காரர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். அதன் பின் அப்பெரிய மனிதர்களின் செல்வாக்குக் குறைந்து விடும். இந்தப் பயத்தினாலேயே பல பெரிய மனிதர்கள், ''உயர் விளைச்சல் ரகங்களைப் பயிரிடாதே, இரசாயன உரங்களைப் போட்டு வயலைக் கெடுக்காதே, மருந்து தெளிப்பதால் பயனில்லை'', என்றெல்லாம் பிதற்றி வருகிறார்கள்.

மணி, மற்றும் இதர தலைவர்கள் : எங்களுக்கும் இரசாயன உரம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ஆசை. கொஞ்சம் விளக்கமாச் சொன்னீங்கன்னா புரிஞ்சுக்குவோம்.

வே. வ. அ. : விளக்கமாகச் சொல்கிறேனுங்க. எல்லாப் பயிர்களுக்கும் தழைச்சத்து, மணிச்சத்து, சாம்பல்சத்து ஆகிய மூன்றும் மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப்படுகின்றன.

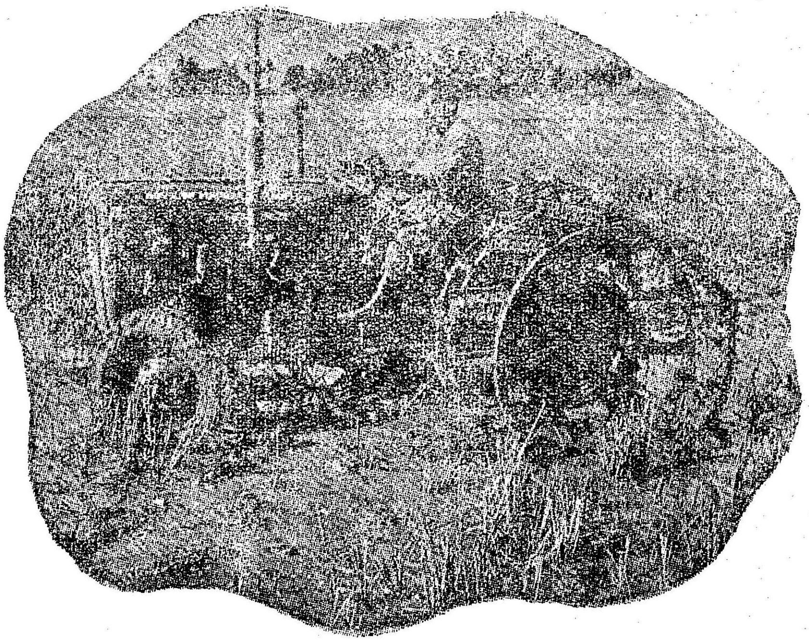

இளையபெருமாள் : நம்ம மண்ணில் தான் சத்து இருக்குமுங்களே. அப்படி இருக்க ஏன் சார் உரம் போடணும்?

வே.வ.அ. : தொடர்ந்து பயிரிடுவதால், மண்ணிலுள்ள சத்துக்கள் குறைந்து மண்வளம் குன்றி விடுகிறது. மண்ணின் விளை திறன் குறைவதைத் தடுக்கவும், செழிப்பான பயிர் வளர்ச்சிக்கு உறுதி ஏற்படுத்தவும், மண்ணிற்கு உரமிடுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாக விளக்குகின்றேன். உதாரணத்திற்கு நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஹெக்டருக்கு அதாவது 2·47 ஏக்கருக்கு 8,000 கிலோ தானியமும், 8,000 கிலோ வைக்கோலும் கொடுக்கும் உயர் விளைச்சல் நெல் ரகமான ஆடுதுறை-27 நிலத்திலிருந்து 192 கிலோ தழைச்சத்து, 80 கிலோ மணிச் சத்து, 240 கிலோ சாம்பல் சத்து ஆகியவைகளை கிரகித்துக் கொள்கின்றன. ஆனால் ஆடுதுறை-27 நெல்லுக்கு ஹெக்டருக்கு 70 கிலோ தழைச்சத்து, 52 கிலோ மணிச்சத்து, 35 கிலோ சாம்பல் சத்து ஆகியவைகளை மட்டுமே அளிக்கின்றோம். ஆடுதுறை-27 நெல் கிரகித்துக் கொள்ளும் அளவு சத்துக்களை அளிக்கவில்லை. ஆனால், மேற்கூறப்பட்ட அளவு சத்துக்களை ஆடுதுறை-27 நிலத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் சூழ் நிலையை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான அளவு சத்துக்களையே அளிக்கின்றோம். இப்பொழுது உரமிடுவதன் முக்கிய நோக்கம் புரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இளையபெருமாள் : தழைச்சத்துப் போட வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சொல்லுங்க சார்.

வே.வ.அ. : தாவரங்களின் உடலமைப்புக்குத் தழைச்சத்து மிகவும் முக்கியமானது. செடிகள், அல்லது பயிர்களுக்குக் கரும்பச்சை நிறத்தைக் கொடுத்து, ஒளிச்சேர்க்கை மூலம் கார்போஹைடிரேட் எனப்படும் மாவுப் பொருள் தயாரிப்பதை ஊக்கப்படுத்தும் ; பயிர்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும்; தூர்கள் ஏற்படுவதைத் துரிதப்படுத்தும் ; தூர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கும் ; இலைவகைக் காய்கறிப் பயிர்களில் உயர்ந்த தரத்தை ஏற்படுத்தும் ; உணவு மற்றும் தீவனப் பயிர்களில் புரதச்சத்தை அதிகப்படுத்துகிறது ; கதிர்களில் மணிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தும் ; மகசூலைப் பெருகச் செய்யும்.

இளையபெருமாள் : தழைச்சத்து அதிகமாக இருந்தால் என்ன ஆகுமுங்க?

வே.வ.அ. : தழைச் சத்து அதிகமாக இருந்தால் இலை அல்லது தாள்களின் வளர்ச்சியை அதிக அளவு தூண்டிவிடும். பயிர்களின் தண்டுகள் வலுவிழந்து கீழே சாய்ந்து விடும். பூச்சிகள், நோய்கள் ஆகியவைகளின் தாக்குதலுக்குப் பயிர்கள் ஆளாகும். உற்பத்திப் பொருள்களின் தரம் குறைந்துவிடும். பயிரின் வயது அதிகமாகும்.

மணி : மணிச்சத்து ஏன் போடணுங்க?

வே.வ.அ. : தாவரங்களில் உள்ள கரு அமிலம், பைட்டின், போன்றவைகளுக்கு மணிச் சத்துத் தேவைப்படுகிறது. இனப் பெருக்கப் பாகங்களின் வேலைகளுக்கு மணிச்சத்து அடிப்படையாக இருக்கிறது. வேர்களின் வளர்ச்சியையும், பயிர்களின் வளர்ச்சியையும் ஆரம்பத்திலேயே தூண்டுவதால், பயிர்கள் விரைவாக நிலைத்து நிற்க உதவுகிறது ; ஆரம்பத்திலேயே விரைவாகவும் வலுவாகவும் வளரும் சக்தியைப் பயிர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. பயிர்களின் பூக்கும் தன்மையைத் தூண்டிவிடுகிறது. விதை உற்பத்திக்கு உதவுகிறது ; பயிர்களின் முதிர்ச்சியை விரைவாக ஏற்படுத்துகிறது.

மணி : கொஞ்சம் பொறுங்க சார். பயிர்களின் முதிர்ச்சியை மணிச்சத்து விரைவாக ஏற்படுத்துகிறதென்று இப்பச் சொன்னிங்க. அப்படியானல், தழைச்சத்து மிகுதியாயிருந்தால் ஏற்படும் தீங்கினை மணிச்சத்துப் போடுவதால் சரிப்படுத்தி விடலாம் போலிருக்குதுங்களே!

வே.வ.அ. : ஆமாங்க ! நீங்க நினைக்கிறது முற்றிலும் சரியே. மேலும் மணிச்சத்து, உணவு தானியங்கள், பழங்கள் ஆகியவற்றின் தரத்தை உயர்த்துகிறது ; கொழுப்பு, புரதச் சத்து ஆகியவைகளைத் தயாரிக்கவும் உதவுகிறது. காற்றிலுள்ள நைட்ரஜன் வாயுவைக் கிரகித்து மண்ணில் நிலைநிறுத்தும் வேர் முடிச்சுகளை உண்டாக்கும் பாக்டீரியாவின் வேலைகளிலும் உதவுகிறது.

மற்றொரு தலைவர் : சாம்பல் சத்து போட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் சொல்லிடுங்க சார்.

வே.வ.அ. : பயிர்களுக்குத் தேவையான மூன்று முக்கிய சத்துக்களில் சாம்பல் சத்தே பொதுவாகத் தாவரங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது ; தழைச்சத்து, மணிச்சத்து ஆகியவைகளுடன் சேர்ந்து பயிர்களின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்கிறது ; தாவரங்களின் இலைகளுக்கும், தண்டுகளுக்கும் அதிக வலுவைக் கொடுக்கிறது. நோய்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தியை அளிக்கிறது. வேர்ப்பாகத்திலிருந்து இலைகளுக்கும், இலைகளிலிருந்து கதிர்களுக்கும் சத்துக்கள் செல்வதற்கு சாம்பல் சத்துத் தேவைப்படுகிறது ; கரும்பு, பழம், வேர்க்கடலை ஆகியவற்றின் தரத்தை உயர்த்துகிறது ; கரும்பு, பழவகைகளின் சுவையையும் அதிகப்படுத்துகிறது ; புரதச் சத்து உற்பத்தியாவதிலும் துணை நிற்கிறது.

மணி : நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா சாம்பல் சத்துதான் மற்றவைகளை விட முக்கியமாகத் தெரியுது. அப்படித்தானுங்களா ?

வே.வ.அ. : அப்படியில்லைங்க , தழைச்சத்து, மணிச்சத்து, சாம்பல்சத்து ஆகிய மூன்றுமே முக்கியமானவை தானுங்க.

இளையபெருமாள் : ''சமச்சீர் இரசாயன உரம்'' என்று சொல்கிறீர்களே அது பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன் சார்.

வே.வ.அ. : நம் உடல் வளர்ச்சிக்கும் நல் வாழ்விற்கும் நாம் எப்படி அரிசி, கோதுமை, கம்பு, காய்கறி, பருப்பு, பழம், எண்ணெய், பால், முட்டை, மீன், மாமிசம் ஆகியவைகள் அடங்கிய சமச்சீர் உணவுகளை உண்ணுகின்றோமோ அது போல் பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கும், அவைகளின் உற்பத்தித் திறனுக்கும் தழைச்சத்து, மணிச்சத்து சாம்பல் சத்து ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய சமச்சீர் இரசாயன உரங்களை, வேளாண்மைத்துறை பரிந்துரைக்கும் அளவில் ஒவ்வொரு பயிருக்கும் அளித்தால் வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகும் ; உழவர்களின் வாழ்வும் உயரும்.

(இவ்வாறு வே.வ.அ. விளக்கம் அளித்துக் கொண்டிருக்கையில், பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந்தலைவரும், ஆணையாளரும் அங்கே வந்து வெளியிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்துவிட்டு பின் உள்ளே நுழைகின்றனர். பெருந்தலைவர் பேச ஆரம்பிக்கின்றார்.)

பெருந்தலைவர் : என்ன ஏ.ஈ.ஓ. சார், நம்ம புதிய தலைவர்கள் காலையிலேயே உங்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது!

வே.வ.அ. : தொல்லை யில்லைங்க. அவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விளக்கம் தந்துகொண்டிருந்தேன். அது என் கடமையாச்சுங்களே!

ஆணையாளர் : (வே. வ. அ. வைப் பார்த்து) நீங்க ரொம்ப நேரமா இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இன்னும் சாப்பிடக் கூடப் போகவில்லை போலுள்ளது. சீக்கிரம் சாப்பிட்டுட்டு வாங்க. சரியாக 10 மணிக்கே கவுன்சில் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து விடலாம்.

பெருந்தலைவர் : நம்ம யூனியன் தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் புதியவர்களாக உள்ளதால், நாம் இதுவரை வேளாண்மையில் என்ன செய்துள்ளோம், இனி என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று ஒரு 10 நிமிட நேரம் கவுன்சிலில் பேசுங்க சார். மற்றவைகளைப்பற்றி ஆணையாளர் பேசட்டும். (என்று கூறிக்கொண்டே புறப்படுகிறார். ஆணையாளர் பின் தொடருகிறார்).

வே.வ.அ. : சரிங்க. இதோ வந்துவிடுகின்றேன். (என்று வே. வ. அ. செல்கிறார்.)

அன்புள்ள நண்பா,

''என்னிடமிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் திறமைகளுக்கெல்லாம் காஞ்சிபுரம் தான் காரணம். என்னிடம் குறைகள் ஏதாவது இருப்பின், இங்கே பிறந்தும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றனவே என்று வருத்தப்பட வேண்டும்.''

செந்தமிழ்க் காஞ்சி செங்கை மாவட்டத்தின் தலைநகராகியதே நினைவிருக்கிறதா நண்பா...... காஞ்சித் தலைநகர் விழாவில் உரையாற்றிய பொழுது மறைந்த முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா தான் மேற்கண்டவாறு பேசினார்கள். அந்த மாமேதைக்குத்தான் எவ்வளவு பண்புடைமை, அவையடக்கம் பார்த்தாயா? அண்ணன் பிறந்த மண்ணின் பண்பு அப்படி!

அப்படி என்ன காஞ்சி மண்ணுக்கு அவ்வளவு சிறப்பு, புகழ் என்று கேட்கிறாயா? புகழ் மண்டிக் கிடந்த மா நகரம் காஞ்சி, வரலாற்றில் பொன்னேடுகளைத் தனதாக்கிக் கொண்ட பெருமையை உடையது. வரலாற்றுப்புகழ், கலைச் செறிவு, அறிவு மணங்கமழும் அழகிய நகரம் காஞ்சி.

சங்க காலத்திலேயே புகழ் பெற்றுத் திகழ்ந்தது, காஞ்சி.

இந்த இதழின் மத்தியிலுள்ள வண்ண மிகு புகைப்படங்களில் நீங்கள் காணும் எண்ணற்ற காஞ்சி நகர்க் காட்சிகளை இனிது விளக்குகிறது இக் கட்டுரை.

பாலாறு வளம் சுரக்கும், பண்பாடு தலைசிறக்கும் தொண்டை நன்னாட்டின் மணி மகுடமான காஞ்சி மாநகரைச் சங்க காலத்தில் தொண்டைமான் இளந்திரையன் ஆண்டான், காடுமேடுகளைத் திருத்தி நாடு நகரங்கள் ஆக்கிய காவலன் அவன். தொண்டை நாட்டில் பயன்படுகிற தென்னேரி என்னும் ஏரி இம்மன்னனின் பெயர் தாங்கி நிற்கிறது. திரையன் ஏரியே தென்னேரி என மருவிற்று.

இமயத்தில் புலிக்கொடியை நாட்டி வந்தானே கரிகாற் பெருவளத்தான்—அந்த வீரத் திருமகன் தான் காஞ்சியைச் செப்பம் செய்து கடிநகர் ஆக்கியவன். மதில் சூழ்ந்த அம் மாநகரினைக் கண்டரும் பெருஞ் சித்திரனார் என்ற சங்க காலப் புலவர் ''மயில் போன்ற மணிநகர்'' என்று பாடி மகிழ்ந்தார். ''காஞ்சியம்பதி ஓர் அழகிய மயில் போன்றது. நெடியமதில் அம்மயிலின் உடல்; இரு மருங்கும் அமைந்த ஏரி அதன் சிறகு; (இன்று சின்னக் காஞ்சி என வழங்கும்) அத்தியூரே அதன் வாய்; அடவியே அதன் தோகை'' என்று பாடி மகிழ்ந்தார் அப்புலவர் பெருமகனார்!

பெரும்பாணாற்றுப் படை என்பது சங்க இலக்கியத்தைச் சேர்ந்தது. பாடியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், பாடப்பட்ட காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு! அப்பழைய நூல் காஞ்சியின் புகழ் பாடுகிறது.

''தேர் ஒலிக்க மாஒலிக்கத் திசை ஒலிக்கும் புகழ்க் காஞ்சி'' அதன் பின்பு கி.பி. 275-ல் பல்லவர் வசமாகியது. கல்லெல்லாம் கதை சொல்ல வைத்த பல்லவர்களின் ஆட்சியிலே காஞ்சிமாநகரம் உச்ச நிலையை அடைந்தது. சிம்ம விஷ்ணு, மகேந்திர பல்லவன், நரசிம்ம பல்லவன், இராஜ சிம்மன், மூன்றாம் நந்திவர்மன் .... காலவெள்

ளத்தால் அழிக்க முடியாத கலைப் படைப்புக்களை, கற்கோயில்களை அமைத்துத் தமிழகத்தின் புகழ்க் கொடியை வானளாவப் பறக்க விட்ட மாமன்னர்கள் இவர்கள். அவர்களின் பின்னால் வந்த பிற்காலச் சோழர்கள், விசயநகர மன்னர்கள் அனைவருமே காஞ்சியை ஒரு கலைப் பெட்டகமாகவே மாற்றி யமைத்தார்கள். காஞ்சியில் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் கண்டு அன்று நீ ஒருநாள் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்து போனாயே.... அந்தக் கோயிலின் முன் கோபுரம்—வானளாவி நிற்கும் அக் கோபுரத்தை எழுப்பியவன் கிருஷ்ணதேவ ராயன்! உலகமே வியந்து பாராட்டும் கைலாசநாதர் கோயிலைக் கட்டியவன் இராசசிம்மன் என்ற இரண்டாவது நரசிம்ம வர்மன்.

நரசிம்மவர்மன் என்றதும் நினைவுக்கு வருகிறது. சாளுக்கியர்களின் தலைநகரமான வாதாபியைப் படையெடுத்துச் சென்று தரைமட்டமாக்கினான் முதல் நரசிம்மவர்மன் என்பது உனக்குத் தெரியும். 'மாமல்ல பல்லவன்' என்று புகழ் பெற்றவன் இவன். வரலாறு திரும்பியது. பின்னால் சாளுக்கியர்களின் கை ஓங்கியது. வாதாபியை நிர்மூலமாக்கிய பல்லவர்களின் மீது வெஞ்சினம் கொண்டு காஞ்சிமீது பாய்ந்தான், பின்னால் வந்த சாளுக்கிய மன்னன்—இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன்; காஞ்சியைத் தரைமட்டமாக்கப் படை திரட்டி வந்தான். காஞ்சி எல்லையை அவன் நெருங்கும்போது அவன் முன்னே காஞ்சி எல்லையிலே கம்பீரமாக நின்றுகொண்டிருந்த கைலாசநாதர் கோயில் அவன் கண்களில் பட்டது. அக் கோயிலின் வனப்பிலே சொக்கிப்போய் விட்டான் அவன்! வெஞ்சினம் கூறி வந்த அந்த வேங்கை', கலைக்கோயில் கண்டு உருவிய வாளை உறையினுள் போட்டது! ''இப்படிப்பட்ட உன்னதமான கோயில்கள்—கலைப் பெட்டகங்கள் மலிந்த காஞ்சி மாநகருக்கு யாரும் எந்த விதமான ஊறும் செய்யக் கூடாது'' என்று ஆணை பிறப்பித்தான். காஞ்சியிலிருந்த கைதேர்ந்த சிற்பிகளுக்கு வாரி வாரி வழங்கினான் பொன்னையும் மணியையும்! அவர்களைத் தன்னாட்டிற்குக் கூடவே அழைத்துச்சென்று அங்கே கோயில்கள் பலவற்றை உருவாக்கினான். எல்லோராவில் உள்ள கைலாசநாதர் கோயில் - காஞ்சிக்கோயிலைக் கண்டதில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பே என்கிறார்கள் வரலாற்றாசிரியர்கள்.

காஞ்சியின் வரலாற்றுப்புகழ் மட்டும் கூறவில்லை தம்பி! சான்றோர்கள் பலரை ஈன்றெடுத்த பெருமையும் காஞ்சிக்கு உண்டு. ''கல்வியில் கரையிலாத காஞ்சி'' என்று காஞ்சியின் புகழ் பாடினார் திருநாவுக்கரசர். அந்தக் காலத்தில் வட நாட்டில் அரியதொரு அறிவாலயமாகச் சிறந்து விளங்கிய நாளந்தா பல்கலைக் கழகத்தின் தலைவராகத் திகழ்ந்த தத்துவ ஞானி தருமபாலர் என்பவர் காஞ்சி மண்ணில் தோன்றியவர். அதே பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக விளங்கிய

தின்னாகர் என்பாரும் காஞ்சியில் பிறந்தவரே! புத்தமதக் கொள்கையைச் சிறப்புறக் கற்றுப் போதித்த போதிதர்மர் என்ற பெரியார் காஞ்சியில் தோன்றியவர். அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்த இசைமேதை, இசைக் கலை முடி மன்னர் என்ற பட்டத்தைப் பெற்ற நயினாப் பிள்ளையும் காஞ்சியில் தோன்றியவரே! இங்கே தான் ஆதிசங்கரர் காமகோடி பீடத்தை நிறுவினார். இந்நகருக்கு வந்த மணிமேகலை, தன்னிடம் இருந்த 'அமுதசுரபி'யின் உதவியால், மக்களின் பசிப்பிணியைப் போக்கியதாக, ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை கூறுகிறது.

மணிமேகலை கண்ட காஞ்சியின் நடுவே புத்ததேவன்கோயில் சிறப்புற்று விளங்கியது. பௌத்த மதப் பண்ணையாக விளங்கியது காஞ்சி. சமண சமயத்தின் விளைநிலமாகவும் காஞ்சிபுரம் திகழ்ந்தது ஒரு காலத்தில்; முன்பு ஜீன காஞ்சியென்று அழைக்கப்பட்ட திருப்பருத்திக் குன்றம் இன்றும் சமண சமயத்தின் உறைவிடமாகத் திகழ்கிறது. காஞ்சி மாநகரம் சமரச ஞானநெறியின் நிலைக்களனாக அமைந்திருந்தது, அந்த நாட்களில்!

காஞ்சியில் வாழ்ந்த ஆன்றோர்களில் ஒருவர் அறவண அடிகள். புத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர். 'அல்லவை கடிந்த அறவண அடிகள்' என்று மணிமேகலைக் காவியம் அவரைப் போற்றுகின்றது. துறவுள்ளம் வாய்த்த பெரியோரைத் தவநெறியில் உய்த்த அடிகள் காஞ்சியில் தங்கியிருந்த இடம் ''அறவணன் சேரி'' என்று பெயர் பெற்றது. காஞ்சிபுரத்தில் இன்று ''அறப் பணஞ்சேரி'' என்று அப்பெயர் மருவி வழங்குகின்றது.

திருமங்கை ஆழ்வாரால் பாடப்பட்ட பெரிய திருமொழி காஞ்சியின் பெருமையை விளம்புகிறது. ''அழகிய மாடங்களும் இனிய தடாகங்களும் நிறைந்த காஞ்சியைப் பல்லவன் ஆண்டான். அவன் கருவூரை வென்றவன்; பாண்டியனை வென்றவன்'' என்று புகழ்கிறது, அந் நூல். செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப்பரணி, காஞ்சியில் நால்வகைப் படையோடும், புகழோடும் வீற்றிருந்த குலோத்துங்கனின் புகழினைப் பாடுகிறது. கவின்மிகு காஞ்சியை நேரில் கண்ட சேக்கிழார் அறுபது பாக்களில் காஞ்சியை விவரிக்கிறார். காஞ்சி மாநகரை 'மாமதிற்கச்சி' என்று தேவாரம் பாடிற்று. கச்சி ஏகம்பத்தில் கண் பெற்றுப் பாடியவர் தேவாரம் அருளிய மூவருள் ஒருவர்; அந்தமில் அழகர்; சுந்தரமூர்த்தி. திருநாவுக்கரசர் ''கல்வியே கரையிலாத காஞ்சி மாநகரம்'' என்று கட்டுரைத்தார். வள்ளன்மை வாய்ந்த தெள்ளியர் அத்திரு நகரில் வாழ்ந்தனர் என்று புகழ்ந்துரைத்தார் திருஞானசம்பந்தர். வடமொழிக் கவி காளிதாசர் ''நகரேஷு காஞ்சி'' என்று காஞ்சிக்குப் புகழாரம் சூட்டுகிறார்........

நண்பா!........ காஞ்சியின் புகழைக் கூறின் விரியும். இப்படி வேறு ஒரு நகரத்தை எண்ணிலர் புகழ்ந்தது கிடையாது. அத்தனைப் புகழுக்கும் தகுதி வாய்ந்து

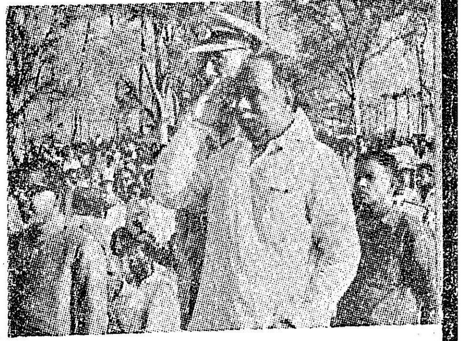

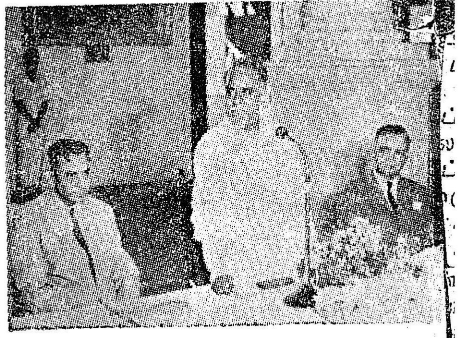

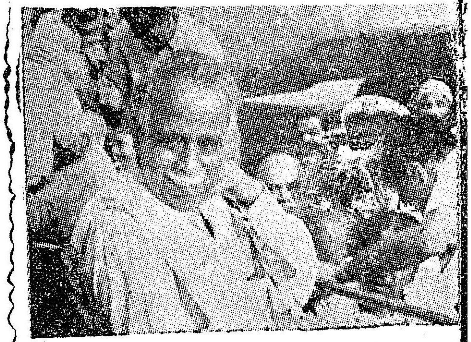

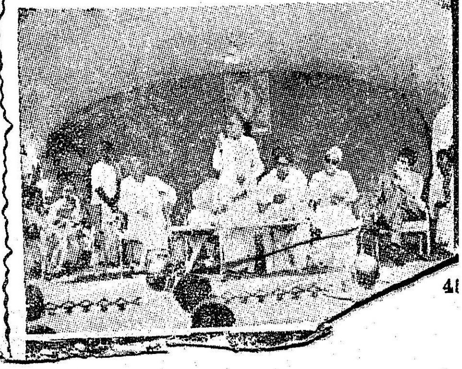

ர். வெளி நாட்டுக்காரர்
விட்டு வைத்தாரில்லை
யை ! காஞ்சியின் எழில்
மயங்காதார் யார்! பாரவி
பி என்று ஒருகவிஞன். இவன்
சியை எப்படி எப்படி
லாம் புகழ்ந்து வர்ணித்
க்கிருன் தெரியுமா ?
க்கிய மன்னன் இரண்டாம்
கேசி இந்த வர்ணனையைக்
டுக் காஞ்சி சுந்தரிமீது
லே கொண்டு விட்டான்!
ன் விளைவு தான் மகேந்திரப்
லவனுக்கும் அவனுக்
இடையே நிகழ்ந்த போர்.
ரை மறந்தாலும் இரண்டாம்
திவர்ம பல்லவனை மறக்க
யவில்லை. ‘பல்லவர்
ான்றல் பைந்தார் நந்தி’
று பாராட்டப் பெறும்
திவர்ம பல்லவன் தமிழுக்காக
ிரையே விட்ட உத்தமன்.
ந்திக் கலம்பகம்’ கதை தான்
க்குத் தெரியுமே......!

காஞ்சியின் வனப்பிலே வெளி
ரும் தங்கள் உள்ளங்
ி பறிகொடுத்திருக்கிறர்
யுவான் சுவாங் என்ற
பெரியாரைப்பற்றி உன்
ற்றுப் புத்தகத்தில் படித்
ாய் ! அவர் ஏழாம்
ண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்
காஞ்சிபுரத்திற்கும் வந்
செழிப்பான காஞ்சி நக
னப்பு அவர் உள்ளத்தைக்
ள்ளை கொண்டது. கல்வி
ர்விகளிற் சிறந்தவர் வாழும்
ம் காஞ்சிபுரம் என்றும்,
மை நெறி வழுவாத மக்கள்
ு வாழ்பவர் என்றும் நெஞ்
பாராட்டினர் அவர்.
ு குறிப்புப்படி கி.மு. 5-ம்
ண்டில் இருந்த புத்தர்
புரத்திற்கு வந்து சமய
மைகளை உரைத்தார் ;
கே மன்னன் பல தூபிகளை
நாட்டி, புத்த சமயக்
ள்கைகளைப் பரப்பினன்
றும் நாம் அறிகிறேம்.

இந்நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த
ட்டிஸ் என்னும் மேனுட்டுக்
ர் காஞ்சியைப் பற்றி மிக
மேம்படவே கூறியுள்ளார்.
காஞ்சியின் நகரமைப்புக்கு
ணயாக ஒன்று உலகில் உள்ள
று எந்த நகரத்திலும் இல்லை.
கள் தெரு மட்டத்திற்குப் பல
கள் உயர்த்திக் கட்டப்பட்
ன. மேனுட்டு நகரங்
களில் காணப்படும் சந்து
களும் அழுக்கும் காஞ்சியில்
இல்லை '' என்று பாராட்டு
கிறர் கெட்டிஸ்.

நண்பா..காஞ்சிமாநகரம்இருக்
கிறதேஅது கலைத்தெய்வம் மணக்
கும் திரு நகரம். எம்மருங்கும்
கோயில்களும், கோட்டங்களும்
நிறைந்து கலையொளி வீசும்
இந்நகரில், செல்வம் நிறைந்த
இத்திரு நகரில் கோயில்கள்
பல உள்ளன. கைலாயநாத
ருக்கு ஒரு கற்கோயில் கட்டினன்
ராஜசிம்மன் என்னும் பல்லவ
மன்னன். காஞ்சியில் பசுமை
யான வயல்கள் மரகதப் படுதா
விரிக்க நடுவில் பெருமிதத்துடன்
நிற்கிறது இக் கோயில். கட்ட
டக் கலையில் பல்லவர் கண்ட
புதுமையின் அழியாச் சின்ன
மாகத் திகழ்கிறது கைலாச
நாதர் கோயில். ஒப்பற்ற சிற்
பங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட
இக் கோயில் எட்டாம் நூற்றுண்
டில் கட்டப்பட்டது. ஆனால்,
இன்றும் நம் உள்ளங்களையெல்
லாம் கொள்ளை கொண்டு,
காலவெள்ளத்தையும் மீறி, நமக்
கெல்லாம் உவகை ஊட்டு
கிறது. இப்படி எத்தனை எத்த
னையோ கோயில்கள் ! வரதராசப்
பெருமாள் கோயில் வரலாற்றுப்
புகழ் பெற்றது. இக்கோயிலி
னுள் அமைக்கப் பெற்றுள்ள
நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் ஒவ்
வொரு தூணும் ஒரு கதை சொல்
லும் ; கண்டவர் உள்ளங்களைக்
கிறங்க வைக்கும் ; அவ்வளவு
அற்புதமான சிற்பங்கள் ஒவ்
வொரு தூணிலும் உள்ளன.
இக் கோயிலில் விலை உயர்ந்த
ஆபரணங்கள் உள்ளன. இந்தி
யாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு
அடி கோலினனே ராபர்ட்
கிளைவ். அவன் ''மகரகண்டி''
என்னும் நவரத்தினங்கள் இழைக்
கப்பெற்ற விலையுயர்ந்த ஆபர
ணத்தையே இக்கோயிலுக்குக்
கொடுத்துள்ளான்!

உலகம் கண்டு வியந்து பாராட்
டும் ஏகாம்பரநாதர் கோயில்
கி.பி. ஏழாம் நூற்றுண்டுக்கு
முன் கட்டப்பட்டது. இக்
கோயிலின் கம்பீரமான வானளா
விய கோபுரங்கள் நம்மைப்
பிரமிக்க வைத்து விடுகின்றன.
உன்னதமாக நிமிர்ந்து நிற்கும்
தென் கோபுர வாயிலை விசய
நகர மன்னன் கிருஷ்ணதேவரா
யன்தான் கட்டினன். இக்
கோபுரம் 192 அடி உயரம்
உள்ளது. தமிழகத்தின் உயர்ந்த
கோபுரங்களில் இதுவும் ஒன்று.
சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த
வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில்
தவருமல் பார்க்க வேண்டிய
ஒன்ருகும். காமாட்சி அம்மன்
கோயில், குமரக் கோட்டம், உல
களந்த பெருமாள் கோயில், கச்ச
பேசுவரர் கோயில், இப்படிக்
காஞ்சியில் உள்ள கோயில்களை
அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்!
காஞ்சியில் திரும்பிய பக்கமெல்
லாம் கோயில்கள் தான் ! இப்
படி ஒரு நகரத்தை எங்குமே
பார்க்க முடியாது. சுற்றுலா
வருவோர்க்குக் கண் நிறைந்த,
கருத்துச் செறிவுள்ள, கலைப்
பெட்டகங்கள் ஏராளமாக
உண்டு காஞ்சியிலே !

வேகவதி ஆற்றங்கரையில்
அமைந்துள்ள பொன்னகர்க்
காஞ்சிக்கு மேலும் பெருமை
தேடித் தருவது கன்னியர் கருத்
தைக் கவரும் பட்டுப்புடவைகள்.
உலகப் புகழ் பெற்ற காஞ்சிப்
பட்டுக்கு இணை காஞ்சிப்பட்டு
தான். இன்னும் காஞ்சிபுரம்
இட்லி, பன்னீர் சோடா என்று
அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்!

''நிறுத்து! எல்லாவற்றையும்
சொல்லிவிட்டாயே; முக்கிய
மான ஒன்றை விட்டுவிட்டாயே!''
என்று நீ முணு முணுக்கிறது
எனக்குப் புரிகிறது. உண்மை
தான். இருபதாம் நூற்றுண்
டின் இணையற்ற தலைவர் அண்ணு
வைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையென்
ருல், காஞ்சியின் புகழ் நிறைவு
பெற்றதாகாது என்பது முழுக்க
முழுக்க உண்மை தான். பார்
புகழ் மன்னர்களைப்பற்றி, அறிவு
சால் ஆன்ருேர்களைப் பற்றியெல்
லாம் சொன்னேன். காஞ்சி தந்த
செம்மல் அண்ணுவைப் பற்றி
என்ன சொல்ல வேண்டியிருக்கி
றது ? மகேந்திரப் பல்லவனின்
சாணக்கியம், கரிகாற்பெருவளத்
தானின் கம்பீரம், தர்மபால
ரின் நுண்ணறிவு, மாமல்ல
பல்லவனின் வீரம், இராச
சிம்மனின் கலை ஆர்வம், நந்தி
வர்மனின் தமிழ்ப்பற்று—இவற்
றின் மொத்த உருவம்தான்
அண்ணு ! இப்பொழுது புரி
கிறதா நண்பா, காஞ்சி மண்ணில்
அண்ணு பிறந்ததின் உட்
பொருள் ?

உன் நண்பன்.

வண்ணப் படங்களில்

முதல்வர் அண்ணா

42-ஆம் பக்கத்தில்..!

* சீரணித் துவக்க விழா 1967-ல் நடைபெற்றபோது அண்ணாவும் இந் நாள் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும் பங்கு கொள்ளும் காட்சி.

* சீரணித் துவக்க விழாவைக் கண்டு களிக்கும் மக்கள் கூட்டமும்—சீரணித் தொண்டர்களும்.

* சிகிச்சைக்காக அமெரிக்காவுக்குப் புறப்படுகிறார் அண்ணா. அருகிலே கலைஞரும், மறைந்த டாக்டர் சதாசிவம் அவர்களும் உள்ளனர்.

* உலகத்தமிழ் மாநாட்டு ஊர்வலக் காட்சியை (மறைந்த) குடியரசுத் தலைவர் ஜாகிர் உசேன் அவர்களுடனும் தமிழக ஆளுநர் உஜ்ஜல்சிங், அவர் தம் துணைவியார் ஆகியோருடனும் அண்ணா காண்கிறார்.

* ஐரோப்பியச் சுற்றுப் பயணத்தின் போது ரோமாபுரியில் போப் ஆண்ட வரைச் சந்தித்துக் கை குலுக்கு கிறார் அண்ணா.

* பார்போற்றும் படியரிசித் திட் டத்தை 15—8—1968 அன்று வில்லிவாக்கம் பகுதியில் துவக்கி வைக்கிறார் அண்ணா.

* 15—5—1967 அன்று, ஊட்டியில் நடைபெற்ற பத்தாவது தென் மண்டலக்குழுக் கூட்டத்தில் மத்திய அமைச்சர்களுடனும் மாநில அமைச்சர்களுடனும் காட்சி தருகி றார் அண்ணா.

* தமிழக அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தை 15—8—1968 அன்று துவக்கி வைத்து, ஆளுநர் உஜ்ஜல் சிங் அவர்களிடம் பரிசுச் சீட்டை விற்பனை செய்கிறார் அண்ணா.

* காமராசருடன் அன்போடு உரை யாடுகிறார் அண்ணா.

* 13—12—1967-ல் சென்னைக்கு வருகை புரிந்த லாவோஸ் மன்ன ருடனும் இளவரசியுடனும் அண்ணா.

* தருமபுரம் தம்பிரான் தமிழ்த் தாயின் தவப்புதல்வர் அண்ணா வுக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிறார்.

* 24—3—1967 அன்று, ஊட்டியில் உள்ள தோடர்களைச் சந்தித்து அவர் களுடன் அளவளாவுகிறார்.

செடிகளுக்கும்

ஆரஞ்சு, எலுமிச்சை, கொடி எலுமிச்சை, பப்ளிமாஸ், துருஞ்சி, கடார நாரத்தை ஆகியவைகள் நாரத்தை (Citrus) வகையில் அடங்கும். பொதுவாக நாரத்தை வகைகளில் நுண்ணூட்டகங்களின் குறைவால் நோய் ஏற்படும். நாம் 'டானிக்' சாப்பிட்டு உடல்நலம் பெறுவதுபோல், நாரத்தை வகைச் செடிகளுக்கும் 'டானிக்' தெளித்து, நோய் களைத் தவிர்த்து மகசூலைப் பெருக்கலாம். கீழ்க் காணும் நுண்ணூட்டகங்கள் கலந்த டானிக்கை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை, நாரத்தை வகைச் செடிகளின் மேல் தெளித்தால் செடிகள் செழிப்புடன் வளர்ந்து பெரும் பலன் அளிக்கும்.

மயில் துத்தம் (காப்பர் சல்பேட்) ..	1,350 கிராம்.
துத்தநாக சல்பேட் (சின்க் சல்பேட்).	2,250 ,,
மக்னீசியம் சல்பேட்	900 ,,
மாங்கனீஸ் சல்பேட்	900 ,,
போராக்ஸ்	450 ,,
பெர்ரஸ் சல்பேட்	900 ,,
யூரியா	900 ,,
சுண்ணாம்பு	4,050 ,,
ஈரக் கந்தகம்	2,250 ,,
தண்ணீர்	450 லிட்டர் (100காலன்)

முதலில் காப்பர் சல்பேட்டையும், சுண்ணாம்பையும் கொண்டு போர்டோக் கலவையைத் தயார் செய்து கொள் ளவும். பின் மற்றவைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கலந்து தெளிக்கவும்.

* 4—8—1968அன்று மாநகராட்சித் தொடக்கப்பள்ளிச் சிறுவர் சிறுமிய ருக்குப் புத்தகங்கள், சிலேட்டுகள் ஆகியவற்றை அண்ணா வழங்கு கிறார்.

39-ஆம் பக்கத்தில்..!

* சென்னைக்குக் குடிநீர்ப் பெருக்கத் திட்டத்தைத் துவக்கி வைக்கிறார் அண்ணா.

* காவிரி அன்னை சிலை வடிவில் காட்சி தருகிறாள்.

* அந்தமான் செல்லும் வழியில் தமிழகத்துக்கு வந்திருந்த இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களை சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலை யத்தில் மலர்மாலையுடன் வரவேற்கி றார் அண்ணா.

* மாநில சங்கீத நாடக சங்கத்தார் நடத்திய விழாவில் பங்கேற்று, அவர் கள் தனது தம்பி கலைஞர்க்குப் பரி சளித்த விருதினைப் பெருமகிழ்வுடன் அவரிடம் கொடுக்கிறார் அண்ணா.

* யேல் பல்கலைக் கழக வரலாற்று நூலை 24—4—1968 அன்று, அண்ணா பார்வையிடுகிறார்.

* 22—11—1968-ல் உலக வங்கித் தலைவர் மக்னமாராவை, கிண்டியி உள்ள ஆளுநர் மாளிகையில் சந்திக கிறார் அண்ணா.

* இந்தியாவிலுள்ள இங்கிலாந்து நாட்டு தூதர் சர் மேரிஸ் ஜேம்சுடன் அண்ணா.

* இன்று, மாட மதுரையில் பிரம்மாண்டமாகக் காட்சி தரும் மதுரை—இராமநாதபுரம் மாவட்டங் களுக்குரிய நீதிமன்றக் கட்டடத்திற்கு 16—4—1967 அன்று அடிக்கல் நாட்டுகிறார் அண்ணா.

* பேருந்து நாட்டுடைமையாக்கல் துவக்க விழாவில் அண்ணாவும் கலைஞரும் கலந்து கொள்ளும் காட்சி.

* வரலாற்றை மாற்றி வைத்த 6—3—1967 அன்று, ராஜாஜி மண்ட பத்தில் பதவி ஏற்கிறார் அண்ணா.

* 19—9—1967 அன்று, கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறார் அண்ணா. மறைந்த உணவமைச்சர் ஏ. கோவிந்தசாமி அண்ணாவின் அருகில் அமர்ந்து, றார்.

ஊராட்சி
அனுப்புங்கள்.

உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை ...ளிதில் உடனடியாக யாரும் ...ாற்றிக்கொள்ள முடியாதுதான். ...னால், பரம்பரை பரம்பரை ...ாக இருந்து வரும் உணவு ...றைகளைத் தான் நாம் கடைப் ...டித்து வருகிறோம் என்றும் ...சால்லவும் முடியாது.

வளர்ந்து வரும் உலகில் நமது ...தவைகளை ஒட்டிச் சில மாற்றங் ...களை நம்மை அறியாமலேயே ...செய்து கொள்ளுகிறோம். நாம் ...ாகரிகம் என்ற பெயராலும் ...ல மாற்றங்களைச் செய்து ...கொள்ளுகிறோம்.

...எடுத்துக்காட்டாகக், கற்று ...ணர்ந்தவர்கள் என்று கருதப் ...படுபவர்கள் கூடக் கைக் குத்தல் ...அரிசி உணவை உட்கொள்வதை ...நாகரிகம் என்று எண்ணுகிறார் ...இப்படி, சத்துணவா ? ...துணவில்லையா ? என்பதைக் ...நினையாது நாகரிக மோகத் ...ால் உணவை மாற்றிக்கொள் ...கிறார்கள்.

அந்த அளவுக்கு, எந்தக் கார ...ணம் கொண்டும் அடியோடு உணவு முறைகளை மாற்றிக் ...கொள்ளவேண்டும் என்று நாம் ...வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால், ...லமறிந்து நாட்டின் சூழ்நிலை ...அறிந்து உணவு முறைகளில் நாம் ...ஒரு சில மாற்றங்களை ஏற் ...படுத்திக் கொள்வது அவசிய ...மாகும். அப்படி நாம் பழக்கப் ...படுத்திக் கொள்ளும் புதிய ...உணவு முறைகள் சத்துள்ள ...உணவுகளாக அமைதல் வேண் ...டும். அந்த அடிப்படையில் ...தான் அயல் மாநிலங்களில் ...வழக்கத்திலுள்ள சில உணவு ...வகைகள், செயல் முறைகளை ...இங்கே குறிப்பிடுவோம்.

பசரட்டு.

...இது மராட்டிய மாநிலம் குஜ ...ராத் மாநிலம் ஆகிய இடங்களில் ...ழங்கும் சிற்றுண்டியாகும்.

...பத்துப் பேருக்குச் செய்ய ...வேண்டிய அளவு தேவையான ...பொருள்கள் வருமாறு :

பயத்தம்பருப்பு	500 கிராம்
கொத்தமல்லித்தழை	50 கிராம்
வெங்காயம்	150 கிராம்
...ஞ்சி	50 கிராம்
பச்சை மிளகாய்	50 கிராம்.
உப்பு	30 கிராம்.
வதக்க எண்ணெய்	போதிய அளவு
சீரகம்	10 கிராம்.
தண்ணீர்	738 மிலி.

செய்முறை :

1. பயத்தம்பருப்பை முதல் நாள் இரவு ஊறவைத்து இட்லி மாவு மாதிரி அரைத்துக் கொள்ளவும்.

2. நறுக்கிய கொத்தமல்லி வெங்காயம், இஞ்சி, பச்சை மிளகாய், சீரகத்தைக் கலக்கவும்.

3. உப்பைச் சேர்த்துப் போதுமான தண்ணீர் விட்டுத் தோசை மாவு மாதிரி செய்து கொள்ளவும்.

4. தோசைக் கல்லில் தோசை மாதிரி வார்த்துச் சூடாக உண்ணலாம்.

சுவையான இந்தச் சிற்றுண்டியைப் பத்துப் பேர் சாப்பிட்டால் ஒவ்வொருவருக்கும் 12·8 கிராம் புரதச் சத்துக் கிடைக்கும்.

சேப்பங்கிழங்கு உருண்டை.

இதுவும் மராத்தி, குஜராத் மாநிலங்களில் வழக்கத்திலுள்ளதாகும்.

தேவையான பொருள்கள் :

சேப்பங்கிழங்கு	225 கிராம்
தேங்காய்	55 கிராம்
வெங்காயம்	30 கிராம்
மிளகாய் வற்றல்	5 கிராம்
உப்பு	சுவைக்கு ஏற்றபடி
சோடா உப்பு	ஒரு சிட்டிகை
கடலைமாவு	55 கிராம்
இஞ்சி	5 கிராம்
வதக்க எண்ணெய்	30 கிராம்

செய்முறை :

1. சேப்பங்கிழங்கைக் கழுவித் தோலைச் சீவவும். வேகவைத்து நசுக்கிக் கொள்ளவும்.

2. தேங்காய், மிளகாய், வெங்காயம், இஞ்சி, இவற்றுடன் சிறிது உப்பைச் சேர்த்து அரைத்துக் கொள்ளவும்.

3. சிறிது எண்ணெயில் தேங்காயையும், எல்லா மசாலாவையும் வறுக்கவும்.

4. கடலை மாவையும் உப்பையும் சேர்த்துக் குழம்பாக்கிக் கொள்ளவும்.

5. நசுக்கிய சேப்பங்கிழங்கைச் சிறு சிறு உருண்டையாக்கிக் கொள்ளவும்.

6. தேங்காயை உருண்டைக்குள் வைத்து மூடவும்.

7. உருண்டையைக் கடலை மாவுக் குழம்பில் நனைத்து எண்ணெய்யில் பொறிக்கவும்.

சுவையாக உள்ள இவ்வுருண்டைகளை நான்கு பேர் சாப்பிடலாம்.

துதி மூத்தியா.

'துதி மூத்தியா' என்ற பெயரைக் கேட்கும் பொழுதே குழப்பம் ஏற்படுகிறதல்லவா ? இது கேரள மாநிலத்தில் வழக்கிலுள்ள ஒரு கலவை உணவுப் பொருளாகும்.

பத்துப் பேருக்குத் 'துதி மூத்தியா' சமைத்திடத் தேவையான பொருள்கள் வருமாறு :

கடலை மாவு 500 கிராம்.
கோதுமை மாவு 115 கிராம்.
பூசணிக்காய் 500 கிராம் (நறுக்கியது).
பச்சைமிளகாய் 6 கிராம்.
கறிவேப்பிலை 1 கொத்து.
இஞ்சி 1 துண்டு.
பச்சைக் கொத்தமல்லி கொஞ்சம்.
சீரகப்பொடி 1/4 தேக்கரண்டி
மிளகாய்ப்பொடி 1 தேக்கரண்டி
மஞ்சள் கொஞ்சம்.
கடுகு கொஞ்சம்.
உப்பு, சர்க்கரை—சுவைக்கு ஏற்றபடி.
எண்ணெய் 30 மிலி.
எண்ணெய் தாளிக்க 60 மிலி.

செய்முறை :

1. கடலை மாவு, கோதுமை மாவு, பச்சை மசாலா, மசாலாப் பொடிகள், நறுக்கிய பூசணிக்காய், எண்ணெய், உப்பு, சர்க்கரை ஆகியவைகளை நன்றாகச் சேர்த்துக் கலக்கவும்.

2. எண்ணெய் ஊற்றிய பாத்திரத்தில் கலவைகளைப் போட்டு வேக வைக்கவும்.

3. எண்ணெய்யை அடுப்பில் வைத்துக் கடுகையும், பெருங்காயத்தையும் சேர்க்கவும்.

4. கடுகு வெடித்தவுடன் சமைத்த பொருளைப் போட்டுக் கலக்கவும்.

சூடாகச் சாப்பிடவும். சுவை மிகுதியாகத் தெரியும்.

—அஞ்சனா

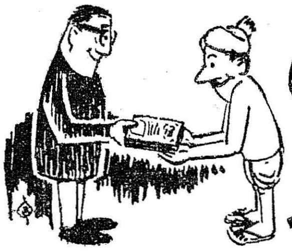

கடன்கள் தரப்படும்

சிறு அளவு நிலமுடைய உழவர்களும், வேளாண்மைத் துறையினரால் பரிந்துரைக்கப்படும் அளவு இரசாயன உரங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்தி. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே, தமிழ்நாடு அரசு ஐ.எம்.எஸ். (Intensive Manuring Scheme) என்னும் திட்டத்தின்கீழ், இரசாயன உரங்களுக்காகக் கீழ்க்கண்டபடி கடன் கொடுத்து உதவுகிறது.

பயிரின் பெயர்.	ஏக்கருக்குக்கொடுக்கப்படும் கடன் தொகை. (ரூபாய்).	ஒருவருக்குச் சொந்தப் பொறுப்பில் கொடுக்கப்படும் உச்ச அளவுக் கடன் தொகை. (ரூபாய்).	அதிகப்படியாக ஈடு காட்டில் கொடுக்கப்படும் உச்ச அளவுக் கடன் தொகை. (ரூபாய்).
சாதாரண நெல் வகைகள்	80	750	1,000
சாதாரண சோளம், கம்பு, ராகி வகைகள்.	75	750	1,000
கரும்பு	400	1,500	1,750
இறவை மணிலா	65	750	1,000
மானாவாரி மணிலா	35	500	750
இறவைப் பருத்தி	80	75	1,000
மானாவாரிப் பருத்தி	40	500	750
புகையிலை	115	800	1,000
தென்னை, பாக்கு	130	1,000	1,250
காய்கறிகள்	130	1,000	1,250
மிளகாய்	115	800	1,000
வெங்காயம்	130	1,000	1,250
எள்	50	500	750
வேர்க்கிழங்குகள்	180	1,000	1,250
உருளைக்கிழங்கு	310	1,000	1,250
வாழை	600	1,500	1,750
கரும்பு தவிர மற்றப் பயிர்களை இணைத்துப் பயிரிட்டால்.	..	1,250	1,500
கரும்பும், மற்றப் பயிர்களும் இணைத்துப் பயிரிட்டால்.	..	1,500	1,750

உரம் வாங்கப் பணம் இல்லையே என்று கவலைப்படாமல், உடனடியாக உங்கள் ஊர்ப் பணியாளர் மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்புங்கள்.

யார் முட்டாள்?

அந்த இளைஞன் புதிதாக ராணுவத்தில் சேர்ந்தவன். அவனுக்கு ஜெர்மானிய மொழி தெரியாது. ஆனால் அணிவகுப்பின் போது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வீரர்களை ஜெர்மன் நாட்டு மன்னர் மூன்று கேள்விகள் கேட்பது வழக்கம்.

முதல் கேள்வி : உனது வயது என்ன ? இரண்டாவது கேள்வி : ராணுவத்தில் சேர்ந்து எவ்வளவு நாளாகிறது ? மூன்றாவது கேள்வி : துணி, உணவு எல்லாம் வசதியாக உள்ளதா ?

எனவே, ராணுவத்திலுள்ள பழைய வீரர்கள், அந்தப் புதிய வீரனுக்கு அந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களை மட்டும் ஜெர்மானிய மொழியில்

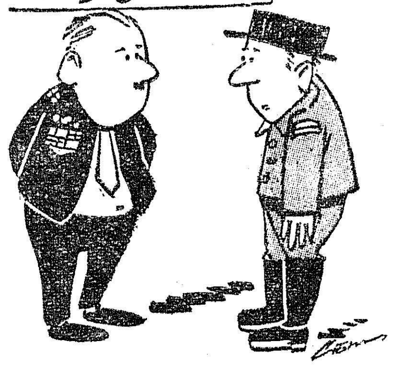

சொல்லித் தந்திருந்தனர். வீரனும் அதை மனப்பாடம் செய்து கொண்டான்.

அணிவகுப்பு நாளும் வந்தது. மன்னர் புதிய வீரனைப் பார்த்தார். கேள்விகளைத் தொடுத்தார். ஆனால் கேள்விகளைத் தான் மாற்றிக் கேட்டு விட்டார். விஷயம் தெரியாத வீரன் தனக்குச் சொல்லித் தந்தபடியே மனப்பாடம் செய்து பதில்களை உதிர்த்தான்.

மன்னர் : நீ ராணுவத்தில் சேர்ந்து எவ்வளவு நாளாகிறது?

வீரன் : 25 வருடங்கள்

மன்னர் : உன் வயது என்ன ?

வீரன் : மூன்று நாட்கள்.

மன்னர் : என்னை முட்டாள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இப்படி பதிலுரைக்கிறாயா ?

வீரன் : ஆமாம் மன்னவா !

உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

நெற்பயிர்களுக்குள் எலிகளினால் ஏற்படும் சேதங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு ஆடுதுறை விவசாயப்பண்ணையில் ஒரு புதிய முறையினைக் கையாளுகிறார்கள்.

நெல் வயலைச் சுற்றிக் கம்பிகளினால் ஒன்றரை அடி உயர வேலியை அமைத்திருக்கிறார்கள். இரவு நேரங்களில் இந்தக் கம்பிகளில் மின்சாரம் பாய்ச்சப்படுகிறது. எலிகள் இந்தவயல்களுக்குள் நுழைய முயன்றால், இந்தக் கம்பிகளில் ஓடும் மின்சாரம் அவற்றைத் தூக்கித் தூர எறிந்துவிடும். எனவே, எலிகள் உள்ளே புகமுடியாது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கொண்டாங்குடி கிராமத்தில் வயல் வெளிகளில் எலிகள் நெற் பயிர்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்காமல் தடுப்பதற்காக எலி பிடிப்பவர்களுக்கு எலிக்கு 15 காசு வீதம் பணம் தருகிறார்கள்.

அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு தகப்பனும் மகனும் நாளொன்றுக்கு சுமார் 100 எலிகளைப் பிடித்து அதன் மூலம் மாதம் ரூ. 150 சம்பாதிக்கின்றனர்.

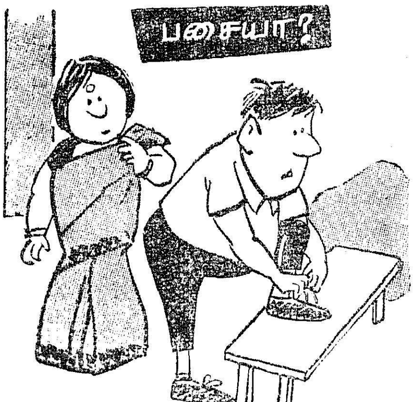

ஆபீசுக்கு, அல்வா டிபன் செய்து அனுப்பினேனே ! எப்படி இருந்தது ?

100 கவர் ஒட்டுவதற்குச் சரியா இருந்தது.

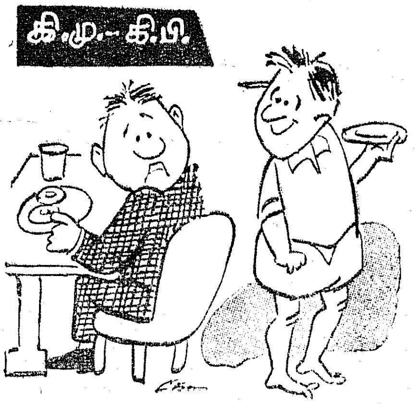

சர்வர் : சார் ! வடையைஎன்ன அப்படிப் பார்க்கிறீங்க ?

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் : கி. மு.-வா ? கி. பி.-யா ? எப்போது செய்தது என்று கண்டு பிடிக்கிறேன்.

'' என்னப்பா ! எப்போ பார்த்தாலும் வீட்டிலே இருக்கச் சொல்றே ; எல்லாரும் வெளியூர் போறாங்க ; ராமன் திருநெல்வேலி போறான்; அவன் அண்ணன் சங்கர் பம்பாய் போகிறான் ; நான் மட்டும் வீட்டிலேயே...... எப்போ பார்த்தாலும். . . .''

''எங்கேடா நாம் போகிறது ? வெளியூர் போகப் பணம் வேணுமடா ; நம்ம வருவாய்க்கு அப்படியெல்லாம் போக முடியுமா?''

''என்னப்பாஇது? எப்போதும் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லுறே ; பணமில்லை ; பணமில்லேண்ணு நீ சொல்லிக்கிட்டே இருக்கிறே ; சரி. ரொம்ப தூர ஊருக்குப் போக வேண்டாம் ; பக்கத்து ஊருக்கு எங்கேயாவது போகலாமா ?''

'' சரி ; நீ விடமாட்டே ! வேடன் தாங்கல் போகலாமா?''

'' அப்படீன்னா ! அது எங்கே இருக்கு ?''

'' அதுவா ? அது நம்ப பட்டணத்திலிருந்து 52 மைல் தூரத்திலே இருக்குது ; அங்கே போகலாம் ''

''அங்கே கடல்இருக்கா ? மலையிருக்கா ? சினிமா பார்க்க முடியுமா ? என்ன ஊரப்பா அது ?''

''அடே சாமிநாதா ! அங்கே கடலும் இல்லை ; மலையும்இல்லை; பரந்து விரிந்த கடல்போன்ற ஏரி; கரையை மோதும் அலைகள் ; 30 ஏக்கர் பரப்புள்ள தோப்பு; அத்தோப்பிலே 550க்கும் மேற்பட்ட எத்தனையோ வகையான மரங்கள் ; அவற்றிலே பல தண்ணீரிலே சாய்ந்து பாதிக்கும் மேலாக மூழ்கிக் கிடக்கும் தோற்றம் ; அந்தப் பெரிய மரங்களின் கிளைகளிலே கண்ணைக் கவரும் வண்ண வண்ணப் பறவைகள் ! அவை நீரிலே மூழ்கி இரைகளைப் பிடிப்பதும், பல வகை ஒலிகளை எழுப்பி வானிலே பறப்பதும், குஞ்சுகளோடு கொஞ்சிக் கொண்டு இரை ஊட்டுவதும் எவ்வளவு அழகான காட்சி தெரியுமா ?''

''அப்பா! அப்பா! இந்த வேடன்தாங்கல் எங்கே இருக்கிறது ? நாம் போய் வரலாமா?''

''பொறுடா சாமி ! அவசரப் படாதே ; இது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே இருக்கிறது; தலைநகரிலிருந்து 52 மைல் என்று முன்னரே சொன்னேனல்லவா ? இந்த வேடன் தாங்கலிலுள்ள சிற்றேரியின் இடையே கடப்ப மரத் தோப்பு இருக்கிறது ; அந்தக் கடப்ப மரங்கள் இருபதடிக்குமேலே உயரமுள்ளவை ; பரந்து பருத்த கிளைகளை உடையவை ; இக் கிளைகளில் சரஞ்சரமாய்த் தொங்கும் சின்னஞ்சிறுபூக்களைக் காண இனிமையாய் இருக்கும்''

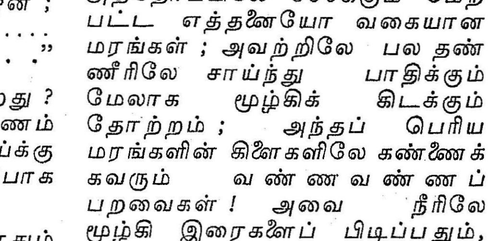

'' அப்பா ! கடப்பமரம் என்றாயே ! அது என்ன மரம் ? தினந்தோறும் - 'கந்தா ! கடம்பா ! 'கதிர்வேலா' என்று கண்ணை மூடிக் கொண்டு யாரையோ கூப்பிடுவாயே ! அந்தக் கடம்ப மரமா ?''

''போடா ! குறும்புக்காரப் பயலே ! இது அந்தக் கந்தனுக்குரிய கடம்ப மரமில்லை ! கடம்பு என்று ஒரு மரம் உண்டு ; உண்மைதான் ; கடம்புப் பலகை படுக்க நல்ல பலகை ; உழைத்து வந்தவர்க்கு ஓய்வு கொடுக்கக் கடப்ப மரம் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். 'உடம்பை முறித்துக் கடம்பிலேபோடு' என்று சொல்வார்கள்.''

'' சரியப்பா ! அது இருக்கட்டும் ; வேடன் தாங்கலில் என்ன என்ன பறவைகள்இருக்கின்றன?

இரட்டிப்பு லாபம்!

இன்ப வாழ்வுக்காக
நீங்கள் தரப்போவதோ மிக மிகச் சொற்பம்

நீங்கள் வாங்கும் பரிசுச் சீட்டு; உங்கள் வாழ்க்கையில் வாய்க்க இருக்கும் வளத்துக்கு ஏணிப்படி! உங்கள் லட்சியக் கனவில் மலர்ந்துள்ள சொகுசு இல்லம்!

தமிழ் நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தில் பரிசு பெறுவதற்கு அதிக வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் லட்சாதிபதியாகும் பேற்றினை நழுவ விடாதீர்கள்!

அதிக உணவு, உடை, நல்ல வீடுகள், இலவசக் கல்வி, தேவையான மருத்துவ வசதிகள் எல்லாம் சரிவரக் கிடைப்பதற்காக தேசிய திட்டங்களில் உங்கள் முதலீடு செலவழிக்கப்படுகிறது.

தேசம் வளமாக உங்கள் பணம் பயன்படட்டும்.

அடுத்த குலுக்கலுக்கான பரிசுகளின் மொத்தத் தொகை : ரூ. 17,50,000

ஒவ்வொரு வரிசைக்கும் முதல் பரிசு : ரூ. 1,00,000

குலுக்கல் தேதி: 25-9-1970

தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்
இதுவரை உருவாக்கிய புதிய லட்சாதிபதிகள் = 181 பேர்

பரிசுச் சீட்டுகள் விற்பனை விறுவிறுப்பாக நடைபெறுகிறது. ஒரு சீட்டின் விலை ஒரே ஒரு ரூபாய்தான்!

இன்றே வாங்குங்கள்
தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டு

வெளியீடு: இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு
செய்தி விளம்பரத்துறை, சென்னை-9

செலவு ஒரு ரூபாய்

வரவோ லட்ச ரூபாய்

எத்தனை பறவைகள் இருக்கின்றன ?''

" சாமிநாதா ! இங்கே தண்ணீரில் வாழும் பறவைகளில் மட்டும் பதினான்கு வகைகள் இருக்கின்றன ; அவை நீர் மட்டத்தின் மேலுள்ள கிளைகளில் அடுத்தடுத்துக் கூடுகட்டிக் கூட்டம் கூட்டமாய் வாழ்கின்றன; மொத்தம் எத்தனை பறவைகள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் ? மக்களைப்போல நிலையாகப் பறவைகள் வாழ்வதில்லையே ! இயற்கை அன்னை அவற்றிற்கு இறகு கொடுத்திருக்கிறாள். வானிலே பறந்து ஊர் ஊராக, தேசம் தேசமாக அவை செல்லுவது இயல்பு ; 'விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய் சிட்டுக் குருவியைப் போலே ' என்று நீ பாடப் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறாயல்லவா ? ஆனாலும் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பறவைகள் இருப்பதாகப் பறவை நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள்''

" பத்தாயிரமா ? அப்பப்பா ! இந்தப் பத்தாயிரமும் நம் ஊர்ப் பறவைகளா? வெளியூரிலிருந்தும் ஏதாவது வருவதுண்டா ?''

" என்ன கேள்வியடா இது ? நாம் சிறகில்லாமலே வெளியூர் போக விரும்புகிறோம் ; போயும் வருகிறோம் ; பறக்க வசதியான இறகும், சிறகும், உள்ள பறவைகள் இங்கிருந்து வெளியூர் செல்வதும், வெளி நாடுகளிலிருந்து நமது ஊருக்கு வருவதும் இயற்கைதானே ! வட நாட்டிலிருந்து வருகின்றன ; சைபீரியா, ரஷ்யா முதலிய நாடுகளிலுமிருந்தும் வருகின்றன ; இங்கே சில மாதங்கள் தங்குகின்றன. பின் தம் தாய்நாடு நோக்கித் திரும்பியும் போகின்றன.''

" என்னப்பா இது ? ரஷ்யாவிலிருந்து பறவை வருகிறது என்பதை எப்படி நம்ப முடியும் ? சும்மா ஏனப்பா கதை சொல்கிறாய் ? அவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வருகிறது என்பதை எப்படி நீ சொல்கிறாய் ?''

" ஆதாரமில்லாமலா நான் சொல்வேன் ? ஏறக்குறைய இருபதாண்டுகட்கு முன்பு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் சொல்கிறேன். வேடன் தாங்கலிலே குண்டுபட்டுக் கிளுவைப் பறவை ஒன்று கீழே வீழ்ந்தது ; அதை எடுத்தபோது அதன் காலிலே காப்பு ஒன்று பூட்டப்பட்டிருந்தது : அதைப் பார்த்த போது அதில் 'மாஸ்கோ' என எழுதப்பட்டிருந்தது; 'மாஸ்கோ' ரஷ்யாவின் தலை நகரமல்லவா ? ஆகவே இந்தக் கிளுவைப் பறவை ரஷ்யாவிலிருந்து இங்கே வந்திருக்க வேண்டுமெனப் பறவை நிபுணர்கள் முடிவு செய்தனர் ''.

" ஏனப்பா, இந்தப் பறவைகளின் கால்களில் பெயர் பொறித்துக் காப்புக் கட்டுகிறார்கள் ?''

" உன் தம்பி செயராமன் எங்கெல்லாம் போகிறான் என்பதை மாலையில் அம்மா துப்புத் துலக்குவதில்லையா? அதுபோலப் பறவைகள் செல்லுமிடங்களை அறியப் பறவை நிபுணர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் பறவைகள் குஞ்சுகளாக இருக்கும்பருவத்திலேயே அவற்றின் கால்களில் அந்த ஊரின் பெயர் எழுதிய காப்புக்களைக் கட்டுவது வழக்கம்.''

" ஏனப்பா, அப்படிக் கட்ட வேண்டும் ?''

" சரியான கேள்விதானடா இது ; இப்படிப் பெயர் எழுதிய காப்புக் கட்டப்பட்ட பறவை ஏதாவது அயல் நாடுகளில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டால் இன்ன விடத்தில் அது சுடப்பட்டது என்ற குறிப்புடன் அந்தக் காப்பை அதில் குறித்துள்ள ஊருக்கு அனுப்புவது வழக்கம்''

" ஆமாம் அப்பா ! போன மாதம் நானும் அண்ணன் வேலுவும் நம் தோட்டத்தில் ஒரு நாள் உட்கார்ந்திருந்த போது கிணி கிணி' என்று சின்ன மணி ஓசை கேட்டது ; திரும்பிப் பார்த்தோம் ; ஒரு காக்கை மரக்கிளையில் வந்து உட்கார்ந்தது ; அதன் காலில் இரு சிறு மணிகள் தொங்கின. யாரப்பா அந்த மணிகளைக் கட்டினார்கள் ? ஏன் கட்டினார்கள் ?''

வாழைக்கு நிகரேது?

அந்நியச் செலாவணியைத் திரட்டித் தருவதில் வாழைக்கு நிகரான பயிர் எதுவுமில்லை. தற்பொழுது அந்நியச் செலாவணியை அள்ளிக்கொடுத்திடும் மிளகு, முந்திரிப்பருப்பு, சர்க்கரை, காப்பி ஆகியவைகளைக் காட்டிலும் வாழை அதிக அளவு அந்நியச் செலாவணியை அளித்திடும். 1,000 ஏக்கரில் விளைந்த மிளகு 4·3 லட்சம் ரூபாயையும், முந்திரிப்பருப்பு 12 லட்சம் ரூபாயையும், சர்க்கரை 16·6 லட்சம் ரூபாயையும், காப்பி 19·7 லட்சம் ரூபாயையும் அந்நியச் செலாவணியாகக் கொடுத்திடும். ஆனால் 1,000 ஏக்கரில் விளைந்த வாழைப்பழமோ ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித்தரும்.

எனவேதான் தமிழ்நாடு அரசு, தூத்துக்குடியைச் சுற்றியுள்ள உவர்மண் நிலப் பகுதிகளைப் (தேரி நிலங்கள்) பண்படுத்திப் படிப்படியாக 6,000 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு மேல் '' மோரிஸ் '' வாழை இனத்தைப் பயிரிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழகம் ரூபாய் 443 லட்சம் கடனுதவியளிக்க முன்வந்துள்ளது. தூத்துக்குடித் துறைமுக வேலை முடிந்த பின், 15 நாட்களுக்கு ஒரு கப்பல் வீதம் வாழைப் பழங்களைத் தூத்துக்குடியிலிருந்து ஜப்பானுக்கு அனுப்ப முடியும். இதனால் 6000 ஏக்கர் வாழையிலிருந்து ரூபாய் 6 கோடி அந்நியச் செலாவணியாக ஆண்டு தோறும் கிடைத்திடக்கூடும். இத்திட்டத்தினால் தூத்துக்குடித் துறைமுகம் மேம்பாடு அடையும் ; உழவர்களும் நல்ல லாபம் பெறுவார்கள் ; தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க அந்நியச் செலாவணியும் கிடைக்கும்.

" யார் கட்டினார்கள் என்பது எப்படிச் சொல்ல முடியும்? வேடிக்கைக்காக யாரேனும் கட்டியிருக்கலாம் ; அல்லது பறவை நிபுணர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தக் காக்கையைப் பற்றி ஆராய அப்படி மணிகளைக் கட்டியும் இருக்கலாம்.''

'' இருக்கட்டும் அப்பா; இவை எத்தனை நாளாய் இங்கே இருக்கின்றன ; நாம் போகும்போது அவையெல்லாம் அங்கே இருக்குமா ? பறந்து போய்விடுமே ; சீக்கிரம் போகலாம்ப்பா ; நாளைக்கே போகலாமா ?''

'' அவசரப்படாதே சாமி ; இந்தப் பறவைகள் இன்றல்ல, நேற்றல்ல, ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் இங்கே பரம்பரையாய் வாழ்கின்றன என்று சொல்லலாம் ; இந்த வேடன்தாங்கலைத் தவிர வேறு சில இடங்களிலும் பலவகைப் பறவைகள் கூடுகட்டிக் குஞ்சு பொரித்து வாழ்கின்றன ; ஆனாலும் முப்பது ஏக்கர் பரப்புள்ள இவ்வளவு பெரிய இடத்தில் பத்தாயிரம் பறவைகளைப் பார்க்க முடியாது.''

'' ஏனப்பா இங்கு மட்டும் ஏன் அவ்வளவு பறவைகள் வாழ வேண்டும் ?''

''இந்த வேடன் தாங்கலில் அமைந்துள்ள ஏரியின் நடுவே அழகிய பெரிய மரங்கள் அடிப்பாகம் நீரிலே மூழ்கியும், கிளைகள் மேலோங்கியும் நிற்கின்றன என்று முன்னேயே நான் சொன்னேனல்லவா, தண்ணீரில் மூழ்கி நிற்கும் மரங்களைத் தேடுவது நீர்ப்பறவைக்கு இயல்பு; இதனால் அவற்றிற்குச் சில பாதுகாப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன ; நிலத்தில் வாழும் பறவைகளைத் தின்னும் பூனை, கீரி போன்றவற்றால் தண்ணீர் சூழ்ந்த மரங்களை நெருங்க முடியாது. மக்களாலும் எளிதில் அவற்றின் பக்கம் செல்ல இயலாது. வேடன் தாங்கல் பக்கமுள்ள மதுராந்தகம் முதலிய ஊர்களருகே ஏரிகள் இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட மரச் சூழ்நிலை கிடையாது. பறவைகளும் தம் குஞ்சுகளுக்கு இரை தேடுவதைக் கடமையாகவே கருதுகின்றன. மீன்கள், தவளைக் குஞ்சுகள் நத்தைகள் போன்றவையே இவற்றின் நல்ல உணவு; இவை வேடன்தாங்கலைச் சுற்றியுள்ள மருத நிலச் சதுப்பு நிலங்களில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும். இதனாலும் வேடன்தாங்கலைப் பறவைகள் விரும்புகின்றன என்றும் சொல்லலாம்.''

''அப்பா ! அப்பா ! என்னென்ன பறவைகள் இங்கிருக்கின்றன என்று நீ சொல்லவில்லையே ! ஏதோ நீர்ப்பறவை என்று சொன்னாய் ; நிலப் பறவை என்று சொன்னாய்.''

'' இந்த வேடன்தாங்கலில் நத்தைக்குத்தி, நாரை, கங்கணம், நீர்க்காக்கை, நரையான், வெண் கொக்கு, பாம்புத் தாரா, சிறிய வெண் கொக்கு, உண்ணிக் கொக்குகள், துடுப்பு மூக்கு நாரை, இளம் வக்கா, மடையான் முதலிய பல் வகைப் பறவை யினங்களைப் பார்க்கலாம்.''

'' என்னப்பா ! நாரை, கீரை என்று என்னவெல்லாமோ சொல்கிறாயே ! அவை எப்படி இருக்கும் ? சொல்லமாட்டாயா ?''

'' சாமிநாதா ! நாமே நேரிலே பார்க்கப் போகிறோமே, அந்தப் பறவைகளின் வடிவை, வண்ணத்தை, அழகை எல்லாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும் ? ஆனாலும் சொல்லுகிறேன், பாம்புத் தாரா என்று ஒரு பறவை ; இது பெரிய நீர்க்காக்கை அளவு இருக்கும்; அதற்கு நீண்ட கழுத்து உண்டு; அதன் அடிப்பாகம் வளைந்திருக்கும். சற்று நீண்ட வாலும் உண்டு. நீருள் மூழ்கி நீந்தி இரை பிடிப்பதிலே இது திறமை வாய்ந்தது. வெண் கொக்கு மற்றொரு பறவையினம் ; இதன் நிறம் தூய வெள்ளை, இதன் நிறத்தையும் அளவையும் கொண்டே இதனைத் தூரத்திலிருந்தே இனம் கண்டுகொள்ள முடியும்."

''இந்தப் பறவைகள் எப்போது இந்த வேடன்தாங்கலுக்கு வரும்; அதை மட்டும் சொல்லேன்.''

" ஆவணி மாதத்தில் நல்ல மழையிருந்தால் வேடன் தாங்கலில் புரட்டாசிக்கு முன்பே பறவைகள் வந்து சேரும் ; புரட்டாசியில் பெரு மழை பெய்யாமல் லேசாக மழை தூறிய காலங்களில் சில பறவைகளே இங்குக் காணப்படும் ; ஆனால் வேடன் தாங்கலில் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களில் தான் பறவைகள் கூடுகள் கட்டுகின்றன. சில கூடுகளில் கார்த்திகையிலே குஞ்சுகள் இருக்கும் ; சித்திரை மாதப்பிறப்பின் போதும் சில பறவைகளைக் காணலாம். நம் நாட்டில் மழைக்காலமாகவும், குளிர் மிகுந்த வட நாடுகளில் வெண்பனிக்காலமாகவும் இருக்கும்போது குள்ளவாத்து, உள்ளான் வகைகள், சில வகை வாலாட்டிக் குருவிகள், வேறு சில பறவைகளும் தூர தேசங்களிலிருந்து புறப்பட்டுத் தெற்கேயுள்ள இங்கே வந்து சேரும்."

''அப்பா, வேடன் தாங்கல் வேடன் தாங்கல்' என்று சொன்னாயே ; எப்படி அப்பா அந்தப் பெயர் வந்தது ? "

''வேடன் என்ற பறவை முதலில் இங்கே கூடு கட்டித் தங்கி வந்ததால் 'வேடன் தாங்கல்' என்ற பெயர் வந்தது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். வேடர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிப் பறவைகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்துத் தாங்குவதால் இப்பெயர் வந்ததாகவும் சொல்வார்கள். ஆனால் 'தாங்கல்' என்ற சொல் மருத நிலத்துக் குளத்தையோ, தடாகத்தையோ குறிப்பதாக நினைவு. ஆனால் வேடர்களோ மற்றவர்களோ பறவைகள் சுடாமல் தாங்கும் இடம் இது என்பதை வரலாற்றுச்சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன. சரி சரி நேரமாச்சு! நாளைக்குப் பேசிக்குவோம்."

என்னய்யா, பத்திரிகையிலே போட போட்டோ எடுத்திட்டு வரச்சொன்னா தலையில்லாமே உடம்பை மட்டும் எடுத்திட்டு வந்திருக்கீங்க ?

நீங்கதானே சார் சொன்னீங்க ! தலைகளா போட்டு அலுத்துப் போச்சு ! புதுமாதிரியா எடுத்துட்டுவான்னு !

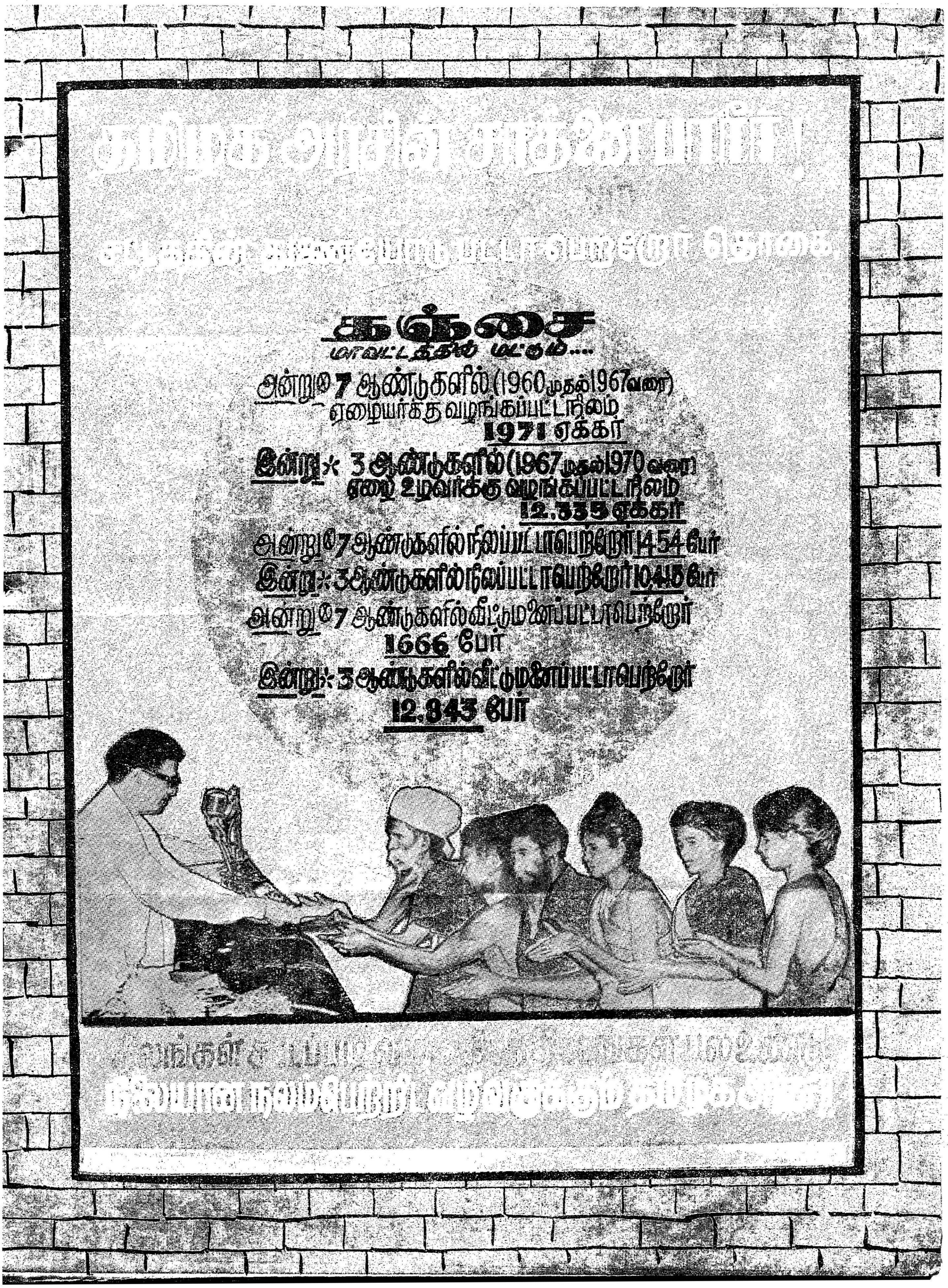
தமிழக அரசின் சாதனை பாரீர்!
தஞ்சை
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 வரை)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
1971 ஏக்கர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
12,335 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 1454 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 10,445 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
1666 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
12,843 பேர்
நிலையான நலம் பெற்றிட வழிவகுக்கும் தமிழக அரசு!

சேலம்
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
21,818 ஏக்கர்
இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
22,374 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 6894 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 8518 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
1590 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
5263 பேர்
வடஆர்க்காடு
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
16,037 ஏக்கர்
இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
34,884 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 6566 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப் பட்டா பெற்றோர் 19,164 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
4517 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டு மனைப் பட்டா பெற்றோர்
14,330 பேர்
சட்டத்தின் துணையோடு
தென்ஆர்க்காடு
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
11,294 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
13,687 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா
பெற்றோர் 2662 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா
பெற்றோர் 30,241 பேர்

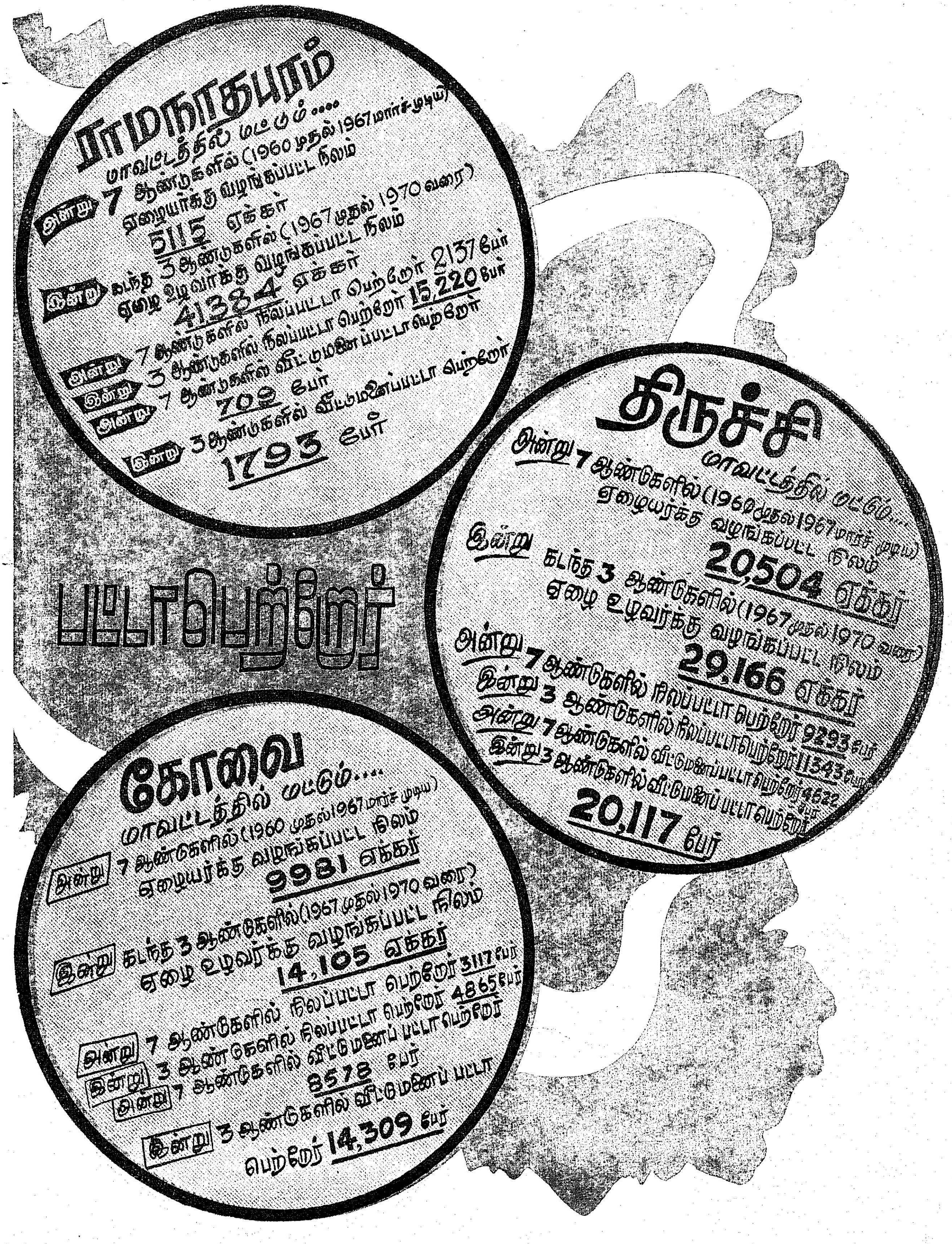
ராமநாதபுரம்
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச்-முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
5115 ஏக்கர்
இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
41384 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 2137 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 15,220 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப்பட்டா பெற்றோர்
709 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப்பட்டா பெற்றோர்
1793 பேர்
திருச்சி
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
20,504 ஏக்கர்
இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
29,166 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 9293 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 11343 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர் 4622 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
20,117 பேர்
கோவை
மாவட்டத்தில் மட்டும்....
அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
9981 ஏக்கர்
இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
14,105 ஏக்கர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 3117 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 4865 பேர்
அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர்
8578 பேர்
இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டுமனைப் பட்டா
பெற்றோர் 14,309 பேர்

பட்டா பெற்றோர்

குறுகிய காலத்தில்
விரைவாக வழங்கிய
நிலப்பட்டா விவரங்கள்-
மாவட்டந் தோறும்
சுவரொட்டி
வாயிலாக
விளக்கியுள்ளது
தமிழ்நாடு அரசு.

செங்கல்பட்டு

மாவட்டத்தில் மட்டும்....

அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
1989 ஏக்கர்

இன்று கடந்த 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
18,259 ஏக்கர்

அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 894 பேர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர் 7646 பேர்

அன்று 7 ஆண்டுகளில் வீட்டு மனைப்பட்டா பெற்றோர்
1280 பேர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் வீட்டு மனைப் பட்டா பெற்றோர்
13,621 பேர்

திருநெல்வேலி

மாவட்டத்தில் மட்டும்....

அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
1270 ஏக்கர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
10132 ஏக்கர்

அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
462 பேர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
3709 பேர்

மதுரை

மாவட்டத்தில் மட்டும்...

அன்று 7 ஆண்டுகளில் (1960 முதல் 1967 மார்ச் முடிய)
ஏழையர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
12567 ஏக்கர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் (1967 முதல் 1970 வரை)
ஏழை உழவர்க்கு வழங்கப்பட்ட நிலம்
18855 ஏக்கர்

அன்று 7 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
4578 பேர்

இன்று 3 ஆண்டுகளில் நிலப்பட்டா பெற்றோர்
7527 பேர்

கீச்......கீச்......கீச்......

மெல்லோசைகளின் கூட்டுச் சிலிர்ப்பு காற்றலைகளிலே மிதந்து வருகிறது.

அதைக் கேட்டதும், சுமை இறங்குவதுபோல்—சூடு தணிவதுபோல்—ஏதோ ஓர் இனம் விளங்காத ஆறுதல்! உடையாமல் வலிகொடுத்துப் பழுத்துக் கொண்டிருக்கும் கட்டியை ஒரு பிஞ்சுவிரல் சுற்றிச் சுற்றி வருடிக் கொடுப்பது போன்ற ஓர் இதமான உணர்வு!

எத்தனை நாழிகைதான் படுக்கையிலேயே வெடிக்கும் நெஞ்சுடன் புழுவாய் நெளிவது?

நிர்மலா கட்டிலைவிட்டுக் கீழே இறங்குகிறாள்; கலைந்து சிதறிய கருங்குழலை அள்ளிச் செருகியவாறே மெள்ள நடக்கிறாள்; சன்னல் அருகே செல்கிறாள்; அதன் கம்பிகளைப் பற்றி நின்றவாறே தன் விழி வலையை வெளியே விசிறுகிறாள்.

அவளது கைக்கு எட்டக்கூடிய தூரத்தில் வேப்பந் தளிர்கள் கண்ணுக்குக் குளுமை தந்து பொன்னூஞ்சல் ஆடுகின்றன; உழைத்துக் களைத்து ஓய்ந்து போன பாட்டாளிப் பகலவனின் மஞ்சள் ஒளியில் நீராடித் தங்கத் தகடுகளாகவே அவை பளபளக்கின்றன.

சற்று அப்பால், அதே வேப்ப மரக் கிளையில் இரண்டு சிட்டுக் குருவிகள் எதையுமே இலட்சியம் செய்யாத இளங் காதலர்களாகச் சிரிக்கின்றன; சிணுங்குகின்றன; குதிக்கின்றன; கிசுகிசுக்கின்றன. அவற்றின் இல்லற நுழைவுக்கு "நலங்கு" பாடுவதுபோல, எங்கிருந்தோ ஒரு திரைப்படப் பாட்டு மெள்ள இழைந்து வருகிறது:

'சிட்டுக் குருவி முத்தந்
கொடுத்துச்
சேர்ந்திடக் கண்டேனே !..'

—அந்தப் பாட்டும், இந்தக் குருவிகளும்....

அவற்றின் கும்மாளத்தைக்—குதியாட்டத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க, நிர்மலாவின் நெஞ்சு விம்முகிறது; நெடுமூச்செறிகிறது.

ஒருவேளை பொறாமையோ? இல்லை, புழுக்கமோ?

இருக்கலாம்!

இன்று காலைவரை அவளும் இப்படிக் கும்மாளமிட்டுக் குதியாட்டம் போட்டவள் தானே! ஆனால் இனி..?

ஏ.மனோமலையான்

அதை நினைத்தாலே நெஞ்சு 'பகீர்' என்கிறது!

அவளது மேலாடை தோளை விட்டு நழுவுகிறது.

அவளது தன்னம்பிக்கை—தைரியம்—கனவுகள்— திட்டங்கள் எல்லாமே இதயத்தை விட்டும் நழுவுமோ?

அவள் யாரையும் கெடுத்ததும் இல்லை; கெடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததும் இல்லையே! 'தான் கெட்டாலும் மற்றவர்களைக் கெடுக்கக் கூடாது, தான் ஏமாந்தாலும் மற்றவர்களை ஏமாற்றக் கூடாது'—என்பதையே இலட்சியமாக—இரும்புப் பிடியாகப் பற்றி நிற்பவள் தானே! அவளுக்குப் போய் இப்படி ஒரு சோதனையா? அவளது எண்ணங்கள்—ஏற்பாடுகளுக்கு இப்படி ஒரு அவலம்—திருப்பம்—அழுகை—அழிவா?

அவளைப்பற்றி அந்தக் குருவிகளுக்கு என்ன கவலை? அவை 'கீச் கீச்' என்று சிரிக்கின்றன; சிரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

அந்தச் சிரிப்பொலியையும் மீறி, அவளது காதற் கனவுகள் அவளைப் பார்த்துக் கேலியாகச் சிரிக்கின்றனவோ ?

அந்தத் தங்கும் விடுதியின் முதல் மாடியிலுள்ள ஓர் அறையில் நெஞ்சொடிந்து நிற்கும்

நிர்மலாவின் நீள விழிகள், இப்போது சிட்டுக் குருவிகளின் மாளிகையான வேப்பமரத்தோடு திரும்பவில்லை; அதோ, அந்த அசோக மரங்கள், அவற்றுக்கு அடியில் பூஞ்செடிகள் புடைசூழ, தாமரைப் பூக்கள் மலர்ந்து சிரிக்கும் சிறிய தடாகம், விடுதியின் சுற்றுச் சுவர் எல்லாவற்றையும் தாண்டி, நெடுஞ்சாலையை நோக்கிச் செல்கின்றன.

அங்கே, தன் அங்கப் பூரிப்பையெல்லாம், மற்றவர்களின் பார்வைக்குப் பொதுவுடைமை ஆக்கிப் பகட்டாக உடையணிந்த ஓர் இளம் பெண்ணும் ஆடவனும் ஒருவரையொருவர் இடித்துக் கொண்டு சிரிப்பலைகளை எழுப்பிச் செல்வது தெரிகிறது;

ஏன், இவளும்கூடத்தான், தன் மனத்துக்கினிய மணவாளனின் கையைக் கோர்த்துக் கொண்டு, தோளோடு தோள் உராய்ந்த வண்ணம் அந்தச் சாலையிலே எத்தனையோ தடவைகள் உற்சாகமாக நடந்திருக்கிறாள்.

ஆனால் இனி... ?

அதற்குமேல் அவளால் சன்னலருகே நிற்க முடியவில்லை. கட்டிலுக்குத் திரும்பிவந்து 'பொத்' தென்று விழுகிறாள். அழுகையோ, ஆடிப் பதினெட்டாம் பெருக்குப் போலப் பொங்கிப் பொங்கிவருகிறது; தலையணையையும் தெப்பம் தெப்பமாக நனைக்கிறது. தன்னை அடித்துச் செல்லும் துயர வெள்ளத்திற்கு அணைபோடத் தெரியாமல் — அதிலிருந்து கரை யேறவும் முடியாமல் நிர்மலா துடியாய்த் துடிக்கிறாள். குப்புற விழுந்து கிடக்கும் அவளது முதுகுப்புறம் குலுங்கிக் குலுங்கி அதிர்கிறது.

முப்பது வயதுவரை தன் இதயக் கூட்டை, இடுகாடாக—இடிவிழுந்த பனையாக—வெறுமைப் படுத்தி வைத்திருந்தவள் தான் அவள்; உணர்ச்சிகளின் கழுத்தை நெரித்துவிட்டு, உயிரில்லாத சிலையாக உலா வந்தவள் தான் அவள்.

அப்படியே கடைசிவரை தன் காலத்தை ஓட்டியிருக்கக் கூடாதா? தன்வைராக்கியத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கக் கூடாதா? அந்த மணவாளனைச் சந்திக்காமலே தவிர்த்திருக்கக் கூடாதா?

ஆனால் மணவாளனைப் பொறுத்தவரை நிர்மலா அவசரப்பட்டு ஆற்றில் இறங்கி விட்டாள் என்று தூற்றவே முடியாது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே அவனைத் தெரிந்திருந்தும், கடந்த பத்து வாரங்களாகத்தான் அவனோடு நெருங்கிப் பழகுகிறாள்; அவனைத்தன் நெஞ்சக் கோவிலின் நிலையான தெய்வமாகவும் ஏற்றிருக்கிறாள்.

அதற்குள் . . . ?

அழுகை மீண்டும் மீண்டும் பொங்கிப் பீரிடுகிறது.

இவளுடைய துயரத்தைப்பற்றியெல்லாம் கவலையே படாமல் அதோ அந்தச் சிட்டுக் குருவிகள் சிரிக்கின்றன; 'தேனிலவில்' திளைக்கின்றன..!

அதேசமயம், பழைய நிகழ்ச்சிகள் சில, படத் துணுக்குகளாக நிர்மலாவின் மனத் திரையிலே நிழலாடுகின்றன.

பெண்கள் மட்டுமே பயிலக் கூடிய அந்த ஆசிரியைப் பள்ளிக் கட்டடத்திலே தான் அடி வைத்த பொழுது, அங்கே ஒரு பாரதியார் தன்னை வரவேற்கக் கூடும் என்று நிர்மலா நினைக்கவே இல்லை! தலையிலே முண்டாசும், முகத்திலே (பெரிதாக இல்லாவிட்டாலும்) மீசையும், எதையுமே ஊடுருவித் துழாவக் கூடிய கரிய பெரிய விழிகளும், கம்பீரமான முறுவலுமாக ஓரளவுக்குப் பாரதியாரின் சாயலையே உரித்து வைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தான் மணவாளன். அவன்தான் முதன் முதலில் அவளைத் தலைமை ஆசிரியையிடம் அழைத்துச் சென்று வழிகாட்டியவன். பிற்காலத்தில் தன் வாழ்க்கைக்கே வழிகாட்டியாவான் என்று அப்போதெல்லாம் அவள் எண்ணியதே இல்லை!

'என்ன இருந்தாலும் அவன் சாதாரணப் பணியாள், (பியூன்) தானே?'—என்கிற அலட்சியமும்

1969-ஆம் ஆண்டு சனவரி 6-ஆம் நாள். அண்ணா மறைவதற்கு ஒரு திங்களுக்கு முன்னால்; தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம், பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் சிங்கநாதம் செய்து மக்களைத் தட்டி எழுப்பிய—அத் தானைத் தலைவன் நோய்வாய்ப்பட்டு மெலிந்து போய்ப், படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறார். அண்ணாவைப் பார்க்க, அவர் இல்லமான "தாயகத்"தினுள் நுழைகிறார் திரு. நிஜலிங்கப்பா. அண்ணாவைப் பார்த்ததும் அவரது உள்ளம் நெகிழ்ந்து விட்டது. "போதுமான ஓய்வு எடுக்காமல் விட்டு விட்டீர்களே!" என்று அண்ணாவிடம் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். "கட்சி அரசியல் இருக்கட்டும். அதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட, இந்த நாட்டுக்கு, நாட்டின் எதிர்கால நல் வாழ்வுக்கு, நீங்கள் கிட்டரிய தலைவர்...." என்றார்.

அவர் அண்ணாவைப் பார்த்து விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்னால் அருகில் நின்று கொண்டிருந்த திரு. கஜேந்திரனிடம் **"அண்ணா நல்ல உள்ளம் படைத்தவர். பார்வையாளர்கள் வந்து அவரைத் தொந்தரவு செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அண்ணா மிகவும் அருமையான தலைவர். அவர் இந்த நாட்டின் விலைமதிக்க முடியாத சொத்து"** *என்று உள்ளம் நெகிழக் கூறிவிட்டுச் சென்றார்.*

அவள் மனத்தினுள் கரும் புள்ளியாய்ப் பதிந்திருந்ததையும் மறைப்பதற்கில்லை. ஆனால் அவளுடன் ஒன்றாகப் பயின்ற பல பெண்கள், அவனுடைய பார்வைக்கும் பேச்சுக்கும் கிறங்கித் தவிப்பதையும் அவள் அறிவாள் ; அவன் வாயைப் பிடுங்கி வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக்கேலி செய்து அவனைத் திணற அடித்தவர்களும் உண்டு.

பொதுவாக எந்தப் பெண்ணையும், அவளுடைய பெயருக்குப் பின்னால் 'அம்மா' என்பதையும் சேர்த்துச் 'சரசம்மா, சரளம்மா, அனுசூயாம்மா, அகிலாம்மா' என்று மரியாதையாக அழைப்பது தான் மணவாளனுக்கு வழக்கம். அந்த மரியாதையின் அருமையை அறியாத அந்தப் பெண்களோ அவனை எப்படி மடக்கினார்கள் தெரியுமா ?

" இந்தா மணவாள்! எங்களைப் பார்த்தா 'அம்மா' மாதிரி தான் உனக்குத் தோணுதா ?''—என்று கேட்டாள் ஒருத்தி.

" ஏதோ ஒரு மரியாதைக்கு அழைச்சா நீங்க என்னம்மா இப்படிக் கோவிச்சுக்குறீங்க ? ஆனா, உங்களைப் பார்த்தா எனக்கு உண்மையிலேயே எப்படித் தோணுது தெரியுமா ?"—என்று நமுட்டுச் சிரிப்புடன் வினயமாக வினவினான் மணவாளன்.

''ஏன், எப்படித் தோணுகிறோமாம் ?''—ஏழெட்டுப்பேர்களின் கூட்டுக் குரல்.

'' அசல் 'பாட்டி' மாதிரி ?''

''ஐயோ ! உனக்கு அவ்வளவு கிண்டலா ? அப்போ நாங்களும் உன்னை இனிமே தாத்தான்னு தான் அழைப்போம். ''

பெண்கள் ஒன்றை நினைத்து விட்டால் அடுத்த கணமே அதை அவர்கள் செயல்படுத்திவிட மாட்டார்களா ?

'' என்ன மணவாள் தாத்தா?"

" ஏன் சரசுப்பாட்டி ? என்ன சக்குபாய்—பாட்டி? . .''

ஒரே சிரிப்பு வெடிதான். அதற்குப் பிறகு 'தாத்தா—பாட்டி' வார்த்தைகள் அங்கே மிகச்சரளமாகத் தவழலாயின.

அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்த நேரம். குறிப்பிட்ட தினத்தில் என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன என்பது பற்றி முன் கூட்டியே அவர் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டார். அலுவலக வேலை முடிந்து, மாலையில் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளக் காரில் செல்லும்பொழுதுதான் அண்ணாவிடம் சொல்வேன். '' அண்ணா எழும்பூர் புத்தர் சொசைடியில் முதல் நிகழ்ச்சி... இன்ன இன்னார் பேசுகிறார்கள்....'' என்று நான் சொல்வேன். உடனே அண்ணா கேட்டுக் கொள்வார். நுங்கம்பாக்கம் அவின்யூ ரோடிலிருந்து காரில் எழும்பூர் வருவதற்குள், அந்தச் சில நிமிடங்களுக்குள், அந்த நிகழ்ச்சிக்குத் தயாராகி விடுவார் அண்ணா! புத்தரைப் பற்றி, அவர் கொள்கைகள் பற்றி அருமையான சொற்பொழிவை ஆற்றி விடுவார்! அந்த நிகழ்ச்சி முடிந்து, அடுத்த நிகழ்ச்சி பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் ! காரில் போகும் பொழுதுதான், அந்தச் சில

நிமிடங்களுக்குள் அதற்கான சொற்பொழிவு தயாராகி விடும் ! எந்த நிகழ்ச்சிக்கும் முன்கூட்டியே சொற்பொழிவைத் தயாரித்துக்கொள்வதில்லை அவர். ஒருசில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தவிர, அவர் கலந்து கொண்ட கூட்டங்கள் அனைத்திலும் அண்ணா முன்னேற்பாடின்றி, அங்கு வந்து மனத்தில் பட்டதைத்தான் பேசினார் !

தகவல்—கஜேந்திரன்.

இதில் வேடிக்கையென்னவென்றால், மற்ற பெண்களெல்லாம் அவனை முற்றுகையிட்டுக் கேலியுங் கிண்டலுமாகச் சூழ்ந்த நிலையிலும், எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும், மணவாளனும் இவளைப் 'பாட்டி' என்று கூப்பிட்டதும் இல்லை ; இவளும் அவனைத் 'தாத்தா'—என்று மடக்கியதும் இல்லை. நிர்மலா ஒதுங்கியேதான்—ஒட்டாமலேதான்—நின்றாள்.

இன்னொரு சமயம். சீதா என்பவள் கேட்கிறாள் :

'' நாங்கள்தான் இங்கே எல்லாரும் பெண்களாக இருக்கிறோமே ! இங்கே ஒரு பெண்ணைப் பியூனாகப் போடாமல் உன்னை ஏன் போட்டிருக்காங்க? இப்படித் தனியா வந்து மாட்டிக்கிட்டது உனக்குச் சங்கடமா இல்லே?''

'' நீங்க கேட்கிற கேள்வியைத் தான் நானும் அதிகாரிங்ககிட்டே கேட்கிறேன். ஆனா, அவங்க எங்கே நான் சொல்றதைக் காதிலே வாங்கிக்கிறாங்க ?''

'' ஒருவேளை போன ஜென்மத்திலே பெண்வாடையே இல்லாமல், 'டார்சான்' மாதிரி காட்டிலே கிடந்திருக்கலாம் ; அந்த ஏக்கந் தீர வேண்டாமா ? அதற்காகவும் இப்படிக் கொண்டு வந்து போட்டிருக்கலாம்"—என்று, 'பொடி' வைத்துப் பேசுகிறாள் புவனா.

'' ஊம் . . அப்படி இருந்திருக்காது. போன பிறவியிலே நான் பெண்ணாகவே பிறந்திருப்பேன்; பல ஆண்களைப் பாடாய்ப் படுத்தியிருப்பேன் ; ஏங்க விட்டிருப்பேன் ; ஏமாத்தியும் இருப்பேன்; அலட்சியம் செய்து அவமானமும் படுத்தியிருப்பேன்; அதுக்கெல்லாம் வட்டியும் முதலுமாகச் சேர்த்துதான் 'முழியோ முழியென்று முழிடா'ன்னு இங்கே கொண்டுவந்து போட்டிருக்காங்க நீங்களும் கொஞ்சம் ஆண்கள் கிட்டே இரக்கத்தோடேயே நடந்துக்கங்க ;.... இல்லே,

அடுத்த பிறவியிலே நீங்க கண்டிப்பா ஆணாப் பிறந்து அவதிதான் படுவீங்க ?''

சாபமே கொடுக்கிறான் மணவாளன் அதனைக் கேட்டுப் பெண் சிட்டுக்கள் அத்தனையும் பெருத்த குரலில் சிரிக்கின்றன ?

ஆண்டு விழா வருகிறது.

இப்போதுதான் 'கெரோ'— என்பது புதிதாக அரசியலில் அடிபடுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அந்தக் காலத்திலேயே மணவாளனிடம் அதைக் காட்டத் தொடங்கி விட்டார்கள் பெண்கள் ! எதற்குத் தெரியுமா ? மாறுவேடப் போட்டியில் அவன் பெண்ணாக வரவேண்டுமென்று?

வேறு வழியில்லை. தழையத் தழையப் புடைவை உடுத்தி, வயிறுதெரிய இடையைநெளித்து விழியைச் சுழற்றி, மோவாயை இடித்து அவன் நடந்துவந்த நளினம் இருக்கிறதே, அதற்கு எந்தப் பெண்தான் ஈடாக முடியும்? எல்லாருமே கையொலி எழுப்பி அவன் அழகைப் பருகும் இனிய வேளையில் இந்த எஸ்தர் குட்டி சும்மா இருக்கக் கூடாதா?

'' அய்யோ ! மீசை ! மீசை !'' —என்று கத்தியே விட்டாள்.

உடனே மணவாளன் எப்படிச் சமாளித்தான் தெரியுமா ?

'' நானும் உங்க மாதிரி மஞ்சள் பூசிக் குளிக்க மறந்திட்டேன் ; அதனாலேதான் எனக்கு இந்த கதி !''

—என்று சொன்னானே பார்க்கலாம் ! அந்தப் பள்ளிக்கட்டடமே இடிந்துவிடும் போல் அதிர்ந்தது சிரிப்பின் எதிரொலி !

:: :: ::

ஆண்டுகள் பல ஆவியாகப் பறக்கின்றன.

நிர்மலா இப்போது வெறும் 'சகண்டரிகிரேட்' ஆசிரியை அல்லள்; பி. ஏ., பி. டி., பட்டம் பெற்ற உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியை. கல்வித் துறையில் நுழைந்து விட்டால் தான் படித்துப் படித்து முன்னேறிக் கொண்டே போகலாமே !

ஒருநாள் தான் கணக்குவைத்திருக்கும் வங்கியில் (பேங்கில்) பணம் போடச் செல்கிறாள் நிர்மலா, அங்கே பொருளாளருக்கு உரிய இடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் புதிய மனிதனைக் கண்டதும் அவளுக்கு ஒரே வியப்பாக இருக்கிறது.

அவளிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி எண்ணியவாறே,

'' என்னைத் தெரிகிறதா ? '' என்று மெல்லக் கேட்கிறான் மணவாளன்.

முன்னைவிடச் சற்றுப் பருத்த மாதிரி, கொழுகொழுப்பாக புதுப் பொலிவோடு மாறி இருந்தாலும், அவனுடைய அந்தப் பெரிய விழிகள், இளஞ் சிரிப்பு, வீணையின் நாதம் போன்ற கம்பீரக் குரல் இவற்றை அவளால் மறக்கமுடியுமா ?

'' ஊம்..........''

—தனக்கே உரிய அடக்கத்துடன் ஆனால் உற்சாகத்துடன் தலையை ஆட்டுகிறாள் அவள்.

'இந்த அளவுக்கு அவனால் எப்படி உயர முடிந்தது ? '

—என்று நிர்மலாவின் நெஞ்சினுள் ஓடும் நினைவோட்டத்தை ஆரூடமாய் அறிந்தவனைப்போலத் தன்னைப் பற்றித் தானே முந்திக்கொண்டு சொல்கிறான் மணவாளன்.

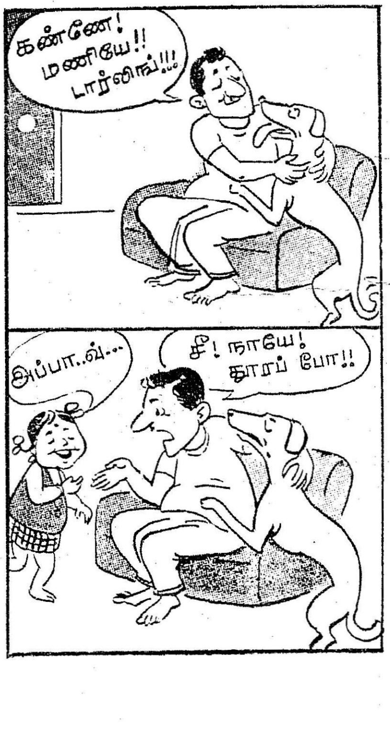

'' அங்கே இருந்தபோதே மெட்ரிக் எழுதியிருந்தேன். அப்புறம் டெல்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் அஞ்சல் மூலமாகவே பி.ஏ., பட்டமும் பெற்று விட்டேன்..........நாட்கள்தான் ரொம்ப வேகமா ஓடுதே !''

—அவன் குறிப்பிடும் கால விரைவுக்குச் சாட்சியம் பகர்வது போல அவனது காதோரத்தில் இளநரையும் தெரிகிறது.

அதற்குப் பிறகு...... ?

அந்தப் பேங்கிலே பணத்தை எடுக்கவும் பணத்தைக் கொடுக்கவும்தான் நிர்மலா சென்றாளா? இல்லை ; மனத்தை எடுக்கவும், மனத்தைக் கொடுக்கவுமே சென்றாள் !

இப்போது இருவரும் முன்போல ஒரே ஊரில் அலுவல் பார்க்கவில்லை. இவள் ஒரு நகரத்தில், அவன் ஒரு நகரத்தில். இடையிலுள்ள ஒரு பெரிய நகரத்தில் விடுமுறை நாட்களில் இருவரும் வந்து சந்திக்கிறார்கள்; சங்கமம் ஆகிறார்கள். விரைவிலேயே திருமணம் செய்யத் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். எங்கே, எப்படி என்பதெல்லாம் இன்னும் முடிவாகவில்லை. அதைப்பற்றி ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடுதான் இன்று காலை தாங்கள் வழக்கமாகத் தங்குகிற அந்த விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்தாள் நிர்மலா.

அதற்குள் ;

மணவாளன் வெளியே போய் விட்ட சமயத்தில் ஒரு மூன்றாவது மனிதன் அறையிலே புகுந்து அவளுடைய மூளையையே சிதற அடித்து விட்டானே ! தென்றல் தவழ வேண்டிய வாழ்க்கையில் புயலைக் கிளப்பி விட்டுப் போய் விட்டானே !

நினைக்க, நினைக்க, மீண்டும் அழுகை பொங்குகிறது.

அழுது தீர்த்து விட்டால் இதயத்தை அழுத்திய இரும்புச் சுமை சற்று இறங்கி விட்ட தெளிவு ஏற்படுமல்லவா ? அந்த வலி குறைந்த நிலையில், நிர்மலாவின் சஞ்சல நெஞ்சில் ஓர் உறுதிப்பாடு மெள்ளத் தலையெடுக்கிறது.

'' ....அவர் வந்ததும் உண்மையைச் சொல்லிவிட வேண்டியதுதான்; என்னுடைய தன்னல இன்பத்திற்காக அவரை ஏன் நான் பாழடிக்க வேண்டும்? நான் சொல்லப் போவதைக் கேட்டு, அவர் இடிந்துதான் போவார். அதைப் பற்றியெல்லாம் நான் அலட்டிக் கொள்ளக் கூடாது; என்னை வாழ வைக்க வந்தவர்க்கு நானே எமனாக மாறலாமா?''

விட்டு விட்டுப் பெய்யும் மழையைப் போல அழுகை மீண்டும் மீண்டும் பீரிடுகின்றது. வெளியிலோ வேப்பமர மாளிகையில் குடியிருக்கும் அந்தச் சிட்டுக்குருவிகள் சிலுசிலுவென்று சிரித்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

:: :: ::

அறைக்கதவு தட்டப்படும் ஓசை. புடைவைத் தலைப்பினால் முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டு, கூந்தலை ஒடுக்கிக் கோதிய வாறே நிர்மலா கட்டிலை விட்டு இறங்குகிறாள்.

'அவரிடம் இந்தச் சிக்கலை பற்றி எப்படித் தொடங்குவது, எப்படி ஒரு முடிவுக்கு வருவது?' என்னும் திகைப்பு அவளது மனக் கூட்டை 'நங்கு ...... நங்கு' என்று அடிக்கிறது. அந்த வேதனையின் விம்மல் தாளாமல் கால்கள் பின்னுகின்றன. எனினும் கதவைப்போய்த் திறக்கிறாள்.

பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு, அவளைத் தன்னந்தனியாகத் தவிக்க விட்டு விட்டுத் தன் நண்பனைப் பார்க்கச் சென்றிருந்த மணவாளன்தான் நான்கு மணி நேரங்கழித்து இப்போது திரும்பியிருக்கிறான்.

'' என்ன நிர்மலா, ஒரு மாதிரியா இருக்கிறே? உடம்புக்கு முடியவில்லையா?''

—என்று கேட்டவாறே அவன் உள்ளே நுழைகிறான்.

அவள் பதில் ஏதும் பகராமல் அறைக் கதவைச் சாத்தித் தாழ் போடுகிறாள்.

'' நன்றாக இருட்டி விட்டது. விளக்கைக் கூடப் போடாமல் இருக்கிறாயே !''

—என்றவாறே தான் வாங்கி வந்த இரண்டு ஆப்பிள் பழங்களையும், துணிப் பொட்டலத்தையும் அறைநடுவே கிடக்கும் சிறிய மேசையில் வைக்கிறான்.

அவள் விளக்கைத் தட்டி விடுகிறாள்.

அந்தப் ' பளீர் ' என்னும் வெளிச்சம் அவளுடைய சோகமயமான முகத்தையும், நிலையையும் துல்லியமாகக் காட்டுகிறது.

அவளது அழுகைக் கோலம் மணவாளனைத் திடுக்கிட வைக்கிறது. கட்டிலில் வந்து அமர்ந்து விட்ட அவளின் அருகே சென்று நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்க்கிறான். அவளது மனத்தின் பிரதிபலிப்பாக அது கொதிக்கிறது.

'' நான் போகும்போது நன்றாகத்தானே இருந்தே ? அதற்குள்ளே இப்படிக் காய்ச்சல் வந்து விட்டதே !''

—என்று பதறியவன், மின் மணிக்கு உரிய பொத்தானை அழுத்துகிறான்.

பையன் வந்ததும்;

'' சூடா இரண்டு காப்பியும், இரண்டு கோடாபைரின் மாத்திரையும் வாங்கி வா '' என்கிறான்.

பையன் சென்றதும், நிர்மலாவின் அருகில்போய் அமர்ந்து அவளை ஆரத்தழுவித் தன் மார்பிலேயே சாய்த்துக் கொள்கிறான். அவளது கண்ணீர் முத்துக்கள் அவனது நெஞ்சப் பரப்பிலே சொட்டுச் சொட்டாய் விழுகின்றன ; ' சுள் ' ளென்று சுடுகின்றன.

மேலாடை நழுவிட்ட அவளது முதுகை வருடிக்கொடுத்தவாறே, அவளுடைய பூங்கழுத்து ஓரமாகத் தன் உதடுகளை மிதக்க விட்ட அவன்,

'' டாக்டரையே, அழைத்து வந்து விடவா ? ''

—என்று கலக்கமடைந்து போய்க் கேட்கிறான்.

' தேவையில்லை !'—என்பதற்கு அறிகுறியாக, அவள் தலையை ஆட்டுகிறாள்.

'' அந்தப் படுபாவி எப்போதுமே இப்படித்தான் ; பேச்சிலே பிடித்துக் கொண்டால் ஆளை விடவே மாட்டான். இல்லையென்றால் முன்னாலேயே வந்திருப்பேனே !''

—என்று புலம்புகிறான் மணவாளன்.

சிறிது நேரத்தில் பையன் கொண்டு வந்த காப்பியும் மாத்திரையும் நிர்மலாவின் வயிற்றில் இடம் பிடிக்கின்றன.

அவை உள்ளே சென்றதாலோ என்னவோ, ஒருவிதக் கலகலப்பு உண்டாகிறது, அவளிடம்.

இலேசாக, ஆனால் வலிந்துதான் புன்னகை பூக்கிறாள் அவள்.

அவனது மார்பிலே சாய்ந்து பின்னர் மடியிலே தலைவைத்துப் படுத்திருந்தவள், நிமிர்ந்து எழுகிறாள் ; அவனை விட்டுச் சற்றுத் தள்ளியே உட்காருகிறாள். அவனையே விழுங்கி விடுவது போல் தன் விழிகளால் தழுவுகிறாள். குரலைக் கனைத்துக் கொண்டு மெள்ளக் கேட்கிறாள்:

'' ஆமா, இந்தச் சோதிடம் — கைரேகை — இவைகளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? எல்லாம் உண்மைதானே ?''

—அவள் இப்படிக் கேட்டதும், மணவாளன் ' ஓ ' வென்று உரக்கச் சிரிக்கிறான்.

'' ஏன் சிரிக்கிறீர்கள் ? அவைகள் எல்லாம் உண்மை இல்லையா ? ''—மீண்டும் கேட்கிறாள் அவள்.

'' உண்மையோ பொய்யோ ? ஆனால் அவற்றால் நன்மையே இல்லை. பிறகு ஏன் அவற்றை நாம் கட்டிக்கொண்டு அழ வேண்டும் ?''

'' என்ன அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் ?''

'' எனக்குப் பட்டதைத்தான் சொல்கிறேன். அவைமட்டும் நன்மையளிக்கும் உண்மைகளாக இருக்குமானால், இந்த நாட்டில் எந்தப் பெண்ணுமே விதவையாக நடமாடக் கூடாதே ? எந்த விபத்துமே ஏற்படக் கூடாதே ! ஏன், கொலை, களவுகளைக் கண்டு பிடிக்கும் துப்பறியும் துறைக்கே வேலை இருக்கக் கூடாதே ? ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை, சோதிடக்கலை என்பது விண்வெளி ஆராய்ச்சிக்குரிய அரிச்சுவடி; அதைச்சரியான முறையில் நாம் பயிலவும் பயன்படுத்தவும் தவறிவிட்டோம். முன்னேற வேண்டிய மனிதன் வெறும் அரிச்சுவடியிலேயே ஆழ்ந்துகிடக்கலாமா ? அதற்கும் மேலே என்ன ? என்று நம் தமிழர்கள் அப்போதே சிந்தித்து முற்பட்டிருந்தால் இன்று அமெரிக்காவையும், ரஷ்யாவையும் விட நாம்தானே விஞ்ஞானத்தில் முன்னணியில் நின்றிருப்போம் ? முதன்முதலாக வெண்ணிலாவிலும் அடிவைத்திருப்போம் ! ஒரு சிலர், தங்களுடைய வயிற்றை வளர்ப்பதற்காக மனித மனத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கும், அச்சத்தை — அவநம்பிக்கையைப்

1968 செப்டம்பர் 8-ம் நாளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரையை அண்ணா நிகழ்த்தினார். அன்று அவர் ஆற்றிய உரை புத்தறிவுப் பேருரை; கருத்துக் கருவூலம்;

அவ்வுரை அண்ணாவின் கைப்பட எழுதியது. கையெழுத்தில் சுமார் 120 பக்கங்கள் அண்ணாவே ஒரே மூச்சில் அந்த நீண்ட பொருள் செறிந்த உரையினைத் தயாரித்து விட்டார்.

இரவு பன்னிரண்டு மணி அளவில் அண்ணா உரையை எழுதத் தொடங்கினார். அவர் அதை எழுதி முடித்தபொழுது காலை 5 மணி! ஒரே மூச்சில், தொடர்ந்து இரவு பூராவும் உட்கார்ந்து தன் கைப்படவே அப்பேருரையை எழுதி முடித்தார் அண்ணா !

பயன்படுத்திக்கொண்டு சோதிடத்தின் தத்துவத்தையே திசை திருப்பி விட்டு விட்டார்கள்.''

'' அப்படியானால் அது முழுக்க முழுக்கப் பொய் இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள் இல்லையா ?''

'' அது ஒரு கணக்கியல் அறிவு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இன்று அதனால் நன்மையே இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். சோதிடம் என்பது எதிரே தெரியும் பொருளைக் காட்டும் கண்ணாடியாக இருக்கலாம் ; ஆனால் அதுவே அந்தப் பொருளை இடம் பெயர்த்து வைக்கக்கூடிய கருவி இல்லை. நமக்கு ஏற்படக்கூடிய ஒரு விபத்தை நாம் முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்ளலாமே சோதிடத்தால் என்று நீ கேட்கலாம். அப்படித் தெரிந்து கொண்டதால் நீ சஞ்சலத்திற்கு ஆட்பட்டுச் சாகாமல் சாவாயே தவிர அந்த விபத்தை உன்னால் தவிர்த்துவிட முடியுமா ? கண்டிப்பாக முடியாது. அதுமட்டுமல்ல சோதிடத்தில் உனக்குப் பிடிப்பு அதிகமாக ஏற்பட ஏற்பட உன் தன்னம்பிக்கை தளர்கிறது ; சோம்பல் தலையெடுக்கிறது ; முயற்சி முனை மழுங்குகிறது ; எதையும் சாதிக்க முடியும் என்கிற ஆர்வமே அழிந்து போகிறது. இப்படி நன்மையளிக்காதது மட்டுமல்ல, தீமையையும் கொடுக்கக்கூடிய ஓர் உண்மையினால் நமக்கு என்ன இன்பம் வரப் போகிறது ? ஏற்றம் ஏற்படப் போகிறது ? ஆகையால் தீமையையே தருகின்ற ஓர் உண்மையை விட நன்மையைத் தருகின்ற பொய்யே கூடத் தேவலாமே என்று தோன்றவில்லையா ? . . . .''

—அடுக்கடுக்காக மணவாளன் சொல்லிச் செல்லும் வாதங்களைக் கேட்ட பிறகு நிர்மலாவின் சஞ்சல நெஞ்சிலும், மூட்டம் போட்டிருந்த வானம் வெளி வாங்கியதைப் போல், ஒரு வகையான தெளிவு அரும்பி வருகிறதோ ?

''ஆமாம், எதற்காக நிர்மலா, என்றைக்கும் இல்லாமல், இன்று வந்து சோதிடத்தைப் பற்றி அக்கறையோடு கேட்கிறாய் ?''

'' ஒன்றுமில்லை ; சும்மா தெரிந்து கொள்வோமே என்றுதான் கேட்டேன் .''

சஞ்சீவியார் உள்ளம்.

திருப்பதியில் 1969-ஆண்டு சனவரியில் திரு. சஞ்சீவி ரெட்டியின் மகன் திருமணம். அண்ணாவுக்கு அழைப்பிதழ் கொடுத்து நேரில் அழைக்க வந்தார் சஞ்சீவி ரெட்டி. அண்ணா நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தநேரம். '' அண்ணா. . . . இந்த நிலையில் தாங்கள் நேரில் திருமணத்திற்கு வரவேண்டுமென நான் கேட்கமாட்டேன். உடம்பைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் வாழ வேண்டும். இந்த நாட்டிற்கு, சிறப்பாகத் தென்னகத்திற்கு உங்கள் உழைப்பு, பணி எல்லாம் மிக மிகத் தேவையானது '' என்று நெக்குருகக் கூறிவிட்டு, அண்ணாவிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டார். போவதற்கு முன்னால் திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி சொன்ன வார்த்தைகள் : '' நீங்கள் நெடு நாள் வாழவேண்டும். அரசியல் வேறுபாடுகள் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் இந்த நாட்டின் எதிர் காலத்தை நிர்ணயிக்கும் தலைவர் நீங்கள். . . . ''.

'' ஊஹூம். . நீ எதையோ மறைக்கிறாய் ? உன் முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதே !

'' சொன்னால் கோபிக்கமாட்டீர்களே !''

'' என் செல்லக் கண்ணே நான் என்றைக்காவது கோபித்திருக்கிறேனா ? ''

—அவளுடைய மடியிலே தலையை வைத்து மல்லாந்து படுத்திருந்த மணவாளன், அவளது பட்டுப் போன்ற மாதுளங் கன்னத்தைத் தன் விரல்களால் அதுக்கிப் பற்றி உலுக்கியவாறே கொஞ்சலாகக் கேட்கிறான்.

அவனது நெடுங் கரத்தை, வளையல் குலுங்கும் தன் இரு குருத்துக்களாலும் கன்னத்தோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்ட நிர்மலா, மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டவளாகப் பேசத் தொடங்குகிறாள் :

'' சரி, உங்களிடம் சொல்லாமல் நான் எதற்குத்தான் மறைக்கணும் ? நீங்கள் மத்தியானம் வெளியே போன பிறகு, பக்கத்து அறையில் தங்கியிருக்கிறாளே ஒரு நாட்டியக்காரி——அவள்தான் நளினா—— அவள் அவசரம் அவசரமாக ஒரு வயதான ஆளை அழைத்து வந்தாள். '' இவர் ரொம்ப அற்புதமா கைரேகை பார்க்கிறார் ; நீங்களும் உங்கள் கையைக் காட்டுங்களேன் ; எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்போம்!'' —என்றாள். எனக்கும் ஓர் ஆசை வந்து விட்டது. கையைக் காட்டினேன்.''

'' ஓகோ ! அப்படியா சங்கதி? அந்த ஆள் என்ன சொன்னார்?''

'' . . . . . .அவர் சொன்னதையெல்லாம் இப்பச் சொன்னா நீங்க அதிர்ச்சி அடைவீங்களோன்னு எனக்குப் பயமா இருக்கு !''

—சட்டென்று நிர்மலாவின் முகம் இருண்டு வருகிறது ; விழிகள் பளபளக்கின்றன ; குரலும் தழுதழுக்கிறது.

'' நான் ஏன் அதிர்ச்சி அடைகிறேன் ? என்னுடைய குறுகிய கால வாழ்க்கையில் நான் அனுபவிக்காத துன்பம், அடையாத தோல்வி, சந்திக்காத ஏமாற்றம், சகித்துக் கொள்ளாத அவமானம் ஒன்றா ? இரண்டா ? அதனாலே, பழுக்கப் பழுக்க அடிக்கப்பட்ட இரும்புத் தகடாகத்தான் என் உள்ளம் இறுகிப் போய் இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா சொன்னாரே அந்த 'எதையும் தாங்கும் இதயம்'..எனக்கும் ஓரளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. ஆகையாலே எந்த அதிர்ச்சியையும் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். நீ எதுவாக இருந்தாலும் தயங்காமல் சொல்.''

—விரக்திச் சிரிப்போடு அவளுக்குத் தைரிய மூட்டுகிறான் மணவாளன்.

''எனக்குத் தாலி பாக்கியமே இல்லையாம்!....''

—என்ற நிர்மலா

''உங்களைப் பறி கொடுத்திட்டு நான் எப்படி அத்தான் உயிரோடு இருப்பேன்?''

—என்று ஒரேயடியாக அலறியவாறே மணவாளன் மீது அப்படியே சரிந்து விழுகிறாள். அவன் மார்பிலே தன் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய தளிருடலே நடுநடுங்க, விம்மி விம்மி அழுகிறாள்.

''அடிப் பைத்தியமே! இதுக்கா இப்படி அழுவுறே? எவனோ ஒரு அரை வேக்காட்டுக்காரன் எதையோ வந்து உளறினான் என்றால் உடனே அதை நீ நம்பி விடுவதா? அதற்காக மனசையே உடைய விடுவதா? நான் சொன்னது சரியாகி விட்டது பார்த்தாயே? வாதத்திற்காகக் கைரேகை சோதிடம் என்னில் உண்மைதான் என்று ஒப்புக்கொண்டாலும் அது எவ்வளவு மோசமாக உள்ளத்தையே ஒடித்து நொறுக்கி நாசமாக்கி விடுகிறது? படித்தவளாகிய நீயே இப்படி ஆராயாமல் அழுது புலம்பினால் சாதாரணப் பாமர மக்களின் கதியெல்லாம் என்ன ஆவது? சரி அப்படியே... அப்படியே உனக்குத் தாலி பாக்கியமே இல்லை என்று வைத்துகொள்; அந்தக் கைரேகைக்காரன் பேச்சை மீறி நான் உனக்குத் தாலி கட்டுவதால் உடனே இறந்து போகிறேன் என்றும் வைத்துக்கொள். அதனால் இந்த உலகமே கவிழ்ந்துபோய் விடுமா? ''ஒரு நாளாவது ஒரு கணமாவது அவரோடு நெஞ்சார நிம்மதியாக வாழ்ந்தேன்; அதுவே எனக்குப் போதும்''—என்கிற நிறைவோடு நீ மற்றவர்களுக்கு உதவியாக வாழக் கூடாதா? முடியாதா? இந்தக் காதல்—கத்தரிக்காய்—திருமணம்—குடும்பம் என்பதெல்லாம் எதற்காக? ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் தாங்கள் மட்டுமே இன்பம் அனுபவித்துக் குதியாட்டம் போடவா? மற்ற மற்ற மனிதர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கத் தானே? இரண்டு பேர் சேர்ந்தும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படலாம்; முடியாதபோது தனித்து நின்றும் தன்னால் ஆனதைச் செய்யலாம்.

''என்ன இருந்தாலும் நானே உங்களுக்கு எமனாக மாறலாமா? எனக்குத் தாலி கட்டாமல் இன்னொருத்திக்கு நீங்கள் தாலி கட்டினால் நீங்கள் உயிரோடு வாழலாம் இல்லையா?"

"வாதத்திற்காக" உன்னைவிட்டு விட்டு நான் இன்னொருத்திக்குத் தாலி கட்டுவதால் சாகமாட்டேன் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். அது ஒரு நிம்மதியான வாழ்க்கை ஆகிவிடும் என்று நினைக்கிறாயா? ஒரு மனிதன் உயிரோடு வாழ்ந்தால் மட்டும் போதுமா? அவன் தன் இதயத்திற்கு உண்மையுள்ளவனாகவும் வாழ வேண்டாமா? நீ என் மனைவியாக ஆகாததாலேயே உன்னை என்னால் மறந்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறாயா?"

மணவாளன் இப்படிச் சொன்னதும் துவண்டு கிடந்த நிர்மலா துள்ளியெழுந்து சட்டென்று அவனது வாயைப் பொத்துகிறாள்.

அவளுக்கும் ஒரு துணிவு—உறுதிப்பாடு—வந்து விட்டதோ?

''சரி, அத்தான், இனிமேல் நாம் இப்படியெல்லாம் சாவைப் பற்றியே பேசிக்கொள்ள வேண்டாம். என்ன ஆனாலும் சரி; நீங்கள் எனக்குத்தான் தாலி கட்ட வேண்டும்; ஒரு நாளாவது நீங்கள் சொன்னமாதிரி ஒன்றாகவே வாழ்வோம்; ஒன்றாகவே சாவோம்!"

''ஆனால் நிர்மலா, நான் உனக்கு இனிமேல் தாலி கட்டப் போவதில்லை'' என்று சிரிக்கிறான் அவன்.

''நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" திடுக்கிட்டுக் கேட்கிறாள் அவள்.

''என்னதான் நீ துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டாலும், நான் அணிவிக்கின்ற தாலியைக் காணும்பொழுதெல்லாம், நான் எங்கே இறந்து விடுவேனோ என்கிற அச்சம் உன் நெஞ்சை நெருடிக்கொண்டு இருக்காதா? அதனாலே....!?"

''அதனாலே....?''

''ஒரு புதிய திட்டத்தில் இறங்கப்போகிறேன்.''

''புதிய திட்டமா?''

''ஆமாம். நம்முடைய தமிழ் இன மக்கள் மடமை இருட்டை விட்டு வெளிச்சத்திற்கு வருவதற்காக அயராது பாடுபடுகிறாரே 'அய்யா' (பெரியார்), அவர் வகுத்த அருமையான திட்டந்தான் அது. அந்தப் புரட்சிகரமான திருமண முறைக்கு அண்மையில்தான் தமிழக அரசு சட்ட வடிவமும் கொடுத்துவிட்டது. அந்தத் திட்டப்படி, தாலி கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை, மாலை மாற்றிக்கொண்டாலேபோதும்!"

''அப்படியா? ரொம்ப ரொம்ப, நல்லதாப் போச்சே! அப்ப நான் கொடுத்து வைத்தவள்தான், அத்தான்!''

—என்றவாறே ஆசைபொங்க அவனை ஆரத் தழுவிக்கொள்கிறாள் நிர்மலா.

''அப்புறம், இன்னொரு உண்மையை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன்; அதைக் கேட்டு நீ இப்போது அதிர்ச்சி அடையக் கூடாது.''

—என்று அவளைத் தன் மார்போடு இறுகப் பிணைத்துக் கொண்டவாறே அவள் காதோரத்தை உதடுகளால் வருடுகிறான் அவன்.

''என்ன அத்தான், அது?'

—திகைப்பு மேலிட அவள் முகத்தை நிமிர்த்திப் பார்க்கிறாள்.

''பக்கத்து அறையில் தங்கியிருக்கிறாளே நளினி அவளுக்குப் பல ஆண்டுகளாகவே என் மீது ஒரு கண்; அவள் வலையில் நான் சிக்கவில்லை. அந்த ஆத்திரத்தில் நீ என்னை அடையக்கூடாது என்பதற்காக அவள் சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறாள் என்று நினைக்கிறேன். அவளைப் பற்றிச் சொல்லி உன் மனத்தைச் சலனப்படுத்த வேண்டாம் என்று நினைத்தேன்.''

''அப்படியா, அத்தான்?'' நிர்மலாவுக்கு வியப்புமட்டுமல்ல, மகிழ்ச்சியும் தாங்க வில்லை.

தம்மை மறந்து சிட்டுக்குருவிகள் சிரிக்கின்றன. வெளியே வேப்பங்கிளையில் மட்டுமா? அந்த அழகான அறையிலேயுந்தான்.

அண்ணா மொழி கேளீர்!

“தமிழ்மீது, நாம் பற்று வைப்பது, இயற்கை நியதியாகும். ஆனால் அதற்குமேலே அந்த மொழியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், தமிழ் ஒரு செம்மொழி என்பது தெரிகிறது. அந்த மொழிமீது வைக்கப்படுகின்ற பற்றின் காரணமாக, அந்த மொழி, எல்லாத் துறைகளிலும் ஏற்றம் பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஏற்றத்திற்குத் தடையாக, ஏதேனும் வருமானால், நம்மையும் அறியாமல் உள்ளம் கொதிப்படைகிறது.”

தமிழ் நூல் வெளியீட்டு விழா 14-4-1967

* * *

“ஆப்பிரிக்க நாட்டில் ஏராளமான தங்கம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இப்போதும் கிடைத்து வருகிறது. ஆனால், அந்தத் தங்கம் விளையும் நிலத்தை, ஆப்பிரிக்கர்கள் வெள்ளையரிடம் குறைந்த விலைக்கு விற்றார்கள்.

இன்று அந்தத் தங்கத்தை ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளவர்கள் வாங்குவதில்லை—அது எங்கோ செல்கிறது. காரணம், தங்கம் வாங்குகிற அளவுக்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள், பொருளாதார வசதி பெற்றிருக்க வில்லை.

அவர்கள் தங்கத்தின்மீது தான் நடக்கிறார்கள், ஆனால் தரித்திரத்தோடு நடக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நமது மக்களுடைய பொருளாதாரம் முதலில் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு வருவாய் இருந்தால் தான், வியாபாரம் நடக்கும். வியாபாரம் நடந்தால் தான் லாபம்; பிறகுதான், லாப விகிதம் ஐந்தா ஆறா என்பதெல்லாம்.”

பங்கீட்டுக் கடை வியாபாரிகள் கூட்டம் 18-4-1967

* * *

“நமது நாட்டில் ஒரு கெட்ட பழக்கம்—படிப்பவன் வேலை செய்யமாட்டான். வேலை செய்பவன் படிக்கமாட்டான். ஆனால் இந்த நிலை மெள்ள மெள்ள மாறி, தொழிலாளர்கள், தங்கள் வேலை நேரம் போக, ஓய்வு நேரத்தில் கல்வியறிவை வளர்த்துக் கொண்டாக வேண்டும் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அவர்கள் கல்வி பெறுவது, அவர்கள் தொழிலுக்கே பயன்படும்.

அதோடு கூட, மற்ற பொது அறிவைப் பெறுவது நல்லது. உதாரணமாக அரசாங்க நிதி நிலையைப் பற்றி அவர்கள் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. அவ்வாறு தெரிந்திருந்தால், அளவுக்கு மீறிய கோரிக்கைகளை எழுப்ப மாட்டார்கள். “நாம் கேட்டால்கூட, அவர்கள் எங்கிருந்து தருவார்கள்?” என்பது தெரிந்து விட்டால், கேட்கவே மாட்டார்கள்”.

அரசு அச்சக ஊழியர் கூட்டம் 25-6-1967

* * *

நாட்டிலே ஒரு புது சமுதாய உணர்வை ஊக்குவிக்க, அரசு மேற்கொள்ளும் திட்டங்கள் மட்டும் போதா. அவற்றினை நிறைவேற்றுவதில் அதிகாரிகள் காட்டும் திறமையும் அக்கறையும் மட்டும் போதாது. சமூகம் முழுவதும் எழுச்சிபெற்று, ஒவ்வொருவரும் தமது பங்கினைச் செலுத்தி, புது நிலையினை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும்.

தமது உழைப்பினை மனமுவந்து ஈந்திட, பலப்பல ஆயிரவர் முன் வந்திடின், சமூகம் பெற்றிடக் கூடிய பயன், பெருமை தரத்தக்கதாக அமையும். “எனக்காகவும் என் குடும்பத்துக்காகவும் செலவிட்டது போக, மிஞ்சியதில் ஒரு மணி நேரமாகிலும், நாட்டின் பொது நன்மைக்காகச் செலவிடுவேன்” என்ற உறுதி கொண்ட சில ஆயிரவர் தமது உழைப்புச் செல்வத்தைத் தந்திடின், சமூக மேம்பாடு வளர்ந்திடுவதுஉறுதி.

வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கை 17-6-1967

* * *

“எந் நாடாயினும், இடரிலும் இழிவிலும் படாமல், இருளகன்று ஏற்றம் பெற்று இருந்திட வேண்டுமெனில், அந் நாட்டினில் தொடராய் அறிவாளர் தோன்றிய வண்ணம் இருந்திட வேண்டும். நன்று இது, தீது இது. நமதிது, பிறர் தந்ததிது. மரபு இது, மருள் இது என்பதனை ஆய்ந்தறிந்து கூறுவதற்கும், அவ்வழி நடந்து மக்கள் மாண்பினைப் பெற்றிடச் செய்வதற்கும், ஆற்றல் மிக்க அடிப்படை எழுந்தபடி இருந்திட வேண்டும்.”

மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழா 7-9-1967

* * *

“தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமையை நாம் உணர்வதோடு பிறரும் உணர்ந்து, தமிழர்களாகிய நம்மை அவர்கள் நோக்கி இந்தத் தமிழ் மொழி உங்களுக்கு மட்டும் உரிய மொழி அல்ல. எங்களுக்கும் அதுதான் மொழி. அதுதான் இணைப்பு மொழி, அதுதான் ஆட்சிமொழி என்று கூறும் காலம் வரும்!

அந்தக்காலம் அவசர நடையால் வருவதல்ல! அவசரக் கோலத்தில் கிட்டுவதல்ல!

தூண்டில் போடுபவன் முள் அருகில் மீன் வரும் வரை எப்படிப் பொறுமையுடன், இருப்பானோ, அத்தகைய பொறுமையை நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும், கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் மறையிலும் தமிழ் நெறியிலும், காலம்—இடம்—வகை—பொருள் அறிந்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழி நடந்து, தமிழ் மொழியை அரியாசனத்தில் அமர்த்திடக் கூடிய நன்னாளை நாம் உருவாக்குவோம்.”

உலகத் தமிழ் மாநாடு சனவரி 1968

* * *

ஆற்றோரம்

படைகிழிக்கும் பேராற்றல் பெற்றி ருந்த
  பகவனெரு சிற்றரசன்; மதத்தால் புத்தன்.
வடகிழக்கே அவன்நாடு; சிறிய நாடு.
  மலையுண்டாம் அதனுலே குறிஞ்சி நாடு.
நடைவழுக்கும் மழைஇரவில் ஓர்நாள், அந்த
  நல்லவனைப் பிச்சுக்கள் காண வந்தார்.
குடிசெழிக்க வழிவகுத்தோன் வணங்கி நின்று
  குறையுண்டோ? முறையுண்டோ? என்று கேட்டான்.

மயில்விழித்து விளையாடிப் பொழுது போக்கும்
  மலைச்சாரல் மன்னவனே! அகரம் போன்ற
உயிரெழுத்தாய் நீயிருந்து வருவ தாலே
  ஒரு குறையும் எமக்கில்லை; நேற்று நாங்கள்
வெயில்விழித்த வேளையிலோர் செடியைக் கண்டோம்
  விதைகண்டோம்; அவ்விதையில் எண்ணெய்கண்டோம்;
இயல்விழித்தால் காவியங்கள் விழிக்கும்; அந்த
  எள்விழிக்க அதில்கண்டோம் எண்ணெய் வெள்ளம்!

இலுப்பையிலும் நெய்யுண்டு; செடியில் தோன்றும்
  எள்ளினிலும் நெய்யுண்டு வேந்தே! அந்த
இலுப்பைதரும் நெய்யைவிடப் புள்ளி போன்ற
  எள்வழங்கும் நறுநெய்யே சிறந்த தாகும்.
கலப்படமே இல்லாத எண்ணெய் என்னும்
  காரணத்தால் நல்லெண்ணெய் எனப்பே ரிட்டோம்
எலிப்புழுக்கை எள்ளோடு சேரு மாயின்
  எள்ளினது தனிப்பெருமை குன்றிப் போகும்.

ஆத்திரத்தின் உச்சியிலே நிமிர்ந்து நின்ருல்
  அழிவுவரும் என்றுணர்த்தும் வேந்தே! இந்தப்
பாத்திரத்தில் குடியிருக்கும் எண்ணெய், இங்கே
  பலர்தலையில் குடியேறு மாயின், அன்னர்
நேத்திரத்தில் ஒளிபெருகும்; மேனி மின்னும்;
  நிச்சயமாய் உடற்சூடும் தணிந்து போகும்
கூத்தடிக்கும் கபவாத பித்த மெல்லாம்
  குளிர்நாளில் பாதிரிப்பூப் போலே வாடும்!

கிண்ணத்தில் சந்தனத்தைப் பார்க்கும் போதும்;
  கிளிமூக்கு வெற்றிலையை மெல்லும் போதும்;
பண்ணத்தி என்னுமிசை கேட்கும் போதும்;
  பருவவெறி உண்டாகும்; எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொண்டிங்கே தலைமுழுகும் நாளில் மட்டும்
  கொஞ்சுவதோ கூடுவதோ பாபத் தாகும்!

புண்ணென்று தெரிந்தாலும், ஈக்கள் அந்தப்
  புண்மீது மொய்த்திடுமோ இரவில்? என்ருன்.

கொடைபழகும் கரமுடையான் அதனைக் கேட்டுக்
  குதூகலித்தான்; பிறர்க்கதனை எடுத்து ரைத்தான்.
படைபழகும் வீரர்களும் அவனும், பச்சைப்
  பசலைநிலாச் சிறுவர்களும் பிறரும்; முல்லைக்
கொடிபழகும் கோதையரும் எண்ணெய் தேய்த்துக்
  கொண்டெழுந்து நதிநீரில் குளித்தெ ழுந்தார்.
அடிபழகும் அன்னத்தைப் போன்ற பெண்கள்
  ஆற்ரோரம் எண்ணெய்விளக் கேற்றி வைத்தார்.

தைப்பனி நீர் போலுள்ளம் குளிர்ந்த மன்னன்
  தாமரையைப் போல்மலர்ந்தோர் தம்மை நோக்கி
ஐப்பசியில் சதுர்த்தசியாம் திதியில் மெச்சும்
  அறிவுடையோர் எள்கண்டு பிடித்த தாலே,
நெய்ப்பசையின் பயனறிந்தோம்! எண்ணெய் தேய்த்து
  நீராடி ஆனந்தக் களிப்பும் கண்டோம்!
பொய்ப்பசியை வளர்க்காதீர்! வையம் போற்றும்
  புகழ்ப்பசியை வளர்த்திடுவீர்! இதுதான் தேவை.

பனித்திருநாள் நமக்குண்டு; வேங்கை வீரர்
  படைத்திருநாள் நம்நாட்டில் வளர்ப்ப துண்டு
கனித்திருநாள் நாமறிவோம்; போதி புத்தர்
  கதைத் திருநாள் நமக்கெல்லாம் பெருநா ளாகும்;
மனத்திருநாள் ஆகட்டும் இனிமேல் இந்நாள்
  வரநதியில் மிதக்கட்டும் எண்ணெய்த் தேமல்!
தனித்திருநாள் புதுத்திருநாள் இந்நாள்! எள்ளின்
  சரித்திரந்தான் நல்லெண்ணெய்த் திருநாள் என்ருன்;

தள்ளாடும் கிழவர்களும் பிறரும்; புத்த
  சங்கத்துச் சான்ரேரை வாழ்த்த லானர்.
எள்ளே நீ நீடூழி வாழ்க! எங்கே
  இருந்தாலும் நீ வாழ்க! என்ருர் மாதர்!
கள்ளேநீ நாட்டை விட்டே ஒழிக! எள்ளின்
  கண்ணீரே நீ வாழ்க!—என்ருர் மேலோர்
உள்ளீடாம் கருத்தமைந்த கவிதை போலே
  ஒளித்திருநாள் வாழட்டும் என்ருன் வேந்தன்.

கவிஞர் சுரதா

காஞ்சிபுரம், காஞ்சி, காஞ்சி, கச்சி, கச்சிப்பேடு, கச்சியம் பதி, காஞ்சீபுரம், காஞ்சன புரம், காஞ்சீபுரி, பல்லவேந்திரபுரி என்று பல பெயர்கள் காஞ்சீபுரத்திற்கு வழங்கி வந்திருக்கின்றன. காஞ்சி என்னும் சொல் எண்கோவையுள்ள மகளிர் இடையணி என்ற பொருளையும், எதிர்த்துப் பொருதல் என்ற பொருளையும் உடையது. காஞ்சி மரங்கள் மிக்கிருந்த இடமாதலால், இவ்வூர் காஞ்சீபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்.

* * *

ஜப்பான் மொழியில் உள்ள ஒரு செய்தியை, ரஷ்ய மொழியில் ஒரு நிமிட நேரத்தில் மொழி பெயர்த்து விடுகிறது ஒரு புதுவகைக் கருவி. மனிதர்கள் கூட மொழிபெயர்க்கும் பணியில் தவறிவிடுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் புதுவகைக் கருவி தவறுவதில்லை. மொழியின் பொருள் சிறிதும் தவறாத வண்ணம் விரைவாகவும் தெளிவாகவும் மொழி பெயர்த்து விடுகிறதாம். மாஸ்கோவில் உள்ள பௌதிகப் பொறியியல் நிலையம் இந்தக் கருவியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறதாம்.

* * *

250 வருடங்களாகப் பலன் தந்து வரும் ஆப்பிள் மரம் ஒன்றினை சோவியத் விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். தெற்கு கிர்க்கிசிய மலைகளில் இந்த மரம் இருக்கிறதாம். ஆப்பிள் மரம் இத்தனை ஆண்டுகள் இருப்பது உலக அதிசயங்களில் ஒன்று என்று கருதப்படுகிறது. உயர்ந்த மலைப்பகுதியிலும், நல்ல சூரிய வெளிச்சத்திலும் அந்த மரம் அமைந்திருந்ததுதான் அதன் 250 ஆண்டு வாழ்வுக்குக் காரணம் என்று விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள்.

* * *

நியூயார்க் நகரத்திலே விநாயகர் ஆலயம் ஒன்று நிறுவுவதற்கு அங்கே உள்ள இந்தியர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். அந்த ஆலயப்பணிக்கு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள தெய்வீகப் பேரவை என்னும் மன்றம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் நன்கொடை தரப்போகிறதாம்!

* * *

இங்கிலாந்தில் உள்ள அர்சில் பீஸ்லி என்பவர், கடந்த 46 ஆண்டுகளாகத் தினமும் ஒரு தவளையை விழுங்கி வருகிறாராம். அவருக்கு எந்த விதத் தீங்கும் ஏற்படவில்லையாம். அவர் தின்னும் தவளையின் அளவு சுமார் ஒரு அங்குலத்துக்கும் குறைவானதாம். "தவளைக்குஞ்சு எனது குடலைச் சுத்தம் செய்கிறது" என்கிறார் அவர்.

* * *

சந்திரனிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பாறையில் இருந்து ஓர் உப்புக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களாம். அதற்கு ஆர்மல் கோலைட் என்றுபெயர்வைத்திருக்கிறார்கள். அப்பாலோ 11-ன் துணைகொண்டு, சந்திரனைத் தொட்டு வந்த விஞ்ஞானிகள் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங், ஆல்டரின், கோலின்ஸ் என்ற மூவரின் பெயர்களின் முதற்பகுதிகளை இணைத்துத்தான் ஆர்மல்கோலைட் என்ற பெயரை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

* * *

பிரிட்டனில் கடற்படை, விமானப்படை, தரைப்படை ஆகிய முப்படைகளில் ஆடவர் மட்டுமல்ல, பெண்களும் அங்கம் வகிக்கிறார்கள்—நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு நல்ல விதத்தில் பணி புரிகிறார்கள்.

* * *

கிரீஸ் நாட்டில் மிகமிகப் பழங்காலத்திலேயே கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே, நானூறு பேர் அமரக்கூடிய நாடக அரங்கம் ஒன்றினை உருவாக்கியிருந்தார்களாம். அந்த அரங்கத்தில் அமர்ந்து நாடகங்களைக் கண்டு அகமகிழ்ந்து வந்தார்களாம் அந்நாட்டுச் செல்வந்தர்கள்.

* * *

ராஜஸ்தானத்திலே ஒரு புது வகைக் கோதுமையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். மிகவும் குள்ளமாகக் காணப்படும் அந்தக் கோதுமை ரகத்திற்கு லால் பகதூர் என்று பெயரிட்டிக்கிறார்களாம்.

* * *

1922-ம் ஆண்டில் இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 25 கோடியாக இருந்தது. 1947-ல் இந்தியா விடுதலை அடைந்தபோது, பாகிஸ்தானையும் சேர்த்து, மக்கள் தொகை 30 கோடி; 1951-ல் (பாகிஸ்தானில்லாமல்) இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 36 கோடி; பின்பு 1961-ல் 44 கோடியாகப் பெருகியது; 1966-ல் 50 கோடியை எட்டிப் பிடித்து, 1968-ல் 52 கோடியாக மாறியது. தற்போது 55 கோடியை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

* * *

தென் இந்திய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள பலருடைய வாழ்க்கை காஞ்சீபுரத்தோடு ஒன்றியது. திப்புவும், ஹைதரும் இங்கே படுதோல்வி அடைந்தனர். கிளைவ் இவ்வூரில் போரிட்டுப் புகழ் பெற்றார். சீரும் சிறப்பும் பெற்றிருந்த கருநாடக நவாப் சாதத் உல்லாகான் சமாதியடைந்தது இவ்வூரிலேதான்.

நல்ல குடும்பம்

மழலையின் சொல்லில் குழலிசையையும் யாழிசையையும் கேட்க வேண்டுமெனில், மக்கட் செல்வம் அளவுக்குட்பட்டிருத்தல் அவசியம்.

பெற்ற குழந்தைகளுக்கு ஏற்றமிகு கல்வி தர, வளமான வாழ்வு அளித்திடத், திட்டமிட்ட குடும்பத்தால்தான் முடியும்.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டுதான், குடும்ப நலத் திட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடு பட்டிருக்கிறது, நமது அரசு !

குடும்ப நலத் திட்டத்தின் முதல்படி, அத்திட்டத்தின் நன்மைகளை வாழ்க்கைத் தரத்தின் பல்வேறு படிகளிலும் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பது, அதில் அவர்களை ஈடுபடத் தூண்டுவது.

அதற்காக, அத்துறையில் ஈடுபடும் பல்வேறு அலுவலர்களுக்கும்—டாக்டர்கள், நர்சுகள் சுகாதார அதிகாரிகள், குடும்ப நலக் களப் பணியாளர்கள் போன்றவர்களுக்கும்— தனிப் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இதற்காகத் தமிழ் நாட்டில் மூன்று இடங்களில் (சென்னை, சேலம், காந்திகிராமம்) வட்டாரக் குடும்ப நலப் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன.

அதில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சென்னை எழும்பூரில் உள்ள பயிற்சி நிலையம். அமெரிக்கா சென்று அங்குள்ள பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பியவர், இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தின் முதல்வர் டாக்டர் சம்பூரணம். பயிற்சி நிலையப் பணிகள் பற்றி,

டாக்டர் சம்பூரணம் விளக்குகிறார் :

''ஒரு கோடி மக்கள் தொகைக்கு ஒரு பயிற்சி நிலையம் என்ற அடிப்படையில் இந்தியா முழுமைக்கும் 46 பயிற்சி நிலையங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் தமிழகத்தில் 3 நிலையங்கள் இயங்குகின்றன.

தமிழகத்தில் உள்ளவற்றில் எழும்பூரில் உள்ள இந்தப் பயிற்சி நிலையத்திற்குத் தனித் தன்மை உண்டு. இங்குதான் தமிழகம் முழுவதுமுள்ள டாக்டர்களுக்கும் நர்சுகளுக்கும் லூப் முறைகள், வில்லைகளைப் பயன்படுத்தும் முறைகள் ஆகியவைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றன.

அவர்கள் மட்டுமின்றி, சுகாதார ஆய்வாளர்கள், வட்டாரப் பயிற்றுவிப்போர், குடும்ப நலப் பணியாளர்கள் ஆகியோரும் இங்கு பயிற்சி பெறுகின்றனர். மக்கள் தொகை, குடும்பநலத் திட்டம், பாலினக்கல்வி ஆகியவைகளில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

வகுப்புகளில் பாடங்கள் சொல்லித் தருவதோடு, கிராமங்களுக்கும் நகரப் பகுதிகளுக்கும் சென்று இத் திட்டம் செயல்படும் முறையை நேரில் கண்டறியவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

1-4-66 முதல் 31-3-70 வரையுள்ள 4 ஆண்டுகளில் பயிற்சி பெற்றோர் 1837 பேர். இந்த ஆண்டு (1969-70) 875 பேருக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தொழிற் கூடங்களைச் சேர்ந்த குழுத் தலைவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களுக்காகக் குடும்ப நலக் கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறோம்.

இங்குள்ள விரிவுரையாளர் தவிர சென்னை மாநகரிலுள்ள பல்வேறு மருத்துவ நிலையங்களைச் சேர்ந்த நிபுணர்களை அழைத்து விரிவுரை ஆற்ற ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

சமீபத்தில் தாய்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த குடும்ப நலத்திட்ட நிபுணர் டாக்டர் மாக்டோனல்ட் இங்கு வந்து பயிற்சியாளர்களுக்கு விரிவுரையாற்றினார், ஊசி முறை பற்றி.

தற்போது இங்கு பயிற்சி பெறுபவர்கள் தங்குவதற்கு விடுதி வசதியில்லை. மேலும், மருத்துவமனை அனுபவம் (Clinical Experience) பெறப் பக்கத்திலுள்ள தாய்-சேய் மருத்துவமனையை நாட வேண்டியுள்ளது.

இக்குறைபாட்டை நீக்கிடத் தற்போது ஐந்து இலட்ச ரூபாய் செலவில் இந்த இடத்தில் புதிய கட்டடங்கள் நிறுவப்படுகின்றன. அதில் 'லூப்' முறை, அறுவைச் சிகிச்சை ஆகியவற்றிற்கான கூடங்கள், பயிற்சி

ஒரு பல்கலைக் கழகம்

கிராமத்துப் பெண்கள், குடும்பநலத் திட்டத்தை ஆவலோடு கேட்கிருர்கள்.

யாளருக்கான விடுதிகள் அனைத்தும் இருக்கும். அதோடு இரண்டு இலட்ச ரூபாயில் கருத்தரங்கு மண்டபமும் இங்கு நிறுவப் படும்."

இதோ! சேலம் தலைமை நிலைய மருத்துவமனையைச் சேர்ந்த உதவி-சர்ஜன் டாக்டர் எஸ். ராஜலட்சுமி—தற்போது பயிற்சி பெறும் லேடி டாக்டர்களில் இவரும் ஒருவர்; உங்களுடன் உரையாடுவார்:

டாக்டர் ராஜலட்சுமி.

நான் ஆகஸ்டு 1-ம் தேதியில் பயிற்சிக்காக வந்தேன். எங்கள் குழுவில் சுமார் 30 பேர் இருக்கிருர்கள். எங்களுக்கு 30 நாட்கள் பயிற்சி. அதில் 7 நாட்கள் நேர் முகப் பயிற்சி. நான் பெரியபாளையம், பூந்தமல்லி ஆகிய இடங்களிலுள்ள சுகாதார நிலையங்களுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறேன். அடுத்ததாக சைதாப்பேட்டைக்கும் நந்தனம் பகுதிக்கும் செல்லவிருக்கிருேம்.

பொதுவாக எம். பி. பி. எஸ். படிப்பில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றித் தனியாகப் பயிற்சி அளிப்பது கிடையாது. எனவே இந்தப் பயிற்சி எங்களுக்கு மிகவும் பயன் தருமென நான் கருதுகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு, நமது நாட்டிற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. நமது பொருளாதார நிலைக்கு இரு குழந்தைகளுக்குமேல் தாங்காது. எனவே, இத்திட்டம் நமக்கு மிகமிகத் தேவை.

மற்ற நோய்களெனில் மக்கள் டாக்டரைத் தேடி வருகிருர்கள். ஆனால் குடும்ப நலத்திட்டத்திற்கு டாக்டர்களும், திட்ட ஊழியர்களும் மனுநீதித் திட்டம் போல் மக்களை நாடிச் சென்று எடுத்துரைக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்நிலை மாற வேண்டும். குடும்ப நலத் திட்டத்தின் அவசியத்தை மக்கள் உணர வேண்டும். ஏனெனில் குடும்பத்தைப் பெருக்குவதோ, குறைப்பதோ அவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. மக்களின் பரிபூரண ஒத்துழைப்பு இதற்கு மிகவும் தேவை.

குடும்ப நல ஊழியர்கள் பதின் மூவரை ஏற்றிக்கொண்டு ஓர் ஊர்தி பெரியபாளையம் செல்கிறது. அதில் எழுவர் பெண்கள். அறுவர் ஆடவர். மிகவும் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றப் புறப்படுகின்றனர். அவர்கள் உள்ளமறிந்து வண்டியும் கடிது செல்கிறது. குழுவினரில் ஆண்கள் இரு பிரிவுகளாகவும் பெண்கள் இருபிரிவுகளாகவும் சென்று பெரியபாளையம் மக்களிடம் குடும்ப நலத்திட்டம் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றனர். மக்களும் ஆர்வத்தோடு அவர்களின் உரைகளைச் செவி மடுக்கின்றனர்.

குழுவினை நடத்திச் செல்லும் **சுகாதார ஆய்வாளர் ராஜேந்திரன்** கூறுகிருர்:—

"ஆந்திர மகிளசபா, குஜராத்தி சகாய் மருத்துவமனை, ரெயில்வே மருத்துவமனை, வி.எச்.எஸ். ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த குடும்பநலப் பணியாளர்கள். இவர்களுக்கு 15 நாட்கள் பயிற்சி தரப்படுகிறது. அதில் 5 நாட்கள் இப்படி வெளி கிராமங்களுக்கும், நகர்ப்புறங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்று பயிற்சி அளிப்போம். மருத்துவமனைகளிலிருந்து பயில்வது, வீடுவீடாகச் சென்று, பெண்களையும், ஆடவரையும் சந்தித்துக் குடும்ப நலத்திட்டம் பற்றி எடுத்

பெண் டாக்டர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

கதர் - கிராமத் தொழில்கள்

விவசாயிகளுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய வேலைவாய்ப்பளிக்கின்றன

தமிழ் நாட்டுக் கதர் - கிராமத்தொழில் வாரியத்தின் நிறுவனங்களில் உற்பத்தி செய்யப் பெற்ற பற்பல கைநுட்பப் பொருள்கள்.

கதர் கிராமத் தொழில்களை ஆதரிப்பது உணவு உற்பத்திக்கு உழைக்கும் கிராம மக்களுக்கு உதவுவதாகும்

கதர் - கதர்ப்பட்டு
சோப்பு - தேன்
செக்கெண்ணெய்
தோல்பொருள்கள்
பனைவெல்லம் சர்க்கரை
மண்பாண்டம் - வார்ப்படங்கள்
பனைபொருள்கள்
பித்தளை. வெண்கலப் பாத்திரங்கள்

மேலும்
பற்பல கைநுட்பப் பொருள்கள்

கதர் கிராமத்தொழில்
விற்பனை நிலையங்களில்
கிடைக்கும்.

வெளியீடு:

கதர் கிராமத் தொழில் துறை

௨, சர் தேசிகாச்சாரி ரோடு சென்னை-4.

பிறந்த மண்ணுக்குப்

பெரும் புகழ் ஈட்டித்தந்த

பேரறிஞர் அண்ணாவின்

பிறந்தநாளில்

அவரை நினைவு கூர்ந்து

வாழ்த்துரைத்துப்

பெருமை கொள்ளும்

காஞ்சிபுரத்து

நிறுவனங்கள்

தொலை பேசி எண்: 457

எஸ்வி சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்

ரெயில்வே ரோடு,

காஞ்சிபுரம்.

குமரன் ரைஸ்மில்

L. No. *118* H. *கணபதி முதலியார்*

L. No. *154* K. *சுப்பிரமணிய நாயகர்*

L. No. *53* L. *செல்வராஜ்*

L. No. *153* S. *மாணிக்கம்*

நெல் & அரிசி வியாபாரம்

7. கைலாசநாதர் கோயில் தெரு,

காஞ்சிபுரம்.

தொலைபேசி எண் : 763

A. D. ராஜா அரிசி ஆலை

நெல் & அரிசி வாணிபம்

உரிமையாளர் : A. தேவராய முதலியார்.

64 B, சாலைத் தெரு,

காஞ்சிபுரம்-2.

தொலைபேசி எண் : 113

அசோகா ரைஸ் மில்

உரிமையாளர் : S. P. ஜெகதீசன்

நெல், அரிசி, வியாபாரம்

வெள்ள குளம் தெரு,

பெரிய காஞ்சிபுரம்-2.

தந்தி : திருகோயில்க் தொலைபேசி எண் : 222

பட்டு, கைத்தறிக்காக அரும்பாடு பெற்ற

அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணாவின்

திருநாமம் வாழ்க ! வாழ்க !

காஞ்சிபுரம் திருவள்ளுவர் பட்டு கைத்தறி

நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி

விற்பனைச் சங்கம் லிட். நெ. G· 2054

207, காந்தி ரோடு (தேரடி எதிரில்)

காஞ்சிபுரம்.

அறிஞர் பெருந்தகையால் திறந்து வைக்கப் பெற்ற எங்கள் புதிய விற்பனை நிலையத்திற்கு தங்கள் தேவைகளுக்கு வருகை தாருங்கள்.

தொலைபேசி எண் : 410

அரங்கசாமி அரிசி ஆலை

நெல் & அரிசி வாணிபம்

உரிமையாளர் : R. ஜானகிராமன்

64-D, சாலைத் தெரு,

காஞ்சிபுரம்-2.

உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?
ஆறு! அஞ்சு பொண்ணு! ஒரு பையன்!
ஏன்? குழந்தைகள் எல்லாம் மெலிஞ்சு போய் நோஞ்சான்களா இருக்கு?
அவளோடு இருந்தாத்தானே கவனிச்சு வளர்க்க முடியும் தம்பி!
யாரு அந்தப் பாட்டியம்மா? உங்க அம்மாவா?
உஸ்.. அவள் காதிலே விழுந்தா சோறு கிடைக்காது! அவள் என் மனைவி!

குடும்ப நலக் குறள் பத்து!

புலவர் மு. சிக்கந்தர்

குடும்ப நலத்திட்டம் கூறும் முறையால்
இடும்பை தவிர்த்தல் எளிது.

கருவுரு வாகாமல் காக்கும் முறைதான்
அறுவைச் சிகிச்சை முறை.

இருமல், வலிப்புநோய், தொண்டைநோய் மூன்றும்
வருமுன் தடுப்பூசி நாடு.

இடைவெளி இன்றிக் குழந்தைகள் ஈன்றால்
உடல்நலங் குன்றும்; உணர்.

அளவாகப் பெற்று வளமாக வாழ
நலங்கூறும் திட்டத்தை நாடு.

திட்டமிட்ட நற்குடும்பம் தேய்வுறு இன்பத்தைக்
கட்டாயம் நல்கல் கடன்.

எற்றுக்கு வேண்டும்? இரண்டு குழந்தைகள்
பெற்றபின் மீண்டும் தொடர்ந்து.

உறைகொண்டும் நல்ல நுரைகொண்டும் இன்பம்
குறைவின்றிச் செய்தல் சிறப்பு.

தாய்சேய் நலம்பெறவும் தாய்நாடு மேம்படவும்
ஆய்ந்தறிந்த திட்டம் அறி.

அளவான நற்குடும்பம் ஆனந்த இல்லம்
அளவினை விஞ்சேல் அறிந்து.

பண்டங்கள்
தரம் நிறைந்தவை
விலை குறைந்தவை

எல்லாம் ஒரே இடத்தில்
அலைச்சல் மிச்சம்
செலவு மிச்சம்

பணத்தைச் சிந்தாமல் சிதறாமல்
செலவு செய்ய..

நாடுங்கள்

காமதேனு

கூட்டுறவு சூப்பர் மார்க்கட்
தேனாம்பேட்டை,
சென்னை 18
(டி. யூ. சி. எஸ். நிறுவனம்)

கலைத்திறன் கொண்ட வெள்ளிப் பொருள்களுக்கும்
வெற்றிச் சின்னங்களுக்கும்
தங்க நகைகளுக்கும்
நம்பிக்கையான இடம்

உம்மிடியார் ஜுவல்லர்ஸ்

உம்மிடி ராமையா செட்டி, குருசாமி செட்டி & கோ.,
வைரநகை, வெள்ளிப் பொருள் விற்பனை நிலையம்,
23-25, N. S. C. போஸ் ரோடு, சென்னை-1.

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர்: செய்தித்துறை இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு. அச்சிடுபவர்: அச்சக எழுதுபொருள் இயக்குநர், அரசினர் அச்சகம், சென்னை-1.

வேளாண்மைப் பெருங்குடி மக்களே!

ஒரு நல்ல சேதி!

உங்களுக்கு டிராக்டர் தேவையா?
உடனே எங்களை அணுகுங்கள்!

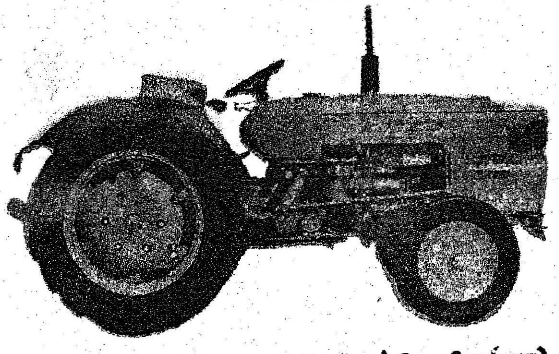

ஜெட்டார் 2011-25HP (செக்கோஸ்லோவேக்யா)
வரியுட்பட ரூ. 16,700

பெலாரஸ் 50HP (ரஷ்யா)
வரியுட்பட விலை ரூ. 18,500

எங்களிடம், இவ்வாண்டு (1970-71) இறக்குமதியான டிராக்டர்களும், அவைகளுக்கான உதிரி இணைப்புப் பாகங்களும் விலைக்குக் கிடைக்கும்.

மற்றும் செக்கோஸ்லோவேகியா 25HP ஜெட்டார் 5511 டிராக்டரும் (விலை ரூ. 24,000), 25HP ரஷ்ய டிராக்டரும், 35HP போலந்து டிராக்டரும் கிடைக்கும்.

யூ 650-65HP (ருமேனியா)
வரியுட்பட விலை ரூ 26,500

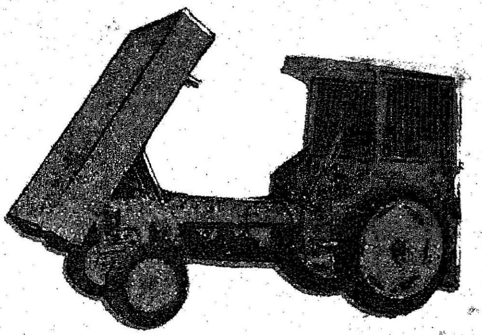

ஆர். எஸ். 09-20HP (கிழக்கு ஜெர்மனி)
வரியுட்பட ரூ. 14,500

விவரங்களுக்கு:

நிர்வாக இயக்குநர்,
தமிழ் நாடு வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம்,
122. மவுண்ட் சாலை,
சென்னை-6.

Registered No. M. 8657

அந்த ஓவியங்களைப் பார்ப்பதை மகிழ்ச்சியோடு கவனித்த அந்த இத்தாலிய இளைஞன் என்னுடன் வந்திருந்த இத்தாலிய நண்பர்களிடம் இவர் யாரென்று விசாரித்தான். அவர்கள் என்னை அறிமுகப்படுத்தியதும் பூரிப்போடு வரவேற்ருன். அவன் எழுதிய ஓவியம் ஒன்றினை நான் பணம் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டேன். அப்படி வீதி தோறும் செல்வதும், ஆங்காங்குள்ள கவின்மிகு காட்சிகளைத் தன் கை வண்ணத்தால் ஓவியமாக்குவதும், அவைகளை உடனடியாக விற்றுப் பணம் சேர்ப்பதும் அவனது அன்ருடத் தொழில் என்பதை எனக்கு நண்பர்கள் விளக்கிய போது, எப்படியாவது உழைத்து, உழைப்பின் பயனை அனுபவித்திட வேண்டும் என்ற ஆசை மேல்நாட்டு இளைஞர்களிடத்தில் பெரும்பாலும் இருக்கிறது என்பதற்கு அந்த ஓவியக்கார இளைஞன் ஒரு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தான்.

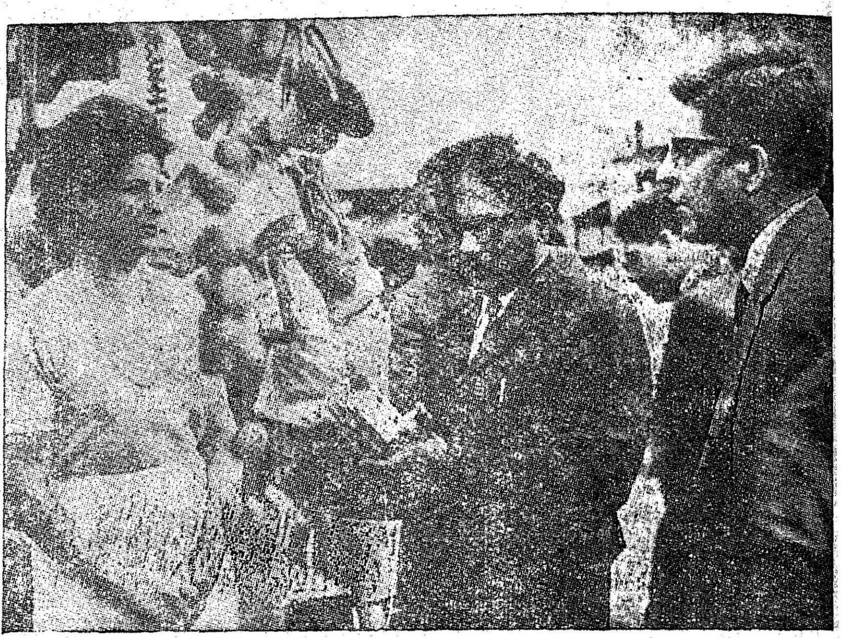

“சிற்பங்கள் சிலவற்றை வாங்கினோம்”

நான் காசு கொடுத்து வாங்கிய ஓவியம்போக, மற்ருெரு சித்திரத்தையும் அவன் எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தான். அருகிலிருந்த எனது செயலாளரிடம் முதல்வரின் புகைப்படம் ஒன்று எனக்குத் தருவீர்களா என்று கேட்டான். அவரும் தன்னிடமிருந்த ஒரு புத்தகத்தின் பின்புறம் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்த என் புகைப்படத்தைக் கொடுத்தார். அதற்குப் பிறகு நாங்கள் சாலையோரத்தின் சிற்றுண்டி விடுதிக்குச் சென்று விட்டோம்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த இளைஞன் இத்தாலி மொழியும், ஆங்கிலமும் பேசக்கூடிய தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு நாங்கள் இருந்த இடத்திற்கு ஓடோடி வந்தான். அவனது இத்தாலியப் பேச்சை அவன் நண்பர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க, நான் பதில் கூற, சிறிது நேரம் சுவையான கட்டம்.

அன்புள்ளத்தோடு அந்த ஓவியன் முதலில் என் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட என் புகைப்படத்தில் என் கையெழுத்தைப் போட்டுத் தருமாறு கேட்டான்.

கலையுள்ளங்கள் ஒன்றையொன்று புரிந்து கொள்ளும் போதும், மதித்திடும்போதும் ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சிக்கு அளவுண்டா?

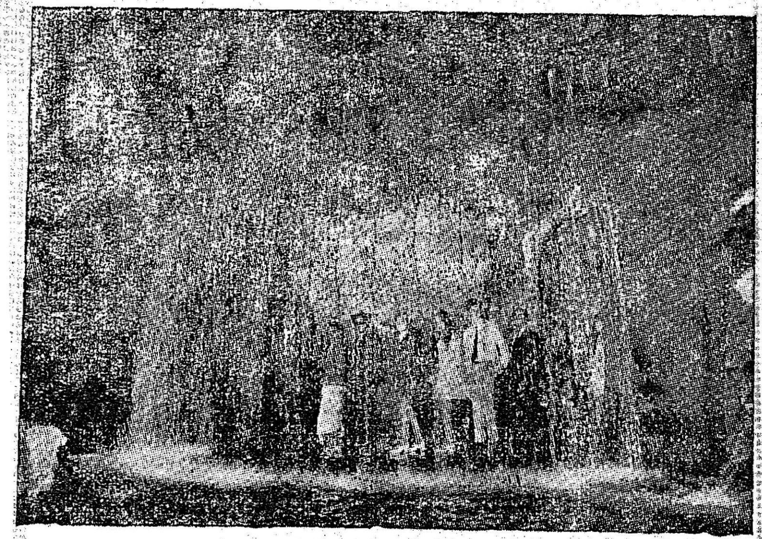

திவோலித் தோட்டத்து நீரூற்று

சதுக்கத்தில் சந்தித்த அந்த ஓவியன் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்ஞல் ரோமாபுரியில் வாழ்ந்த ஓர் அமர ஓவியனை, உலகப் புகழ் பெற்ற மைக்கேல்ஏஞ்சலோவை, என் நினைவுக்குக் கொண்டு வரத் தவறவில்லை. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல் பிளாரன்சில் ஒரு எளிய குடியில் பிறந்து, சிற்பியாக மலர்ந்து, ஓவியனாக மாறி, உலகத்தில் தலைசிறந்த கட்டடக்கலைஞனாக உருவெடுத்த மைக்கேல் ஏஞ்சலோ ரோமாபுரியின் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் ஒப்பற்ற கதாநாயகர்களில் ஒருவன். உலகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்னாலேயே கையில் உளியை எடுத்துவிட்ட ஏஞ்சலோவிற்கு இளமையிலே ஒரு தணியாத ஆசை ஏற்பட்டதாம்.

மனித உணர்ச்சிகளையும், அசைவுகளையும் சற்றும் மாருமல்

பதிலாக எங்களைப் போலவே பழச் சாறுகளை அருந்தினார்கள். இந்தியா முழுமையும் மது விலக்குத் திட்டம் இப்போது அமுலில் இருக்கிறதா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொன்ன பதில் ''காந்தியடிகள் பிறந்த குஜராத் மாநிலத்திலும், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை முதலில் அமுல்படுத்திய ராஜாஜி பிறந்த தமிழகத்திலும் ஆக இந்த இரண்டு மாநிலங்களிலும் தான் இன்றைக்கு மதுவிலக்கு விடாப்பிடியான கொள்கையாக இருந்துவருகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் முழுமையாக மதுவிலக்கு அகற்றப்பட்டுவிட்டது. வேறு சில மாநிலங்களில் தளர்த்தப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு பெரிய வருமானத்தை இழந்து, அதே நேரம் மக்களுக்காகப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஏற்ற நிதி வசதி இல்லாத நிலைமையில், மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. ஆனால் இதை எவ்வளவு நாளைக்குத் தொடர முடியும் என்ற ஐயப்பாடும், ஆகவே இதனை அகற்றிவிட வேண்டும் என்ற கருத்துகளும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து இன்றைக்கும் எழுந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.''

இந்த விளக்கத்தைக் கேட்டு அவர்கள் சமாதானம் அடைந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் மதுஅருந்துவது, ஓய்வு கால உல்லாசப் பயணத்தில் ஈடுபடுவது, உழைப்பது எல்லாவற்றிலும் ஒரு வரைமுறையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவாதத்தின் மூலம் அதைத்தான் அவர்கள் எனக்கு விளக்கினார்கள்.

ரோமாபுரிக்கு அருகே உள்ள காண வேண்டிய இடங்களில் திவோலித் தோட்டம் என்பது ஒன்றாகும். அத்தோட்டத்திற்கு வருபவர்களில் பெரும்பாலோர் அமெரிக்க நாட்டுக்காரர்கள். அதனைப் பார்ப்பதற்கு ரோமிலிருந்து மாலை 4 மணிக்குப் புறப்பட்டோம். போகும்வழியில் தொழிற்சாலைஒன்றினைப் பார்வையிடுவதற்கான நிகழ்ச்சி ஏற்பாடாகியிருந்தது. அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இருமருங்கிலும் வண்ணக் குன்றுகளும், வாவிகளும், ஓடைகளும்நிறைந்த சாலை வழியே திவோலிக்குச் சென்றோம். திவோலிக்குச் சென்ற பிறகுதான் இத்தாலியில் உள்ள இந்திய தூதுவராலயத்தின் நண்பர் எங்களுக்கு அன்று இரவு 8 மணிக்கு ரோம் நகரத்தில் தூதுவரக விருந்து ஒன்று இருக்கின்றது என்பதை நினைவுபடுத்தினார். திவோலித் தோட்டத்தைப் பார்ப்பதற்கு 8 மணிக்கு மேல்தான் முடியும். அங்கிருந்து திரும்பி ரோமுக்கு வந்துவிட்டு மறுபடியும் திவோலிக்குச் செல்வது என்பது இயலாத காரியம். திவோலித் தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்பதா அல்லது ரோம் நகரத்து விருந்திற்குச் செல்வதா? இந்தக் கேள்விக்கு விடையை வெகு விரைவிலேயே நான் கண்டுவிட்டேன். அதுதான் திவோலித் தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்பது என்பது. அதனைச் சுற்றிப் பார்த்த பிறகுதான், நாவிற்கு இனிய விருந்து வேறு ஒரு நாள் கிடைக்கும்; ஆனால் இந்தக் கண்ணுக்கு இனிய விருந்தை, கருத்திற்கு இனிய விருந்தை இன்னொரு முறை காண்பது என்றால் முடிகின்ற காரியமா என நாங்கள் எண்ணிக் கொண்டோம்.

அகன்றுபடர்ந்து அழகுக்கோலம் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் அந்தத் தோட்டம் சரித்திர முத்திரைகளை எங்கு பார்த்தாலும் கொண்டிருந்தது. தோட்டத்திற்குள்ளே நுழைவதற்கு நீண்ட 'கியூ' வரிசை நின்று கொண்டிருந்தது. நல்லவேளை, எங்களுக்கு அந்த வரிசையில் நிற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை.

தோட்டத்திற்குள்ளே நுழைவதற்கு முன்பு பழைய கால மண்டபங்கள் பலவற்றிற்குள்ளே புகுந்திடவும், நூற்றுக்கணக்கான பட அமைப்புகளைக் கண்டிடவும் வேண்டும். மண்டபங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு கதை சொல்லும்.

தோட்டத்தில் எரியும் விளக்குகளின் ஒளியும், அந்த ஒளியில் நெளியும் செடிகொடிகளின் எழிலும், அந்த எழிலுக்கு எழில் ஊட்டும் ஏற்றமிகு ஓவியங்களும், எங்கு பார்த்தாலும் சதங்கை ஒலிப்பது போல் எப்போதும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் சிறு சிறு நீரூற்றுகளும் எங்களைத் திகைக்க வைத்தன.

நடந்து கொண்டேயிருக்கிறோம். எவ்வளவு தூரம் நடந்து வந்தோம் என்றே தெரியவில்லை. ஒரு பெரிய நீர்வீழ்ச்சி! அதைச் சுற்றிலும் நூற்றுக் கணக்கான மக்கள், இளங்காதலர்கள், இனிய மழலைச் செல்வங்களோடு கூட்டம் கூட்டமாகக் குடும்பத்தினர்; அந்த நீர்வீழ்ச்சியை இரவு முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் போலிருக்கிறது. அதற்கு ஒளியூட்டும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த விளக்குகளின் அழகுதான் என்னே!

கொண்டாட வேண்டிய விழா

அதிகாலை மூன்று மணி.

மூலை முடுக்குகளில் உள்ள டீக்கடைகளைக் கூட மூடியாயிற்று. சென்னை நகரம் முழுமைக்கும் ஆழ்ந்த உறக்கம்.

ஆனால் சிலர் மட்டும் அந்த நேரத்திலும் தூங்காமல் இருந்தார்கள். அதற்கு முந்திய ஓரிரு இரவுகளிலும் கூட அவர்கள் தூங்கவில்லை.

காரணம்—விடிந்தால் காந்தியடிகள் பிறந்த நாள் விழா. விடிவதற்குள் எஞ்சியுள்ள எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்து விட வேண்டும்.

சிறுவர் அரங்கத்துக்குப் பக்கத்தில் ஏராளமான விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. பகல் போல் வெளிச்சம்! ஓவியர்கள், தச்சர்கள், மேற்பார்வையாளர்கள் என்று பலரும் ஓடியாடி வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர்.

பல அலங்கார வண்டிகளை உருவாக்கும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அங்கு மட்டுமல்ல, சாரதா ஸ்டுடியோ, ஏ.வி.எம்., ஜெமினி, சத்யா, வீனஸ் கம்பைன்ஸ், இன்னும் வேறு பல ஓவியக்கூடங்கள் அனைத்திலும் கடைசி நேர வேலைகளில் ஒரு வேகம்.

காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை விளக்கும் வகையில் 32 அலங்காரவண்டிகள் உருவாக்கப் பட்டு வந்தன. இதில் பத்து வண்டிகளுக்கு மேல் தனியார் துறையினைச் சேர்ந்தவை.

''முப்பத்திரண்டு அலங்கார வண்டிகளா? அடேயப்பா!'' என்று வியந்தார் ஒருவர்.

ஆம்! இது வியந்து பாராட்டத் தக்க ஒரு காரியம் தான். அதிலும் 'விழாவில் கலந்து கொண்டு அலங்கார வண்டிகளைத் தயாரித்திட வேண்டும்' என்று முதல்வர் கலைஞர் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்று, போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்த தனியார் துறையினரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதே போல், பம்பரமாய்ச் சுழன்று பணியாற்றிய பல்வேறு அரசாங்கத் துறைகளைச் சேர்ந்த

துறை, சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத்துறை, வேளாண்மைத் துறை, வீனஸ் நிறுவனம், பின்னி நிறுவனம், சென்னை மாநகராட்சி, சீரணி, பொதுப் பணித்துறை, மீன் துறை, சிம்ஸன், அசோக் லேலண்டு நிறுவனம், தமிழ் நாடு மின் வாரியம், செய்தி-விளம்பரத் துறை, மகளிர் நலத்துறை, போக்குவரத்துத் துறை, நெடுஞ்சாலை-கிராமப் பணித் துறை, இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் நிறுவனம், திரு. மகாலிங்கம் அவர்களின் நிறுவனம், சத்யா நிறுவனம், டி.வி.எஸ். நிறுவனம், காவல் துறை, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் ஆகியவை அலங்கார வண்டிகள் தயாரித்து அளித்திருந்தன.

இப்படி நான்கு மணிக்கு அங்கே தொடங்கிய ஊர்வலம், கடற்கரையில் உள்ள சீரணி அரங்கத்துக்கு வந்து சேரும் பொழுது இரவு ஏழு மணியாகி விட்டது.

கடற்கரையிலோ, ‘ஜே..ஜே’ என்று கூட்டம்.

மாலை ஐந்து மணியிலிருந்தே நகரின் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் மக்கள் வரத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

ஒரு பெண்மணி, இடுப்பில் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு, காலையிலேயே கிளம்பிவிட்டார் வியாசர்பாடியிலிருந்து. நடந்தே வந்திருக்கிறார். அண்ணாவுக்கு எடுக்கப்படும் விழாவினைக் காண அவ்வளவு ஆர்வம்!

நிறையக் கூட்டம் வரும் என்பதால் மகளிர் அமர்வதற்கென்று பாதுகாப்பான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. மற்றும் எங்கு நின்றாலும் பார்க்கிற மாதிரி—சொற்பொழிவைக் கேட்கிற மாதிரி விளக்குகளும், ஒலி பெருக்கிகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

சீரணி அரங்குக்கு ஊர்வலம் வந்து சேர்ந்ததும், கடற்கரையில் நிரம்பி வழிந்த கூட்டம் இரு மடங்காகப் பெருகிவிட்டது: ஐந்துலட்சம்! ஆனாலும்வருவோர் போவோர்க்கு ஒரு தொல்லையும் ஏற்படாதபடி, மகளிர்க்கும், குழந்தைகளுக்கும் இட நெருக்கடி நேர்ந்து விடா வண்ணம் காவல் துறையினர் மிகவும் உதவியாக இருந்தார்கள்.

இதற்கு முன்பே அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவராக வரத் தொடங்கினார்கள். தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துப் பாடுவதற்கென்று திரு. டி. எம். சௌந்தரராசன்வந்து விட்டார். அவரோடு சேர்ந்து திருமதி பி. சுசீலாவும் பாடுவதாக இருந்தது. ஆனால் அவரைக் காணோம்.

ஊர்வலம் வருகிற வழியாகத் தான் அவர் வரவேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஊர்வலத்தில் வந்த மக்கள் வெள்ளத்தைக் கடந்து காரில் வர முடியாமல் போய்விடவே, காரை ஓரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, உரிய நேரத்துக்குள் நடந்தே வந்து சேர்ந்து விட்டார்.

“நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்கு..” என்று தொடங்கும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை டி. எம். எஸ்ஸூம், சுசீலாவும் பாட, முதல்வரின் தலைமையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் பொதுக் கூட்டம் தொடங்கியது.

சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களான திருவாளர்கள் சங்கரய்யா, ம.பொ.சி., ஏ. கே. சுப்பையா, கே. ஆர். நல்லசிவம், எம். எம். பீர்முகமது, கோ. பூவராகன், கே. பி.எஸ். மணி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, பி. கே. மூக்கையாத் தேவர், கே. விநாயகம், சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினரான திரு எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி ஆகியோர் இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு பேசினார்கள்.

“எந்தக் காரியத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன்பு விநாயகரை வணங்கி விட்டுத் தொடங்குவது வழக்கம். அதனால் திரு. விநாயகம் அவர்களே இந்தக் கூட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்கவேண்டும்” என்று முதல்வர் நகைச்சுவையோடு கூறினார்.

அதன்படிகாங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு விநாயகம் தான் முதலில் பேசினார். கடைசியில் பேசியவர் சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி.

தலைவர்கள் அனைவரும் காந்தீயத்தின் சிறப்பினைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் எடுத்துரைத்தார்கள்.

முடிவில், முதல்வர் அவர்கள் கருத்துரை தந்தார்கள்.

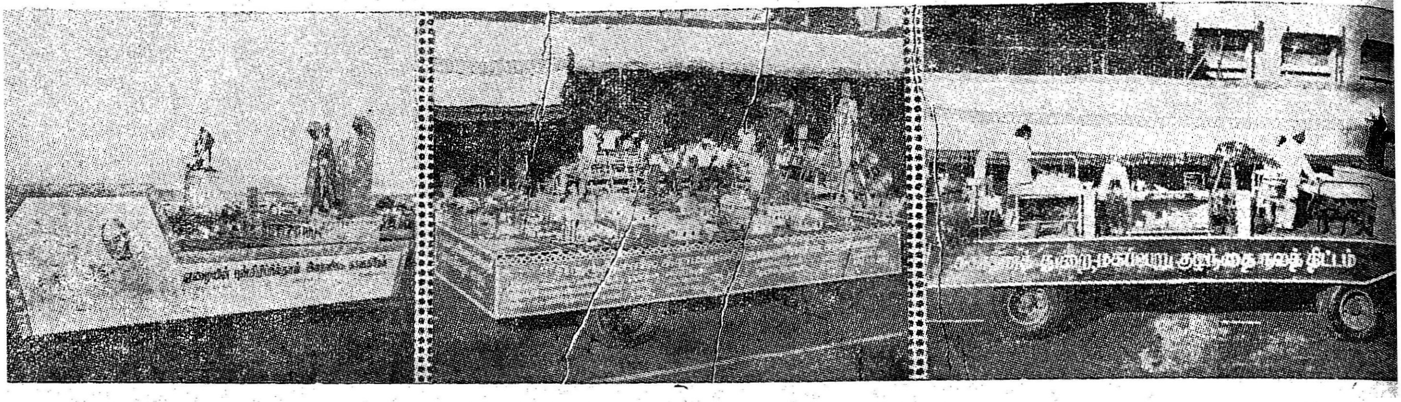

ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய் உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்படும். அவர்கள் பட்டப் படிப்பு ஆரம்பச் செலவுகளுக்காக 500 ரூபாயும் அளிக்கப்படும்.

ஏற்கனவே, அவர்களுக்குக் கிடைத்துவரும் வேறு உபகாரச் சம்பளச் சலுகைகளை இது பாதிக்காது.

இந்த உபகாரச் சம்பளம் அதிகபட்சம் ஆறு ஆண்டுகள்

நமக்காக விடுதலையைத் தேடித் தந்து—நமது நல்வாழ்வுக்காக அரும்பாடுபட்டு—நமக்காகவே செத்துக் காட்டிய காந்தியார் அவர்களின் நினைவு—நமது நெஞ்சங்களில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கவேண்டும்! முடிந்த அளவு அவர் காட்டிய பாதையில் நடந்து—மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு நாம் பணியாற்றிட வேண்டும்—என்ற

சுசீலா, செல்வி எல். ஆர். ஈஸ்வரி ஆகியோர் தேன்மாரி பொழிந்தார்கள்.

இவ்வாறு காலை ஏழு மணியிலிருந்து இரவு பதினோரு மணி வரை நடந்த காந்தியடிகள் பிறந்த நாள் விழாவினைப் பார்த்தவர்களுக்கு நிச்சயம் ஒரு கேள்வி எழத்தான் செய்யும்.

வரை தரப்படும்.

இந்த உபகாரச் சம்பளம் காந்தியடிகள் நினைவு உபகாரச் சம்பளம் என்று அழைக்கப்படும்.

காந்தியடிகள் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனைக் கருதியும்—அவரது நினைவு தொடர்ந்து நம்மிடையே நிலவிடவும் இந்த காந்தியடிகள் நினைவு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது.

சூளுரையை நாம் இந்த நல்ல விழாவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.''

முதல்வரின் உரை முடிந்ததும், 'மெல்லிசை மன்னர்' என்று பாராட்டப்படும் திரு எம். எஸ். விஸ்வநாதன் தமது குழுவினரைக் கொண்டு இன்னிசை விருந்து வழங்கினார். திரு டி. எம். சௌந்தரராசன், திரு சீர்காழி கோவிந்தராசன், திருமதி பி.

'இந்தியாவின் வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது, இவ்வளவு சிறப்பாகக் காந்தியடிகள் பிறந்த நாள் விழாவினைக் கொண்டாடியிருப்பார்களா? இனிமேலாவது கொண்டாடுவார்களா?' என்பது தான் அந்தக் கேள்வி!

அனேகமாக, 'இல்லை' என்பது தான் அதற்குப் பதிலாக இருக்கும்!

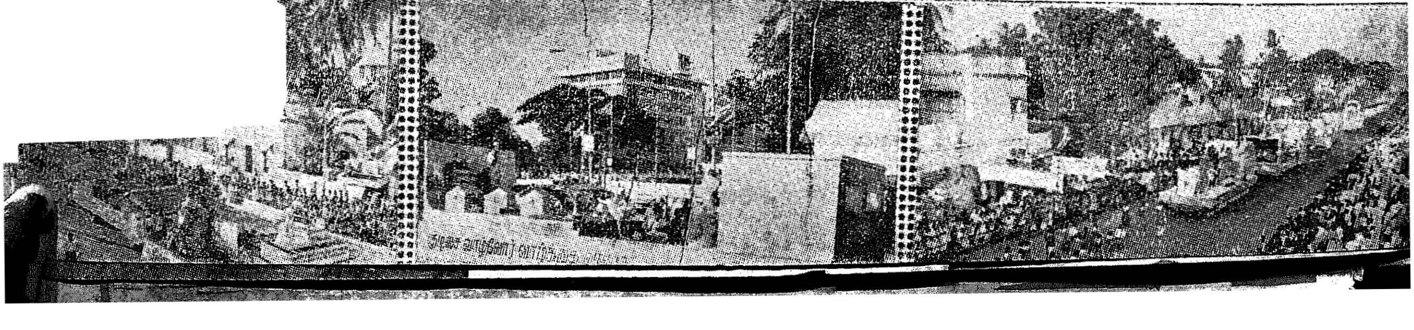

சிறு சேமிப்பு ஓர் ஒளிவிளக்கு
குல விளக்காம் உங்கள் மகன் கல்வி பெற....
திரு விளக்காய் உங்கள் மகள் மணவாழ்வு பெற....
பெருவிளக்காய் உங்கள் வருங்காலம் சீர் பெறவே....
ஒளிவிளக்காய் வழிகாட்டும் சிறுசேமிப்பு...
இன்றே உங்கள் அருகிலுள்ள
அஞ்சலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
இயக்குநர்
சிறு சேமிப்பு நிறுவனம்
சென்னை-9

எதிர்காலத்தை நோக்கி இன்ப ஊஞ்சலில்

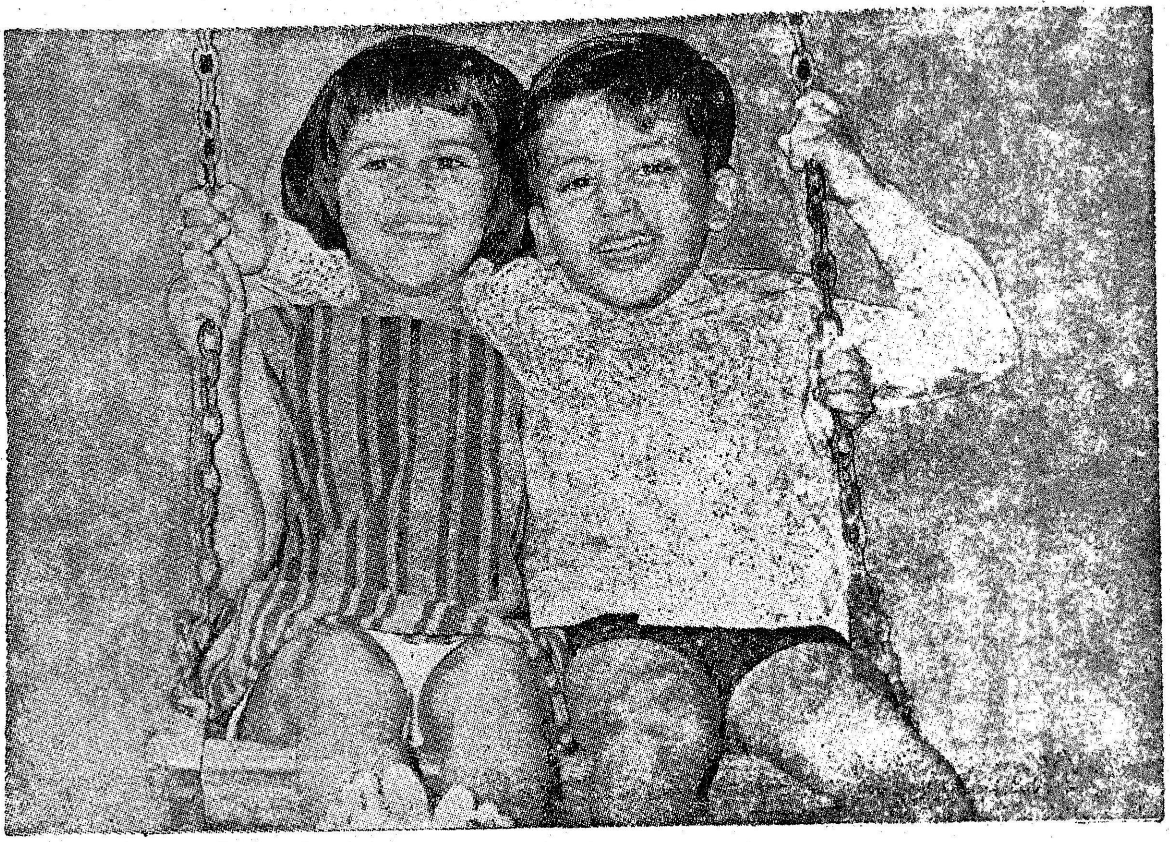

செல்வனும் செல்வியும்

வளமான வாழ்வு. எதிர்காலம் பற்றிய அச்சமில்லை. புன்னகையுடன் வருங் காலத்தை வரவேற்கக் காத்திருக்கும் இக்குழந்தைகளுக்கு மட்டும் இந்த இன்பச் சூழ்நிலை எப்படி வந்தது ? பிறக்கும் போதே அதிர்ஷ்டத்தை அணைத்துக் கொண்டா பிறந்தனர் ? இல்லை.

வருமுன் காக்கும் வகையறிந்த இவர் தம் பெற்றோர், திட்டமிட்டுப் பொருளைச் சேர்த்தனர், திட்டமிட்டே குடும்பத்தைக் காத்தனர். வருவாய் குறைவாக இருப்பினும், குடும்பம் விரிவாகவில்லை. திட்டமிட்ட குடும்பமே தெவிட்டாத இன்பம் என்பதை உணர்ந்து போற்றினர் ; பின்பற்றினர்.

உங்கள் இன்பமும் உங்கள் குழந்தைகளின் வருங்கால இன்பமும் உங்கள் கரத்திலேயே உள்ளது. திட்டமிட்டுக் குடும்பத்தை அமையுங்கள். மட்டில்லா இன்பம் பெறுவீர்கள்.

தமிழகத்தில பதது லடசம் பேர் குடும்ப நலத் திட்டத்தால் பயனடைந் துள்ளனர். வளமிக்க நிறைவாழ்வும் எழில் குன்று இன்னுடலும் பெற்று மகிழ்கின்றனர். பெற்றோரும் குழந்தைகளும் இனிமைமிக்க எதிர் காலத்தை இப்போதே அமைத்துக் கொண்டனர்.

உங்கள் வாழ்வையும் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தையும் பாழ்படுத்திட வேண்டாம் ; பாதுகாத்திடுங்கள் ! உங்கள் மருத்துவரைச் சந்தியுங்கள் ; நண்பர்களிடம் கேளுங்கள் !

குடும்ப நலத் திட்டப் பணியகத்திற்குச் செல்லுங்கள். பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் கனிவு காட்டுவர்; கருத்துரை தருவர்; கருவிகளும் கிடைக்கும்; பயன் பெறுக !

திட்டமிட்ட குடும்பம் தெவிட்டாத இன்பம்

வெளியீடு: இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு செய்தி விளம்பரத்துறை, சென்னை-9

கள். எந்தப் பொருள் வேண்டுமானாலும் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கும். அங்கே..! அந்த 'மாடலில்' நம்நாட்டில் சிறப்பங்காடிகள் தோன்றியுள்ளன. தமிழகத்தில் நடைபெறும் கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடிகளிலே கோவை 'சிந்தாமணி' தலை சிறந்து விளங்குகிறது. 'சிந்தாமணி'யில் ஒரு நாளைக்கு என்ன விற்பனையாகிறது தெரியுமா? கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மட்டும் மொத்த விற்பனை 36 இலட்சம் ரூபாய்! வாரத்தில் செவ்வாய்க்கிழமை விடுமுறை போக மற்ற நாட்களில் கடந்த ஆகஸ்ட் மாத மொத்த விற்பனை 36 இலட்ச

"சிந்தாமணிச்சிறப்பங்காடியில் வாங்குபவர்களின் பணம் சிந்தாமல், சிதறாமல் செலவாகிறது"

கோவை நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் சிந்தாமணி என்பது பழகிப்போன ஒரு வழக்குச் சொல்லாக அமைந்துவிட்டது.

குடும்பம் குடும்பமாக 'சிந்தாமணி'யை நோக்கிச் செல்கிறார்கள்! 'சிந்தாமணி' செல்லும் பொழுது தங்களுடைய உறுப்பினர் அட்டையை மறக்காமல் எடுத்துச் செல்கிறார்கள்! மலிவான, நியாயமான விலை,

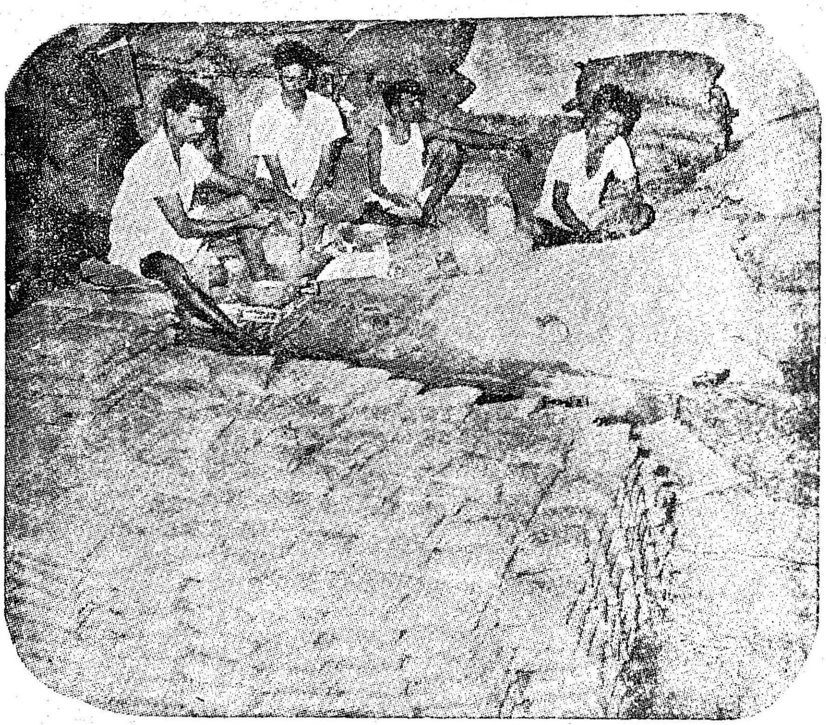

ரூபாய்! நாள்தோறும் ஒன்றே கால் இலட்சம் ரூபாய்க்குமேல் விற்பனையாகிறது!

இந்தச் சிந்தாமணிச் சிறப்பங்காடிக்கு மட்டும் ஏன் இவ்வளவு சிறப்பு? எப்படி இவ்வளவு பெரிய அளவில் வியாபாரம் நடக்கிறது? ஏன், மக்கள் சிந்தாமணியை நாடி இவ்வளவு பெருவாரியாக வருகிறார்கள்? சிந்தாமணி சீருடனும் சிறப்புடனும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருவதற்கு என்ன காரணம்?

ஒரே வரியில் இந்த வெற்றியின் இரகசியத்தை எடுத்துச் சொல்லி விடலாம்.

சீரிய கொள்முதல் கொள்கை— பொருள்களை விஞ்ஞான முறைப்படித் தரமான முறைகளில் சேகரித்து வைத்தல்—ஊழியர்களின் அயராத உழைப்பு—கனிவான வரவேற்பு—எல்லாப் பொருள்களும் ஒரே இடத்தில் கிடைப்பது—இவையே சிந்தாமணியின் வெற்றிக்குக் காரணம் என்கிறார் 'சிந்தாமணி'யில் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரியாக உள்ள திரு இராம. காசிநாதன்.

"இந்தச் சிந்தாமணிச் சிறப்பங்காடியில் மொத்தம் 16 பிரிவுகள் உள்ளன. (1) மளிகை, (2) அரிசி, (3) துணி வகைகள், (4) வாசனை அலங்காரப்பொருட்கள், (5) வீட்டு உபயோகத்திற்கான பொருள்கள், (6) காய்கறிகள், பழங்கள், (7) மருந்து, (8) முட்டை, (9) புத்தகம், (10) மின் சாதனங்கள், (11) மேஜை, நாற்காலி வகைகள் (12) பொம்மைகள், தோல் பொருட்கள் (13) விவசாய சேவா நிலையம், (14) இண்டேன் வாயு, (15) சிற்றுண்டிச் சாலை, (16) கார்களுக்கு வேண்டிய துணைக்கருவிகள் என்று மொத்தம் 16 பிரிவுகள் உள்ளன. கோவை காந்திபுரத்தில் சிந்தாமணியின் கிளை ஒன்று உள்ளது. அங்கு 10 பிரிவுகள் உள்ளன. மொத்த விற்பனையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மளிகைச் சாமான்களும், ஐந்தில் ஒரு பங்கு துணி வகைகளும் ஆகும்.. மளிகைச் சாமான்களும் துணி வகை மட்டும் மொத்தவிற்பனையில் பாதிஆகும். மற்றும் கல்வி நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள் நடத்தும் உணவு விடுதிகளுக்கு மாதக் கடன் தவணை முறையில் 'சிந்தாமணி' சரக்குகள் வழங்குகின்றது.

"சிந்தாமணியின் சிறப்புக்குச் சிறந்த காரணம் அதன் சீரிய கொள்முதல் கொள்கை. இங்குக் கொள்முதல், பின் முதலை உத்தேசித்துக் காலத்தே செய்யப்படுகிறது. எங்கு, எப்படி, எப்பொழுது, எவ்வளவு என்று தீர யோசித்துத் திட்டமிட்டுத் திறம்படச் சரக்குகள் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் "Efficient purchase is half sold" என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. கலப்படமற்ற தரமான பொருள்களே வாங்கப்படுகின்றன. எந்த இடத்தில் தரமான பொருள் நியாயமான விலையில் கிடைத்தாலும், கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றது. முடிந்த வரையில் எல்லாப் பொருள்களும் உற்பத்திக் கேந்திரங்களிலோ அல்லது உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்தோ நேரிடையாகவே வாங்கப்படுகின்றன. இடைத்தரகர்கள் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். பொருள்கள் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நுகர்வோர் (consumers) கைக்கு நேரிடையாக மாறுகிறது.

"மலிவு விலை என்பதைப் பற்றி ஒரு விளக்கம் கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். நியாய விலை மலிவான விலையாக இருக்க

"பொருள்கள் வாங்கும் உறுப்பினர்களுக்கு இரண்டு சத விகிதம் கழிவுத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது.

"1969-70-ல் மட்டும் இப்படிப் பொருள்கள் வாங்கியதில் கழிவுத் தொகை என்ற வகையில் ரூ. 3,67,869 கொடுக்கப்பட்டுள்ளது!

"சிந்தாமணி தொடங்கி மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. 1969-70-ல் மட்டும் நிகர லாபம் 4·49 இலட்சம் ரூபாய்! இன்று வியாபாரம் பெருமளவில் நடைபெறுகிறது. 2—9—1970 அன்று மட்டும் சிந்தாமணி (கிளை உட்பட) மொத்த வியாபாரம் எவ்வளவு தெரியுமா? இரண்டு இலட்சத்து பதின்மூன்றுயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எழுபத்தைந்து ரூபாய்! உறுப்பினர்கள் அதிகமாகச் சேர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றனர். 30—6—1970 அன்றுள்ள நிலையில் 17,521 உறுப்பினர்கள் சேர்ந்துள்ளார்கள். உறுப்பினர்கள் பங்கு மூலதனம் ரூ.1,80,380. 'பி' வகுப்பு உறுப்பினரின் பங்கு ஒன்றின் மதிப்பு ரூபாய் பத்து.

"சிந்தாமணியின் மற்றொரு சிறப்பான பணி, விவசாயத்திற்கு வேண்டியவைகளை விற்பதுஆகும். சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகள் விவசாயக் கருவிகள், பொறுக்கு விதைகள், உரங்கள், மருந்துகள் முதலியவைகளை

நம்பிக்கையாகவும், மலிவாகவும் வாங்கிச் செல்கின்றனர்.

"திருமணம் முதலான சடங்குகளுக்குப் பொருள்கள் வாங்குவோருக்குக் கூடியவரையில் சாமான்கள் இலவசமாக ஏற்றிச் சென்று அவரவர் இல்லங்களில் இறக்கப்படுகின்றன. 'சிந்தாமணி' ஈட்டும் இலாபத்தில் ஒரு பகுதி உறுப்பினராய் சேர்ந்துள்ள வாடிக்கையாளர்களுக்குப் பங்கு ஈவுத் தொகையாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் ஒரு பகுதி, கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவ வசதி போன்ற சமுதாய நலக் காரியங்களுக்குச் செலவிடப்படுகிறது. "சிந்தாமணி"யின் இலாபம் மக்கள் நலனுக்கே செலவிடப்படுகிறது." என்கிறார் திரு. காசிநாதன்

சுருக்கமாகச் சொன்னால், 'சிந்தாமணி' வியாபாரத்தில் ஒரு நேர்மையான புதுப் பாதையையே வகுத்துக் கொடுத்துள்ளது என்றும், கூட்டுறவுத் துறைக்குச் சிற்சில நேரங்களில் ஏற்படும் கெட்ட பெயரை அடியோடு போக்கிவிட்டது என்றும் துணிந்து கூற முடிகிறது.

உன்னதமான பணி!

"....சாதாரண மனிதனை—கீழ்த்தட்டு மனிதனை—உயர்த்தும் பணியில் நாம் எங்கிருந்தாலும் ஈடுபட வேண்டும். அந்த மனிதன்தான் இந்த நாட்டின், பிற நாடுகளின், முதுகெலும்பாய் இருப்பவன். இந்த மனிதன் தனக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியை உணர்ந்து கொள்ளத் துவங்கி விட்டான். அதன் விளைவாகக் கிளர்ச்சிகளும், மோதல்களும் ஏற்படுகின்றன.

உறுதி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—நாம் பின் தங்கப் போவதில்லை. நமது சாமான்ய மனிதனை இடர்ப்பாடான நிலையில் விட்டுச் செல்லப் போவதில்லை.

கண்ணியமிக்க பரம்பரையின் வழித் தோன்றல்களாகிய நீங்கள்தான் இந்த உன்னதமான பணிக்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்கள். இந்தப் பணியில் நீங்கள் காணும் வெற்றியில்தான், இந்த நாட்டின் எதிர்காலமே இருக்கிறது.

புன்னகை பூக்கும் நிலம் நோக்கும் ஏழை மனிதனை—குடிசையில் வாழும் சாமான்ய மனிதனை—தனது குழந்தைகள் எதிர்காலம் பற்றி ஏங்கும் மனிதனை முன்னேற்றும் புனிதப் பணியில் ஈடுபட வாரீர்."

பேரறிஞர் அண்ணா.

[அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரை. 18-11-1967.]

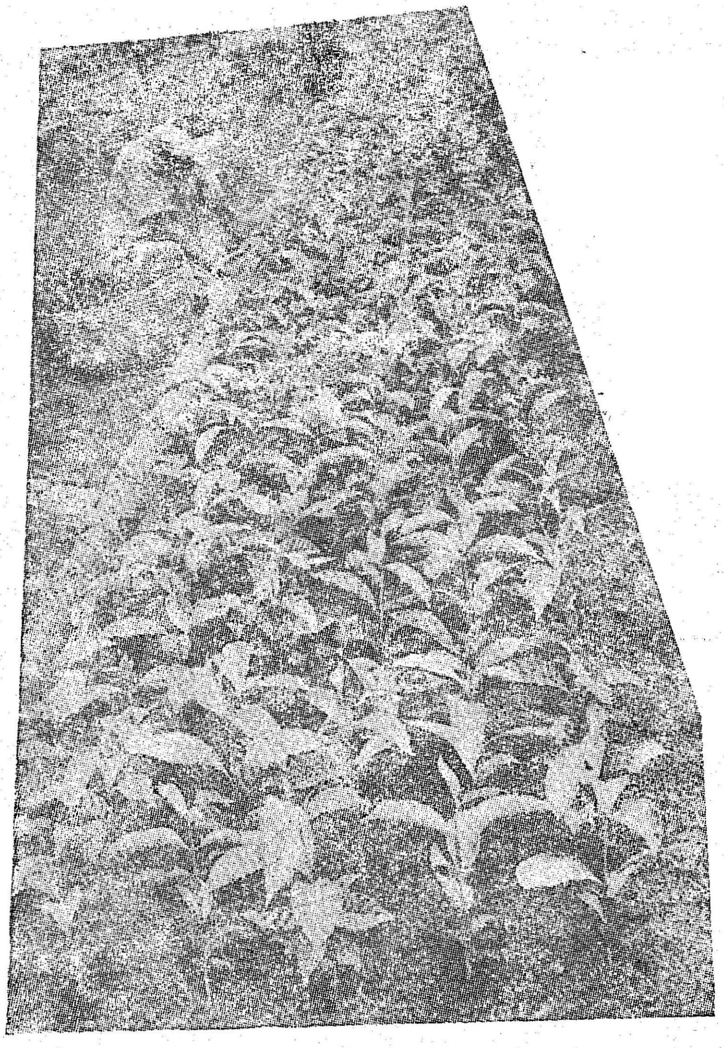

உயர்ரகக் காப்பிச்செடி நாற்றங்கால்.

இலை உதிர் நோய்.

பொதுவாக காப்பிச் செடிகளை 'இலை சீர்கேடு நோய்' தாக்குவது உண்டு. இந்த நோய் வந்தால் முதலில் இலைகள் உதிரும். அதன் பின் படிப்படியாக பலன் தருவது நின்று விடும். 1868-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் இலங்கையிலுள்ள காப்பித் தோட்டங்களில் பரவியது. பின் கீழ்த்திசை நாடுகளைப் பாதித்தது. இந்த நோய், பொதுவாக கென்ட் என்ற பழைய ரக காப்பிச் செடிகளையே தாக்குகிறது.

எனவே இந்த நோய் வந்து விட்டால் காப்பி மகசூலை அது பெரிதும் பாதிக்கும். இதற்காக, காப்பி வாரியத்தினர், ஏற்காட்டில் ஒரு ''காப்பி செயல்முறைப் பண்ணை''யை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். 21 ஏக்கர் உள்ள இந்தப் பண்ணையில் இலை சீர்கேடு நோய் தாக்காத எஸ். 795 என்ற புதிய ரக காப்பிச்செடியை கண்டு பிடித்துள்ளனர். இதற்கான பொறுக்கு விதைகளைப் பண்ணையிலே முளைக்கப் போட்டு காப்பி நாற்றுக்களை வளர்த்து தோட்டக்காரர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுக்கின்றனர்.

100 செடிகள் ரூ 22·50க்கு விற்பனையாகும். இந்தச் செடிகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. ஏனெனில் 'இதில் நோய்த் தடுப்புச் சக்தியிருப்பதோடு நன்றாக வளர்ந்து அதிக பலன்தரக் கூடியது. அதனால் இந்த நாற்றுக்களை லாரி லாரியாக வாங்கிச் செல்கின்றனர் காப்பித் தோட்டக்காரர்கள். பழைய கென்ட் ரகக் காப்பிச்செடிகளைப் பயிரிட்டவர்கள் படிப்படியாக இந்தப் புதிய ரகச் செடிக்கு மாற்றி வருகிறார்கள்.

40 ஆண்டுகள் பலன் தரும்.

காப்பிச் செடி நட்டபின் நாலாவது ஆண்டில் பலன் தரத் தொடங்கும். தொடர்ந்து 40 ஆண்டுகள் பலன் தரும்.

செடிகள் மரம் போல் மேலோங்கி வளர்ந்தால் அதிகப் பலன் தருவதில்லை. எனவே மேல் நோக்கிச் செல்லும் தளிரைக் கிள்ளி எடுத்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாகச் செடியின் பக்கவாட்டில் பல கிளைகள் விடுகின்றன.

குறளகம் சென்னை.1
கதர்-கைத்தொழில் அங்காடி
தொலைபேசி எண்கள்: 26762 21552 21553
கைவண்ணப் பொருள்களின் களஞ்சியம்
உங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாமே இங்கே கிடைக்கும்

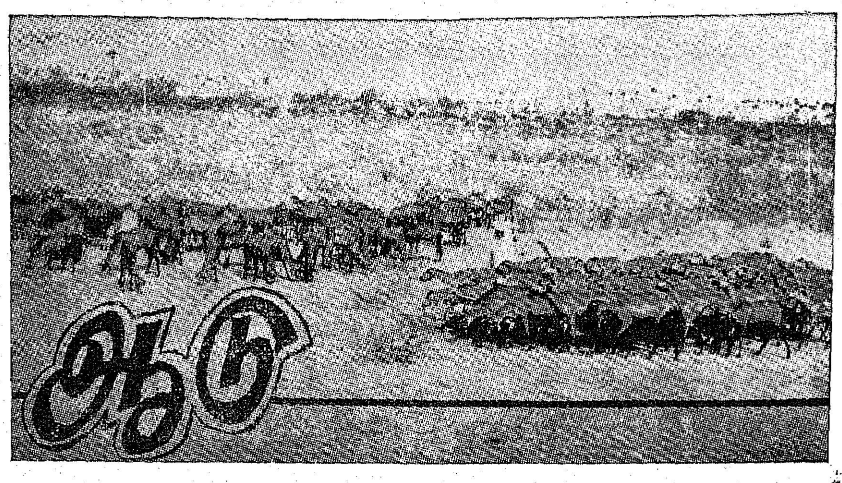

திருநெல்வேலியிலிருந்து குற்றாலம் செல்லும் சாலையில் ஆறாவது மைலில் அமைந்திருக்கும் ஊர் அபிசேகப்பட்டியாகும்.

அதனை மேம்போக்காக நோக்குவார் யாருக்கும் அங்கு ஓர் ஊர் இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. காரணம், அங்கே கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை தெரிவது வரண்ட பெரிய நிலப்பரப்பும், விட்டு விட்டுக் காணப்படும் காட்டு மரங்களுமாகும். சாலையின் வலது பக்கத்தில் தொடங்கி வடமேற்காக உள்ள மேட்டுப்பாங்கான இடம்வரை அமைந்துள்ள 2,080 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில்தான் திருநெல்வேலி மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணை அமைந்துள்ளது.

கால்நடைகளே நமக்குப் பாலைத் தருகின்றன. அப்பாலைக் கொண்டுதான் மக்கள் கடவுளுக்கு அபிசேகம் செய்வது வழக்கம். அபிசேகப்பட்டி என்ற பெயர் இருந்ததால் கால்நடைப் பண்ணை அமைந்ததோ, அல்லது பால்வழங்கும் கால்நடைப் பண்ணை அமைந்ததால் அவ்விடத்திற்கு அபிசேகப்பட்டி என்ற பெயர் வந்ததோ என எண்ணி வியக்குமாறு இதிலே எதிர்பாராத ஒற்றுமை நிலவுகின்றது.

இங்குள்ள கால்நடைப் பண்ணையில் செம்மறியாடு, மாடு, பன்றி, கோழி ஆகியவைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இம்மா[illegible]த்திலேயே முதன் முதலில் [illegible]க்கப்பட்ட ஒரூர் கால்[illegible]ணை எண்ணிக்கையில் [illegible]ம், பரப்பளவில் அபிசேகப்பட்டிப் பண்ணை மிகப் பெரியதாகும். இப்பெரும் பரப்பில் கட்டடங்களும், பாதைகளும் 50 ஏக்கர் பரப்பளவை உட்கொண்டுள்ளன. வடக்கிலிருந்து கிழக்காகச் சரிந்திருக்கும் நிலப்பரப்புப் பெரிதும் கரிசல் வாகாகவே உள்ளது. மழைக் காலங்களில் உண்டாகும் காட்டாறுகளால் இரண்டு இடங்களில் மண் அரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் பெய்யும் மழையின் சராசரி அளவு 25''. இயற்கையான குளம், குட்டைகள் இங்கே இல்லை எனினும், குறைந்த நீரைக்கொண்டுள்ள கிணறுகள் பாசனத்திற்கு உதவுகின்றன. மேல் பரப்பில் சில அங்குலம் தவிர பெரும் பகுதி கற்பாறையாய் அமைந்துள்ளது. இதில் கால் நடைகளுக்கான தீவனங்கள் சிறிது பயிரிடப்படுகின்றன. அருகில் அமைந்துள்ள மழை நீர்த் தேக்கம் இங்குள்ள கால்நடைகள் குளிப்பாட்டப்படவும், நீர் அருந்தவும் பயன்படுகிறது.

உயர் ரகக் கால்நடைகளை அதிகம் உற்பத்தி செய்து, வட்டாரக் கால்நடைப் பண்ணையினை உயர்த்துவதே இப்பண்ணை தொடங்கியதன் நோக்கமாகும்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 15—4—1964-ல் இப்பண்ணை தொடங்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இது கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களிடம் இருந்த கால் நடைகளைக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. இதற்கான நிலத்தை வழங்கியவர் ஒரு திவான் என்று கூறப்படுகிறது. பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாக அது மூடப்பட்ட காலை மாநில அரசு தலையிட்டு, பண்ணைக்கான கட்டடங்களோடு கூடிய நிலப்பரப்பை எடுத்துக் கொண்டது. அதனை அடுத்து, உணவு விவசாயத் துறையினால், கோழி வளர்ச்சிப் பண்ணை ஒன்று தொடங்கப்பட்டு 23—3—1965-லிருந்து தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன் 1—2—1965 முதல் செம்மறி ஆட்டுப்பண்ணை ஒன்றும் செயல்படத் தொடங்கியது. இத்தீவிரத் திட்டத்தின்கீழ்த் தொடங்கப்பட்ட மூலக்கரைப்பட்டி ஆட்டுப்

கும் சங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு மக்களுக்கு விற்பனை செய்யப் படுகிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் விரும்பி உட்கொள்ளுவது வெள்ளைப் பன்றி மாமிசமாகும். அதில் காரணமில்லாமலும் இல்லை. வெள்ளைப் பன்றியின்ஊன் உடலுக்கு மிகுந்த குளிர்ச்சியைத் தருவதோடு, நிறைய கொழுப்புச் சத்தை அளிக்கின்றது. வெள்ளைப் பன்றி, நாட்டுப் பன்றியைப் போலல்லாது முற்றிலும் காய்கறி, புல் இவைகளையே உண்ணுகின்றது. ஒவ்வொரு பன்றியும் ரூ. 500-க்கு மேல் விலையாகின்றது. இத்தகைய விலையுயர்ந்த வெள்ளைப் பன்றிகள் 63 இப் பண்ணையில் இருக்கின்றன. இதன் உபயோகம் இத்தகு உயர் இனப் பெருக்கத்தை ஊக்குவிப்பதே ஆகும்.

அறிவியல் பெரிதும் வளர்ந்துள்ள இன்றும் விலங்குச் செல்வம் நமது நாட்டில் கிராமப் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்று விளங்குகின்றது. கால்நடைப் பிரச்சினை நம் நாட்டில் வளர்ந்திருக்கின்ற நிலையிலும், தமிழ்நாடு அரசு அதிலிருந்து விடுபட இது போன்ற பல கால்நடைப் பண்ணைகளைப் பல மாவட்டங்களிலும் இன்று சிறப்புறச் செயல் படுத்தி வருகின்றது. தமிழகத்தில் தற்போது ஏறத்தாழ 1 கோடி மாடுகளும், 25 லட்சம் எருமைகளும், 80 லட்சம் செம்மறியாடுகளும், 114 லட்சம் கோழிகளும் இருக்கின்றன. கால்நடைகளின் முன்னேற்றத்தில் தான் கிராமங்களின் பொருளாதார முன்னேற்றம் இருக்கின்றது என்பதை நம் அரசு உணர்ந்து துரிதமாய்ச் செயல்படுகின்றது. கிராமங்கள் முன்னேறினால் தானே நாட்டுப் பொருளாதாரம் வளரும்? அப்போதுதானே அரசியல் விடுதலை பெற்ற நம் நாடு பொருளாதார விடுதலை பெற்றதாகும்.

1965-ஆம் ஆண்டில் 99 கோழிகளைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பண்ணை இன்று 3,543 கோழிகளைக் கொண்டுள்ளது.

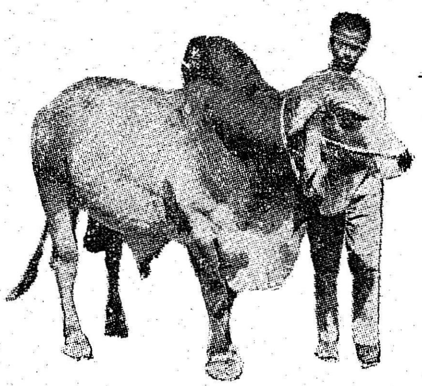

இத்தொகை இதன் துரித வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. கோழிகளை வளர்ப்பது போன்ற கடினமான வீட்டுப்பணி வேறெதுவும் இல்லை என்பதை இத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளவர் அறிவர். இந்தப் பண்ணையில் 'ஒய்ட் லெக்கான்' என்னும் உயர் இனக் கோழிகள் அதிகமாக உள்ளன. சமாதானத்தின் தூதுவர்கள் போல் அவைகள் காட்சியளிக்கின்றன. இங்குள்ள கோழிகள் பொதுவாக இரண்டு வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒன்று இனவிருத்திக்குப் பயன்படுவனவாகும்; மற்றொன்று உணவுப் பொருளாக உபயோகிக்கும் முட்டைகளைத் தருவதாகும். வயதடைந்தவுடன் பெண் கோழிகள், தாமே ஆண் சேர்க்கையின்றி முட்டையிடும். அம்முட்டைகள் குஞ்சுகளைத் தர முடியாது. இனச் சேர்க்கையால் உண்டாகும் முட்டைகளே குஞ்சுகளைத் தரும். 'இன்குபேட்டர்' என்னும் இயந்திரத்தைக் கொண்டு செயற்கை முறையில் குஞ்சு பொரிக்கப்படுகிறது. ஏறத்தாழ 96° எப். உஷ்ண நிலையில் வைத்திருந்தால் சரியாக 21-வது நாள் குஞ்சு வெளியாகின்றது.

1970-ஆம் ஆண்டில் இதுவரை சேகரிக்கப்பட்ட முட்டைகள் 72,844 ஆகும். இதில், இப் பண்ணையில் உள்ள இன்குபேட்டரில் குஞ்சு பொரிக்க வைக்கப்பட்ட முட்டைகளின் எண்ணிக்கை 12,604. இதிலிருந்து வெளி வந்த குஞ்சுகள் 7,087. பொது மக்களுக்கு உணவிற்காக விற்கப்பட்ட முட்டைகள் 50,577. வெளியார் பண்ணைக்குக் குஞ்சு பொரிப்பதற்காக விற்கப்பட்ட முட்டைகள் 3,211. இப் பண்ணையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் கோழி வளர்ப்பை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இங்கிருந்து உயர் இனக்கோழிகளை, இனவிருத்திக்காக மக்களுக்கு விற்கின்றனர். உணவிற்காகவும் முட்டைகள் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்கின்றனர்.

டிக்கெட் பரிசோதகர்: ஏனய்யா! ரயிலிலே பிரயாணம் செய்யணும்னு டிக்கெட் எடுக்கணுங்கிறது தெரியாதா?

பிரயாணி: அது தெரியும் சார்! ஆனா நீங்க இந்த வண்டியிலெ வருவீங்கங்கிறது தெரியாது.

டாக்டர்: காலிலே எப்படி அடி பட்டுது . . . ?

அடிபட்டவர்: மனைவியை உதைக்கிறதா நினைச்சு கனவிலெ கட்டில் காலெ எட்டி உதைச்சுட்டேன் . . !

"அப்பா! கைத்தறிப் பொருட்காட்சிக்குப் போகலாம்பா!" செல்வ மகளின் அன்புக் கோரிக்கையை அவரால் தட்ட முடியவில்லை.

அன்றுதான் கிடைத்த தீபாவளி ஊக்க ஊதியம் 'சரி' என்று சொல்ல அவருக்குத் தெம்பைக் கொடுத்தது.

உள்ளே எட்டிப் பார்த்தபடி "என்ன மரகதம், பொருட்காட்சிக்குப் புறப்படுகிறாயா?" என்று மனைவியிடம் கேட்டார். மகளைத் தூண்டி விட்டதே மரகதம் தானே! இருக்கிற புடைவையில் நல்லதாக ஒன்றைக் கட்டிக் கொண்டு தயாராக நின்றாள்.

கை வீசியபடியே அவர்கள் கைத்தறிப் பொருட்காட்சிக்குச் சென்றனர்.

வண்ணக்குழல் மின் விளக்குகள், செவிக்கினிய இசைப் பாடல்கள், பொருட்காட்சிக்கு வருவோரின் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் விருந்தளித்துக் கொண்டிருந்தன.

காரிலே வந்திறங்கும் காரிகைகள்; கரம் இணைத்துச் செல்லும் புது மணமக்கள்; மனத்திலே நிறைய ஆசையும் கையிலே கொஞ்சம் பணமும் வைத்துக் கொண்டு எதை வாங்குவது என்று தெரியாமல் தனது பெரிய குடும்பத்துடன் திண்டாடும் சம்சாரி; இத்தனையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு சுற்றி வரும் இளைஞர் கூட்டம்.

விற்பனைக்கு அனுப்ப நூற்கண்டுகள் தயார்.

இப்படிப் பலரக மாந்தர் பொருட்காட்சி அரங்குகளை மொய்த்தபடி இருந்தனர்.

மரகதம்மாள் குடும்பத்தினரும் இந்த மக்கள் வெள்ளத்துடன் வந்து கலந்தனர்.

எந்தக் கடைக்குப் போகலாம் என்று அவர்கள் சிந்திக்கு முன் எதிரே 'அம்மாப்பேட்டை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்' என்ற பெரிய பெயர்ப் பலகை அவர்களைக் கவர்ந்தது. எத்தனை ரகமான துணிகள்!

'டுபைடு', 'புல்வாயில்' என்று சொல்லப்படும் மெல்லிய மில் துணிகளையும் மிஞ்சும் வகையில் அழகிய சேலைகளும், ரவிக்கைத் துணிகளும் அங்கு அலங்கரித்து நின்றன. 60 இழை, 80 இழை, 100 இழை சேலைகளும், வேட்டிகளும் அதில் விரவிக்கிடந்தன.

ஆமாம்! எந்த ஊரில் பொருட்காட்சி நடந்தாலும், அங்கு இந்த அம்மாப்பேட்டை கைத்தறித் துணிகள் முதலிடம் பெறுவதைக் கண்டிருக்கலாம்.

புகழ்பெற்ற இந்த அம்மாப்பேட்டையின் மகுடம் போல் அமைந்திருக்கிறது, சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலை.

நுழைவாயிலைத் தாண்டியதும் அழகிய பூஞ்செடிகள் நம்மை வரவேற்கின்றன. பூஞ்செடிகளைத் தாண்டி எழிலான கட்டடத்தில் அமைந்திருக்கிறது ஆலை. ஆலையின் அழகினைப்போல் உட்புறமும் சுத்தமாக, சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு பெரிய இயந்திரம் மூன்று வகைப் பருத்திகளை ஒன்றாக இணைக்கிறது. தூசிகளைத் தனியே நீக்குகிறது.

அடுத்த கூடத்திலுள்ள 28 இயந்திரங்கள் இந்தப்

15 லட்ச ரூபாய்த் திட்டமிது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுக்குள் இத்திட்டம் செயல் படுத்தப் படும்.

இந்தத் திட்டம் வந்ததும் இங்கு நூற்ற நூல்களைப் பாவு போட்டு நூலுக்குப் பதிலாகப் பாவாகவே நெசவாளர்களுக்கு வழங்குவோம். சாதாரணமாக நெசவாளர்கள் போடும் பாவு 120 மீட்டர்தான் அதிக அளவு இருக்கும். ஆனால் இந்தப் பாவுகளை, விசைத்தறி களுக்குத்தான் பயன்படுத்த முடியும். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழகத்தில் சுமார் 12,500 விசைத் தறிகள் ஏற் படுத்தத் திட்டமிருக்கிறது. இதில் குறைந்தது 1,000 விசைத் தறிகளுக்காவது இந்த ஆலையிலிருந்து பாவு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேறி னல், இப்போதிருக்கும் நாலு வழி முறை மாறி, நாம் நூற்கும் நூல்களை நமது நெசவாளர்களே, பயன்படுத்தித் துணி நெய்து, நெசவாளர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் மூலம் துணிகளை விற்பனை செய்யும் முறை வரும். இது ஜப்பான் நாட்டில் நடைமுறை யில் இருக்கும் முறை.''

''ஆமாம்! இங்கு எத்தனை பேர் பணியாற்றுகிறார்கள்?'' தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேட் டதும் இளைஞரான அந்த நிர்வாக இயக்குநர் முகத்தில் பூரிப்பு ஏற்படுகிறது.

''தொழிலாளர்களுக்கும் நிர் வாகத்தினருக்குமுள்ள நல்லுறவு இங்கிருப்பதுபோல் வேறெங்கும் நீங்கள் பார்க்க முடியாது. எங்கள் தொழிலாளர்கள் அவ்வ ளவு சுமுகமாகப் பணியாற்று கிறார்கள்.

''மொத்தம் 344 பேர்கள். 8 மணி நேரம் வேலை வீதம் 3 ஷிப்ட் நடைபெறுகிறது. முன்பு, வாரத்திற்கு 6 நாள் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. 1969 ஆகஸ்ட் முதல், வாரத்தில் 7 நாட்களும் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தேசீய விடுமுறை நாட்களில் மட்டும் மில் ஓடாது. மற்ற நாட்களில் தொடர்ந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.

''இங்கு குறைந்த சம்பளம், அதாவது சுத்தம் செய்யும் தொழிலாளி பெறுவது ரூ. 205 என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங் களேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கத் திட்டமும் உள்ளது.''

''ஆலை லாபத்தில் தானே ஓடுகிறது?'' என்று முக்கியமான கேள்வியைப் போடுகிறோம்.

''ஓடுகிற ஒவ்வொரு நிமிடத் திற்கும் 2 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 3,000 ரூபாய் லாபம். ஒரு மாதத்திற்குச் சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய் கிடைக்கும். இந்த ஆலையில் இன்னும் 7,040 கதிர்கள் அதிகப்படுத்தலாம். (அதாவது தற்போது உள்ளதைப் போல் அரைப் பங்கு அதிகமாக) இதற்காக மத்திய அரசை அணுகியிருக்கிறோம். அவர்கள் உரிமம் (லைசென்ஸ்) கொடுத்தால், இன்னும் அதிக அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும், அதிக லாபமும் காட்டு வோம்!'' என்று அவர் முத் தாய்ப்பு வைத்தார்.

செயல் திறனோடு இயங்கும் இந்த ஆலையைப் பார்க்கும் போது நமது உள்ளம் மகிழ் வால் நிறைகிறது.

பார்க்.ஃபேர் பொருட்காட்சி

தமிழகத்து மக்களின் உள்ளங்களை எல்லாம் கவர்ந்திழுக்கும் பார்க்.ஃபேர் பொருட்காட்சி வழக்கம்போல் டிசம்பர் 23-ம் நாள் தொடங்கப்படுகிறது.

கடைகள், அரங்குகள் அமைக்க விரும்புவோர் உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

முதல் வகுப்புக் கடைக்கு வாடகை ரூ. 250.

இரண்டாம் வகுப்புக் கடைக்கு வாடகை ரூ. 200.

கடை 10 அடி நீளம் 10 அடி அகலம் கொண்டது.

மொத்த வாடகையில் 50 சதவீதம் முன்பணமாகச் செலுத்த வேண்டும்; கடை ஒதுக்கப்பட்டவுடன் மீதி 50 சத வீதத்தையும் கட்ட வேண்டும்.

ரேக்ளா விளையாட்டு, காவடி, கரகம், பொய்க்கால் குதிரை நடனம் ஆகிய இலவசக் காட்சிகள் பார்க்.ஃபேரின் தனிச் சிறப்பு.

65 ஆண்டுகளாக எண்ணற்ற மக்கள் கண்டுகளிக்கும் கண்காட்சி இது ஒன்றே.

விவரங்களுக்கு

அசன் அலி, ஆர். எஸ். கன்னையா, ஜே.பி.

கௌரவச் செயலாளர்கள்

எஸ். ஐ. ஏ. ஏ. லிமிடெட்

சென்னை-3.

இந்தியாவைக் காணவேண்டுமென வந்தவர்களின் தொகையே 52 சதவிகிதமாகும். பிற பயணிகள் மற்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் வழியில் இந்தியாவைப் பார்த்துச் சென்றவர்களே ஆவர்.

விமானம் மூலம் வந்தவர்கள் 83·9 சதவிகிதம். கடல் வழி வந்தவர்கள் 11·1 சத விகிதம். தரை வழியே வந்தவர்கள் 5 சத விகிதம்.

இந்தியாவுக்கு வருவோர்க்கு விமானப் பயணத் தொடக்கத்திற்கு ஏற்ற இடமாக டெல்லி முதலிடம் வகிக்கிறது. அடுத்த இடத்தைப் பம்பாய் பெறுகிறது. விரைவில் சென்னையிலும் சர்வதேச விமான நிலையம் அமைந்துவிடும். அதன் பிறகு நாமும் வெளிநாட்டுப் பயணிகளை அதிகம் எதிர்பார்க்கலாம்.

எல்லா நாட்டினருக்கும் விமானப் பயணமே விரும்பத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. வசதியும் விரைவும் உள்ளதால் விமானப் பயணமே எல்லாராலும் விரும்பப்படுவதாக இருக்கிறது.

இந்தியாவில் சுற்றுலாவினரை ஈர்க்கும் பெருநகரங்களில் முதன்மையானவை ஆக்ரா, கல்கத்தா, சென்னை, வாரணசி, ஜெய்ப்பூர் ஆகியவையாகும்.

தென்னகத்தில் அயல்நாட்டுச் சுற்றுலாக்காரர்களை மிகவும் கவருமிடங்கள் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக உள்ளன. அவைகளில் நம் அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

தொன்மை வாய்ந்த கோயில்கள்,

கலைக் கருவூலங்கள், வரலாற்றுச் சின்னங்கள்,

இயற்கை எழில் குலுங்கும் இடங்கள்

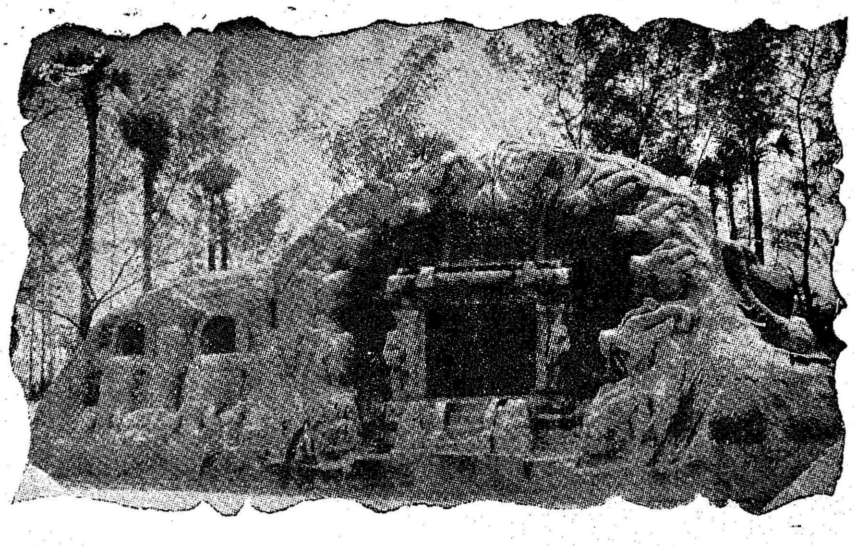

இப்படிப் பல்வேறு பகுதிகள் சுற்றுலாக்காரர்களைக் கவருவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

நம் நாட்டிலுள்ள 'சுற்றுலா' இடங்களுக்குப் போதிய விளம்பரமில்லை என்று பொதுப்படையாக ஒரு குற்றச்சாட்டு உண்டு. அதைத் தவறு என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. எனவே நம் நாட்டிலுள்ள சுற்றுலா இடங்களுக்கு உரிய விளம்பரங்கள் அளிக்கவேண்டும்.

சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் உறைவிடம், உணவு விடுதிகள் போன்ற சுற்றுலா வசதிகளைப் பெருக்கிட வேண்டும்.

சுற்றுலாத் தேவைகளை முற்றிலும் மறந்தோம் என்ற எண்ணத்தை மாற்றிடப் புதிய திட்டங்களை வகுத்து வருகிறது நம் அரசு.

சின்னஞ் சிறிய இத்தாலி நாட்டுக்குத் தனது புராதனப் பெருமையால் சுற்றுலா மூலம் கிடைக்கும் வருமானம், மிகப் பெரிய அமெரிக்காவில் சுற்றுலா மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைவிட அதிகம்.

இத்தாலி போன்று மிகுந்த பழமை வாய்ந்த-புராதனப் பெருமை மிக்க நம் நாடும் சுற்றுலா மூலம் மிகுந்த பொருளீட்ட வாய்ப்புக்கள் ஏராளம்! ஏராளம்!!

அவ்வாய்ப்புகளைச் சீரிய முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நம் நாட்டில் சுற்றுலாத் துறையை வளர்க்க வேண்டியது நம் கடமையாகும்.

அனைத்து இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் குழுவின் 14-வது கூட்டம் மதுரையில் இத் திங்கள் 17-ஆம் நாள் துவங்கி 21-ஆம் நாள் வரை நடைபெறவிருக்கிறது.

மைய அரசு சுற்றுலா அமைச்சர் திரு. கரன்சிங் தலைமையில் நடைபெறவிருக்கும் இக் குழுக் கூட்டத்தை மேதகு ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல்சிங் தொடங்கி வைக்கிறார்.

அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து, அனைத்து மாநில சுற்றுலா அமைச்சர்கள், சுற்றுலா இயக்குநர்கள், மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பங்கேற்கின்றனர்.

இந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கான முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய தொழிலதிபர் மகாலிங்கம் அவர்கள் ஒரு நாணயத்தைக் கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு "பூவா—தலையா—எது வேண்டும் ?" என்று கேட்கிறார். இரயில்வே 'பூ' வேண்டும் என்கிறது; இணைப்புப் பெட்டியினர் 'தலை' வேண்டும் என்கின்றனர்.

காசு விண்ணை நோக்கி எழுந்து மண்ணில் விழுகிறது.

'பூ'
இரயில்வே வென்றது !

முதல்வர் சொல்கிறார், "இது நாணயத்தால் தீர்மானிக்கப் பட்ட வெற்றி. ஆகவே நாணயமான வெற்றி" என்று! "தலை கேட்டவர்களுக்கு வெற்றிகிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால், தலை கேட்பது வன்முறையல்லவா ?" என்கிறார்.

அடுத்து இப்படிப் பல! விளையாட்டரங்கிலும் இந்த இலக்கிய மணமா என்று எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தேன். என் மகிழ்ச்சி மேலும் பெருகியது— மாலை செய்தி இதழ்களைக் கண்டதும் ! இனி 'சென்னை' என்றே வானொலியில் சொல்வார்கள் என்பதைப் படித்தேன்.

"இந்தப் 'பொல்லாத' மனிதர் எதனையும் விளையாட்டாகவே தொடங்கி, வினையாக்கிவிடுகிறாரே"—என்று எண்ணினேன். விளையாட்டு வினையாக வேண்டும் என்பது மேலும் பொருள் பொதிந்த உரையாக என் மனத்தில் பளிச்சிட்டது. அடிக்கடி இப்படி 'வினையாகட்டும்' என்று விரும்பினேன் !

பாடல் பெற்ற ஆறு

கூவத்தின் பழைய பெயர் 'கூகம்' என்ற உண்மை திருஞானசம்பந்தர் பாடலால் தெரிய வருகின்றது.

சென்னையில் இருந்து அரக்கோணம் செல்லும் இருப்புப் பாதையில் கடம்பத்தூர் புகை வண்டி நிலையத்தில் இருந்து தெற்கே ஆறு கல் தொலைவில் கூவம் என்று ஓர் ஊர் உள்ளது. இதற்குத் திருவிற்கோலம் என்றும் பழம்பெயர் ஒன்று உண்டு. தொண்டை நாட்டின் ஐந்து பெருங்கோயில்களில் ஒன்று இங்கு உள்ளது.

இவ்வூருக்கு அண்மையில் தான் கூவம் ஆறு ஓர் ஏரியில் இருந்து புறப்படுகின்றது. எனவே, இந்த ஆறும் கூவம் என்று பெயர் பெற்றது போலும் !

சோலைகள் சூழ்ந்த எழில் கொஞ்சும் ஊர் என்று திருஞானசம்பந்தர் இத்த ஊரை வர்ணிக்கின்றார்.

முந்தினன் மூவருள்
முதல்வன் ஆயினன்
கொந்துலாம் மலர்ப்பொழில்
கூகம் மேவினன்
அந்திவான் பிறையினன்
அடியர் மேல்வினை
சிந்துவான் உறைவிடம்
திருவிற் கோலமே

ஊர்ப் பெயர் கூகம் என்று உரைக்கப் பெறுவதால் அதைச் சார்ந்த ஆற்றுப் பெயரும் கூகம் என்றே அழைக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு தமிழ்ச் சான்றோர் ஒருவரின் திருவாக்கோடுதொடர்புடைய ஓர் ஆறு, சென்னை நகரில் இதுகாறும் நாற்றம் அடித்துக்கொண்டு இருந்தது. இதை நாற்றமெடுக்க விட்டு நமக்கென்ன என்று இருப்பது நம் முன்னோர்க்கு நாம் செய்யும் மரியாதை ஆகாது. மேலும், இது மக்கள் உடல் நலத்திற்குப் பெருந்தீங் குவிளைப்பிக்கும்.

இதை உணர்ந்து அப் பழம் பெரும் ஆற்றின் சீரமைப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு உள்ள தமிழக அரசைத் தமிழ்ச் சான்றோர் சார்பில் நின்று வாழ்த்துவோமாக.

(கு. சிவஞானம், எம்.ஏ.)

மையப் பக்கத்தில் மதுரைக் காட்சிகள்

அனைத்திந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் குழுவின் பதினான்காவது குழுக்கூட்டம் நடைபெறவிருக்கும் மதுரை மாவட்டத்தின் காட்சிகள்.

1. கோடைக்கானலில் உள்ள அருவி.
2. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்திலுள்ள ஒரு சிற்பம்.
3. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்தின் முழுமையான மேற்புறத் தோற்றம்.
4. அழகர் கோவில்.
5. பெரியாறு ஏரி தோற்றம்.
6. பெரியாறு மின்விசைநிலையம்.
7. வைகை அணை.
8. மீனாட்சி திருக்கல்யாண ஓவியம்.
9. மதுரை நகரிலுள்ள காந்தி மியூசியம்.
10. மதுரை மாரியம்மன் தெப்பக்குளம்.
11. திருப்பரங்குன்றம் ஆலயம்.
12. திருமலை நாயக்கர் மகால்.
13. பழனி மலைமீது செல்லும் மின்சார ஊர்தி.

மதுரைக் காட்சிகள்

MADURAI AND ENVIRONS

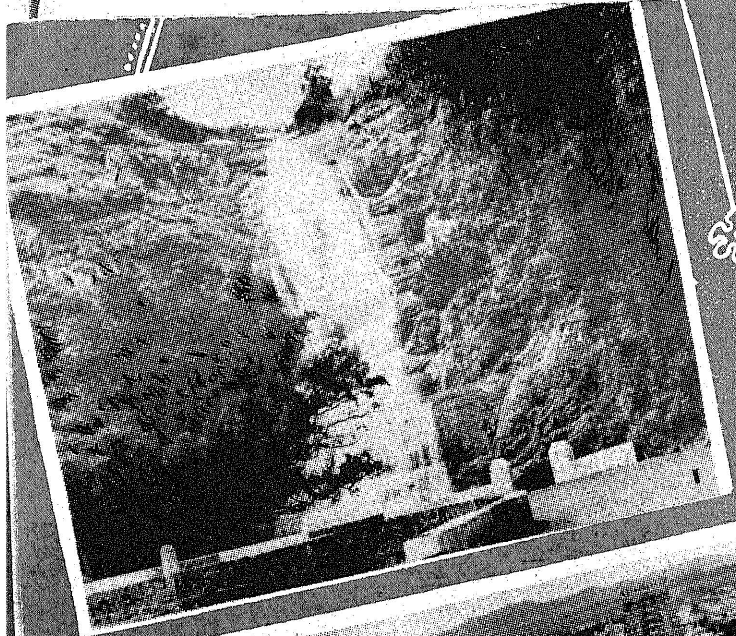

1

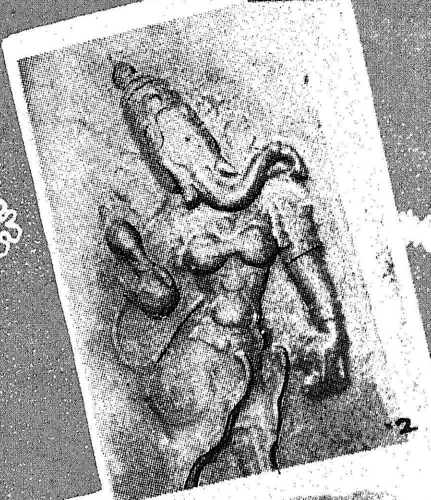

2

3

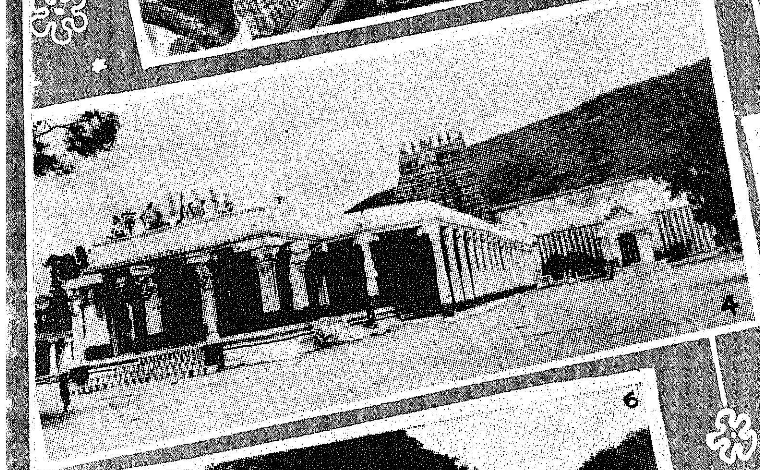

4

5

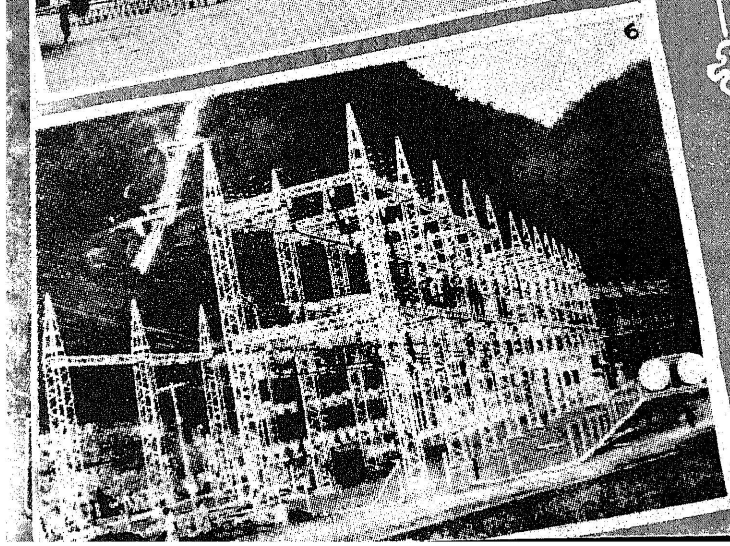

6

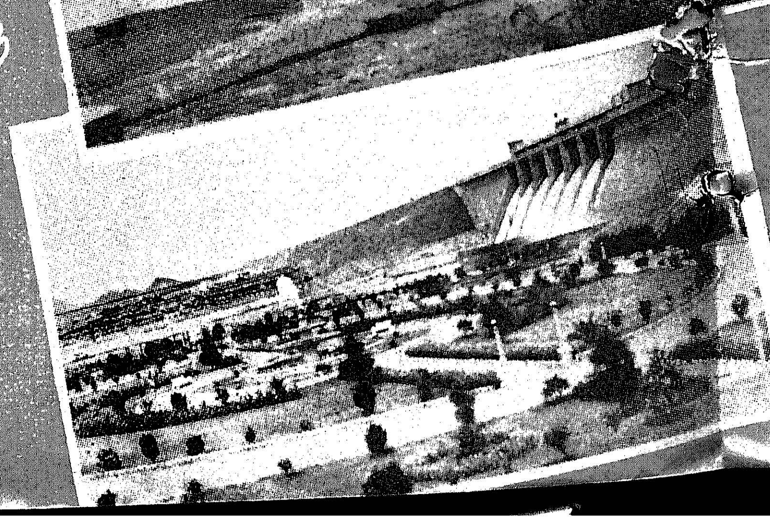

7

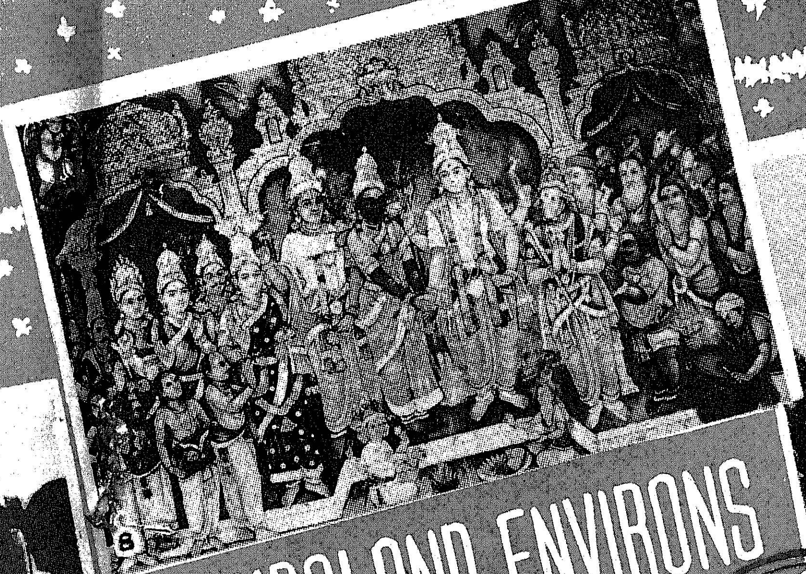

8

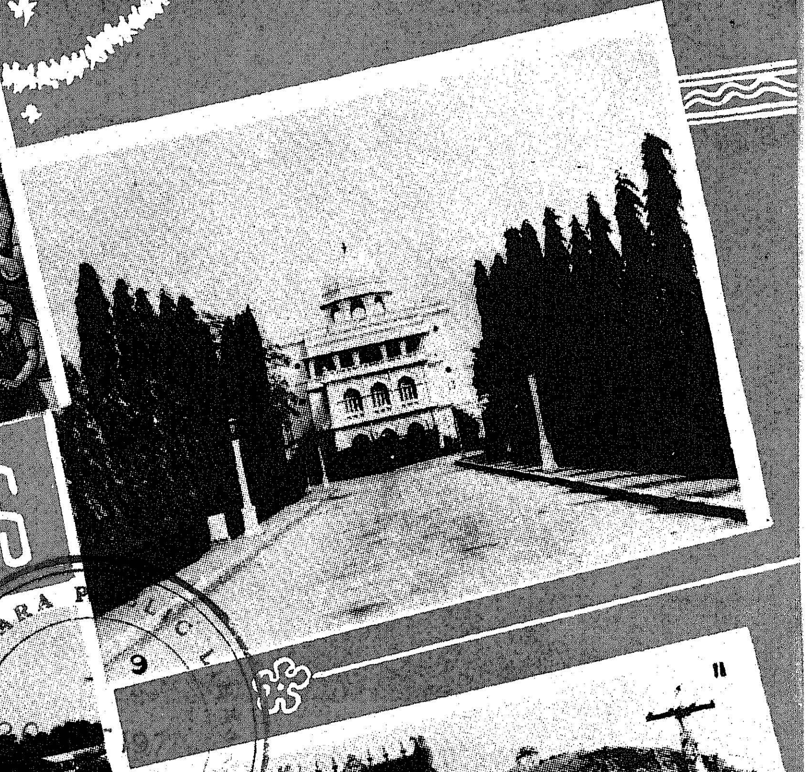

9

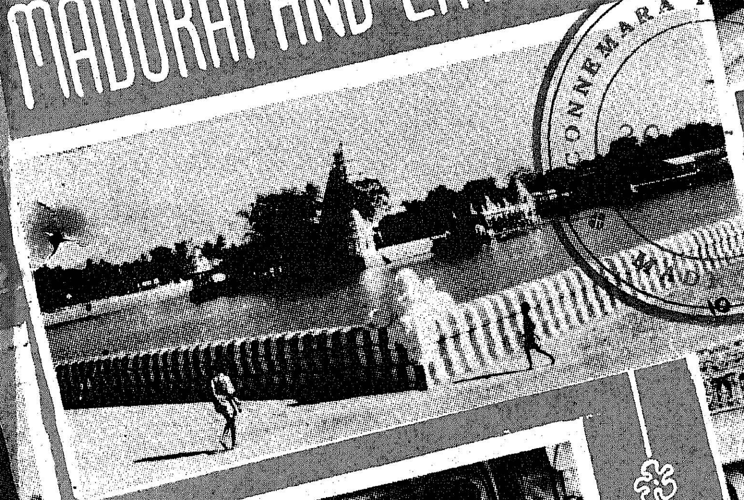

10

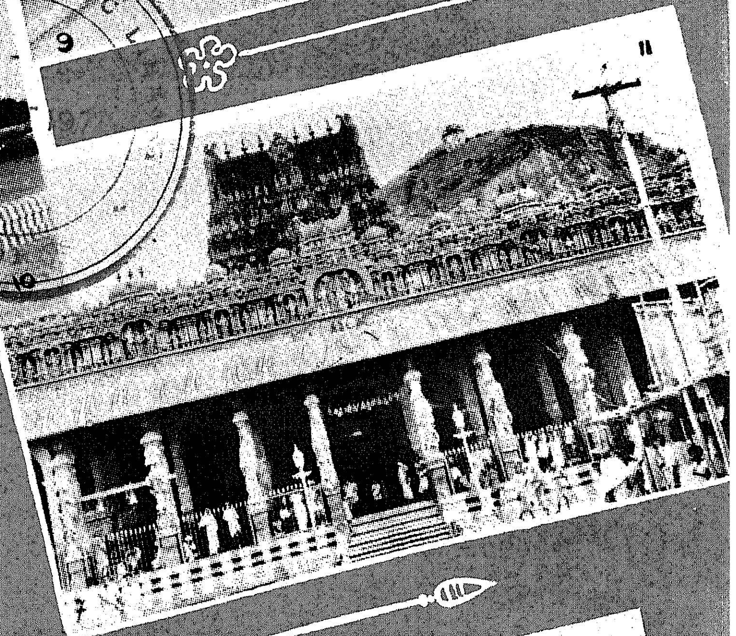

11

12

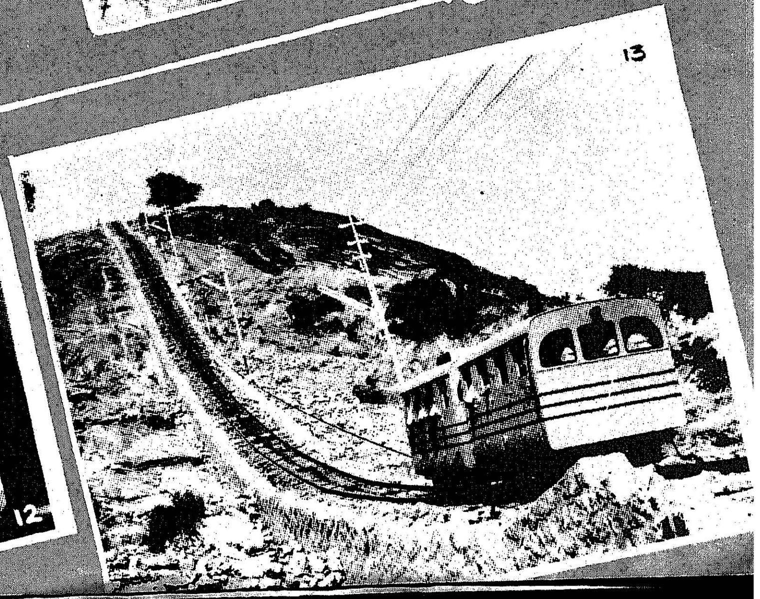

13

CONNEMARA PUBLIC

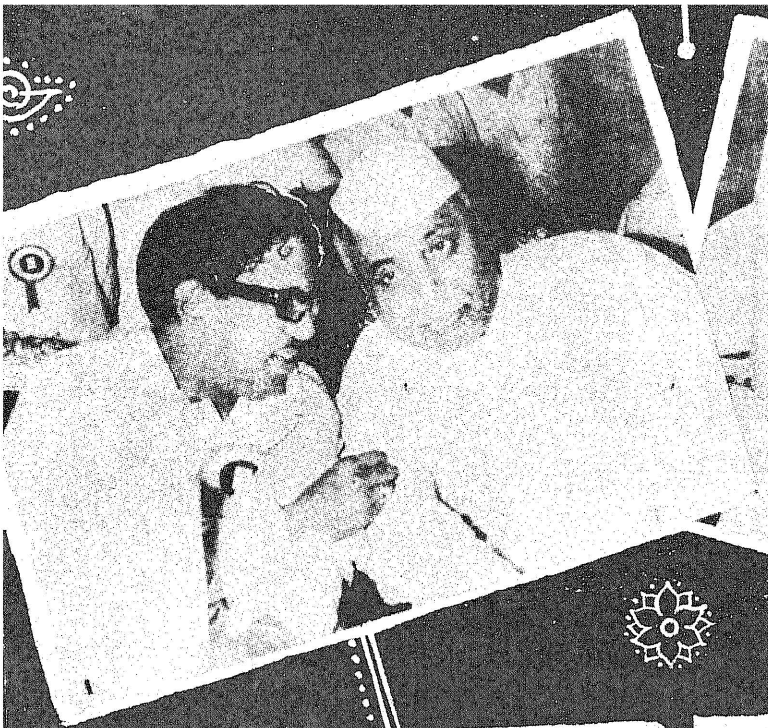

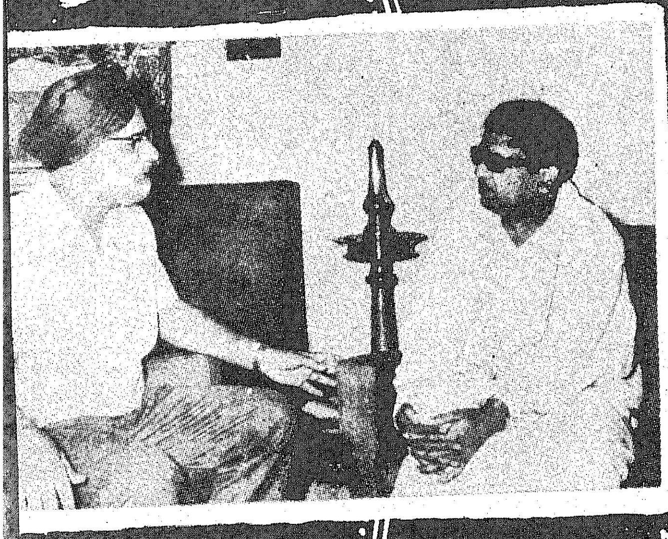

பட விளக்கம்

39-ஆம் பக்கத்தில்

1. திண்டுக்கல்லில் தந்தை பெரியார் உருவச்சிலையை முதலமைச்சர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள்.
2. மாநிலங்களின் நீர்ப் பாசனத் துறை மின்துறை அமைச்சர்களின் ஐந்தாவது மாநாட்டினை உதகையில் 24—9—1970 அன்று தமிழக ஆளுநர் துவக்கி வைத்தார். மைய அரசு அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களும் மாநில அமைச்சர்களும் உள்ளனர்.
3. 4, 5, 6, 7 படங்களில் சென்னையில் நடைபெற்ற சோவியத் நாட்டு கிராமிய நடனக் குழுவினரின் நடனக் காட்சிகளையும் குழுத் தலைவிக்கு, முதலமைச்சர் பரிசளிப்பதையும் காணலாம்.

42-ஆம் பக்கத்தில்

1. மைய அரசு நிதியமைச்சர் ஒய். பி. சவாண், தமிழக முதல்வர், சென்னையில் நடைபெற்ற திரைப்படத் தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள் சங்க விழாவில்.
2. நியூசிலாந்து நாட்டுத் தூதுவர் திரு பி. எஸ். லெண்டிரம், முதல்வரைச் சந்தித்தார்.
3. பஞ்சாப் மாநிலப் பொதுத் தொடர்புச் சுற்றுலா அமைச்சர் திரு. தர்லோக் சந்த் சிங் ரியாஸ்தி, முதல்வரைச் சந்தித்தார்.
4. சைதையில் நடைபெற்ற குடும்ப நல இருவார விழாவில் முதல்வர் பரிசு வழங்குகிறார்.
5. சோவியத் நாட்டின் புதிய தூதுவர் திரு ஹார் செய்கோ தமிழக முதல்வரை அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தார்.
6. ராஜஸ்தானிச் சங்க விழாவில் முதல்வருடன் திரு சுந்தர லால் நகாதா.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம், கால்வாய்க்கண்டி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர் ஸ்ரீராம். பயிர்த் தொழில் செய்யும் போது அவரது வலது கண்ணில் ஓலை அடித்து விட்டது. மறுநாள் கண்ணில் மிகுந்த குத்தல் எடுத்தது. வேதனை தாங்க முடியாமல் கண் பார்வை இழந்த நிலையில் அவர், சென்னை எழும்பூர் மருத்துவ

கண்ணில் அடிபட்டவருக்கு 'எக்ஸ்ரே' எடுக்கப்படுகிறது.

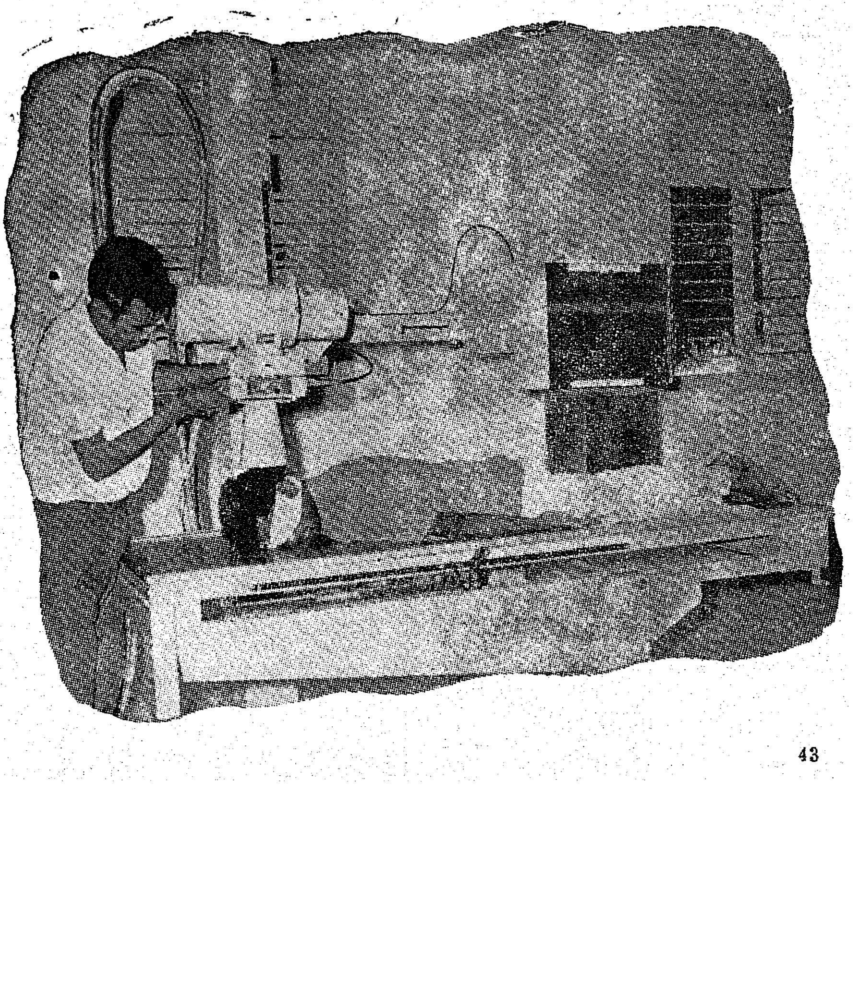

மனைக்கு வந்தார். அங்கு தகுந்த பரிசோதனைக்குப் பின் கண்ணில் காளான் பூத்துள்ளது (fungus) கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அதற்குத் தேவையான மருந்து போடப்பட்டு, அறுவைச் சிகிச்சையும் நடந்தது. இழந்த பார்வையை மீண்டும் பெற்றார் அந்த இளைஞர்.

இதுபோல், பட்டாசு கொளுத்தியதால் கண்ணில் காயம்பட்டோர். கண்படலம் (Cataract) உள்ளோர், கண்ணில் புண் ஏற்பட்டு, பார்வை இழந்தோர், கண் நீர் அழுத்த நோய், சத்துக் குறைவால் ஏற்படும்நோய், இமை இளைப் படலம், கண்ணாடி அணிய வேண்டிய குறைபாடுகள் இப்படி நாள் தோறும் சுமார் 800க்கும் மேற்பட்ட கண் பிணியாளர் எழும்பூரிலுள்ள அரசினர் கண் மருத்துவ மனைக்குச் சிகிச்சை பெற வருகின்றனர்.

செழித்து வந்துள்ள மரங்களிடையே செங்கல் கட்டடங்களில் அமைந்துள்ள இந்த மருத்துவ மனை உலகிலேயே இரண்டாவதாகத் தோன்றிய கண் மருத்துவ மனையாகும். 1804-ல் லண்டனில் கண் வைத்தியத்திற்கென்று ஒரு மருத்துவ மனை ஏற்பட்டது. அதன் பின் 1819-ல் ராபர்ட் ரிச்சர்ட்சன் என்ற கண் மருத்துவ நிபுணரின் முயற்சியால் கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனியினால், இந்தக் கண் மருத்துவமனை சென்னை ராயப்பேட்டையில் நிறுவப்பட்டது. கண் மருத்துவத்திற்கென்றே இது தனியாக இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பொதுவாகப் பல நாடுகளில், மற்ற மருத்துவ மனைகளின் ஒரு பிரிவாகவே கண் மருத்துவம் இயங்கி வருகிறது.

கண் வங்கியை உருவாக்கிய டாக்டர் முத்தையா.

கண் பரிசோதிக்கப்படுகிறது.

துவக்கத்தில் அது எந்த இடத்திலிருந்தது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், 1820 ஜூன் திங்களில் அது, தற்போது 'தினத்தந்தி' அலுவலகம் உள்ள இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தது. பின் 1886ல் தற்போது எழும்பூர், மார்ஷல் சாலையிலுள்ள இடத்திற்கு நிரந்தரமாக மாற்றப்பட்டது. பல மேலை நாட்டு டாக்டர்களின் இடையறு முயற்சியால் மென் மேலும் வளர்ந்து வந்தது. இந்த மருத்துவமனையின் முதல் இந்தியக் கண்காணிப்பாளர் டாக்டர் கே. கோமன் நாயர் ஆகும். அவருக்குச் சில காலத்திற்குப் பின்னால் கண்காணிப்பாளரான டாக்டர் ஆர். ஈ. எஸ். முத்தையா பல அற்புதமான சாதனைகளைப் புரிந்தார். கண் மருத்துவ நிபுணரான லெப். கர்னல் ஆர். ஈ. ரைட் என்பவரால் இளம் பிராயத்திலிருந்தே பயிற்சியளிக்கப்பட்ட டாக்டர் முத்தையா இங்கு 1948-ல் கண் வங்கியை (Eye Bank) ஏற்படுத்தினார். அதன் பயனாக 1948 ஜனவரித்திங்களில், முதல் மாற்றுக் கண் பொருத்தும் அறுவைச் சிகிச்சை (Corneal Transplantation) நடத்தப்பட்டது. கண் நோய் மருத்துவ அதிகாரிகளை வெளிநாட்டுக்குப் பயிற்சிபெற அனுப்புவது, கண்ணாடி விற்பனையாளர்களுக்கு (Optician) பயிற்சிப்பள்ளி ஏற்படுத்துவது, மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்த நிலம் வாங்குவது, கிராமங்களில் கண்நோய் சிகிச்சை செய்ய நடமாடும் மருத்துவ மனை ஏற்படுத்துவது ஆகியவை டாக்டர் முத்தையாவின் திட்டங்களே. 1956-ல் அவர் எதிர்பாராத விதமாக மரணம் அடைந்தது இத்துறைக்குப் பேரிழப்பாக அமைந்தது.

தற்போது டாக்டர் ஜே. ஈ. ஆப்ரகாமின் திறமை மிக்க நிர்வாகத்தில் இயங்கும் இந்த மருத்துவமனையின் கடந்த நான்கு ஆண்டுச் சாதனைகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்தன.

முதலமைச்சருக்குக் கடந்த பல ஆண்டுகளாகக் கண்ணில் தொந்

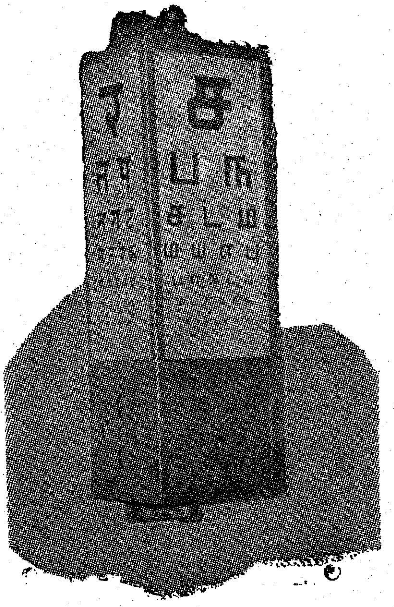

தரவு ஏற்படும்போது மருத்துவம் செய்து வருபவர் என்ற முறையில் முதலமைச்சர் அவர்களின் மேலை நாட்டுச் சுற்றுப் பயணத்தின் போது உடன் சென்று வந்தவர், டாக்டர் ஆப்ரகாம்.

இந்த மருத்துவ மனையின் எதிரில் ரூ. 18.75 லட்ச ரூபாய் செலவில் புதிய இரண்டு மாடிக் கட்டடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில், வெளியிலிருந்து வரும் நோயாளிகள் (Out-patients) பார்க்கப்படுவதற்கும் மற்றும் பல துறைகளுக்கும் தனித் தனியே அரங்குகள் உள்ளன.

உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய கண்மருத்துவ மனைகளுள் ஒன்றான இதன் 150-வது ஆண்டு விழா சென்ற ஆண்டு நடைபெற்றது. விழாவினைத் தமிழக ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் தொடங்கிவைக்க, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்தப் புதிய கட்டடத்தை 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அன்று திறந்து வைத்தார்.

தற்போது 326 படுக்கை வசதியுள்ள இந்த மருத்துவ மனையில் மேலும் 200 படுக்கைகள் ஏற்படுத்த முடிவாகியுள்ளது. இதற்காக இந்தப் புதிய கட்டடத்தில் 8 லட்ச ரூபாய் செலவில் மாடி கட்ட அரசு அ மதித்துள்ளது. விரைவில் இந்தக் கட்டடம் உருப்பெறும்.

இந்தியாவில் கண் மருத்துவப் படிப்பில் சான்றிதழ் படிப்பினை (Diploma Course) ஒன்று ஏற்படுத்திய முதல் மருத்துவ மனை என்ற பெருமையும் இதற்கு உண்டு.

இங்கு கண் மருத்துவத்தில் தொழில் உரிமைப் படிப்பு (L.O.) 1926-லும், சான்றிதழ் படிப்பு (D.O.) 1942-லும், அறுவைச் சிகிச்சையில் முது நிலைப் படிப்பு (M.S.) 1948-லும் துவக்கப்பட்டது. அதோடு சென்னையிலுள்ள சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி ஆகியவைகளில் பயிலும் 4-வது ஆண்டு மருத்துவக் கல்வி மாணவர்கள், கண் மருத்துவப் படிப்பிற்காக இங்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

இந்த மருத்துவ மனையில் 1948-ஆம் ஆண்டு, கண் வங்கி துவக்கப்பட்டது. இறந்த இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் இறந்தவரின் உடலிலிருந்து கண்ணை எடுத்துப் பனிக் கட்டியில் வைத்துப் பாதுகாப்பதே இந்தக் கண் வங்கியின் பணியாகும். அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட கண்களை இரண்டு நாட்களுக்குள் பயன்படுத்தி ஆக வேண்டும். அப்போது தான் நோயாளிக்குப்பார்வை கொடுக்க முடியும். 48 மணி நேரம் கடந்து விட்டால் இந்தக் கண் பயன் படாது.

இந்தக்கண் மாற்று அறுவைச் சிகிச்சை எப்படி நடக்கிறது என்பது மிகவும் வியத்தகு செயலாகும்.

முழுக் கண்ணும் அப்படியே மாற்றப்படுவது இல்லை. அவ்வாறு மாற்றினால் அதை நோயாளியின் உடல் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

கண்ணில் திரை படர்ந்துவிடும் (Opagueornea) நிலையை மாற்றுவதற்கே இந்தக் கண்மாற்று அறுவைச் சிகிச்சை (Corneal transplantation or corneal grafting) செய்யப்படுகிறது. முதலில் நோயாளின் திரை படர்ந்த கரு விழித் தோலை நீக்கிவிட்டுப் புதிய கண்ணிலுள்ள அதே அளவுள்ள கருவிழியை அகற்றி அதை இதில் பொருத்தி மிக நுண்ணிய தையல் போடப்படு

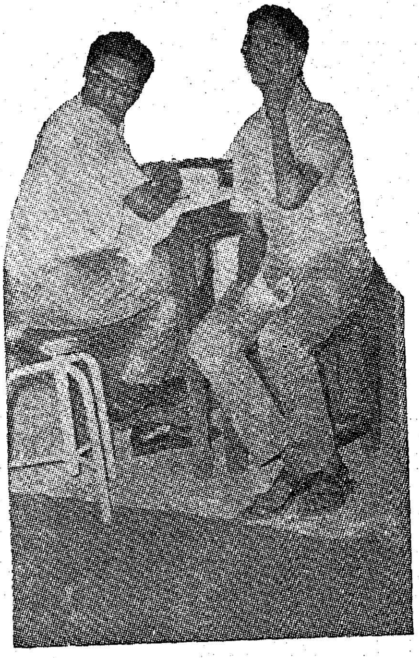

கிறது. அறுவைச் சிகிச்சைமுடிந்து குணமான பின் நோயாளி இழந்த தனது பார்வையைப் பெறுகிறார்.

இதற்குக் கண் வழங்குபவர் யார்? இறந்தவர்கள் தான் வழங்க முடியும். மருத்துவ மனைகளிலுள்ள அனாதை உடல்களிலிருந்து எடுக்கப்படுவது உண்டு. அதே போல் சிலர் உயிரோடு இருக்கும்போதே, இறந்த பின் தனது கண்ணை வேறு யாருக்காவது பயன்படுத்தும்படி நன்கொடை வழங்குவதுமுண்டு.

ஆனால் நம் நாட்டிலுள்ள மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாகச் சில குடும்பத்தினர் நன்கொடையாளரின் கண்ணை அவர் இறந்த பின் எடுக்கவிடுவது கிடையாது. உடலைச் சிதைப்பது பாவம்என்று கருதுவதே இதற்குக் காரணம். செத்தும் கொடை கொடுத்தான் சீதக்காதி என்பது முதுமொழி. இறக்கும் மாந்தர் மனித குலத்திற்குக் கண் ஒளி தருவதை விடச் சிறப்பான

ஒரு நோயாளிக்குக் கண் பரிசோதனை செய்வதைக் கண் மருத்துவ மாணவ-மாணவியர் பார்வையிடுகின்றனர்.

நன்மை அல்லது நன்கொடை வேறு எதுவாக இருக்க முடியும் என்பதனை அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்திலர். சென்ற ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து விமானம் மூலம் சில கண்கள் நன்கொடையாக வந்ததாலும், இங்கும் சில கிடைத்ததாலும் சுமார் 30 அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டு 30 பேர் கண்பார்வை பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் இவ்வாண்டு கண்கள் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளன. இதுவரை சுமார் 5 அறுவைச் சிகிச்சைகளே நடந்துள்ளது.

இந்த மருத்துவ மனை செய்யும் மற்றோர் அரும்பணி, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, கண்நோய்களைத் தீர்ப்பதாகும். அதற்காக நடமாடும் மருத்துவ மனை வண்டியுள்ளது. சென்னையைச் சுற்றிப் பல மைல் சுற்றளவில் உள்ள சில ஊர்களுக்கு, ஆண்டுக்கு நான்கு முறை இந்தக் கண் மருத்துவமுகாம் போடப்படுகிறது. ஒரு முகாமில் 15 நாள் தங்குகிறார்கள். அறுவைச் சிகிச்சைகள், மருந்தளிப்பது, கண்ணாடிகள் வழங்கல் போன்றவை நடத்தப்படுகின்றன. அறுவைச் சிகிச்சை மாத்திரம் 4 நாட்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அதில் பெரும்பாலானவை கண் திரைப்படலம் (Cataract) நோய்க்கான அறுவைச் சிகிச்சையே! மருத்துவமனைக் கண்காணிப்பாளரும், ஓர் அறுவைச் சிகிச்சை டாக்டரும் இதை நடத்துகிறார்கள்.

கண் நோய் ஆய்வுக்காக, சீமை எலியைப் பயன்படுத்துகிறார், ஆய்வாளர்.

கடந்த முகாம் நாமக்கல்லில்சென்ற மாதம் 9-ஆம் தேதி முதல் 23-ஆம் தேதி வரை நடத்தப்பட்டது. சிறு அறுவைச் சிகிச்சைகள் தவிர 'காடராக்ட்' சிகிச்சை மட்டும் 311 செய்யப்பட்டது. அரிமா சங்கத்தினர் இலவசமாகக் கண்ணாடிகள் வழங்கினர்.

முன்னேறி வரும் விஞ்ஞான யுகத்தில் ஆராய்ச்சி முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக மருத்துவத் துறையில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

எனவே கண் மருத்துவத் துறையில் ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது.

பொதுவாகக் கண்ணில் காளான் பூப்பதுபோல் (fungus) ஒரு நோய் ஏற்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் (90 சதவீதம்) விவசாயிகளைத் தான் பாதிக்கிறது. மண் தழை அல்லது ஓலை முதலியவைகள் கண்ணில் பட்டு இந்த நோய் ஏற்படுகிறது. இதைக் குணப்படுத்துவதற்கான ஆய்வு இங்கு நடத்தப்படுகிறது. 1968-லிருந்து இதற்கான சிகிச்சை நடந்து வந்தபோதிலும் தொடர்ந்து இது ஆராய்ச்சியிலுள்ளது. இந்திய வைத்திய ஆய்வுக் குழுவின் (Indian Council of Scientific Research) சார்பில் இந்த ஆய்வு நடக்கிறது. இந்த ஆய்வுக்காக சீமை எலிகளைப் (Guineapig) பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மற்றும் கண் திரைப் படலம். (Cataract), கண் நீர் அழுத்தம் போன்ற நோய்களுக்கும் மாநில அரசின் சார்பில் இங்கு ஆய்வுகள் நடந்து வருகின்றன.

கண் அறுவைச் சிகிச்சையில் நிபுணராகவும், இந்திய மருத்துவ ஆய்வுக் கழகத்தின் முக்கிய ஆய்வாளராகவும் இப்பிரிவில் பணியாற்றி வந்த டாக்டர் இ. பாலகிருஷ்ணன் 6-10-70 அன்று மாரடைப்பினால் எதிர்பாராத விதமாக இயற்கையெய்தினார். அவரது மறைவு இந்த மருத்துவ மனைக்கும், இந்த ஆய்வுப் பிரிவுக்கும் இழப்பாகும்.

கண்நோய் வந்தவர்களைக் கண்ணின் மணிபோலப் பாவித்துச் சிகிச்சை செய்து வரும் இந்த மருத்துவ மனை வள்ளுவனின்

''நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி
அது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்''

என்ற வாய்மொழிப்படிச் செயல்படுகிறது என்று கூறலாம்.

“ யாரது தம்பியா ! வாங்க ! வாங்க ! எங்கே இப்படி குடும்பத்தோட வந்துட்டுப் போறீங்க ! எனக்கு ஒரு தகவல் சொல்லி அனுப்பியிருக்கக்கூடாதா ?”

“ நான் வேலை மேலே வரலீங்க, மணியக்காரரே! நம்ம பையனுக்குப் பெண் பார்க்க வந்தோம் ! எல்லாம் சுமுகமா முடிஞ்சுது ! ஊருக்குத் திரும்பிக்கிட்டிருக்கோம். ஆமாங்க...... உங்க இரண்டாவது பையன் என்ன பண்றான் ?”

“ மேட்டூர் அணையிலே வேலை பார்க்கிறானுங்க !”

“ மெக்கானிக்கல் எஞ்சினியரிங் படிச்சிட்டு அணையிலே என்ன பண்றான் ?”

“ பையனுக்கு அணையிலே வேலையில்லீங்க. அங்கேயே பக்கத்திலே தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வாரியத்தின் தொழிற்கூடம் இருக்கிறது. அதில வேலை பார்க்கிறான்.

வெளிநாடு செல்லும் மின் கோபுரம்

தம்பி, நீங்க மேட்டூர் போயிருக்கீங்க அல்லவா ? அணையை ஒட்டி, பாலத்தைக் காவிரி ஆறு கடந்ததும், எதிர்ப்புறமா ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையிருக்கும். அதுதான் அந்தத் தொழிற்சாலை, ஸ்டிரக்சரல் அண்டு கால்வனைசிங் தொழிற்கூடம்னு பெயர். இரும்புச் சாமான்களுக்கு அலுமினிய முலாம் பூசுவது, மின்சாரக் கம்பங்கள், பெரிய கட்டடங்களின் கூரைகளுக்கான உத்திரம், சட்டங்கள் முதலியவைகளை அங்கு தயாரிக்கிறார்கள்.

முலாம் பூசுகிறதைப் பார்த்தாலே வேடிக்கையாயிருக்கும். 21 அடி நீளம், 3 அடி அகலம் 4அடி ஆழமுள்ள பெரிய தொட்டி ஒன்றிருக்கிறது. அதில் சுமார் 48 டன் துத்தநாகத்தைக் கொதிக்க வைக்கிறார்கள். துத்தநாகம், வெள்ளிப் பாகு மாதிரி கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த இரும்புச்சாமான் ஆனாலும் சரி, அது சுமார் 20 அடிக்குக் குறைஞ்சு இருந்தா, அதை மின்சார பளு தூக்கும் இயந்திரத்தின் (கிரேன்) மூலமாக அப்படியே தூக்கி இந்தத் துத்தநாகக் குழம்பிற்குள் முக்கி எடுக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் வெள்ளை வெளேரென்ற முலாமுடன் அந்தப் பொருள் வெளி வருகிறது. இப்படி முலாம் பூசுகிறதினாலே இரும்புக் கம்பங்கள் அல்லது வேறு எந்த இருப்புக் கருவிகளானாலும் அவை துருப்பிடிக்காமல் இருக்குமாம்.”

“ஆமாம்! கட்டடங்களுக்குச் சாமான்கள் செய்வதாகச் சொன்னீர்களே ! அது என்ன ?”

“ பெரிய தொழிற்சாலையில் பார்த்திருப்பீர்களே, மேலே காங்கிரீட்டால் கட்டாமல், இரும்பு உத்திரம், சட்டங்களை ஏற்றி அதன் மீது ஆஸ்பெஸ்டாஸ் கூரைகளைப் போட்டிருப்பார்களல்லவா ? அதற்கான சட்டங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் மேல்புற அமைப்புகள் இவர்கள் கைவண்ணமே ! இதனாலே செலவும் சுருக்கம். வேலையும் சீக்கிரம் முடிஞ்சிடும். அப்படியே எடுத்து போல்டுகளைப் போட்டு முடுக்க வேண்டியது தானுங்களே !

அது போக மின்சாரக் கம்பங்கள், அதாவது கோபுரம் மாதிரி அமைப்புடனிருக்குமே பெரிய கம்பங்கள், அவைகளையும் செய்து மின்சார வாரியங்களுக்கு சப்ளை செய்கிறார்கள்”

“ தமிழக மின்சார வாரியத்திற்குத் தானே ? ”

“ சரியாப் போச்சு போங்க. இவங்க ஆந்திரா, கேரளா, மைசூர், ஹரியானா, பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், ஆகிய மாநிலங்களுக்கெல்லாம் உயர் அழுத்த, கீழ் அழுத்த (H.T. & L.T.) மின்சாரக் கோபுரங்களையும் மற்ற துணைக் கருவிகளையும் அனுப்புகிறார்கள். சமீபத்தில் இவர்கள் செய்து கொண்டிருக்

கும் "டிரான்ஸ் மிஷன் லைன் டவர்"களும் துணை மின்நிலைய அமைப்புகளும் குவைத் நாட்டிற்கும், நைஜீரியாவிற்கும் போகப் போகின்றன. குவைத்திற்கு 60 லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள 4,500 டன் சாமான்களும், நைஜீரியாவிற்கு 60,000 ரூபாய் மதிப்பில் 25 டன் பொருட்களும் தயாரிக்கிருர்கள்."

"எப்படி மேலை நாடுகளை விட்டு விட்டு நம்மிடம் வந்திருக்கிருர்கள்?"

"முக்கியமான கேள்வி தம்பி. நம்ம நாடு தொழில் திறமையில் பின் தங்கி விடவில்லை. சுறுசுறுப்புடனும் ஆர்வத்துடனும் பணியாற்றினுல் நாமும் மற்ற நாடுகளுடன் போட்டி போடலாமென்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். குவைத், நைஜீரியா ஆகிய நாடுகளுக்கு மின்சாரப் பொருட்கள் தேவை என்று 'குளோபல் டெண்டர்' பத்திரிகைகளில் வந்தது. அதற்குப் பல நாடுகளிலுள்ள நிறுவனங்கள் முயன்றதில், சென்னையிலுள்ள ஈசன் இன்ஜினியரிங் என்ற தனியார் நிறுவனத்திற்கு அந்தப் பணி கிடைத்தது. அதில் ஒரு பகுதி வேலையை அவர்கள் இந்தத் தொழிற் கூடத்திற்குத் தந்திருக்கிருர்கள்.

"இன்னொரு முக்கிய விஷயம் தெரியுமா? சமீபத்தில்கூடத் தென்னகரெயில்வேயினர் 'மைக்ரோவேவ்' என்ற நவீன முறையில் தந்திப் போக்குவரத்து ஒன்று அமைத்திருக்கிருர்கள். இது திருப்பதி, ஏற்காடு, ஏலகிரி, கொடைக்கானல் இவை போன்ற மலைப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தப்பட்ட நுண்ணிய யந்திரங்களை ஜப்பான் நாட்டு மிட்சூய் கம்பெனியார் நிறுவினர். இதற்காக கோபுர அமைப்புள்ள தந்திக் கம்பங்களை இந்த மேட்டூர் தொழிற்கூடம் சப்ளை செய்தது. இந்தக் கோபுரங்கள் சுமார் 50 மீட்டர் முதல் 80 மீட்டர் வரை மிக உயரமாக உள்ளன."

இரும்பு மின் கோபுரத்தின் ஒரு பகுதி அலுமினிய முலாம் பூசப்படுகிறது.

"ஆண்டுக்கு எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது?"

"1969-70-ல் சுமார் ஒன்றேகால் கோடிக்கு உற்பத்தி செய்துள்ளது இந்த நிறுவனம். பொதுவாக மிகவும் நல்ல முறையில் இயங்குவதாக எனக்குப் படுகிறது. இப்போது சேலம் உருக்காலை தொடங்கப் பட்டிருப்பதால் இந்தத் தொழிற்சாலையின் எதிர்காலம் இன்னும் வளமா இருக்கும்னு தொழிற்சாலை மேலாளர் திரு. நீலமேகம் அபிப்பிராயப்படுகிருர்!"

"பையன் வேலை பார்க்கிற இடம் முன்னேற்றமான இடம்னு சொல்லுங்க. அப்போ, கையோடே ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணிப் போடறதுதானே!"

"ஊஹூம், அது இப்போ கூடாதுங்க! பையன் வேலையில் நிரந்தரமாகி வாழ்க்கையிலும் நல்லா அனுபவப்பட்ட பிறகு தான் திருமணம். அதுக்கு முன்னுலே பிள்ளையும் குட்டியுமா ஆகிறது அவனுக்கும் நல்லதில்லே! நாட்டுக்கும் நல்லதில்லே!"

"நீங்க சொல்றதும் ஒருவகையில் சரிதான். எதையும் திட்டமிட்டுத்தான் செய்யணும். அப்படிச் செய்யலேன்னு வாழ்க்கையே தொலைலையாத்தான் இருக்கும்... சரி... நேரமாயிடுத்து, நாங்க புறப்படுகிறேம்."

"சரி தம்பி, உங்களாலே இன்னைக்கித் தமிழ்நாடு அரசு சிறு தொழில் வாரியத்தைப் பத்திக் கொஞ்சம் நினைக்க முடிஞ்சது.... போயிட்டு வாங்க!"

'குவைத்', நாட்டிற்கு அனுப்புவதற்கான மின்கோபுரங்கள் தயாராகின்றன.

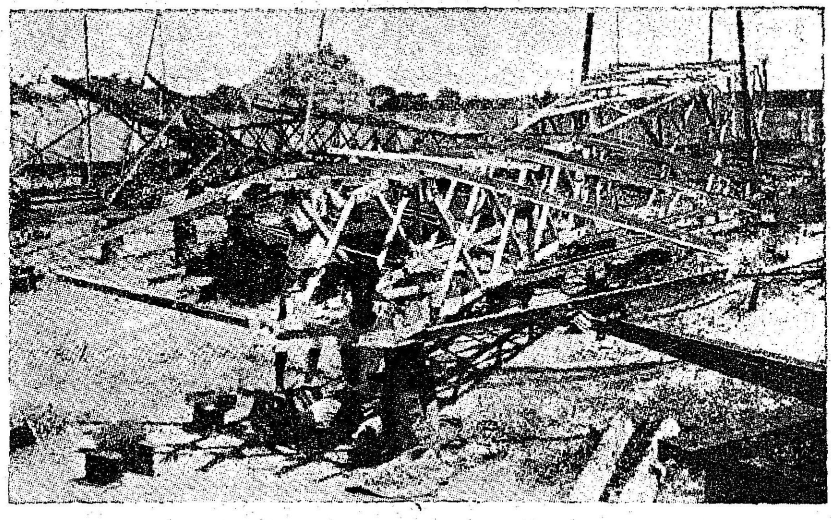

வழிகாட்டும் தமிழ்நாடு

காந்தியடிகள் இராட்டையை உள்ளச் செழிப்புக்கும், சமுதாய மேம்பாட்டுக்கும், அரசியல் விழிப்புக்கும், பொருளாதாரச் சமத்துவத்துக்கும் உதவுகின்ற முழுமையான ஒரு சாதனமாக அறிமுகப்படுத்தினார்.

இராட்டையை அகிம்சையின் சின்னமாகக் காட்டினார். அதில் முதலாளி, தொழிலாளி என்ற வர்க்க பேதத்துக்கே இடமில்லை. சுரண்டலுக்கோ, இடைத்தரகர்களின் லாவண்யத்துக்கோ அதில் இடம் கிடையாது. ஐந்தரை இலட்சம் சிற்றூர்களை உள்ளடக்கிய இப் பெரும் இந்திய நாட்டின் ஏழ்மையையும் வேலையின்மையையும், வேலையிருந்தும் போதிய ஊதியமின்மையால் படுகின்ற அவதியையும் அவர் கண்டார். இராட்டையின் மூலம் அவர்களுடைய கவலையைப் போக்கிச் சோம்பலை விரட்டிப் புத்துணர்வூட்டினார். இந்தியா முழுமையும் நூற்பாளர்களைத் தோற்றுவித்துச் சர்க்கா சங்கங்கள் அமைத்தார். இனத்தால், மொழியால், பண்பாடுகளால் வேறுபட்டபல்வேறு தரப்பட்ட மக்களையும் ஒன்றுபடுத்தி, ஒருவழிப்படுத்தி, ஒருமைப்பாடு காண அதுவும் ஒரு சாதனமாக அப்பழுக்கில்லாத இந்தியாவின் உயிராக அமைந்தது. காந்திய ஊழியர்கள், கதரும் இந்திய விடுதலையும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதாக உணர்ந்தனர். குவியல் முறைப் பொருளாதாரத்தில், செல்வம் ஒரு இடத்திலேயே குவிக்கப்படுதல், ஒரு சிலரே இலாபம்அடைந்து பெரும் முதலாளிகளாக உருவாதல் முதலான கேடுகளைப் போக்கப் பரவல் முறை மூலம் தொழில் அபிவிருத்தி காணவும், சுதேசி இயக்கத்துக்கு வெற்றி தேடவும், நாடு தன் நிறைவு பெறவும், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பயன் அடையவும் இராட்டையே அருமையான சாதனமாக இருப்பதை விளக்கிக் காட்டினார்.

1963ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம், டெல்லி பாராளுமன்றத்தில், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், மக்கள் பெருக்கம் மிகுந்த இந்திய நாட்டில், பெரிய தொழில்களையும் சிறு தொழில் வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். '' நான் காந்திஜியைப் பற்றியும் அவர் மேற்கொண்ட கொள்கைகளைப் பற்றியும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். முழுக்க முழுக்கப் புதிய இயந்திரங்களை வரவேற்பவன் நான். ஆயினும், இன்றைய நிலையில், புதிய சகாப்தத்தில் நாம் எவ்வளவுதான் முன்னேறிய போதிலும், பெருமளவு மக்கள் தொகையினர் இன்னும் அப் பலன்களைப் பெற முடியவில்லை. ஆகையால், துணிந்து சில நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அவசியமே. சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிப்பது இன்றியமையாததே. அதனால் உற்பத்தி குறையலாம்; அல்லது தற்கால நவீன யுக்திகளுக்கு—படைப்புகளுக்கு இணையாமல் இருக்கலாம். தரம் குறைந்திருக்கலாம். என்றாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை.''

தமிழ்நாடு—கதர் இயக்கம் செழித்து வளர்வதற்குரிய வளமான நிலமாகத் திகழ்ந்ததை காந்தியாரே வியந்து பின்வருமாறு புகழ்ந்திருக்கிறார். "கதர் இயக்கம் தீவிரமாகப் பரவுவதற்கு வழிவகைகளைத் தெரிந்தெடுத்து எல்லா ஒத்துழைப்பையும் நல்கும் சென்னை மாநில அரசின் உண்மையான கதர் நம்பிக்கையை நான் பலபடப் பாராட்டுகிறேன். மிகவும் மோசமான நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டுவிட்ட கிராமங்களின் புனருத்தாரணத்துக்காக, மிகப் பெரிய அளவில் இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டு, மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் வெகுவாக முன்னேறி, முன்னோடியாகத் திகழ்வது கண்டு பெருமையடைகிறேன்.''

கதர்த் திட்டத்தைத் தாமே மேற்கொண்டு செயல்படுத்தி வந்த சென்னை மாநில அரசு, 1959ஆம் ஆண்டு அரசுச் சட்டம் 18-ன் பிரகாரம், கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தைஅமைத்துத் திட்டத்தை முழுமையாக ஒப்படைத்தது. 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வாரியத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வரும் கதர் வளர்ச்சியை நோக்கும்போது, வளர்பிறையாக ஆண்டுதோறும் மிகத் தீவிரமாக வளர்ந்து வருவதை நாம் காணலாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமைச்சரவையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட போது பலர் பயந்ததற்கு மாறாகத் 'தென்னாட்டுக் காந்தி' யெனப் போற்றப்பட்ட அப் பெருந்தகையாளர் மிகச் சிறப்பாகக் கதர்த் திட்டத்தை மேற்கொண்டு, முன்னிலும் செம்மையான வளர்ச்சியைக் காட்டினார்.

திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைக் காணப் புகுமுன் இதனைச் செயல்படுத்துவதற்கான வருவாயின் விவரத்தை அறிந்து கொள்வது நல்லது.

திட்டக் குழுவின் சிபாரிசுப்படி 1953-ல் அகில இந்திய கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டது. 1957-ல் நடுவண் அரசு திட்டமிடவும் நிறைவேற்றவுமான சட்ட பூர்வமான குழுவாக அனைத்திந்திய கதர் கிராமத்தொழில் குழுவை ஏற்படுத்திச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதன்மூலம் பெருமளவுத் தொகை, மான்யமாகவும் கடனாகவும் தமிழகத்துக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நூல் உற்பத்தி

தற்போது இருபதுக்கு மேற்பட்ட பிரதான உற்பத்திக் கேந்திரங்களும், சுமார் 120 உப கிளைகளும் நூல் உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்துகின்றன. நூலின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும்,

முழுநேர வேலை வாய்ப்பு நல்கி, தினம் இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் நூற்பாளர்கள் கூலி பெறும் வகையிலும், இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட டெக்ஸ்டூல் இராட்டைகள் இப்பொது பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தமிழகத்தில் சுமார் எழுபது கிராம நிலையங்கள் இவ்வகையில் இயங்கி வருகின்றன. 6 கதிர், 12 கதிர் இராட்டைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பரீட்சார்த்தமாக அவைகளும் இயங்கி வருகின்றன.

நூற்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நூற்பாளர்களும், கதர் நெசவு செய்யும் நெசவாளர்களும் நூற்புக் கூலியாகவும் நெசவுக் கூலியாகவும் 1967-68-ல் ரூபாய் 103 இலட்சமும், 1968-69-ல் 133 இலட்சமும், 1969-70-ல் 140 இலட்சமும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அனைத்திந்தியாவிலும் 1965-66-ல் 16 இலட்சம் நூற்பாளர்கள் பகுதி நேர ஊழியராக வேலை பார்த்திருக்கின்றனர்.

கதர் உற்பத்தியும், விற்பனையும்.

கடந்த ஆண்டுகளில் நூலின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே கதரின் தரமும் உயர்ந்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான ரகங்களில் வண்ணக் கலவையில் அச்சிடப்பட்ட கதர்த் துணிகள் தற்போது விற்பனைக்குத் தயாராக இருக்கின்றன. தரமான, விஞ்ஞான ரீதியில் தயாரிக்கப்பட்ட வெள்ளைத் துணிகளும் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்திந்தியாவிலும் ஒரு இலட்சம் நெசவாளர்கள் இத்தொழிலில் முழுநேர ஊழியம் செய்து வருகின்றனர்.

அனைத்திந்தியாவிலும் 1965-66ல் 760 இலட்சம் சதுர மீட்டர் கதர் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. 1953-54-ல் ரூ. 2·2 கோடியாக இருந்த கதர் விற்பனை 1966-67-ல் 28 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

தீபாவளியின்போது பிரத்தியேகத் தள்ளுபடி அனுமதித்து கதர் விற்பனை தீவிரப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்ஙனம் காந்தி ஜயந்தி, தீபாவளி காலங்களில் 1967-ல் 156 இலட்சங்களும், 1968-ல் 160 இலட்சங்களும், 1969-ல் 228 இலட்சம் மதிப்புள்ள கதர் பட்டு வகையருக்களும் தமிழகத்தில் விற்கப்பட்டுள்ளன. 1969-ல் பிரத்தியேக விற்பனைக் காலத்தில் வாரியத்தின் ஊழியர்கள் கதர் விற்பனையில் அயராது ஈடுபட்டமைக்காக தமிழ் நாடு அரசு முன்வந்து ஒவ்வொருவருக்கும் இருபத்தைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள கதர்த் துணிகளை முதல் முறையாகப் பரிசளித்துச் சிறப்பளித்ததும் ஊழியர்கள் மனமுவந்ததும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில்தான், ஊழியர்களின் பதவிக்கு உத்தரவாதம் தந்து பல பதவிகளையும் நிரந்தரம் செய்ததோடு, வருடாந்தரச் சம்பள உயர்வுபோன்ற சலுகைகளை அவ்வப்போது வழங்குவதிலும் தீவிரம் காட்டியிருக்கிறது.

குறளகம்.

சென்னை எஸ்ப்ளனேடு பகுதியில் ரூ. 76·93 இலட்சம் செலவில் கட்டடம் கட்டிக் "குறளகம்", என்ற பெயரை இட்டு 14-1-68 அன்று, மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்கள், முன்னாள் உள்ளாட்சி அமைச்சர் திரு. மா. முத்துசாமி ஆகியோர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இதில் ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் 1968 வரை ரூ. 12·20 இலட்சமும், டிசம்பர் முதல் மார்ச்சு 1969 வரை ரூ. 5·02 இலட்சமும் மதிப்புள்ள பொருள்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; நடப்பு ஆண்டில் 37 இலட்சம் விற்பனை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இம்மாதிரியே வாரியத்துக்குச் சொந்தமான கதர் கைத்தொழில் அங்காடிகள் திருச்சியிலும், கோவையிலும் அழகுற அமைந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

—கு. செல்லசாமி

உரமூட்டும் நாள் !

மறைந்த காந்தி அடிகளின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதன் பொருள் இதுவாகவே இருக்க வேண்டும். அவர் இறவாப் புகழ் பெற்றார் என்பதனை எடுத்துரைக்கும் நாள் மட்டுமல்ல இது. அவருடைய எண்ணங்களை ஏற்றுக் கொண்டவர் நாங்கள், எனவே அவர் காண விரும்பிய மாண்பு பிறந்திடப் பணிபுரிவோம் என்ற உறுதி பெற உரமூட்டும் நாள் இது.

அவருடைய நாட்களில் அவர் குரல் கேட்டு, அன்னிய அரசு வெருண்டோடிற்று ; ஆனால் ஓட்டப்பட வேண்டியவை பல இருக்கின்றன. பொய்ம்மையும் கயமையும், கல்லாமையும் இல்லாமையும், சாதிப்பித்தமும் வகுப்பு மாச்சரிமும், வெருண்டோட வேண்டும். அதற்குத் தேவைப்படும் தூய்மையும் வாய்மையும், அஞ்சாமையும் பணியாற்றும் தன்மையும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்று பிறந்திட வேண்டும் ; அதற்கே இன்று காந்தி அடிகள் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுகிறோம்.

காந்தி அடிகள் மறையவில்லை ; நம்மோடு இருக்கிறார், நம்முள் இருக்கிறார், நம்முடன் கலந்து விட்டார் என்று எண்ணுதல் வேண்டும். அவருடைய எண்ணங்கள் மடிந்திடவில்லை ; அவைகளை நம்முடைய இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளோம் என்ற உறுதி பிறந்திட வேண்டும்.

"பரம ஏழைகளும் இது தங்கள் நாடு என்று எண்ண வேண்டும். அதன் அமைப்பில் தங்களுக்கு முக்கியத்துவமும் அதிகாரமும் இருக்கிறது என்று அவர்கள் நினைக்க வேண்டும். மக்களில் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்பது இருக்கக்கூடாது ; எல்லாச் சமூகத்தினரும் இணைந்து வாழ வேண்டும். அத்தகைய இந்தியா உருவாகவே நான் பாடுபடுவேன். இதுவே உலக உத்தமர் காந்தி அடிகளின் இலட்சியம்" என்று பண்டித நேரு அவர்கள் கூறியதை இங்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

—பேரறிஞர் அண்ணா

ஞானோதயம்

சோம. மகாதேவன்

அந்திப் பொழுதிலேயே மொட்டை மாடியில் கட்டிலைத் தூக்கிப் போட்டுப் படுத்து விட்டார் பொன்னுச்சாமி.

மாநகரின் நெருக்கடியான பகுதியில், மூன்றாவது மாடியில், இரண்டு ஒட்டுக்குடித்தனத்துக்கு மத்தியிலே பொன்னுச்சாமியின் ஏகபுத்திரன் நீலமேகமும் குடி இருக்கிறான். அவனுக்கு இங்கே உத்தியோகம்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னதாகத் தனது மனையாள் மீனாட்சியையும் அழைத்துக் கொண்டு, இங்கே மகன் வீட்டுக்கு விருந்தாட வந்தவர் பொன்னுச்சாமி, இன்றைக்கு மகனைத் தனியே விடுத்துத் திரும்பிப்போக முடியவில்லை— நிம்மதியாக.

பொன்னுச்சாமிக்குத் தெற்கே விவசாயத் தொழில். குத்தகை நிலத்தில் பாடுபட்டு, இன்று, சொந்தமாக நான்கு ஏக்கர் நன்செய்யும், வீடும், மாடு மனையும் கட்டுக்கோப்பாக இருக்கிறது. மக்கட் செல்வம் என்பதில், அக்காளும் தம்பியுமாக இருவரேதான். மூத்தவள் சிவகாமியைக் கட்டிக் கொடுத்து, அவள் வரையிலும் கவலை இல்லை என்பதில் நிம்மதி.

இப்போது, தனித்திருமகன் நீலமேகத்தை நினைக்கும்போது தான், பொன்னுச்சாமிக்குப் பெருமூச்சுப் பீரிட்டுக் கொண்டு வருகிறது.

மகன் எப்படியெல்லாமோ வாழ வேண்டுமென்று மனத்தளவில் கோட்டைகட்டிப்பாடுபட்டு, மகனைக் கல்லூரி முடியப் படிக்க வைத்தார். பட்டம் பெற்று, மகன் கருப்பு அங்கியிலே வந்து நின்றபோது, கட்டித் தழுவிப் பூரித்துப் போனார் பொன்னுச்சாமி. அதே கையோடு மகனுக்குத் திருமணத்தையும் முடித்துவைத்து, தனது லட்சியத்தையே எட்டிப் பிடித்து விட்டதைப் போல, இந்த உத்தியோகத்தையும் மகனுக்குத் தேடி வைத்து, நூற்றுக் கணக்கான மைல்களைக் கடந்து, இங்கே மகனைத் தனிக்குடித்தனம் வைத்தபோது, இரண்டு நாட்கள் தங்கிவிட்டுப் போனவர் பொன்னுச்சாமி.

இடையிலே, இரண்டாண்டு காலமாக, அடுத்தடுத்து வந்த விவசாய வேலைகளால், மகனது குடித்தனப் பாங்கை வந்திருந்து பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை.

இரண்டாவது முறையாக, இங்கே காலடிவைத்த நாளையிலிருந்தே பொன்னுச்சாமிக்கு நிம்மதி இல்லை.

தான் எதையோ நினைக்க— அதற்கு நேர் மாறாக, மகன் எதிலோ சிக்கிக்கொண்டிருப்பதாகப் பட்டது பொன்னுச்சாமிக்கு. மௌனமாகவே, இன்று நடப்பதையும், நாளை நடக்கப் போவதையும், குறை-நிறை என்பதைக்கொண்டு, கூட்டிக் கழித்துக் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

மகனைப் படிக்கவைத்து, எதையெல்லாமோ எட்டிப் பிடித்து விட வேண்டுமென்ற ஆவேசத்தோடு, செய்த முயற்சிகளையும், செலவழித்த பணத்தையும், இப்பொழுது நினைத்துப் பார்த்தால், வேதனையோடு சிரிப்புத்தான் வருகிறது.

சிந்தனையில் மூழ்கியவாறு, நீலவானில் சிதறிக்கிடக்கும் விண்மீன்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொன்னுச்சாமி, பின்னால் ஆளரவம் கேட்டுத் தலையை மட்டும் தூக்கிப் பார்த்தார்.

அவரது மனையாள் மீனாட்சி, படியேறி வந்த களைப்போடு, ஆடியசைந்து வரும்போதே அவளது குரல் முந்தி வந்து விட்டது.

''சத்தமில்லாம இங்கே வந்து படுத்திட்டிங்களா?'' என்று கேட்டுக்கொண்டே பக்கத்தில் வந்து நின்றாள்.

பொன்னுச்சாமி தலையை மட்டும் திருப்பிப் பார்த்தவர் ஒன்றும் பேசாமலே சாய்த்துக் கொண்டார்.

''வந்துதான் பக்கத்திலே நிக்கிறேனே—வாயைத் திறந்தாவது பேசுறிங்களா? ஏன் தான் உங்களுக்கு இப்படி வாயடைச்சுப் போயிருக்கோ!'' என்று அங்கலாய்த்துக்கொண்டே, அவளும் கட்டிலருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

பேரன் பேத்தியென்று எடுக்கும் பருவம் வந்துவிட்டபோதும், மீனாட்சிக்குச் சூது வாது தெரியாது. ஆரம்ப காலத்திலேயே இல்லாளை அழவைப்பதென்பது பொன்னுச்சாமிக்குச் சுலபமானதாகும்.

அவர் வாய் திறக்காதபோது, அவள் ஆத்திரத்தோடு ஆரம்பித்தாள்.

''ஒரு வாரத்திலே திரும்பிரலாம்ன்னு சொல்லிட்டு வந்திங்களே, வந்து எத்தனை நாளாகுது? அங்கே மாடு மனை காடு கரையெல்லாம் எப்படி இருக்கோ'' என்று கவலையோடு சொன்னாள்.

பொன்னுச்சாமி ஒருச்சாய்ந்து படுத்தபடியே, உள்ளங்கையில் தலையைச் சாய்த்துக்கொண்டு, அவளைப் பார்த்தார்.

''ஏன்......இங்கே இருக்க உனக்குப் பிடிக்கலையா'' என்று கேட்டார்.

''பிடிக்கத்தான் இல்லை. என்ன இருந்தாலும் நம்ம ஊராகுமா?'' என்றாள் மீனாட்சி.

''இனிமே......நாம எப்பவும் இங்கே தானே இருக்கப் போறோம்! கிராமத்துக்குப் போகணும்கிற நினைப்பை விட்டுப்போடு'' என்று சாவதானமாகவே சொன்னார் பொன்னுச்சாமி.

மீனாட்சி திடுக்கிட்டவளாகத் திரும்பினாள்.

''என்னது...... இங்கேயே இருக்கப் போறமா? அங்கே வயக்காடெல்லாம் என்னாகுறது? நாம இல்லாமக் களம் சேருமா?'' என்று கேட்டாள்.

பொன்னுச்சாமி எழுந்து, கட்டிலிலேயே காலைத் தொங்க விட்டு உட்கார்ந்தார்.

''உங்கிட்டேயும் சொல்லித்தான் ஆகணும்; நானே எதுக்கு உள்ளுக்குள்ளேயே கவலைப்பட்டு உருகணும்'' என்று பீடிகையோடு ஆரம்பித்தார்.

''என்ன விடுகதை போடுறீங்களா?'' என்று திருப்பிக் கேட்டாள் மீனாட்சி.

''உங்கிட்ட விடுகதை போடுற வயசா எனக்கு? இங்கே காலடி வச்சதிலேயிருந்து இந்தக் கவலையிலே தான் நான் உருகிக்கிட்டிருக்கேன். எத்தனை நாளைக்கி இப்படியே இருக்க முடியும்? இப்பத்தான் இந்தக் கட்டிலிலே எனக்கு ஞானோதயம் ஆகியிருக்கு. உன் மகன் கிட்டயும் சொல்லிப் போடனும்ன்னு முடிவுக்கு வந்திருக்கேன்'' என்று பொன்னுச்சாமி மேலும் சொன்னார்.

''என்னத்தைச் சொல்லப் போறிங்க'' என்று பதட்டத்தோடு குறுக்கிட்டாள் மீனாட்சி.

''சொல்லத்தானே போறேன்! முதல்லே கீழே போய்......நீலமேகத்தையும் மருமகளையும் வரச்சொல்லு. நீயும் வா'' என்றார் பொன்னுச்சாமி.

''நீங்க என்னதான் சொல்லப் போறிங்களோ—எனக்கு ஒன்னும் புரியலையே'' என்று சொல்லிக்கோண்டே எழுந்தாள் மீனாட்சி.

"உனக்கு என்னிக்குத்தான் எதுதான் புரிஞ்சது'' என்ற பொன்னுச்சாமியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஏதேதோ முணகியவாறு மீனாட்சி படிக்கட்டுகளை நோக்கி நடந்தாள்.

* * * * *

கீழே மாடிப்படிகளை ஒட்டினாற்போலிருக்கும் பகுதியே நீலமேகத்தின் குடியிருப்பு. எதிரெதிராக இரண்டு அறைகள்—இடையிலே தாழ்வாரம். இதற்குள்ளாகத்தான் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தனை சாதனங்களும் அடங்க வேண்டும்.

அப்பாவும் அம்மாவும் வந்ததிலிருந்தே படுக்கக் கொள்ளச் சங்கடம்தான். கிராமத்திலே சத்திரம் மாதிரிப் பெரிய வீடு. நீலமேகத்தை இப்போது பல கவலைகள் சூழ்ந்து கொண்டன. சக்கரம் சுழலுவதைப் போல, மாதக் கடைசியில், கடைநிலை ஊழியர்களிலிருந்து, அதிகாரிகள் வரை எல்லாரையும் ஒட்டிக் கொள்ளும் கவலைதான்!

முப்பது நாட்களை எண்ணி முடித்து வாங்கும் சம்பளத்தில், மூன்றிலொரு பாகம் வீட்டு வாடகையாகப் போக, மீதமிருப்பது சர்க்கரையாகக் கரைந்து விட்டபோது—இந்தக் கடைசி வாரத்தில் மூச்சுத் திணறுகிறது.

அப்பாவும் அம்மாவும் வந்து உட்கார்ந்திருக்கும் போது, கையைப் பிசைந்து கொண்டிருக்க முடியுமா? நேற்று முன்தினம் அவனுக்கும், மனையாள் துளசிக்கும் மட்டும் தெரிந்ததாக, கை வளையல்கள் மார்வாடியின் கடையிலே தஞ்சம் புகுந்து, நோட்டுகள் கைக்கு வந்தன. ஏற்கனவே துளசியின் பத்துப் பவுன் சங்கிலி மோதிரம், எல்லாமே மார்வாடியிடம் வட்டி கட்டிக்கொண்டு வரும் வரை பத்திரமாகவே இருக்கும்.

கணவனின் கெஞ்சுதலுக்காக, நகைகள் பெட்டியிலே இருப்பதாக மாமியாரிடம் சொல்லி வைத்தாள் துளசி. இன்னமும் மாமனாரின் காதுகளுக்கு எட்டவில்லை.

அப்பாவுக்குத் தெரிந்து விடக் கூடாதே என்பதில் மிகவும் கவனத்துடன் இருந்தான் நீலமேகம். சிறுவயதில் தகப்பனிடம் இருந்த பய பக்தி இன்றளவும் அப்படியேதான் இருக்கிறது அவனிடம்.

இரவிலே சாப்பிடும் போதே, ''அப்பா சங்கிலியைப் பத்தி என்னமும் கேட்டாரா?'' என்று விசாரித்தான்.

''இல்லையே!'' என்றாள் துளசி.

''நல்ல வேளை......நான் பயந்துக்கிட்டே இருக்கேன்'' என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டான் அவன்.

துளசி புத்திசாலிப் பெண்.

''எப்ப இருந்தாலும் சொல்லித்தானே ஆகணும். இல்லையின்னா நீங்க திருப்பப் போறீங்களா?'' என்று கேட்டாள்.

''திருப்பத்தான் போறேன், பாரேன்.''

அவளுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

''மேலும் மேலும் கடன் வாங்காம இருந்தாப் போதாதா?''

சாப்பிட்டு எழுந்து, கைகளைத் துடைத்துக் கொண்ட நீலமேகம், ''மெதுவாத்தான் பேசேன்'' என்று சொல்லி அவளது வாயைப் பொத்தினான்.

அதற்குள்ளாக, மீனாட்சி படியிறங்கிவரும் சந்தடி கேட்டுத், துளசி விலகி நின்றாள்.

நிலைப்படியோரமாக வந்து நின்ற மீனாட்சி, மேல் மூச்சு வாங்க ''உங்கப்பா கூப்பிடுறாரு, உன்னையும் தாம்மா'' என்று அழைப்பையும் விடுத்தாள்.

அவனும், அவளும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர்.

"எதுக்கும்மா கூப்பிடுறாரு" என்று குரலைத் தணித்துக் கொண்டே கேட்டான் மகன்.

"அது எதுக்கோ. எனக்கு எதுவும் புரியலே" என்று சொல்லிவிட்டுப் பெற்றவள் திரும்பியபோதே, நீலமேகத்துக்குக் 'குப்' பென்று வியர்த்தது.

படியேறி வந்து நின்றவர்களை அமைதியாகவே ஏறிட்டுப் பார்த்தார் பொன்னுச்சாமி.

நீலமேகம் சற்று எட்டத்திலேயே பணிவோடு நின்றான்.

"இன்னிக்கு எப்படியோ தான் பேசுறிங்க." என்று பொரிந்து கொண்டே, துளசியோடு சற்றுத் தள்ளி உட்கார்ந்து கொண்டாள் மீனாட்சி.

"கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பேசாமத்தானே இரு. அப்புறம் ......நீயே பேசு" என்ற பொன்னுச்சாமி, மகனது பக்கமாத் திரும்பியபடி சொல்ல வேண்டியதை ஆரம்பித்தார்:

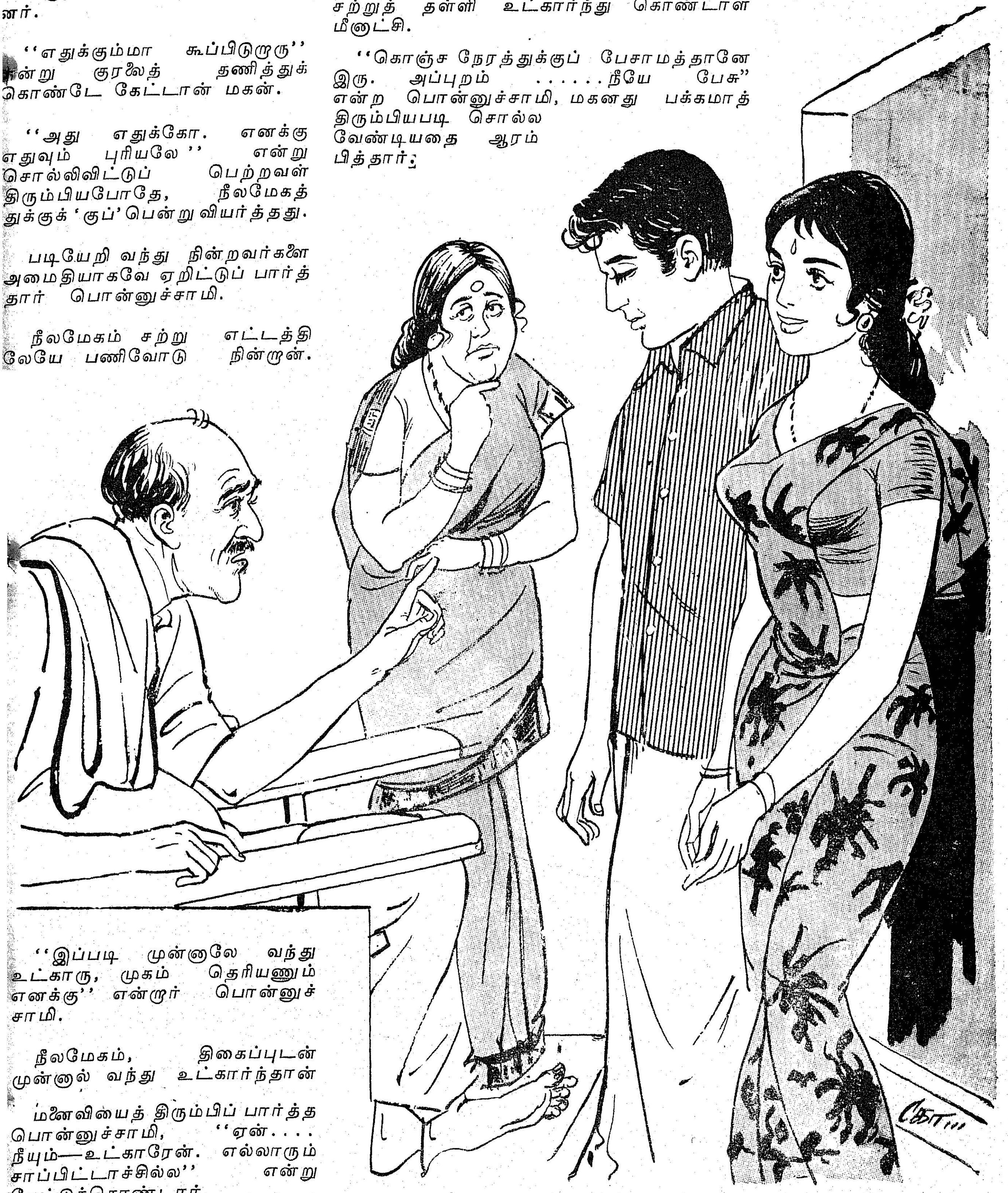

"இப்படி முன்னாலே வந்து உட்காரு, முகம் தெரியணும் எனக்கு" என்றார் பொன்னுச்சாமி.

நீலமேகம், திகைப்புடன் முன்னால் வந்து உட்கார்ந்தான்

மனைவியைத் திரும்பிப் பார்த்த பொன்னுச்சாமி, "ஏன்.... நீயும்—உட்காரேன். எல்லாரும் சாப்பிட்டாச்சில்ல" என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

''இப்ப நானும் உங்கம்மாவும் கிராமத்துக்குப் போக முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, உன் கூடவே நிரந்தரமாத் தங்கும்படியா இருந்தா...., கடைசி வரைக்கும் உன்னாலே கொண்டு செலுத்த முடியுமா?'' என்று நேரிடையாகவே கேட்டு நிறுத்தினார்.

''என்னப்பா.... இப்படிக் கேக்குறிங்க. என் உயிரே உங்களோடது'' என்று சிரமத்துடனே சொல்லி, மென்று விழுங்கினான் நீலமேகம்.

''ஆமடா....! கேட்க வேண்டிய கட்டம் இப்பத்தான் வந்திருக்கு. இப்ப ஒருமிக்கச் சொல்லப்போறதைச் சிறுகச் சிறுகச் சொல்லி இருக்கலாம். உன் மனசு வேதனைப்படும்கிறதை நினைச்சுத் தயக்கத்திலேயே நாள் கடந்து போச்சு. ஒரு விதத்திலே எனக்கு நிம்மதி. அந்த விவசாயத்திலே உருண்டு புரண்டு உன்னை இந்த உத்தியோகம் பாக்குற அளவுக்குப் படிக்க வச்சிட்டேன். அந்தக் கலப்பை பிடிக்கிற பிழைப்பை விட்டுத் தொலைத்தாலும், உன்னோட சம்பாத்தியம் இருக்குங்கிற தைரியம் இருக்கு'' என்றார்.

அவர், ஆரம்பத்தில் சொன்னதை நினைக்காமலே, ''புதிர் போட்டே பேசுறிங்களே. விவசாயத்தை ஏன் விட்டுத் தொலைக்கணும்'' என்று இடையிலே பாய்ந்தாள் மீனாட்சி. இதே கேள்வியுடனே நீலமேகமும் தகப்பனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். ''நிலம் இருந்தாத்தானே விவசாயம் செய்ய முடியும்? வாங்கி இருக்கிற கடனுக்கு.... நிலம் பூராவையும் வித்துக் கொடுக்கத்தான் சரியாயிருக்கும்'' என்று அவர் சொல்லி வந்தபோது, ''நிசமாத்தான் சொல்றிங்களா?— நானறியாம எந்தக் கடனை வாங்குனிங்க'' என்று கேட்டு, பதட்டத்தோடு குறுக்கிட்டாள் மீனாட்சி.

''இவன் படிச்சு முடிக்கிறதுக்குள்ளே எத்தனை ஆயிரம் செலவாகி இருக்கு? சிவகாமி கல்யாணத்துக்கு வாங்கின கடன் வேறே'' என்று பதட்டமில்லாமலே சொன்னார் பொன்னுச்சாமி.

நீலமேகம் வாய் திறக்கவில்லை, நிலமெல்லாம் மூழ்கிப்போகும் அளவுக்கா கடன் இருந்தது? இதை ஆற அமரச் சொல்லுகிறாரே அப்பா!

நெஞ்சினுள் ஏற்பட்ட நடுக்கத்தில் அவனது கண்கள் கலங்கின.

''படிப்புக்கு, கல்யாணத்துக்கெல்லாம், அப்பப்ப நெல் வித்த பணத்தைத்தானே செலவழிச்சோம்'' என்று கொதிப்போடு கேட்டாள் மீனாட்சி.

''எல்லாத்துக்கும் தான்! ஆயிரம், ரெண்டாயிரம்னு வாங்கினது இப்ப மொத்தம் கூடிப்போச்சு.

''அள்ளாமக் கொள்ளாம— சொத்துமில்லே சுகமும் இல்லேன்னு சொல்றிங்களே'' என்று அழுகையும் குமுறலுமாகச்

''வசதியுள்ள பட்டதாரிகள் ஏழைப் பட்டதாரிகளுக்கு வழி விட வேண்டும்; அப்போது தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்கும்''—என, தமிழக முதல்வர், மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில் ஆற்றிய உரையை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது, இந்தச் சிறு கதை.

சொல்லித் துவண்டு போனவளாகக் கட்டில் காலின் மீது சாய்ந்து விட்டாள் மீனாட்சி.

நீலமேகத்துக்கோ இது பேரிடியாகவே இருந்தது. கிராமத்திலிருந்து, அரிசி, பருப்பு, அத்தனையும் வரும்போதே.... நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு நகையாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் போது, அந்தப் பிடிப்பும் இல்லையென்றால், நிரந்தரமாகவே ஏற்படப்போகும் வறட்சியில் பொழுது கழிவது போராட்டமாகவே தான் இருக்கும்.

நினைக்கும் போதே நீலமேகத்துக்குக் கண்கள் இருண்டு வந்தன. பேச வாயெழவில்லை.

எதிரில், குனிந்த தலை நிமிராமல் இருந்த மகனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொன்னுச்சாமி, ''என்னடா திகைப்பா இருக்கா? முகத்திலே தெளிவையே காணலையே'' என்று கேட்டார்.

''இல்லையே'' என்ற நீலமேகம், முகத்தைத் துடைப்பதுபோல் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

''நிலத்தை உழுது பாடுபட்டு, அதிலே வர்ற பலனை வச்சுத்தான் குடும்பத்தை இது வரைக்கும் நல்ல முறையிலே கட்டிக் காத்து, இந்த அளவுக்குக் கொண்டார முடிஞ்சது. பல லட்சத்திலே ஒருத்தனா.... இங்கே குடியிருந்து, நீ பாக்குற இந்த உத்தியோகத்தை வச்சு...... உன்னளவுக்கே நிம்மதியாப் பிழைக்க வழி இல்லாம இருக்கிறே!'' என்றவர் மருமகளின் பக்கமாகத் திரும்பி, ''என்னம்மா.... கல் முகப்பு வச்ச சங்கிலி, பெட்டியிலே பத்திரமாகத்தானே இருக்கு?'' என்று கேட்டார்.

கிராமத்திலிருந்து எதுவுமே வராமல், இருப்பதைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் சமாளிக்க முடியுமா என்ற திகைப்பில் மூழ்கி இருந்த துளசி, திடுக்கிட்டாள்.

நேருக்கு நேராகக் கேட்கும் போது மறைக்க முடியுமா?

நீலமேகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அவன் குனிந்த தலை நிமிரவில்லை.

''அதைப் போன வருஷமே அடகு வச்சிருக்கு'' என்று மெதுவான குரலில் சொன்னாள் துளசி.

''அதுக்குத் துணையா...... நாங்க வந்த பிறகு வளையலும் போயிருக்கு! இன்னம் ரெண்டு வருஷத்திலே எதுவுமே மிச்சமிருக்காது. இப்ப, நான் பார்த்த வரைக்கும் இது உறுதியாத் தெரியுது. குறையையும் நிறையையும் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்துத்தான் இப்ப நான் முடிவுக்கு வந்திருக்கேன்'' என்றார்.

துளசி பதைக்கும் நெஞ்சுடனே எட்டிப் பார்த்தாள். நீலமேகமும் தகப்பனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

''நீ நிக்கிற பிழைப்பு நிறை போகாது. பேசாம ஊருக்கு

வந்து உள்ள விவசாயத்தைப் பாரு!'' என்றார்.

குளிர்ந்த பேச்சு வருவதைக் கேட்டு, நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த மீனாட்சி, ''நிலமெல்லாம் கடனுக்குள்ளே போயிட்ட பிறகு—அங்கே எந்த நிலத்திலே நிக்கிறது'' என்று அவசரத்துடன் கேட்டாள்.

பொன்னுச்சாமி சிரித்தார்.

''மகனோட தைரியத்தை எடைபோட்டுப் பார்க்கத்தான் அப்படிச் சொல்லிவச்சேன். இந்த ரெண்டு வருஷத்துக்குள்ளே இவ்வளவு கடனை வாங்கிப் போட்டு குனிந்த தலை நிமிராம இருக்கான். நான் இது வரைக்கும் எந்தக் கடனையும் வாங்கலே; எல்லாத்தையும் யோசிச்சுத்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கேன். சுதந்திரமா, நம்ம வரப்பு மேலே நிக்கறப்ப, நம்ம பின்னாலே நாலு பேரு வருவாங்க. விவசாயம் செய்யிறதுக்கு வசதி இருக்கிறப்ப, அதை மறந்திட்டு, உழுது விதைக்க நிலமில்லாதவன், வேறு பிழைப்புக்கு வழியில்லாதவனுடைய இடத்தையும் இங்கே அடைச்சுக்கிட்டு ஏன் வெந்து சாகணும்? அடமானத்திலே நிக்கிற நகையெல்லாம் திருப்பிக்கிட்டு, கிராமத்துக்கே வந்து விவசாயத்தைப் பார்க்கச் சொல்லு! அப்பதான் இருக்கிற நிலம் எப்பவும் நம்ம கையிலே இருக்கும்'' என்றார்.

நீலமேகத்துக்கு இந்த முடிவு சிறந்ததாகவே பட்டது. மகிழ்ச்சியோடு தலையைக் குலுக்கினான்.

''கொஞ்ச நேரத்திலே எல்லாத்தையும் கண் கலங்க வச்சுப் போட்டிங்களே. இந்த முடிவை முன்னாலேயே செய்திருக்கலாமில்ல. சும்மா வயலு வரப்பிலே நிக்கறதுக்கு இவ்வளவுக்குப் படிக்கணுமாக்கும்'' என்று கேட்டாள் மீனாட்சி.

''ஏன் படிச்சவன் கலப்பை பிடிக்கக் கூடாதுன்னு இருக்கா? படிச்சதையெல்லாம் அதிலே காட்டட்டுமே! ஒண்ணுக்கு நாலா விளையட்டுமே! நீயும் மருமக கையிலே சாவியைக் கொடுத்துப்போடு. ரெண்டு பேரும் திண்ணையிலே உக்காந்துக்குவோம்.'' என்று பொன்னுச்சாமி சொன்னதைக் கேட்டுத் துளசி, மாமியாரைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

துளசியைத் திரும்பிப் பார்த்த நீலமேகத்துக்கும் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

இன்றைக்கு, அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு, நீலமேகம் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தலைவர்.

''என் மகன் படிச்ச படிப்பு நம்ம கிராமத்துக்குப் பயன் படுது'' என்று சொல்லும் போதெல்லாம் பொன்னுச்சாமிக்கு எல்லை இல்லாத பெருமை! மகிழ்ச்சி.

நல்ல மருந்து

நாம் குப்பையென ஒதுக்கும் குப்பைமேனி குப்பை கூளத்திலேயும் முளைக்கும்; துளிர்க்கும்; வளரும்; ஆனால் அதன் பயன் மிகவும் பெரிது.

இதன் இலை இருக்கிறதே; அதனால், தந்த மூல ரோகம், தீச்சுட்ட புண், வயிற்று வலி, வாத ரோகம், ரத்த மூலம், நமைச்சல், குத்தல், கபம் முதலியன நீங்கும்.

இந்த இலைச்சாற்றுக்கு மலத்தைப் போக்கும் குணம் உண்டு; கொஞ்சம் கூடுதல் பருகினால் வாந்தி உண்டாக்கும்; குழந்தைகளுக்கு ஒரு தேக்கரண்டியளவு கொடுக்க வாந்தியாகும். கோழையை அறுத்து வெளியாக்கும். குப்பைமேனியிலையை அரைத்து மேக ரணங்களுக்கும், விஷக்கடிகளுக்கும் வைத்துக் கட்டக் குணமுண்டாகும்; இதன் இலையைச் சுண்ணாம்புடன் கூட்டி அரைத்து, பூரான், வண்டு, குளவி முதலியவற்றின் கொட்டு அல்லது கடிஇடங்களுக்கு மேலே தடவக் குணமுண்டாகும். இந்த இலைச் சாற்றுடன் உப்பும் கூட்டி அரைத்துச் சொறி, சிரங்கு முதலியவற்றிற்குப் பூசித் தேய்த்து நீராடக் குணமுண்டாகும்; இந்த இலையை உலர்த்திய தூளைத் தீப்பட்டபுண், நீடித்த நோயில் படுக்கையில் கிடந்ததனால் ஏற்பட்ட புண் ஆகியவற்றிற்கு மேலே தூவ, புண் ஆறும். பைத்தியத்திற்கு இதன் இலைச்சாறு ஒரு அவுன்ஸ் வடிகட்டி அதனுடன் மூன்று குன்று மணி எடை சாப்பாட்டு உப்பையும் கலந்து கரைத்து வைத்துக்கொண்டு நோயாளியைப் படுக்க வைத்து மூக்கின் இரு துளைகளிலும் ஐந்து அல்லது ஆறு துளி விடவும்; மூக்கிலிருந்து சளியும் தீ நீரும் உடனே வெளியாகும். குளிர்ந்த நீரைத் தலையில் கொட்டி நீராட்டவும்; இப்படி மூன்று நாட்கள் காலையில் செய்துவரத் தலையிலுள்ள தீய நீரை வெளியாக்கி மூளையைத் தூய்மை செய்து மனக் கோளாற்றை மாற்றும்.

இந்தக் குப்பை மேனியை ஆய்ந்து உலர்த்தி இடித்துப் பொடியாக வைத்துக் கொண்டு வேளைக்கு மூன்று சிட்டிகை அளவு காலை மாலை உண்டுவர, மூல நோய் நீங்கும்.

உலர்த்தின பத்து வேர்களை, மண் பானையில் போட்டு நான்கு குவளை தண்ணீர் ஊற்றிக் கொதிக்க வைத்து, அது நான்கில் ஒரு பாகமாக வற்றி வரும் போது இறக்கி, ஆற வைக்கவும். பின் நன்றாய்க் கசக்கிப் பிழிந்த சாற்றில் ஒரு குவளை காலையில் வெறும் வயிற்றில் சாப்பிட, இரண்டு மூன்று முறை மலம் கழியும்; புழு, பூச்சிகள் வெளியாகும். வாரம் ஒரு முறை என்ற முறையில் மூன்று வாரம் உண்ண, உடல் நன்கு வளரும்.

''நல்ல மருந்திம் மருந்து-சுகம் நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து'' என்ற வள்ளலார் பாடலை 'குப்பைமேனி'க்குக் கூறலாம்.

கல்கத்தாவில் ஒரு பெரிய ஓட்டலின் மாடி. வங்காளத் தம்பதியர் உணவு அறையில் முள் கம்பிகளின் உதவியால் உணவருந்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். ''ஆஹா என்ன சுவையான மீன் பொரியல்!'' என்று கணவரிடம் கூறுகிறார் அந்த நாகரீக மாது! அவர் சொல்வதை ஆமோதிப்பது போல் தலையை ஆட்டிக் கொண்டே மீன் உணவினைச் சுவைக்கிறார் அவரது கணவர்.

ஆனால் அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள் அவர்கள் சுவைத்து உண்ட அந்த மீன், மேட்டூர் அணையில் கொழுத்து வளர்ந்த கட்லா மீன் என்று.

ஆமாம். மேட்டூர் அணையில் அன்றாடம் பிடிக்கப்படும் மீன்களில் சுமார் 45சதவீதம் மீன்கள் கல்கத்தாவிற்குச் செல்கின்றன. மேட்டூர் அணையிலுள்ள கட்லா, வங்காளக் கெண்டை ஆகியவற்றை வங்காளிகள் மிகவும் விரும்பி வாங்குவதே இதற்குக் காரணம். வெண் கெண்டை, கெழுத்தி, வாழை, சொட்ட வாழை, அறிஞ்சான், திலேப்பி போன்ற மீன்களும் இங்கே பிடிக்கப்படுகின்றன.

கல்கத்தா தவிர பெங்களூர், திருச்சூர், சென்னை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் இங்கு பிடிக்கப்படும் மீன்கள் அனுப்பப்படுகின்றன.

மேட்டூரில் மீனவர்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் உள்ளது. இதில் 808 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். அதில் 290 பேர்கள் மேட்டூரில் மீன் பிடிக்க அனுமதி (லைசென்ஸ்) பெற்றவர்கள். இவர்கள் அணை நீரில் ஆங்காங்கே மீன்களுக்காக நைலான் வலைகளை விரித்து வைத்திருப்பார்கள்.

தினம் காலையில் மூன்று மணியளவில் பரிசலில் இருவர் ஏறி வலை விரித்துள்ள பகுதிக்குச் செல்வர். அதில் வீழ்ந்திருக்கும் மீன்களை அள்ளிப் பரிசலில் போட்டுக் கொண்டு திரும்புவர். தமிழக மீன் வளத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு படகு சென்று இந்த மீன்களைச் சேகரித்துத் திரும்பும்.

ஒவ்வொரு மீனவரும் எவ்வளவு மீன்களைப் பிடித்துத் தந்தார் என்பது ஆங்காங்கே படகுத் துறைகளில் எடைபோடப்பட்டுப் பதிவேடுகளில் எழுதி வைக்கப் படும்.

இவ்வாறு சேகரிக்கப்படும் மீன்களை மீனவர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் பெற்றுக் கொள்கிறது. இதற்காக உயர்ந்த ரக மீன்களுக்கு கிலோவுக்கு ரூ. 1.26-ம், சிறிய ரக மீன்களுக்கு கிலோவிற்கு 76 காசு வீதமும் மீனவர்களுக்குத் தரப்படுகின்றன.

பின், இந்த மீன்கள், இதற்காக விளம்பரம் மூலம் குத்தகை எடுத்துள்ள விற்பனையாளர்க்கு மொத்தமாக (கிலோவிற்கு ரூ. 1.45 வீதமும் 0.81 காசு வீதமும்) விற்கப்படுகின்றன.

அந்த விற்பனையாளர் அதை வாங்கி அது கெட்டுப்போகாமலிருக்கப் பனிக்கட்டித் தூள்கள் போட்டு 'பார்சல்' செய்து கல்கத்தா, பெங்களூர், திருச்சூர் சென்னை போன்ற நகரங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர்.

'' ஆமாம், தினம் எவ்வளவு மீன்கள் பிடிப்பார்கள்? '' என்று நீங்கள் ஆவலோடு கேட்பது புரிகிறது.

பொதுவாக, அணையில் தண்ணீர் குறைவாக உள்ள நாட்களில் தான் (பிப்ரவரி முதல் ஜுலை வரை) அதிக மீன்கள் கிடைக்கும். இந்தக் காலங்களில் ஒரு நாளைக்கு சராசரி 2,500 கிலோ மீன்கள் பிடிபடும். மற்ற காலங்களில் சராசரி சுமார் 200 கிலோ கிடைக்கும்.

திறமையுள்ள சில மீனவர்கள் ஆண்டுக்கு சுமார் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிப்பதும் உண்டு என்று தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டு ஆண்டியப்பன் என்பவர் 17,000 ரூபாய்க்கு மீன் விற்றுள்ளார்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் ஆண்டுதோறும் மீனவர்களுக்கு அவர்கள் பிடித்த மீன்களுக்குத் தக்கபடி ஊக்கத் தொகை வழங்கப் படுகிறது.

கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்தினால் ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டுள்ளதா என்று அருகில் நின்ற மீனவரைக் கேட்டோம். பச்சையப்பன் என்ற அந்த மீனவர் மேட்டூரை அடுத்த செம்படப் பாளையத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் கூறினார் :—

'' நான் முப்பது வருஷமா மீன் பிடிக்கிறேனுங்க. எங்க குடும்பமே பரம்பரை பரம்பரையா மீன் பிடிக்கிறது தானுங்க. இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் வருகிறதுக்கு முன்னாலே, நான் அல்லது என் சம்சாரம் யாராவது மீன்களைக் கூடையிலே தூக்கிக்கிட்

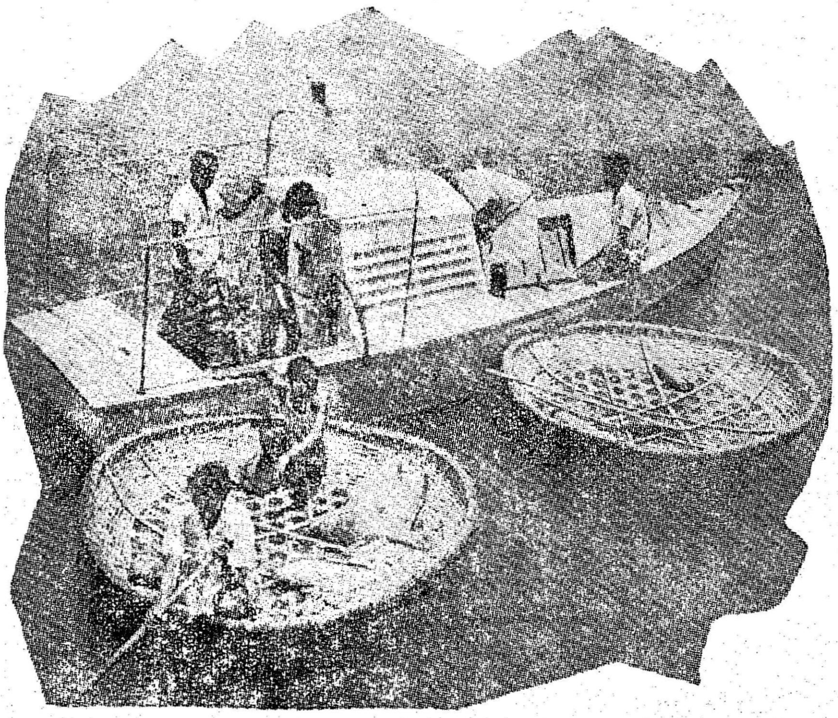

பிடிபட்ட மீன்கள் படகுகளில் ஏற்றப்படுகின்றன.

டுப் போயி மேட்டூரிலே விற்போம். கிராக்கியிருந்தா பணம் கிடைக்கும். இல்லாட்டா கிடைச்சுது லாபமுன்னு சல்லிசா விற்றிட்டு வருவோம். ரொம்பக் கஷ்டமான நிலைமை.

''ஆனால் சங்கம் வந்தப்புறம் காசு வசதி நன்றாக இருக்கிறது. விற்பனைப் பொறுப்பை அவங்க ஏற்றுக்கிருங்க. பணத்தைப்பற்றி நாங்க கவலைப் படத் தேவையில்லீங்க.

''அதோடே எங்களுக்கு வலை பின்ன நைலான் நூல் குறைந்த விலையில் தர்றாங்க. பரிசல் மற்றவை வாங்க நீண்டகாலக் கடனாக ரூ. 200 தர்றாங்க,'' என்று உற்சாகத்துடன் தெரிவித்தார் பச்சையப்பன்.

'' நீங்கள் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு மீன் பிடிப்பீர்கள்?'' என்று கேட்டதற்கு, ''சென்றஆண்டு ரூ. 2,000-த்திற்குப் பிடித்தேன். வலையைப் புதுசா கிழியாமே வச்சிருந்தா நிறைய மீன் விழும். அதோடே நிறைய இடங்களில் வலை விரிச்சு சுறுசுறுப்பாத் திறமையாயிருந்தா நிறைய மீன் கிடைக்கும்,'' என்று விளக்கம் தந்தார் பச்சையப்பன்.

மீன் வளம் பெருக்கும் தமிழ் நாடு அரசின் மீன் வளத்துறையினர் என்ன செய்கின்றனர் தெரியுமா ?

நல்ல தரமான மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்கின்றனர். இதற்காக 25 அடி அகலமும், 30 அடி நீளமுமுள்ள தொட்டிகளில் நீர் நிறைத்துச் சத்துள்ள உணவு போட்டு, மீன் குஞ்சுகளை வளர்க்கின்றனர். ஒரு தொட்டியில் சுமார் ஒரு லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. நாற்பது நாட்களில் அந்த மீன்கள் 2 அங்குல நீளம் வளர்ந்ததும் அணையில் கொண்டு போய் விடப் படுகின்றன.

மீன் வளத்துறையிடம் ஒருமீன் பதனிடும் அறை உள்ளது. விற்பனையாளர்கள் தேவைப்பட்டால் சில சமயங்களில் மீன்களை இங்கு சில நாட்கள் வைத்திருக்கலாம்.

அதோடு போக்குவரத்திற்காக இரண்டு உந்துகள் (வேன்கள்) வைத்துள்ளனர். வாடகையின் பேரில் இவை கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கோ, அல்லது விற்பனையாளர்களுக்கோ தரப்படுகின்றன.

மீனவர்களின் வாழ்வுக்குப் பாதுகாவலர்களாக உள்ள இந்த மீனவர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கமும், மீன் வளத் துறையும் மீனவர்களின் நண்பர்கள் போல் செயல்படுவது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

மீன்களைப் பிடித்துப் பரிசலில் எடுத்து வருகின்றனர்.

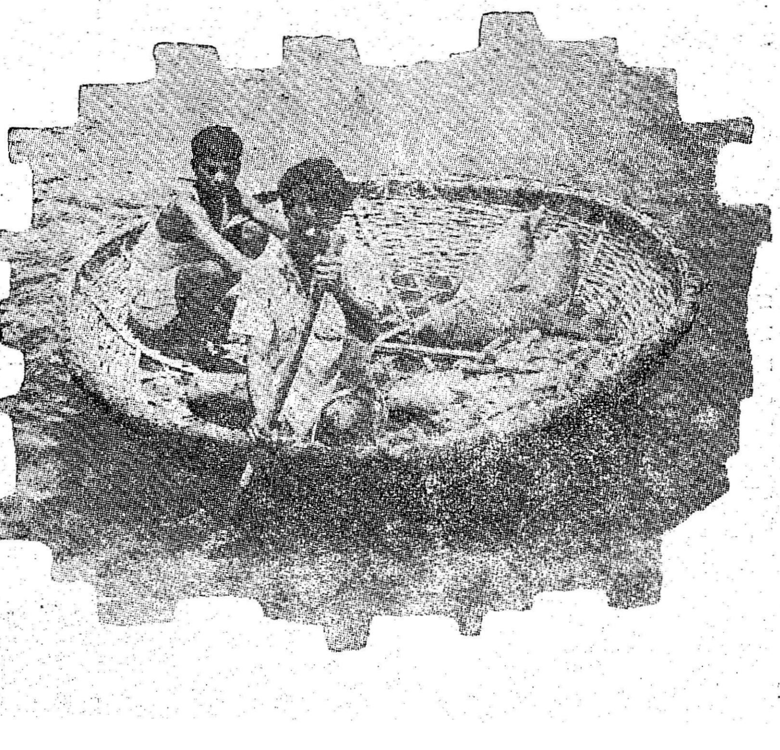

இந்த விவசாயிகளிடையே பொதுவாகக் காண்பது என்ன?

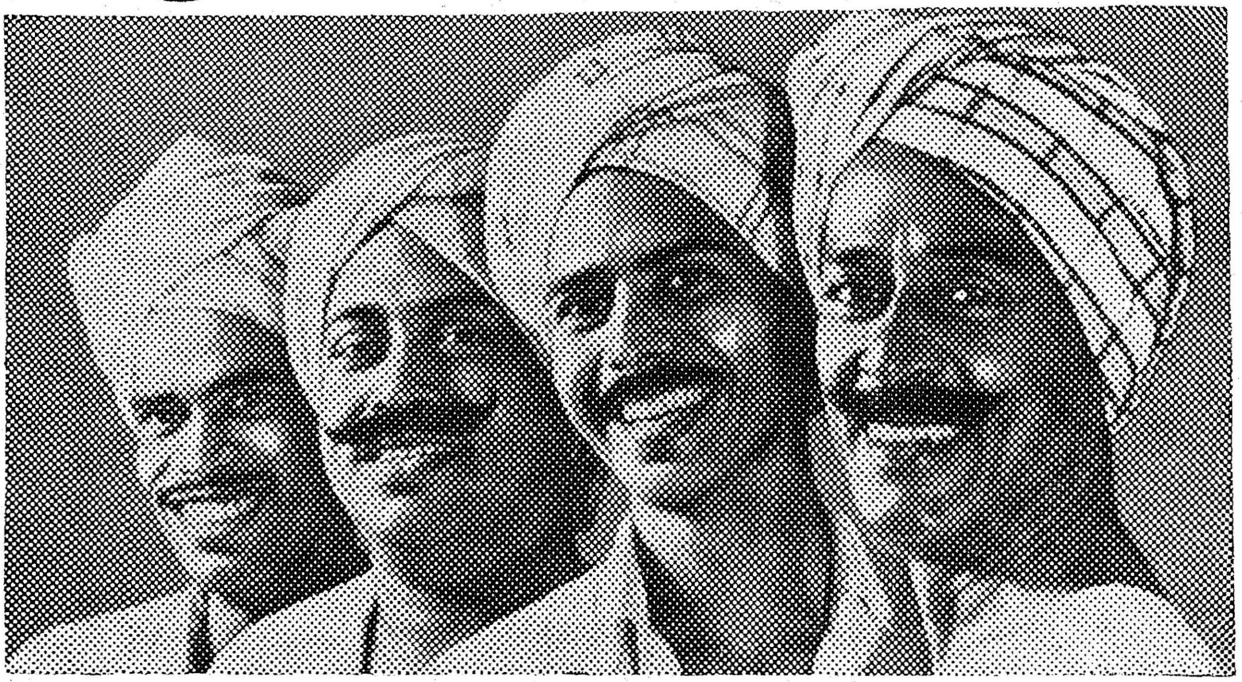

ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்ப் செட்டும், அதன்மூலம் கிடைத்த சுபிட்ச வாழ்வும்.

நாடெங்கும் உள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வை வளம் கொழிக்க வகை செய்வது, பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி தயாரிக்கும் நம்பகமான ஓர்த்திங்டன் - சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள்.

ஈடு இணையற்றது என்ற புகழ் பெற்ற 'மானோபிளாக்' பம்பு செட்டுகள் உட்பட பலவகை சென்டிரிப்யூகல் பம்புகளையும் **பெஸ்ட்** அளிக்கிறது. ஓர்த்திங்டன் - சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள் கண்டிப்பான தரக்கட்டுப் - பாட்டுடன் தயாரிக்கப்படுபவை, விற்பனைக்குப் பிறகும் சேவை செய்ய, நாடெங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. மேலும், தக்க பம்புகளை தேர்ந்தெடுப் பதற்கு ஆலோசனைகளையும் அளிக்கிறது, **பெஸ்ட்!**

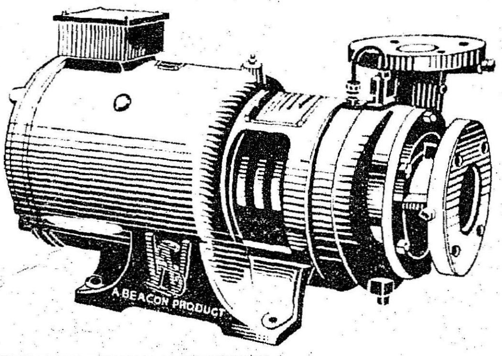

BEACON

பெஸ்ட் & கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.

(ஸ்தாபிதம்: 1879)
13/15, நார்த் பீச் ரோடு,
சென்னை - 1

தமிழ்நாட்டில் கிளைகள் :
6/434, திருச்சி ரோடு, கோயம்பத்தூர்
49 - D, மதுரை ரோடு, திருச்சி - 1.

FocusBC191Tam

சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே!

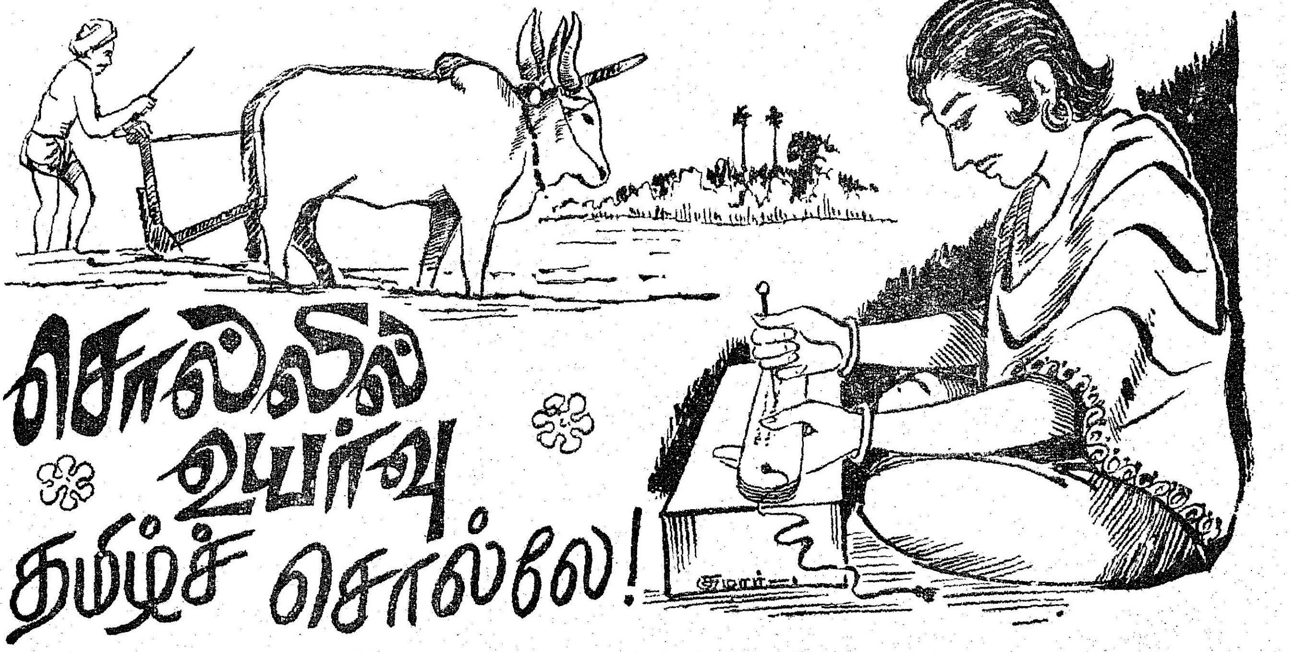

கோவை இளஞ்சேரன்

"தமிழ்மொழி போல் இனிதாவது எங்குங் காணோம்'' என்னும் தொடரில் பாரதியாரின் உள்ளம் பளிச்சிடுகிறது. அதன் கருத்தில் மிடுக்கு மட்டும் அன்று, மெய்ம்மையும் ஒளிவிடுகிறது. அம்மெய்ம்மைக்கு முடிசூட்ட முனைந்த பாரதியார்,

''சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே''

—என்று தெளிவாகக் குரல் கொடுத்தார். அவர் குரலுக்கேற்பத் தமிழ்ச்சொல் உயர்வுடையதே. அவ்வுயர்வை எக்கோடியில்—எக்கோணத்தில் நின்றும் காணலாம். ஒரு கோணத்தில் நின்று காண்போம்!

சொல் ஒரு நெல்.

நெல்லைக் குறிக்கும் சொற்கள் பலவற்றில் 'சொல்' என்னும் சொல்லும் ஒன்று.

''அரி சொல்லு விரீகி சாலி வளர்செந்நெல் லாம்''

—என்று பட்டியலிடுகிறது சூடாமணி நிகண்டு. இவ்வகையில் 'சொல்' என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு 'நெல்' என்றொரு பொருள் உண்டு. நெல்லின் விளக்கத்தைச் சொல்லொடு இயைத்துக் காணின் சொல்லுக்கு நெல்லென்ற பொருளால் அமையும் உயர்வு தனித்துத் தென்படும்.

நெற்பயிர் பூத்துக் கருப் பிடித்துக் காயாகவே நின்று விட்டால் அது கருக்காய். கரு முற்றினால் மணி பிடித் திருக்கிறது என்பர். முற்றுவது முத்து. இதுகொண்டுதான் நெல்லில் முத்துப் பிறக்கும் என்றனர். முத்துத் தோன்றும் இருபது இடங்களைக் குறிக்கும் தனிப்பாடல் ஒன்று,

''கந்தரம் சாலி கழை கன்னல் ஆவின்பல்''

—என்று சாலி நெல்லைப் பட்டியலில் இணைக்கிறது. ''மாரியம்மனுக்கு முத்துப் போடுக'' என்று ஞாயிறு தோறும் அரிசி கேட்பதை இன்றும் வழக்கில் கேட்கிறோம்.

முத்தாம் மணியான அரிசி பிடித்துத் திரண்டு விளங்குவதே நெல். இவ்வியல்புடையதே சொல்லும். நெற்பயிர் அடிநிலத்தினின்று முளைக்கும்; சொல்லின் மூலமாம் ஒலியணுவும் அடிவயிற்றினின்று முளைக்கும். முளைத்த நெல் தழைத்து வளரும்; முளைத்த ஒலியணு நிறையுயிர் முயற்சியால் திரண்டு தழைக்கும். தழைத்த பயிர், மண்வளம், நீர், வெயில், காற்று ஆகியவற்றால் பூக்கும், சொல்லுக்குரிய எழுத்துக்களின் ஒலியுரு நெஞ்சு, கழுத்து, மண்டையுச்சி, மூக்கு எனும் நான்கிடத்து மலரும். மலரது சுண்ணச் சேர்க்கையின் இணைப்பு முயற்சியால் கருப்பிடிக்கும். உதடு, நாக்கு, பல், மேல்வாய் என்னும் உறுப்புக்களின் முயற்சியால் சொல்லின் கருவாம் எழுத்தொலி உண்டாகும். நெற்கரு, பயிரின் பல்வகை ஊட்டச் சேர்க்கையால் காயாகும்; சொற்கரு தனி எழுத்து, எழுத்துக்களின் ஒலிச்சேர்க்கையால் சொல்லுருப்பெறும். நெற்கரு காயாகவே நின்றுவிடின் அது கருக்காய்-பதர்-பதடி; சொற்கரு பொருளற்று எழுத்துக்களின் கூட்டலாகவே நின்றுவிடின் அது- உளறல்-கத்தல்-உறுமல்; சொல்லாகாது.

கரு முற்றித் திரண்டு பொன்னிறம் காட்டின் அது நெல்;

பொருள்முற்றிக் கருத்துத் திரண்டு ஒலிநயங் காட்டின் அது சொல்.

பாவேந்தர் அவர்கள், ''கருந்தமிழ்ச் சொல்லுக்குள்ளே கருத்துக்கள் இருத்தல் போலே''-என்றார்.

செஞ்சொல் ஒரு செந்நெல்.

கருத்துடைய சொல், பயன் விளைப்பதாகவும் அமையவேண்டும். அந்நிலையில்தான் சொல் தன் இயல்பில் நிறைவு பெற்றதாகும். பயன் விளைக்காத சொல்லைப் பயன் விளைக்காத கருக்காயோடு ஒப்பிடுவர். 'பயன் விளைக்காத சொல்லை மேலும் மேலும் விரும்பிக் கூறுபவனை மாந்தரினத்துள் பிறந்த மகன் என்று சொல்லாதே ; மக்களினத்துத் தோன்றிய பதடி-பதர் என்று சொல்லுக' என்பர் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையார்.

உள்ளீடில்லாத நெல் பதர் ;

உள்ளீடில்லாத சொல்லும் பதர்.

காயவைத்துத் தூற்றிப் பதர் போக்கிய நெல்லையே தூற்றிய செந்நெல் என்பது போல, பயனின்மை நீக்கிய சொல்லைக் கூறவந்த சிந்தாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்கதேவர்,

''பதர் அறு திருமொழி''—என்றார்.

சொல்-சொலி.

நெற்பயிரின் தொடர்பிலும் சொல் இடம் பெறுதலைக் காணலாம். நெல்தாளின் உட்புறத்திலும், மூங்கிலின் உட்புறத்திலும் மென்மையாக உரியும் வெண்மைத் தோலைச் 'சொலி' என்பர்.

''கழைபடு சொலி''-என்கிறது புறநானூறு.

''காம்பு சொலித்தன்ன'' — என்கிறது சிறுபாணாற்றுப்படை.

சொல்-களை.

பயிரின் நடுவே வளரும் புல் முதலியவற்றைக் 'களை' என்கிறோம். அவற்றை நீக்குதலைக் 'களை கட்டல்' என்கிறோம். இக் களைகட்டல் என்பதற்கு வேறு ஒரு சொல் இலக்கியங்களில் கையாளப் படுகிறது. அச்சொல், 'சொல்' என்பதன் அடியாக அமைந்த 'சொல்லிய' என்னும் சொல். நண்பருக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நீக்கத் தொடங்கினான் எனக் குறிக்க எண்ணிய சிந்தாமணி ஆசிரியர்,

''துணைவனார்க் குற்ற துன்பம் சொல்லிய தொடங்கினானே''—என்றார்.

புறாவின் துன்பத்தை நீக்கிய மாமன்னன் சிபியின் செய்தியை, ''புறவின் அல்லல் சொல்லிய''-என்றார் ஆலூர் மூலங்கிழார்.

'' பண்டைச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய'' என்பது ஔவையின் தொடர்.

களை கட்டலைச் சொல்லோடு இயைத்து அறநெறிச்சார ஆசிரியர் முனைப்பாடியார் பேசுகிறார். அறத்தைப் பயிராக உருவகித்துப் பாடும் அவர், இன்சொல்லை விளைநிலமாக்கி, வன்சொல்லைக் களையாக்கி, உண்மைச் சொல்லை எருவாக்குகிறார் :

'இன்சொல் விளைநிலமா ஈதலே வித்தாக
வன்சொற் களைகட்டு வாய்மை எருவட்டி''

என்பது அவர்தம் பாட்டு.

சொல் நிழல்.

நெற்கதிர் பல்லுயிர்களையும் ஓம்பிப் பசி என்னும் வெம்மை போக்கிப் பேணி, உணவு என்னும் நிழலைத் தருவதால் ''அலகு உடை நீழல்''—என்று குறித்தார் திருவள்ளுவர்.

இதுபோன்றே, மக்களை ஒலி இனிமையால் ஓம்பிப் பேணிச் 'சோர்வு' என்னும் வெம்மை போக்கி 'இனிமை' என்னும் நிழல் தரும் சொல்லின் பயனை வைத்துச் ''சொன்னிழல்'' என்றனர், கோவூர் கிழார்;

''சொன்னிழல் இன்மையின் நன்னிழல் சேர''
-என்றார்.

சோற்றுக்குள் சொல்.

நெற்பயனால் ஆக்கப்படும் உணவைக் குறிக்க, சொன்றி என்றொரு சொல் உண்டு.

''சொன்றிப் பெருமலை தின்று'' என்று கூறுகிறது கல்லாடம்.

''புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுவை''-என்கிறது புறம். நெல்லிலிருந்தும், பிற பயிர்களிலிருந்தும் உருவாகும் உணவைக் குறிக்க எழுந்த சொல்லாம் 'சொன்றி'யில் சொல், என்பது வேர்ச் சொல்லாக அமைந்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது. சோற்றுக்குள்ளே சொல் ஒலிக்கிறது.

சொல்-வித்து.

நெல் பயிர்; சொல்லையும் பயிராகக் கண்டனர். நிலத்தில் விதையை வித்தி நெல்லை விளைப்பது போன்றே, செவியில் சொல்லைப் பெய்து பயன் விளைப்பர்.

செவியை நிலமாகவும், சொல்லை வித்தாகவும், பயன் நிறைவேறுதலைப் பயிர் விளைவாகவும் உருவகம் செய்தனர் புலவர் :

''செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி

உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளம்''
-என்கிறார் ஔவையார்.

''செவிமுதல் வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று''
-என்கிறார் பெருஞ்சித்திரனார்.

புலவர் உழவராகிறார்.

சொல்லை வழங்கலை நெற்பயிர்த் தொழிலாகக் கண்டவர்கள் சொல் விளைக்கும் புலவனை உழவனாகக் கண்டமையை,

''வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை

-எனுங் குறள் விளக்குகிறது.

சொல் ஏராகிறது. புலவர் உழவரானுர்.

இதற்குப் பொருந்த அறிவை-புலனை ஏராக வைத்துப் ''புலன் உழுது உண்மார்''

-என்முர் கோவூர்கிழார்.

சொல்லாடல் ஓர் உழவுத்தொழில்.

இவற்றையெல்லாம் ஒருசேர நோக்கி ஒரு காட்சி யாக்குகிறுர் கலித்தொகை ஆசிரியர் :

புனலூரர் என்றெரு சிற்றூர். அவ்வூரில் ஒரு விருந்துக் காட்சி. அவ்விருந்தும் ஒரு கூட்டாஞ் சோற்று விருந்து. உணவை ஆக்குகின்றவர் ; படைக்கின்றவர் ; உண்கின்றவர் யாவரும் புலவர் கள். இச்செயல்கள் மட்டுமல்ல ; நிலத்தைப் பண்படுத்தி வயலாக்குகின்றவர்களும் அவர்களே. கலப்பை கொண்டு உழுகின்றவர்களும் அவர்களே. நெல்லை விதைத்துப் புதுச்சுவையோடு உணவாக்கு கின்றவர்களும் அவர்களே. கூடி உண்கின்றவர் களும் புலவர்களே.

இதில் ஒரு புதுமை. பயிர்த்தொழிலோ வள வயல் ஆக்குதலும், நீர் பாய்ச்சுதலும், உழுதலும் முத லிய செயல்களால் வெவ்வேறு பருவத்தில், காலத் தில், நேரத்தில் நிகழ்வது. ஆனுல், இப்புலவர்கள் செய்யும் உழவுத் தொழில் ஒரே நேரத்தில் எல்லாச் செயல்களையும் கொண்டது. இப் புதுமையைக் காண்போம் :

புலவர்களால் பண்படுத்தப்பட்ட வயல் செவி. ஆம், யாவரது செவிகளுமே வயல்கள். எத்தகைய வயல்? கரம்பைச் செதுக்கிக் களர் ஒதுக்கித் தள்ளி வயலைப் பண்படுத்துகின்றமை போன்று, வன் சொல் கேளாமல் 'செதுக்கி' யொதுக்கிப் பயனில் சொற்களைக் கேளாமல் 'களைந்து' விலக்கிச் செப்பஞ் செய்யப்பட்ட புலவர்களது செவிகளாகிய வயல் கள். (''செதுமொழி சீத்த செவி செறுவாக'') முன்னையச் சான்றேர்தம் பொன்மொழிகளை வைத்து இப்புலவர்கள் பனுவல் பாடுகிறுர்கள். அம்முதுமொழியே நீராகப் பாய்ச்சப்படுகிறது. நல்ல நூல்களைப் பயின்ற அறிவுடை நாவே கலப்பை. அக்கலப்பை கொண்டு உழுகின்றுர்கள். (''முதுமொழி நீரா புலன் நா உழவர்'') புதுமை நயமும் சுவையும் திகழும் புதுமொழிகளாம் ஒன் பான் சுவை உணவைக் கூட்டி உண்ணுகின்றுர்கள். இப்புலவர்கள் வாழும் ஊரின் பெயர் புனலூர். ஊரின் பெயரும் வயலுக்கினிய நீர்-புனம் அமைந்த பெயர். ஊர் புனலாக இருந்தால் கரை வேண்டுமன்றே? புனலூருக்குக் கரையாக அவ்வூர்க் கோட்டை மதில் சூழ்ந்துள்ளது. (''புது மொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ் புனலூர்'')

கலித்தொகை ஆசிரியரது வாய்மொழியை ஒன்று கூட்டிக் காண்போம் :

''செதுமொழி சீத்த செவிசெறு வாக,
முதுமொழி நீரா, புலனு உழவர்
புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ்
புனலூர்.''

இப்பாடல் அமைந்த பகுதி மருதக்கலி. சொல் என்னும் நெல் விளையும் பாடல் மருதக் (மருதம்-பகுதியைக் குறிக்கும் பெயரன்றே?) கலியுள் அன்றி வேறெங்கு அமையும்?

இவ்வாறு நெல்லொடு சொல் தொடர்பாக ஓரி டத்தில் மட்டும் அமையின் அதை ஆழ்ந்த நிறை வழக்காகக் கொள்ள இயலாது. பலரது உள்ளத் தும் இவ்வெண்ணம் அவ்வப்போது ஊறி நின்றுள் ளதை இலக்கியங்களில் காணலாம். இவ்வகையில் சிலம்பின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் பேச்சைக் கேட்போம் :

செங்குட்டுவன் கனக விசயரை வென்றுன். வென்றியைத் தமிழக மன்னர்க்கு அறிவிக்கச் செய் தான். சோழ பாண்டியர்தம் மாற்றம் சேரனுக்குச் சினத்தை மூட்டியது. அங்கமர்ந்திருந்த மாடல மறையவன் அமைதிப்படுத்தி, அறிவுரைபுகல்கிறுன். அவ்விடத்தை வாய்ப்பாகக் கொண்டு இளங்கோ வடிகள் சொற்பயிரை விளைக்கின்றுர் :

'மறையோன் மறை நா உழுது வான்பொருள்
இறையோன் செவி செறுவாக வித்தலின்
வித்திய பெரும்பதம் விளைந்து பதம் மிகுத்துத்
துய்த்தல் வேட்கையில் சூழ்கழல் வேந்தன்''

மாடலன் வாய்வழி இளங்கோவடிகள் பேச்சில் நாக்கு ஏராக உழுகின்றது. செவி வயலாகின்றது. பொருள் விதையாகின்றது. பயன் விளைவாகின்றது; வேட்கை உண்ணலாகின்றது.

இவ்வாறு, சொல் நெல்லாய், வளர்ந்து பயி ராகும் வரலாற்றின் படிகளில் ஏறுவோம் :

சொல்	நெல்
செஞ்சொல்	செந்நெல்
பயனில்சொல்	பதர்
வன்சொல்	களை
சொல்	சொலி
சொல் நிழல்	கதிர் நிழல்
சொல்	சோறு (சொன்றி)
சொல்	வித்து
சொல்லும் நாக்கு.	உழும் ஏர்
சொல்லாடல்	உழவுத் தொழில்
புலவர்	உழவர்

இப்படிகளில் ஏறுங்கால் படிப்படியாகத் தமிழ்ச் சொல்லின் உயர்வைக் காண்கிறேம்.

நெல்லின்கோணத்தில், நின்று, சொல்லைக் காணுங் கால் தோன்றும் சொல்லின் உயர்வை, உள்ளத்தில் கொண்டு இக்காலச் சொற்களின் வரலாற்றை ஆய்வது நற்பயன் தரும். இக்கட்டுரை முன்னுரைக் கட்டுரை. இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு சொல் லின் வரலாற்றையும் சொற்கள் மருவுதலால் உரு மாறியுள்ளமையையும், அதனுல் பொருள் சிதைந்து வருகின்றமையையும், சொல்லின் வேரைக் காண் பதால் நற்பொருளினை உணர்ந்து, தெளிய இயல் வதையும் மேற்கொள்ளலாம்.

உலக வங்கித் தலைவரின் உதவி

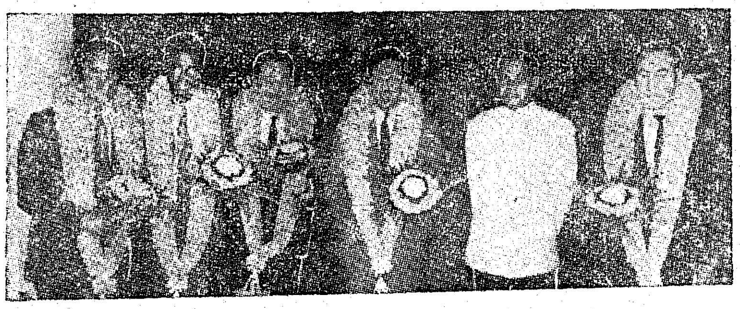

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்காகக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க எந்த அளவு உதவி செய்ய முடியும் என்பதனை ஆய்வு செய்ய உலக பாங்க் ஒரு குழுவினைத் தமிழகத்திற்கு அனுப்பியது.

திரு. கிருஸ்டோபர் எச். வால்டன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட இந்தக் குழுவில் திரு. இ. ஏ. பாப், திரு. ஆர். ரோஸி, திரு. ஜே. எம். டேனியல், திரு. பி. தாமஸ் ஆகியோர் உறுப்பினர்கள். இந்தக் குழுவினர் தஞ்சை, திருச்சி, வடஆர்க்காடு, தென்ஆர்க்காடு, கோவை, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்தனர்.

சுற்றுப் பயணம் முடிந்து சென்னை திரும்பிய அந்தக் குழுவினர் தமிழக முதல் அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினர். அப்போது வேளாண்மை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களும், கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்களும் தலைமைச் செயலரும் உடன் இருந்தனர்.

பேச்சு முடிவில் திரு. வால்டன் அறிவித்ததாவது: ''வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்துத் தமிழக அரசு அதிகாரிகள், வங்கிகள், நிலவள வங்கிகள் ஆகிய பலதரப்பட்ட நிறுவனங்களுடன் பேச்சு நடத்தினோம்.

குழாய்க்கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டி, நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்குவது, நிலங்களைச் சமப்படுத்திப் பயன்படுத்துவது, வேளாண்மைக்கு நவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகிய திட்டங்களுக்கு உதவலாமென முடிவு செய்தோம். எங்கள் முடிவுகளை அறிக்கையாக உலக பாங்கிக்குச் சமர்ப்பிப்போம்.

அதன்படி தமிழ்நாட்டு அரசுக்கு ஒரு கணிசமான தொகையை உதவ முடிவு செய்துள்ளோம். ஏறத்தாழ 40 முதல் 45 கோடி ரூபாய் வரை உதவி செய்யும்படி அந்த அறிக்கையில் நாங்கள் உலக பாங்கிக்கு எடுத்துக் கூறுவோம்.

இந்த அறிக்கையினை உலக பாங்க் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யும். இந்த உதவி ஆறு மாத காலத்திற்குள் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்கும்.

விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்படும் இந்த உதவி, விவசாயிகளுக்கான மறுநிதி வாரியம், நிலவள வங்கிகள், மற்ற வங்கிகள் ஆகியவை மூலம் வழங்கப்படும். மழை இல்லாத காலத்தும் விவ்சாயிகள் நல்ல முறையில் வேளாண்மை செய்யப் பாசன வசதிக்கு இந்த நிதி உதவித் திட்டம் உதவும்.''

குளத்து மீனைக் கிணற்றில் விட்டால் அது நிறம் மாறுகிறது.

காடே அதிரக் கர்ஜிக்கும் சிங்கம், சர்க்கஸ்காரரின் சாட்டைக்குப் பயந்து, ஆட்டி வைத்தபடி ஆடுகிறது.

விலங்குகள் மட்டுமல்ல. மனிதர்கள், அதுவும்குறிப்பாக இளஞ்சிறார்கள், சூழ்நிலையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் நல்ல வழியில் செல்வதும், கெட்ட செயல்களில் ஈடுபடுவதும், பெரும்பாலும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்ததே!

எடுத்துக் காட்டாக, இதோ சில சிறுவர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதித்த நிகழ்ச்சிகள் :

அந்தச் சிறுவனுக்கு வயது 12. தந்தை ஆஸ்துமா நோயாளி. அவன், தாய் தந்தையருக்குத் தெரியாமல் பள்ளிக்கு மட்டம் போடலானான். பள்ளி நேரங்களில் பூங்காவிற்கு செல்லும்பழக்கம் ஏற்பட்டது. அங்கு அவனுக்குச் சில கயவர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் அவனை 'பிக் பாக்கெட்' அடிக்கப் பழக்கினார்கள்.

கூட்டமுள்ள இடத்தில்அவனது கைகளுக்கு வேலை தரப்படும். அகப்பட்டதை எடுத்து கயவனிடம் கொடுக்க வேண்டியது. அவனை உற்சாகப் படுத்துவதற்காக அக் கயவன் அச்சிறுவனுக்கு சாப்பாடு, குடி, சினிமா, சிகரெட் எல்லாம்கொடுத்துஅவனை மயக்கி வந்தான். பையனுக்கு கெட்ட தொடர்பு ஏற்பட்டதை அறிந்த தாய், அந்தத் தொடர்பை அறுத்துக் கொள்வதற்காக, அவனுக்கு ஒரு ரூபாய்க்குக் கடலை மிட்டாய் வாங்கித் தெருவில் சென்று விற்க அனுப்பினாள். ஆனால் கயவர்கள் அவனை அந்தத் தொழிலில் செல்ல விடவில்லை. மிட்டாய் முழுவதையும்அவர்களே வாங்கிக் கொண்டு பணத்தைத் தாயிடம் கொடுத்து விட்டு மீண்டும் அவர்களது 'தொழிலில்' ஈடுபட அழைத்துச் சென்றனர். சில சமயம் ஒரே நாளில் ரூ. 500 கூட இந்தச் சிறுவன் 'பிக் பாக்கெட்' அடிப்பதுண்டு. எனவே நல்ல வருவாய் கொண்டு வரும் இச் சிறுவனை இழக்க அந்த வெட்டிக் கும்பல் விரும்பவில்லை.

ஒரு முறை அவன் அதில் ஈடுபட மறுத்தபோது, அவனைப் பயமுறுத்துவதற்காக வயிற்றில் கத்தியால் ஒரு கீறு கீறிவிட்டான் அந்தமுரடர்களில்ஒருவன். பெற்றோர்களையும் பயமுறுத்தினான். சிலந்தி வலையில் பட்ட ஈ போல, அவர்களது வலையில் மீள முடியாது திணறினான், அச்சிறுவன்.

அப்போது, சென்னை அண்ணா நகரில் உலகத் தொழில் கண்காட்சி நடந்த சமயம். அங்கு ஒரு கூடாரத்தில் டெலிவிஷன் பார்த்த கூட்டத்தில் ஒருவரது பைக்குள் கையைப் போட்டு பணப்பையை எடுத்து விட்டான் சிறுவன். துரதிர்ஷ்ட வசமாக-அல்ல-அதிர்ஷ்ட வசமாக பக்கத்தில் நின்ற நண்பர் அதைப் பார்த்து விட்டார். பையன் போலீசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டான். எப்போதுமே சிறுவனைத் தொடர்ந்தே கயவன் வருவது வழக்கம். ஆனால் சிறுவன் போலீசில் சிக்கியது தெரிந்ததும் அவன் அந்த இடத்தை விட்டு நழுவி ஓடி விட்டான். சிறுவனிடமிருந்த ரூபாய் 140 கைப்பற்றப் பட்டது. அவன், நீதி மன்றத்தில் நின்றான், குற்றவாளியாக! பள்ளி செல்ல வேண்டிய அப் பாலகனைச் சூழ்நிலை குற்றவாளிக் கூண்டிலே ஏற்றிவிட்டது.

மற்றொரு சிறுவன், அவனுக்கு வயது 17. பெரிய இடத்துப் பையன். பெரிய அதிகாரியாக இருந்த அப்பா இறந்து விட்டார். வீடு, தியாகராய நகரில்; பள்ளி நண்பர்களிடம் ஆனந்தமாக கிரிக்கெட் விளையாடி வந்த அவனது பாதை மாறியது. கெட்டவர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டது. திருடுவதற்குப் பழகினான்.

ஒரு நாள் இரவு, புதிய வீடு ஒன்றில் கட்டடம் கட்டச்சாமான்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அது, அவனது பள்ளி நண்பனின் வீடுதான். பழக்கப்பட்ட இடம்தான்; பள்ளி நண்பன், அவனது அம்மா, அப்பா அனைவரும் அவனுக்குப் பழக்கமானவர்கள். இருப்பினும் திருடர்களுக்குத் துணையாக அந்த வீட்டில் புகுந்து சாமான்களைத் திருடினான். அகப்பட்டுக்கொண்டான். நல்ல நண்பர்களை விட்டு விட்டுத் திருடர்களை நண்பனாகக் கொண்டதால் அவன் திருடனாக மாறினான்!

* * *

அந்தப் பெண்ணுக்குப் பதினேழு வயது. திருமணமானவள். குழந்தை ஒன்றும் உண்டு. சுமாரான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவள் எட்டாவது வகுப்பு வரை படித்திருந்தாள். அவளுக்குத் தாய்-தந்தை கிடையாது. சகோதரர்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தும் ஏனோ எழுத்தறிவு இல்லாத தொழிலாளிக்கு அவளை மணம் முடித்துக் கொடுத்தனர். ஆனால் புகுந்த வீட்டில் அவளது வாழ்க்கை துயரமிக்கதாக இருந்தது.

இவளும் ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலையில் சேர்ந்தாள். அது ஆண்களும் பணியாற்றும் தொழிற்கூடம். எனவே அதிலும் குறை கண்டாள் மாமியார். இவள் தொழிற்கூடத்தைச்சேர்ந்த ஆண்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளதாகப் பழி சுமத்தினாள்.

இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் மாமியார் நடத்தி வந்த 'சீட்டுக் கம்பெனி' நொடித்தது. சீட்டுக் கட்டியவர்கள் நெருக்கினர். இதற்கும் மருமகள் மீதே பழிபோட்டாள் மாமியார். இவள் காலை வைத்த காலந் தொட்டே அடுத்தடுத்து நட்டம் வருவதாகத் திட்டினாள்.

அதோடு நின்று விட வில்லை. அவளையும் அவளது கைக் குழந்தையையும் அனாதையாக விட்டு விட்டு மாமியாரும் கணவரும் ஊரை விட்டே எங்கோ ஒருநாள் ஓடிவிட்டனர்.

தனது துயர் மிக்க நிலை பற்றி ஆந்திராவில் நல்ல உத்தியோகத்திலிருக்கும்தனது அண்ணனுக்குப் பல முறை அந்தப் பெண் எழுதிப் பார்த்தாள். பலனில்லை. முடிவில் அபய நிலையத்தில் சேர்க்கப் பட்டாள். சூழ்நிலை அவளை அந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது.

* * *

இவர்கள் மட்டுமல்ல. இது போல் சூழ்நிலையின் சதியால் குற்றவாளிகளாகும் இளஞ்சிறார்கள் பலர். ரெயிலில் டிக்கெட் எடுக்காமல் போவது முதல், அடிதடிக் கத்திக் குத்தில் ஈடுபடுவது வரை பலவகையான இளஞ்சிறுவர்கள் உண்டு. இதில் சிலர் மூளைக்குறைபாடு உள்ளவர்களாக இருப்பர். மற்றவர்கள் பெரும்பாலும் சந்தர்ப்பத்தின் பிடியினால் இந்தக் குற்றங்களில் ஈடுபடுவர்.

இப்படிப்பட்ட சிறுவர் சிறுமிகளின் மன நிலையை உளவியல் (Psychology) முறையில் ஆய்வு செய்துகண்டுபிடித்து அவர்களைத் திருத்தி நல்ல வழியில் நெறிப் படுத்த உள்ளது தான் ''சிறுவர்களை நெறிப் படுத்தும் கழகம் (Juvenile Guidance Bureau) சென்னை எழும்பூர், முதன்மை மாநில நீதிபதி (Chief Presidency Magistrate) கோர்ட்டை ஒட்டி உள்ள சிறிய கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியரும் உளவியல் துறைத் தலைவருமான டாக்டர் டி.ஈ. சண்முகத்தை கவுரவ இயக்குநராகவும், செல்வி பெற்றி டேவிட்டை பகுதி நேர உளவியல் நிபுணராயும் கொண்ட இந்தக் கழகத்தின் நிர்வாகக் குழுவின் தலைவர் தலைமை மாநில நீதிபதி திரு. எஸ். நடராஜன். குழுவின் துணைத் தலைவராக இருப்பவர் டாக்டர் திருமதி ஜெயலெட்சுமி ராவ் ஆவார்.

இந்தியாவிலே முதலில் தோன்றியது என்ற பெருமை இந்தக் கழகத்திற்கு உண்டு. 1955-ல் திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ், டாக்டர் சி. டி. போயஸ் இருவரும் சேர்ந்து இந்தக் கழகத்தைத் துவக்கினர். தமிழக அரசின் உதவியைக்கொண்டு நடந்துவரும்

இளங்குற்றவாளியை, இயக்குநரும் உளவியல் நிபுணரும் ஆய்வு செய்கின்றனர்.

இந்தக் கழகம், அமைப்பில் சிறியதானாலும் ஆற்றிவரும் பணி மிக மிகப் பெரியது, பாராட்டுக்குரியது.

இதேபோல் வேலூரிலும் மதுரையிலும் சிறுவரை நெறிப் படுத்தும் கழகம் உள்ளது. ஆமாம், இந்தக் கழகம் என்ன பணி செய்கிறது?

கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வரப்படும் 7 முதல் 18 வயது வரையுள்ள இளங்குற்றவாளிகளை அப்படியே விசாரித்துத் தீர்ப்புக் கூறி விடுவதில்லை. விசாரணைக் காலத்தில் சிறுவர்கள் மாம்பலத்திலுள்ள வரவேற்பு இல்லத்திலும் (Reception House) சிறுமிகள் சேத்துப்பட்டிலுள்ள இல்லத்திலும் வைக்கப்படுகிறார்கள்.

அப்போது அவர்கள் ஆய்வுக்காக, அதாவது எந்த நிலையில் அச்சிறுவன் அந்தக் குற்றத்தில் ஈடுபட்டான், அவனைத் திருத்த இயலுமா, என்பதனை ஆய்ந்தறிய இந்தக் கழகத்திற்கு அனுப்புகின்றனர்.

அவர்களைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்கு இங்கு நான்கு ஆய்வு அதிகாரிகள் உள்ளனர். எம். ஏ. படித்து விட்டு, ஆராய்ச்சியில் (Research) ஈடுபட்டுள்ள மாணவர்களே அவர்கள். தற்போது திருவாளர்கள் ஜயசந்திரன், பி. நடராஜன், கே. சொக்கலிங்கம், செல்வி எஸ். பார்வதி ஆகியோர் கவுரவ ஆய்வு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர். செவ்வாய், சனி ஆகிய இரு நாட்களில் காலை நேரங்களில் மட்டும் இவர்கள் ஆய்வு நடத்துகின்றனர். மற்ற சமயங்களில் பகுதி நேர உளவியல் நிபுணரே இதனைக் கவனிக்கிறார்.

அவர்கள் இந்தச் சிறுவர் சிறுமிகளைப் பலவிதத்தில் சோதனை செய்கின்றனர். இந்த ஆய்வு ஒரு வாரம் முதல் இரண்டு வாரமோ தேவைப்பட்டால் மேலும் சில நாட்களோ நடத்தப்படும். சிறுவர்களின் மனபயம் நீங்கித் தெளிவாக உண்மையினை எடுத்துக் கூறும் நிலையை அடைவதற்கே இவ்வளவு நாட்கள் தரப்படுகின்றன. இதற்காக அவர்களை விளையாட விட்டு அன்பொழுகப் பேசி அவர்களுடன் பழகுகின்றனர். இந்த ஆய்வு அதிகாரிகள்.

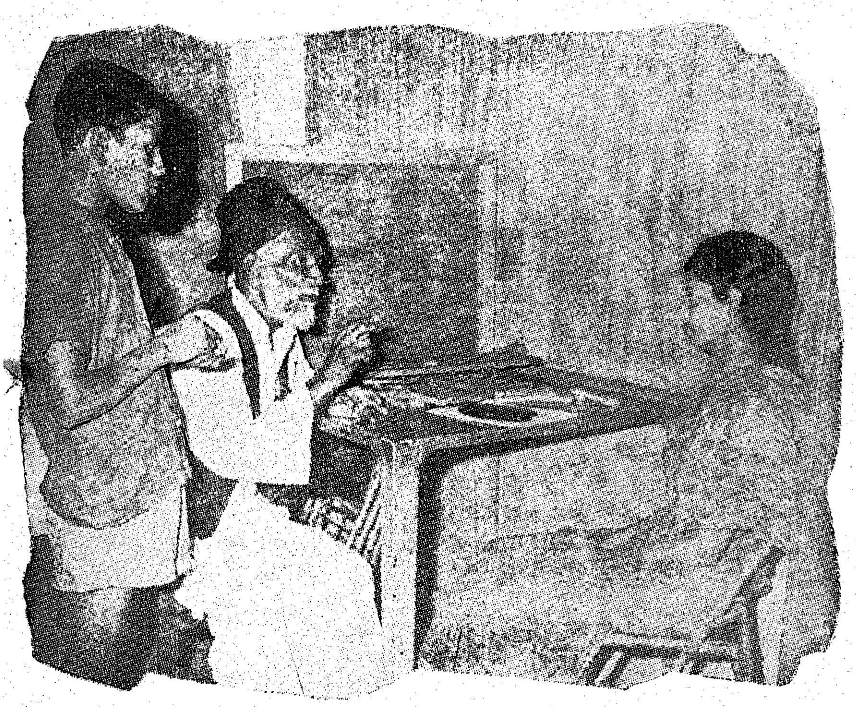

தன் மகனின் நடத்தைப்பற்றி, ஆய்வு அதிகாரியிடம் தெரிவிக்கிறார் தந்தை

பலவகையான சோதனைகள் உண்டு. ஒன்று, புத்திசாலித்தனத்தைச் சோதிப்பது. ஏதாவது விளையாட்டுப் பொருட்களைக் கொடுத்து அதனை வீடு மாதிரி, பொம்மைகள் போல் அடுக்கச் சொல்வது இதில் அடங்கும். மற்றொன்று தொழில் மனப்பாங்கைக் (aptitude) காணுவதற்கான ஆய்வு. பலவிதமான தொழில்களைப் பற்றிய படங்களைக் காட்டி, எந்தத் தொழிலில் அவர்கள் மனம் ஈடுபடுகிறது என்பதைக் கண்டறிவது. அடுத்தது, குண நலனை (Personality) ஆய்வது. ஏதாவது படத்தைக் காட்டி அது பற்றிச் சிறிய கதை எழுதச்சொல்வது. குண நலனுக்குத் தக்கபடி, சோகக் கதை, அடிதடிக்கதை, ஆனந்த முடிவுள்ள கதை இப்படி பல வகையில் அச் சிறுவர்கள் எழுதுகின்றனர்.

இதற்குச் சான்றாக ஒரு சிறுவனைக் குறிப்பிடலாம்.

அவனுக்கு வயது 12 இருக்கும். தாய் தந்தையை இழந்த அனாதை. அனாதைப் பள்ளியொன்றில் படித்து வந்தான். அங்கு அவன் சரியாக நடத்தப்படாததால் தற்கொலை செய்ய முயன்றான். அவன் மீது தற்கொலை முயற்சிக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு இந்தக் கழகத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டான்.

அவனிடம் சில படங்கள் காட்டப்பட்டன.

ஒன்று, ஒரு பெண் சோகமாக இருக்கும் படம். அதற்கு அவன் எழுதியுள்ள கதை பின்வருமாறு:-

பத்மாவின் விதி (அவன் தந்த தலைப்பு.)

'' பத்மாவிற்குத் தாயில்லை; ஆனால் தந்தை மட்டும் இருந்தார். தந்தை கூலி வேலை செய்தேனும் காசு கொண்டுவந்து கொடுப்பார். இதை, பத்மா, பொருள் வாங்கிச் சமைத்து தன் தந்தைக்கும் கொடுத்துத் தானும் சாப்பிடுவாள். மனைவி இறந்து சுமார் 4 வருடங்கள் ஆயிற்று.

தந்தை மறுமணம் செய்து கொள்ளலாமே என்று விரும்பினார். திடீரென்று ஒரு நாள் அவர் ஊரைவிட்டே போய் விட்டார்.

அவர் திரும்பி வரவே இல்லை. இதை நினைத்து நினைத்து பத்மா அழுதுகொண்டேயிருக்கிறாள்.

உங்களுக்கு நோய் வரலாம். அதற்கு நீங்கள் மருந்து சாப்பிட்டால் குணமடைவீர்கள். ஆனால் பத்மாவின் வியாதியை யாராலும் குணப்படுத்த முடியாது! யாராவது, நான் குணப்படுத்துவேனென்று கூறுபவர்கள் இருந்தால் இதில் தங்கள் பெயரைக் குறிக்கலாம்.''

சவாலுடன் அந்தக்கதையை முடிக்கிறான் நாலாவது வகுப்புப் படித்து வந்த அந்தச் சிறுவன். இதுபோல் வேறு இரண்டு படங்களுக்கும் வேறு விதக் கதைகள் எழுதியிருக்கிறான்.

இதில் முக்கியக் குறிப்பு என்னவென்றால், அவன் அனாதையான படியால் அவன் எழுதியுள்ள ஒவ்வொரு கதையிலும் வரும் பாத்திரங்களை அனாதைகளாக—தாய்-தந்தை இழந்தவர்களாக—சோகத்தில் உள்ளவர்களாகவே படம் பிடித்துக் காட்டுகிறான்.

* * * *

இந்த ஆய்வுகள் நடத்தியபின் இந்தச் சிறுவர்கள் பற்றிய அறிக்கையை இந்த அதிகாரிகள் தயாரித்துக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். உளவியல் நிபுணர் அதனை நன்றாக ஆய்ந்து, தனது கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறார். அதன் பின்னர் சில சிறுவர்கள் அறிவுரை வழங்கப்பட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். வேறு சிலர் அரசின் சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளுக்குச் சில ஆண்டுகள் அனுப்ப சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றனர். மூளைக் குறைபாடு உள்ள சிறுவர் சிறுமியர் பால விகார் அனுப்பப்படுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் சென்னை, செங்கல்பட்டு, ராணிப்பேட்டை, தஞ்சை, தட்டப்பாறை, மூங்கிலடி ஆகிய இடங்களிலும் மற்றும் 13 இடங்களிலும் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் உள்ளன. மேலும் 11 இடங்களில் வரவேற்பு இல்லங்கள் உள்ளன.

இக்கட்டுரையில் முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட 'பிக் பாக்கெட்' பழக்கமுள்ள சிறுவனை ஆய்ந்த ஆய்வு அதிகாரி ஜெயச்சந்திரன், பையனின் வீடு, பெற்றோர்கள், அவனது சுற்றுப் புறங்கள், அவன் விளையாடும் பூங்கா அனைத்தையும் சுற்றிப் பார்த்து, விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார். பெற்றோர்களை விசாரித்ததில், முரடர்களுக்குப் பயந்து, தங்களால் அவனைத் திருத்தவோ, பாதுகாக்கவோ முடியாத நிலையிலிருப்பதாகப் பெற்றோர்கள் கூறி விட்டனர். பையனும் தனது குற்றங்களை ஒப்புக் கொண்டு எங்காவது சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளியில் இருக்க ஒத்துக் கொண்டான். அதன்படி அவன் அனுப்பி வைக்கப்பட்டான்.

அதே போல் அந்தப் பெரிய இடத்துப் பையனும்—கட்டுப்பாட்டிற்குத் தந்தை இல்லாதததால் சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிக்கே அனுப்பப்பட்டான்.

அந்தப் பெண்மணியை ஆய்வு செய்தபோது, தான் தன்னோடு வேலை பார்த்தவர்களுடன் தகாத தொடர்பு ஏதும் கொள்ளவில்லை என்றும், தனது மாமியார் வீட்டினரின் தொல்லையும், தனது சகோதரர் யாரும் ஆதரவு தராததையும் எடுத்துக் கூறினாள். தனக்கு ஏதாவது வேலை வாங்கித் தந்தால் ஒழுங்காக வேலை செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டாள். அதன் பேரில் சென்னையிலுள்ள தனவந்தரான சிந்திக்காரர் ஒருவர் வீட்டில் இந்தக் கழகத்தின் முயற்சியால் அவள் வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டாள்.

இன்று, அவள் அந்த வீட்டில் வேலைக்காரியாக மட்டுமில்லாமல் குடும்பத்தில் ஒரு பெண் போல் நல்ல முறையில் நல்ல நிலையில் இருக்கிறாள்.

தற்கொலை முயற்சி செய்த பையனுக்கு, ஆதரவிற்கு யாருமில்லாததால் அவன் செங்கல்பட்டிலுள்ள சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிக்கு அனுப்பப் பட்டான். எங்கு சென்றாலும் தனது வாழ்வில் அக்கறை காட்டிய இந்தக் கழகத்தை அந்தப் புத்திசாலிச் சிறுவன் மறக்கவில்லை. விடுதியின் பகுதி நேர உளவியல் அதிகாரி செல்வி பெற்றி டேவிட்டிற்கு, "அன்புள்ள அக்கா, நான் இங்கு நலமாக யிருக்கிறேன்" என்று செங்கல்பட்டு பள்ளியிலிருந்து அன்பொழுக அஞ்சல் தீட்டியிருக்கிறான், சமீபத்தில்.

சிறுவனின் அறிவுக் கூர்மையை ஆய்வு அதிகாரி ஆய்வு செய்கிறார்

சீர்திருத்தப்பள்ளிகளில் இந்தச் சிறுவர் சிறுமியருக்கு நெசவு, தையல், நூல் நூற்றல், பின்னல் வேலைகள், பாய் நெசவு, மரத்தொழில், உலோகத்தொழில் கொத்து வேலை, தோட்ட வேலை, வேளாண்மை, கோழி வளர்த்தல் போன்ற பல தொழில்கள் கற்றுத்தரப்படுகின்றன. கல்வியில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் பள்ளியில் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

வெளியே சென்ற பின் அவர்கள் திருந்துகிறார்களா? இந்தக் கழகத்தின் அறிவுரைகளைச் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளும், பெற்றோர்களும் பின்பற்றினால் நிச்சயம் அவர்கள் திருந்துவார்கள், சந்தேகமே யில்லை என உறுதியாகக் கூறுகிறார், இயக்குநர் டாக்டர் சண்முகம்.

அவர் சொல்வதை ஆமோதிப்பது போல் தனது அனுபவத்திலிருந்து ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துத் தருகிறார், ஜெயச்சந்திரன்.

அந்தப் பையனுக்கு வயது சுமார் 14 இருக்கும். மைசூர் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவன்; சென்னைக்கு ஓடி வந்து வீட்டு வேலைகள் செய்துபிழைத்து வந்த அவன், வேலை செய்த வீட்டிலேயே பாத்திரங்களைத் திருடி விட்டான்.

இங்கு வந்த அவனை ஆய்வு செய்து அறிவுரைகள் வழங்கினார்கள். திருடுவது தவறு, நேரிய வழியிலே செல்ல வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். கபடமில்லா அவன் உள்ளம் அதை ஏற்றுக்கொண்டது. அவன் ஊருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டான். அவன் ஊரை விட்டு இங்கு வந்து ஏழு ஆண்டுகளாகி விட்டிருந்தன. இடைக்காலத்தில் அவன் தாய் தந்தையர் இறந்து விட்டனர். அங்கு சென்றபின்தான் இவனுக்கு அந்தச் செய்தி தெரிய வந்தது. ஆதரவுக்கு யாருமே யில்லை. பல நாள் பட்டினிக்குப் பின் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

திருந்தி விட்ட அந்தச் சிறுவன் வேறு எங்கும் செல்லவில்லை. நேராக இந்தக் கழகத்தின் வாயிலில் வந்து விழுந்தான். நிலைமையை எடுத்துக் கூறினான். எனக்கு ஏதாவது தகுந்த வேலை வாங்கித் தாருங்கள் என வேண்டினான். ஆய்வாளரின் முயற்சியில் ஒரு ஓட்டலில் வேலை வாங்கித் தரப் பட்டது.

சிறிது காலம் அங்கு பணியாற்றிய பின்னர் பெங்களூர் சென்று பிழைக்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். அதன்படி அங்கு செல்ல ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது.

"தற்போது அங்கு ஒழுங்காகப் பணியாற்றுவதோடு மாலை நேரப் பள்ளியிலும் படித்து வருவதாகக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறான்." —ஆர்வத்தோடு சொன்னார், ஆய்வு அதிகாரி.

ஆமாம், திருடுகிறவர்கள், தவறு செய்த சிறுவர்கள் ஆகியவர்களைத்தான் இவர்கள் ஆய்வு செய்கின்றார்களா? அல்ல! பெற்றோருக்கும், மற்றோருக்கும் பிரச்சினையாகவுள்ள எந்தச் சிறுவர் சிறுமிகளையும் உளவியல் முறையில் ஆய்வு செய்து அறிவுரை வழங்குகின்றனர்.

எடுத்துக் காட்டாக, ஒரு பணக்கார வீடு; தந்தைக்கும் அவரது 13 வயதுப் பையனுக்குனுக்கும் அடிக்கடி மோதல்.

இதற்குக் காரணம், பையன் சற்று அளவுக்கு மீறிய புத்திசாலி. அப்பா, தனது அறிவினைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது அவனுக்குப் பிடிப்பதில்லை. அதனால் அவர்களுக்குள் அடிக்கடி சச்சரவு.

மகனிடம் குறையிருப்பதாக நினைத்த தந்தை இந்தக் கழகத்தை அணுகினார். இதனை ஆய்வு செய்த பின், தந்தை தனது மகனுடைய மனத்தினை அறிந்து செயல் படவில்லை என்பது தெரிந்தது. எனவே, அந்தத் தந்தைக்கு அறிவுரை வழங்கப் பட்டது.

பிள்ளைகளை நடத்தும் முறை என்ன என்பதைப் பெற்றோர் சரிவரத் தெரிந்து கொள்ளாததாலே இந்தத் தவறு ஏற்படுகிறது என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

உதாரணமாக, "பீரோவைத் திறந்து கண்ணாடியை எடுத்து வா" என்று சொன்னால் அந்தப் பையனுக்குப் புரியும். அதற்குப் பதில், "இதோ சாவி. இதை எடுத்துக் கொண்டு இப்படி நடந்து, அடுத்த அறை சென்று சாவியைக் துவாரத்தில் விட்டுத் திருப்பு. அப்போது கதவு திறக்கும். அதைத் திறந்து அதற்குள் உள்ள டிராவைத் திறந்து கண்ணாடியை எடுத்து வா" என்று ஒன்றும் தெரியாத சின்னப் பாப்பாவுக்குச் சொல்வது போல் சொன்னால், அந்தப் புத்திசாலிச் சிறுவன் எரிச்சல் அடைகிறான், என்று சொன்னதும், தந்தைபுரிந்து கொண்டார். இனி அவனது இயல்பு அறிந்து நடக்கிறேன் என்று கூறி விடை பெற்றார்.

இப்படிப் பல பிரச்சினைகளை விஞ்ஞான ரீதியில் ஆய்வு செய்து, நல்ல முறையில் அறிவுரை வழங்குகிறது சிறுவரை நெறிப்படுத்தும் இந்தக் கழகம்.

பொதுவாகச் சிறுவர்கள் கெட்ட பழக்கத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள்: பள்ளிக்கூடம் செல்லாமல் மட்டம் போடுவது ; கெட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வது ; வேலையில்லாமல் திரிவது; பெற்றோரின் மேற்பார்வையில்லாதது ஆகியவையே என்பது இவர்களது ஆய்வுகளிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மை.

யேல், ஹார்வேர்ட் போன்ற மேலை நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களிலெல்லாம் இது போன்ற ஆய்வுக்கழகங்கள் உண்டு. வெளிநாட்டவர் இதனை நன்கு பயன்படுத்திப் பலன் பெறுகின்றனர் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார் இயக்குநர்.

கழகத்தின் கவுரவச் செயலாளரான திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ், இதுபற்றிக் குறிப்பிடும் போது "இந்தக் கழகம் பதினைந்து ஆண்டுகளாக இயங்கி வருகிறது. இங்கு பணியாற்றுபவர்கள் மிகுந்த அக்கறையுடன் உள்ளனர். ஆனால் அதற்கேற்ற வசதிகள் இல்லை. முன்பு இங்கு ஒரு முழு நேர உளவியல் நிபுணர் இருந்தார். இப்போது அதைப் பகுதி நேர அதிகாரியாக மாற்றிவிட்டார்கள். மீண்டும் முழு நேர அதிகாரியாக நியமித்தால் நல்லது. அப்போது தான் இதில் முழு கவனம் செலுத்த முடியும்" என்றார்.

எந்தப் பலனையும் கருதாது சேவை மனப்பான்மையுடன் இந்த நிலையத்தார் பணியாற்றுவது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது ஆகும்.

வெண்பாப் போட்டி-2

ஈற்றடி

சாதனைக் கீடுண்டோ சாற்று !

முடிவு நாள் : 2—11—1970

பரிசு: ஓராண்டு **'தமிழரசு'** அன்பளிப்பு

வெண்பா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:—

ஆசிரியர் (வெண்பாப் போட்டி),
" தமிழரசு " அலுவலகம்,
அரசினர் அச்சகம்,
சென்னை-1.

கண்ணான கண்ணல்லவோ!

அவருக்கு வயது 20. சென்னை மாம்பலத்தில் வசிப்பவர். சினிமாவில் சேர வேண்டுமென்று நெடுநாளாக ஆசை. பல திரைப்பட நிறுவனங்களில் ஏறி இறங்கினார். "நீங்கள் நடிப்பதா? நகைச்சுவை வேடத்தில் வேண்டுமானால் நடிக்கலாம்!" என்று நகைச்சுவையோடு கூறித் திருப்பி அனுப்பி விட்டார், ஓர் இயக்குநர்.

அதற்குக் காரணம் அவருக்கு கருட பார்வை (Squint eye) இருந்ததே. அதன் காரணமாக இளைஞர் சோர்வுற்றார். தனது கண் பார்வையை நேராக்க—சீராக்க வழியேயில்லையா என்று ஏங்கினார்.

முடிவில், சென்னை எழும்பூரில் உள்ள கண் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றார். அங்கு அவரது கண் பரிசோதனை செய்யப்பட்டது. அவரது கண்ணுக்கு மருத்துவ மனையிலுள்ள நவீன இயந்திரத்தின் மூலம் சுமார் ஒரு மாதகாலம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அதன்பின் அவருக்கு அறுவைச் சிகிச்சை நடந்தது. ஒரு பக்கம் ஒதுங்கியிருந்த கண், அதன் மூலம் நேராக்கப் பட்டது; இரு கண்களும் ஒருமுகமான பார்வையைப் பெற்றன.

அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டபின் மீண்டும் அவரது கண்ணுக்கு, முன் போல் ஒரு மாத காலம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இரு கண்களும் சரிவர இயங்குவதற்காக இந்தப் பயிற்சி தரப்பட்டது. பயிற்சி முடிந்து சீரான கண் பெற்று வெற்றிப் புன்னகையுடன் அவர் வீடு திரும்பினார்.

இன்று அவருக்குத் தெலுங்குப் படங்களில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது. அவரது நெடுநாளைய ஆவலும் நிறைவேறியது.

மற்றொருவர். பொறியியல் பட்டம் (B. E.) பெற்றவர். வேலைக்கு மனுச் செய்திருந்தார். ஆனால் அவரது கண் பார்வை 'கருட பார்வை'யாக இருந்ததால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. தோல்வி அவருக்கு மனச்சோர்வைத் தரவில்லை. எப்படியும் கண் பார்வையைச் சரி செய்து மீண்டும் வேலைக்கு முயற்சி செய்வது என்று முடிவு செய்தார்.

எண்ணித் துணிந்தபின், எழும்பூர் கண் மருத்துவ மனையை அடைந்தார். அவருடைய கண் பார்வையை நேர் செய்ய முடியும் என்ற ஊக்கம் தரும் பதிலைத் தந்தார், டாக்டர்.

அவரது கண்ணுக்குப் பயிற்சி தொடங்கியது. மிகுந்த ஆர்வம் காரணமாக யாருடைய உதவியையும் எதிர் பாராமல் அவராக வந்து இயந்திரத்தின் முன் அமர்ந்து பயிற்சி பெறலானார்.

இவ்வாறு நான்கு மாதம் பயிற்சி பெற்றபின் அவர் அறுவைச் சிகிச்சைக்குத் தயாரானார். அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் அவரது கண், சரி செய்யப்பட்டது. மீண்டும் வேலைக்கு மனுச் செய்தார். இம்முறை வெற்றி கிட்டியது. இன்று அரசின் துறை ஒன்றில் அவர் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

ஒன்றரைக் கண் என்று சொல்லப்படும் கருட பார்வையுள்ள குழந்தைகளைப் பெற்றுள்ள பெற்றோருக்கு இது மிகவும் ஆறுதலான செய்தியாக இருக்கும். ஆம்; கருட பார்வை என்பது நிவர்த்தி செய்யக்கூடியயதே!

கருட பார்வையை நீக்குவதற்குப் பயிற்சி தரப்படுகிறது.

"சிறு வயதிலேயே அதாவது குழந்தைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வயது இருக்கும்போதே கண் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்து வந்தால் இந்தச் சிகிச்சை செய்வது மிகவும் சுலபம். அறுவைச் சிகிச்சைக்குத் தேவையில்லாமல், வெறும் பயிற்சி மூலமாகவே கண்களைச் சரி செய்து விட முடியும்.

"இந்தக் கோளாறு ஏற்படுவதற்குப் பல காரணங்கள்; சில குழந்தைகளுக்குச் சிறு வயதிலேயே கண்ணில் 'கண் படலம்' (Cataract) ஏற்பட்டு விடும். கண்ணுக்குள் ஒளி செல்லாததால், கண், ஒன்றரைக் கண் பார்வையாக மாறி விடுகிறது.

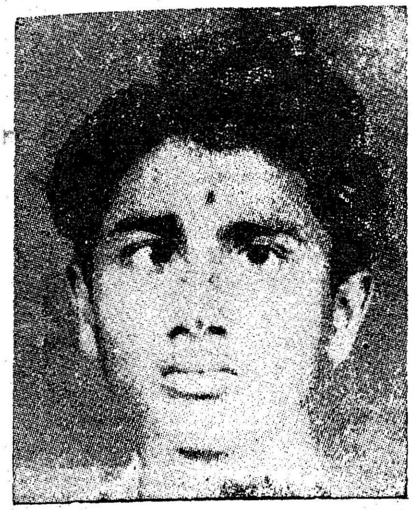

இந்தப் பார்வை....

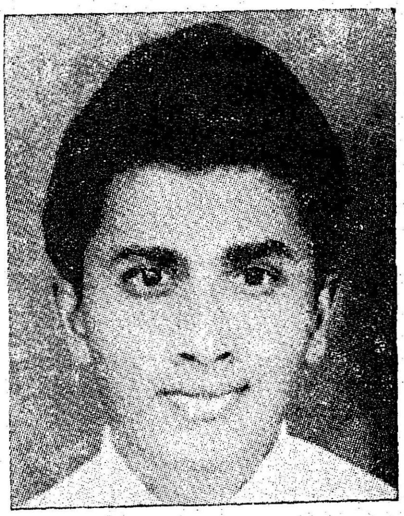

....இப்படி மாற்றப்பட்டது.

"சிலருக்குச் சிறுவயதில் காய்ச்சல் வந்து, அதன்மூலம் வலிப்பு ஏற்பட்டு, ஒரு கண் பார்வை ஒரு புறமாகச் சாய்ந்துவிடுவதும் உண்டு

"சில குழந்தைகளுக்குச் சிறு வயதிலேயே தூரத்துப் பார்வை தெரியாமல், அந்தக் கோளாறிலிருந்து, இந்த மாற்றம் ஏற்படுவதும் உண்டு.

எனவே இந்த மருத்துவ மனைக்கு வந்ததும் நோயாளி எந்த வயதினராஞலும் முதலில் எதஞல் இந்தக் கருட பார்வை ஏற்பட்டது? பரம்பரையாக வந்ததா, மற்ற ஏதாவது காரணமா ? ஒரு கண் தான் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதா ? அல்லது இரு கண்களுமா ? என்பதனை முதலில் சோதனை செய்கிறோம்.

"கண்பார்வை குறைவாகஇருந்தால் அதை நிவர்த்திக்க முதலில் கண்ணுடி போடப்படுகிறது. பின்பு, கருட பார்வைக்கான சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது.

"சாதாரணமாக, நமது குடும்பங்களில் யாருக்காவது கருட பார்வை யிருந்தால், அதை அதிர்ஷ்டம் எனக்கருதிச் சிகிச்சை செய்யாமல் பெற்றேர் விட்டு விடுகின்றனர். இதஞல் இந்தக் கருட பார்வையுள்ளோரின் முகம்; சற்று அழகு குறைந்து வாழ்நாள் முழுவதும் அதே நிலையில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

"அதை விடுத்து, சிறு வயதிலேயே கொண்டுவந்தால் எளிதாகச் சரி செய்ய முடியும். மற்றப்படி எந்த வயதினராஞலும், இந்தக் குறைபாட்டை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் சரி செய்து விடலாம்'' என்று நம்பிக்கையுடன் தெரிவிக்கிருர், கண் மருத்துவ மனையின் கண் காணிப்பாளர் டாக்டர் ஜே. ஈ. ஆப்ரகாம்.

எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள் !

யுனைடெட் இந்தியா ரோலர் ப்ளவர் மில்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.

1/4 சூரிய நாராயணசெட்டி தெரு,
சென்னை—81

உயர்ந்த தரமுள்ள
''கோபுரம்'' மார்க் மைதா, சூஜி
மற்றும்
'கப்பல்' மார்க் ஆட்டா,
கோதுமைத் தவிடு தயாரிப்பாளர்கள்.

கோபுரம் மார்க் மைதா

கோபுரம் மார்க் சூஜி

தொலைபேசி எண்: 52670—52671—52672—52673

தந்தி: MONARCH

சிறு நிலக் கிழார்களுக்கான திட்டம்

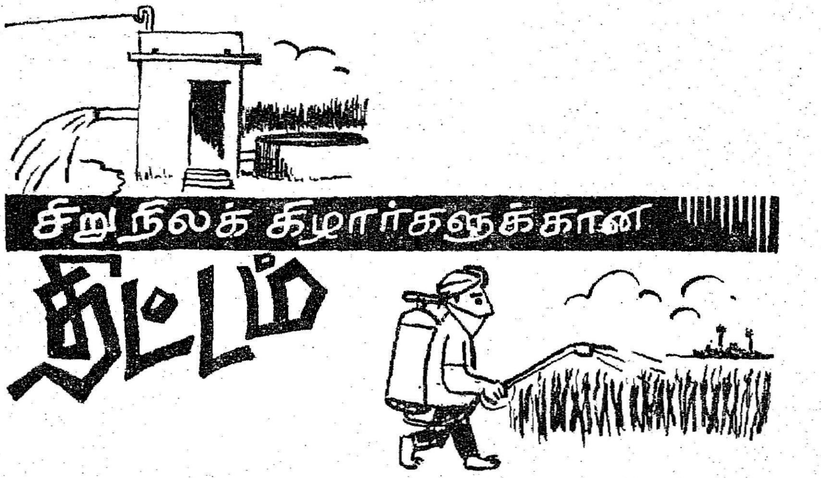

இந்தியாவில் உள்ள மொத்த சாகுபடிப் பரப்பில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவான சிறு சிறு பண்ணைகளின் தொகுப்பாகவே உள்ளது. ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள உழவர் பெருமக்களின் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் சிறு அளவு நில முடையவர்களாகவே உள்ளனர். சிறுநிலக்கிழார்களும் அறிவியல் அடிப்படையில் சாகுபடிசெய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும் என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். அவ்வாறு வேளாண்மை செய்ய வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்யப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், ''பசுமைப் புரட்சி'' என்பது உண்மையானதாக இருக்க முடியாது.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பம் முதல் சென்ற 19 ஆண்டுகளில் மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களிலும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் 5,000 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்திருந்த போதிலும், சிறிய அளவில் நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களது நலனுக்காகக் குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இது வரை செயல்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாறு தொடர்ந்து சிறுநிலக் கிழார்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவது வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெரிதும் பாதிப்பதுடன், சமுதாயப் பொருளாதார நிலைமையில் மிகுந்த ஏற்றத் தாழ்வையும் ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற கருத்து பரவலாக ஏற்பட்டது.

இதை உணர்ந்தே இந்திய அரசு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சிறு நிலக் கிழார் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ரூபாய் 67·5 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. இத்திட்டம் மத்திய அரசுப் பணித்திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்திட்ட வரம்புக்கு மேற்பட்டு, மத்திய அரசிடமிருந்து முழுநிதி உதவி இதற்குக் கிட்டும். சிறுநிலக் கிழார்களுக்காக 45 திட்டங்களை ஏற்படுத்தி சிறு நிலக்கிழார் மேம்பாட்டுச் செயலாண்மை நிலையங்களை அமைத்துப் பல்வேறு மாநிலங்களில் செயல்படுத்தப்படும்.

சிறு நிலக்கிழார் மேம்பாட்டுச் செயலாண்மை நிலையம் (Small Farmer's Development Agencies) கீழ்க்கண்ட பணிகளைச் செய்யும்.

1. சிறுநிலக் கிழார்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

2. சாகுபடித் தேவைப் பொருள்களான விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பூச்சி, பூஞ்சாள மருந்துகள், கருவிகள் ஆகியவை கிடைத்திடச் செய்யும்.

3. தொழில் நுணுக்க உதவிகளை அளிக்கும்.

4. கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்.

5. வெவ்வேறு வேளாண்மை —பருவ நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு முதலீடு செய்வதற்கும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் உரிய மாதிரிப் பண்ணைத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்.

6. புதிய சாகுபடி முறைகளை உருவாக்கும்.

ஐந்து ஏக்கர் புன்செய் நிலம், $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் என்ற அளவிற்குள் நிலம் உடைய உழவர்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ்ச் சிறு நிலக்கிழார்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

சிறுநிலக்கிழார் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் தென்னார்க்காடு, திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திற்கான வரைவுத் திட்டத்தை மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக அனுப்பியுள்ளது. மற்ற இரு மாவட்டங்களுக்கான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் 34 சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களும் பயன்பெறும். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதல் ஆண்டில் (1970-71) 6 வட்டாரங்களும், 2-ம் ஆண்டில் 10 வட்டாரங்களும், 3-ம் ஆண்டில் 10 வட்டாரங்களும், 4-ம் ஆண்டில் (1973-74) 8 வட்டாரங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதனால் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் முழுவதும் பயனடையும். சிறுநிலக்கிழார் மேம்பாட்டுச் செயலாண்மை நிறுவனமே 2-வது, 3-வது, 4-வது ஆண்டில் செயல்படுத்துவதற்கான வட்டாரங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும். இந்த ஆண்டில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கடலூர், நெல்லிக்குப்பம், திருநாவலூர், உளுந்தூர்ப்பேட்டை, வானூர், மைலம் ஆகிய ஆறு வட்டாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே இத்திட்டம் அளிக்கவிருக்கும் சலுகைகளை நன்கு பயன்படுத்திப் பெரும்பயன் பெறுமாறு சிறுநிலக்கிழார்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

கோவிலுக்கொரு மருத்துவமனை

சென்னை அரும்பாக்கத்தில் எட்டரை லட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டப் பட்டுள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனையை 17—9—1970 அன்று தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். தமிழகக் கல்வி பொதுநல அமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் இவ் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள்.

சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேதம், யுனானி ஆகியவை இடம் பெறும் இம்மருத்துவமனையில் 100 படுக்கை வசதியுள்ளது. இதில் 60 ஆடவருக்கும், 40 பெண்டிருக்கும் இளஞ்சிறார்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

நாள்தோறும் 1,000 நோயாளிகள் இந்த மருத்துவமனைக்கு, சிகிச்சை பெறுதற்பொருட்டு வருகை தருகின்றனர்.

விழாத் தலைவரான கல்வி, பொதுநல அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது: '' இந்த மருத்துவமனை அரசாங்கத்தின் அரவணைப்பிலே உருவாகியிருக்கின்றது.

''ஆண்டுக்கு ஒருலட்சரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ள ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஒரு சித்த மருத்துவ மனை இருக்க வேண்டும், என்று தமிழக அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இதற்கான பணிகளை அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

''தமிழகத்தில் லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ள கோயில்கள் 49 உள்ளன. எனவே, 49 சித்த மருத்துவ மனைகளை உருவாக்குவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

இந்திய மருத்துவம், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்ற மருத்துவமாகும். இந்த நாட்டின் தட்ப, வெப்பம், உணவு முறை, உடல் பாகுபாடு ஆகியவற்றிற் கேற்ப அவற்றை ஆராய்ந்து வளர்த்து வந்த முறையாகும். இந்த மருத்துவத்தின் மூலம் நல்ல மருந்துகள், மிக மலிவாகக் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

இந்த அரசு மருத்துவத்துறையில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறது. 1966-67-ல் 16 கோடி ரூபாய் மருத்துவத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. இப்போது 1970-71-ல் 25 கோடி ரூபாய் செலவிடுமளவிற்கு இந்த அரசு மருத்துவத் துறையில் மேலோங்க முயற்சி எடுத்து வருகிறது ''.

இவ்வாறு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

முதல்வர் அவர்கள் பேசும் போது, ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு வருமானம் உள்ள கோயில்களில் சித்த வைத்திய மருத்துவமனை அமைக்கும் திட்டத்தைக் குறிப்பிட்டார்.

"9 ஏக்கர் நிலத்தில்மூலிகைகள் வளர்க்கப்படுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. தஞ்சை சரசுவதி மகால், நூல் நிலையத்தில் உள்ள சித்த மருத்துவ நூல்கள் ஆராயப்படுகின்றன. பிணிகளைக் குணப்படுத்துவதில் சித்த வைத்தியம் தலைசிறந்தது என்பதனை மக்களுணர்ந்து ஆர்வத்துடன் அதை நாடி வரும்படிச் செய்ய வேண்டும் '' என்றும் குறிப்பிட்டார்.

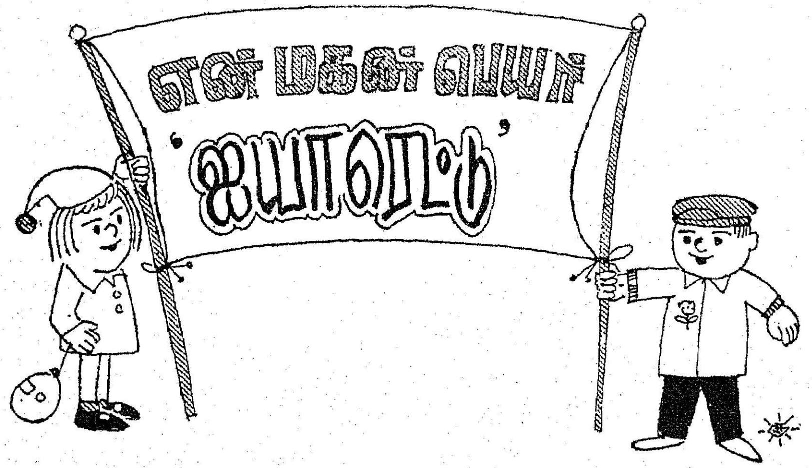

அன்பு மனைவியிடம் விடை பெற்றுச் சாக்குகளைக் கட்டி மூட்டையாக எடுத்துக்கொண்டு களத்து மேட்டிற்குப் புறப்பட்டார் திரு கணேசன்.

'' ஆ ! அம்மா ! வலி தாங்க முடி முடியலையே '' என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் களத்து மேட்டிற்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கணேசனின் கால்கள் மேலும் நடக்கமுடியாமல் தயங்கி நின்றன. விடியற்காலை முதல் பிரசவ வேதனையினால் அவதிப்பட்டுவந்த அருமை மனைவியின் அவலக் குரலைக் கேட்டதும் கணேசனின் உள்ளம் துடிதுடித்தது. பிரசவ வேதனையைப் பற்றிப் பலர் கூறியுள்ளதைக் கணேசன் கேள்விப்பட்டிருந்தாலும், அவரது மனைவியின் அவலக் குரலைக் கேட்டபோதுதான் அதன் பயங்கரம் அவருக்குப் புரிந்தது. களத்து மேட்டிற்குச் செல்வதா? வேண்டாமா ? என்று மனங் குழம்பிய நிலையில் கணேசன் நின்றார்.

'' நீ போய் உன் வேலையைப் பாரு தம்பி ! பிரசவம் என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் ! நீ இங்கே இருக்கக் கூடாது ; போ தம்பி !'' என்று ஒரு பெரிய அம்மா சற்றுக் கோபமாகச் சொன்னார்கள்.

'' நீயே போகாவிட்டால் நானே உன் கையைப் பிடித்து வீட்டைவிட்டுவெளியேஇழுத்துக் கொண்டு போய் விட்டுவிடுவேன்'' என்பது போலிருந்தது அந்த அம்மாவினுடைய கடுமையான பார்வை. கணேசன் வேண்டா வெறுப்பாக வீட்டின் உள்ளேயிருந்து வெளியே வந்ததுதான் தாமதம், கதவு சாத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், மனைவியின் கதறல் ஒலி மட்டும் நன்கு கேட்டுக்கொண்டேதான் இருந்தது. கணேசன் திண்ணையில் உட்கார்ந்துவிட்டார். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் கதவு திறக்கப்பட்டது. கணேசன் ஆவலுடன் திண்ணையிலிருந்து எழுவதற்கும், அந்தப் பெரிய அம்மா வெளியே வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

'' ஏன் தம்பி கணேசா! நீ இன்னும் இங்கேதான் இருக்கிறாயா ? நீ போய் வேலையைப் பாரு தம்பி! இப்பொழுதுதான் வலியே ஆரம்பிச்சிருக்கு. அனேகமாகப் பிரசவம் சாயந்திரம்தான் ஆகும். நாங்க பார்த்துக்குவோம், நீ போப்பா'' என்றுகூறிவிட்டு அந்த அம்மா அங்கேயே நின்றுவிட்டார்கள்.

வேறு வழியின்றி கணேசன் களத்துமேட்டிற்குப் புறப்பட்டார். ஒரு பர்லாங் தூரத்திலேயே களத்துமேட்டில் ஏராளமான கூட்டம் கூடியிருந்தது கணேசனுக்குத் தெரிந்தது.

'' நீங்கள் புதிதாகப் பயிரிட்ட ஐ. ஆர். 8 நெல்லின் மகசூலைக் காணப் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்தெல்லாம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், உழவர்களும் நாளைக்கு வரப்போகிறார்கள் '' என்று முன்தினமே வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலரும், ஊர்ப் பணியாளரும் கூறிஇருந்தது, கூட்டத்தைக் கண்டபோதுதான் கணேசனின் நினைவிற்கு வந்தது. கணேசன் களத்துமேட்டை நோக்கி விரைந்து நடந்தார்.

நல்ல வேளை அவர்கள் இன்னும் வரவில்லை. கணேசன் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார். ஆனால் உள்ளூர் உழவர்கள் கூடியிருந்தனர். அதில் ஒரு பெரியவர், '' என்னப்பா இவ்வளவு தாமதமா வர்றே ?நெல்லடிக்கிற இடத்தில் நிலத்துக்காரன் இருக்கவேண்டாமா?'' என்றார்.

'' நீங்க இவ்வளவு பேர் இருக்கும்போது யாருங்க திருடிவிடப் போகிறாங்க ? வீட்டில் மனைவிக்கு உடம்பு சரியில்லை. அதனால் மனசு சரியில்லை.... '' என்று கூறி முடிக்கு முன்னர்......

பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து 50, 60 பேர்களை அழைத்துக் கொண்டு ஊர்ப்பணியாளரும் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலரும் வந்தனர். கணேசன், "எல்லாருக்கும் வணக்கம் '' என்று கூறினார். அவர்களும் '' வணக்கம் '' என்று கூறிவிட்டு அருகிலிருந்த மரத்தடியில் அமர்ந்தனர்.

" கணேசனுக்கு மொத்தம் 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்குதுங்க. இதுவரை சாதாரண நெல் வகைகளைத்தான் சாகுபடி செய்துவந்தார். புதிதாக வந்துள்ள உயர் விளைச்சல் நெல் ஐ. ஆர். 8-ஐப் பயிரிட்டுப் பார்க்குமாறு யோசனை கூறினோம். அவரும் எடுத்த எடுப்பிலேயே மிகவும் துணிச்சலாக 10 ஏக்கரிலும் ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப் பயிரிட்டார். நேற்று அறுவடை முடிந்துவிட்டதுங்க. எவ்வளவு மகசூல் காணப் போகிறது என்பதை இன்று நீங்களும் காண வேண்டும்; கணேசனைப் போல் நீங்களும் துணிந்து ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிரிட முன்வர வேண்டும் எ பதற்காகவே உங்களையெல்லாம் இங்கு அழைத்து வந்துள்ளோம் '' என்றார் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்.

பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து வந்தவர்களில் சிலர், நெல்மணிகளைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்தனர் ; சிலர் உமியை நீக்கி அரிசியை எடுத்துத் தின்று பார்த்தனர்.

நெல் அடிக்கும் வேலை வெகு மும்முரமாக நடந்துகொண்டு

இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் நெல் அடிக்கப்படுகிறது. மறு பக்கம் மாடுகளைக் கொண்டு பிணை அடிக்கப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் நெல் தூற்றப்படுகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் உழவர்கள் கேட்ட வெவ்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர் விளக்கமளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

நெல்லடிக்கும் வேலையும், தூற்றும் வேலையும் முடிந்து விட்டது. பிணையில் கிடைக்கும் நெல்லை எடுத்துத் தூற்றி மொத்த நெல்லையும் அளந்து மூட்டைகளாகக் கட்ட வேண்டியதுதான் பாக்கி. மத்தியானச் சாப்பாட்டிற்கு வேலையாட்கள் கலைந்தனர். அங்கு வந்திருந்த பக்கத்து ஊர்களின் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும், உழவர்களுக்கும், வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர், ஊர்ப் பணியாளர் ஆகியவர்களுக்கும் களத்து மேட்டிலேயே ஐ.ஆர். 8 பொங்கலிட்டுச் சாம்பார் வைத்துப் பரிமாறப்பட்டது. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் களத்து மேடே ஒரு விழாக் கோலத்தில் இருந்தது.

ஆனால், கணேசன் முகத்தில் களையே இல்லை. அவரது இதயமெல்லாம் மனைவிக்கு எப்பொழுது குழந்தை பிறக்குமோ என்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. மனைவியின் நிலைமையை அ ந்து வருவதற்கென்றே ஒரு பையனை அடிக்கடி வீட்டிற்குத் துரத்திக்கொண்டிருந்தார். அப்பையன் ஒவ்வொரு முறையும் திரும்பி வந்து ''இன்னும் பிரசவம் ஆகவில்லை'' என்றே கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

மத்தியானச் சாப்பாடு முடிந்து வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு மீண்டும் வேலையாட்கள் வேலையைத் துவங்கினர். வயது முதிர்ந்த வேலையாட்கள் ஐவர் நெல்லை அளந்து அளந்து சாக்குகளில் போட்டார்கள். மற்ற வேலையாட்கள் மூட்டைகளைக் கட்டி வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

''என்னங்க கணேசன். மகசூல் எவ்வளவு மூட்டை வரும் என்று நினைக்கின்றீர்கள்?'' என்றார் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்.

''என்னுடைய மதிப்பு சுமார் 350 மூட்டைகள் கிடைக்கும் என்பதுதானுங்க. உங்களுடைய மதிப்பு என்ன சார்?'' என்றார் கணேசன்.

''என்னுடைய கணக்கின்படி 420 மூட்டைகள் (60 படிகள் கொண்டவை) கிடைக்கும். அதற்கு மேல் கிடைக்குமே தவிர குறையக் காரணமில்லை'' என்றார் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்.

அளந்து முடித்ததும், ஊர்ப் பணியாளர் மொத்தத்தைக் கூட்டி ''425 மூட்டை'' என்று அறிவித்தார்.

''அண்ணே அண்ணிக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்துள்ளது. அண்ணி நல்லாப் பேசறாங்களாம். உங்களிடம் சொல்லி விட்டு வரச்சொன்னாங்க'' ஒரு பையன் வேகமாக ஓடிவந்து சொன்னான்.

கணேசனுக்கு 425 மூட்டை நெல் கிடைத்ததுடன், ஆண் குழந்தையும் பிறந்துவிட்டது! கணேசனின் கண்களில் மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் பெருகியது. ''அப்பாடா'' என்று பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார். தலையில் கட்டியிருந்த துண்டை அவிழ்த்து நெற்றியிலிருந்த வியர்வைத் துளிகளைத் துடைத்துக் கொண்டார். கணேசன் முகத்திலே இருந்த கவலை மறைந்தது. அது கண்ட எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

களத்துமேட்டில் இருந்த அனைவருக்கும், கணேசன் தன் கையினாலேயே சர்க்கரை வழங்கினார். உள்ளூர்க்காரர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு பெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்ப ஆரம்பித்தனர். பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து வந்தவர்களும், வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலரும், ஊர்ப் பணியாளரும் கணேசனிடம் விடை பெற வந்தனர்.

''நாங்களெல்லாம் புறப்படுகிறோம். இனிமேலாவது கவலையில்லாமல் இருப்பீங்க என்று நம்புகின்றேன்'' என்றார் வேளாண்மை வளர்ச்சிஅலுவலர்.

''சார் நீங்க சொன்ன ஆலோசனையைக் கேட்டதனால் தான் எனக்குப் பெரும் மகசூல்

கிடைத்தது. சாதாரண நெல்லைப் பயிரிட்டிருந்தால் ஏக்கருக்கு 15 முதல் 20 மூட்டை வீதம் 10 ஏக்கரிலும் 150 அல்லது 200 மூட்டைகள்தான் கிடைத்திருக்கும். உங்க யோசனையின்படி நான் ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிரிட்டதால்தான் எனக்கு 425 மூட்டை நெல் கிடைத்துள்ளது. உங்க உதவியையும் ஊர்ப் பணியாளர் உதவியையும் நான் என்றும் மறக்க மாட்டேனுங்க! அடுத்தபடியாகவும், ஐ. ஆர். 8 நெல்தான் சார் பயிர் செய்யணும்; இன்னும் ஒரு வாரம் கழித்து அலுவலகத்திற்கு வருகிறேன், சார். நல்ல விதை, மருந்தெல்லாம் கொடுங்க சார்'' என்ருர் கணேசன்.

'' உங்க உழைப்பும் முயற்சியும் வீண் போகவில்லே. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்ற வள்ளுவரின் வாக்குப்படி உங்களுடைய முயற்சி உங்களுக்குத் திருவினை—செல்வத்தை—சேர்த்துள்ளது. தொடர்ந்து முயற்சியுடன் பாடுபட்டு உங்கள் வீட்டையும், நாட்டையும் செழிக்கச் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு உதவி செய்ய நாங்கள் எப்பொழுதும் காத்துள்ளோம். அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை அலுவலகத்துக்கு வாங்க. தேவையானதை வாங்கிவரலாம்; அப்போ நாங்க வரட்டுங்களா?'' என்ருர் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்.

'' சரிங்க, எல்லாருக்கும் நன்றிங்க. போயிட்டு வாங்க '' என்ருர் கணேசன்.

இதுவரை நீங்கள் படித்தது கற்பனையல்ல. உண்மையில் நடந்த சம்பவமேயாகும்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், களம்பூர் கிராமத்தில் உள்ள இளம் உழவர் பெருமகன் திரு கணேசனைப் பற்றியே இதுவரை படித்தீர்கள்.

425 மூட்டை நெல்லையும் மூட்டை ரூ. 60-00 விதம் (அப்போதைய விலை) விற்ருர். அதிலிருந்து அவருக்கு ரூ. 25,500-00 வருமானம் கிடைத்தது. வைக்கோலை ரூ. 4,000-00க்கு விற்ருர். 10 ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்ததனுல் அவருக்கு ரூ. 29,500-00 கிடைத்தது. அதில் சாகுபடி செலவு ரூ. 4,500-00 போக, அவருக்கு நிகர லாபமாக ரூ 25,000-00 கிடைத்தது.

இந்த லாபத்தைக் கொண்டு மேலும் 5 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கியுள்ளார். அடுத்த பருவத்திலும், அதற்கடுத்த பருவத்திலும் ஐ. ஆர். 8 நெல்லையே சாகுபடி செய்தார். தற்பொழுது அவரிடம் 15 ஏக்கர் நிலமும் மூன்றுபம்புசெட்டுகளும்உள்ளன. ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிரிடுவதற்கு முன் அவரிடம் 10 ஏக்கர் நிலமும், ஒரே ஒரு பம்பு செட்டுமே இருந்துள்ளது.

தற்பொழுது ஒரு டிராக்டர் வாங்கவும் முன்பணம் கட்டியுள்ளாராம். விரைவில் அவருக்கு டிராக்டர் கிடைக்கவிருக்கிறதாம். மொத்தத்தில் கணேசனின் வாழ்வில் வளமே மலர்ந்துள்ளது.

திரு கணேசன், '' என்வாழ்வு வளம் பெற்றதற்குக் காரணம் ஐ. ஆர். 8 நெல்லே '' என்று கூறுகிருர். ஐ. ஆர். 8 நெல் செய்த நன்றியை மறவாமல்—களத்தில் ஐ. ஆர். 8 நெல் அடித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது ஆண் குழந்தை பிறந்ததால்—என்னுடைய குழந்தைக்கு '' ஐயாரெட்டு ''என்றே பெயரிட்டுள்ளேன் '' என்று கூறுகிருர்.

குழந்தைக்கு ஒரு நெல்லின் பெயரை வைத்துள்ளது உலகில் வேறெங்கிலும் இதுவரை நடைபெருத நிகழ்ச்சியாகும். இதுவரை இல்லாத ஒரு நிகழ்ச்சியை— வரலாற்றைப்— படைத்த கணேசன், தான் நன்றி மறக்காதவர் என்பதையும், தான் ஒரு புதுமை விரும்பி என்பதையும் நிருபித்துவிட்டார்.

அண்மையில் இவரைப் பேட்டி காண வந்த யு.எஸ்.ஐ.டி. அமெரிக்க நிபுணர்களும் இவரைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

இவரைப்போல் எல்லோரும் உழைத்தால் வீடும் நாடும் செழிக்கும் நாள் வெகுதூரத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம். புதுவாழ்வு மலர்ந்திட வேண்டுமாளுல் திரு கணேசனைப்போல் அனைவரும் உழைப்போமாக!

கல்கத்தாவில் இலவசத் தமிழ்ப் பள்ளி

கல்கத்தாவில் 14-10-70 முதல், இலவசத் தமிழ்ப் பள்ளி துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்கத்தாவில் உள்ள அறிஞர் அண்ணு தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் இந்தப் பள்ளியின் பெயர் "அறிஞர் அண்ணு—நேதாஜி, முத்துராமலிங்கத் தேவர் இலவசத் தமிழ்ப்பள்ளி" என்பதாகும்.

மேற்கு வங்காளத்தின் முன்னுள் முதல்வர் திரு. அஜாய் முகர்ஜி அவர்கள் இந்தப் பள்ளியைத் துவக்கி வைத்திருக்கிருர்.

பூவாரும் சோலைப் புகழ் மேவும் காவிரிநீர்
நாவாரச் சென்னை நகர்மக்கள்—ஓவாதே
உண்டு களிக்க உயர்ந்த பெருந்திட்டம்
கொண்டுவந்த நல்லரசே ! வாழ்.

ஆண்டு பலவாக ஆகா தெனப் பலரும்
ஈண்டுரைத்த சேலம் இரும்பாலை—வேண்டுவிதம்
பெற்றுவந்த நல்லரசே பேரூழிக் காலம் வரை
உற்றிங்கே வாழ்க உயர்ந்து.

ஏத்தும்தென் பாண்டி எழிலார் முனையிலுள்ள
தூத்துக் குடியாம் துறைமுகத்தைப்—போர்த்தேதான்
ஆழ்கடல் திட்டமதாய் ஆக்கும் தமிழரசே
வாழ்கநீ என்றும் வளர்ந்து.

சென்னைமா காணமெனச் சென்றபல ஆண்டுகளாய்ப்
பன்னிவந்த நாட்டின் பழிப்பெயரை—அன்னைத்
தமிழ்நா டெனவாக்கித் தாய்மொழியைப் போற்றும்
அமுதத் தமிழரசே வாழ்

கன்னட நாடென்றார் ; களிதெலுங்கு தேசமென்றார்
சென்னைமா காணமெனச் செப்பிவந்தோம்—இந்நிலையை
மாற்றித் தமிழ்நாட்டின் மானத்தைக் காத்திட்ட
ஆற்றலமை நல்லரசே வாழ்.

வாழா மகள்போல மண்டிக் கிடந்திட்ட
பாழாம் நிலங்கள் பலவற்றைத்—தாழாமல்
ஏழையர்க்கே ஈந்திட்ட எங்கள் தமிழரசே
வாழியவே என்றும் மகிழ்ந்து.

ஆலைபல இங்கே அடைத்துக் கிடந்ததனால்
வேலையின்றி மக்கள் வெதும்பினார்—சாலவே
அன்ன திறக்க அரும்பணிகள் ஆற்றியிட்ட
என்னரசே வாழ்க இனிது.

திக்கெல்லாம் போற்றுதிரு நெல்வேலி ஊர்முதலாய்
மக்கள் வணங்கும் குமரிவரை—தக்க
தொடர்வண்டிப் பாதை தொடங்கிப் பணிசெய்
இடர்களையும் எம்மரசே வாழ்.

தண்ணார் தமிழகத்தில் டால்மியா புரமிருத்தல்
எண்ணுகின்ற மக்கட் கிழுக்கென்றே—பண்ணாரும்
கள்ளக் குடியென்று கண்களிக்க மாற்றுவித்த
தெள்ளு தமிழரசே வாழ்.

தாய்மொழியும் ஆங்கிலமும் தக்கவிரு கண்களென
ஆயும் அறிஞர் அறைந்திட்ட—மாயாத
உண்மை நிலையை உணர்ந்து செயற்படுத்தும்
வண்மைத் தமிழரசே வாழ்.

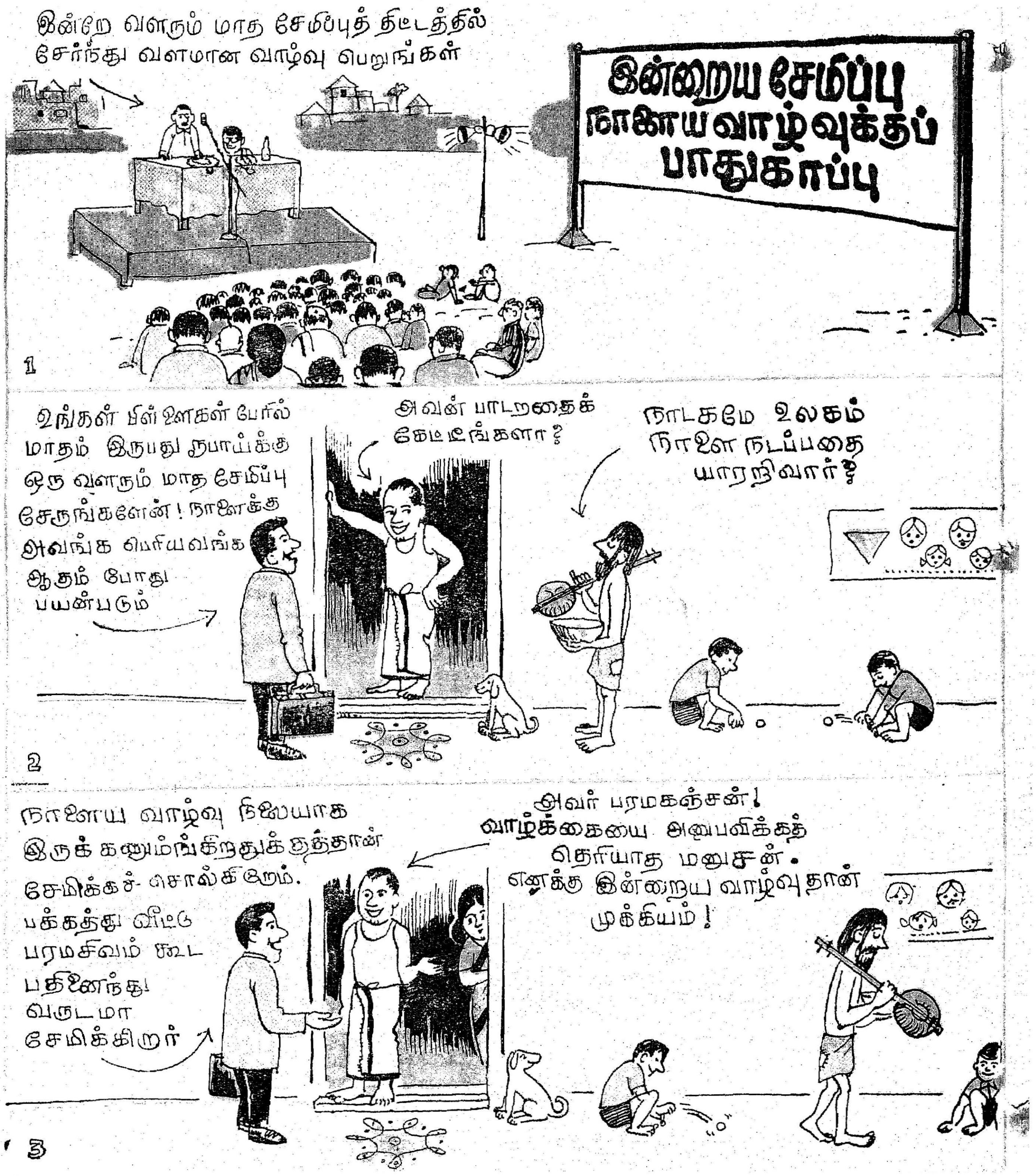
இன்றே வளரும் மாத சேமிப்புத் திட்டத்தில்
சேர்ந்து வளமான வாழ்வு பெறுங்கள்
இன்றைய சேமிப்பு
நாளைய வாழ்வுக்குப்
பாதுகாப்பு
1
உங்கள் பிள்ளைகள் பேரில்
மாதம் இருபது ரூபாய்க்கு
ஒரு வளரும் மாத சேமிப்பு
சேருங்களேன்! நாளைக்கு
அவங்க பெரியவங்க
ஆகும் போது
பயன்படும்
அவன் பாடறதைக்
கேட்டீங்களா?
நாடகமே உலகம்
நாளை நடப்பதை
யாரறிவார்?
2
நாளைய வாழ்வு நிலையாக
இருக்கணும்ங்கிறதுக்குத்தான்
சேமிக்கச் சொல்கிறோம்.
பக்கத்து வீட்டு
பரமசிவம் கூட
பதினைந்து
வருடமா
சேமிக்கிறார்
அவர் பரமகஞ்சன்!
வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத்
தெரியாத மனுசன்.
எனக்கு இன்றைய வாழ்வுதான்
முக்கியம்!
3

காமன்வெல்த் உறவு அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், லண்டன் வாழ் தமிழ்மக்களும் அவர்களை மனமகிழ்வுடன் வரவேற்றனர்.

அங்கு அவர், இங்கிலாந்து நாட்டின், பொதுநல-சமூகப்பாதுகாப்பிற்கான மாநில அமைச்சர் அபெர்டேர் பிரபுவைச் சந்தித்தார். கல்வி இலாகா அதிகாரிகளையும் சந்தித்து உரையாடினார். அங்குள்ள சில பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள் ஆகியவற்றைப்பார்வையிட்டார். லண்டன் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் அமைச்சருக்கு ஒரு வரவேற்பு விழா ஏற்பாடு செய்தனர். பாராட்டுகளுக்குப் பதிலளிக்கையில் இத்துணைத் தொலைவில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து நடத்தி வருவது பாராட்டுக்குரியது என்றும், தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு உதவத் தமிழக அரசும், கல்வி நிறுவனங்களும் முன்வரும் என்றும் அமைச்சர் தெரிவித்தார். அங்கு பி. பி. சி.க்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் அவர்பேட்டி தந்தார்.

லண்டனிலிருந்து விமானம் மூலம் அமைச்சர், குழுவினருடன் அமெரிக்க நாட்டிற்கு 25-ஆம் நாள் செப்டம்பர் 1970 அன்று பயணமாயினர். அந்நாட்டில் அமெரிக்க அரசு அவருக்காக 20 நாள் சுற்றுப்பயணத்திற்கான சிறப்பான சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தது.

நியூயார்க் நகரிலுள்ள தமிழன்பர்களும், மாணவர்களும், பாரதி சங்கத்தினைச் சேர்ந்தவர்களும், கென்னடி விமான நிலையத்திற்குத் திரளாக வந்திருந்து அமைச்சரின்குழுவினரை வரவேற்றனர்.

நியூயார்க்கில் அமைச்சர் அவர்கள் 'கேர்' நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தைப் பார்வையிட்டார். அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினார். தஞ்சாவூரில் பள்ளிக்கூடங்களுக்காக வெற்றிகரமாக நடைபெறும் நடமாடும் ஆய்வுக் கூடத் திட்டத்தை (Mobile Laboratory Project) மற்றப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தும்படிக் கல்வி அமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டார். அதனைப் பரிசீலனை செய்வதாக அதிகாரி உறுதி கூறினார். ''யுனிசெஃப்'' அலுவலகத்தையும் அமைச்சரின் குழுவினர் பார்வையிட்டனர். கிராமங்களில் பொதுநலத் திட்டம் பற்றி அங்கு பேசப்பட்டது.

அங்கிருந்து செப்டம்பர் 29-ம் நாள் அவர்கள் வாஷிங்டன் நகருக்குச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள், தேசீயக் கல்விக் கழகம், அமெரிக்கக் கல்வி அலுவலகம், தேசீயப் பொது நல நிலையம் மற்றும் பல கல்வி-பொது நலம் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களைப் பார்வையிட்டார்கள்.

கொலம்பியா பல்கலைக் கழக வானொலி நிலையத்தினர் அமைச்சரைப் பேட்டி கண்டு அதனை ஒலி பரப்பினர்.

அமெரிக்காவில், பஃபலோ என்ற பகுதியிலுள்ள குடியிருப்புகள் அமைக்கும் திட்டத்தினைக் கல்வி அமைச்சர் பார்வையிட்டார்.

சிக்காகோவிலுள்ள பாரதி கலாச்சாரக் கழகத்தினர் ஏற்பாடு செய்த, திரளான மக்கள் கூட்டத்தில் அமைச்சர் சிறப்பாக உரையாற்றினார்.

அங்கிருந்து அக்டோபர் திங்கள் 14ஆம் நாள் புறப்பட்டு, டோக்கியோ, ஆங்காங், பாங்காக், கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர் ஆகிய நகர்களுக்குச் சென்றுவிட்டு அக்டோபர் 28-ம் நாள் தாயகம் வந்தடைந்தார்.

பிரிட்டனின் உடல் நலத்துறை அமைச்சர் லார்டு அபர்டேருடன் நமது கல்வியமைச்சர் நாவலர், அவர்தம் துணைவியார், தமிழகக் கல்வி இயக்குநர் சிட்டிபாபு ஆகியோர்,

முதல்வர் எழுதும்
இனியவை இருபது
பயணக் கட்டுரை

7. ரோமாபுரியின் பொற்காலம்

திவோலித் தோட்டத்தில் தானேஇயங்கும்புகைப்படக்கருவியில் எடுத்துக் கொண்ட படங்களைரசித்தவாறே ரோமாபுரிக்குக் காரில் திரும்பினோம். என் மனம் என்னும் கேமரா, ரோம் நாட்டு வரலாற்று நாயகர்களின் படங்கள் சிலவற்றை என் முன் விரித்து வைத்தது.

''என்றும் அழியாத நகரம்'' (Eternal City) என்று ஐரோப்பிய வரலாற்று ஆசிரியர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட அந்த மண்ணின் கதைதான் எவ்வளவு விசித்திரமானது—எவ்வளவு சுவையானது!

ஜூலியஸ் சீசர், அந்தோணி, புரூட்டஸ், பாம்பே, கிளியோபாத்ரா, அகஸ்டஸ், கிளாடியஸ், நீரோ, மார்கஸ் அரிலியஸ் போன்ற பண்டைய ரோமானியர்களின் வரலாறும்; கரிபால்டி, மாஜினி, முசோலினி ஆகியோர்களின்வாழ்க்கையும்; ரோம்நாட்டு அரசவையில் பாண்டிய மன்னனின் தூதுவர் இடம் பெற்றிருந்த காட்சியும், அந்நாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்கும் ஏற்பட்டிருந்த தொன்மையான உறவும்; வியாபாரத் தொடர்பும் என் மனத் திரையில் தோன்றி மறைந்தன.

''நீரின்வந்த நிமிர் பரிப் புரவியும்
காலின்வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கைவாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத்துணவும் காழகத்துஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகு''

என்ற பட்டினப் பாலையின் பாடலில் வரும் பண்டையத் தமிழகத்தின் வாணிகச் சிறப்புகளும் என் நினைவிற்கு வந்தன.

''அருந்தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தையும்
விரித்து விளக்கினன் வீரமா முனியே''

என்று இன்றும் போற்றப்படும் பெஸ்கி அடிகளார் தைரியநாதர் என்ற பெயர் தாங்கி,

''ஈரறமும், முச்சீரும், சுகமோர் ஏழும்
நிமிர் இத்தாலிய நாட்டிலிருந்து''

போந்த வீரமாமுனிவரும், அவருக்கு முன்னரே தமிழ்நாடு வந்த, தத்துவபோதகர் என்று தம்மைக் கூறிக்கொண்ட, ''ராபர்ட் டி நோபிலி'' என்ற பெரியாரும், இத்தாலி நாடு தமிழகத்துக்கு அளித்த நன்முத்துக்கள் ஆவர். கொற்கை முத்தை நாம் முன்பு அனுப்பியதற்குப் பதில் காணிக்கையாக இவர்களை இத்தாலிய அன்னை, தமிழன்னையின் தொண்டுக்கு அனுப்பினள் போலும்!

நன்றி மறவாத தமிழகம் ''சதுரகராதி'' ஆசிரியரின் தொண்டுக்கு வணக்கம் செய்யுமுகத்தான்; அன்னாரது உருவச்சிலையை இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது தமிழகக் கடற்கரையில் அமைத்த காட்சியும் என் மனக்கண் முன் தோன்றி மறைந்தது.

கிரேக்கமும் ரோமும் ஜனநாயகத்தின் தொட்டில்கள் என்று போற்றப்படுகின்றன. கிரேக்கத்தில் வாழ்ந்த பிளேட்டோ என்னும் பேரறிஞன் கூறிய கருத்தொன்று என் நினைவுக்குவந்தது.

''மக்களாட்சியை ஏற்ற ஒரு நாடு, சுழன்றடிக்கும் அலைகளுக்கிடையேமிதந்திடும் ஓர் அழகான கப்பல். அலைகளின் அசைவிற்கேற்பக் கப்பல் ஆடுவது போல மாறுகின்ற மக்களின் கருத்துக்களுக்கேற்ப ஆட்சியும் மாறிக் கொண்டிருக்கும்.''

பிளேட்டோவின் இந்தக் கூற்றிற்கு ரோம் நாட்டின் வரலாறு ஓர் அரிய விளக்கப் பாடமாக அமைந்தது. ரோமானியர்கள் கி.மு. 509-ல் குடியரசை நிறுவினர்.

அதுமுதல் செனேட் சபையின் செல்வாக்கு வலுத்தது. செனேட்டில் பிரபுக்களின் ஆதிக்கமே இருந்தது. எனவே பொதுமக்கள் கூடிக் கான்சிலியம் பிளிபஸ் என்னும் மக்கள் மன்றத்தை நிறுவினர்.

செனேட்டின் சார்பில் இரு ''கான்சல்கள்'' நாட்டை நிர்வகித்தனர்.

மக்கள் சபையின் சார்பில் ''டிரிப்யூன்கள்'' நியமனம் செய்யப்பட்டன.

முதலில் பெயரளவில் அமைந்திருந்த மக்கள் அவை, டிரிப்யூன்களின் வீரத்தாலும் விவேகத்தாலும் வளர்ச்சி பெற்று, செனேட்டுக்குச் சமமான செல்வாக்கினைப் பெற்று விளங்கியது.

கான்சல்களும் டிரிப்யூன்களும் ரோமாபுரிக்கு வெளிநாடுகளில் வெற்றியை ஈட்டித் தந்தனர்.

வெற்றி பெருகப் பெருக செனேட்டின் தரம் குறையலாயிற்று. செனேட் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சுயநலமிகளின் கூடாரமாயிற்று. மக்கள் அவையும், வேலையற்றவரின் இருப்பிடமோ என எண்ணிடும் அளவுக்கு மாறலாயிற்று.

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில்—"ஆட்சிச் சக்கரத்தை யார் இயக்குவது?" என்பதில் அதிகாரப் போட்டிகள் இரண்டு சபைகளுக்குமிடையே வலுத்தன. கிராக்கஸ் என்பவன், பிறப்பால் ஓர் பிரபு தான் என்றாலும், நசுக்கப்பட்ட ஏழைமக்களுக்காகக் கொதித்தெழுந்தான். மக்கள் அவை அவனுக்கு ஆதரவு அளித்தது. நில உச்ச வரம்புச்சட்டம் ஒன்று இயற்றி, உபரி நிலங்களை, ஏழையருக்கு அளித்திட எண்ணினான்.

பிரபுக்கள் இவன் உயிரைக் குடித்தனர்.

நாடெங்கும் கலகங்கள்—உட்பூசல்கள் தோன்றின.

மாரியஸ் என்றொரு வீரன் மக்கள் அவையின் சார்பாக எழுந்தான்.

சல்லா என்னும் ஒரு காளை செனேட்டுக்காகப் போராடினான்.

சமஆற்றலுடைய வீரர்களால் நாடு ரணகளமாகி இரத்தவாடை வீசிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், ரோமாபுரியின் அரசியல் வானில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத ஓர் மாமறவன் உதயமானான்.

அவன் பெயர் தான் ஜூலியஸ் சீசர்!

கிரேக்கம் என்றவுடன் நம் கண்முன்னால் எப்படி அலெக்சாண்டர் தோன்றுகிறானோ, அது போல 'ரோம்' என்றவுடன் நம் நினைவுத் திரையில் வந்து நிற்பவன் ஜூலியஸ்சீசர்!

சீசரின் அரசியல் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொடக்கம் பதினேழாவது வயதில் அவனுக்கு நிகழ்ந்த திருமணத்தின் போது ஏற்பட்டது. சின்னாவின் மகள் கார்னீலியாவை மணந்தபொழுது சீசர் சல்லாவின் சீற்றத்திற்கு ஆளானான். சின்னா, சல்லாவின் எதிரியான மாரியசின் முகாமில் இருந்தவன்.

"மணத்தை முறித்துக் கொண்டு சின்னாவின் மகளைப் பிறந்த வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடு" என்றான் சல்லா. மனம் ஒப்பவில்லை சீசருக்கு. அதற்காக அவன் நாட்டை விட்டே வெளியேற வேண்டியிருந்தது.

கிரேக்கம் போனான் சீசர். அங்கே தத்துவம் பயின்றான். "கேட்டார்ப் பிணித்துக் கேளாரும் வேட்பமொழிந்திடும்" சொல்லாற்றலையும் பெற்றிட்டான். அழகாகப் பேசுவதை அருங்கலையாகப் பயின்று வந்தகாலம் அது.

சின்னாட்களுக்குப் பின்னர், சல்லா மன்னித்துவிடவே, தாயகம் திரும்பிய சீசர் அரசியலில் ஈடுபடலானான்.

அரசின் பொதுப்பணிகளுக்கும், பொழுதுபோக்கான வீர விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கும் நிர்வாகியாக நியமிக்கப்பட்ட சீசரின் புகழ் ஓங்கி வளர்ந்தது. கான்சலுக்கு அடுத்ததான பரீட்டர் என்ற உயர்பதவியைப் பெற்றான் சீசர்.

அப்பொழுது ரோமாபுரியில் மற்றுமிருவரின் ஆதிக்கமும் வளர்ந்து வந்தது.

ஒருவன், பொன்னும், மணியும், பொருளும் மிகப்படைத்த கிராசஸ். மற்றவன், ஆசியா மைனர் போர்க்களத்தில் பெரும்புகழ் பெற்ற பாம்பே என்னும் வீரன். இருவருடனும் இணைந்து செயல்பட்டு மூவர் அணி (First Triumvirate) அமைத்தான் சீசர். வெகுவிரைவில் செனேட்டின் அதிகாரத்தை மூவர் அணி வளைத்தது.

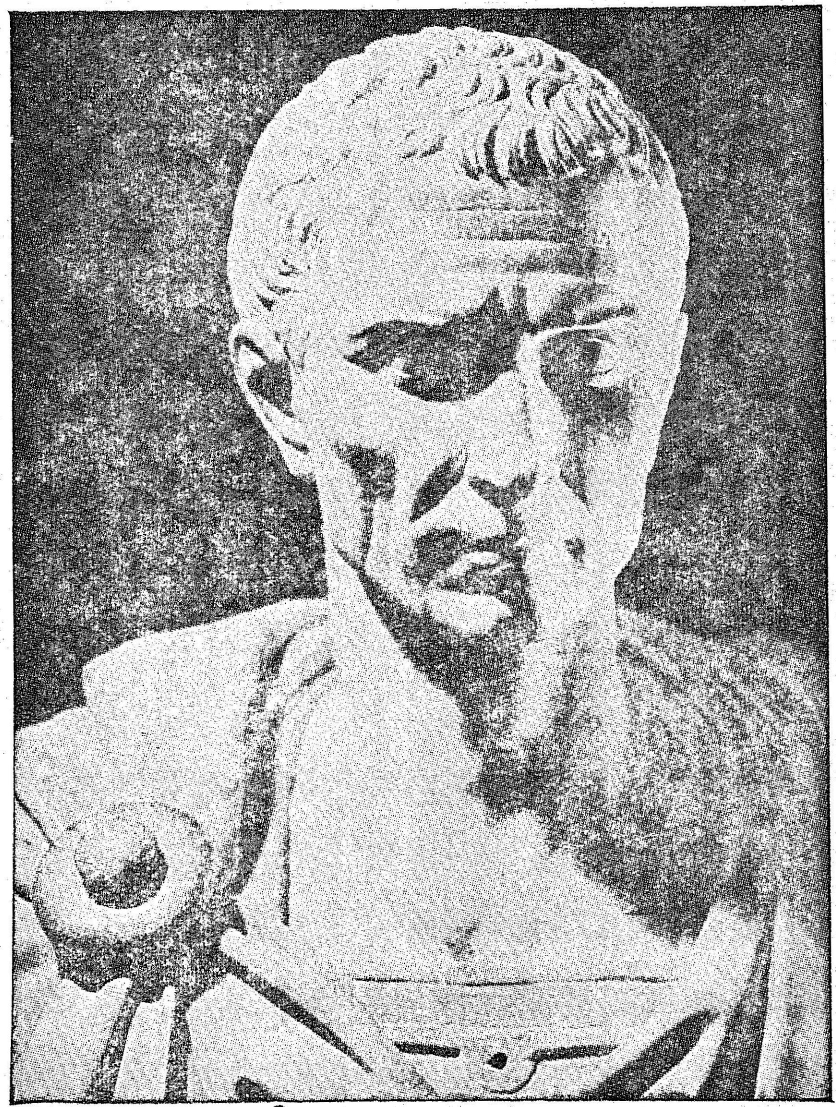

மாவீரன் ஜூலியஸ் சீசர்

சீசரைக் கான்சலாக ஏற்கும் அளவுக்கு செனேட்டின் குரல்வளை நெரிக்கப்பட்டது.

அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் பிரிட்டனிலும் பிரான்சிலும் வெற்றிப் பவனி வந்தான் சீசர். அட்லாண்டிக் கடற்கரைக்கும் ரைன் நதிக்கும் இடையே எட்டு ஆண்டுகள் சீசர் காட்டுமிராண்டிகளை எதிர்த்துக் கடுமையாகப் போரிட்டு வென்ருன்.

அடுக்கடுக்காக அவன் பெற்ற வெற்றிகள் கிராசசுக்கும் பாம்பேக்கும் அதிர்ச்சியைத் தந்தன. சீசர் வளர்ந்தால் தங்கள் வாழ்வுக்கு ஆபத்து என்று அச்சம் கொள்ளலாயினர். தன்னுடைய சதித்திட்டம் செயலாவதற்கு முன்னுல் கிராசஸ் மாண்டு போனுன். ஆனுல் பாம்பேயோ, சீசரைக் கவிழ்க்கும் தருணத்தை எண்ணிக் காத்திருந்தான்.

இடையருத போர்க்களங்களில் ஈட்டிய பெரும் வெற்றிகளுடன் கி.மு. 49-ல் தாயகம் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிருன் சீசர்.

வேறு நாட்டு மக்களாக இருந்திருந்தால் என்னென்ன செய்திருப்பர் ?

வழியெல்லாம் வண்ண மலர்களைத் தூவியிருப்பர்.

தோரணங்கள் கட்டித்—

தெருக்களைத் தூய்மையாக்கிக்—

கோலமிட்டு, மங்கல ஒலிகள் எழுப்பி,

மக்கள் மகிழ்ந்திருப்பர்.

பாவையர் ஆரத்தி எடுத்திருப்பர்.

பாவலர் பரணிகள் பாடியிருப்பர்.

'' பாரெல்லாம் வென்றவனே ! உன்னை மன்னனுகப் பெற என்ன பேறு பெற்ருேம் ! '' என்று பரவசமடைந்திருப்பர்.

ஆனுல் ரோமாபுரியில் நடந்ததோ வேறு!

'' மகத்தான வெற்றியோடு வருகிருனே !

மன்னனுகலாம் என்ற எண்ணம் எழுந்திருக்குமோ ?

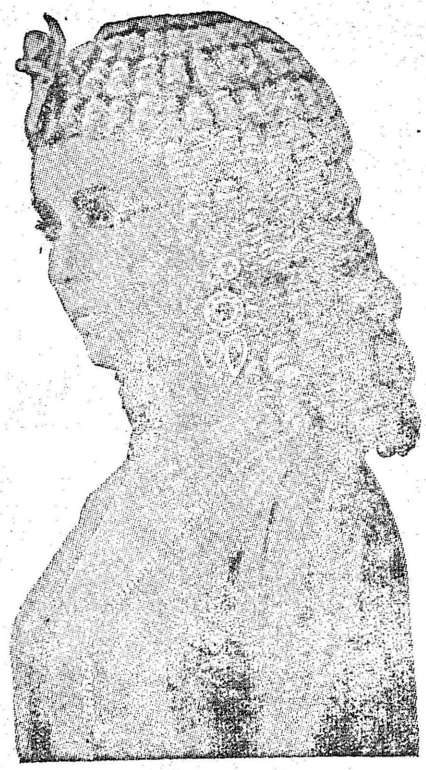

பேரழகி கிளியோபாத்ரா

எம்மை அசைப்பவர் எவருமிலர் என்கின்ற ஆணவம் துளிர்த்திருக்குமோ ?''

என்று சிந்திக்கத் தொடங்கியது செனேட் சபை. மக்கள் அவையிலும் இத்தகு சிந்தனைகள் கொந்தளித்தன.

மக்களாட்சியின் மேல் அத்தனை பற்று அவர்களுக்கு ! சந்தர்ப்பம் நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருந்த பாம்பே இந்தச் சந்தேகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். எனவே தான்—

ஆணை பறந்தது சீசருக்கு—

சேனையைக் கலைத்து விட்டுத் தாயகத்தின் எல்லையில் நுழையும் படி !

சீசரா பணிபவன் ?

தலைநகரை நோக்கிப் படையுடன் நடந்தான்.

அறுபது நாட்கள் செனேட்டுடன் போர் நடத்திய பிறகு நாடு அவன் வசமாயிற்று. கோலாகலமாக வரவேற்கப்பட்டான் சிங்கம் நிகர் சீசர். செனேட் அவன் கைப்பாவை ஆயிற்று!

அதனை ஆலோசனை மட்டும் கூறும்சபையாக மாற்றி, அனைத்து அதிகாரங்களையும் தானே ஏற்ருன் சீசர். மக்கள் பிரதிநிதி என்ற போர்வையில் தான் ஓர் முடிசூடா மன்னனுஞன். ஐந்து ஆண்டுகள் தான் ஆண்டான் அவன். ஆனுல் அதற்குள்ளே அழியாத புகழ் முத்திரைகளைப் பொறித்தான் சீசர். ஊழலையும் ஊதாரித்தனத்தையும் ஒழித்தான். உண்மை ஊழியம் புரிவோருக்குப் பதவிகள் தந்தான். '' சென்றேன்— கண்டேன்— வென்றேன் '' என்று செனேட்டுக்குச் சேதி அனுப்புமளவுக்கு மேலும் பல நாடுகளை வென்ருன்.

உள்நாட்டுப் போரில் தோற்ற பாம்பே, நாடுவிட்டு நாடு புறமுதுகு காட்டி ஓடிக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பூண்டோடு ஒழித்திட விரும்பிய சீசர் பாம்பேயைத் தொடர்ந்து அலெக்சாண்டிரியா சென்ருன். அங்கு ஒரு மாளிகையில் தங்கியிருந்த பொழுதுதான் கிளியோபாத்ரா அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டாள். விண்ணும் மண்ணும் அதிர வெறியாட்டம் ஆடிவரும் வீரர்களின் வாள் வீச்சுக்கும் அஞ்சாத வீரன், வேல் விழியாளின் முன்பு வீழ்ந்து விட்டதற்கு ரோம் நாட்டுச் சரித்திரத்தில் இது போன்ற ஆதாரங்கள் நிரம்ப உண்டு.

அரியணையை விட்டு விரட்டப்பட்ட கிளியோபாத்ராவுக்கு மணிமுடி தந்த சீசர், அவளுக்குத் தன் மனத்திலும் இடம் தந்தான். ரோமுக்கு அவளையும் அழைத்து வந்தான்.

சீசரின் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. '' மக்களாட்சி முறைக்கு எதிரான ஓர் ஆட்சியா ? '' என்ற குமுறல்கள் ஒருபுறம்.

'' அன்னை பூமியின் மானத்தை அழகி ஒருத்தியிடம் அடகு வைத்து விட்டானே ?'' என்ற பொறுமல்கள் ஒருபுறம்.

அவனிடம் தோற்று, மன்னிப்புப் பெற்று, நண்பரைப் போன்று நடித்து வாழ்ந்த நயவஞ்சகர்களின் சதிகள் ஒருபுறம்.

இவற்றுக்கிடையே சற்றும் அஞ்சாமல் ஏறு நடைபோட்டு வந்தான் சீசர்.

ஒருநாள்-கி.மு. 44ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15ஆம் நாள் – தீய கனவு கண்டதாகத் தன் மனைவி தடுத்தும் கேளாமல், செனேட் சபைக்குச் சென்றான் சீசர்.

அங்கே –

'தொழுத கையுள்ளும் படையொடுக்கிய' பகைவர்கள் அவனைத் தாக்கினர்.

எதிர்த்துப் போராட எண்ணிய சீசர் தன்னைச் சுற்றிலும் நோக்கிய பொழுது திடுக்கிட்டான்.

அவன் வாளால் வெட்டப்படுவதைக் கண்டும் செனேட் உறுப்பினர்கள் வாளா நின்றிருந்தனர்.

அவன் கண்முன்னால் உருவிய கத்தியுடன் நண்பன் புருட்டஸ்—

''புருட்டஸ் நீயுமா? . . . அப்படியானால் சீசர்! நீ மடியலாம்'' என்றான்! ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, இருபது இடங்களில் கத்திகள் பாய்ந்தன.

அந்தக் களம் கண்ட மாவீரனின் உடலே இப்பொழுது ஒரு போர்க்களம் போலக் காட்சியளித்தது.

சீசர் மாண்டான்.

ஆனால். . . .

சீசரின் சாவின்மூலம் எதனைச் சாதிக்கலாம் என்று புருட்டசும் அவனுடைய தோழர்களும் கூறி வந்தார்களோ, அது –இறுதிவரை நிறைவேறவேயில்லை. சீசரின் பிணத்தினை வைத்துக்கொண்டு நாவன்மை படைத்த அந்தோணி நிகழ்த்திய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சொற்பொழிவு, மக்களுக்கு சீசரின் மீது அனுதாபத்தைத் திரட்டியது. மக்களாட்சி என்ற மணி விளக்கு சீசரின் காலத்தில் மங்கலாக எரிந்தது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவனுக்குப் பிறகு அது அணைந்தே போயிற்று.

சீசருக்குப் பிறகு ரோமில் தோன்றியது முடியாட்சிதான்; அந்த முடியாட்சியின் முதல் மன்னனும் சீசரின் வாரிசுதான். ஆக்டேவியன் என்பது அவன் பெயர். அவன் சீசரின் சுவீகார மகனாவான். இங்ஙனம் சீசரின் நெடிய நிழல் அவன் மறைவுக்குப் பிறகும் ரோமாபுரி வரலாற்றில் தொடர்ந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது.

இத்தாலி நாட்டு வீரமா முனிவர்

அந்தோணிக்குத் தன் தங்கை ஆக்டேவியாவை மணமுடித்துக் கொடுத்தான் ஆக்டேவியன். அந்தோணி அரசியலில் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தான். ஆனால் மணமான மூன்றாவது ஆண்டில் – எகிப்து நாட்டின் பெயர் பெற்ற எழிலரசியான கிளியோபாத்ராவுக்கு இரண்டாவது பலியானான் அந்தோணி.

கிளியோபாத்ராவுக்குச் சீசரின் அருகில் அமர்ந்து, ரோமாபுரியைத் தான் ஆளவேண்டும் என்ற ஓர் ஆசை இருந்தது. சீசரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அந்த விருப்பம் ஒருவாறு நிறைவேற அந்தோணியைக் கருவியாக்கிக் கொண்டாள்.

கடமைகளை மறந்த அந்தோணிக்கு ரோமாபுரியில் ஆதரவு குன்றியது. அக்ரிப்பாவின் தலைமையில் ஆக்டேவியனின் படை ஆக்டியம் என்னும் இடத்தில், அந்தோணி-கிளியோபாத்ராவின் படைகளைப் புறங் கண்டது.

அந்தோணி தோற்று ஓடினான்.

''சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அரசியாக ரோமாபுரி சென்றேன். இப்பொழுது ஆக்டேவியன் அழைக்கிறான் அடிமையாக வருமாறு! அன்பரே; இந்த மடல் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பொழுது இந்தப் பாவியின் ஆவி பிரிந்திருக்கும்!'' என்று அந்தோணிக்கு ஓலை ஒன்று அனுப்பினாள் கிளியோபாத்ரா. அந்தோணி தானும் இறக்க நினைத்துத் தன்னை வதைத்துக் கொண்ட பிறகுதான் கிளியோபாத்ரா இன்னும் இறக்கவில்லை என்பது தெரிந்தது. அவளிடம் தன்னை எடுத்துச் செல்ல ஆணையிட்ட அந்தோணி இறுதியில் அவள் மடியில் படுத்தவாறே உயிரை விடுத்தான். பின்னர் கிளியோபாத்ராவும் தற்கொலை செய்துகொண்டதாக வரலாறும், இலக்கியமும், வழிவழி வரும் கதைகளும் பேசுகின்றன. இருவருடைய உடல்களையும் அரச மரியாதைகளுடன் அடக்கம் செய்ய உத்தரவிட்டு ஆக்டேவியன் ரோமுக்குத் திரும்பிய பொழுது அவனுக்கு 33 வயது தான்! ரோமாபுரியின் செனேட் சபை மிக்க நன்றியுணர்வுடன் அவனை முதல் மன்னனாக ஏற்றுக் கொண்டு மணி மகுடம் சூட்டி அவனுக்கு அகஸ்டஸ் என்ற பெயரினையும் அளித்தது. ரோமாபுரி வரலாற்றில் இந்த அகஸ்டஸ் ஆண்ட காலம் பொற்காலம் என்று போற்றப்படுகிறது.

(தொடரும்)

பொற்காலம் காணப் புதிய திட்டங்கள்!

உணவு உற்பத்தியில் தமிழ்நாடு அரசின் சாதனைகளால்

எங்கும் பசுமைப் புரட்சி! எண்ணற்ற புதிய முயற்சி!!

மதுரை மாவட்டத்தில்	பெரியாறு வளர்ச்சித் திட்டம்	ரூ	425 இலட்சம்
	மருதாநதித் திட்டம்	ரூ	62 இலட்சம்
திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்	கறுப்பாநதித் திட்டம்	ரூ	140 இலட்சம்
தருமபுரி மாவட்டத்தில்	தொட்டஹல்லித் திட்டம்	ரூ	100 இலட்சம்
கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்	பிளவுக்கால் திட்டம்	ரூ	75 இலட்சம்

மைய அரசு நீர்ப்பாசனக்குழு அனுமதி கிடைத்தவுடன் தொடங்க இருக்கும் இத்திட்டங்களால் பயனடையும் நிலத்தின் பரப்பளவு **40,000** ஏக்கர்.

பற்றுக்குறை', 'பஞ்சம்' என்ற சொற்களைப் பறந்தோடச் செய்து புதிய சரித்திரத்தை உணவு உற்பத்தியில் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாடு அரசின் சாதனைப் பட்டியல் வளரப் பாடுபடுவோம்! பயனடைவோம்!!

குமார்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம்" என்று தொடங்கி, வையகம் வாழக் குறள் பாக்களைத் தந்தார், வள்ளுவப் பெருந்தகை.

இன்று, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள பிற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டியாக அமையும் வகையில், பசுமைப்புரட்சியின் ஆணி வேராக, மிகச் சிறிய நிலக் கிழார்களும் பயன்பெறும் வண்ணம், நீர்ப்பாசனக்கூட்டுறவுக் கழகத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு துவக்கியுள்ளது, அகரம் கிராமத்திலே!

அகரம், செங்கை மாவட்டம் திருவள்ளூர் வட்டத்திலே உள்ள சிற்றூர். சுற்றிலும் பச்சை வர்ணம் பூசியது போன்ற நெற்பயிர் நிறைந்த பூமி. அங்கு அரசுக்குச் சொந்தமான 43 ஏக்கர் தரிசு நிலம்; இதுவரை வெறும் மேய்ச்சல் காடாகயிருந்த இடம். புதிய, புரட்சிகரமான திட்டத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அகரத்தைச் சேர்ந்த 26 சிறுநிலக் கிழார்கள் ஒன்று சேர்ந்து இறைவை நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். சிறுநிலக் கிழார் என்ருல் ஒவ்வொருவரும் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று மிகக் குறைந்த நில உடைமை உள்ளவர்கள். அவ்வூரைச் சேர்ந்த திரு டி. ராகவன் என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்டு, இந்தக் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சேர்ந்துள்ள உறுப்பினர்களில் அலமேலு அம்மாள், பச்சை அம்மாள் என்ற இரு விதவைத் தாய்மார்களும் உள்ளனர்.

இக்கூட்டுறவின் பணி என்ன? பயன் என்ன?

தமிழகத்தில் பசுமைப்புரட்சியினை ஏற்படுத்தத் தமிழ்நாடு அரசு பல திட்டங்களை முனைப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அதிலொன்று, பூமியின் கீழ் மட்டத்திலுள்ள நீரைப் பயன்படுத்திப் பாசன வசதியினைப் பெருக்குவது. அதற்காகத் தமிழகத்தில் உள்ள 173 ஆரம்ப நில வள வங்கிகளும், புதிய கிணறுகள் வெட்ட, பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்த, இறைவைக் குழாய்களை அமைக்க, நிலக் கிழார்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன் தருகின்றன. நிலக்கிழார்கள் தங்களது நிலங்களை அடமானம் வைத்து இக்கடன்களைப் பெறுகின்றனர்.

சிறுநிலக் கிழார்களுக்கென இது ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், 50 செண்ட், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இதன் மூலம் பயனடைவதில்லை; பெரும்பாலும் 5 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேலுள்ள நிலக்கிழார்களே இதன் மூலம் பயன் பெறுகின்றனர்.

ஆனுல், 3 ஏக்கருக்கும் குறைவான சிறுநில உடைமைகள் தான் நம்நாட்டில் பெரும்பாலும் உள்ளன. எனவே, இத்தகைய உழவர் சமுதாயத்திற்கு உதவும் பொருட்டுத் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தினை உருவாக்கியுள்ளது.

இத்திட்டத்தின்படி, கூடியவரை ஒரே இடத்தில் அமைந்திருக்கும் நிலங்களின் உரிமையாளர்களைக் கூட்டாகச் சேர்த்து ஒரு பொது நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம் அமைக்கப்படும்.

இவர்கள் புதுக் கிணறுகள் வெட்ட, குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க, விசை ஏற்றங்கள் (பம்பு செட்கள்) நிறுவிடத் தேவையான பணத்தினை ஆரம்ப நிலவள வங்கியிடமிருந்து நீண்ட காலக் கடனாக, இந்த நீர்ப் பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம் பெறும்.

ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் தனது நிலத்தின் அளவிற்கேற்பக் கடன் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றை ஆண்டு தோறும் இலகுவான தவணை முறையில் திருப்பித் தருவர்.

இதன் மூலம் மழை பொய்த்தாலும் பாசன வசதி நிச்சயமாக இருக்கும். இரு போகம் விளைவிக்க முடியும். ஒரு போகம் மூலம் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நிகர வருமானம் ரூ. 200 கிடைக்கும். மறுபோகம் நெல் விளைவிப்பதின் மூலம் ஆண்டுக்கு நிகர வருமானம் ரூ. 800 ஆக உயரும். எனவே இத்திட்டம் மூலம் ஆண்டுக்கு ரூ. 600 வருமானம் அதிகரிக்கும்.

இதன் முன்னோடித் திட்டம் அகரம் கிராமத்தில் தொடங்கப் பட்டது. அங்கு ஒரு குழாய்க் கிணறு அமைத்துத் தரப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழாய்க் கிணறு சுமார் 40 ஏக்கர் நிலத்தில் இரு போகம் விளைவிக்கத் தேவையான அளவு நீர்ப்பாசனம் வழங்கப் போதுமானது ஆகும்.

இதைத் தொடர்ந்து தமிழகம் முழுவதும் இத்தகைய நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகங்களையும் குழாய்க்கிணறுகளையும் ஏற்படுத்தத் தமிழ்நாடு அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தின் துவக்க விழா 14—10—1970 அன்று அகரத்தில் நடைபெற்றது. இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட குழாய்க் கிணறு அருகே துவக்க விழா மேடையும், பந்தலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சுமார் 3 பர்லாங் தூரத்திற்கு வயல் வெளியின் மத்தியில் புதிய சாலை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வழிநெடுகத் தோரணங்களும், பலவண்ணச் சுவரொட்டிகளும் அலங்கார வரவேற்புகளும் மட்டுமின்றித் தங்களுக்கு வர விருக்கும் புது வாழ்வினை எண்ணி மகிழும் அகரம் சுற்றுப் பகுதி உழவர் குடிப் பெருமக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வழி நெடுகக் கூடி நின்று, முதலமைச்சருக்கும், ஏனைய அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் மகத்தான வரவேற்பளித்தனர். விழாவிற்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து குழுமியிருந்தனர். இத்தகைய சிற்றூரில், இவ்விழாவினைக் குறுகிய காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்திருந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் திரு சீதாராமதாஸின் திறமையை எடுத்துக் கூறுவதாகயிருந்தது இந்த விழா !

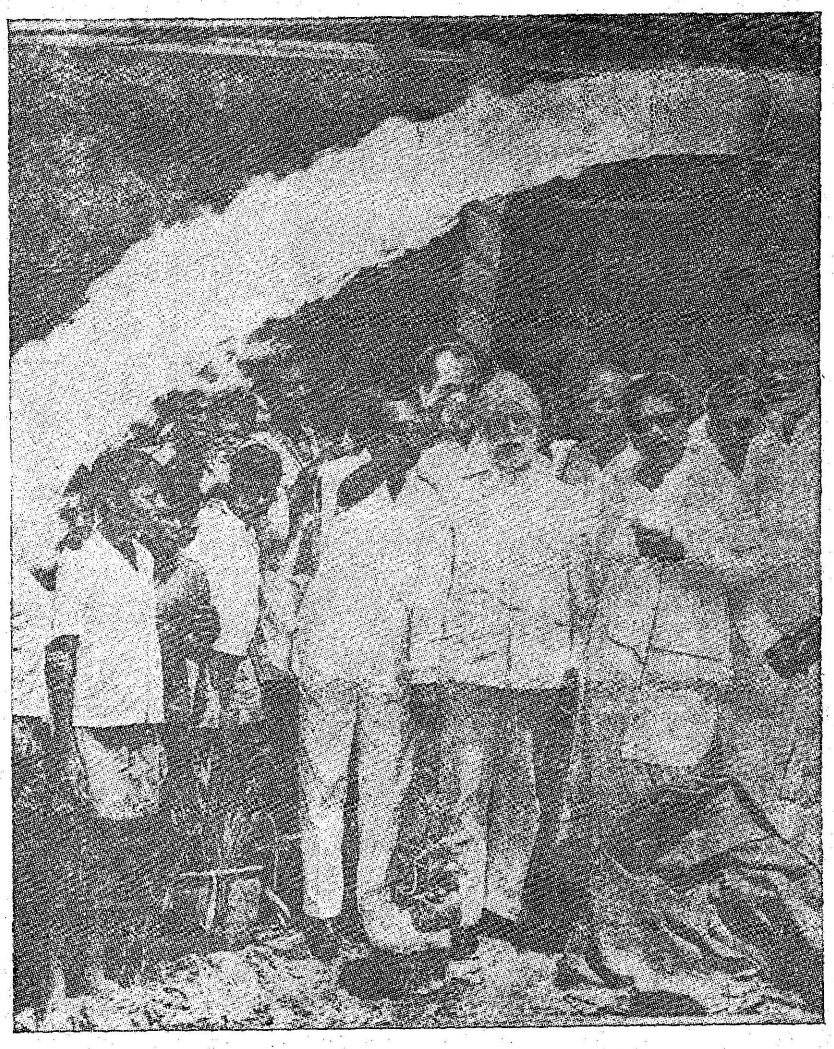

விழாவிற்குத் தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமை தாங்க, மேதகு ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் இத்திட்டத்தினைத் துவக்கி வைத்தார்கள்.

ஆளுநர் அவர்கள் ஒரு பொத்தானை அமுக்கியதும் குழாய்க் கிணற்றிலிருந்து குற்றாலம் அருவி போல் தண்ணீர் கொட்டியது. கூடியிருந்த மக்களின் உள்ளமெல்லாம் மகிழ்ச்சியில் பொங்கியதைப் பிரதிபலிப்பது போல் இது அமைந்திருந்தது.

விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய முதல்வர் பேசியதாவது:—

“இந்த அரசு கிராம மக்களுடைய வாழ்வை மையமாக வைத்துத் திட்டங்கள் பலவற்றைத் தீட்ட வேண்டும் என்று எண்ணியுள்ள அரசு. ஒரு நாட்டின் செழிப்பைக், கொஞ்சம் பளபளப்பாக இருக்கிற நகரங்களைப் பார்த்து மாத்திரம் கணக்குப் போட

முடியாது. அந்தப் பளபளப்பிற்குக் காரணமாக இருக்கிற சிற்றூர், பேரூர்களில் வாழும் மக்களுடைய நிலையும் மேம்பாடு அடைய வேண்டும். அதற்காகத்தான் எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள் பயன் பெறத்தக்க வண்ணம் கூட்டுறவு இயக்கம் பணியாற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். பாசன வசதிகளை மேலும் பெருக்க, பூமிக்கடியில் இருக்கிற நீரை எடுத்து அதை ஏழை எளிய மக்கள் துய்க்கிற அளவிற்குச் செய்ய வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்.

அரசாங்கம் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளம் தான் நிலவள வங்கிகள் நாட்டில் பணியாற்றுகிற நிலை. நிலவள வங்கிகள் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் பயன்பெற முடியுமா? சில வரைமுறைகளின் அடிப்படையில்தான் கடன்களைப் பெற முடியும். அதற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கும், அடுத்த முறை தான், இன்று தொடங்கும் நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம். அந்தக் கழகத்தின் மூலம் இன்று முதன் முதலாகப் பணியாற்றத் தொடங்கியிருக்கிற இந்த நீரேற்றக்குழாய்.

ஐந்து ஏக்கர் நிலம், அல்லது அதற்கு மேல் நிலம் படைத்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவு. மற்றவர்களெல்லாம் 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்ற அளவில் உள்ளவர்கள். 80 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் தான்! அவர்கள் இந்த நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறுவது முடியாத காரியமாக இருந்தது. கிராமங்களில், சண்டை சச்சரவுகள், போராட்டங்கள், இல்லாமை, வறுமை இவைகளால் தாக்கப்பட்டுத் தங்கள் நிலங்களின் பயனை அடைய முடியாமல், இருக்கிற நிலத்தை அடமானம் வைத்து விட்டு, வட்டியைக் கட்ட வயல்வெளிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலை, நாட்டில் இருக்கிறது. அதிலிருந்து சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் மீட்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது தான் கூட்டுறவு இயக்கம். இதன் மூலம் நாட்டில் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்திப் பெரும் வெற்றியை ஈட்டிட வேண்டும் என்பது எண்ணமாகும்.

இதற்கான அவசரச் சட்டம் வெகு விரைவில் வரவிருக்கிறது. இதற்கிடையில் தமிழ் நாடு எங்கும் இது போன்ற கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகங்களை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம், என்ற செய்தியை அறிவிக்க அடையாளம்...த்தான் இந்த விழா இன்று தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அமைச்சர் மாதவன் குறிப்பிட்டதைப் போல், கூட்டுறவுத் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் எப்போது பார்த்தாலும் கூட்டுறவு—கூட்டுறவு என்று உச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பவர்கள்.

சட்ட சபையில் அவர் பேரவைத் தலைவராக முதன் முதலாக வந்து நுழைந்ததும் 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம், ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' என்ற திருக்குறளைச் சொல்லி நிகழ்ச்சியினைத் தொடங்கினார். அப்படிச் சட்டசபை நிகழ்ச்சியை 'அகரம்' என்ற திருக்குறளைச் சொல்லித் தொடங்கிவைத்ததைப்போலவே, இன்றும் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகத்தை 'அகரம்' என்ற இந்த ஊரில் தொடங்கி வைத்துத், தான் பேரவைத் தலைவராக இருந்ததை நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சிறு விவசாயிகள் பயன் பெறத்தக்க வகையில், 26 பேர்கள் கிட்டத்தட்ட 43 ஏக்கர் நிலத்தில் பாசன வசதியைப் பெறத்தக்க வகையில், உள்ளது. இதைப்போலவே இந்தப் பகுதியில் அரிசன மக்கள் நூற்றுக்கணக்கானோர் பாசன வசதியைப் பெறுகிற அளவிற்குக் கூட்டுறவுத் துறை, முயற்சியைத் தொடங்கி இருக்கிறது.

அரசு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறது. இங்கும் தொடர்ந்து அடுத்தபடியாக அரிசன மக்கள் பயனடையப் போகிறார்கள் என்பதை நான் கேள்விப்பட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அரிசன மக்களுக்கு வழங்கி இருக்கிற பல்வேறு சலுகைகளில் இதுவும் ஒரு சலுகையாகும்.

இந்த மூன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் இரண்டரை லட்சம் ஏக்கர் நிலம், பட்டா செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வீட்டு மனை, பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள காட்டு நிலங்கள் பற்றி நமது ஆளுநர் அவர்கள்

குறிப்பிட்டது போல் 4 மாதங்களுக்கு முன் நடந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். காடுகள் என்ற பெயரில் உள்ள இடங்கள் உண்மையிலேயே காடுகளாக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால், காடுகள் என்ற பெயரால் சில மேடுகள்; பயன் தரக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன்படுத்தத்தக்க வகையில் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அந்த வேலை இப்போது முடிவுறும் நிலையில் இருக்கிறது.

அந்த வகையில் தமிழ்நாட்டில் இந்த ஆட்சி, நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நீர் தேவையா? நெல் பயிர் செய்யக் கடன் வேண்டுமா? ஆக இவை யாவும் செய்யத்தான் இன்று இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்று தொடங்குவது போல் திட்டங்கள் பல தொடங்கப்பட விருக்கின்றன. அதன் மூலம் சிறு சிறு விவசாயிகள் ஆயிரக்கணக்கானோர் பயன்பெற இருக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.''

இவ்வாறு கூறி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலையிடம் இந்தக்குழாய்க் கிணற்றுக்கான உரிமைச் சீட்டினை முதல்வர் வழங்கினார். விழாவினைத் தொடங்கி வைத்த ஆளுநர் அவர்கள் ''இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் 70 சதவீதம் மக்களுடைய நில உடைமை 5 ஏக்கருக்கும் குறைந்ததேயாகும். எனவே, சிறு நிலக்கிழார்கள் விசை ஏற்றம் அல்லது குழாய்க் கிணறு ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாததாகும். அதற்குக் கூட்டுறவுதான் சரியான வழி. மக்களாட்சி நாட்டில், அதிலும் குறிப்பாக இந்தியாவில், கூட்டுறவு இன்றியமையாத வொன்றாகும். எனவே இத்துவக்க விழாவினைப் பல திட்டங்கள் தொடர்ந்துவரும் என நான் நம்புகிறேன்.

நான் சமீபத்தில் திருச்சிக்குச் செல்லும்போது பெரும்பகுதி நிலம் வெறும் தரிசாகக் கிடப்பதைக் கண்டேன். அரசாங்க நிலமானாலும், தனியார் நிலமானாலும், தரிசாக, காடாக எந்த விளைச்சலுமின்றி இருக்கும் நிலங்களை அரசாங்கம் கணக்கெடுத்து அதனைப் பயிரிடும் நிலமாக்க வேண்டும். அதில் 50 சதவீதம் நிலத்தினை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் கூட அவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற வசதியளிக்கும்'' என்று குறிப்பிட்டார்.

கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் இத்திட்டத்தினை விளக்கிப் பேசினார்கள். அவர்கள் கூறும் போது :

''இந்த நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம், அரை ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று உள்ள சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கென்றே ஏற்பட்டது. முன்னோடியாக அகரத்தில் தொடங்கி யிருக்கிறோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் இத்திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்ட முடிவு செய்துள்ளோம்.

முடியுமா? என்று கேட்டால் முடியும் என்று சொல்லுவேன்.

தற்போது நம்மிடம் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டும் பழைய இயந்திரங்கள் 50-ம், புதிய இயந்திரங்கள் 51-ம் உள்ளன. இவை மூலம் ஆண்டுக்குச் சுமார் 800 குழாய்க் கிணறுகள் தோண்ட முடியும். இன்னும் சில இயந்திரங்கள் வாங்க முடிவு செய்துள்ளோம். ஆக 200 இயந்திரங்கள் இருந்தால் தேவையான குழாய்க் கிணறுகளை வேகமாக அமைக்க முடியும்.

இதற்குத் தேவையான பணம் இருக்கிறதா?

பணம் நிலவள வங்கி மூலம் கொடுக்க முடியும். இந்த வங்கியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் கடனாக நிலக்கிழார்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் இதுவரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் உள்ள சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று நிலவள வங்கித் தலைவரிடம் கேட்டால், இல்லை என்று தலையசைத்து விட்டார். பணம் வாங்க ஆளில்லை என்கிறார்.

எனவே சிறு நிலக்கிழார்களை ஒன்று சேர்த்துக் கூட்டுறவு முறையில் விரைவாகச் செயல்படுத்திட முற்பட்டுள்ளோம்.

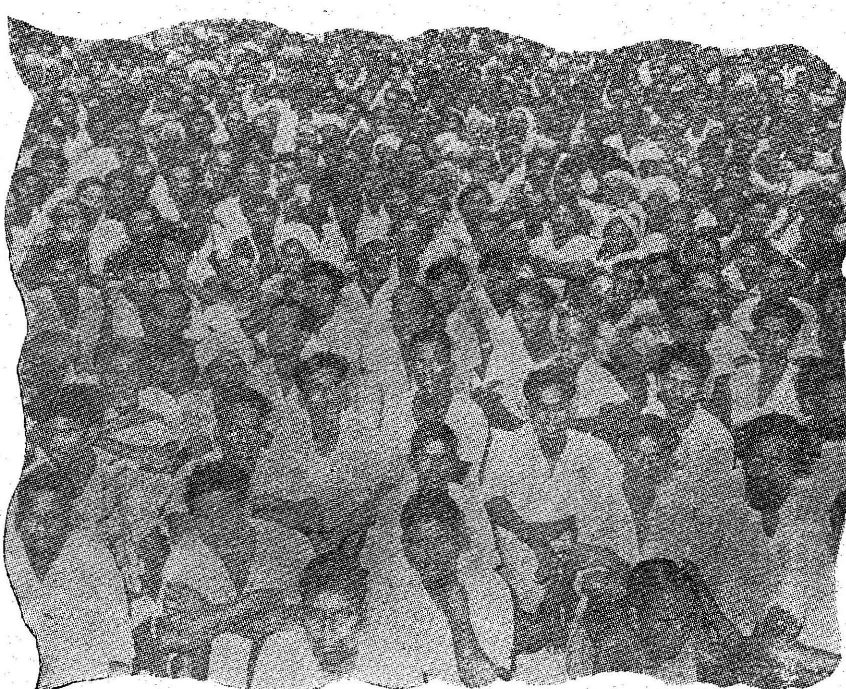

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பு சொன்ன திட்டமிது. அதை அணுவளவும் பிசகாமல் பின்பற்றுகிறோம். இந்த அரசு விரைந்து செயல்படும் திறன் உடைய அரசு என்பதை மற்ற மாநிலக்காரர்களும் சொல்லுகிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பந்தயக் குதிரை மாதிரி ஓடுகிறவர்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து நாமும் பின்னால் ஓட வேண்டும்.

இதோ திட்டத்தைத் தந்து விட்டோம். இனி அதனை வெற்றியுடன், நடத்தித் தர வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுடையது. நீங்கள் கூட்டுறவுக் கழகம் அமைத்து எங்களிடம் பணத்திற்கு வாருங்கள்; நாங்கள் உங்களுக்கு உதவுகிறோம்.

தரிசாகக் கிடப்பது விளை நிலமாக வேண்டும். ஒரு போகம் இரு போகமாகவும், இரு போகம் முப்போகமாகவும் மாற வேண்டும்; உற்பத்தி பெருக வேண்டும்; பசுமைப் புரட்சி ஓங்க வேண்டும்!''

இவ்வாறு அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

உணவு அமைச்சர் திரு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசுகையில், 'இத் திட்டத்தின் நோக்கம், வருங்காலம் சிறுசிறு விவாயிகளுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் அமைய வேண்டுமென்பது தான். இது விவசாயிகளுக்கு வரப்பிரசாதம் போன்ற ஒரு திட்டமாகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி அதிகமானதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கொள் முதல் விலையில் ஒரு ரூபாய் அதிகம் தர முடிந்தது. இன்னும் உணவு உற்பத்தியைக் கூடுதலாகச் செய்வோமானால் வெளி மாநிலங்களுக்கும் நமது உணவு தானியங்களை விற்க முடியும். அவ்வாறு விற்கும்போது வெளி மாநிலத்தாரிடம் கொஞ்சம் அதிக விலை கொடுங்கள் என்று சொல்லமுடியும்.

இந்த அரசிற்கு ஒரு பெரிய பொறுப்பு உள்ளது. ஒன்று விவசாயிகளுக்கு — அவர்களது உற்பத்திக்கு உரிய விலை தந்து பாதுகாக்க வேண்டியது. அடுத்தது உணவுப் பொருட்களை வாங்கும் மக்களும் அதிக விலை கொடுக்க நேரா வண்ணம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலை,'' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகத்தினைத் தொழில் அமைச்சர் திரு. செ. மாதவன் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள். அவர்கள் பேசும்போது ''சென்னையிலிருந்து அகரம் வரை வழியெல்லாம் மகிழ்ச்சி பொங்க நின்ற மக்கள் கூட்டத்தினைக் கண்டோம். அகரம் என்று துவங்குகிற காரணத்தால் ஈராயிரம் ஆண்டுக்கு முன் திருவள்ளுவர் அகரத்தில் தொடங்கிப் புகழ்மிக்க திருக்குறளைத் தந்தது போல் இத்திட்டமும் தமிழகமெங்கும் பரவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நிலத்தை நம்பியிருப்பவனுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டும். தமிழகத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் 7 லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. இதுவரை இரண்டரை லட்சத்துக்கும் மேல் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டோம். இன்னும் கைவசம் இருப்பது நாலரை லட்சம் ஏக்கர். ஆயினும் தமிழகத்தில் நிலத்தை நம்பி வாழ்வோர் 30 லட்சம் பேர். 30 லட்சம் எங்கே? நாலரை லட்சம் எங்கே?

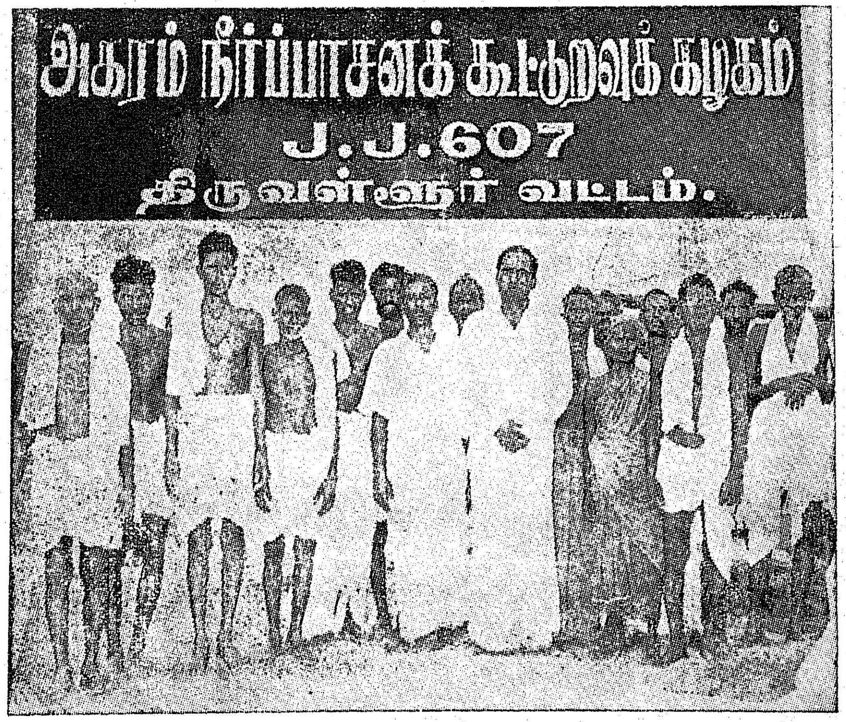

அதிலும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பருவ மழையில்லாத காலத்தில் நிலங்களுக்கு எவ்வாறு நீர்ப் பாசனம் செய்யப் போகிறோம்? இதில் போட்ட பணத்தைத் திரும்பப் பெற முடியுமா? என்ற நிலையில் விவசாயிகள் உள்ளனர்.

இதுவரை நிலத்தை அடமானம் வைத்துத் தான் கடன் பெற முடியும். இந்த நிலை மாற அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். (கூட்டுறவுச் சட்டம் பற்றிய இந்த அவசரச் சட்டத்தை 17-10-70 அன்று தமிழ் நாடு அரசு பிறப்பித்துள்ளது) அதன் மூலம் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தை அடமானம் வைக்காமலேயே கடன் பெற முடியும். விவசாயிகள் நலனுக்காக எத்தனை கிணறுகளுக்கு உதவி செய்ய இந்த அரசு தயாராக உள்ளது? புள்ளி விவரத்தோடு சொல்லுவதானால் 1966-67-ல் இதற்காக 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த

வெற்றிநடை போடும் கருணா

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறை-27 நெல்லின் சராசரி மகசூல் சென்ற ஆண்டில் ஏக்கருக்கு 1·3 டன் அளவில்தான் இருந்தது. இந்த ஆண்டில் ஆடுதுறை-27 நெல்லை விட அதிக மகசூல் அளிக்கும் 'கருணா' நெல்லை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுமார் 15,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப் பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 'கருணா' நெல்லின் சராசரி மகசூலை ஏக்கருக்கு 1·75 டன் அளவிற்கு மேல் பெற முயற்சி செய்யப் பட்டது.

சுமார் 20,000 ஏக்கர் பரப்பில் 'கருணா' பயிரிடப்பட்டுள்ளதாகச் செய்தி கிடைத்துள்ளது. மாயவரம் வேளாண்மைப் பகுதியில் 'கருணா' நெல் சராசரியாக ஏக்கருக்கு 2 முதல் 2·4 டன் மகசூல் கொடுத்துள்ளது. (மாடு கட்டிப் பிணை அடித்தபின் கிடைக்கும் நெல் இந்தக் கணக்கில் சேரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.)

தஞ்சாவூருக்கு அருகில், ஒரு தேசீய செயல் விளக்கத் தளையில் 'கருணா' பயிரிடப்பட்டிருந்தது. அத்தளையில் 'கருணா' நெல்லிற்குப் பரிந்துரைக்கப் பட்ட எல்லா செய்நேர்த்தி முறைகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தன. அந்தத் தேசீய செயல் விளக்கத் தளையில் ஏக்கருக்கு 3·5 டன்னுக்கு மேலும் மகசூல் கிடைத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இதையெல்லாம் நோக்கும் போது, 'கருணா' தமிழ்நாடெங்கும் ஒரு புதிய வரலாற்றைப் படைக்கப் போகிறது என்பது புலனாகிறது.

நிலமில்லா ஏழைகளுக்கு முதல்வர் நிலப்பட்டா வழங்குகிறார்.

ஆண்டு 18 கோடி ரூபாய் அளவில் கொடுக்க இந்த அரசு தயாராக உள்ளது.

முன்பு அரிசி கிடைக்காத நிலையிருந்தது. இன்று உணவு அமைச்சரைப் பார்த்து "உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டோம். அதனை விற்றுத் தாருங்கள்" என்று விவசாயிகள் கேட்கிற அளவிற்கு உணவுத் தானிய உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது.

இத்திட்டம் தண்ணீர்ப் பஞ்சமுள்ள மாவட்டங்களுக்கு மிகவும் தேவை.

ஒவ்வொரு ஏரியும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சொத்தாகவேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் கூட்டுறவுக் கழக உறுப்பினராக வேண்டும்" இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த விழாவினைத் தொடர்ந்து விவசாயிகளுக்கு நிலப்பட்டாவினை முதல்வர் வழங்கினார். நிலப்பட்டா பெற்றோர், 2,062 பேர்; வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்றோர் 453 பேர்.

இந்தக் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகத் தலைவர் திரு டி. ராகவன் ஒரு பட்டதாரி. சுமார் 20 ஆண்டுகளாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுவருபவர். இத்திட்டம் பற்றி அவரைப் பேட்டி கண்டதில் அவர் கூறியதாவது : "அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் இத்திட்டத்தை எனக்குக் கூறினார்கள். ஏன் உங்களூரில் தொடங்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நானும் ஒப்புக்கொண்டேன். இது வரை நாங்கள் எங்கள் பயிர் விளைச்சலுக்கு வானத்தைப் பார்த்து நின்றோம். சில சமயங்களில் பெரிய விவசாயிகளிடம் வாடகைக்கு நீர்பெற்றுப் பாசனம் செய்தோம். மழை பெய்யாவிட்டால் எங்கள் பயிர் தீய்ந்து விடும். இனி அந்தக் கவலையில்லை. மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும் பாசனத்திற்கு நீர் உள்ளது. சிறு விவசாயிகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த தமிழ்நாடு அரசை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்" என்று வாயார உளமார வாழ்த்தினார்.

"மின்சாரம் வழங்குவதிலும், நவீன முறையைப் பரப்புவதிலும், கிராமங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்வதிலும் தமிழ்நாடு முன்னணியில் நிற்கிறது. நன்மை வசதியுடையவர்களுக்கே போய்ச் சேருகிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் புதிதாகத் தொடங்கப்படும் இத்திட்டம் எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் நல்வாய்ப்புகளை அளித்துத் துணை செய்வதாக உள்ளது."–இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் இந்த விழாவிற்கு அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியில் இவ்வாறு பாராட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தமிழக அரசு கொண்டுவந்துள்ள இத் திட்டம்தான் இவ்வகையில் முதல் திட்டமாகும். பிற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக உள்ள இத்திட்டம் வளரட்டும்!

கதர் - கிராமத் தொழில்கள்

விவசாயிகளுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய வேலைவாய்ப்பளிக்கின்றன

தமிழ் நாட்டுக் கதர் - கிராமத்தொழில் வாரியத்தின் நிறுவனங்களில் உற்பத்தி செய்யப் பெற்ற பற்பல கைநுட்பப் பொருள்கள்.

கதர் கிராமத் தொழில்களை ஆதரிப்பது உணவு உற்பத்திக்கு உழைக்கும் கிராம மக்களுக்கு உதவுவதாகும்

கதர் ~ கதர்ப்பட்டு
சோப்பு ~ தேன்
செக்கெண்ணெய்
தோல்பொருள்கள்
பனைவெல்லம் சர்க்கரை
மண்பாண்டம் ~ வார்ப்படங்கள்
பனைபொருள்கள்
பித்தளை. வெண்கலப் பாத்திரங்கள்

மேலும்
பற்பல கைநுட்பப் பொருள்கள்

கதர் கிராமத்தொழில்
விற்பனை நிலையங்களில்
கிடைக்கும்.

வெளியீடு:

கதர் கிராமத் தொழில் துறை

உ, சர் தேசிகாச்சாரி ரோடு சென்னை-4.

மாலை 6 மணி இருக்கும். அண்ணு சாலை, களை கட்டிக்கொண்டிருந்தது. பகல் ஆட்டம் விட்டு விட்டார்கள். சினிமா பார்த்த கூட்டம்; சினிமாவுக்குப் போகும் கூட்டம்; அலுவலகம் விட்டுச் செல்வோர்; அங்காடிகளை நோக்கிப் படை எடுப்போர்; பல்பொழுது போக்குவதற்கென்றே வருவோர்; பல்வேறு மக்கள்; பல்வேறு உணர்ச்சிக் குவியல்கள்; அது ஒரு சிறு உலகம். புது நாகரிகம் என்பதன் பேரால் முகிழ்த்தெழும் பல்வேறு ஆசாபாச உணர்வுகள். அத்தனையும் பிய்த்து உதறிக் கொண்டு பிளாட்பாரங்களிலே—பேருந்துகள் நிற்கின்றன இடங்களிலே—கடைகளிலே—எங்கும் பொங்கி வழிந்துகொண்டிருந்த மாலை வேளை. மனித உணர்வுகளின் அடித் தளத்தைக் கிண்டிக் கிளறிக் கிறங்க வைக்கின்ற பெரிய பெரிய சினிமா போஸ்டர்கள். சிறிய சிறிய விஷயங்கள், பெரிய பெரிய படங்களில்! இன்றைய நகர வாழ்க்கையின் அடையாள முத்திரைகள்! மனிதனின் ஆசாபாசங்களுக்கு, உணர்வுகளின் நெளிவு சுளிவுகளுக்கு நல்ல வேட்டை! டீக்காக டிரஸ் செய்துகொண்டு நாலைந்து வாலிபர்கள்! எதிர்காலச் சிற்பிகள்—ஆபாசத்தின் எல்லையையே தொட்டுப் பார்க்கும் திரைப் படப்போஸ்டர் ஒன்றை விழுங்கி விடுவதுபோல் வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். படிப்பதில். நல்வாழ்வு வாழ்வதில், இல்லாத அக்கறை, துடிப்பு! உழைக்கும் கரங்கள், படிக்கும் சமுதாயம்—அக்கு வேருக அலசிக்கொண்டிருந்தது அந்தப் போஸ்டரை! இன்றைய இளைஞர் உலகின் இதயத் துடிப்பே அத்தகைய போஸ்டர்களில்தான் அடங்கியுள்ளதோ என்ற பிரமையைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருந்தது!

"என்ன பார்க்கிறீர்கள்?"

யாரோ என் முதுகைத் தட்டியது போல் இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தேன். நண்பர் ஆறுமுகம் நின்றுகொண்டிருந்தார். இந்த ஆறுமுகம் ஒரு சிறு தொழிலதிபர். பலநாடுகள் சென்று சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்தவர். நல்ல சிந்தனையாளர்; கலகலவென்று பேசுவார்; கருத்துச் செறிவு இருக்கும் அவரது பேச்சில்!

"ஒன்றுமில்லை; வணக்கம்! இந்தப் போஸ்டரைப் போய் இப்படி விழுந்தடித்துக் கொண்டு பார்க்கிறீர்களே? அதுவும் போதாதென்று விமர்சனம் வேறு; பார்த்தீர்களா? இளைஞர்கள் இப்படிச் சுவர் மருங்கிலும், பிளாட்பாரங்களிலும், பஸ் ஸ்டாப்புகளிலும் நின்றுகொண்டு, நேரத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டு, மனத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டு, வெட்டி அரட்டை அடிக்கிற நிலை-இந்த நாட்டைப் பிடித்த சாபக்கேடோ என்னமோ தெரியவில்லை!"

"உங்கள் கவலை எனக்குப் புரிகிறது! என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்கள்? தனி மனிதர் ஒவ்வொருவரும் இந்த மனச் சீரழிவைப் பற்றி உணர வேண்டும். நினைக்க வேண்டும். காலம் பொன் போன்றது. கடமை கண் போன்றது. இந்த மணி வாசகம் சிலருக்கு மட்டும் இருந்து பயன் இல்லை. ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து வாழ்வுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். இப்படிப் படித்த இளைஞர்கள் வெட்டி நேரம் போக்குவது—எதிலும் ஒரு பிடிப்பில்லாமல் குதர்க்க வாதம் பேசிக்கொண்டு—குட்டை குழப்புகிற அவல நிலை—நம் நாட்டில் இன்று ஒரு பெரிய

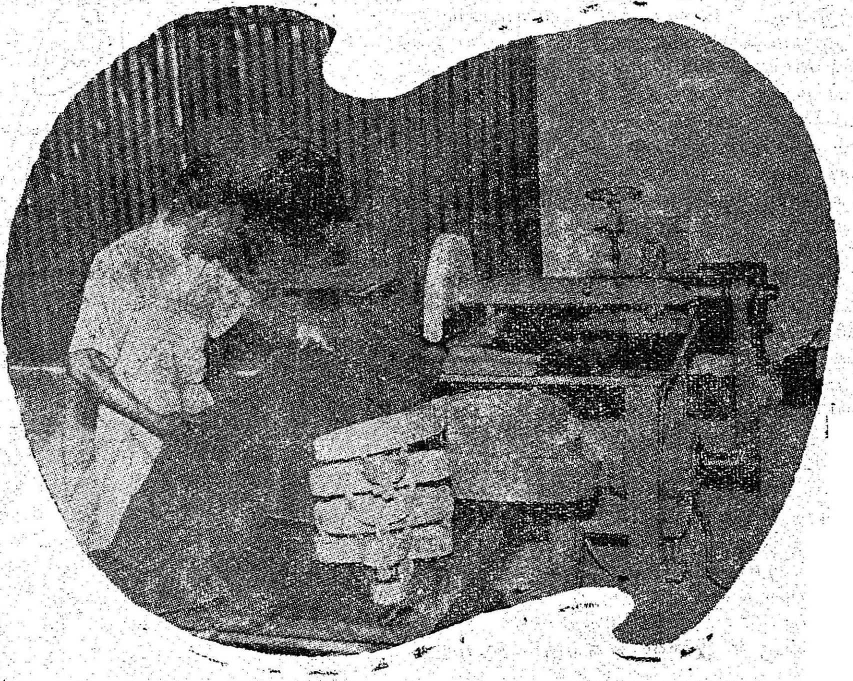

பிரச்னையாகவே வளர்ந்துவிட்டிருக்கிறது......—அரசு எவ்வளவு நல்லகாரியம் செய்தும் என்ன பயன்? கோடி கோடியாக நாட்டின் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவு செய்தும் என்ன பயன்? மக்களிடையே கடமை உணர்வு மங்கி வருகிறதே! 'நமக்கென்ன' என்ற சுயநல மனப்பாங்கு—பிடிப்பில்லாத ஒரு மெத்தனம்—சமுதாயத்தின் ஆணி வேரையே ஆட்டி வைக்கிறது. அதோ அந்த உத்தமர்—மௌண்ட் ரோடின் மையத்தில் சிலையாக நிற்கிறாரே-இந்த நாட்டின் நல்வாழ்வுக்காகத் தன் அறிவை, தன் உழைப்பை, தன் வாழ்நாளை, சகலத்தையும் பணயமாக வைத்து, இன்று இலக்கியமாகவே ஆகிவிட்ட இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தலைவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா?''—நண்பர் ஆறுமுகத்தின் பேச்சில் சூடு பிடித்து விட்டது.

நான் புரிந்துகொண்டேன்.

நண்பர் சற்று நிறுத்திவிட்டு, மறுபடியும் ஆரம்பித்தார்.

''ஜப்பான் நாட்டிற்கு நான் அண்மையில் சென்றிருந்தேன். சென்ற போரில் ஜப்பான் நாடு தரை மட்டமாக்கப்பட்டது தெரியுமல்லவா? போரின் கோரக்கரங்கள் அந்த நாட்டின் குரல் வளையையே பிடித்து நெருக்கி விட்டன...... நகரங்கள் அழிக்கப்பட்டன. எல்லாம் அழிந்தன. அழிக்கப்பட்டன. இத்தனை அழிவுகளுக்கிடையேயும் ஒன்று மட்டும் அசையாமல், ஆடாமல், அப்படியே உறுதியாக நின்றது. ஜப்பானிய மக்களின் உள்ள உறுதி மட்டும் அசையாமல் நிலைத்து நின்றது. அவர்கள் மீண்டும் உழைத்தார்கள். கடுமையாக உழைத்தார்கள். இந்தச் சில பல ஆண்டுகளில் தரை மட்டமாகிவிட்ட தங்கள் நாட்டை மீண்டும் சொர்க்கபுரியாக மாற்றியமைத்து விட்டார்கள். இன்று தொழில் வளர்ச்சியிலே ஜப்பான் உலக நாடுகளிடையே தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. பொருளாதார நிபுணர்களுக்கு இன்று ஒரு புதிராகவே விளங்குகிறது ஜப்பான். உலகிலே கப்பல் கட்டும் துறையிலும், வானொலிப் பெட்டிகள் தயாரிப்புத் துறையிலும் முதன்மையிடம் பெற்று விளங்குகிறது. அமெரிக்காவிற்கு அடுத்தபடி கார்கள் தயாரிக்கும் நாடு ஜப்பான்தான். அதிகமான துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடு ஜப்பான். இரும்பு உருக்கு உற்பத்தியில் ஆசியாவில் முதல் இடம் வகிக்கும் நாடு ஜப்பான். சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் ஜப்பான் நாடு தான் முதலிடம் வகிக்கிறது. வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்து விட்டார்கள் அங்கே. நாம் நின்று பேசிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஜப்பான் நாட்டில் ஒரு டிரான்சிஸ்டர் செய்து நம்முன் கொண்டு வந்து வைத்து விடுவார்கள். இதில் ஒரு விசித்திரம் என்னவென்றால் இவை எதற்கும் ஜப்பான் நாட்டில் மூலப்பொருள்களே கிடையாது. இரும்புக் கனி, நிலக்கரி, பஞ்சு, அலுமினியக் கனி அனைத்தையும் அந்த நாடு வெளி நாடுகளிலிருந்துதான் இறக்குமதி செய்கிறது. மூலப்பொருள்களை இறக்குமதி செய்து, விற்பனைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, உலகில் முதன்மை பெற்று ஒரு நாடு விளங்குகிறது என்றால், அதற்கு ஒரே ஒரு விடை தான் உண்டு. அதுதான் அந்த நாட்டு மக்களின் உழைப்பு, உழைப்பு. இந்த நாட்டைப்போல் வேலை வெட்டி இன்றி மூலைக்கு மூலை மக்கள் கூடி நின்று அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையை அந்த நாட்டில் காணவே முடியாது. அவர்கள் உழைக்கிறார்கள்; கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். '' செய்யும் தொழிலே தெய்வம் '' என்ற தாரக மந்திரத்தை நெஞ்சிலிறுத்திக் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை .... இது தான் அவர்களுடைய வெற்றியின் இரகசியம்.'' பேரறிஞர் அண்ணா இதைத்தான் சொன்னார். நம் தமிழகத்திலும் வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று அவர் கனவு கண்டார். செந்தமிழ் நாட்டில் என்ன இல்லை? மூலப்பொருள்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மக்கள் சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது. அறிவுத் திறனில் நாம் யாருக்கும் குறைந்தவர்களில்லை. பார்க்கப்போனால் நம் இந்திய நாட்டைவிட எட்டு மடங்கு சிறியது ஜப்பான். நம்மிடமிருக்கும் குறையெல்லாம், நம்மிடையே மனவளம் இல்லை; ஆர்வம் இல்லை; வீண் பொழுது போக்கி, இன்பம் காண்பதிலேதான் நிறைவு அடைகிறோம்.

"நம் அரசு, சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் தீவிரக் கவனம் செலுத்துகிறது. சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க, வேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறது. பண உதவி செய்கிறது ; தொழில் நுட்ப ஆலோசனை கூறுகிறது ; மற்ற எல்லா உதவிகளையும் தருகிறது. மக்கள் தான் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். படித்த இளைஞர்கள் சிறு தொழிலில் பெருவாரியாக ஈடுபட வேண்டும். படிப்பது வேலைக்குப் போகத்தான் என்ற தவறான எண்ணம் போக்கப்படல் வேண்டும். வாழ்க்கையை அனுபவிப்பது என்பது வேறு ; வாழ்க்கையை வீணடிப்பது என்பது வேறு இல்லையா ?"

"சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு நம் தமிழக அரசு என்ன செய்கிறது ? நான் கொஞ்சம் பணம் வைத்திருக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏதாவது தொழில் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் எனக்கு இருக்கிறது. மேற்கொண்டு அதைச் செயல்படுத்த நான் என்ன செய்ய வேண்டும் ? யாரை அணுக வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. விளக்கமாகச் சொன்னால் பயனுள்ளதாக இருக்குமல்லவா ?"

"அருமையான கேள்வி கேட்டீர்கள்; சொல்கிறேன். சிறு தொழில் துவங்க அரசு உதவி செய்கிறது என்று சொன்னேன். முதலில் சிறு தொழில் என்றால் என்ன என்று சொல்கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலையில் எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தாலும், அதில் நிறுவப்பட்டுள்ள இயந்திரங்கள், கருவிச் சாதனங்கள் (Machinery and equipment) இவைகளில், மொத்த மூலதன முதலீடு ரூ. 7.5 லட்சத்திற்கு மேற்படாதிருந்தால் அதனை ஒரு சிறு தொழில் எனலாம். நிலத்தின் மதிப்பு, கட்டடத்தின் மதிப்பு, மற்றும் தொழிலை நடத்த வேண்டிய நடைமுறை மூலதனம் இவையெல்லாம் முதலீட்டை நிர்ணயிக்கும்போது கணக்கில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. இயந்திர சாதனங்களில் முதலீட்டில் உச்ச அளவான பாகங்களையும் துணைக் கருவிகளையும் தயாரித்து அளிக்கும் துணைத் தொழில்கள் (Ancillary Industries) எனப்படும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் ரூ. 10 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது இத்தகைய தொழில் நிறுவனங்களில் இயந்திர சாதனங்களின் மீதான மொத்த மூலதன முதலீடு ரூபாய் 10 லட்சத்திற்கு மேற்படாமலிருந்தால். அவையும் சிறுதொழில்களாகவே கொள்ளப்படும்

கைத்தறி, விசைத்தறி, கிராமக் கைத்தொழில்கள், கைத்திறத் தொழில் (Handicrafts), கயிறு, பட்டு போன்ற தனிப்பட்ட அங்கங்களின் நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட தொழில்கள் சிறுதொழில் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சிறு தொழில்களின் தேவைகளைப் பெருமளவில் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் பல்வேறு உதவித் திட்டங்களைத் தொடங்கி, நடத்தி வருகின்றன.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், ஈரோடு, பாண்டிச்சேரி ஆகிய இடங்களில் இதன் நிலையங்கள் (Extension Centres) உள்ளன. இவை அளித்து வரும் உதவிகளை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

தொழில் நுட்ப ஆலோசனை, பொது (தொழில் நுட்ப) வசதிகள் கிடைப்பதற்கான உதவி, தொழிற்பயிற்சி வசதிகள், பரிசோதனை வசதிகள், தயாரிக்கும் பொருளை விற்பதில் உதவி ஆகியவைகள்,

லாபகரமான சிறு தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தல், பொருத்தமான இயந்திர சாதனங்களை நிறுவுதல், உற்பத்தி நுணுக்கங்கள், மூலப்பொருள்களைப் பக்குவப்படுத்துதல், தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் நல்ல தரமுள்ளவையாக உள்ளனவா எனப் பரிசீலிக்க, அங்கீகரிக்கப்பட்ட தரப் பரிசோதனை முறைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றிற்கு இந்நிலையத்திலிருந்து ஆலோசனை பெறலாம். சிறு தொழிலதிபர்களுக்குத் தேவையான திட்ட அறிக்கைகள் (Project Reports), தொழில் நுட்ப விவரங்களடங்கிய அறிக்கைகள் (Schemes and Technical Bulletins) இவைகளையும் இந்நிலையம் தயாரித்து வழங்குகிறது.

சாத்தியமானால், சிறு அளவில் உற்பத்தி முறைகளையும் செய்து காட்டுகிறது.

இயந்திரங்கள், பாகங்கள் இவற்றின் அமைப்புப் பற்றிய வரைவுகள் (Designs and Drawings) வழங்குதல், மற்றும் அச்சுகள் (Dies) கருவிகள், இயந்திர அமைப்புக்கான உபகரணங்கள் (Jigs and Fixtures) உள் உறுப்புகள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதற்குரிய பட்டறை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது இந்த உதவியில் அடங்கும். தேவைப்படும் பொழுது முடிந்த அளவுக்கு மூல முன் மாதிரிகளையும் (Proto—types) தயாரித்துக் கொடுக்கிறது. இந்த வசதிகளைச் சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு மிகக் குறைந்த கட்டணத்தின் பேரில் செய்து தருகிறது.

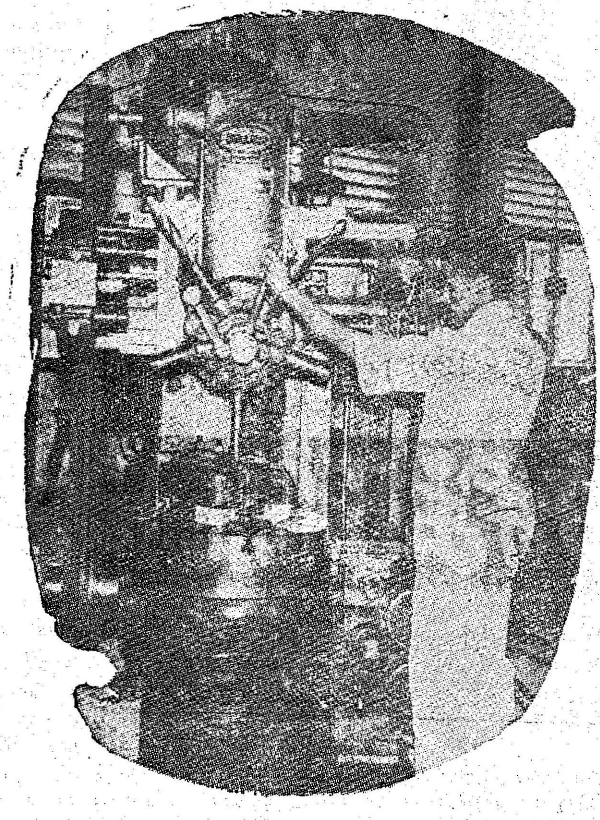

தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தித் திறனை (Productivity) அதிகரிப்பதற்கான இந்நிலையத்திலும் மற்றும் இதன் கிளை நிலையங்களிலும் உள்ள பட்டறைகளில், அடிப்படைத் தொழில்களில் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. மேலும், மின் முலாம் பூசுதல், தோல் பதனிடுதல், பாத ஆணிகள் செய்தல், ஒளி விளக்குகள் (Neon and glow signs) மற்றும் கண்ணாடியாலான ஆய்வுக்கூட உபகரணங்கள் (Scientific glass Apparatus) செய்வது போன்ற சில தொழில்களில் தனிப்பட்ட முறையில் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது.

இவையன்றி, சிறு தொழிலதிபர்களின் வசதிக்காகத் தொழில் வியாபாரம் முதலியவைகளை நிர்வகிப்பது பற்றியும் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

இந்நிலையத்தைச் சார்ந்த பரிசோதனைச் சாலைகளில் குறைந்த கட்டணத்தில் பரிசோதனைகள் செய்து கொள்ள வசதியளிக்கப்படுகிறது.

சிறு தொழிலதிபர், குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளுக்கு மார்க்கெட்டில் உள்ள விற்பனை வாய்ப்புகளைப் பற்றித் தகவல் கோரினால், இந்நிலையம் தகவல்களைச் சேகரித்து வழங்குகிறது. ஒரு சிறு தொழிலதிபர், குறிப்பிட்ட ஒரு வட்டாரத்தில் தனது பொருள் விற்பனையை அதிகரிக்க விரும்பி, அதற்காக அப் பொருள் விற்பனைக்கு அப்பகுதியில் உள்ள வாய்ப்பினைப் பற்றி அறிய விரும்பி இந்நிலையத்தை அணுகினால், இந்நிலையம் ஆய்வு நடத்தி விற்பனைக்குள்ள வாய்ப்பினைத் தெரிவிக்கிறது. இந்த ஆய்வினை நடத்துவதற்கு ஒரு பொருளுக்கு ரூபாய் 250 எனக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

மாநிலத்தின் சிறு தொழில் அபிவிருத்தியோடு நேரடியான தொடர்பு கொண்டிருப்பது மாநிலத் தொழில் வாணிகத் துறையேயாகும். சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரை இதன் முக்கிய பணிகளாவன :

1. தொழிற்பேட்டைகளில், தொழிற்சாலைக் கட்டடங்களும், திருத்திய மனைகளும் ஒதுக்குதல்.

2. பொது (தொழில் நுட்ப) வசதிகள் அமைத்துக் கொடுப்பது.

3. மிகக் குறைந்த அளவில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களைச் சிறு தொழில்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது.

4. மாநில அரசுத் தொழில் உதவிச் சட்டத்தின் கீழ், கடனுதவி வழங்குவது.

மாநில அரசுத் தொழிலுதவிச் சட்டத்தின் கீழ், தகுதி வாய்ந்த சிறு தொழில்களுக்குக் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள காரணங்களுக்காகக் கடனுதவி அளிக்கப்படுகிறது.

நிலம் வாங்குதல், தொழிற்சாலைக் கட்டடம் கட்டுதல், இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள், கருவிகள் முதலியன வாங்குதல், ஏற்கனவே உள்ள கடனைத் தீர்ப்பது போன்றவற்றிற்கும் மற்றும் நடைமுறை மூலதனத்திற்கும் கடன் வழங்கப்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாத நிலைகளில் மட்டுமே, நடைமுறை மூலதனத்திற்கான கடன் வழங்கப்படுகிறது. அதுவும் புதிய தொழில்களைத்

துவக்குபவர்களில், தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்த உதவி கிடைக்கும்.

தொழில் நிறுவனத்தின் சொத்துக்கள் முழுவதையுமோ அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை மட்டுமோ கடன் வழங்கும் அதிகாரிகள் தேவையெனக் கருதும் அளவிற்கு அடமானமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதன் பேரில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். தொழில் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமாயிருக்கும் அசையாச் சொத்துக்களாகிய நிலம், கட்டடம், இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள் இவைகளையும் கடனுக்கு ஈடாகக்கொடுக்கலாம். தொழில் நிறுவனத்தின் சொத்துக்கள், மற்றும் துணை ஈடாக வைக்கப்படுகின்ற இதர சொத்துக்கள் இவற்றின் நிகர மதிப்பில் 75 சத வீதம் வரை கடன் வழங்கப்படும்.

இச்சட்டத்தின்கீழ், ஒரு தொழில் நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய கடன் தொகையின் உச்ச அளவு ரூபாய் 2 லட்சமாகும்.

ரூபாய் 50,000 வரையிலான கடன் தொகைக்கு ஆண்டொன்றுக்கு வட்டி 6·75 சத வீதமாகும். ரூபாய் 50,000க்கும் மேற்பட்டு ரூபாய் 2 லட்சம் வரையிலான தொகைக்குத் தற்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வட்டி ஆண்டொன்றுக்கு 7·75 சதவீதமாகும்.

இச்சட்டத்தின்கீழ்ப் பெறும் கடன் தொகையைக் கடன் வழங்கும் அதிகாரி நிர்ணயிக்கும் காலவரையறைக்குள், வருடாந்திர சம தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்துதல் வேண்டும். ஆனால் கடன் தொகை முழுவதையும் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்படலாகாது.

பொதுவாக இந்திய ஸ்டேட் பாங்க், சிறு தொழில்களின் நடைமுறை மூலதனத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கெனக் குறுகிய காலக் கடன் (Short term loan) வசதியளிக்கிறது. இந்தக் குறுகிய காலக் கடன் தொகைகளை ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்திவிட வேண்டும். இதனைப் புதுப்பித்தும் கொள்ளலாம். நிலையாய் அமைந்த சிறு தொழில்களுக்கு அவைகளது தயாரிப்பைப் பெருக்கவும், நவீன இயந்திரங்களை நிறுவி, தொழிலைச் சீரமைக்கவும் ஸ்டேட் பாங்க் இடைக்காலக் கடன் வழங்குகிறது. இத்துடன் தொகை 10 வருட காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கிராமத் தொழில்கள், தனியார் சிறு தொழில் நிறுவனங்கள், கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்கள் இவைகளுக்கு 1922-ம் ஆண்டின் தமிழக அரசாங்கத் தொழில் உதவிச் சட்டத்தின்கீழ்அவர்களது தொழில்களுக்குத் தேவையான இயந்திரங்கள் வாங்குதல், நில உரிமை பெறல், தொழிற் கூடக் கட்டடங்கள் உருவாக்குவது போன்ற செயல்களுக்கும் மற்றும் நடைமுறை மூலதனச் செலவுக்கும் அரசாங்கம் குறைந்த வட்டிக்கு நீண்ட காலத் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த வசதியளித்துக் கடன் வழங்குகிறது.

அரசு உதவியைப் பெறுவதற்கு யார் யாருக்கு மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற விவரங்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும்.

விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டிய அலுவலர்.	வழங்கப்படும் கடன் தொகையின் உச்ச வரம்பு ரூபாய்.
(1) குடிசைத் தொழில் அலுவலர், தஞ்சாவூர், உதக மண்டலம், மதுரை, திருநெல்வேலி.	2,000 வரை
(2) சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட உதவி தொழில் வணிக இயக்குநர்கள். (வேலூர், சென்னை-2, கடலூர், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, சேலம், கோயம்புத்தூர், தருமபுரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, சிவகங்கை, நாகர்கோவில், செங்கல்பட்டு மாவட்ட உதவி தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகம், சென்னை-2ல் உள்ளது)	500 வரை
(3) வேலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, சேலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மண்டலத் துணைத் தொழில் வணிக இயக்குநர்கள்.	7,500 வரை
(4) இயக்குநர், தொழில் வணிகத் துறை, சேப்பாக்கம், சென்னை-5.	7,500 முதல் 2 லட்சம் வரை

வழங்கப்பெற்ற கடன் தொகை ஐந்து முதல் பத்து வருட சமமான தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். கடன் பெற விரும்பும் தொழில் நிறுவனங்கள், அதற்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட விண்ணப்ப நமூனக்களைச் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் அரசு மிகுந்த அக்கறையுடன் பணியாற்றி வருகிறது. படித்த இளைஞர்கள், குறிப்பாகத், தொழிற்படிப்புப் படித்தவர்கள், இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தனியாகச் செய்ய முடியவில்லையென்றால், நாலைந்து பேர் சேர்ந்து இத்துறையில் ஈடுபடலாம்.

"உழைப்புக்கு மதிப்பளிக்கும் நாடு தான் உலகில் முன்னேற்ற முடியும் என்பதிலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வேண்டும். அறிவுத் திறன் இருக்கிறது. ஆர்வம் தான் வேண்டும். இந்த ஆர்வத்தீயை நல்ல நல்ல திட்டங்கள் மூலம் நம் 'தமிழக அரசு' அணையாத ஒளியாக மாற்றியமைக்க அல்லும் பகலும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. மக்கள் உள்ளத் தூய்மையோடு உழைத்தால்—வெட்டிப் பேச்சுக்கோ, திண்ணை வேதாந்தத்திற்கோ, இடமில்லாமல் விரட்டி விடலாம். அணுகுண்டால் அழிந்து கிடந்த ஜப்பான் நாட்டைத் தொழில் மயமாக மாற்றியமைத்தது அந்த நாட்டு மக்களின் உழைப்புச் சக்திதானே!" என்று தமது நீண்ட விளக்கவுரையை முடித்தார் நண்பர் ஆறுமுகம்.

"உங்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி", என்று கூறி விட்டு நண்பரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

பல்லைப் பாதுகாப்போம்

முத்துப் பல், மோகனப் புன்னகை என்றெல்லாம் பாராட்டப்படுகின்ற பல்லின் நல் வனப்பு, முகத்திற்கு அழகு தருவது மட்டுமல்ல; உடல் நலத்திற்குக் கேடு விளைவிக்காமல் இருக்கவும் முக்கியமான ஓர் உறுப்பாகும்.

பல்லில் சொத்தை விழுந்தால் அழுக்குகள் சேர்ந்தால், அதன் மூலம் வயிற்றிலும் உடலின் பிற பாகங்களிலும் பல கோளாறுகள் ஏற்பட ஏதுவாகின்றது.

பல் சொத்தை ஆவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

பொதுவாக, அதிகமான இனிப்புகள் சாப்பிடுவதும் ஒரு காரணம். சாக்லேட், ஐஸ் க்ரீம், மற்றும் மாவுப் பதார்த்தம், சர்க்கரை சேர்ந்த பலகாரங்கள்ஆகிய வற்றைச் சாப்பிட்டு விட்டு வாயினை நன்கு கொப்பளிக்காவிட்டால், அவை ஒட்டிக்கொள்வதுண்டு. அதே போல் இரவில் சர்க்கரை கலந்த பாலை அருந்திவிட்டு, வாயைத் துலக்காமல் தூங்குவது நம்மில் பலருடைய பழக்கம். இது தீமையே!

இவ்வாறு வாயைச் சுத்தமாக வைக்காதிருந்தால் அந்த இனிப்புப் பண்டங்கள் வாயில் ஒட்டியிருந்து புழுக்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. நாளடைவில் அந்த நுண்ணிய புழுக்கள் பல்லைக் குடைந்து சொத்தைப் பல்லை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த நோய் சிலருக்குப் பாரம்பரியமாக வருவதும் உண்டு. பற்களின் அமைப்பைப் பொறுத்தும், பல் வளர்ச்சியிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பொறுத்தும் ஏற்படுவதுண்டு. நோய்வாய்ப் படும்போது பற்களைச் சுத்தமாகப் பேணிக் காக்காததாலும் சொத்தைப் பல் ஏற்பட நேரிடும்.

ஆரம்ப காலத்தில் சொத்தைப் பல் ஏற்படவிருக்கும் பாகத்தில் மங்கல் நிறம் அல்லது கறுப்பு நிறப் புள்ளிகள் தோன்றும். சூடான அல்லது மிகக் குளிர்ந்த பானங்கள் அருந்தும் போது அந்தப் பல்லில் பட்டதும் கூச்சம் கொடுக்கும்.

நாளடைவில் அதில் சிறிது பள்ளம் ஏற்பட்டுச் சாப்பிடும் ஆகாரம் அதில் போய்த் தங்கிக் கொள்ளும். அது வாய் நாற்றத்தையும், குடைச்சலையும், பல் வலியையும் தரும்.

முதலிலேயே கவனிக்காமல் வளர விட்டுவிட்டால், நான்கைந்து ஆண்டுகளானதும் இந்தப் பற்கள் மிகுந்த தொல்லை தரும். தாங்க முடியாத வலியினை ஏற்படுத்தும். புழுக்கள் ரத்தத்தில் ஊடுருவிச் சென்று பிற பாகங்களையும் பாதிக்கும். சில சமயங்களில் ஈறும் கன்னமும் வீங்கி உணவு உட்கொள்ள முடியாத நிலையினை உண்டாக்கும்.

நாம் உண்ணுகின்ற உணவினை நோய் தாக்காமலிருக்க வேண்டியது அவசியமாகையால் பல் நோய்களை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்!

சொத்தைப் பல்லை அடைக்கும் பகுதி.

பல் பிடுங்குமுன் மரத்துப்போவதற்காக ஊசி போடப்படுகிறது.

பல் நோய்களைக் கவனிப்பதற்கென்று சென்னையில் தனியாக அரசின் மருத்துவ மனை, கோட்டை இரயில் நிலையத்திற்கு எதிர்ப்புறத்தில் உள்ளது.

புதிய கட்டடத்தில் இயங்கும் இந்த மருத்துவ மனையில் மற்றொரு புதுமையும் உண்டு.

பல் நோயாளிகள் வந்ததும், அவர்களை வரவேற்று, உரிய இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று உதவிட அங்கேயே ஒரு தலைமை மருத்துவத் துணையாளர் (Head Nurse) இருக்கிறார். அதோடு, பல் மருத்துவ மனையின் கனிவான, அதே சமயம் கண்டிப்பான கண்காணிப்பாளர் டாக்டர் இராமச்சந்திரன் அவ்வப்போது நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கிறார். இதன் காரணமாக, அங்கு நோயாளிகள் பதிவு செய்யப்படுதல், சோதனைப் பகுதிகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுதல் ஆகியவை தங்கு தடையின்றி ஒழுங்காக, ஒரே சீராக நடைபெறுகின்றன.

நோயாளிகளுடன் வருபவர்கள் வரவேற்பு அறையில் நிறுத்திவைக்கப்படுகின்றனர். நோயாளிகளுடன் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இதனால், வீணாகக் கூட்டம் சேருவது தடுக்கப்படுகிறது. பணிகளும் விரைவாக நடைபெறுகின்றன. நாளொன்றுக்குச் சுமார் 600-க்கும் மேல் நோயாளிகள் வந்தாலும்கூட மிக விரைவில் அவர்கள் கவனிக்கப்பட்டு இல்லம் திரும்புகின்றனர்.

இங்குப் பதிவு செய்யப்பட்ட பல் நோயாளி முதலில் பக்கத்திலுள்ள ஆய்வுக்கூடத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறார். அங்கு அது என்ன வகைப் பல் நோய் என்பது ஆய்வு செய்யப்பட்டுச் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களுக்கான கூடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றார்.

எடுத்துக் காட்டாக, ஒருவருக்குச் சொத்தைப் பற்கள் இருந்து, அதுவும் ஆரம்பக் கட்ட நோயாக இருந்தால் பல் அடைக்கும் பகுதிக்கு அனுப்பப்படுகிறார். அங்கு அவருக்கு எந்தத் தேதியில் பல் அடைக்கப்படும் என்பதைக் குறித்துத் தருகிறார்கள். தற்போது அங்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் வரை பல் அடைக்கப்பட வேண்டியவர்களின் பட்டியல் குறிப்பிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பல் அடைக்கும் பகுதிக்குச் சென்றால், பக்கத்திற்கு 12 இயந்திரங்களாக மொத்தம் 24 இயந்திரங்கள் உள்ளன. பல் டாக்டர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ், பல் மருத்துவ மாணவ, மாணவியர் இங்கு சொத்தைப் பற்களை அடைக்கின்றனர். முதலில் பல்லிலுள்ள சொத்தைப் பாகங்களும், புழுக்களும் துப்புரவாக நீக்கப்பட்டுப், பின் அதில் பல்லைப் போன்ற கடினமான பொருளைக் கொண்டு அந்தப் பகுதி நன்கு அடைக்கப்படுகிறது. டாக்டர்களும் இந்தப் பல் அடைத்தல் பணியினைச் செய்கிறார்கள்.

இந்தப் பகுதியில் பல் அடைப்பது மட்டுமின்றி, அரைகுறையாக உடைந்துபோன பற்களுக்குத் தொப்பி போல் வைத்துக் குறை பாகத்தை நிறைவு செய்வதும் உண்டு.

அடுத்த கூடத்தில் சொத்தைப் பற்களைப் பிடுங்கும் ஒரு பகுதியுள்ளது. ஐந்தாண்டுக்கு மேல் காலதாமதமான சொத்தைப் பற்கள் அடைக்கக் கூடிய நிலையைத் தாண்டிவிட்டால், இனி எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று டாக்டர்கள் முடிவு செய்தால், அப் பற்கள் இங்கு அகற்றப் படுகின்றன.

விபத்துக்களில் சிக்கி, அதனால் சில பற்கள் பாதிக்கப்பட்டுப் பற்கள் செத்துவிடுவதும் உண்டு. இந்தப் பற்கள் சாம்பல் நிறமாக மாறிவிடும். இதனையும் இப் பிரிவில் அகற்றி விடுகின்றனர். இப் பகுதியிலும் சுமார் 20-க்கும் மேற்பட்ட இயந்திரங்கள் உள்ளன.

இந்த மருத்துவ மனையில் மொத்தம் ஏழு துறைகள் இருக்கின்றன.

1. ஆய்வுப் பகுதி.

2. சொத்தைப் பற்களை அடைப்பது, உடைந்த பற்களைச் சரி செய்வது.

3. சொத்தைப் பல்லைப் பிடுங்குவது, விபத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்ட பற்களைப் பிடுங்குவது.

4. ஈறு நோய்களைக் கவனிப்பது ; பற்களைச் சுத்தம் செய்வது; காரைகளை அகற்றுவது.

5. தெத்துப் பற்களை நீக்கிச் சரி செய்வது. (கோணலாகப் பல்லுள்ள பெண்கள் அவை தமது அழகைக் குறைப்பதால் அவற்றை நீக்குவதற்கு இங்கு வருகின்றனர். எனவே, இதை அழகு செய் துறை எனலாம்.)

6. கதிரியற் பிரிவு. இங்கு விபத்துக்கள் மற்றவைகளால் பாதிக்கப்படும் பற்கள் 'எக்ஸ்ரே'

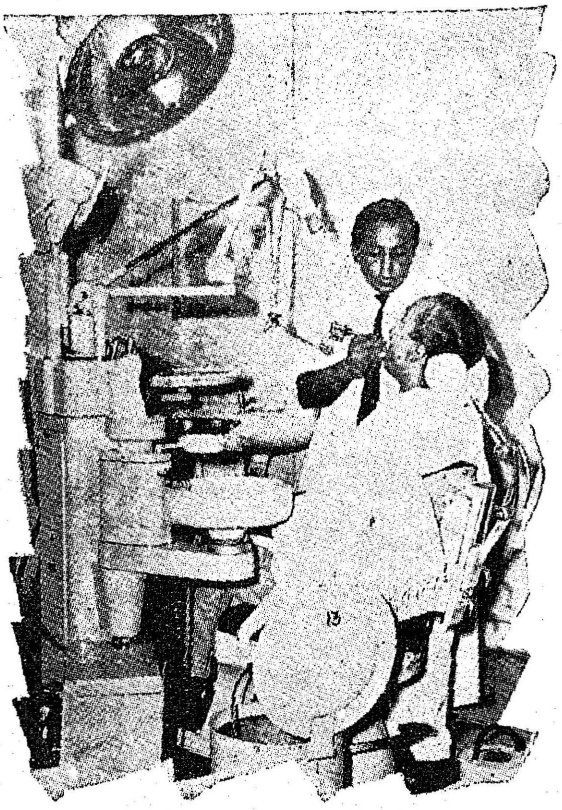

சொத்தைப் பல்லை அடைக்கிறார் டாக்டர்.

எடுத்துப் பார்க்கப்படுகின்றன. இதற்காகச் சிறிய 'எக்ஸ்ரே' படங்கள் (பிலிம்) உள்ளன.

7. பொய்ப் பல், பிளாஸ்டிக் காது, மூக்கு முதலியவை கட்டும் பிரிவு.

இவை தவிரக் குழந்தைகளுக்குப் பல் நோய் வராமல் (வரும் முன் காக்கும்) பாதுகாக்கும் பகுதியும் உள்ளது. இங்கு சுமார் ஒன்றரை வயது முதல், அதாவது பல் முளைக்கும் பருவந் தொட்டு, உள்ள சிறுவர் சிறுமியருக்குப் பற்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. பல்லில் நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு இப்பிரிவு பெரிதும் பயன் படுகிறது.

பிற அரசு மருத்துவ மனைகளில் உள்ளது போல் இங்கும் 200 ரூபாய்க்குக் கீழ் வருவாய் உள்ள வர்களுக்கும், அரசிதழ்ப் பதிவு பெறாத அரசு ஊழியர்களுக்கும் இலவசமாகச் சிகிச்சை அளிக்கப் படுகின்றது.

இந்த மருத்துவ மனையுடன் பல் வைத்தியக் கல்லூரியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுப் பட்டப் படிப்பான (B. D. S.) இதில் ஆண்டுக்கு 45 மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இரண் டாண்டு பட்ட மேல் படிப்பும் இங்கு உள்ளது.

முத்துப் பற்களைப் போல் எழிலாகத் தூய்மை யாகத் திகழ்கிறது இந்த மருத்துவ மனை.

வின்டெக்ஸ்

விசயமங்கலம், தொழிலியல் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி & விற்பனைச் சங்கம்
லிட்: A. A. 245

விசயமங்கலம் (அஞ்சல்), **ஈரோடு** (வட்டம்),
கோயமுத்தூர் மாவட்டம்.

படுக்கை விரிப்புகள், மேசை விரிப்புகள், நவீன அலங்கார ஆடைகள், துண்டுகள், வேட்டிகள், தரத்திற்கும் நவீன ரகத்திற்கும் கெட்டிச் சாயத்திற்கும் குறைந்த விலைக்கும் மிகச் சிறந்தவை.

தமிழ்நாடு அரசினரால் முதற் பரிசுகளும் அனேக கண்காட்சிகளில் நற்சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

தமிழ்நாடு மாநில கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் எல்லா விற்பனை நிலையங்களிலும் எங்கள் ஜவுளிகள் கிடைக்கும்.

எப்பொழுதும் **'வின்டெக்ஸ்'** பெட்ஷீட் ரகங்களையே வாங்குங்கள்.

T. P. பஞ்சாபகேசன்,
செயலாளர்.

V. C. சின்னசாமி,
தலைவர்.

ரோம் நாட்டு மாமன்னன் டைபீரியன் சீசரின் பிறந்த நாள் விழா, பார்த்தோர் வியத்தகு அளவிற்குக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மன்னருக்கு வாழ்த்துக் கூற வந்த பிரபுக்கள், வணிகர் குலக் கோமான்கள்; அவர்தம் துணைவியர் மட்டுமல்ல: வாழ்த்த வந்திருந்த குடிமக்கள் அனைவரும் உடுத்தியிருந்த விலை உயர்ந்த பட்டாடைகள் கூட மன்னனின் கவனத்தைக் கவர்ந்தன.

கிரேக்கத்தில் இத்தகைய பட்டாடைகள் கிடையாதே, இதை எங்கிருந்து பெற்றனர் என்பதை அறிய ஆவல் கொண்ட மன்னன் அருகிலிருந்த அமைச்சரிடம் அதுபற்றி வினவினான்.

அது தமிழகத்திலிருந்து வருகிறதென்றும்; எடைக்கு எடை பொன் கொடுக்க வேண்டிய அளவு மிக விலை உயர்ந்தது என்றும் அமைச்சர் அறிவித்தார்.

அந்த அளவு தமிழகத்தின் பட்டாடைகள் திரை கடல் தாண்டிப் புகழ் பரப்பி நின்றன. பாலாவியன்ன பட்டாடை நெய்தனர், பண்டைத் தமிழர்கள். ஏசு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, அதாவது இற்றைக்குச் சுமார் 6,000 ஆண்டுகட்கு முன்பாகவே இந்தியாவில் பட்டுத் தொழில் சிறப்புற விளங்கியது என்றும் இங்கிருந்து மெள்ள மெள்ளப் பாரசீகம், மத்திய ஆசியப் பகுதிகளுக்குப் பரவியதாகவும் வட மொழி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

பட்டின் தோற்றம் பற்றி மற்றொரு கதையும் உண்டு. சீனத்திலிருந்தே பட்டு தோன்றியது என்பதே அது.

கி.மு. 2,640-ல் (சுமார் 4,600 ஆண்டுகளுக்கு முன்) சீனாவை ஹ்வாங்டி என்ற சக்கரவர்த்தி ஆண்டு வந்தார். மன்னரின் மனைவி 'சிலிங்' ஒரு நாள் மாலையில் அரண்மனையிலுள்ள தோட்டத்தில் தேநீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது அங்கிருந்த முசுக்கட்டைச் செடியொன்றில் ஒரு புழுவானது அழகிய இழைகளால் கூடு கட்டுவதைக் கண்டாள். கூட்டின் அழகை வியந்து செடியிலிருந்து கூட்டை எடுத்துத் தேநீரில் போட்டாள். பின் இழையின் ஒரு முனையினைப் பிடித்துப் பிரித்து எடுத்தாள். மிக மெல்லிய அழகிய இழை வருவதைக் கண்ணுற்ற இராணி இந்த எழிலான இழையினால் துணி நெய்து உடுத்தினால் எவ்வாறு இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்தாள்.

இராணியின் எண்ணத்தை அறிந்த மாமன்னன் அரண்மனையைச் சேர்ந்த தோட்டத்தில்

முசுக்கட்டைச் செடிகளைப் பயிரிடச் செய்தான். பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டுப் புழுக்களை வளர்க்கவும் ஏற்பாடு செய்தான். தலை சிறந்த சீன நெசவாளர்கள் அந்தப் பட்டு நூல்களைக் கொண்டு பட்டாடை நெய்தனர். இதுதான் பட்டின் வரலாறு என்று சீனத்துச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

சீன மொழியில் அதற்கு 'சி' என்ற பெயரிட்டனர். 'சி' விளையும் நாடே சீனம் ஆயிற்று என்றும் கூறப்படுகிறது. அதற்குப்பின் அங்கிருந்து இந்தியாவுக்குப் பட்டுத் தொழில் பரவியதாக அந்தக் கதை கூறுகிறது. சீனத்து இளவரசியார் பட்டுப்பூச்சியின் முட்டைகளையும் முசுக்கட்டை விதைகளையும் தனது சிகையலங்காரத்தில் மறைத்து வைத்து இந்தியாவிற்குக் கடத்திக் கொண்டு வந்ததாகவும் அக்கதை மேலும் கூறுகிறது.

பிற்காலத்தில் அது ரோமாபுரி, கிரேக்கம் போன்ற மேலை நாடுகளுக்கும் பரவியது. துவக்கக் காலத்தில் அது மிகவும் அதிக விலைக்கு விற்றதால், பட்டு உடுத்துவது மிகப் பெரிய ஆடம்பரமாகக் கருதப்பட்டது.

ஜஸ்டீனியன் என்ற மன்னன், பட்டுத் தொழிலை, அரசுக்குச் சொந்தமான தொழிலாக்கினான். கான்ஸ்டாண்டிநோபிள் அரண்மனைக்குள்ளேயே கைத்தறிகளை நிறுவி, மகளிரைக் கொண்டு பட்டு நெசவினைச் செய்து வந்தான், அந்த மன்னன்.

பூம்புகாரில் சோழ காலப் பெண்டிர் பகலில் பட்டாடையும், இரவில் பருத்தியாடையும் உடுத்தி வந்தனர் என்று நமது பட்டினப்பாலை போன்ற பண்டை நூல்கள் கூறுகின்றன.

பார் புகழ் பெற்ற இந்தப் பட்டு நூல் உற்பத்தியில் இன்று தமிழகம் முனைந்து ஈடுபட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் ஏர்க்காடு, ஓசூர், தாளவாடி, கொல்லிமலை, வெண்ணை மங்கலம், தங்கனிக் கோட்டை, கூனூர் போன்ற 15 இடங்களில் தமிழக அரசின் பட்டுப் பண்ணைகள் உள்ளன.

ஏர்க்காட்டிலுள்ள அரசினர் பண்ணைகளில் ஜப்பான்-சீன ரகப் பட்டுப் பூச்சிகளை அதிக அளவு உற்பத்தி செய்து அவற்றை ஓசூரிலுள்ள அரசினர் பட்டுப்பண்ணைக்கு அனுப்புகின்றனர். அங்கு இந்த ரக ஆண் பூச்சியையும், தமிழகப் பெண் பட்டுப் பூச்சியையும் சேர்த்துக் கலப்பினப் புழுக்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். பின் அந்தக் கலப்பினப் புழுக்கள் கட்டும் கூட்டைப் பக்குவப்படுத்தி அதிலிருந்து ஏராளமான பட்டு நூல்களை எடுக்கிறார்கள்.

பிறப்பு வளர்ப்பு

பட்டுக் கூடுகளை உற்பத்தி செய்வது எப்படி? முதலில் பட்டுப் பூச்சிகளை ஓர் அட்டைப் பலகையில் வைத்து அதன்மீது மேல் பாகம் திறந்துள்ள 'கப்' போன்ற ஒரு குவளையால் மூடி வைக்கின்றனர். ஒரு குவளையில் ஒரு பூச்சி வீதம் சுமார் 25 பூச்சிகள் வைக்கப்படுகின்றன.

பட்டுக் கூடுகள்.

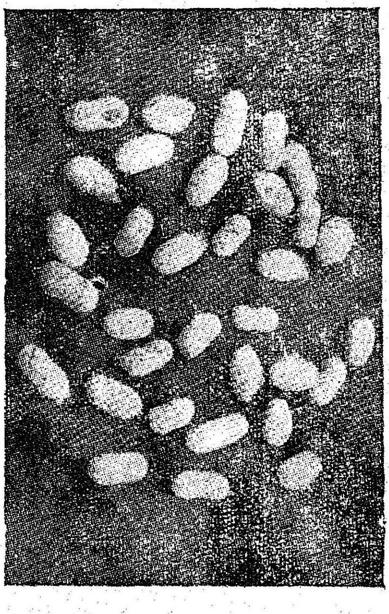

அவ்வாறு வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பூச்சியும் 400 முதல் 500 வரை முட்டையிடும். ஒரு தட்டில் மொத்தம் சுமார் 10,000 முட்டையிருக்கும்.

முட்டையிட்ட 10-வது நாளில் முட்டையிலிருந்து வெளிவரும் புழு, சிறிய எறும்பு அளவிலிருக்கும்.

அப்போது புழுக்களுக்கு, முசுக்கட்டையின் தளிர் இலைகளைச் சிறிது சிறிதாக நறுக்கிப் போடுவார்கள். இதற்காக ஏர்க்காட்டில் ஆறே கால் ஏக்கர் பண்ணையுள்ளது. அதில் 5 ஏக்கர் நிலத்தில் முசுக்கட்டைச் செடிகள் உள்ளன. புழு வளர வளர ஏராளமாக இந்த இலைகளை உட்கொண்டு 30 நாட்களில் ஒரு விரலளவு பெரிதாகி விடும். அதாவது பிறந்த போது இருந்ததைவிட 10,000 மடங்கு பெரிதாகிறது.

புழு உட்கொண்ட ஆகாரம் ஜவ்வு போன்று மாறிவிட்டால், அது கூடு கட்டும் பருவம் அடைந்து விட்டது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்போது புழு ஒருவித மினுமினுப்புடன் தோன்றும். புழுவிலிருந்து பட்டும் வெளிவரத் துவங்கும்.

இந்தப் பருவத்தில்தான் அது கூடுகட்ட ஆரம்பிக்கும். இவ்வாறு கூடுகட்டும் பருவத்தில் பட்டுப்பூச்சியை 'சந்திரைக்' என்று சொல்லப்பட்ட மூங்கில் கீற்றுத் தட்டில் அல்லது 'மௌன்டேஜுகள்' என்ற மூங்கில் கீற்றுத் தட்டுகளில் எடுத்து வைப்பார்கள். அங்கு ஒவ்வொரு புழுவும் தன்னைச் சுற்றி ஒரு வெண்மை நிறமான நூலினால் கூடு கட்டும். இந்தக் கூடுதான் பட்டு நூல் கூடு. ஒரு கூடு கட்ட 24 மணி நேரம் முதல் 30, 35 மணி நேரம் வரை ஆகும். ஏர்க்காட்டில் உள்ளது விதைப் பண்ணையான படியால் இங்கு பட்டுநூல் தயாரிப்பதில்லை.

இங்கு தயாராகும் முட்டைக் கூடுகளில் ஒவ்வொரு முறையும் விதைக்காக (பூச்சிகளுக்காக) சுமார் 20 கூடுகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு மீதியைக் கூடுகட்டிய 5 நாட்களில் ஒசூருக்கு அனுப்பி விடுகின்றனர். ஆண்டுக்குச் சுமார் ஒரு லட்சம் விதைக்கூடுகள் ஒசூருக்கு ஏர்க்காட்டுப் பண்ணையிலிருந்து அனுப்பப்படுகின்றன.

ஆண் பூச்சிகளும் பெண் பூச்சிகளும் சுமார் 5 அல்லது 6 மணி நேர சேர்க்கைக்குப் பின் சுமார் 400 முதல் 500 முட்டைகள் வரை யிடுகின்றன.

இவற்றிலிருந்து வரும் கலப்பினப் புழுக்கள் கட்டும் கூடுகளையே பட்டுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தரமான ஒரு கூட்டைப் பிரித்தால் சுமார் 500 மீட்டர் நீளப் பட்டு நூல் கிடைக்கும். சில மேலை நாட்டு ரகங்களில் 800 முதல் 1200 மீட்டர் வரை நூல் கிடைப்பதும் உண்டு.

பட்டு நூலின் தரம் நீளத்தில் மட்டுமல்லாமல் எடையைப் பொறுத்தும் உள்ளது. பட்டுப் புழுக் கூடுகளை ஜப்பானில் ஏழு ரகங்களாகப் பிரிக்கின்றனர். 32 செண்டிகிராமுக்கும் எடைக்கு மேலுள்ளது சிறந்த ரகம். 27·5 செண்டி கிராமிலிருந்து 32 செண்டி கிராம் வரை உள்ளது, முதல் ரகம். இப்படி மொத்தம் ஏழு ரகங்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. கடைசி ரகம் 15 செண்டி கிராமுக்கும் குறைந்த எடையுள்ளதாகும். தற்போது தமிழ் நாட்டில் ஒசூர், தாளவாடி போன்ற பகுதிகளிலிருந்துசுமார் இரண்டே முக்கால் லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள பட்டு நூல்கள் கிடைக்கின்றன. சுமார் 20,000-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பத்தினர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

தமிழகத்திற்குத் தேவையான பட்டு நூல்களில் 99 சதவீதம் பெங்களூரிலிருந்துதான் வாங்கப் படுகிறது.

பட்டு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்த, தமிழக அரசு சுமார் 55 லட்ச ரூபாய் செலவில் புதிய திட்டமொன்றை வகுத்து வருகிறது. இத்திட்டப்படி சுமார் 7000 ஏக்கர் நிலத்தில் முசுக்கட்டைச் செடி பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு முன்னோடியாக ஒசூர் பகுதியில் கடந்த இரண்டு மாத காலமாக ஒரு திட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன்படி அரசாங்கம் தரும் நிலத்தில் பாதியிடத்தில் முசுக்கட்டைச் செடி பயிரிட விரும்பும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட அரசு முன் வந்துள்ளது.

பொதுவாகக் கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 2,000 அடி உயரமுள்ளதும், ஆண்டுக்குச் சுமார் 30 அங்குலம் மழை பெய்யக்கூடியதுமான பகுதிகளில் இந்தத் தொழில் சிறப்பாக வளர மிகுந்த வாய்ப்பு உண்டு.

அதனால் வெப்பம் மிகுந்த பகுதிகளை விட்டு விட்டுக் குளிர்ந்த மலைப் பகுதிகளில் இத்தொழிலில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி முன்னேற்றுவதற்குத் தமிழக அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

குறு நிலக் கிழார்களுக்கான திட்டம்

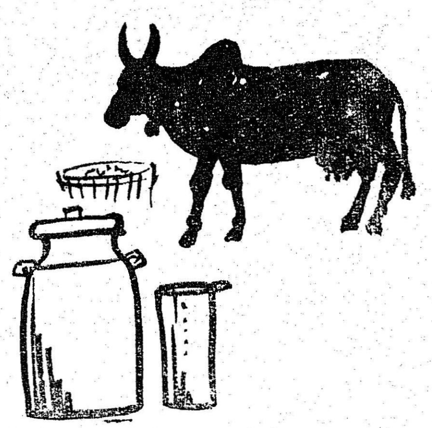

மிகக்குறைந்த நிலங்களை உடைய குறு நிலக் கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் திட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு ரூபாய் 47·5 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. இத்திட்டம் குறுநிலக் கிழார்களுக்கும், தமது வருமானத்திற்கு வேளாண்மையைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மைபயக்கும்.

தீவிர சாகுபடி முறைகளின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க, குறுநிலக் கிழார்களுக்குத் துணை புரிவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். குறுநிலக் கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய கோழி வளர்ப்பு அல்லது பால்பண்ணை போன்ற வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும்.

2 ஏக்கர் வரை நன்செய் நிலமும், 4 ஏக்கர் வரை புன்செய் நிலமும் உள்ள குறுநிலக்கிழார்களும், வசிப்பதற்கு வீட்டுடன் பண்ணை வேலை செய்வது மூலமாக 50 சதம் அல்லது அதிக வருமானமும் உடைய பண்ணைத் தொழிலாளர்களும் இத்திட்டத்தினால் பயன் பெறுவார்கள். குறு நிலக்கிழார்களில் ஒரு ஏக்கர் வரை நன்செய் நிலமும், 2 ஏக்கர் வரை புன்செய் நிலமும் உள்ளவர்களே முதலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் 20,000 குடும்பங்கள் இடம் பெறும்.

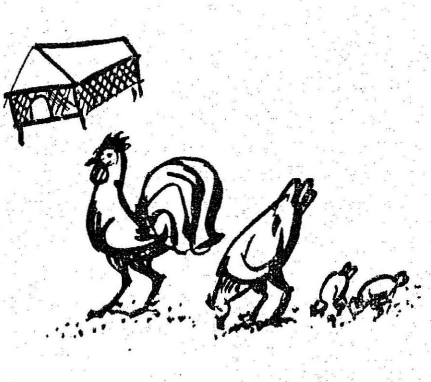

சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு திட்டமும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு திட்டமும் தீட்டப்பெற்று மத்திய அரசின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் மானியம் கொடுக்கும் வகையில் மத்திய அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூபாய் 1 கோடியாகும். மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்ததும் இத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும்.

இதோ, பராமரிப்புத் தொல்லையற்ற, நடைமுறைக்குதவும் நிரந்தரமான கூரையமைப்புச் சாதனம்

எவரெஸ்ட் ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட்

அலைவடிவக் கூரைத் தகடுகள்
வளைவுள்ள கூரைத் தகடுகள்

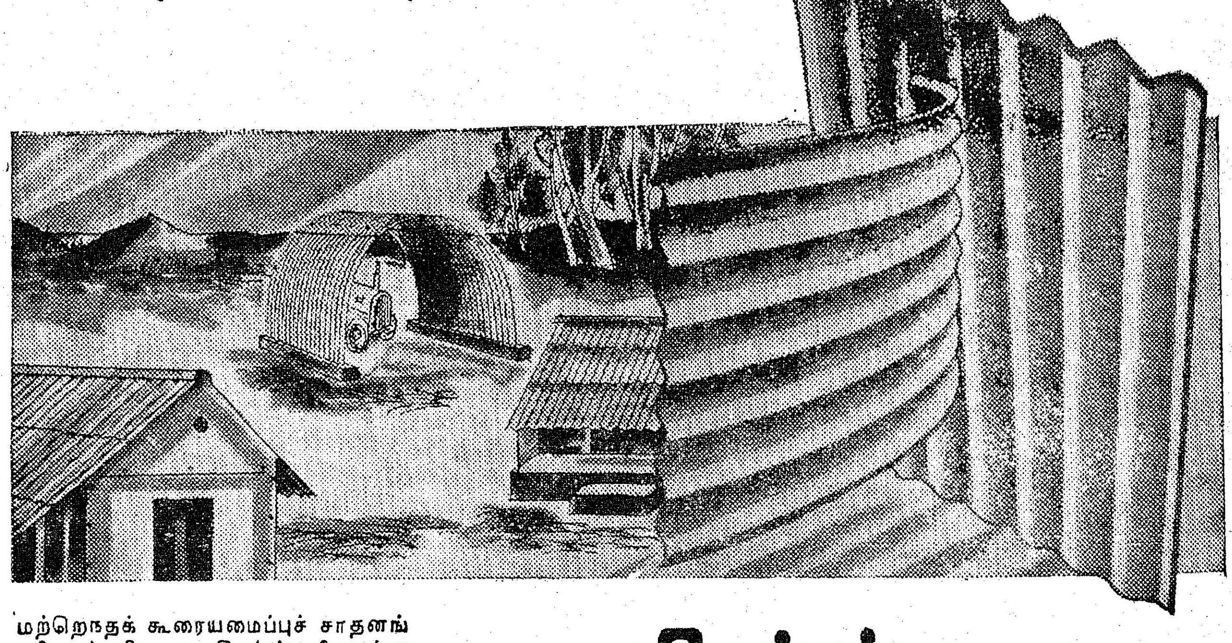

மற்றெந்தக் கூரையமைப்புச் சாதனங்களையும் விட, எவரெஸ்ட் வளைவுள்ள கூரைத் தகடுகளும், அலைவடிவக் கூரைத் தகடுகளும் எவ்வளவு மேம்பட்டது என்று பாருங்கள்:

● தகடுகளை ஒருங்கிணையப் பதித்து கூரைகளை அமைப்பது எளிது. ● வளைவுள்ள கூரைத் தகடுகள் தாமாகவே நிலைபெற வல்லவை. மரச் சட்ட வேலைப்பாடோ, விலையுயர்ந்த எஃகுக் கட்டுமானங்களோ தேவைப்படா. ● சீதோஷ்ண நிலைகளும் பூச்சிகளும் ஊடுருவ முடியாது. பராமரிப்புத் தொல்லையே இல்லை. ● துருவினாலோ, அரிமானத்தினாலோ சேதமடையாதவை—உண்மையில் வயதேற ஏற வலுவேறும். சீர்கேடோ, ஒழுகலோ, பகுதிகளைப்புதுப்பித்தலோ இருக்கவே இருக்காது. ● தீயினால் பாதிக்கப்படாதவை. சேதங்கள் நேராது, மேலான பாதுகாப்பு. ● நிரந்தரமானவை—ஆயுட்கால முழுதும் நீடித்திருப்பவை.

எவரெஸ்ட்

ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட் தயாரிப்புகள்.

நாடுநெடுகப் பரவிய வினியோக அமைப்பையும், தேர்ச்சிபெற்ற தொழில்நுட்ப உதவியையும் பின்பலமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட் லிட்,
(டர்னர் & நியூவால் குரூப்பின் ஒரு உறுப்பினம்)
பம்பாய் • கல்கத்தா • ஜபல்பூர் • சென்னை • நியூ டெல்லி
போத்தனூர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).

Focus-Q.12 TM

"அமுதா! அமுதா! இங்கே வா! உனக்கு என்ன வாங்கி வந்திருக்கிறேன் பாரேன்!''

''என்னமோ எனக்குப் பட்டணத்திலிருந்து தங்கச் சங்கிலி வாங்கி வந்துவிட்ட மாதிரி ஒரே அமர்க்களப் படுத்துகிறீர்களே! ஏதோ இரண்டு பழம் வாங்கி வந்திருப்பீர்கள்! அவைகளைக் கொடுக்க அவசரமா? நான் இப்போ வரமுடியாது! கொஞ்சம் பொறுங்க அத்தான்! முதலில் காப்பி சாப்பிடுங்க!! அப்புறமா நீங்க வாங்கி வந்துள்ளதையெல்லாம் மெதுவாகப் பார்த்துக் கொள்கின்றேன்.''

''காப்பியும் வேண்டாம், ஒன்றும்வேண்டாம்; உன் வேலையைப் பாரு.''

''உங்களுக்குக் காப்பி தயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதற்குள் அவசரப்படுத்தினீர்கள். அதனுல் தான் உடனே வரமுடியவில்லை. இதற்குப் போய் கோபித்துக் கொண்டீர்களே! நீங்க வரா விட்டாலும், நானே காப்பியை எடுத்துக் கொண்டு உங்க இடத்திற்கே வந்துவிட்டேன். காப்பி ஆறிப் போய்விடும். சாப்பிடுங்க அத்தான்!''

''சரி, கீழே வைத்துவிட்டுப் போ; நான் சாப்பிட்டுக் கொள்கின்றேன்.''

''முதலில் நீங்க கூப்பிட்ட காரணத்தைச் சொல்லுங்க. அப்புறம் நான் போகின்றேன்.''

''இந்த அட்டைப் பெட்டியில் என்ன இருக்கு என்று பாரு!''

''ஏதோ நகை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருப்பீர்கள் போலிருக்கு. பட்டணத்தில் ஏதாவது 'ரோல்டுகோல்டு' நகை, விலை மலிவாகக் கிடைச்சுதாக்கும்!''

''எது 'ரோல்டு கோல்டு'? நல்லாப் பாரு; அசல் தங்கம்!'' என்று கோபமாக நகைப்பெட்டியைத் திறந்து காட்டினுன் முத்து.

''என் அத்தான் இன்றைக்குத் தான் மிகவும் நல்ல அத்தான்!'' என்று நகையைக் கண்ட ஆசையில் அமுதா கூறினுள்.

''என்ன தம்பி முத்து! உன் மனைவி உனக்கு 'ஐஸ்' வைக்கிற மாதிரி இருக்கு! என்ன விஷயம்?'' என்றுகேட்டுக்கொண்டே உள்ளே வந்துவிட்டார் ஆறுமுகம்.

''வாங்க அண்ணே! வணக்கம்! உட்காருங்க அண்ணே. உங்களைப் பார்த்து நீண்ட நாளாச்சு. இந்தப் பக்கமே வரக்காணுமே!

அமுதா, அண்ணனுக்கும் காப்பி கொண்டுவா !''

''ஏதோ மகிழ்ச்சியாப் பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள். சிவ பூஜையில் கரடி புகுந்த மாதிரி நான் வந்து விட்டேன். என்னுல் உங்களுக்கு இடைஞ்சல் வேண்டாம். நான் அப்புறமா வருகிறேன் தம்பி !'' என்று கூறிவிட்டு ஆறுமுகம் திரும்பிச் செல்ல முயன்ருர்.

'' உங்களால் எங்களுக்கு எந்த வித இடையூறும் இல்லிங்க அண்ணே ! நீங்க உட்காருங்க .''

''காப்பி சாப்பிடுங்க மாமா!'' என்று கூறி ஒரு தம்ளரில் காப்பியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள் அமுதா.

முத்துவும் ஆறுமுகமும் காப்பியை ஆற்றிக் குடித்தனர். அதன் பின் முத்து, நகைப் பெட்டியைத் திறந்து ''இந்த நகை நல்லா இருக்கா பாருங்க அண்ணே! சென்னையிலிருந்து வாங்கி வந்தேன். இதைப் பார்த்து விட்டுத்தான் அமுதா என்னைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தாள் !'' என்ருர்.

நகையை வாங்கித் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு '' உன் மனைவியே நீ வாங்கி வந்த நகையைப் புகழ்ந்து விட்ட பிறகு நான் என்ன தம்பி குறை சொல்ல முடியும்? நகை ரொம்ப அழகா இருக்கப்பா ! என்ன விலைக்கு வாங்கி வந்தே?'' என்று கேட்டார்ஆறுமுகம்.

'தொள்ளாயிரம் ரூபாய் ஆகுது அண்ணே!'

''ஏன் ? தம்பி ! இவ்வளவு ரூபாயை நகைக்காகச் செலவழிக்கலாமா? ஒரு நிலத்தை வாங்கியிருக்கக் கூடாதா? இப்படிக் கேட்கின்றேனே என்று நீ கோவிச்சுக்காதே அமுதா ! எல்லாம் உங்க நன்மைக்காகத் தான் சொல்றேன் !''

''நான் இவ்வளவு விலைக்கு வாங்கச் சொல்லவில்லை மாமா! அவருடைய விருப்பத்திற்கு வாங்கி வந்துள்ளார். நீங்களே நல்ல புத்தி சொல்லுங்க மாமா!' என்று கோபமாகக் கூறிவிட்டு அமுதா உள்ளே சென்று கொண்டிருந்தாள்.

'' வாயாடி ! இப்ப கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்புதான் 'தங்கச் சங்கிலியா வாங்கி வந்திருக்கின்றீர்கள்?' என்று கோபமாகக் கேட்டாய். இப்பொழுது பழியை என்மேல் போட்டுவிட்டுப் போகிருயா? போ! போ! அப்புறம் பேசிக் கொள்கின்றேன் !'' என்ருன் முத்து.

ஆறுமுகம், நகையை முத்துவிடம் திருப்பிக் கொடுத்தார். முத்து அதை அட்டைப் பெட்டியில் வைத்து மூடிவிட்டு ''என்ன காரியமா வந்திங்க? சொல்லுங்க அண்ணே !'' என்ருன்.

''குறுவையிலே உனக்கு ஏக்கருக்கு 60 மூட்டை வீதம் நெல் கண்டு முதல் கிடைச்சுதாமே ! ஏக்கருக்கு ரூபாய் 400 செலவு செய்தும் எனக்கு 20 மூட்டைக்கு மேல் கிடைக்கவில்லை தம்பி ! நான் பிள்ளை குட்டிக்காரனுச்சே! எனக்கும் அந்த ரகசியத்தைச் சொல்லியிருக்கக் கூடாதோ ? நானும் உன்னுல் பிழைச்சிருப்பேனே !''

'' இதில் ஒன்றும் ரகசியமே இல்லே அண்ணே! நான் உயர் விளைச்சல் தரும் அதிசய நெல் ஐ. ஆர். 8 சாகுபடி செய்தேன். நீங்க ஏதேனும் நாட்டு ரக நெல்லைச் சாகுபடி செய்திருப்பீர்கள். அதுதான் வேறுபாடு. நான் தான், நீங்க நாற்று விடுவதற்கு முன்பே 'ஐ.ஆர். 8' விதை தருகிறேன். அதைச் சாகுபடி செய்யுங்கள், என்று உங்களிடம் சொன்னேனே உங்களுக்கு ஞாபகம் இல்லையா?''

''ஆமாம், தம்பி ! நீ வற்புறுத்திச் சொல்லியது இப்பத்தான் ஞாபகத்துக்கு வருது. உன் பேச்சைக் கேட்டிருந்தால் எனக்கும் அதிக மகசூல் கிடைச்சிருக்கும் ! ஐ.ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்யச் செலவு என்ன ஆச்சு? வரவு என்ன ஆச்சு? கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்லு தம்பி !''

''அண்ணே! நான் நாலு ஏக்கரில் ஐ.ஆர். 8 சாகுபடி செய்தேன். எனக்கு ஏக்கருக்குச் சராசரியாக 75 கிலோ கொண்ட மூட்டை 60 ஆகியுள்ளது. அதாவது ஏக்கருக்கு 4,500 கிலோ நெல் விளைந்துள்ளது. மூட்டை ரூபாய் 36 வீதம் அவைகளை விற்று விட்டேன். அதிலிருந்து ஏக்கருக்கு ரூபாய் 2,160 கிடைத்தது. ஆனுல் நான் ஏக்கருக்குச் செலவு செய்தது ரூபாய் 600. எனவே ஏக்கருக்கு நிகர லாபமாக ரூபாய் 1,560 எனக்குக்

குழந்தை பிறப்பதைத் தடுக்க அறுவைச் சிகிச்சை, லூப் முறை, வில்லைகள் உட்கொள்ளுதல் போன்றவை தற்போது கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இதில் வில்லைகளைப் பெண்கள் மாதத்தில் 25 நாட்கள் தவருது உட்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சில சமயங்களில் உட்கொள்ள மறந்து விட்டால் கருத்தரிக்க ஏதுவாகலாம். அதோடு, நாள்தோறும் உட்கொள்வது சிலருக்குச் சிரமமாயிருக்கலாம்.

எனவே, தற்போது கருத்தடை ஊசி ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஊசிக்கு டோபா (Dopa) என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் பெருமளவு பயன் படுத்திப்

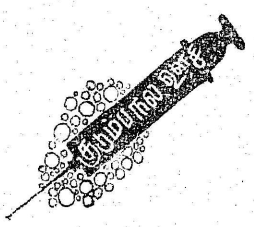

பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ள இந்த ஊசியைப் பெண்களுக்குப் போட்டால் மூன்று மாத காலம் கர்ப்பம்ஆக மாட்டார்கள். எனவே மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை இந்த ஊசியைப் போட்டால் போதுமானது. இந்த ஊசி முறை இந்திய விஞ்ஞான ஆய்வுக் கழகத்திஞல் (Indian council of scientific research) பரிசோதனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

விரைவில் சென்னையில் இந்த ஊசித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

கிடைத்துள்ளது. 4 ஏக்கரிலிருந்தும் கிடைத்த மொத்த லாபம் ரூ. 6,240. அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு போய்தான் ஒரு டிராக்டர் வாங்க அட்வான்சு, ரூபாய் 3,000 கட்டிவிட்டு, ஒரு மோட்டார் வாங்கிக்கொண்டு, இந்த நகையையும் வாங்கி வந்தேன்!''

'' நீ செய்தது மிகவும் சரி தம்பி ! இதை முன்பே சொல்லியிருந்தால், இவ்வளவு செலவு செய்து ஏன் நகை வாங்கி வந்தாய் என்று அமுதாவின் முன்னுல் கேட்டிருக்க மாட்டேன். அமுதா வேறு உன்மேல் கோபமாகப் போய் உள்ளது !''

''அமுதாவுக்கு விவரத்தை இன்னும் சொல்லவில்லை. விவரம் தெரிந்தால் அவளும் நான் செய்தது சரி என்றே சொல்லுவாள்.''

'' ஐ. ஆர். 8 நெல்லுக்கு மார்க்கட் இல்லை என்று சொல்ருங்களே என்று நம்பி, நான் ஏமாந்துவிட்டேன்.''

''அதெல்லாம் மிகவும் தப்பான கருத்து அண்ணே! நீங்க சன்னமான நாட்டு ரக நெல்லைப் பயிர் செய்துள்ளீர்கள். உங்களுக்குக் கிடைத்தது 20 மூட்டை. ஒரு மூட்டை ரூபாய் 50 வீதம் விற்ருலும், உங்களுக்குக் கிடைக்கப் போவது ரூபா 1,000. அதில் செலவு ரூபாய் 400 போக லாபம் 600 ரூபாய் தான் கிடைக்கும். ஐ.ஆர். 8 நெல் விலை எவ்வளவு தான் குறைந்தாலும், மூட்டை ரூபாய் 30 விலைக்குக் கீழே போகாது. அதேபோல் மிகவும் குறைந்த மகசூலாகக் கொண்டாலும், ஐ.ஆர். 8 நெல் ஏக்கருக்கு 45 மூட்டைக்குக் குறையாமல் கொடுக்கும். எனவே, குறைந்த விலையும், குறைந்த மகசூலும் கிடைப்பதாகக் கொண்டாலும் கூட, ஐ.ஆர். 8 நெல் மூலம் ஒரு ஏக்கரிலிருந்து ரூபாய் 1,350 கிடைக்கும். அதில் செலவு ரூபாய் 600 போக நிகர லாபம் ரூபாய் 750 கிடைக்கும். மார்க்கட்டில் அதிக விலை போகும் சன்னமான நாட்டு ரக நெல்லைப் பயிரிடுவதைவிட, ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடுவதால் ரூபாய் 150 அதிக லாபம் கிடைக்கும். இந்த விவரமெல்லாம் எனக்கு முன்பே தெரிந்திருந்தால் இன்னும் நான்கு ஏக்கரில் ஐ.ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்திருப்பேன் !''

குதிரை இழுத்த இரயில்

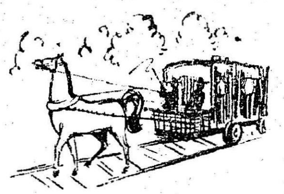

1825-ம் ஆண்டுக்கு முன் உலகத்தில் எந்தப் பாகத்திலும் புகை வண்டி கிடையாது. குதிரையும், குதிரை வண்டிகளும் தான் அதற்குமுன் அமைந்திருந்த விரைவான போக்குவரத்து வசதிகள்.

1825-ல், முதல் புகை வண்டி இங்கிலாந்தில் ஓடியது.

அமெரிக்காவில், 1830-ல் இரயில் வண்டி வந்த போதிலும், ஆரம்ப காலத்தில் அது குதிரைகளினுல் தான் இழுக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில், பம்பாயில் 16—4—1853-ல் புகை வண்டிப் போக்குவரத்துத் துவக்கப்பட்டது. ஆனுல் வெள்ளோட்டம் 1852 நவம்பர் மாதத்திலேயே நடைபெற்றது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை, புகை வண்டி 1-4-1856-ல் தோன்றியது. வியாசர்பாடிக்கும்வாலா ஜா ரோட்டிற்கும் (ஆர்க்காடு) இடையே உள்ள 63 மைல் தூரத்தில் இந்த முதல் புகை வண்டி ஓடியது.

'' சரி, போனது போகட்டும் தம்பி ! அடுத்த தடவை ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடும்போது நீ, எனக்கும் தெரிவித்து விட வேண்டும்.''

'' நம்ம சம்பா நெல்லெல்லாம் டிசம்பர் மாதத்தில் அறுவடைக்கு வந்துவிடும். அடுத்து வருகிற நவரைப் பட்டத்தில் ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிரிடத் திட்டமிட்டுள்ளேன். சென்ற ஆண்டு கூட நவரைப் பட்டத்தில் தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ ஏழு லட்சம் ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். எனவே இந்த ஆண்டு நவரைப் பட்டத்தில் நாமும் ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிர் செய்வோம் அண்ணே !''

'' சரி தம்பி இனிமேல் நீ சொல்றபடிதான் சாகுபடி செய்யப் போறேன். இப்போ சம்பா நடவு செய்து முடித்துவிட்டேன். குறுவை அறுத்த வயலில் தாளடி பயிரிட நினைக்கின்றேன். ஒரு ஏக்கரில் இறைவைப் பருத்தி சாகுபடி செய்துள்ளேன். ஐப்பசி மாதத்தில் என்னென்ன செய்யணும் என்பதையும் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லு தம்பி !''

'' சம்பா நடவெல்லாம் முடித்து விட்டதாகச் சொன்னீர்கள். நடவு செய்த 15-வது நாள், களை எடுக்க வேண்டும். களை எடுத்த பின்பு அன்றே பூச்சிகளையும், நோய்களையும் தடுக்க மருந்து தெளிக்க வேண்டும். கோ-25 நெல்லிற்கு மட்டும் நடவு செய்த 21-ஆம் நாளில் மருந்து தெளிக்க வேண்டும். என்ன மருந்து தெளிக்க வேண்டும், எவ்வளவு தெளிக்க வேண்டும் என்பதை நமது ஊர்ப் பணியாளரையோ அல்லது வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலரையோ கேட்டு அறிந்து செய்வதே நல்லது.''

''ஏன்? தம்பி! சம்பாவுக்கு நான் இதுவரை மேல் உரம் போட்டதே இல்லை. இந்தத் தடவை போடலாம் என்று நினைக்கின்றேன். நீ என்ன சொல்றே ?''

'' மேலுரமிடுவதால் மிகுந்திடும் மகசூல் என்பது அனுபவப் பூர்வமாகவும், ஆராய்ச்சி மூலமாகவும் கண்ட உண்மைங்க. நடவு செய்த 21-வது நாளில் முதல் முறையாக மேலுரமிட வேண்டும். ஐ. ஆர். 8, ஜெயா ஆகிய நெல்லிற்கு ஏக்கருக்கு 15 கிலோ தழைச் சத்தளிக்க 75 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது $32\frac{1}{2}$ கிலோ யூரியாவை மேலுரமாக இடவேண்டும். ஐ. ஆர். 5 நெல்லிற்கு ஏக்கருக்கு

9 கிலோ தழைச் சத்தளிக்க 45 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 20 கிலோ யூரியாவை மேலுரமாக இடவேண்டும். கோ-25, கோ-32 நெல்லிற்கு ஏக்கருக்கு 5½ கிலோ தழைச் சத்து அளிக்க 27½ கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 12 கிலோ யூரியாவை மேலுரமாகப் போட வேண்டும். நாட்டு ரகங்களுக்கெல்லாம் ஏக்கருக்கு 4 கிலோ தழைச் சத்து அளிக்க 20 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 8½ கிலோ யூரியாவை மேலுரமாகப் போடணும் அண்ணே!''

''இரண்டாவது முறை எப்பொழுது களை எடுப்பது, மருந்து தெளிப்பது, இரசாயன உரமிடுவது என்பதையும் கூறிவிட்டால் நல்லது!''

''நடவு செய்த 30-ம் நாளில் 2-வது முறை, களை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஐ. ஆர். 8, ஜெயா நெல்லிற்கு நடவு செய்த 40-வது நாளிலும், ஐ. ஆர். 5 நெல்லிற்கு நடவு செய்த 35-வது நாளிலும் களை எடுக்கவேண்டும். ஐ. ஆர். 8, ஜெயா ஆகிய நெல்லிற்கு நடவு செய்த 30-வது நாளிலும், கோ-25 நெல்லிற்கு 42-வது நாளிலும், மற்ற ரகங்களுக்கு முதல் மருந்து தெளித்த 20-வது நாளிலும் 2-ம் முறையாக மருந்து தெளிக்க வேண்டும். இரண்டாவது முறையாக முன் கூறிய அளவு இரசாயன உரங்களைப் பயிர், சூல்கட்டும் பருவத்தில், அதாவது தொண்டைக் கதிர் சமயத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு முன்பு மேலுரமாக இட வேண்டும்.''

''தாளடிக்கு என்ன ரகம் போடப் போறே தம்பி?''

''நான் ஐ. ஆர். 5 என்ற நெல்லை நாற்று விட்டுள்ளேன். நீங்க என்ன ரகத்தை நாற்று விட்டீர்கள்?''

''இன்னும் நான் நாற்றுவிடவில்லை தம்பி! அதுபற்றி உன் யோசனையைக் கேட்கத்தான் தம்பி உன்னைத் தேடி வந்தேன்.''

''அப்ப நீங்க நாற்று விட வேண்டாம் அண்ணே! என்னிடம் 2 ஏக்கருக்குத் தேவையான நாற்று மீதமாகி விடும். யாருக்காவது கொடுக்கலாம் என்றே கிடைத்த நெல் முழுவதையும் நாற்றுவிட்டு வைத்துள்ளேன். உங்களுக்குத் தேவையான நாற்றுகளை நானே கொடுத்துவிடுகிறேன். நான் அவ்வப்போது சொல்ற மாதிரி நீங்களும் செய்யணும்; சரிதானே அண்ணே!''

''சரி தம்பி! நீ போய்ச் சாப்பிடு. அப்புறம் பேசிக் கொள்வோம்'' என்று எழுந்தார் ஆறுமுகம்.

''இருங்க அண்ணே! ஐ. ஆர். 5 நெல், பருத்தி பற்றிய விவரமெல்லாம் 'தமிழரசு'. என்ற இப்புத்தகத்தில் வெளியாகி உள்ளது. படித்துப் பாருங்க'' என்று கூறித் தன்னிடமிருந்த 'தமிழரசு' இதழை ஆறுமுகத்திடம் கொடுத்தான் முத்து.

''மிகவும் நன்றி தம்பி!'' என்று கூறிவிட்டு ஆறுமுகம் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

உள்ளே சென்ற முத்து, மனைவியிடம் தங்கச் சங்கிலியைக் கொடுத்து "அமுதா! இந்த நகை ஏன் வாங்கி வந்தேன் தெரியுமா? ஐ. ஆர். 8 நெல் பற்றிப் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்த செய்தியைப் படித்துவிட்டு அந்த நெல்லைப் பயிரிடுமாறு என்னைத் தூண்டியதே நீ தானே! அதனால் தான் ஐ. ஆர். 8 நெல் விற்ற பணத்திலிருந்து டிராக்டருக்கு முன்பணம் கட்டிவிட்டு, மோட்டார் வாங்கிக் கொண்டு, மீதி இருந்த பணத்தில் இந்த நகையை வாங்கி வந்தேன். நம் திருமணத்திற்குப் பிறகு நான் வாங்கி வந்துள்ள முதல் நகையே இதுதானே!''

''பெண்ணுக்குப் பொன் நகை பெரியதல்ல அத்தான்! புன்னகையே பெரியது!'' என்று கூறிக்கொண்டே அமுதா உள்ளே சென்று எதையோ எடுத்துத் தன் இடையில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு முத்துவின் அருகே வந்தாள்.

''அத்தான்! உங்கள் கண்களை நன்றாக மூடிக் கொள்ளுங்கள்! உங்களுக்கு நான் ஒரு பரிசு தரப் போகிறேன்.''

அன்புக் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கண்களை மூடிக்கொண்டே இருந்தான், முத்து.

''அத்தான்! இப்பொழுது கண்களைத் திறந்து பாருங்கள்!''

அழகிய கைக் கடிகாரத்தைக் கண்டதும் முத்துவின் முகம் மலர்ந்ததுடன், வியப்பினால் விரிந்தது.

''ஏது அமுதா இந்த வாட்ச்?''

''நான் நம்ம வீட்டுப் புழக்கடையில் காய்கறித் தோட்டம் போட்டுக் காய்களை விற்று வந்தேனல்லவா? அதிலிருந்து கிடைத்த பணத்தை அவ்வப்போது தபாலாபீசில் சிறு சேமிப்பாகக் கட்டி வந்தேன். தபால் ஆபீசில் 300 ரூபாய் சேர்ந்திருந்தது. நேற்றைய முன்தினம் ஊரிலிருந்து என் தம்பி வந்தான். அவனிடம் உங்களுக்கு ஒரு வாட்ச் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவனுக்குத் தெரிந்த ஒரு கடையில் புது வாட்ச் வந்திருப்பதாகவும், ரூபாய் 250 கொடுத்தால் வாங்கிவிடலாமென்றும் சொன்னான். தபாலாபீசிலிருந்து 250 ரூபாயை வாங்கி வந்து தம்பியிடம் கொடுத்தனுப்பினேன். அவன் நேற்று இந்த வாட்சை வாங்கிவந்து கொடுத்துவிட்டுப் போனான்.''

''அமுதா! நீ மிகவும் கெட்டிக்காரி! பரிசுக்குப் பரிசு அளித்துவிட்டாய்!'' என்று கூறிவிட்டு முத்து சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

தங்கச்சங்கிலியின் பளபளப்பை அடிக்கடி பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தான் முத்து. அவனுக்கு அன்பு மனைவி அமுதா படைத்த சோறும் அமுதமாகவே இருந்தது! கைக்கடிகாரத்துடன் உள்ள கணவன் அவளுக்கோ அழகுத் தெய்வமாகவே காட்சியளித்தான்!

குடும்பநல கிராமம்

ஏர்க்காடு வட்டாரத்தில் பட்டிப் பாடிதரப்பு என்ற கிராமம் உள்ளது. இங்குள்ள மணமான ஆடவர்களில் 95 சதவீதம் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டுள்ளனர். இதன் மூலம். இது மற்ற கிராமங்களுக்கு முன்மாதிரியாகவுள்ளது.

ஏர்க்காடு அண்ணா பூங்கா அருகே வந்து நின்றது அந்த ஊர்தி. பிரபல திரைப்பட இயக்குநர் இளந்திரையன், உதவி இயக்குநர் உத்தமராயன், ஒளிப்பதிவாளர் உலகளந்தான் ஆகியோர் ஊர்தியிலிருந்து வெளிப்போந்தனர்.

இயக்குநர் அந்த இடத்தில் நின்றபடியே ஒரு கண்ணோட்டம் விட்டார். "ஆகா என்ன அருமையான இடம்!" என்று அவர் வாய் முணுமுணுத்தது.

மேட்டுப்பகுதியில் பூங்கா. எதிரே படகுத்துறை உள்ள பெரிய ஏரி. ஏரியில் சுற்றுலா வந்த புதுமணமக்கள் இருவர் படகுச் சவாரியை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஏரியின் பின்னணியிலே குன்று போல் சிறிது உயர்ந்த இடத்தில் மரங்களிடையே வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் அலுவலகக் கட்டடம். பூங்காவின் அருகே தேநீர் விடுதி. பக்கத்திலேயே காஃபி வாரியத்தின் காஃபித் தோட்டம். இவைதான் அவரை அவ்வாறு பாராட்ட வைத்தன.

"கதாநாயகி காஃபித் தோட்டத்தில் கூலி வேலை செய்பவள் தானே! எனவே, சுற்றுலா வந்த வாலிபர் அவளை இங்கு சந்திப்பதாக அக்காட்சி அமைக்கலாம். பூங்காவிலும், ஏரியிலும் சிருங்காரக் காட்சிகளைப் படமாக்கலாம்" என்றார், இயக்குநர். உதவி இயக்குநர் உடனே அதைக் குறித்துக் கொண்டார். ஒளிப்பதிவாளர், காட்சி அமைப்பைப் பார்க்கும் சிறிய கண்ணாடியினால் காட்சிகளை எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்பதனை அப்போதே சரி பார்த்துத் தன்னுடைய மனக் கண்ணில் பதிய வைத்துக் கொண்டார்.

"ஊம்; அடுத்த இடத்திற்குச் செல்லலாம்!" என்றார் இயக்குநர். வண்டி நகர்ந்தது. இயக்குநர் திரைப்படத் தொழிலில் அனுபவம் மிக்கவர் என்றாலும், ஏர்க்காட்டுக்குப் புதியவர். இப்போது தான் முதல் முதலாக அவர் ஏர்க்காட்டிற்கு, அதுவும் படப்பிடிப்பிற்காக வந்திருந்தார். சென்னையில் கடும் வெய்யிலில் பணியாற்றிப்பழக்கப் பட்ட அவருக்கு இங்குள்ள "ஜில்லென்ற" இதமான பருவநிலை உற்சாகத்தைத் தந்தது. சாலையோரங்களில் பற்பல வண்ணத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் காட்டுப் பூக்களும், இல்லங்கள்—பூங்காக்களில் எழில் சிந்தும் டாலியா—சாமந்திப்பூ வகைகளும், வண்ணப் படத்திற்கு வளமான காட்சிகளாகத் தென்பட்டன. வண்ணப்படத்திற்கு மட்டுமல்ல. ஏர்க்காட்டிற்குச் சுற்றுலா வருவோர் அனைவரையும் கவர்ந்து இழுக்கும் காந்த சக்தி அந்த அழகு மலர்களுக்கு நிச்சயம் உண்டு!

ஊர்தி, மலையின் ஒரு பகுதிக்கு வந்தது. பூஞ்செடிகளுக்கு மத்தியிலுள்ள சிறிய பாதை வழியாக அவர்களை அழைத்துச் சென்றார் உதவி இயக்குநர். அங்கு ஒரு பாறை மீது வட்ட வடிவமாக இரும்புக் கம்பிகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தது; அங்கிருந்து மலைச் சரிவுகளிலுள்ள எழில் மிகு இயற்கைக் காட்சிகளைக் காணுவதற்காக! "ஐயா, இதுதான் 'பெண் இருக்கை'; அதாவது 'லேடீஸ் சீட்' என்றார் உதவி இயக்குநர்.

"என்ன லேடீஸ் சீட்டா..?"

"ஆமாம். முன்பு இங்கு இந்தக் கம்பி வைத்துக் கட்டப் படவில்லை. வெறும் மொட்டைப் பாறைதான் இருந்தது. அந்தப் பாறை மீது அமர்ந்து, இயற்கைக் காட்சிகளை அனுபவிக்கலாம். பாறை இருக்கைதான் லேடீஸ் சீட் என்று பெயர் பெற்றது. இங்கிருந்து பார்த்தால் பாம்பு போல் வளைந்து செல்லும் மலைச்சாலையும், மாக்னசைட் கனிப்பாறையும் தூரத்தில் மேட்டூர் அணையின் நீர்த் தேக்கமும் தெரியும். இன்னொரு சுவையான விஷயம், கலைஞரின் 'மந்திரி குமாரி' திரைப்படத்தில் "வாராய் நீ வாராய்!" என்று அழைத்துச் செல்லும் வில்லனை, மந்திரி குமாரி மலையிலிருந்து தள்ளும் காட்சி வருகிறதே, அது இந்த இடத்தில் தான் படமாக்கப் பட்டது".

"அப்படியா? எங்கே பார்ப்போம்...." இயக்குநர் அந்த இடத்திலிருந்து மூவாயிரம் அடிக்குக் கீழுள்ள தரையில், தொலை தூரத்தில் தெரியும் 'மாக்னசைட்', சுரங்கப் பகுதிகளையும் மற்றவற்றையும் தொலை நோக்காடியில் பார்த்தார்.

"வில்லன் அந்தச் சுரங்கத்திற்கு வெடி வைக்கப்போகிறான். அதை இங்கிருந்து ஒரு "ஸூம்" போட்டுப் படமாக்கினால்........ பிரமாதமாய் இருக்கும் இல்லையா?"

"சந்தேகமே இல்லீங்க! எனக்கும் அதே யோசனைதான் தோன்றிற்று." உதவி இயக்குநரும் ஒளிப்பதிவாளரும் சேர்ந்து ஒப்புதல் அளிக்கிறார்கள்.

"அடுத்தது எங்கே?" இயக்குநர் கேட்கவும், "பகோடா முனை" என்றார் ஒளிப்பதிவாளர்.

'' நேரமானதும் பக்கோடா நினைவு வந்துவிட்டதா?'' இயக்குநர் குறுக்கே மடக்க, '' இல்லீங்க ! பகோடா கோபுரம் மாதிரி கல்லால் கோபுரம் செய்து வைத்திருப்பாங்க. அதனால்தான் அந்தப் பெயர்....'' என்று விளக்கினார் உதவி இயக்குநர்.

'' அதனால் என்ன ? அங்கேயே சாப்பிட்டால் போச்சு; உல்லாசப் பயணம் வந்தது போலிருக்கும் '' என்றார் இயக்குநர். பாம்புபோல் வளைந்து வளைந்து செல்லும் அம்மலைப் பாதையில் உற்சாகமாகவே பாய்ந்து ஓடியது உந்து வண்டி.

இயற்கை அழகும், இசை பாடும் புள்ளினங்களின் குரலும் கவின்மிகு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. தன்னை மறந்த இயக்குநர் ஒரு திரைப்படப் பாடலை ராகத்தோடு பாடினார். சென்னையில் படப்பிடிப்பின்போது சதா கடுகடு வென்றிருக்கும் இயக்குநரின் மனத்தையும் கனிய வைத்த ஏர்க்காட்டின் சூழ்நிலையை வாயார வாழ்த்திக் கொண்டு வந்தனர் ஒளிப்பதிவாளரும் உதவி இயக்குநரும்.

பகோடா முனையிலுள்ள பழைய கோவிலும் மொட்டை மரங்களுங்கூடக் கலை அம்சத்தோடு காணப்பட்டன.

அங்கிருந்து நோக்கினால், வெகு தூரத்தில் ஆங்காங்கே பரந்து கிடக்கும் மலைப் பகுதிகளும், குக்கிராமங்களும், நகர்ப்புறமும் ரம்மியமாகக் காட்சியளித்தன. அனைவரும் உணவருந்த அமர்ந்தனர்.

உணவோடு போராடியதாலோ என்னவோ உதவி இயக்குநருக்குச் சண்டைக் காட்சியின் நினைவு வந்துவிட்டது.

'' என்னங்க ! இந்த இடத்திலே வில்லன், கதாநாயகனோடு மோதும் காட்சிகளைப் படமாக்கினாலென்ன ? இதோ இந்த மொட்டை மரத்தில் தொங்கிக் கொண்டு சண்டையிடுவதைப் பள்ளத்தாக்கின் பின்னணியுடன் படமாக்கினால் அற்புதமாக அமையுமே '' என்றார் அவர்.

'' அருமையான ஐடியா அய்யா ! அப்படியே செய்வோம் '' என்று ஆமோதித்தார், இயக்குநர்.

இந்நேரத்தில் அங்கு தலையைச் சொறிந்தபடி நின்றான் ஒரு இளைஞன். அவன் கையில் தேன் தட்டுகளும், ஒரு கூடையில் வால் பேரிக்காய்களும், கொய்யாப்பழங்களும் இருந்தன. ஏர்க்காடு பகுதிகளில் நடக்கும் வெளிப்புறக் காட்சிப் படப்பிடிப்புகளில் துணை நடிகனாகத் தலைகாட்டுபவன், அந்த இளைஞன். திரைப்பட இயக்குநர் வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து அங்கு வந்திருந்தான். '' இங்கே இந்தப் பழங்கள் நிறைய விளையுதுங்க. இது நம்ம தோட்டத்திலே உள்ளது. ஐயாவுக்காக எடுத்து வந்தேன்!'' மீண்டும் தலையைச் சொறிந்தான். உதவி இயக்குநர் புரிந்து கொண்டார். '' சண்டைக் காட்சிகள் படமாக்கும் போது வா பார்த்துக்கலாம் '' என்றார்.

'' இங்கு வேறு என்னென்ன முக்கிய பகுதிகள் உள்ளன ? உண்ட மயக்கத்தோடு கொஞ்சம் கேட்கலாம். ''—இயக்குநர் கேட்க, உதவி இயக்குநர் விவரித்தார்.

'' கிளியூர் அருவி இருக்குதுங்க. 75 அடி உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. துள்ளிவரும் அருவியின் அழகே அழகு ! பின்னணியில் குகைபோன்ற பாறைகளும் உள்ளன. சூரிய வெய்யிலில் அக்காட்சி படத்திற்கு மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

' ஆர்த்தர் இருக்கை ' என்று மற்றொரு முனை உள்ளது. அங்கிருந்து பார்த்தால் பாங்கான பள்ளத்தாக்கும், தோட்டத்தின் நடுவேயிருக்கும் சிங்கார மாளிகைகளும், பெரிய ஏரியும் நன்கு தெரியும்.

இங்கு ' மாண்ட் போர்ட் ' என்ற ஆண்கள் பள்ளியும், மகளிருக்கான ' புனித இதய'ப் பள்ளியும் உள்ளன. இரண்டும் உலகப்புகழ் பெற்றவை. பல் வேறு நாட்டிலிருந்து மாணவர்கள் இப்பள்ளிகளில் வந்து பயிலுகின்றனர்.

அப்புறம் லூப்.... ''

'' அது என்னய்யா குடும்ப நலத் திட்டத்தைக் குறுக்கே கொண்டு வர்றீங்க. ''

'' அந்த லூப் இல்லீங்க. இது லூப் ரோடு. இந்தச் சாலை பெரிய ஏரி அருகே ஆரம்பமாகிறது. அப்படியே காரிலோ, சைக்கிளிலோ ஒய்யாரமாகச் சென்றால், நாகலூர், காவேரி சிகரம் வழியாகச் சென்று மீண்டும் பெரிய ஏரிக்கே வந்து சேருகிறது ; வளைவான சாலை!''.

''ஆமாம், இதற்கு ஏர்க்காடுன்னு எப்படிப் பெயர் வந்தது ?''

'' இந்த மலைப்பகுதிக்குச் சேர்வராயன் மலை என்பது பொதுப் பெயர். மலை உச்சிமீது (50000 அடி உயரத்தில்) சேர்வராயன் கோயிலிருப்பதால் இதற்குஅந்தப் பெயர் வந்தது. இந்த மலைப் பகுதிகளில் மொத்தம் 67 கிராமங்கள் உள்ளன. அதில் இந்தப்பகுதி, ஏரியை ஒட்டி உள்ளதால் ஏர்க்காடு(ஏரி+காடு) என்று ஆயிற்று. 1820-ம் ஆண்டில்

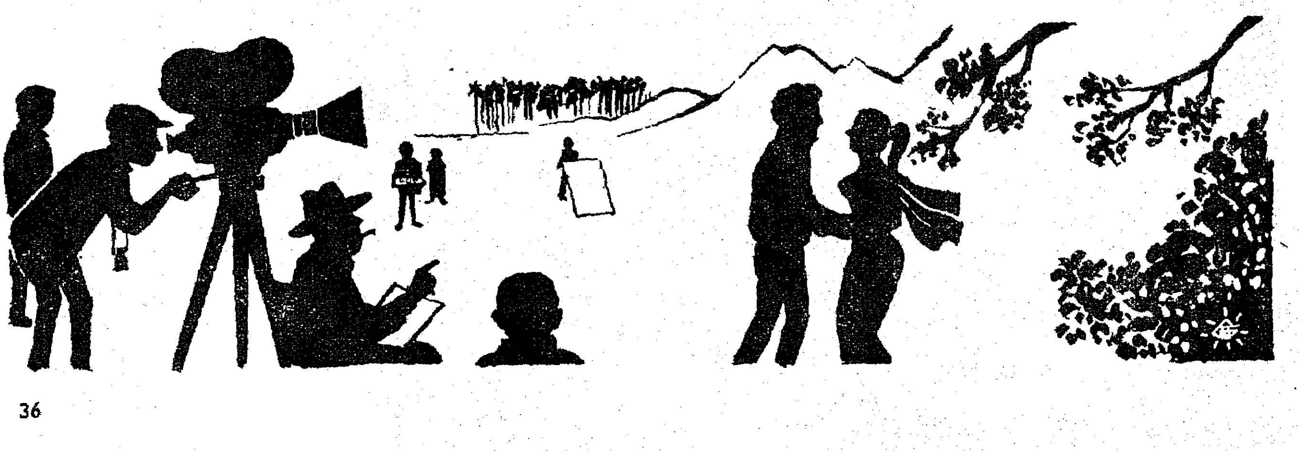

இருந்து 1829 வரை எம். டி. காக்பர்ன் என்பவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தார். அவர்தான் இந்தப்பகுதி முன்னேறக் காரணமாக இருந்தவர். அவர் இங்கு 'கிரெஞ்ச்' என்ற பெயரில் ஓர் இல்லம் அமைத்தார். அந்த மாளிகையும் அதைச் சுற்றியுள்ள காஃபித் தோட்டமும் இன்றுங்கூட அதே 'கிரெஞ்ச்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. காக்பர்ன், வீடு மட்டும் கட்டவில்லை. அரேபியாவிலிருந்து காஃபியைக் கொண்டு வந்து பரப்பவும், தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து ஆப்பிள் போன்ற பழ வகைகளைக் கொண்டு வந்து பயிரிடச் செய்யவும் காரணமாக இருந்தார்.

"அவரைத் தொடர்ந்து பல மேலை நாட்டினர் இங்கு வந்து ஓய்வு இல்லங்கள் அமைத்தனர். ஏர்க்காடும் ஒரு சிறந்த சுற்றுலாப் பகுதியாக மாறியது. இப்போது சுற்றுலா வருபவர்களுக்காகத் தமிழக அரசு பல வசதிகளைச் செய்து வருகிறது. நல்ல சாலைகள், பூங்காக்கள், முதலியன அமைத்து வருகின்றனர். அண்ணா பூங்காகூடச் சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டதுதான். நம்மைப்போல் படப்பிடிப்பாளர்கள் மட்டுமல்லாது ஏராளமான சுற்றுப்பயணிகளும், கோடை காலத்தில் ஓய்வு எடுக்க வருகிறவர்களும் இங்கு வருகிறார்கள். சேலம் இங்கிருந்து 19 மைல் தான். அடிக்கடி பேருந்து வசதியும் உள்ளது. பிப்ரவரியிலிருந்து ஜூன் முடிய நல்ல பருவநிலை இருக்கும்."

"இங்கு தங்குவதற்கு வசதிகள் உள்ளனவா?" இயக்குநரின் கேள்வி.

"இருக்கின்றன; அரசினரின் சுற்றுலா மாளிகையிருக்கிறது. அதில் வசதியான அறைகள் உள்ளன. இரயில்வேயினர் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக ஓய்வு இல்லம் அமைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். அதுதவிர 'அனைத்துலக இளைஞர் விடுதி' ஒன்றையும் இங்கு ஏற்படுத்த முயற்சி நடக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு, பார்வையிழந்தோர் பள்ளி ஒன்று அமைக்கவும் திட்டமிட்டுள்ளனர். இதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க அதன் அமைப்பாளர் திரு

ஓய்வு ஊதிய உயர்வு.

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைந்த பட்ச ஊதியம் ரூ. 20 ஆக இது வரை இருந்து வந்தது. அதை ரூ. 30 ஆகத் தமிழ்நாடு அரசு உயர்த்தியுள்ளது. 1970 மார்ச் திங்கள் முதல் இது அமுலாகிறது.

தேஷ்முக் சமீபத்தில் இங்கு வந்து இடங்களைப் பார்வையிட்டுச் சென்றார்."

"ஏதோ மருந்துத் தைலம் தயாரிக்கிறதாகக்கூடக் கேள்விப்பட்டேனே."

"ஆமாம். இந்திய விஞ்ஞானத் தொழில் ஆய்வுக் குழுவினர் 'ஜெரேனியம்' என்ற செடியிலிருந்து தைலம் எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தாவரயியல் ஆய்வும், இங்கு உள்ளது. அதில் நூற்றுக்கணக்கான பூச்செடிகளையும் மருந்துச் செடிகளையும் பயிரிட்டு ஆய்வு செய்கின்றனர்."

"மழை வரும் போலிருக்கு; நாம் புறப்படலாம்!" இயக்குநர் ஆணையைத் தொடர்ந்து ஊர்தி புறப்படுகிறது.

"அய்யா, வண்டியை எங்கே போகச் சொல்ல?" உதவி இயக்குநர் கேட்க, "கிள்ளியூர் அருவிக்குப் போகட்டும்!" என்று இயக்குநர் பதிலுரைத்தார்.

"நாளைக்குச் சென்னை போக ஏற்பாடு செய்யலாமா?" உதவி இயக்குநர் மீண்டும் கேட்டார்.

"இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு உடனே சென்னைக்குப் போகணும்னு சொல்றீங்களே! நாலு நாளைக்கு ஏர்க்காட்டிலே தங்கியிருந்து ஏர்க்காட்டின் இயற்கையழகையும் இனிய சூழ்நிலையையும் அனுபவித்துவிட்டுப் போகலாமே? உங்களுக்குச் சம்மதந்தானே." என்று இருவரையும் வினவினார், இயக்குநர்.

"கரும்பு தின்னக் கூலியா? ஜாலியா தங்கிப் போகலாம்!" என்று சொல்லியவாறு பலமாகத் தலையசைத்தார்கள் ஒளிப்பதிவாளரும், உதவி இயக்குநரும்.

சிலுசிலுவென்ற ஏர்க்காட்டின் இதமான காற்று அவர்களின் உள்ளத்திற்கு மேலும் மகிழ்வூட்டியது. அவர்களை மட்டுமல்ல, சுற்றுலா வரும் எவரையும் கவரக்கூடியது இந்த எழில்மிகு ஏர்க்காடு.

வெண்பாப் போட்டி- 3

ஈற்றடி : **காணக் குளிர்ந்ததே கண்!**

முடிவு நாள் : 16—11—1970

பரிசு: ஓராண்டு '**தமிழரசு**' அன்பளிப்பு

வெண்பா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:—

ஆசிரியர் (வெண்பாப் போட்டி);
"தமிழரசு" அலுவலகம்;
அரசினர் அச்சகம்;
சென்னை-1.

குறிப்பு: நேரிசை வெண்பா மட்டுமே அனுப்ப **வேண்டும்**; முடிவு தேதிக்குப் பின்னர் வருபவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா!

வண்ணப் படங்களில்

39 ஆம் பக்கத்தில்

1. தமிழகம் வந்த 'அனைத்துலக நிதி' யின் நிர்வாக இயக்குநர் திரு சுவிட்சருக்குத் தமிழக ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் அளித்த விருந்தில், தமிழக முதல்வரும் தொழிலமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

2. சென்னைக்கு வந்த ரிசர்வ் வங்கித் தலைவர் திரு எஸ். ஜெகநாதன் அவர்களுக்குத் தமிழக முதலமைச்சர், இராஜாஜி மண்டபத்தில் 18—10—70 அன்று அளித்த தேநீர் விருந்தில், முதல்வர், ரிசர்வ் வங்கித் தலைவர், கூட்டுறவு அமைச்சர் ஆகியோர்.

3. தமிழகத்தில் வேளாண்மைத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான நிதி உதவி பற்றி சென்னைக் கோட்டை அமைச்சரவை அறையில் 19—10—70 அன்று நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தமிழக முதல்வர், ஏனைய அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் ரிசர்வு வங்கித் தலைவர் கலந்துரையாடினார்.

4&7 மதுரையில் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் குழுவின் 14-வது கூட்டத்தைத் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் 18—10—70 அன்று துவக்கி வைத்து உரையாற்றினார். சுற்றுலா அமைச்சர் டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து, மத்திய சுற்றுலா அமைச்சர் டாக்டர் கரன் சிங் ஆகியோரும் உள்ளனர்.

5. ஆஸ்திரேலியா சென்று தமிழகம் திரும்பிய நமது சட்டமன்ற மேலவைத்தலைவர் திரு சி. பி. சிற்றரசு அவர்களை, முதல்வரும் ஏனைய அமைச்சர்களும் சென்னை விமான நிலையத்தில் வரவேற்கின்றனர்.

6. குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத் துவக்க விழா. வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர் வரவேற்புரை ஆற்றுகிறார். அந்த விழாவில் கலந்து கொண்ட தமிழக முதல்வர், உணவு-உள்ளாட்சி அமைச்சர், வாரியத் தலைவர், திரு. அரங்கண்ணல் திரு. முரசொலி மாறன் ஆகியோர்.

42 ஆம் பக்கத்தில்

1. செங்கல்பட்டு மாவட்டம், அகரம் கிராமத்தில் நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகத்தை, முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் தமிழக ஆளுநர் மேதகு சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் துவக்கி வைக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு சி. வி. எம். அண்ணாமலை அருகில் இருக்கிறார்.

2. சென்னையில், தமிழகப் புலவர் குழுவுக்கு நடந்த வரவேற்பின்போது, முதல்வர் நிவாரண நிதியிலிருந்து புலவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு ரூபாய் வழங்கினார் தமிழக முதல்வர். மகா வித்வான் மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்கள் முதல்வரிடமிருந்து நூறு ரூபாய் அடங்கிய கைப் பையைப் பெறுகிறார்.

3. உலகின் தரமான பொருட்கள் நாள், சென்னை இராஜாஜி மண்டபத்தில் 14-10-1970 அன்று தமிழக ஆளுநரால் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. அதனையொட்டி நடைபெற்ற கண்காட்சியை ஆளுநர் பார்வையிடுகிறார்.

4. சென்னை, அடையாறு, கோட்டூர் பகுதியில், சமூக சேவை மையத்தின் கிளையினைப் பொதுப்பணி அமைச்சர் திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் திறந்துவைத்து, ஏழைகளுக்கு வழங்குவதற்கான உடைகளைப் பார்வையிடுகிறார். அருகில் மறைத் திரு பி.டி. அருளப்பா இருக்கிறார்.

5. அனைத்திந்திய ஓமியோபதி மருத்துவ மாநாடு சென்னை இராஜாஜி மண்டபத்தில் அக்டோபர் 9-ஆம் நாள் நடைபெற்றது. தமிழக முதல்வர் அம் மாநாட்டினைத் துவக்கி வைக்க, வேளாண்மை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் விஞ்ஞானக் கருத்தரங்கினைத் துவக்கி வைத்தார்கள். முதல்வரும், வேளாண்மை அமைச்சரும் ஓமியோபதிக் கண்காட்சியைப் பார்வையிடுகின்றனர்.

6. 7. செங்கல்பட்டு மாவட்டம், திம்மாவரத்தில் நவீன அரிசி ஆலையைக் கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் திறந்து வைக்கிறார். தமிழ் நாடு கூட்டுறவுக் கொள்முதல் கழகத் தலைவர் திரு. மன்னை. நாராயணசாமி எம்.எல்.சி. அருகில் இருக்கிறார்.

மையப் பக்கங்களில்

ஏர்க்காடு.

1. மலைப்பகுதி மாளிகை.

2. அண்ணா பூங்காவில் ஓர் ஆரணங்கின் சிலை.

3. & 9. ஏரியிலே ஒய்யாரமான படகுச் சவாரி.

4. வண்ண மலர்த் தோட்டம்.

5. ஏரியில் நீந்தும் சுற்றுலாப் பயணிகள்.

6. ஏரிக்காடு என்ற பெயர் பெற்றது இதனால்தான்!

7. காஃபித் தோட்டம்.

8. 'பெண் இருக்கை' யிலிருந்து இயற்கை அழகைக் கண்டு மகிழும் சுற்றுலாக் குழுவினர்.

10. அண்ணா பூங்கா.

11. 'பெண் இருக்கை' யின் பழைய தோற்றம்.

1

2

3

4

5

6

7

ஏர்க்காட்டின் எழில்குலுங்கும் தோற்றங்கள்

YERCAUD SPLENDOUR OF SCENERY

1

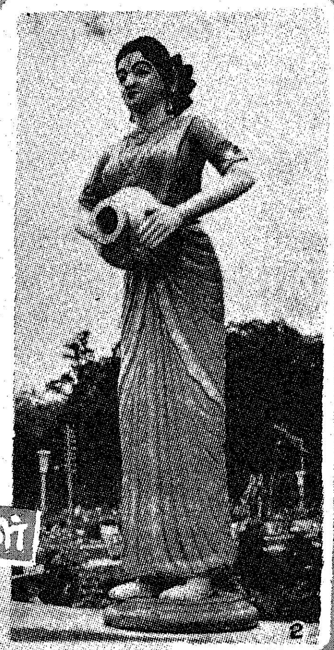

2

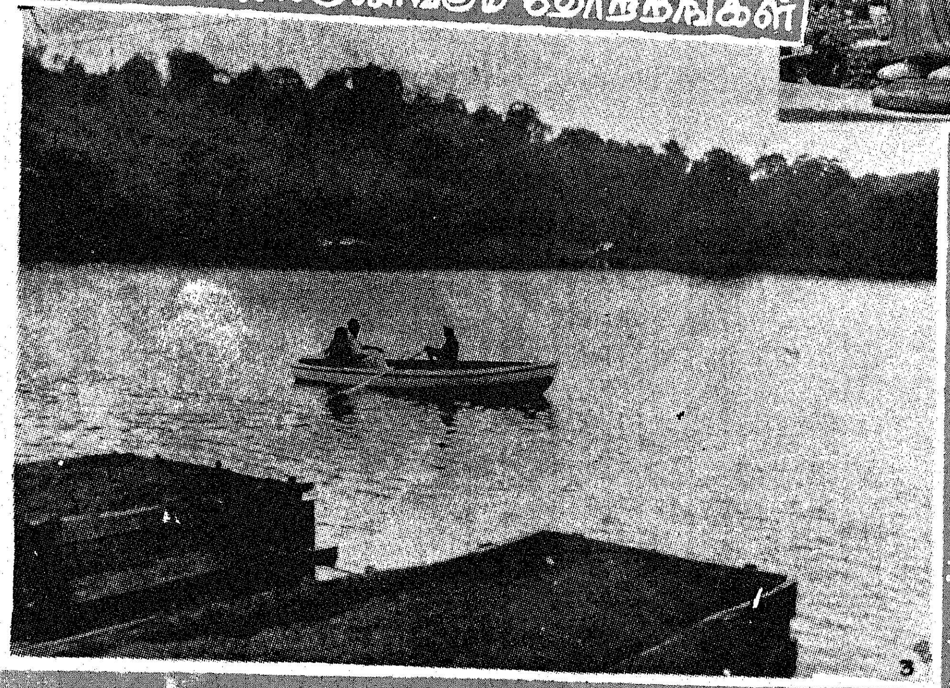

3

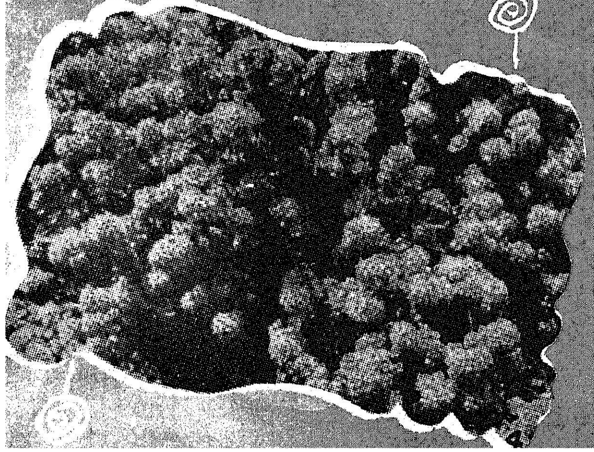

4

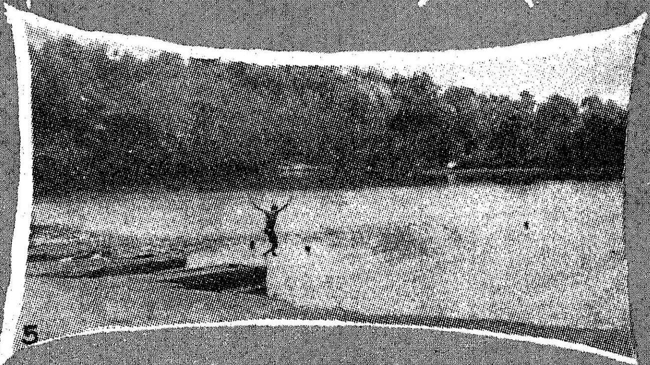

5

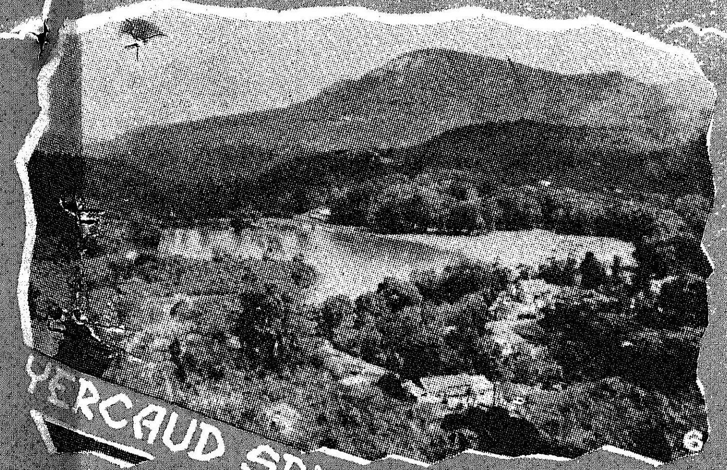

6

7

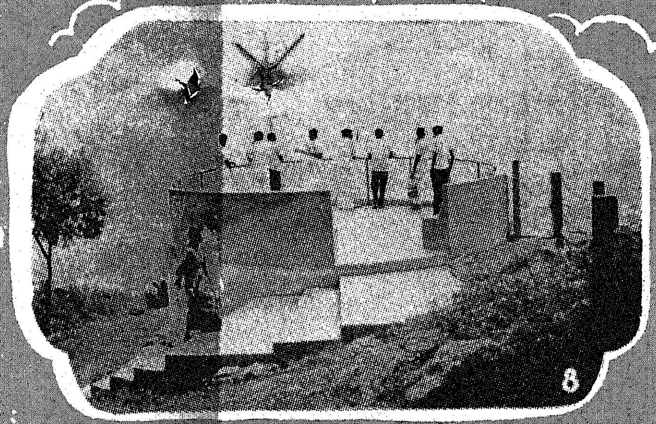

8

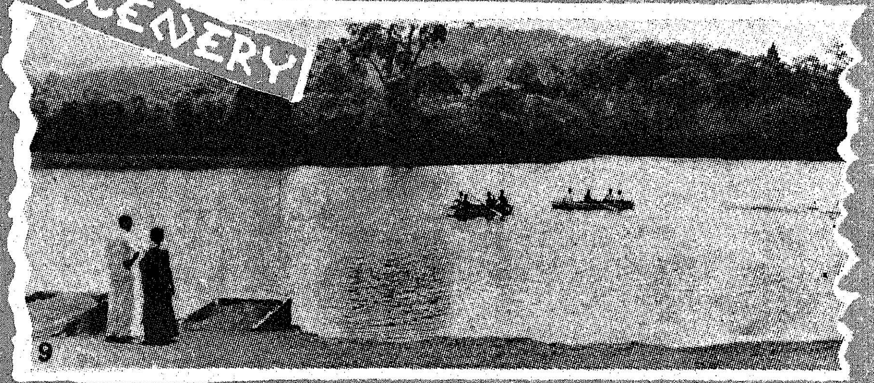

9

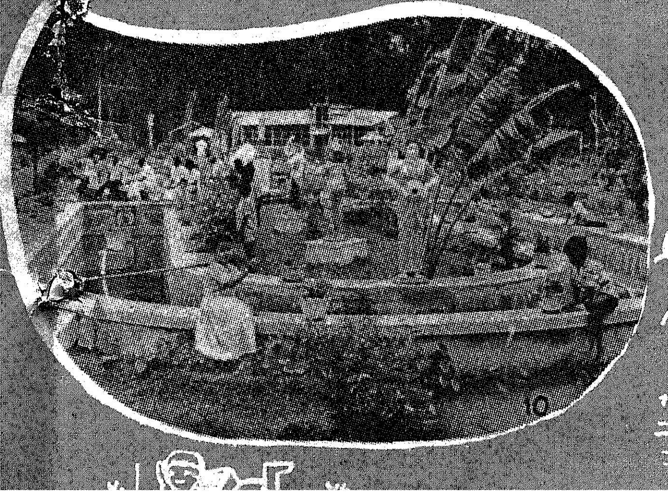

10

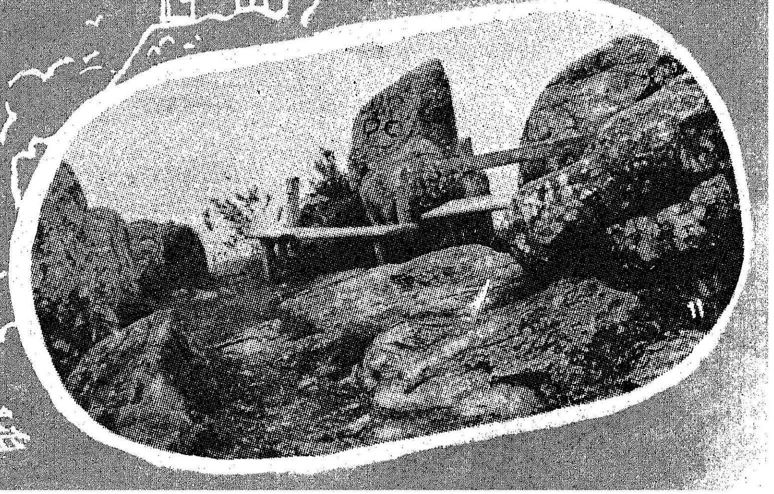

11

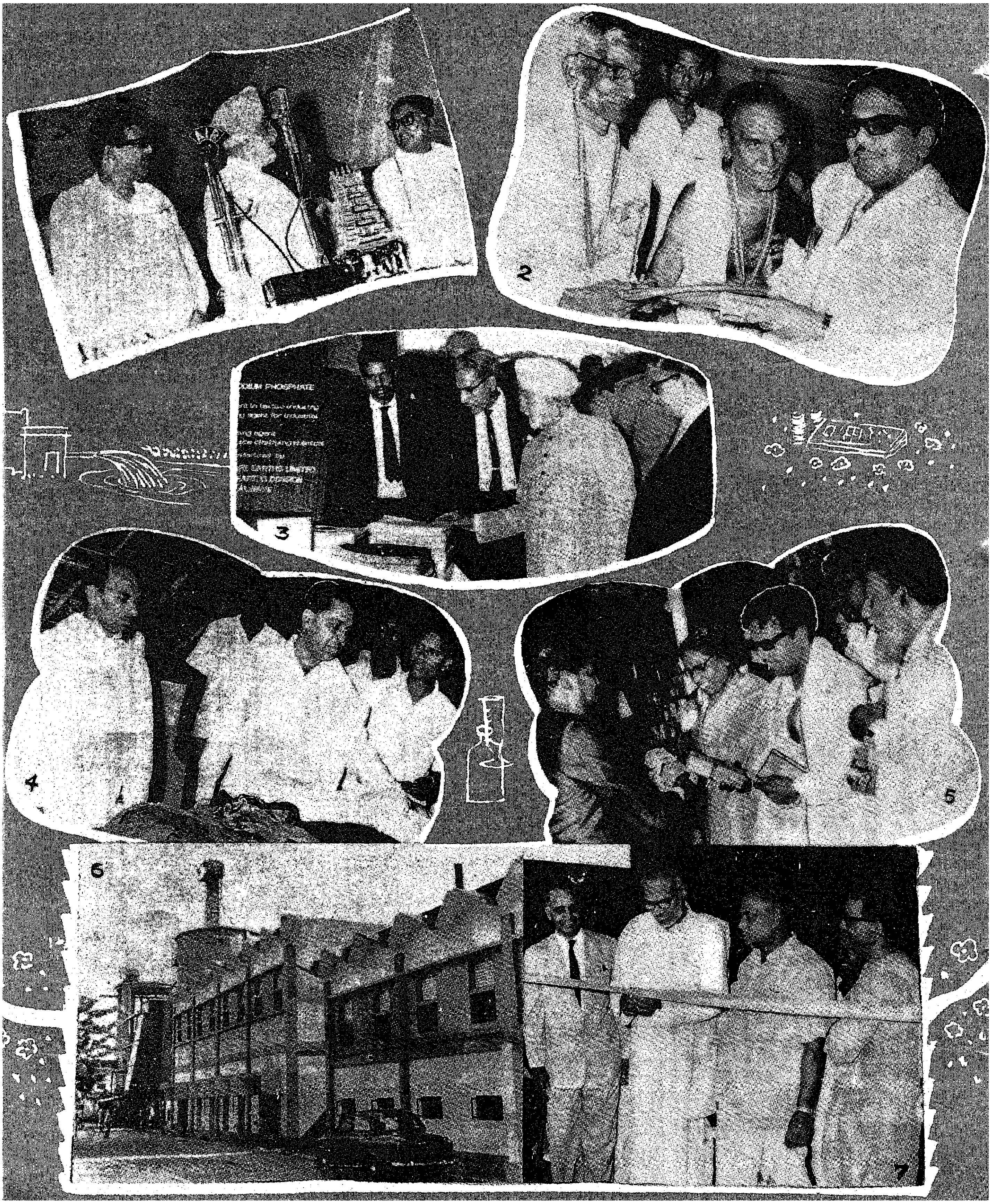

''ஏழையின் புன்னகையிலே இறைவனைக் காண்கிறேன்'' எனச் சொன்னார் அறிஞர் பெருந்தகை.

இன்று, அந்த ஏழையின் முகத்திலே புன்னகை பூத்திடச் செய்ய வேண்டும் என்ற இலக்குடன், ''குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம்'' ஏற்படுத்தியுள்ளது தமிழ் நாடு அரசு.

தமிழகத்திற்குப் பலசிறப்புகள் —பெருமை தரும் தலங்கள்— உண்டு. அவற்றில் சிங்காரச் சென்னை மாநகரமும் ஒன்று. ஆனால் அந்தச் சிங்காரச் சென்னையின் திருவுருவின் அழகைக் குறைப்பதாக உள்ளன நகரமெங்கும் பரந்து கிடக்கும் பல குடிசைப் பகுதிகள். நகரத்தினை அழகுபடுத்தும் பணியிலுள்ள தொழிலாளர்கள், பல மாடிக் கட்டடங்களை உருவாக்கும் புனிதக் கரங்கள், செல்வ வளத்தினைப் பெருக்கிடும் தொழிற் கூடங்களில் அயராது உழைத்து வரும் சகோதரர்கள், சுகாதாரத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் சாக்கடைப் பகுதிகளுக்கு மத்தியில் குடிசைஅமைத்து வாழும் நிலை, விஞ்ஞான யுகத்தில் வேதனைப்பட வேண்டிய அவல நிலையேயாகும்!

ஏழையின் புன்னகை

இந்த நிலையை மாற்றுவதற்குக் குடிசைகளுக்குப் பதில், வசதியான குடியிருப்பு இல்லங்களை அமைத்துக் கொடுக்கும் பணியில் அரசு ஈடுபட்டது. ஆனால், இது காறும் அந்தப் பணியைத் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் பல்வேறு பணிகளிடையே மேற்கொண்டிருந்தது.

எந்தப் பணியையும் விரைவில் முடித்திட வேண்டும் என்ற வேகமிக்க இந்த அரசு, இத் திட்டத்தையும் ஒரு குறுகிய கால வரையறைக்குள் முடித்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பியது.

அதன் பலனாகக் குடிசைகளை மாற்றி அமைக்கும் பணிகளுக்கு மாத்திரம் தனியாக ஒரு வாரியத்தை—குடிசை மாற்று வாரியத்தைத் தமிழ் நாடு அரசு துவக்கியுள்ளது. கடந்த 19—10—70 அன்று மாலையில் வீட்டு வசதி வாரியத்தில், இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியத்தினைத் துவக்கி வைத்தார்கள், தமிழ் நாடு முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள்.

இந்தியாவிலேயே குடிசைகள் மாற்றுத்திட்டத்திற்காக முதலில் தனி வாரியம் நியமித்துள்ளது என்ற பெருமை இதன் மூலம் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கிறது.

15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்த வாரியத்தின் தலைவராகத் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. இராம. அரங்கண்ணல் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இந்த வாரியம், தனது முதல் கட்டப் பணியாகச் சென்னை சைதாப்பேட்டைப் பகுதியில், உள்ள வெங்கடாபுரத்தில் புதிய குடியிருப்புகளை நிர்மாணிக்கிறது. 30 லட்ச ரூபாயில் 402 இல்லங்கள் கட்ட இதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்று மாடி, நான்கு மாடிக் கட்டடங்களாக இவை கட்டப்

படும். ஒவ்வொரு கட்டடத்திலும் 18, 28, 42 என்று பல இல்லங்கள் இருக்கும்.

ஓர் இல்லத்தில் ஒரு பொது அறை, ஒரு சமையல் அறை, குளியல் அறை, கக்கூஸ், வராந்தா ஆகியவை இருக்கும்.

40 ரூபாய் வாடகை மதிப்புள்ள இந்த இல்லம், குடிசையில்வாழும் ஏழை மக்களுக்கு 10 ரூபாய் வாடகைக்கு விடப்படும். மீதி வாடகை நட்டத்தை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள குடிசைகளைஇந்த வாரியம் மாற்றி அமைக்கும். 7 ஆண்டு காலத்திற்குள் இத் திட்டங்கள்அனைத்தையும் செயல்படுத்திக் குடிசைவாழ் மக்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்த இவ்வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது.

இதற்காக 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கத் தமிழ்நாடு அரசு உத்தேசித்துள்ளது. பரிசுச் சீட்டிலிருந்து கிடைக்கும் இலாபத்தில் 50 லட்ச ரூபாய் உட்பட, ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய், முதல் ஆண்டில் இதற்காகச் செலவிடப்படும்.

வெங்கடாபுரம் திட்டத்தில் இதுவரை 72 குடியிருப்பு இல்லங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுக் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது 252 குடியிருப்புகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன.

கால்கோள் விழாவினைத் துவக்க வந்த முதல் அமைச்சரை, சைதை நடராஜன் நாதசுரக் குழுவினரின் இனிய நாதம் வரவேற்க, வாணங்கள் முழங்க, மத்தாப்புக்கள், ஒளிவீசித், தோரணங்கள் கட்டப்பட்ட சாலையின் இரு மருங்கும் பூப்பொறிகளை அள்ளி வீசப், பூக்கள் தூவி, மாலை அணிவித்து வரவேற்றனர் அப்பகுதிக் குடிசை வாழ் மக்கள். அவர்களது வருங்கால வாழ்வினை மலரச் செய்யும், செம்மைப் படுத்தும் முதல்வர் அல்லவா அவர்! எனவே தான் வரவேற்பிலே அத்துணை உற்சாகம்; பூரிப்பு !

கட்டடங்கள் எழும்ப விருக்கும் பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்த பின், விழா மேடைக்கு வந்தார் முதல்வர்.

விழா, ''நீராரும் கடலுடுத்த'' என்னும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் துவங்கியது. உணவு— உள்ளாட்சி அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

விழாவில் முதல்வர் பேசும் போது, '' இது புனிதமான நாள் என்றால், அது இரு கருத்துக்கு இடமின்றி எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க நற் கருத்தாகும். சென்னை நகரின் முகத்தை மாற்றும் திட்டம்என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்மாறன் குறிப்பிட்டார். இப்போது சென்னை நகரம் அழகான முகம் படைத்த தென்றாலும் ஆயிரக் கணக்கான குறு மருக்கள் நிறைந்ததுபோல், குடிசைகளில் ஏழை மக்கள் துன்பங்களிடையே வாழ்வது, பொலிவிழந்து கிடக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஏழையின் வாழ்வில் ஒளி ஏற்ற வேண்டு மென்ற நீண்ட நெடு நாளைய ஆசைக் கனவு, இன்று நிறை வேறுகிறது. வீட்டு வசதி வாரியம் என்ற பெயரால் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் எனது நண்பர், முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கட்ட ராமன் அவர்களை, அண்ணாவின் வழி வந்தவன் என்ற காரணத்தால் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாகவும் முனைப்பாகவும் இந்தக் காரியம் செயல் பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முதலில் சென்னையிலும் அடுத்த படியாக நமது தமிழகத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் இந்தப்பணிகளைத் தொடர்ந்திட அந்த வாரியத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் யாரை மறந்தாலும், குடிசை வாழ் பகுதி மக்களை மறக்க முடியாது. 1967-ல் நான் இந்த வெங்கடாபுரம் பகுதியிலுள்ள கோட்டூரிலே கொலைசெய்யப்பட விருந்த போது என்னைக் காப்பாற்றிய இடம் ஏழையின் குடிசைதான். என்னைக் காப்பாற்றிய குடிசையை நான் உயிருள்ள மட்டும்மறக்க மாட்டேன். இது எனது நன்றிக் கடன் என்று சொன்னாலும் மிகையாகாது.

குடிசை மாற்றுத் திட்டத்திற்காக 1970-71-க்கு சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் ஒதுக்கியிருந்தோம். பரிசுச் சீட்டிலிருந்து 50 லட்சம் சேர்த்து ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவிட முடிவு செய்துள்ளோம். அடுத்த ஆண்டும் சேர்த்து 5 கோடி ரூபாய் குடிசை மாற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும். 7 ஆண்டுக் காலத்திற்கு 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்

இது ஏழு ஆண்டுத் திட்டம், ஏழை ஆண்டுத் திட்டம் என்றாலும் பொருத்தமாகவே யிருக்கும்.

ஆனால் இந்த நிதி கூடப் போதாது! இதற்கான முதலமைச்சர் நிதிக்கு குதிரைப் பந்தய சங்கத்தார் 2 லட்சம் ரூபாய் தர இசைந்துள்ளனர்.

இது போல் சென்னை மாநகரிலுள்ள வாரி வழங்கும் தன்மை படைத்தவர்கள் இந்த வாரியத்திற்கு வாரி வழங்கிட வேண்டும்.

இது தவிர எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்தும் கடன் உதவி பெறலாமென நினைக்கிறோம். அதோடு மத்திய அரசிடமிருந்தும் பெருந்தொகையை எதிர்பார்க்கிறோம்.

நான் பந்தயக் குதிரை போல் ஓடக் கூடியவன் என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவேன். எனவே இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பந்தய மைதானத்தில் ஜீப் காரில் தொடர்வது போன்றுவது தொடர வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏழைகளின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் வண்ணம் ஏழாண்டுக்காலத்திற்குள் இத்திட்டத்தை முடிப்போம் என்று இந்த நேரத்தில் சூளுரை எடுத்துக் கொள்வோம்'' என்று கூறினார்.

துப்பும் மீன்கள்.

புழுவைப் பிடிப்பதற்காக நீரை அதன்மீது உமிழும் ஒருவகை மீன்கள் உள்ளன. தண்ணீருக்கு மேலுள்ள செடியிலுள்ள புழுவின் மீது குறிபார்த்துத் தண்ணீரை உமிழ்கின்ற இவற்றின் குறி ஒருபோதும் தவறுவதேயில்லை. புழுவின்மீது நீர் தாக்கியதும் புழு தண்ணீரில் விழுகிறது. உடனே மீன், பாய்ந்து சென்று அந்தப் புழுவை விழுங்கிவிடுகிறது.

உணவு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் தமது தலைமையுரையில் குறிப்பிட்டதாவது :—''இதய சுத்தியோடு துவங்கப்பட்ட திட்டமிது. இந் நாட்டின் அடித் தளத்திலுள்ள மக்களுக்கு மறுமலர்ச்சி—புது வாழ்வு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டது. சென்னையை அழகு படுத்துவது மட்டும் இதன் நோக்கமல்ல. சுகாதாரமற்ற நிலையினைப்போக்கி முன்னேற்ற மடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இதன் நோக்கமாகும். எனவே சென்னை நகர மக்கள் அனைவருமே இதனால் பயனடையப் போகின்றனர்.

முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் எங்களோடு கலந்து ஆலோசனை செய்து, சட்ட வல்லுநர்களின் ஆலோசனை கேட்டு, அதிகாரிகளுடன் பேசி, இந்த வாரியம் ஏற்படுத்துவதைத் தவிர இதற்கு வேறு வழியில்லை எனக் கண்ட பின்பே இதனைத் துவக்க முடிவு செய்தார்கள். சுறுசுறுப்பான திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களை இதற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது பாராட்டத்தக்கது.

குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் திரு. அரங்கண்ணல் எம்.எல்.ஏ. வாரிய உறுப்பினர் திரு முரசொலி மாறன் எம்.பி. ஆகியோர் சிறப்புரை ஆற்றினார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர் திரு. டி. வி. வாசுதேவன் வரவேற்புரை நிகழ்த்த, மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் திரு. ஸ்ரீதர் நன்றி கூறினார்.

உறுதியான

உயர்ந்த

செங்கற்களுக்கு

காவேரி

பிரிக் ஒர்க்ஸ்

தொழிலகம்:
கொள்ளிடச்சாலை,
(அன்பில்)
தொலைபேசி எண் :
இலால்குடி-62.

அலுவலகம்:
77. மதுரை சாலை,
திருச்சிராப்பள்ளி-8.
தொலைபேசி எண் :
6926.

சிறு சேமிப்பு
ஓர்
ஒளிவிளக்கு
குல விளக்காம் உங்கள் மகன் கல்வி பெற....
திரு விளக்காய் உங்கள் மகள் மணவாழ்வு பெற....
பெருவிளக்காய் உங்கள் வருங்காலம் சீர் பெறவே....
ஒளிவிளக்காய் வழிகாட்டும் சிறுசேமிப்பு...
இன்றே உங்கள் அருகிலுள்ள
அஞ்சலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
இயக்குநர்
சிறு சேமிப்பு நிறுவனம்
சென்னை-9

சாதனைச் சரிதம் பாரீர்

பாசன வசதி பெருகுது! பசுமைப் புரட்சி ஓங்குது!

தமிழ்நாடு அரசு

பொதுப் பணித் துறையின்

புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

மதுரை மாவட்டம்	பாலாறு-புரந்தலாறுத் திட்டம்...	ரூ. 256 இலட்சம்
	பரப்பலாறுத் திட்டம்	ரூ. 37 இலட்சம்
	வைகைக் கால்வாயைச் சீரமைத்தல்	ரூ. 400 இலட்சம்
தருமபுரி மாவட்டம்	சின்னாறுத் திட்டம்	ரூ. 108 இலட்சம்
வடஆர்க்காடு மாவட்டம்	தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டம்.....	ரூ. 47 இலட்சம்
திருச்சி மாவட்டம்	கொல்லிமலை அணைக்கட்டுத் திட்டம்...	ரூ. 255 இலட்சம்
	பொன்னியாறுத் திட்டம்	ரூ. 46 இலட்சம்
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்	வைப்பாறுத் திட்டம்	ரூ. 23 இலட்சம்
தென்னார்க்காடு மாவட்டம்	நந்தன் கால்வாய் பொதுப் பணித் திட்டம்......	ரூ 32 இலட்சம்
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	தஞ்சைக் கால்வாய்களைச் சீரமைத்தல்	ரூ 4,980 இலட்சம்

தமிழ்நாடு அரசு உடனடியாக நிறைவேற்றும் இத்திட்டங்களால் 20,000 ஏக்கர் நிலம் புதிதாகப் பாசன வசதி பெறும்; பயனடையும்!

தமிழகம் எங்கும் பசுமைப் புரட்சி!
உணவு உற்பத்தியில் ஒப்பற்ற வளர்ச்சி!!

பயன் மிகு பருத்தி

'வெள்ளைத் தங்கம்' என்று சிறப்பாகக் கூறப்படும் பருத்தியின் தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகுகிறது. நமது பஞ்சாலைகளின் தேவையை ஈடுசெய்யும் அளவுக்கு இந்தியாவில் பருத்தி உற்பத்தியாகவில்லை. இதனால் ஆண்டு தோறும் 30 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பருத்தியை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து வருகிறோம். இந்நிலை மாறவேண்டுமானால் பருத்தி மகசூலைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

பருத்தி உற்பத்தியில் இந்தியா தன்னிறைவு பெறுவதற்குப் பொறுக்கு விதைகளை உபயோகிக்க வேண்டியதும், இரசாயன உரமிடுவதும், பயிர்ப்பாதுகாப்புச் செய்வதும் மிகவும் இன்றியமையாதவைகளாகும். எனவே பருத்தி மகசூலைப் பெருக்குவதற்குக் கீழ்க்கண்ட சாகுபடி முறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு உழவர் பெருமக்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

குறிப்பாக மானாவாரிப் பருத்தியின் மகசூலைப் பெருக்குவதற்கு 'பாரதி' (எம்.சி.யு. 6), 'கே 7' என்ற பருத்தி ரகங்களை விதைக்குமாறு 'தமிழரசு' இதழில் பரிந்துரைக்கப் பட்டிருந்தது. நாட்டு ரகப் பருத்தியைப் பயிரிட்டு ஏக்கருக்கு ரூ. 50 முதல் ரூ. 75 வரை நிகர லாபம் பெறுபவர்களே தமிழ்நாட்டில் ஏராளம். கே. 7 பருத்தியைப் பயிரிட்டால் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 250-க்கு மேலும், பாரதி பருத்தியைப் பயிரிட்டால் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 500-க்கு மேலும் நிகர லாபம் பெற முடியும். எனவே மானாவாரியாக மேற்படி ரகங்களைப் பயிரிடுமாறு மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம்.

'பாரதி' பருத்திக்கு வரிசைக்கு வரிசை 45 சென்டி மீட்டர் (1½ அடி) இடைவெளியும், வரிசையில் செடிக்குச் செடி 25 சென்டி மீட்டர் (10 அங்குலம்) இடைவெளியும் விட்டு விதைக்க வேண்டும். கே 7 பருத்திக்கு வரிசைக்கு வரிசை 45 செ.மீ. (1½ அடி) இடை வெளியும், வரிசையில் செடிக்குச் செடி, 15 செ.மீ. (6 அங்குலம்) இடைவெளியும் விட்டு விதைக்க வேண்டும்.

விதைகளை 'கொர்ரு' கலப்பை மூலமோ அல்லது விதைக்கும் கருவி மூலமோ அக்டோபர் மாதத்தில் விதைத்து விடுதலே சிறந்தது.

கோ. 1 உளுந்தை மானாவாரிப் பருத்தியுடன் கலப்புப் பயிராக விதைப்பதனால் ஏக்கருக்கு 150 கிலோ உளுந்து கிடைக்கும். இதன் மூலம் சுமார் ரூ. 225 அதிக வருமானம் கிடைக்கும். ஆனால் இவ்வாறு கலப்புப் பயிர் செய்ய அதிகமாக ஆகக்கூடிய செலவு ரூ. 20 மட்டுமே. ஆகவே கோ. 1 உளுந்தை மானாவாரிப் பருத்தியுடன் கலப்புப் பயிராகச் சாகுபடி செய்து வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுமாறு பரிந்துரைக்கின்றோம்.

கலப்புப் பயிர் செய்ய மூன்று வரிசைப் பருத்தி, ஒரு வரிசை கோ. 1 உளுந்து வீதம் விதைக்க வேண்டும். இவ்வாறு கலப்புப் பயிர் செய்வதனால் பருத்திக்கு எந்த விதக் கெடுதலும் ஏற்படாது.

கம்பு அறுவடைக்குப் பிறகு பருத்தி சாகுபடி செய்தால் பருத்தியின் மகசூல் பெருகும். சோளம் அறுவடைக்குப் பின்பு பருத்தி சாகுபடி செய்தால், பருத்தியின் மகசூல் 19 சத அளவுக்குக் குறைந்து விடும். சோளத்துடன் அவுரியை (இண்டிகோ) வளர்ப்பதனாலோ அல்லது பருத்திக்கு ஏக்கருக்கு 60 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட் உரமிடுவதனாலோ சோளத்தினால் ஏற்படும் தீங்கினை அகற்றிவிடலாம். எனவே குறிப்பிட்ட வயலில் பருத்தி சாகுபடி செய்வதற்கு முன்பு, அந்த வயலில் முந்தின பயிர் என்ன என்பதை அறிந்து அதற்கேற்பச் சாகுபடி செய்வதே நல்லது.

இறவையாகப் பயிரிடப்படும் எம்.சி.யு. 5 பருத்திக்கு விதை ஊன்றிய உடனே நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். விதை ஊன்றிய 3-வது அல்லது 4-வது நாளில் இரண்டாம் முறை நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். பொதுவாக அடுத்த 25 நாட்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் தேவை இல்லை. அதன் பிறகு 10 அல்லது 12 நாட்களுக்கு ஒரு முறை வீதம் விதை ஊன்றிய 130 நாட்கள் வரை நீர் பாய்ச்சவும்.

பருத்தி விதை விதைத்த பத்து நாட்களில் முளைக்காத இடங்களில் புதிதாக விதை ஊன்றவும். விதைத்த 21-ஆவது நாளில் இறவைப் பருத்தியானால் குழிக்கு 2 செடிகளை மட்டும் விட்டு விட்டு மற்றவைகளை நீக்கவும். மானாவாரிப் பருத்திக்குக் குழிக்கு ஒரு செடியே போதுமானது.

விதைத்த 20-ஆவது நாளில் களைக் கொட்டினால் களை எடுக்கவும். விதைத்த 40-ஆவது நாளில் செடிகளுக்கு மண் அணைக்கவும். மண் அணைப்பதற்கு 'ஜூனியர் ஹோ' என்னும் இடையுழவுக் கருவியை முதலில் செலுத்தி அதன் பின்னால் பார்கலப்பையைப் பயன்படுத்தவும். மானாவாரிப் பருத்திக்கு 'தந்துலு' என்ற கருவியை முதலிலும், அதன் பின்னால் நாட்டுக் கலப்பையையும் ஓட்டி மண் அணைக்கலாம். விதைத்த 60-ஆவது நாளில் மற்றுமொரு களை எடுக்கவும்.

இறவைப் பருத்திக்கு 12 கிலோ தழைச் சத்தினை அளிக்க

60 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 27 கிலோ யூரியா உரத்தை மேலுரமாக இடவேண்டும். விதைத்த 40 முதல் 60 நாளில் மேலுரமிடலாம்.

இறவைப் பருத்திக்கு விதைத்த 2-வது வாரத்தில் 0·025 சதம் 'மெட்டாசிஸ்டாக்ஸ்' (100 மில்லி லிட்டரை 100 லிட்டர் தண்ணீரில் கலக்கவும்) தெளித்து, தத்துப்பூச்சி, பேன், திரிப்ஸ் ஆகிய பூச்சிகளைக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும்.

விதைத்த 4-வது வாரத்தில் கார்பரில் 0·1 சதவீத மருந்தை (1 கிலோ) யும், 500 கிராம் நனையும் கந்தகத்தையும் 500 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து தெளிக்கவும். அதன்பின் 15 நாட்களுக்கொருமுறை வீதம் 8 தடவை மருந்து தெளிக்கவும்.

மானாவாரிப் பருத்திக்கு விதைத்த ஒரு மாதம் கழித்து 2 பங்கு கார்பரில் தூள், 1 பங்கு கந்தகத் தூள் வீதம் கலந்து ஏக்கருக்கு 10 கிலோ மருந்தைத் தூவவும். 15 நாட்களுக்கொருமுறை இதே அளவு மருந்தை 5 தடவை தூவவும்.

காலை நேரம் பனிப்பதத்தில் பருத்தியை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால், சருகுகள் ஒட்டாமல் சுத்தமான பருத்தியை எடுக்க முடியும். பின்பு ஒரு சில மணி நேரம் பருத்தியை நிழலில் உலர்த்தவும். நிறமிழந்து கெட்டுப்போன பருத்தியையும், பூச்சிகளினால் சேதமடைந்த பருத்தியையும் தனியே பிரித்து எடுத்துவிடவும். நல்ல பருத்திக்கு நல்ல விலை எப்போதும் கிடைக்குமாதலின், தரமான பருத்திகளையே சேகரியுங்கள்.

பருத்தி மகசூல் எடுத்து முடிந்த பிறகு, சரியான நேரத்தில் பருத்திச் செடிகளை நிலத்திலிருந்து பிடுங்கி எடுத்து விட வேண்டும். குளிர்காலக் கம்போடியா அல்லது கருங்கண்ணிப்பருத்திச் செடிகளை ஜூலை மாதக் கடைசிக்குள்ளாக நிலத்திலிருந்து பிடுங்கி எடுத்து விட வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதனால் பூச்சிகளும், நோய்களும் அடுத்துச் சாகுபடியாகும் பயிருக்குப் பரவுவதைத் தடுக்க முடியும்.

மேற்கூறிய முறைகளை மேற்கொண்டு பருத்தி மகசூலை உயர்த்தினால் உங்கள் வருமானமும் பெருகும். அதே நேரத்தில் பஞ்சாலைகளும் அந்நிய நாட்டுப் பருத்திக்காகக் காத்திருக்காமல், நமது நாட்டுப் பருத்தியைக் கொண்டே செயல்படமுடியும். வெளிநாடுகளிலிருந்து பருத்தியை இறக்குமதி செய்வதனால் ஏற்படும் அந்நியச் செலாவணியைக் கட்டுப் படுத்தவும் முடியும். விரைவில் நம் நாட்டுப் பருத்திகளை வெளிநாடுகளுக்கு மிகுதியாக ஏற்றுமதி செய்து அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கவும் இயலும். எனவே அந்நன்னாளை எதிர் நோக்கிச் செயல்படுவோமாக !

கடலை உடைக்கும் இயந்திரம்

தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வாரியத்தின், பொறியியல்- தச்சுத் தொழிற்கூடம் ஒன்று சேலத்தில் இயங்கி வருகிறது. தோற்றத்தில் சிறிதாகக் காணப்படும் இத் தொழிற்கூடத்தின் சாதனை குறிப்பிடத் தக்கது.

பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய பெஞ்சுகள், மேஜைகள், நாற்காலிகள், கரும்பலகைக்கான நிலைகள் ஆகியவற்றோடு, நவ நாகரீக சாப்பாட்டு மேஜைகள், (போமிகா ஒட்டப்பட்டது,) நாற்காலிகள், கட்டில்கள் முதலியவற்றையும் இங்கு தயாரிக்கின்றனர். இப் பொருட்கள் மட்டும் மாதந்தோறும் சுமார் 60,000 ரூபாய்க்குத் தயாரிக்கப் படுகின்றன.

கட்டடங்களின் கூரைக்கான இரும்புச் சாரத்தினையும் இவர்கள் தயாரிக்கின்றனர். தமிழகம் முழுவதும் இதுவரை சுமார் ஆயிரம் பள்ளிகளுக்கு இவர்கள் இந்தச் சாரம் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சேலத்திலும், சுற்று வட்டாரத்திலும் பல திரைப்பட அரங்குகளுக்கு இரும்புச் சாரம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நிலக்கடலை உடைக்கும் இயந்திரமும் இவர்களது தயாரிப்பில் ஒன்றாகும். சாணை பிடிப்பவர், காலால் சக்கரத்தை இயக்குவது போல் இயக்கினால், இந்த இயந்திரத்தில் போடப்படும் நிலைக் கடலைகளைத் தோல் நீக்கிப் பருப்புகளைத் தனியாகக் கொட்டும். 375 ரூபாய் விலையுள்ளது இந்த இயந்திரம்.

PSG

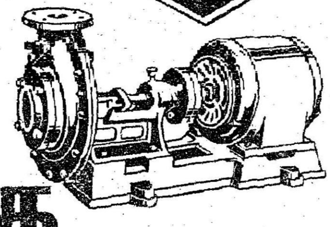

அமோக விளைச்சலுக்கு PSG பம்பு செட்டுகள்

■ நீங்களும் பிஎஸ்ஜி பம்பு செட்டை இன்றே வாங்குங்கள் ■ என்ஜின் அல்லது மோட்டாரில் இயங்குவது ■ தாராளமாக தண்ணீர் பெறுங்கள் ■ ஏராளமாக விளைச்சல் காணுங்கள் ■ நிறைய செல்வம் அடையுங்கள்

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்:

பி எஸ் ஜி இண்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிட்யூட்

கோயமுத்தூர் 4 தென்னிந்தியா

* PSG *the hallmark of high standard*

விற்பனைக் கிளைகள்:

311, தம்பு செட்டி வீதி, சென்னை 1. 217 & 218, மேலமாசித்தெரு, மதுரை 1.
பப்ளிக் கார்டன் ரோடு, சைபாபாத், ஹைதராபாத் 4.
13/85, ஜெயசாமராஜேந்திர ரோடு, பெங்களூர் 2.

VSK PSG 213

கூடித் தொழில் செய்தால் கோடி நன்மை பெறலாம்

“தமிழகத்தில் நம்முடைய விவசாயிகள் முற்போக்கானவர்கள். நாம் கணக்கைப் போட்டு முடிப்பதற்குள் அவர்கள் கணக்கைப் போட்டு நமக்கே சொல்லுகிறார்கள். எத்தகைய நவீன விவசாய முறையானாலும் அவற்றை ஏற்றுச் செயல்படுத்திட அவர்கள் தயங்குவதில்லை. மாறிய நிலைக்கேற்ப வசதிகளைக் கொடுத்திடுக என்று நம்மை அவர்கள் கேட்டபடி இருக்கிறார்கள்.”

7—2—1968-ல் சென்னையில் தீவிர சாகுபடித் திட்ட அதிகாரிகளின் மாநிலக்கருத்தரங்கில், மறைந்த முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உரையாற்றும்பொழுது உதிர்த்த மணி முத்துக்கள் தான் இவை. கனிந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த கருத்துக் கருவூலம் அது!

அண்ணாவின் கூற்றுக்குச்செயல் வடிவம் கொடுத்து, உழவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் தொண்டுள்ளத்துடன் செய்து தரும் புனிதப்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, சீரிய முறையில் பணியாற்றி வருகிறது, கோவைமாவட்டம் துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மை நிறுவனம்.

அந்நிறுவனத்தில் விவசாயிக்கு வேண்டிய அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கின்றன. அங்கே உறுப்பினராகச் சேரும் விவசாயிக்கு, வேளாண்மைக்காக என்னென்ன தேவையோ, அத்தனையும், சிரமமின்றி, அலைச்சல் இன்றிக் காலாகாலத்தில் ஒழுங்காகக் கிடைக்க வழி செய்கிறது இந்நிறுவனம்.

விவசாயிக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதையும், கால விரயமின்றி, விவசாயிக்குத் தேவையான நேரத்தில் கொடுக்கிறார்கள். கடன் மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதுமா வேளாண்மை செய்ய? மற்ற உதவிகளும் வேண்டுமல்லவா? அவற்றையும் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல தரமான விதைகள் கொடுக்கிறார்கள். உயர்ந்த உரம் கொடுக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். தெளிப்பான்கள், டிராக்டர்கள் வாடகை முறையில் கொடுக்கிறார்கள். அவை பழுதுபட்டால் அவற்றைப் பழுது பார்த்துத் தருகிறார்கள். விளைச்சல் அறுவடையானபிறகு, விவசாயியிடம் விளைச்சல் பொருள்களை வாங்கிப் பத்திரமாக நல்ல முறையில் சேமித்து வைத்துப் பின்பு நல்ல விலைக்கு விற்றுப்பணமும் கொடுக்கிறார்கள். இதைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், வேளாண்மை செய்யும் விவசாயி மனித உழைப்பை மட்டும் தான் கொடுக்கிறார். மற்ற அனைத்தையும் இந்நிறுவனம் அளிக்கிறது. மற்ற மற்ற வேளாண்மைக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் பணம் மட்டும் தான் கடனாகக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இந்த நிறுவனத்திலோ விவசாயிக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் கொடுக்கிறார்கள்.

கோவையிலிருந்து 5 மைல் தொலைவில் உள்ள துடியலூரில் 1955 ஏப்ரலில் துடியலூர் கூட்டுறவு கிராம வங்கியாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்நிறுவனம், பின்பு துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மை சேவா நிறுவனமாகப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தின் செயல் எல்லை 13 வருவாய்க்கிராமங்களையும் 56 சிற்றூர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது. இந்தஎல்லைக்குள் உள்ள மக்கள் தொகை 66,518. பெரிய நாயக்கன் பாளையம், சர்க்கார் சாமக்குளம், பேரூர் ஆகிய மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த கிராமங்கள் இந்நிறுவனத்தின் செயல் எல்லையினுள் அடங்கியுள்ளன.

இந்நிறுவனத்திற்கு உறுப்பினர்கள் சேர்க்க ஒருவிதச் சிரமமும் கிடையாது. விவசாயிகள் அவர்களாகவே உறுப்பினராய் வந்து சேர்கிறார்கள். யாரும் போய் “உறுப்பினராகச் சேருங்கள்” என்று கேட்க வேண்டிய தேவையில்லை. இன்று இந்நிறுவனத்தில் 5,068 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். அந்த உறுப்பினர்கள் செலுத்தியுள்ள பங்கு மூலதனம் மட்டும் ரூ. 4,68,114.

விவசாயிக்கு வேண்டிய முதல் தேவை கடன் வசதி. அக்கடன் தொகையும் காலா காலத்தில், தேவையான நேரத்தில் சிரமமின்றிக் கிடைத்தால், அதைவிடப் பெரிய உதவி விவசாயிக்கு வேறு கிடையாது. இந்தக் கடன் வழங்கும் பணியை இந்நிறுவனம் ஒழுங்காக, அழகாகச் செய்கிறது. 1969–70-ல் மட்டும் சுமார் பதினேழே கால் இலட்சம் ரூபாய் கடனாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கியுள்ளது.

நீண்ட காலக் கடனாக உயர்ந்த பட்சமாக ரூபாய் பத்தாயிரம் அளிக்கிறது. குறைந்த காலக் கடனாக ஓர் உறுப்பினர் அதிகப்பட்சமாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறலாம்.

உறுப்பினர் மனுச் செய்த ஒரு மாதத்திற்குள் நீண்ட காலக் கடனும், பதினைந்து நாட்களுக்குள் குறுகிய காலக் கடனும் அநேகமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். மற்ற நிறுவனங்கள் எல்லாம் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு மனுச் செய்து வாங்க வேண்டும். இங்கே கதையே வேறு! தங்களுடைய மேற்பார்வை அலுவலர்களை விட்டு விசாரித்து இயக்குநர் குழுவின் அனுமதி வாங்கி, உடனே கடனைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். “நீங்கள் மனுச் செய்து கொண்ட கடன் தொகை தயாராக இருக்

கிறது. வந்து வாங்கிக் கொண்டு செல்லவும்'' என்று கடன் கேட்டுள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தகவல் அனுப்பிக் கடன் தொகையினை வழங்குகிற நிறுவனம் எங்களுடையது ஒன்று தான்'' என்று பெருமையுடன் சொல்கிறார்கள் நிறுவன நிர்வாகிகள்.

இதற்கென்று தகவல் அட்டை அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறார்கள்! வேளாண்மைத் தொழிலில் உரிய காலத்தில் கிடைக்கின்ற கடன் உதவிதான் மிகவும் முக்கியம். கடன் வழங்குவதை இந் நிறுவனம் ஒழுங்காகச்செய்கிறது. கடன் கேட்டுள்ள விவசாயி வெட்டியாக அலைவதில்லை. இதுதான் இந் நிறுவன வெற்றியின் இரகசியம். இந்த நிறுவனத்தின் முக்கிய குறிக்கோள், விவசாயிகளிடையே சேமிப்பு உணர்வினை ஏற்படுத்துவதாகும். விவசாயிகள் தாங்களே முன் வந்து இந்தச் சேமிப்பில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் சுமார் பதினொரு இலட்சம் ரூபாய் நிலையான சேமிப்பாக (fixed deposits) இதுவரை சேர்ந்திருக்கிறது. ''விவசாயிகளுடைய சேமிப்பு அனைத்தும் இங்கே தான் இருக்கு. அவர்களுடைய இன்சூரன்ஸ் தொகையைக் கூட நாங்களே அவர்கள் சார்பில்கட்டி விடுகிறோம்'' என்கிறார் நிறுவனச் செயலாளர் திரு. அய்யனார் அவர்கள்!

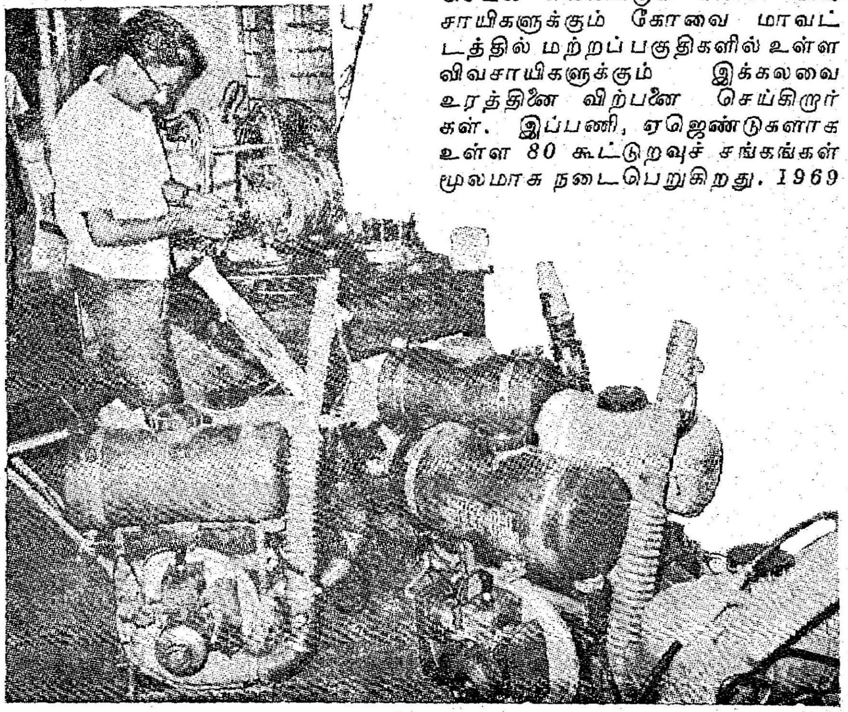

விசைத் தெளிப்பான்கள் பழுது பார்க்கப்படுகின்றன.

பண விஷயத்தில் தான் இப்படி மனநிறைவான முறையில் பணி நடக்கிறது என்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குத் தரமான விதைகளை வழங்குகிறார்கள். தரமான விதைகளை தேசீய விதைகள் நிறுவனத்தினிடமிருந்து (National Seeds Corporation) வாங்குகிறார்கள். அவை விவசாயிகளுக்குத் தரப்படுகின்றன. அம்மோனியம் சல்பேட், யூரியா, கால்சியம், அம்மோனியம், நைட்ரேட் என். பி. கே. கலவை உரங்கள் வழங்குகிறார்கள். 1969-70-ல் மட்டும் இந்நிறுவனம் 2,19,500 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உரங்களை விவசாயிகளுக்கு வழங்கியுள்ளது.

இது தவிர, இந்நிறுவனமே பல்வேறு பயிர்களுக்கு வேண்டிய கலப்பு உரங்கள் தயார் செய்து விவசாயிகளுக்கு விற்பனை செய்கிறது. இக்கலவை உரத்திற்கு ''அசோகா மார்க்'' கலவை உரங்கள் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்நிறுவனத்தின் செயல் எல்லைக்குள் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் கோவை மாவட்டத்தில் மற்றப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் இக்கலவை உரத்தினை விற்பனை செய்கிறார்கள். இப்பணி, ஏஜெண்டுகளாக உள்ள 80 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக நடைபெறுகிறது. 1969-70-ல் மட்டும் இக்கலவை உரம் 2501 டன்கள் தயார் செய்யப்பட்டு, உறுப்பினர்களுக்கும் ஏஜெண்டுகளாக உள்ள சங்கங்களுக்கும் 15,63,930 ரூபாய் மதிப்புள்ள கலவை உரம் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

உரத்திற்கு அடுத்த படியாக வருவது பூச்சிக் கொல்லி மருந்து (Pesticides). இதை விவசாயிக்கு விற்பனை செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் துடியலூர் கூட்டுறவு நிறுவனம் முன்னணியில் நிற்பதுடன், முதல் முதலில் இவ்வேலையை ஏற்றுச் செய்த சங்கங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இம்மருந்துகளைத் தயார் செய்யும் நிலையங்களிடமிருந்து அவற்றை வாங்கி, மலிவு விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறது இந்நிறுவனம்! 1969-70-ல் ரூ. 2,33,180 மதிப்புள்ள பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை இந் நிறுவனம் விவசாயிக்கு விற்பனை செய்துள்ளது. இம் மருந்துகளை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதையும் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

இந்நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமாகவே 150 தெளிப்பான்கள் (Sprayers) உள்ளன. விவசாயிகளுக்கு, லாப நட்டமில்லாதமுறையில் இவை வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. உழவர்களுக்கு நவீன விவசாய முறைகளையும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதில் இந்நிறுவனம் தனி அக்கறை செலுத்துகிறது. சொந்தமாகத் தெளிப்பான்கள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் துணைக்கருவிகள் கொடுத்துதவவும், தெளிப்பான்கள் பழுதாகிப் போனால் பழுது பார்த்துத்தரவும் பழுதுபார்க்கும் நிலையம் ஒன்று இங்குள்ளது. தவிர, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மற்ற விவசாயப் பண்ணைகளைச் சார்ந்த தெளிப்பான்களும் பழுது பார்த்துத் தரப்படுகின்றன. இதற்காகச் சுமார் 25,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள துணைக் கருவிகள் இருப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கருவிகள் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தித் தெளிப்பான்களைப்பழுது பார்ப்பவர்கள் மிகவும் திறமை மிக்க ஊழியர்கள். அவர்களின் தொண்டினால், சமுதாயத்துக்கு மிகுந்த நன்மை கிடைத்து வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

தேசீயக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கார்ப்பரேஷனின் உதவியுடன், இந் நிறுவனத்தில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தயாரிக்கும் நிலையம் ஒன்று புதிய திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட உள்ளது. இதற்காக 2.25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். 'இன்னும் ஒரு மாதத்தில் இதை ஆரம்பித்து விடுவோம்' என்கிறார்கள் நிறுவன நிர்வாகிகள்.

'' பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சில சமயங்களில் கிடைப்பதில்லை. மிக அதிக விலையில் கறுப்பு மார்க்கெட்டில் தான் கிடைக்கின்றன. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக, எப்பொழுது தேவையோ அப்பொழுது கிடைக்கின்ற முறையில் —அதாவது ஆண்டு பூராவும் கிடைக்கிற மாதிரி ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளோம். நமது மாநிலத்திலேயே கூட்டுறவுத் துறையில் எங்கள் நிறுவனம் ஒன்றுதான் இதைச் செய்கிறது; மற்றதெல்லாம் தனியார் துறைகள். இந்த மருந்துகள் எல்லாம் பவுடர் போன்ற தயாரிப்புகள். இதைத் திரவ அமைப்பிலும் செய்ய இருக்கிறோம். அதாவது, எண்டிரின், பாலிடால் மாதிரி. இதற்கான திட்டமும் இருக்கு '' என்கிறார் செயலாளர்.

'' நல்ல தரமான கால்நடைத் தீவனம் நாங்களே தயார் செய்கிறோம். இதற்காக ஒரு தீவனம் தயாரிக்கும் நிலையமே உள்ளது. இந்தத் தீவனத்தைத் தயார் செய்து, விஞ்ஞான முறைப்படிச் சேமித்து வைத்து, விவசாயிகளுக்கும், அரசு நிறுவனங்களுக்கும், மற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வழங்குகிறோம். 1969-70-ல் 135 டன்கள் மாட்டுத் தீவனம் தயார் செய்யப்பட்டு, மாடு வளர்ப்போருக்கு வினியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதே மாதிரி, கோழித் தீவனமும் தயார் செய்யப்படுகிறது. 1969-70-ல் 66 டன்கள் கோழித் தீவனம் இந்நிறுவனத்தில் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. ''

'' இன்னும் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். நீண்ட இழை உகண்டா பருத்தி எம். சி. யூ. 5 இரகம் பருத்தி இருக்கிறதே—அந்த இரகத்தைக் கோவை மாவட்டத்தில்தான் பயிரிடுகிறார்கள். தமிழகத்தில் வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் பயிரிடவில்லை என்று உறுதியாகக்கூறமுடியும். மேலும், கோவை மாவட்டம் தான் பருத்திக்குக் கேந்திரமான இடமாயிற்றே! அரசினரிடமிருந்து சுத்தமான, தரமான, அந்தப்பருத்தி விதைகளை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் கொடுக்கிறோம். இதற்கென்று 2,500 ஏக்கர் நிலம் என்று இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளோம். அதை எங்களுடைய மேற்பார்வையில் வைத்துள்ளோம். இப்பருத்தி பயிரிட மூல விதைகள், மருந்துகள், உரங்கள் அனைத்தும் விவசாயிகளுக்கு வழங்குகிறோம். விளைச்சலான பிறகு அந்தப் பருத்தியை நாங்களே அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்வோம். இதற்காகப் பயிரிடுவோருக்கு நல்லவிலை கொடுக்கிறோம். அவற்றை விலை கொடுத்து வாங்குவதில் எங்களுடன் யாரும் போட்டி போட முடியாது. அவ்வளவு நல்ல விலை தருகிறோம். அப்படி வாங்குகிற பருத்தியை இங்கே எங்களுடைய பஞ்சு பிரிக்கிற தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படுத்துகிறோம். இந்த நீண்ட இழைப் பருத்தியை எல்லா மில்காரர்களும் வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இதில் இடைத்தரகர்களே கிடையாது! எல்லாம் வாங்குபவர்கள், விற்பவர்கள் என்று நேரடி முறையில் தான் நடக்கிறது.

தலைவர் பழனிச்சாமி கவுண்டர்.

''டிராக்டர்களையும் இங்கே பழுது பார்த்துத் தருகிறோம். டிராக்டர்களை இந்தப் பக்கத்தில் ரொம்பவும் பயன்படுத்துகிறார்கள். டிசம்பர் 1969-ல் இந்த டிராக்டர் பழுது பார்க்கும் பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆகஸ்ட் திங்கள் முடிய ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய், டிராக்டர் வாடகையின் மூலம் வாங்கியிருக்கிறோம். மழைபெய்து இருந்தால் இன்னும் அதிகமாகி இருக்கும்.

கால்நடைத் தீவனம் கலக்கப்படுகிறது.

'' எங்கள் நிறுவனம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி வருவதைக் கண்ணுற்ற 'கேர்' (CARE) நிறுவனத்தார் சுமார் எட்டு இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள விவசாயக் கருவிகளை இந்நிறுவனத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளனர். டிராக்டர்கள், இயந்திரக் கலப்பைகள், டிரெய்லர்கள், மருந்தடிக்கும் கருவிகள், கரும்பு நடவு இயந்திரம், கல் உடைக்கும் இயந்திரம் போன்ற விவசாயக் கருவிகளை வழங்கியுள்ளனர்.

'' அக்கருவிகளைப் பராமரிக்கவும், விவசாயிகள் இவற்றை உபயோகிப்பது சம்பந்தமாகப் பயிற்சி அளிக்கவும் ஒரு

தொழிற்சாலையும், பயிற்சிக்கூடமும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

'' நடைமுறையில் உள்ளது போக, செயல் படுத்தப்பட வேண்டிய புதிய திட்டங்கள் பல உள்ளன. பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தயாரிக்கும் நிலையம் இரண்டேகால் இலட்சம் ரூபாயில் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று முன்பே சொன்னேன். மண் ஆய்வுக் கூடம் (Soil Testing Laboratory) ஒன்று ஆரம்பிக்கத் திட்டமுள்ளது. மண்ணைப் பரிசோதனை செய்து என்னென்ன உரம் அந்தந்த மண்ணுக்குப் போடலாம் என்று விவசாயிகளுக்குக் கூறுவதற்காகவே இந்த நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பாறை துளைக்கும் பிரிவு (Rock Blasting Unit) ஒன்று ஏற்படுத்துவதுபற்றிப் பரிசீலித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும். துளை போடும் கருவிகள் வாங்க வேண்டும். இவற்றைப் பயன்படுத்தி 300 அடி ஆழம் வரையில் கூடக் கிணறுகள் தோண்டலாம். இன்னொரு புதிய திட்டத்தைச் சொல்ல வேண்டும். கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு நிறுவனம் இல்லாத இடங்களில், எங்களுடைய உறுப்பினர்களுக்கு உயர்ந்த இரகக் கறவை மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு உபரி வருமானம் கிடைக்கச் செய்யும் படியான ஒரு திட்டமும் பரிசீலனையில் உள்ளது. அத்துடன், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பல்வேறு விவசாயக் கருவிகளையும் இங்கேயே தயார் செய்து விநியோகம் செய்ய ஒரு திட்டம் தீட்டியுள்ளோம்.

'' இறுதியாக இதைத்தான் என்னால் சொல்ல முடியும். எங்களுடைய நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள், கூட்டத்திற்கு வருவதற்காக அளிக்கப்படுகிற படிப்பணத்தைக்கூட வாங்கிக் கொள்வதில்லை. ஒரு குடும்பமாகத் தொண்டு உணர்வுடன், சுயநலமின்றிப் பணியாற்றுகிறார்கள். இந்த நிறுவனத்தின் தலைவர் திருவாளர் என். வி. பழனிச்சாமி கவுண்டர் அவர்கள் தான் இந் நிறுவனத்தின் வெற்றிக்கே முழுக்கமுழுக்கக்காரணம் ஆவார்.

'' தொடக்கத்திலிருந்து எங்களுடைய நிறுவனம் இலாபத்திலேயே பணியாற்றி வந்துள்ளது. 1969-70-ல் மட்டும் ஒரு லட்சத்து ஏழாயிரம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்துள்ளது. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் ? சேவை உணர்வுதான் !''

நிறுவனச் செயலாளர் தன் நீண்ட பேச்சைமுடித்துக்கொண்டு ''ரொம்ப நேரம் உங்களைக் காக்க வைத்துட்டேனுங்க... காபி சாப்பிடுங்க !'' என்றார். அவர் அன்புடன் அளித்த காப்பியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு வண்டியில் ஏறும் பொழுது இந்த நிறுவனம் போல் தமிழகத்தில் எல்லாக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் தொண்டுள்ளத்துடன் சுயநலமின்றிப் பாடுபட்டால்... 'வாடித் தொழிலின்றி வறுமையிற் சாவதெல்லாம் கூடித் தொழில் செய்யாக் குற்றத்தால்--தோழர்களே' என்ற புரட்சிக் கவிஞரின் இதயக்குமுறல் இன்பத்தென்றலாக நிச்சயம் மாறி விடாதா? என்ற எண்ணம் எழாமலில்லை.

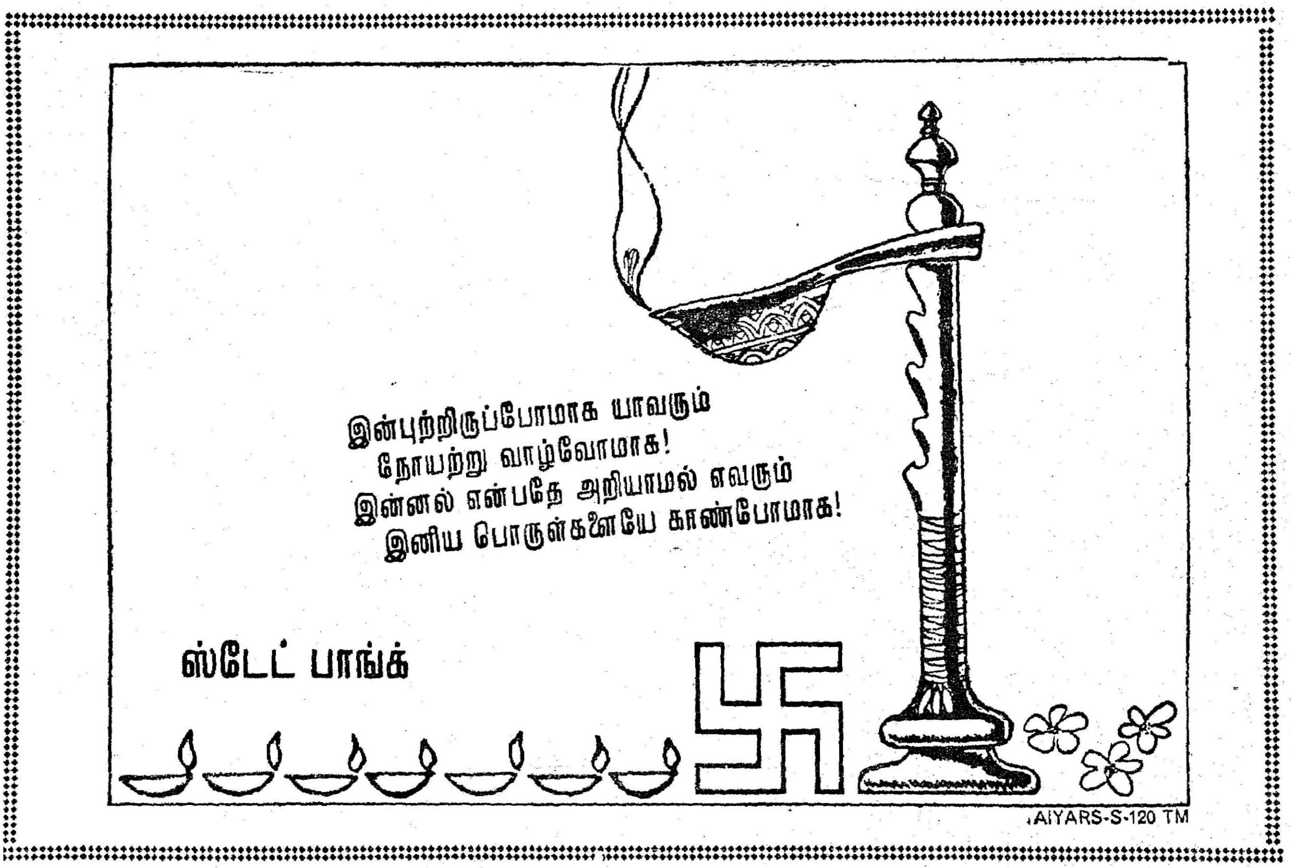

துவளும் நடை, தவள நகை, பவள இதழ்த் தையலான குறவஞ்சி தன் நாட்டு வளத்தைக் குறிப்பிடும் பகுதியில் குற்றாலமலை நம் கண்முன்னே எழுகின்றது. குற்றாலக் குறவஞ்சியில் கவிச்சுவை தேனருவியாய்ப் பாய்கிறது. நாட்டு மக்களேயன்றி, மரம் செடி கொடிகளும் விருந்துபச்சாரம் செய்யும் விந்தையைக் காணவிழைவோர் கீழ்வரும் குற்றாலக் குறவஞ்சிப் பாடலை நோக்கின் விளங்கும்.

"சூழமேதி இறங்கும் துறையில்
சொரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாவினில் பாய
கொழும்ப லாக்கனி வாழையில் சாய
வாழை சாய்ந்தொரு தாழையில் தாக்க
வருவிருந்துக் குபசரிப் பார்போல்
தாழை சோறிட வாழை குருத்திடும்"

வளமிக்க பகுதி குற்றாலம் ஆகும். இருவிழி பருகும் விருந்தாய், இயற்கை சிங்காரம், எவர்க்கும் அயர்வைப் போக்கும் மருந்தாய் இருக்கும் இம்மலையின் அழகினைப் பாடாத தமிழ்க்கவிஞர்களே இல்லை எனலாம், இயற்கை அன்னை தாலாட்டுப் பாடுவதுபோல் அமைந்துள்ள குற்றால நீர்வீழ்ச்சிப் பக்கத்திலே உள்ள மேட்டுப்பாங்கான இடத்தில். 1960-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 9-ஆம் நாள் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் குற்றாலம் மாதிரி பழப் பண்ணை அமைக்கப்பட்டது. அதுநாள் வரை வனத்துறையின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த இப்பகுதி வேளாண்மைத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டது. இயற்கையில் வளர்ந்து செழித்திருந்த மரஞ்செடி கொடிகளை அகற்றி மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்ட வேலைகள் செய்து பல புதிய உயர் இனக் கன்றுகள் நடப்பட்டன. கருமேகம் சூழ்ந்து கவினுறும் இம்மலைப் பிரதேசத்தில் பல வகையான பழச்சாகுபடிகள் நடைபெற்று வந்தபோதிலும், இங்குள்ள வெப்ப நிலைக்கு ஏற்பத் திருந்தியமுறையில் அவ்வாறு பயிர் செய்யலாம் என்பதை எடுத்து வலியுறுத்திக் காட்டவே இப் பண்ணை நல்லதொரு முறையில் நிறுவப்பட்டது.

நம்மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதர மாதிரிப் பண்ணைகளின் தொடர்ச்சியாக இப்பண்ணை அமைந்து இப் பகுதிமக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய உயர்ரகப் பழக் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து, வினியோகம் செய்து வருகிறது. இந்தப் பண்ணை திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் மாவட்ட வேளாண்குடி மக்கள், பழக்கன்றுகளும், மலைப் பிரதேசச் செடிகளும் வேண்டிய அளவிற்கு வாங்கிப் பயனடையும் வகையில் இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளளது. இப் பண்ணை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் 'மழை மறைவுப்' பகுதியில் அமைந்திருக்கிறது, தென்மேற்கு, வட கிழக்குப் பருவக் காற்றின் மூலம் சராசரி 40 அங்குல மழை பெய்வதால், இப்பகுதி பழச்சாகுபடிக்கு ஏற்ற இடமாக அமைந்துள்ளது. பிப்ரவரி, மார்ச்சு, ஏப்ரல் ஆகிய மூன்று மாதங்கள் மழையே இல்லாவிடினும், ஏனைய காலங்களில் வேண்டிய மழை பொழிகிறது.

இப்பண்ணை கடல் மட்டத்திலிருந்து 1,200 அடி முதல் 1,850 அடி உயரத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது. 20 முதல் 25 சதவிகித சரிவுப் பகுதியாக உள்ளது. பழச்சாகுபடிக்கு ஏற்ப 5 முதல் 6 அடி வரையிலும் தாவர மக்கு நிறைந்த செம்மண் நிலமாகவும் இருக்கிறது.

தேனருவியைத் தாண்டி ஐந்தருவி அமைந்துள்ளது. இவ்வைந்தருவியிலிருந்து 2 பர்லாங் தூரத்தில் நல்ல சாலை வசதியோடு அமைந்துள்ளது தான் இந்தப் பழப் பண்ணை.

"கோடையிலே இளைப்பாறிக்
கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர்தருவே"

என்று வள்ளலார்பாடியதற்கு இணங்க கோடையின் வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொள்ள வரும் மக்களுக்கு, இப்பழப் பண்ணை அமைந்துள்ள இடம் உல்லாசப் பயணத்திற்குச் சிறந்த இடமாகவும் அமைந்து இன்பம் பயக்கிறது. இங்கு இப்பகுதியின் உச்சியில் 'படப்பிடிப்பு' நடைபெறுவதுண்டு. இதன் மூலமும் இதற்கு வருவாய் கிட்டுகிறது, 2½ ஏக்கர் பரப்பில் தரமான பலவகைப் பழச் செடிகளும், அலங்காரச் செடிகளும் அடங்கிய பெரிய நாற்றங்கால் ஒன்று இருக்கிறது. இந் நாற்றங்காலில் இருந்து கிடைக்கும் செடிகள் மக்களுக்கு முறைப்படி விற்கப்பட்டு, பழமரங்கள் உற்பத்தியாவதற்கு வழிவகை செய்யப்படுகின்றன, இந் நாற்றங்காலுக்கும் பழமரங்களுக்கும் ஐந்தருவி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கப்படுகிறது. 1,800 அடி உயரத்தில் உள்ள இம்மலைப் பகுதியில்

ஒரு கிணறு வெட்டப்பட்டு அக்கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது.

தரமான உயர்ரகப் பழக் கன்றுகளை இவ்வட்டார மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் அளவிற்கு உற்பத்தி செய்து வினியோகம் செய்வதோடு, நாற்றங்கால் ஒன்று நிறுவிப் பலவித அலங்காரச் செடிகளும் ஏனையவும் உற்பத்தி செய்து வழங்கப்படுகின்றன.

இது தவிர, பாக்குக் கன்றுகள் கொண்ட நாற்றங்கால் ஒன்றும், ஏலக்காய் நாற்றங்கால் ஒன்றும் இணைந்து இத்துடன் நடைபெற்று வருகிறது. குறைந்த விலையில் தரமான உயர் ரகக் கன்றுகள் வினியோகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மா, பலா, வாழை, எலுமிச்சை, கொடி எலுமிச்சை, மாதுளை, மங்குஸ்தான், கமலா ஆரஞ்சு, கொய்யா, சப்போட்டா, ஆகிய பழமரங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன.

வாசனைப்பொருள்களான ஜாதிக்காய், கிராம்பு, இலவங்கப்பட்டைச் செடி ஆகியவை பேணி வளர்க்கப்படுகின்றன. வானுற ஓங்கி வளர்ந்துள்ள கமுகு மரங்கள் சாரிசாரியாய் அமைந்து அழகுறக் காட்சி அளிக்கின்றன.

கன்றுச் செடிகளின் கையிருப்பு மதிப்பு ரூ. 8,074-50 ஆகிறது. இவ்வகைகளில் 4,921 கன்றுகள் வெளியாருக்கு 1969-70-ல் விற்பனை மூலம் வினியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மங்குஸ்தான் மாட்சி :—

இம் மாதிரிப் பழப் பண்ணைப் பகுதியை ஒட்டி அமைந்துள்ள தனியாருக்குச் சொந்தமான பகுதியில்தான் மங்குஸ்தான் பழ மரங்கள் 5 இருக்கின்றன. பொதுவாகப் பழங்கள் எல்லாம் மனிதனுக்குத் தேவையான உயிர்ச் சத்துக்களை அளிக்கின்றன என்றாலும், மங்குஸ்தான் பழங்களின் பயன் குறிப்பிடத்தக்கதாய் உள்ளது.

இரப்பர் போன்ற தடித்த தோலை நீக்கினால் இளஞ்சிவப்பு நிறமுள்ள பழச்சுளைகளைக் காணலாம். மிகக் குளிர்ச்சியான பகுதியில் வளர்வதனாலோ என்னவோ, இப்பழம் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாய் இருக்கின்றது. உடல்நிலை வெப்பம் அதிகம் இருப்பவர் உண்டால், வெப்பத்தைத் தணிக்கிறது. 'மூலம்' உள்ளவர்கள் சாப்பிட்டால் அவர்களுக்கு வேறு மருந்தோ, அறுவைச் சிகிச்சையோ தேவையில்லை. மூல வியாதிக்கு இது அருமருந்தாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வளவு சிறந்த மருந்தாய்ப் பயன்படுவதால், இதனை எங்கும் பயிரிடலாம் என்றால், மலைப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே வளரும் தன்மை பெற்றிருக்கின்றது. ஒரு பழம் அரை ரூபாய் முதல் 1 ரூபாய் வரை விலை போகிறது. குற்றாலம் செல்வோர் பெரும்பாலும் இதனைச் சுவைக்காமல் வருவதில்லை எனலாம்.

இவ்வாறு மாதிரிப் பழப்பண்ணை பல வகைப் பழ மரங்களை மக்களுக்கு வழங்கி இனவிருத்தி செய்ய உதவுவதோடு, பயனுள்ள பழவகைகளையும் மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. இதுபோன்ற பழப் பண்ணைகளை மேலும் தொடங்கும் முயற்சியில் நம் அரசு நல்ல கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

அனைவருக்கும் எமது தீபாவளி வாழ்த்துக்கள் !

தங்கபஸ்பம்—சிட்டுக்குருவி லேகியம்

Dr. S. K.

கலந்து சாப்பிடுங்கள். இதற்கு நிகரானது எதுவும் இல்லை. இழந்துபோன சக்தியை மீட்டெடுக்கவும், சொப்பன ஸ்கலிதம், இல்வாழ்க்கை பிரச்சனை, இளமை உணர்ச்சிக் குறைவு, கைகால் அசதி, புஷ்டி நஷ்டம், தளர்ச்சி, வெட்கம், பயம், ரத்தக் குறைவு, கெட்ட கனவுகள் முதலியவற்றைக் குணப்படுத்தி புதிய சக்தி, புத்துணர்ச்சி தந்து இல்வாழ்க்கையில் இணையில்லாவெற்றி தருகிறது. 73 வருட அனுபவமும் நற்சாட்சிகளும் பெற்றது இதுவே! பத்தியம் இல்லை. 30 வேளை தங்கபஸ்பம்—சிட்டுக்குருவி லேகியம்— விலை ரூ. 60·00. பாதி அளவு அனுப்ப இயலாது. வி.பி.பி.-யில் பெற இன்றே எழுதுங்கள்.

வைத்தியத் திலகம்—வைத்திய ராஜ்
டாக்டர் S காளிமுத்து, R.M.P.(IND), V.V.O.,A.M.I.H.
பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை (REGD) பழனி S.I.
போன் : 316 தந்தி : சித்தர்
சென்னை கிளை ஆபீஸ் :
41, நைனியப்பன் தெரு, G. T. சென்னை-1
போன் : 21448

தொலைபேசி எண்: 440. தந்தி: ERUMBULTD

திண்டுக்கல் அயர்ன் அண்டு ஹார்டுவேர்ஸ் (பி) லிமிடெட்
(பதிவு எண் 4267)

பதிவுபெற்ற அலுவலகம்—T.S. No. 583
ரயில்வே ஸ்டேசன் ரோடு
திண்டுக்கல்-1 (தமிழ்நாடு)

எங்களிடம் இரும்பு (அண்டு) எஃகு சரக்குகள் விலை சகாயமாகவும் 'ராம்கோ' சிமிண்ட் மூடைகள் அரசு நிர்ணய விலையிலும் கிடைக்கும்

TNGST. No 435885
CST No. 583 DT—1-5-1961

ஐ.ஆர்.5

ஐ. ஆர். 5 நெல், பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் ‘லாஸ் பேனஸ்’ என்ற இடத்திலுள்ள அனைத்து நாட்டு நெல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தால் உருவாக்கப்பட்ட இரண்டாவது உயர் விளைச்சல் ரகமாகும். ‘பெட்டா’ என்னும் இந்தோனேசியா நாட்டின் உயர் ரகத்துடன், ‘டாங்காய் ரோடான்’ என்னும் மலேசியா நாட்டு ரகத்தைக் கரு இணைப்பு முறை மூலம் உருவாக்கப்பட்டதே ஐ. ஆர். 5. இந்நெல்லிற்கு ஆரம்ப காலத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்த எண் ஐ. ஆர். 5-47-2 என்பதாகும். பின்பு, இந்நெல்லிற்கு அனைத்து நாட்டு நெல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அதிகார பூர்வமாக ஐ. ஆர். 5 என்று பெயரிட்டது.

ஐ. ஆர். 5 நெல் நடுத்தர உயரமுள்ளது. ஐ. ஆர். 8-ஐ விடச் சற்று உயரமாக வளரக் கூடியது. இதன் உயரம் 130 முதல் 140 சென்டிமீட்டர் இருக்கும். இதன் வயது 150 நாட்கள். ஐ. ஆர். 5-ன் நாற்று வீரிய சக்தி மிகுந்தது; அதிகமாகத் தூர் கிளைக்கும் தன்மையுடையது; ஐ. ஆர். 8-ஐ விட ஓரளவுக்கு ‘பிளேட்’ நோயைத் தாங்கிக் கொள்ளும் தன்மையுள்ளது; இது, கோ. 25 நெல்லை விடச் சராசரியாக 30 முதல் 40 சத வீதம் அதிக மகசூல் கொடுக்கும். இதன் அரிசி நடுத்தரப் பருமனுள்ளது. அரிசி வெள்ளையாய் இருக்கும்.

ஐ. ஆர். 5 நெல் ரகம் கோயம்புத்தூர், அம்பாசமுத்திரம், ஆடுதுறை ஆகிய ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் முதலில் சோதனையாகப் பயிரிட்டுப் பார்க்கப்பட்டது. அச்சோதனைகளில் ஐ. ஆர். 5 ரகம் ஏக்கருக்கு 2,500 கிலோ முதல் 2,800 கிலோ வரை மகசூல் கொடுத்துள்ளது. பல்வேறு சோதனைகளுக்குப் பிறகே, தமிழ்நாட்டில் இந்த ரகத்தைச் சம்பா, தாளடி அல்லது பிசானம் பருவங்களில் பயிரிடுமாறு தமிழ் நாடு அரசின் வேளாண்மைத் துறை பரிந்துரைத்தது.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான உழவர் பெருமக்கள் தாளடியில் ஒரு டன்னுக்கும் குறைவாகவே மகசூல் பெற்று வருகின்றனர். இதற்குக் காரணம் பல இருப்பினும், தாளடிப் பருவத்திற்கேற்ற உயர் விளைச்சல் ரகங்களைப் பயிரிடாததே தலையாய காரணமாகும். தாளடிப் பருவத்திற்கேற்ற ரகங்களில், உயர் விளைச்சல் தரும் ஐ. ஆர். 5 நெல்லே தலைசிறந்ததாகும். ஐ. ஆர். 5 பயிரிட்டால் தாளடி மகசூல் மேலும் பெருகுவது திண்ணம்.

தமிழ்நாட்டில் சென்ற ஆண்டு 13,818 ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 5 நெல் பயிரிட்டு, பல உழவர் பெருமக்கள் 2 டன், $2\frac{1}{2}$ டன் என்று மகசூல் பெற்றுள்ளனர். இந்த ஆண்டில் 2,22,000 ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 5 நெல் பயிரிடத் தமிழ்நாடு அரசின் வேளாண்மைத் துறை திட்டமிட்டுள்ளது.

எனவே, தாளடிப் பருவத்தில் ஐ. ஆர். 5 நெல் பயிரிடுமாறும், கீழே குறிப்பிட்டுள்ள சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டு மகசூலைப் பெருக்கி, பெரு லாபம் பெறுமாறும் உழவர் பெருமக்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

நிறைந்த மகசூலுக்குச் சிறந்த விதைகள்

சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டுள்ள விதைகளையே உபயோகிக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மைக் கிடங்குகளிலும், தேசிய விதைக் கார்ப்பரேஷனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதை உற்பத்திப் பண்ணைகளிலும் இருந்து விதைகளை வாங்குவதே நல்லது.

ஒரு ஏக்கர் நடவு செய்ய 18 கிலோ விதை தேவைப்படும். விதையை ஊற வைப்பதற்கு முன்னர் ஒரு கிலோ விதைக்கு 2 கிராம் வீதம் ‘அக்ரசான்’ அல்லது ‘செரசான்’ மருந்து கலக்க வேண்டும். விதையுடன் தொற்றியுள்ள நோய்களை இம்மருந்து அகற்றும்.

உறுதியான நாற்றுகள்

சிறந்த முறையில் நாற்றங்கால் தயாரிக்கப்படவேண்டும். சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட நாற்றங்காலில்தான் நல்ல திடமான நாற்றுகள் வளர முடியும். நல்ல மகசூல் பெறச் சிறந்தமுறையில் நாற்றங்கால் தயாரிப்பது மிகவும் இன்றிமையாததாகும்.

ஒரு ஏக்கர் நடவு செய்ய வேண்டுமானால், 12 சென்ட் பரப்பில் நாற்று விடவேண்டும். 12 சென்ட் பரப்புள்ள நாற்றங்காலுக்கு 2 வண்டி தொழு எரு, அல்லது கம்போஸ்ட் எரு இட வேண்டும். எரு இட்ட பின் நாற்றங்காலை இரும்புக் கலப்பையால் உழுது நன்கு சேருக்கவும்.

நாற்றங்காலை நன்கு சேருக்கிய பின், ஒரு சென்ட் அளவுள்ள (54 அடி × 8 அடி) 12 மேடைப் பாத்திகளாக அமைக்கவும். ஒரு மேடைப் பாத்திக்கு ஒன்றரைக் கிலோ வீதம், 18 கிலோ முளைவிட்ட விதைகளை 12 பாத்திகளிலும் விதைக்க வேண்டும். நாற்றுப் பறிப்பதற்கு 10 நாட்களுக்கு முன், சென்ட்க்கு அரைக் கிலோ வீதம் அமோனியம் சல்பேட் உரத்தை மேலுரமாக இட வேண்டும்.

நாற்றுகளைப் பாதுகாக்க . . .

நாற்றுப் பறிப்பதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் 0·05 சத ‘பாரத்தியான்’ மருந்து (100

மில்லி லிட்டர் மருந்தை 100 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து) தெளிக்க வேண்டும்.

நாற்றின் வயது 28 முதல் 30 நாட்கள் ஆகும்பொழுது பறித்து நடவு செய்ய வேண்டும். நாற்றுப் பறிக்கும்பொழுது நாற்றுகளைத் தரையிலோ, அல்லது குச்சியிலோ அடிக்கக் கூடாது. நாற்று முடிகளைக் கட்டுவதற்கு நாற்றுகளை வளைத்துக் கட்டக் கூடாது; வாழை நார் அல்லது வைக்கோலினால் கட்டவேண்டும்.

நடவு வயலைத் தயாரிக்க....

நடவு வயலை இரும்புக் கலப்பையால் நன்கு உழுது சேருக்கவும்.

ஏக்கருக்கு 5 வண்டி (2,300 கிலோ) தழையுரம் அல்லது 10 வண்டி (5 டன்) தொழு எரு அல்லது கம்போஸ்ட் எரு இட வேண்டும்.

கடைசி உழவிற்கு முன்பு 21 கிலோ மணிச் சத்து அளிக்க 130 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட் உரத்தையும், 21 கிலோ சாம்பல் சத்து அளிக்க 35 கிலோ மூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ் உரத்தையும் இட்டுச் சேற்றுடன் நன்கு கலக்குமாறு உழ வேண்டும். நடுவதற்கு முன்பு 27 கிலோ தழைச் சத்து அளிக்க 135 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 60 கிலோ யூரியா உரமிட வேண்டும். அல்லது 46 கிலோ டை-அமோனியம் பாஸ்பேட்டையும், 35 கிலோ மூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ் உரத்தையும் கடைசி உழவில் இட்டுவிட்டு, நடுவதற்கு முன்பு 43 கிலோ யூரியாவை இட வேண்டும். இம்முறையினால் உரமிடும் செலவு குறையும்.

வரிசையில் நடவு செய்தால் வாளிப்பான கதிர்!

வரிசைக்கு வரிசை 20 சென்டிமீட்டர் (8 அங்குலம்) இடைவெளியும், பயிருக்குப் பயிர் 1 சென்டி மீட்டர் (4 அங்குலம்) இடைவெளியும் விட்டு, இரண்டு இரண்டு நாற்றுகளாக நடவு செய்யவும்.

இடையுழவு

நடவு செய்த 15-வது நாள் முதல் களையும், 35-வது நாள் இரண்டாம் களையும் எடுக்க வேண்டும். தேவையானால் 2-ம் களையெடுத்த 15 நாட்களுக்குப் பின் மூன்றும் களை எடுக்கலாம். ஜப்பானிய இடையுழவுக் கருவி களை உபயோகித்து வரிசைகளுக்கு இடையில் இடையுழவு செய்தால், பயிர்கள் புதிய வேர் விடவும், தூர் கிளைக்கவும் வழி பிறக்கும்.

மேலுரமிடுவதால்...?

நடவு செய்த 21-வது நாள் 9 கிலோ தழைச் சத்து அளிக்க 45 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 20 கிலோ யூரியாவை முதல் முறையாக மேலுரமாக இட வேண்டும். இரண்டாம் முறையாக மேலுரமிடப் பயிர் சூல் கட்டும் பருவத்தில் அதாவது தொண்டைக் கதிர் சமயத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு முன்பு 9 கிலோ தழைச் சத்துக் கொடுக்கும் 45 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 20 கிலோ யூரியா போட வேண்டும்.

போதிய அளவு நீர்

நடவு வயலுக்கு 4 நாட்களுக்கு ஒரு முறை நீர் பாய்ச்சலாம். ஒவ்வொரு முறையும் வயலில் 5 சென்டி மீட்டர் (2 அங்குலம்) உயரம் தண்ணீர் இருக்கும்படி நீர் பாய்ச்ச வேண்டும்.

உரிய காலத்தில் மருந்து தெளிப்பது

வந்த பின் காப்பதை விட வருமுன் காப்பதே பூச்சி, நோய்களினால் ஏற்படும் சேதத்தைக் குறைக்கும். சேதம் குறைந்தால் உற்பத்தி பெருகுவது இயற்கையே. எனவே, நடவு செய்த 15-வது நாள் 0·05 சத பாரத்தியான் (100 மில்லி லிட்டர் மருந்தை 100 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து) அல்லது 0·04 சத என்ட்ரின் (200 மில்லி லிட்டர் மருந்தை 100 லிட்டர் நீரில் கலந்து) மருந்தை 'குமான்' போன்ற பூசணக் கொல்லி மருந்துடன் கலந்து தெளிக்க வேண்டும். இம் மருந்துகளை 20 நாட்களுக்கு ஒரு முறை வீதம் கதிர் வரும் வரை தெளிக்க வேண்டும். கதிரில் உள்ள மணிகளில் பால் பிடிக்கும்போது ஏக்கருக்கு 9 கிலோ வீதம் பி.எச்.சி. 10 சத தூளைத் தூவ வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகள் தடுப்பு முறைகளாகக் கூறப்பட்டவைகளேயாகும். அவ்வப்பொழுது பயிரில் தோன்றும் பூச்சி, நோய்களைக் கட்டுப்படுத்த உங்கள் ஊர்ப்பணியாளரையோ அல்லது வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலரையோ அணுகி, அறிந்து, தேவையான மருந்துகளை வாங்கி வந்து, முறையாகக் கலக்கித், தேவையான அளவு தெளிக்க வேண்டும்.

காலத்தில் அறுவடை

கதிர்கள் நன்றாக முற்றிய உடன் அறுவடை செய்துவிட வேண்டும். இதனால் நெல் மணிகள் வயலில் உதிர்ந்து சேதமாவதைத் தடுக்கலாம்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள ஐ. ஆர். 5 நெல்லின் சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டு தானிய மகசூலைப் பெருக்கி, நாடு நலம் பெறவும், நமது வாழ்வு வளம் பெறவும் முயன்றிடுவோமாக!

அரிசன மக்களுக்குப் புதிய சலுகை

தமிழ்நாடு பொதுப் பணிகள் குழு (சர்வீஸ் கமிஷன்) நடத்தும் தேர்வுகளில் கலந்து கொள்ள அரிசன மக்கள் (S.C. & S.T.) கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கத் தமிழ் நாடு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்தத் தீர்மானம் உடனடியாக அமுலுக்கு வருகிறது.

இதுவரை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அவர்கள் கட்டணம் செலுத்தி வந்தார்கள். இந்தப் புதிய ஆணைப்படி இனி அவர்கள் இத்தேர்வுகளுக்குக் கட்டணம் எதுவும் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

எதிர்காலத்தை நோக்கி இன்ப ஊஞ்சலில்

செல்வனும் செல்வியும்

வளமான வாழ்வு. எதிர்காலம் பற்றிய அச்சமில்லை. புன்னகையுடன் வருங் காலத்தை வரவேற்கக் காத்திருக்கும் இக்குழந்தைகளுக்கு மட்டும் இந்த இன்பச் சூழ்நிலை எப்படி வந்தது ? பிறக்கும் போதே அதிர்ஷ்டத்தை அணைத்துக் கொண்டா பிறந்தனர் ? இல்லை.

வருமுன் காக்கும் வகையறிந்த இவர் தம் பெற்றோர், திட்டமிட்டுப் பொருளைச் சேர்த்தனர், திட்டமிட்டே குடும்பத்தைக் காத்தனர். வருவாய் குறைவாக இருப்பினும், குடும்பம் விரிவாகவில்லை. திட்டமிட்ட குடும்பமே தெவிட்டாத இன்பம் என்பதை உணர்ந்து போற்றினர்; பின்பற்றினர்.

உங்கள் இன்பமும் உங்கள் குழந்தைகளின் வருங்கால இன்பமும் உங்கள் கரத்திலேயே உள்ளது. திட்டமிட்டுக் குடும்பத்தை அமையுங்கள். மட்டில்லா இன்பம் பெறுவீர்கள்.

தமிழகத்தில பதது லடசம் பேர் குடும்ப நலத் திட்டத்தால் பயனடைந் துள்ளனர். வளமிக்க நிறைவாழ்வும் எழில் குன்றா இன்னுடலும் பெற்று மகிழ்கின்றனர். பெற்றோரும் குழந்தைகளும் இனிமைமிக்க எதிர் காலத்தை இப்போதே அமைத்துக் கொண்டனர்.

உங்கள் வாழ்வையும் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தையும் பாழ்படுத்திட வேண்டாம் ; பாதுகாத்திடுங்கள் ! உங்கள் மருத்துவரைச் சந்தியுங்கள் ; நண்பர்களிடம் கேளுங்கள் !

குடும்ப நலத் திட்டப் பணியகத்திற்குச் செல்லுங்கள். பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் கனிவு காட்டுவர்; கருத்துரை தருவர்; கருவிகளும் கிடைக்கும்; பயன் பெறுக !

திட்டமிட்ட குடும்பம் தெவிட்டாத இன்பம்

வெளியீடு: இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு செய்தி விளம்பரத்துறை, சென்னை - 9

கல்லுக்குள் இசை

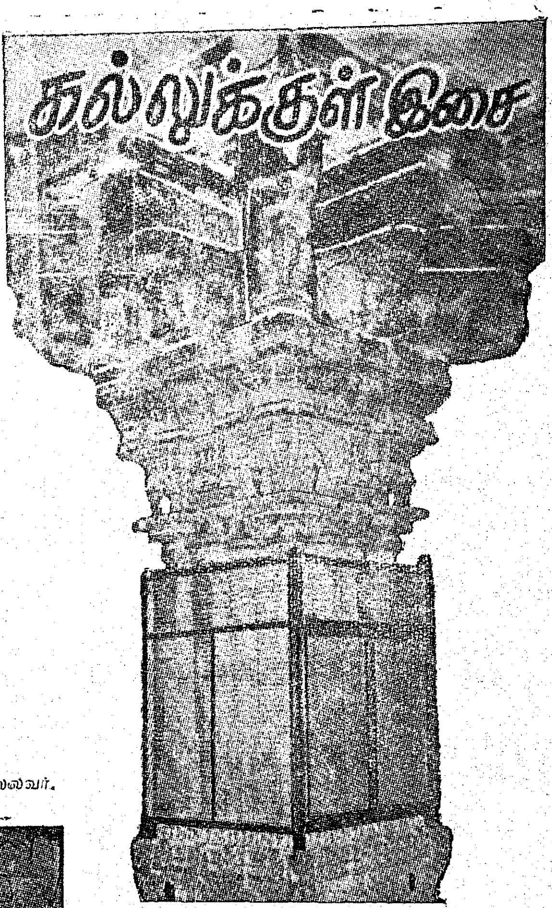

தோற்கருவி, துளைக் கருவி, நரம்புக்கருவி என்ற மூன்று வகை இசைக் கருவிகளைக் கொண்டு நமது பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் ஏழிசைகளையும் இசைத்துப் புகழ் படைத்தனர் என்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

ஆனால் அற்புதமான ஒரு நரம்புக்கருவி-யாழ், வீணை, அல்லது சீறியாழ் (பிடில்) போன்ற —கருவியினின்று எழும்பும் இன்னிசை ஒத்ததோர் இசையினைக் கல்லினின்றும் எழுப்ப இயலும் என்ற பேருண்மையை நாம் அறியுந்தோறும் வியப்பே மேலிடுகின்றது.

அந்த இசையைக் கேட்கும்போது நமது உள்ளத்திலே உவகை அலை எழும்புகிறது. பண்டு தொட்டு இன்று வரை, கற்களைச் செதுக்கிச் சிற்பங்கள் பற்பல பொற்புடன் வடித்திடவல்ல கல் தச்சர்களைத் தமிழ் நாடுபோல் பிற நாடுகள் கண்டதேயில்லை என்பர். அதே சிற்பிகள் கல்லையும் இசை பாடச் செய்ய முடியும் என்ற உண்மையினைச் சிற்சிலகோவில்களில் மெய்ப்பித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

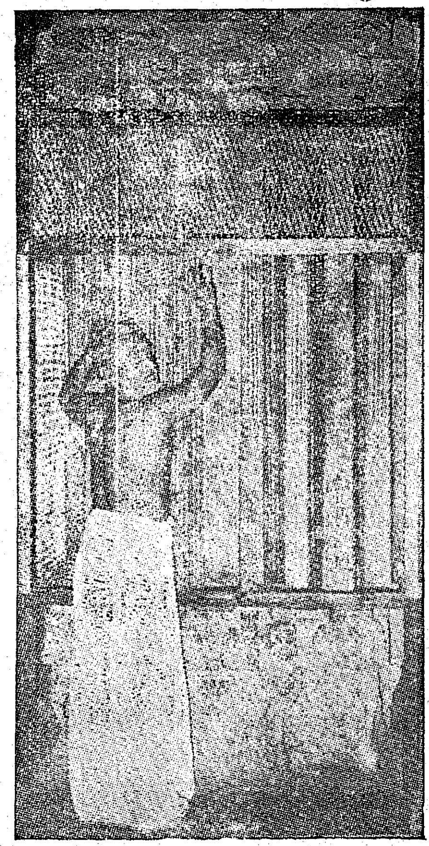

கல்லினை இசைத்துக் காட்டுகிறார் ஒரு ல்லவர்.

குமரி மாவட்டத்தில், கன்னியாகுமரிக்கு மிக அண்மையிலுள்ள சுசீந்திரம் கோயிலுக்குள்ளே செல்வோர் அங்குச் சிற்பி சமைத்த பதுமைகளைத் தவிர, இசை எழுப்பும் இரு வேறு கல் தூண்களையும் காண இயலும். மெல்லிய சிறு சிறு தூண் பகுதிகளைத் தட்டினால் 'சலதரங்கம்' வாசிப்பது போன்ற பிரமை ஏற்படுகின்றது.

இதில் தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெற்ற சிலர் இந்தக் கல்லிலே இசை எழுப்பிக் காட்டும் பணியினை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து காட்டுகின்றனர். சுசீந்திரம் தாணுமாலயன் கோயிலுக்குச் செல்வோர்க்குக் கண்ணுக்கு மட்டுமின்றிச் செவிக்கும் விருந்து கிடைக்கும் அரும் வாய்ப்பு உண்டு.

யுனைடெட் இந்தியா ரோலர் 'ப்ளவர்' மில்ஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்

1/4 சூரியநாராயண செட்டி தெரு,
சென்னை—81.

உயர்ந்த தரமுள்ள
"கோபுரம்" மார்க் மைதா, சூஜி
மற்றும்
"கப்பல்" மார்க் ஆட்டா
கோதுமைத் தவிடு தயாரிப்பாளர்கள்

தொலைபேசி எண் : 52670—52671—52672—52673

தந்தி : MONARCH

SARATH

மகளிர் பகுதி

நம் நாட்டு மக்கள் உணவு முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளும் காய்கனிகளுக்கும் ஏனைய நாட்டினர் உணவுகளில் சேர்த்துக் கொள்ளும் காய்கனிகளுக்கும் இடையே பெரும் வேறுபாடு உண்டு. அண்மையில் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஏடு ஒன்று இந்த விவரத்தைப் புள்ளி விவரங்களுடன் விளக்கி உள்ளது.

நம் மக்கள் காய்கறிகளையோ கனிவகைகளையோ பெருமளவில் உட்கொள்ளாததற்கு நமது நாட்டுப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையும் ஒருகாரணம் என்றாலும், சில, பழைய பழக்க வழக்கங்களும் காரணமாகும். அதனால், நம் நாட்டில் காய்கறிகளை அதிகமாக உட்கொள்ளும் பழக்கம் கிடையாது என்று உறுதியாகச் சொல்லவும் முடியாது.

அறியாமையோடு கலந்த சில பழக்க வழக்கங்கள்தான் இதற்குக் காரணம்.

நம் நாட்டில், வழக்கத்தில் உள்ள சில காய்கறிச் சமையல் முறைகளைப் பாருங்கள்; எவ்வளவு காய்கறிகளைச் சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்பது விளங்கும்.

மகாராட்டிரம், குசராத் மாநிலங்களில் வழங்கும் சமையல் முறைகளில் ஒன்று ' ஊந்தியூ ' என்பது.

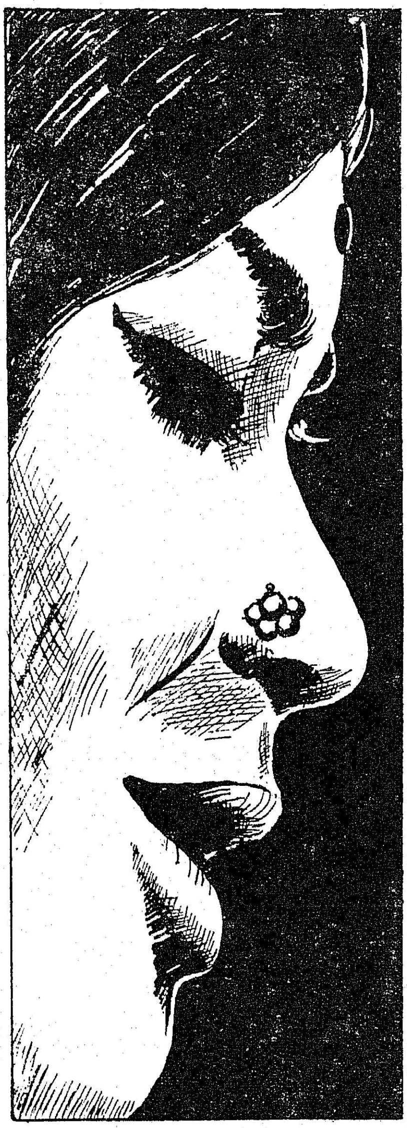

ஊந்தியூ தயாரிக்கும் முறை

தேவையான பொருள்கள்.

சேப்பங் கிழங்கு—115 கிராம்.
உருளைக் கிழங்கு—240 கிராம்.
சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு—225 கிராம்.

சின்னக் கத்தரிக்காய்—225 கிராம்.

வாழைக்காய்—3

வெந்தயக் கீரை—1 கொத்து.

இரட்டை பீன்ஸ்—115 கிராம்.

பீன்ஸ்—115 கிராம்.

மாவு—115 கிராம்.

மிளகாய்ப் பொடி—2 தேக்கரண்டி.

மஞ்சள் பொடி ½— தேக்கரண்டி.

சோடா-பை-கார்பனேட்—1 சிட்டிகை.

சர்க்கரை—2 தேக்கரண்டி.

எலுமிச்சம்பழம்—1

தேங்காய்—115 கிராம் (½ மூடி)

கொத்தமல்லித்தழை—1 கொத்து
பூண்டு—30 கிராம்.

பச்சை மிளகாய்—5 விருந்து 10 கிராம்.

இஞ்சி—சிறிதளவு.

பெருங்காயம்— ¼ தேக்கரண்டி.

நல்லெண்ணெய்—120 மி.லி.

செய் முறை.

(1) சேப்பங்கிழங்கு, உருளைக் கிழங்கு, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு இவைகளைத் தோலைச் சீவவும்.

(2) சேப்பங் கிழங்கு, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு இவை இரண்டையும் சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கிக் கொள்ளவும்.

(3) கத்தரிக்காயின் காம்புகளை வெட்டவும்; வாழைக்காயைத் தோல் சீவாமல் இரண்டாக வெட்டிக் கொள்ளவும்.

(4) உருளைக் கிழங்கு, கத்தரிக் காய், வாழைக்காயைச் சீவிக் கொள்ளவும்.

(5) வெந்தயக் கீரையைக் கழுவி, உப்புத் தெளிக்கவும்.

(6) உப்பு, ஒரு சிட்டிகை மஞ்சள் பொடி, கொஞ்சம் எண்ணெய், வெந்தயக் கீரை, மாவை, ஒன்றாகச் சேர்க்கவும்.

(7) கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தண்ணீரைச் சேர்த்துக் குழம்பாக்கிக் கொள்ளவும்.

(8) துருவிய தேங்காய், கொத்தமல்லித் தழை, பூண்டு, இஞ்சி, பச்சைமிளகாய், சர்க்கரை சோடா-பை-கார்பனேட்டு, பெருங்காயம், இவைகளைப் போட்டு நன்றாகக் கலக்கவும்.

(9) மூன்று பாகமாகப் பிரிக்கவும், கத்தரிக்காய் உருளைக் கிழங்கு, வாழைக்காய் இவைகளை இரண்டு பாகமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவும்.

(10) சேப்பங்கிழங்கு, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு இவைகளை மீதியிருக்கும் பாகத்துடன் கலக்கவும்.

(11) எண்ணெய்யைச் சூடாக்கிக் கொள்ளவும்.

(12) சூடானவுடன், மசாலாவை வதக்கவும்.

(13) 30 மி. லி. தண்ணீரைக் கொதிக்கவிட்டு, இரட்டை பீன்ஸ், பீன்ஸ், ஒரு சிட்டிகை சோடா போட்டு வேக வைக்கவும்.

(14) கத்தரிக்காயை வேக வைக்கவும்.

(15) எல்லாக் காய்கறிகளையும் நன்ருகக் கலந்து வேக வைக்கவும்.

சுவையாக உள்ள இந்த 'ஸ்டூ'வை எட்டுப் பேர் சாப்பிடலாம்.

காய்கறிக் கிச்சடி.

தேவையான பொருள்கள்.

அரிசி—225 கிராம்.
துவரம்பருப்பு—55 கிராம்.
கடலைப் பருப்பு—55 கிராம்.
பயத்தம் பருப்பு—55 கிராம்.
மசூர் பருப்பு—55 கிராம்.
கக்கரி விதை—55 கிராம்.
தக்காளி—115 கிராம்.
உருளைக் கிழங்கு—115 கிராம்.
சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு—115 கிராம்.
வெண்டைக்காய்—115 கிராம்.
கேரட்—115 கிராம்.
வெங்காயம்—225 கிராம்.
உப்பு—சுவைக்கு ஏற்றபடி.
மஞ்சள் பொடி—1 தேக்கரண்டி.
கொத்தமல்லி, சீரகப்பொடி—1 தேக்கரண்டி.
சீரகம்—½ தேக்கரண்டி.
பச்சைமிளகாய்—5
கொத்தமல்லித் தழை—சிறிதளவு
இஞ்சி—1 துண்டு.
பூண்டு—சில.
லவங்கப்பட்டை—1 துண்டு.
கிராம்பு—10
மிளகு—10
தேங்காய்—பாதி மூடி.
நெய்—115 கிராம்.

செய்முறை.

(1) பருப்புக்களையெல்லாம் முதல் நாள் இரவு ஊற வைக்கவும். அரிசியைக் கழுவி, ஊற வைக்கவும்.

(2) சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கு, உருளைக் கிழங்கு, கேரட் முதலிய கக்கரிக் காய்களை நறுக்கவும்.

(3) தக்காளி வெண்டைக் காய்களை நறுக்கவும்.

(4) வெங்காயத்தை உரிக்கவும். கிராம்பு, மிளகு, லவங்கப்பட்டையை நசுக்கிக் கொள்ளவும்.

(5) இஞ்சி, பூண்டு, பச்சை மிளகாய், கொத்தமல்லித் தழையை நறுக்கிக் கொள்ளவும்.

(6) தேங்காயைத் துருவி, கொஞ்சம் தனியாக வைத்து [illegible]யைப் பால் பிழிந்து கொள்ளவும்.

(7) நெய்யைச் சூடாக்கிக் காய்[illegible]ளை வதக்கவும். உப்பு[illegible]ணீரைத் தெளிக்கவும்.

(8) துவரம் பருப்பையும், பயத்தம் பருப்பையும் வேக வைக்கவும். பிறகு பயத்தம் பருப்பு, மசூர் பருப்பைக் கலக்கவும்.

(9) வெங்காயத்தை வதக்கவும்; சீரகப் பொடி, மசாலா, துருவிய தேங்காய், இவைகளைப்போடவும் பொன் நிறமானவுடன் மஞ்சள் பொடி, கொத்தமல்லிப் பொடி உப்பைப் போடவும்.

(10) பருப்பு, அரிசி, தேங்காய்ப் பால் வதக்கிய வெங்காயம் இவைகளைப் போட்டுப் போதுமான தண்ணீரை விடவும்.

(11) பாதி வேகும்போது காய்கறிகளைப் போடவும்.

(12) அரிசியில் காய்கறிகள் வெந்ததும், கெட்டியானவுடன் சாப்பிடவும், மிகச் சுவையாக இருக்கும்!

—அஞ்சனு

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பத்து ரூபாய் நாணயம்

உணவு வேளாண்மைக் கழகத்தின் (Food and Agriculture Organisation) ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு, இந்திய அரசு அக்டோபர் மாதம் 16-ந் தேதியன்று, சிறப்பு நினைவுச் சின்னமாக புதிய பத்து ரூபாய் நாணயம் ஒன்றினை வெளியிட்டு உள்ளது.

இந்த நாணயத்தின் முன் பக்கத்தில் அசோக தூணின் உருவமும், பின் பக்கத்தின் நடுவில் நன்கு மலர்ந்த தாமரை, அதன் உச்சியில் உதய சூரியன், இரு பக்கங்களிலும் தானியக் கதிர்கள் ஆகிய உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

புதிய கேழ்வரகு

புரதச் சத்து மிக்க புதிய கேழ்வரகு கோயம்புத்தூரில் உள்ள வேளாண் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உருவாக்கப்பட்டு, சென்ற ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இதன் பெயர் கோ-9 கேழ்வரகு (ராகி).

இப்புதிய கேழ்வரகின் தானியம் வெண்மை நிறமானது. இதில் 11·8 சதம் புரதச் சத்து உள்ளது. இப்புரதச் சத்து ஏறத்தாழ கோதுமையில் உள்ள சத்திற்குச் சமமாகும்.

தானியம் வெண்மையாய் இருப்பதால், இதிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் உணவுப் பொருள்கள், பசியைத் தூண்டுவதாக உள்ளது.

“ செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் ” என்றார் செவ்விய அறிவுச் செந்நாப் போதார். ஐம்பொறிகளுள் ‘ செவிக்கே ’ மிகுந்த சிறப்புண்டு. கண்ணால் காணப்படு வனவற்றைக் ‘ கண் செல்வம் ’ என்றோ, மூக்கால் முகரப்படுவனவற்றை ‘ மூக்குச்செல்வம் ’ என்றோ, வாயால் உண்ணப்படுவனவற்றை ‘ வாய்ச் செல்வம் ’ என்றோ, உடலால் தீண்டி உணரப் படுவனவற்றை ‘ உடற் செல்வம் ’ என்றோ எவரும் இயம்பியதில்லை ; இயம்புவதும் ஏற்புடையதன்று. ஆயின் மன வளத்தையும், நலத்தையும் பெருக்கிப் பேணும் பெற்றி படைத்த செவியால் பெறும் கேள்வியோ செல்வமாகின்றது. ‘ செல்வம் ’ என்றவுடன் பெறுவதில் ஆர்வமும் பேணிக் கொள்வதில் விருப்பமும் எழும் என்பதனால், திருவள்ளுவர், கேள்வியைச் ‘ செவிச் செல்வம் ’ என்று பாராட்டி, மக்களை அதனைப் பெறுமாறு ஊக்கப்படுத்துகின்றார். புற வாழ்க்கைக்குரிய பிற செல்வங்களினும் அக வாழ்க்கைக் குரியதாகிப் புற வாழ்வையும் உயர்த்தும் செல்வம் சிறந்ததாகலான் அத்தகைய கேள்வியைச் செல்வங்களில் எல்லாம் சிறப்புடைய செல்வம் என்று திருவள்ளுவர் உயர்த்துகின்றார்.

“ எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க; அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும் ”

கேட்பதன் மூலம் பெறத்தக்க அறிவைத் தக்க முறையில் தேடிப் பெற்றால், பயனுள்ள நன்மையடைய முடியு மென்பது, பட்டறிவு தருகின்ற படிப்பு. நம் நாட்டில் பல முக்கியமான செய்திகள், செவி வழியாகவே பரவி வந்துள்ளன. வாழையடி வாழையாக வந்த இந்தப் பழக்கம், அறிவியல் ஊழியான இக் காலத்தில், சமுதாய வளர்ச்சிக்கான வகையில் மிகத் திறம்பட வளர்ந்துள்ளது. “ காசிநகர்ப் புலவர் பேசுமுரை தான் காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம் ” எனக் கவித் தேர்ச் சாரதி பாரதி எதிர்கால ஆக்கத்திற்கு உரிய கருத்தைத் தன் பாட்டுத்தொடரில் பதித்துச் சென்றுள்ளார். இரண்டாம் உலகப் பெரும் போருக்குப் பிறகு நினைத்தபோது எங்கும் நிறையும் வானொலியின் பெரும் பேராற்றலை, பொழுது போக்குக்காக மட்டுமல்லாமல், சமுதாய வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைக் கல்வி வளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் கருவியாகவும் பயன் படுத்துவதில் விரைவும், வேகமும் காட்டப் பட்டன.

காணடா, ஆத்திரேலியா போன்ற நாடுகளில், வானொலி கேட்கும் குழுக்கள், ஊர் மக்களுக்குப் பல அரிய காரியங்களைச் சாதிப்பதற்கு உறு துணையாக இருந்து வருகிறதென்பதை அறிந்து, ஆராய்ந்த ஐக்கியநாடுகளின் கல்வி சமூக, கலாச்சார நிறுவனம், இத்தகைய மன்றங்களை, உழவர்கள் நிறைந்த இதர நாடுகளுக்கும் பரப்பி, அதன் மூலம் பயனடையச் செய்ய வேண்டுமென நினைத்துச் செயல் படுத்த முனைந்தது.

அதன் படி, 1956-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில், 150 ஊர் வானொலி மன்றங்கள் முன்னோடியாகத் தொடங்கப்பட்டன. அந்த மன்றங்கள் செயற்பட்ட முறையும், அவற்றால் அடையும் பயனும், மக்களின் கருத்துக்களும், பிரச்சினைகளும் ஆய்வு செய்யப் பட்டன.

வேளாண்பெருமக்கள் தோற்றுவிக்கும் பசுமைப் புரட்சி, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும். பெருகிவரும் மக்கள் தொகைக்குப் பகிர்ந்தளிக்கத் தக்கதாகவும் இருக்க வேண்டும். இத்தகு நோக்கங்களை நிறைவேற்றப் புது உழவுக் கருவிகள் வேண்டும். ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளில் உருவாக்கப்படும் மிகு விளைச்சல் தரும் வீரிய வித்துக்கள் வேண்டும். இவற்றோடு தொழில் நுட்ப அறிவும் தேவை. இத்தகைய தொழில் வளர்ச்சிக்கான செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிந்துகொள்ள வகைசெய்யும் அமைப்பு முறையே கிராம வானொலி மன்றங்களாகும்.

மன்றங்களுக்கென ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கவும், அறிவு வளர்ச்சிக்கான கருத்துக்களையும், பயனுள்ள செய்திகளையும் அவ்வப்போது அறியவும் அறிந்தவற்றைத் தமக்குள் விவாதிக்கவும், எழும் ஐயப்பாடுகளைக் கேள்விகளாகக் கேட்டுப் பதில் அறிந்து, பயனுள்ளவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து பலன் காணவும், வேளாண்பெருமக்களும், உழவுத் தொழிலுக்குப்பின் நிற்கும் பிறதொழில் செய்பவர்

களுமான, 20 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவே ஊர் வானொலி மன்றமாகும்.

முன்னோடியாகத் தொடங்கப்பட்ட ஊர் வானொலி மன்றங்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள் நற்பயனளிப்பவையாக இருக்கவே 1959-ஆம் ஆண்டு நாடெங்கும் ஊர் வானொலி மன்றங்களை அமைத்துச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு, மாநில அரசுகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வளம் மிக்க வேளாண்மைக் கருத்துக்களை ''வானொலி மூலம் கேளாத செவியென்ன செவியோ'' என்று கருதும் அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளசெவி வழி அறிவைப் பரப்ப, தமிழக அரசு, வானொலி மன்றங்களை அமைப்பதற்கெனவே எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும், உட்கடை ஊர்களுக்கும் வானொலிப் பெட்டிகளை வழங்கியிருப்பதில், அனைத்திந்தியாவிலேயே முன்னணியில் நிற்கிறது. வட்டார அளவில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களும் மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், வானொலி மன்றங்களை அமைப்பதற்கான பொறுப்பாளர்களாவார்கள்.

அரசின் பல்வேறு துறைகளின் அலுவலர்களையும் அரசுச் சார்பற்றவர்களையும் கொண்ட குழுவின் கருத்துரைக்கேற்ப, ஊர் வானொலி மன்றங்களுக்கான நிகழ்ச்சிகள் தொகுக்கப்பட்டு, ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

1962-ஆம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளியில், ஊர் வானொலி மன்ற அமைப்பாளர்க்கெனப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. 1964-ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூரில் நடந்த ஊர் வானொலி மன்றக் கருத்தரங்கில், மன்ற அமைப்பாளர்கள், தலைவர்கள், மன்றங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட அரசு அலுவலர்கள், வேளாண் பெருமக்கள் கலந்து கொண்டனர். கருத்தரங்கில் தீர்மானித்தபடி, மன்றங்களின் வளர்ச்சிக்கான பல பயனுள்ள கருத்துக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1964-ஆம் ஆண்டில் டில்லியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய வானொலி நிலைய நிர்வாகிகள் மாநாட்டில் இயக்குநர் தலைவர் திரு பி. பி. பட், ஊராட்சிகளில் வானொலி மன்றங்களை அமைப்பதில், தமிழ் நாடு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறதென்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

தமிழரசு

சந்தா

ஓர் ஆண்டு.... ரூ.6·00

அரை ஆண்டு...ரூ.4·00

தனிப்பிரதி...35 காசுகள்

விவரங்களுக்கு:

இயக்குநர்,

செய்தி, விளம்பரத்துறை,

தமிழ் நாடு அரசு – சென்னை-9

ஊர் வானொலி மன்றங்கள் பெறும் வெற்றியைத் தொடர்ந்து உடனுக்குடன் உழவுச் செய்திகளை வழங்குவதற்கெனவே, அனைத்திந்திய அடிப்படையில் வானொலி நிலையங்களில் தீவிர விவசாய ஒலி பரப்புத் திட்டம், 'பண்ணையும் இல்லமும்' என்ற பெயரில் 1966-ஆம் ஆண்டு முதல் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகிறது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், தமிழகத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக 500 ஊர் வானொலி மன்றங்களைத் தொடங்குவதெனக் குறி எல்லை உறுதி செய்யப்பட்டது.

1967-ஆம் ஆண்டு முதலாக, ஊர் வானொலிமன்றங்களிடையே புதியதொரு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அவ்வாண்டு முதல் வானொலி மன்றங்களின் ஆண்டு விழாவும், அதனையொட்டிய கருத்தரங்கும் நடத்தப்பட்டு, மாவட்ட அளவில் நற்பணியாற்றும் முதன்மையான ஊர் வானொலி மன்றங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, வானொலிப் பெட்டிகள் பரிசளிக்கும் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது.

1967-ஆம்ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், 1968-ஆம் ஆண்டில் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சூலூரிலும், 1969-ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசியிலும், கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வானொலிமன்றங்களுக்குப் பரிசளிப்பு விழாவும் நடைபெற்றது. தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் வானொலி மன்றங்களிடையே ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் தோற்றுவித்துள்ளன.

தமிழகத்தில் பசுமைப் புரட்சிக்கு அடிகோலிய, எ.எஸ்.டி. 5 ஏ.டி.டி. 27, ஐ.ஆர். 8, கருணை போன்ற பொறுக்கு விதை நெல் ரகங்கள் எங்கும் பரவி, மிகு விளைச்சல் பெற்றுள்ளதற்கு, வானொலிமன்றங்களின் வாயிலாக ஒலிபரப்பப்பட்ட வேளாண்மைச் செய்திகளே அடிப்படையாகும். ஊர் வானொலி மன்றங்கள், உழவர் பெருமக்களுக்கான கல்வி நிலையங்களாக இயங்கி, உழவுத் தொழிலுக்கு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் ஊட்டுவதில்உற்ற துணையாகப் பயன்படுகின்றன. மன்றங்களின் வளர்ச்சி பெருகி வருவதே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களின் குறிப்புகளின்படி, தமிழகத்தில், ஏறத் தாழ 15,000 ஊர் வானொலி மன்றங்கள் இயங்குவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளில், மாலையில் 7-30 முதல் 8 மணி வரை ஒலிபரப்பப்படும் மன்ற நிகழ்ச்சிகளில், உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களும், ஆர்வத்துடன் கலந்து கொள்வதைக் காணமுடிகிறது. ஊர் வளர்ச்சிக்கெனச் செயல்படும், அரசின் பல் வேறு துறைகளின் வல்லுநர்களுக்கும், மக்களுக்கு மிடையே தொடர்ச்சியானதோர் உயிர் இணைப்பை வானொலி மன்றங்கள் ஏற்படுத்துகின்றன.

எனவே, ஊர் வானொலி மன்றங்களை, ஊர்கள் தோறும் தொடங்குவதும், நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து கேட்கச் செய்வதும், நமது எதிர்காலத்தை வளப்படுத்துவதாகும்.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பசுமைப் புரட்சி மேலும், வளமுடையதாக அமைய 'வானொலி' பயனுள்ள சாதனமாகும். வாழ்வு தரும் உழவு செழிக்கும் வகையில் வானொலி மன்றங்கள் வளர்வதாகுக!

''வானொலியின் வாரா நன்மைகள் உளவோ?''.

பிச்சைகள் பலவிதம்

டக், டக், டக் என்று எனது அறைக் கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. தேர்வுக்கு மும்முரமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த நேரம். 'யார்' என்றேன். வெண்கலச் சிரிப்பொலியே வெளியிலிருந்து கேட்டது; மீண்டும் 'யார்' என்றேன். டக், டக், டக்! இதுதான் பதில். பொறுமை இழந்த நான் படாரெனக் கதவைத் திறந்தேன். இருபது இருபத்திரண்டு வயது இருக்கும்; இள வயது மங்கை; தலையிலே முக்காடு; முகத்தில் முறுவல்; ஒரு கணம் திகைத்தேன். என் உடல் பின் வாங்கியது; அனுமதியின்றியே அவள் என் அறையினுள் நுழைந்து விட்டாள்; கண்ணாடி வளைக்கரத்தை நீட்டிப் 'பைசா பைசா' என்றாள். பேசியதோ எனக்குப் புரியாத இந்தி மொழி; மிரள மிரள விழித்தேன். பக்கத்தறைத் தோழர்கள், நாங்கள் இருவரும் நிற்கும் கோலம் கண்டால் என்ன நினைத்துவிடுவார்களோ, என்ற வெட்கம்; அச்சம். 25 காசுகளைக் கரங்கள் நடுங்கக் கொடுத்தேன். அவள் நகர்வதாகக் காணோம். என் சட்டையைப் பிடிக்கும் அளவுக்கு நெருங்கி விட்டாள். மேலும் 25 காசு கொடுத்து எப்படியோ அவளை வெளியேற்றி விட்டேன்; பிச்சை எடுக்கும் முறைகளிலே இதுவும் ஒன்று போலும்; அதிகாரப் பிச்சை!

ஆண்டுகள் சில கடந்து சென்னைக்கு வந்தேன். புரசை உந்து வண்டி நிலையத்தில் 22-ஆம் எண்ணுள்ள வண்டிக்காகக் காத்திருந்தேன். நிறை மாதக் கர்ப்பிணி ஒருத்தி; அவளோடு ஒரு மூதாட்டி; 'ஐயா பிள்ளைப் பேறு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேண்டும்; புண்ணியம் உனக்குண்டு' என்ற பல்லவி. ஏதாவது தாருங்கள் என்ற அனுபல்லவி. அவளுடைய நிலை நோக்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. நம் சகோதரிகளுக்கு இந்த மாதிரி நிலை ஏற்பட்டால்? என் சிந்தனை எப்படி எல்லாமோ குழம்பியது; வண்டி வந்தது; ஏறுங்கள் என்றேன். அவர்களுக்கும் சேர்த்து டிக்கட்டு எடுத்தேன். ஆனால் எழும்பூர் நிலையம் வந்ததும் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு அக்கர்ப்பிணி தன் சகாவோடு இறங்கி விட்டாள்; என்ன காரணமென எனக்குத் தெரியவில்லை; மறுநாளும் அவர்களை அதே நிலையில் கர்ப்பிணியின் வயிற்றைக் காட்டி, கையை நீட்டிப் பல்லைக்காட்டிக் காசு கேட்கும் காட்சியைக் கண்டேன். இதுவும் ஒரு வகைப் பிச்சை. ஏமாற்றுப் பிச்சை!

மாலை நேரம்; மவுண்டு ரோட்டிலே நடந்து கொண்டிருந்தேன். சுமார் நாற்பது வயதுடைய ஒரு ஆங்கிலோ இந்தியர்; ஐரோப்பிய பாணியிலே உடை; காலில் பூட்ஸ், தலையில் தொப்பி; ஆனால் அனைத்தும் அழுக்கடைந்தவை; கையிலே சுமார் மூன்று வயதுக் குழந்தை ஒன்று; சிவந்த நிறம்; செம்பட்டை மயிர்; அக்குழந்தையைக் காட்டித், 'தாயில்லை' என்று சொல்லிப் பிச்சை கேட்டார். பார்க்கப் பரிதாபமாகத் தான் இருந்தது; வாழ்ந்து கெட்டவர் போன்ற தோற்றம். 50 காசு கொடுத்தேன்; கனிந்து நன்றி செலுத்தினார். மறுநாளும் அவரை அங்கே காண நேர்ந்தது. பஸ் வர நேரமாயிற்று; என்னிடத்தே தம் வாழ்க்கை நிலை பற்றிச் சொன்னார். ''ரயில்வே அச்சகத்தே மெஷின்மேன் வேலை பார்த்தேன்; வேலை போயிற்று; வேலை கிடைத்தால் பிச்சை எடுப்பதை விட்டுவிடுவேன்'' என்றார்; எனக்கோ இரக்கம் தோன்றியது. என் நண்பர் ஒருவரின் அச்சக முகவரியைக் கொடுத்து அங்கே வருமாறு சொன்னேன்; ஒரு ரூபாய் வேண்டும், வண்டிச் செலவுக்கென்றார்; கொடுத்தேன்; பின்னர் ஆறுமாதங்கள் வரை அவரைச் சந்திக்கவில்லை; ஒரு நாள் அவரை மீண்டும் காண நேர்ந்தது; கையிலே குழந்தை இல்லை; '' என்ன? அச்சக வேலைக்கு ஏன் வரவில்லை'' என்றேன். 'எனக்கேன் அந்த வேலை' என இகழ்ச்சியாக ஆங்கிலத்திலே சொன்னார்; இந்தப் பிச்சைக் காரரைத் திருத்த முடியுமா? இது சோம்பற் பிச்சை!

புரட்டாசி மாதச் சனிக்கிழமைகளிலே, ஆடி மாத வெள்ளிக்கிழமைகளிலே, கிருத்திகை போன்ற தினங்களிலே, பித்தளைப் பாத்திரத்தைப் பொன் போலத் துலக்கி மஞ்சள் குங்குமம் பொட்டு வைத்து 'கோவிந்தா, கோவிந்தா' என்றும், மாரியம்மனுக்குக் காணிக்கை என்றும் ஒரு கூட்டம் புறப்பட்டு வரக் காண்கிறோம்.

குறளகம்
சென்னை.1
கதர்-கைத்தொழில் அங்காடி
தொலைபேசி எண்கள்: 26762 21552 21553
கைவண்ணப் பொருள்களின் களஞ்சியம்
உங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாமே இங்கே கிடைக்கும்

கடவுள் பெயரைச் சொல்லிக் கேட்கும் பிச்சை இது ; தில்லையம்பலவனையே பிச்சாண்டியாகத் தத்துவ ஞானிகள் கண்டதன் உண்மை தெரிந்தவர்களோ இவர்கள்! ஆலயங்களின் வாசலிலே குளக்கரைகளிலே, பள்ளிகளின் முன்னிலையிலே, மாதாகோவில் வீதிகளிலே இவ்வாறு பலவகைப் பிச்சைக்காரர்களைப் பார்க்கிறோம்.

'ஈயெனஇரத்தல் இழிந்தன்று' என்பது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தமிழன் கண்ட தலையாய பண்பு ; 'நாவிற்கு இரவின் இளிவந்ததில்' என்றார் வள்ளுவர். ஆனால் இன்றுவரை இரப்பவர் பெருகி வருவதையே காண்கிறோம். ஈவாரும் ஏற்பாரும் இல்லாச் சமுதாயத்தைக் கம்பன் காவியத்திலே தான் காண்கிறோம். 'ஏற்பது இகழ்ச்சி' எனப் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே உள்ளத்தில் பதிய, ஔவைப் பிராட்டி கூறினாள். எனினும் சூழ்நிலை காரணமாகவோ, சோம்பல் காரணமாகவோ, பிச்சைக்காரர்கள் நாள்தோறும் பெருகியே வருகிறார்கள்.

பிச்சை எடுத்தல் ஒரு பெரிய தொழில்போல வளர்ந்து வருகிறது. பிச்சைக்காரர்களை நல்ல உடல் வளம் படைத்தவர்கள், நோயாளிகள், அதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் என மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். நோயாளிகளில் பலரும் தொழுநோயாளர்கள். முடவர், குருடர் போன்ற அங்க ஈனர்களும் இக் கூட்டத்திலே உண்டு.

வருந்திப் பொருள் தேடுவதை விட இதில் வசதியாகப் பொருள் தேடுபவர் பலர்; பம்பாய் நகரத்திலே நாளொன்றுக்கு ரூபாய் இருபதுவரை பிச்சைக்காரர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என ஒரு புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. உத்திரப்பிரதேசத்திலே, இறந்த ஒரு பிச்சைக்காரனிடம் ரூபாய் 2,000 வரை இருந்ததாகப் பத்திரிகைச் செய்தி படித்திருக்கிறேன். பாங்கிகளில் கணக்கு வைத்திருக்கும் பிச்சைக்காரர்களும் இருக்கிறார்களாம்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் குறைக்க அல்லது ஒழிக்க அரசாங்கம் பல வழிகளில் பாடுபட்டு வருகிறது. இவர்களுக்கென ஆவடியிலே மேல்பாக்க விடுதி ஒன்று இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்றம் பிச்சைக்காரர்களுக்காக இராயப்பேட்டையில் ஒரு விடுதியை நடத்தி வருகிறது. இவை தவிர மார்வாரிகள் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஓட்டேரியில் 'தயா சதன்' என்ற விடுதியும் நடைபெற்று வருகிறது. ஆவடி விடுதியில் ஏறக்குறைய 900 பிச்சைக்காரர்களும், இராயப்பேட்டை விடுதியில் 600 பேரும், தயா சதனில் சுமார் 500 பேரும் தங்கி வருகின்றனர். இந்த விடுதிகளில் அவர் தம் வாழ்வு மலர்ச்சி அடைய, மானத்துடன் சமூகத்தில் வாழப் பல தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தையல் வேலை, பாய் முடைதல், தச்சு வேலை போன்ற கைத்தொழில்கள் இவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இரத்தலின் இழிவும், மானத்தோடு வாழ்தலின் சிறப்பும் இவர்கட்கு நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன.

கண் காட்சி!

பொருட் காட்சிகளைக் கண்காட்சி என்று குறிப்பிட்டாலும், உண்மையான கண் காட்சி உள்ள இடம் எழும்பூர் கண் மருத்துவமனை தான்! சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்குமுன் துவக்கப்பட்ட இந்தக் கண் காட்சி (கண் மியூசியம்) மிகச் சிறந்த கண்காட்சிகளில் ஒன்றாகும்.

பல்வேறு நோய்களினால், பாதிக்கப்பட்ட கண்கள், கண் ஓவியங்கள் முதலியன தகுந்த குறிப்புகளுடன் அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மார்போடு மார்பாக ஒட்டிக்கொண்டு பிறந்த இரட்டைக் குழந்தை ஒன்றுக்கு நெற்றியில் கூட்டல் அடையாளம் (+) போன்ற நெற்றிக்கண் உள்ளது. அதுவும் அங்கு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

கண் மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இந்தக் கண் காட்சி மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்து வருகிறது.

அரசினரும், இந்தச் சமுதாயத்திலே அனுதாபம் உள்ளவரும் பிச்சைக்கார இனத்தையே மாற்றி அமைக்கப்பல துறைகளில் பாடுபடுகின்றனர். பிச்சைக்காரர்களை வண்டிகளிலே ஏற்றி அவ்வப்போது இந்த நிலையங்களில் காவல் துறையினர் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதைக் காண்கிறோம். ஆயினும் ஊரைச் சுற்றிச் சோம்பேறி வாழ்வை நடத்தி வந்த பிச்சைக்காரர்கள் பலரும் இவ் விடுதிகளில் தங்க மனமின்றி ஓடிச் சென்று விடுகின்றனர். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதல்லவா?

நமது இரக்க உள்ளம் பிச்சைக்காரர்கள் பெருக ஓரளவு தூண்டுகோலாய் இருப்பது உண்மை! காணும் பிச்சைக்காரர்கட்கெல்லாம் காசு வழங்குவது தவறு; பிச்சைக்காரர்கள் புனர் வாழ்வு விடுதிகளுக்கு நாம் பொருளை வழங்கலாம். அவர்கட்கு உடை, உணவு வகைகளை அனுப்பலாம்; வாரத்தில் ஒருநாளோ மாதத்தில் ஒரு நாளோ அவரவர் வசதிப்படி உணவு முதலியன வழங்கலாம்.

இந்த விடுதிகள் அவற்றை ஏற்றுச் செம்மையான முறையில் அவர்கட்கு உதவி வருகின்றன. தனிப்பட்ட பிச்சைக்காரர்கள் பாதையோரங்களிலும், கோவில் குளக்கரைகளிலும் வளர்ந்து சூழ்நிலையைப் பாழாக்குவதற்கு நம் தரும சிந்தனையைச் செலுத்தாமல்அவர்கட்குப் புதுவாழ்வளிக்க முயலும் இந்த நிலையங்கட்குப் பொன்னாலும் ஏனைய பொருள்களாலும் உதவுவதே நாம் உண்மையாகச் செய்யும் அறன்; அறவுளத்தைக் கால நிலைக்கு ஏற்றபடி மாற்றிப் பயன்படுத்தலே அறிவுடைமையாகும். நமது அரசு நல்ல முறையில் விடுதி அமைத்துப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு நல்வாழ்வு காட்ட முயலும் போது நாம் தனிப்பட்ட முறையில் பிச்சைக்காரர்கள் வளரத் தருமம் செய்து, சமூகத்திலே நோயும், சோம்பலும், ஒழுக்க வீனங்களும் வளர வழி வகுப்பது சமூகத்திற்குச் செய்யும் தீமையே தவிர அது ஒருநாளும் தருமமாகாது.

எல்லோரும் விரும்புவது, மேன்மையானது, முதன்மையானது

அசோக் லேலண்ட் காமெட்...பயணிகள் போக்குவரத்திற்கு. இந்தியா முழுவதும் அரசினர் போக்குவரத்து நிர்வாகங்கள், மற்ற போக்குவரத்து நிர்வாக உரிமையாளர்கள் விரும்பித் தேர்ந்தெடுப்பது.

சிறப்பான காரணங்கள்

அடிக்கடி நிறுத்திச் செல்வதாயிருந்தாலும் நெடுந்தூரம் செல்வதாயிருந்தாலும். ஏற்படும் பளுவைச் சுலபமாக சமாளிக்கிறது.
அதன் பூரண ஏர்ப்ரேக்குகள் பத்திரமாகவும் உடனடியாகவும் நிறுத்த வகை செய்யும். பராமரிப்புச் செலவு மிக குறைவு...மாற்று உறுப்புகளின் தேவை சொற்பம்...பழுதுகள் ஏற்படுவதில்லை. எண்ணெச் செலவில் மிகச் சிக்கனம்.
இப்போது அறிவீர்கள்...அது சக்தி மிக்க, பத்திரமான வண்டி என்பதையும் அதிக பளு ஏற்றிச்செல்ல சளைக்காதது என்பதையும்.

இதையே வாங்குங்கள். ஓர் அணியையே உருவாக்குங்கள். இதற்காக வருந்தமாட்டீர்கள்

வன்மை...நம்பகம்...சிக்கனம்
உள்ள

அசோக் லேலாண்ட் காமெட்

ASHOK TRUCKS BUSES LEYLAND

தயாரிப்போர்: அசோக் லேலண்ட் லிமிடட், எண்ணூர், சென்னை 57

AL-5003 Rev

வெண்பாப் போட்டி

'தமிழரசு' துவக்கியுள்ள வெண்பாப் போட்டியில் இரண்டாயிரத்து முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் 'தமிழரசு' இதழின் சார்பில் நன்றி கூறிக்கொள்கிறோம்.

'நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்' என்ற ஈற்றடியை வைத்து எழுதப்பட்ட வெண்பாவில், திரு இறைவன் எழுதிய வெண்பா பரிசு பெறுகிறது. பரிசு பெற்ற வெண்பாவும், வெளியிடுவதற்குத் தகுதி படைத்த நூற்றுக் கணக்கான வெண்பாக்களில் இடநெருக்கடி காரணமாகச் சில வெண்பாக்களும் இங்கே வெளியிடப்படுகின்றன.

[ஆ-ர்.]

1. நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்

நாதிமுறை யற்றவர்க்கு நல்லநிலந் தான்தந்து
வீதிமுறை வாழ்ந்தவர்க்கு வீடுதந்து—சாதிமுறை
இல்லாமல் செய்து தமிழ் ஏற்றமுற வைத்தவர்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—இறைவன், பனையபுரம்.

வெட்டக் கனியெடுக்கும்; வேண்டுந் தொழில்வளர்க்கும்
சட்டம் ஒழுங்கமைதி தங்குவிக்கும்—முட்டின்றி
வல்லதமிழ் காக்கும்நம் வாட்டமெலாம் போக்குமொரு
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—புலவர் தா. வாசுதேவன், பி. ஏ. நயினார்பாளையம்.

பேரறிஞர் அண்ணாதான் பெற்றளித்த பேரரசைப்
பார்புகழ ஆள்கின்றார் பண்புடனே—சீர்கொண்ட
செல்வம் கொழித்திடவே சேலம் கனிகண்ட
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
— எஸ். டி. சிவசங்கரன், கொக்கிரகுளம்.

முப்பால் வழிசென்று மூதறிஞர் நம்அண்ணன்
தப்பாது கண்டார் தமிழரசை ; —இப்பதியில்
இல்லாமை இல்லாமை ஆக்கக் கலைஞரின்கீழ்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
— ந. செனார்த்தனன், அரக்கோணம்.

அஞ்சுகத்தாய் பெற்ற அழகுதமிழ்ச் சொல்வல்லோன்
பஞ்சமதைப் போக்கவே பாடுபட்டுக்—கஞ்சமலைக்
கல்லெடுத்தான் கல்லக் குடிகொண்டான் தன்செயலால்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
— நாராயணன், கோவை-1.

தன்னாட்சி பெற்றால் தமிழ்வாழும்; நாடுயரும்
பொன்னார் தமிழர் புகழ்மேவும்—என்றுய்ந்து
தில்லி அரசோடு தீரமுடன் போராடும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
— இரா. வைத்தியநாதன், பொற்களாக்குடி.

முன்னம் தமிழாட்சி மும்மன்னர் தாமீந்தார்
பின்னும் தமிழாட்சிப் பேறுண்டோ—நன்மணஞ்சேர்
முல்லை முகிழ்த்ததுபோல் மூன்றாண்டு முன்புதான்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—சி. மு. இராசு, சீரணம்பாளையம்.

உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்றுரைத்த
வள்ளுவர் சொன்ன வழிநின்றே—தொல்லுலகீர்
எல்லாரும் எந்நாடும் எம்மதமும் போற்றுகின்ற
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—ப. முருகேஸ்வரி பழனிச்சாமி, திருநெல்வேலி-1.

மக்கள் குறைநீக்கி மாண்புமிக அன்பினொடு
சிக்கலின்றி நற்பணிகள் செய்வதனால்—தக்கதெனப்
பல்லரசும் பாராட்டும் பண்பார் தமிழகத்தில்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—இ. மணிவாசகம், சைதாப்பேட்டை. (வ.ஆ.)

கஞ்சமலை என்கின்ற காரிகையே ! நின்மடியில்
துஞ்சும் இரும்பைத் துயிலெழுப்பி—நெஞ்சுவக்க
வல்லமையைக் காட்ட வகைசெய்தே பாடுபடும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
— ஆரணி பாத்திமா தங்கம், ஆரணி.

தொழிலோங்கப் பஞ்சம் தொலைந்தோட நாட்டில்
எழிலோங்க எங்கும் தமிழாய்—மொழிவோங்க
வெல்லத் தமிழரினம் ; வேரறுக்க ஏழ்மையினை
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.
—ஆ. ச. அரங்கநாதன், எம்.ஏ., பொன்மலை.

பரிசு பெற்ற வெண்பா எழுதியவர்.
(இறைவன், தேர்வீதி, பனையபுரம், முண்டியம்பாக்கம் வழி, விழுப்புரம் வட்டம்).

நன்மை பயத்தலால் ; நல்லோர் புகழ்தலால் ;
வன்மை யரசாய் வளர்தலால் ;—மென்பூவாம்
அல்லி மலர்போல் அழகார் தளிர்மாதே !
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—இரா. இராதாகிருட்டிணன், கீழ்விசாரம்.

படியரிசித் திட்டம் பசுமைப் புரட்சி
படிப்போ டிலவசமாம் " பட்டா "—படிப்படியாய்
எல்லாத் துறைகளிலும் ஏற்றமொடு மாற்றஞ்செய்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—இரா. இளங்கோ, ராமாபுரம்.

பேரறிஞர் ஏற்றிவைத்த பேரொளியாம் நம்மரசு
தீராத துன்பமதைத் தீர்த்துவைக்கும்—பாரதத்தின்
வல்லமையை ஏற்றவழி கூறும் தமிழரசாம்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—அ. காந்தி, பி.எஸ்.ஸி., பி.டி., தேவத்தூர்

நெஞ்சத்தில் தைத்த நெடுவேல் பறித்தெடுத்(து)
அஞ்சப் பகைவென்ற ஆண்மையென—அஞ்சவந்து
கொல்லும் வரட்சியையும் குன்று வளமாக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—புலவர் ஆ. பழனி, காரைக்குடி.

உழைப்போர் திருக்கரமாய் ஊரையே மாற்றிப்
பிழைப்போர் பகையாய்ப் பெருமை—தழைக்கின்ற
வல்ல தமிழுக்கு வான்மழையாய்த் தான்விளங்கும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—சி. முத்துச்சாமி, கா. பழையூர்.

கொற்றம் குடிதழுவக் கோலோ சமன்தூக்கச்
சுற்றமாய் மக்களெலாம் சூழ்ந்திருக்கட்—பற்றோடு
கல்வித் தரமுயரக் கன்னித் தமிழ்முழங்க
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—அ. ம. ஜார்ஜ், கோவை.

தொழில்பெருக்கி வேளாண் துறைபெருக்கிக் கல்வி
எழில்பெருக்கி எல்லா வளத்தின்—வழிபெருக்கும்
வல்லரசைப் பெற்றோமே ; வாழ்வாங்கு வாழ்விக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—தமிழாலயன், எழும்பூர், மதுரை மாவட்டம்

நாடும் மொழியும் நற்றமிழர் தம்வாழ்வும்
பீடுறவே முன்னைப் பெருமையெலாம்—கூடிவர
அல்லல் களைகின்ற ஆதவனைப் போலிங்கு
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—அழ. சிதம்பரம், சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

கூவம் மணக்கும் ; குடிநீர்க் குறைதீர்க்கும்
ஆவலுடன் திட்டமிட்டே ஆற்றுகின்ற—யாவினையும்
வல்லரசு நாடெல்லாம் வாழ்த்தி வரவேற்க
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—எஸ். எம். சுகுமாரன், சென்னை-53

தொல்வழியில் வென்றுண்ட தூய தமிழ்மன்னர்
நல்வழியில் நின்றுண்ட நம்மண்ணு—செல்வழியில்
செல்லரசை வெல்லரசைச் சீரார் தமிழரசை
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—தமிழேந்தி, காங்கேயம்.

ஏருழவன் வாழ்வுயர ஏனைத் தொழில்சிறக்கச்
சீர்மிகுந்த பொங்குதமிழ்ச் செம்மையுறப்—பார்புகழும்
வல்லரசாய்க் காந்தி வழிநடக்கும் கொள்கையுடன்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—இளம்பரிதி, பழனி.

சாதிமுதல் பேதமெல்லாம் சாய்க்கும் தமிழரசை
நீதிமுறை பேணும் நிலையரசை,-மேதினியில்
எல்லார்க்கும் எல்லாம் இனிதளிக்கப் பாடுபடும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—தமிழ்வடிவு, தாராபுரம்.

அரும்பாலை நீர்சுரக்க ஆழ்கிணறு தோண்டி
இரும்பாலை யொன்றினையும் ஈந்து—கரும்பான
வல்லகரம் நீட்டி வறியோர் தமையணைக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—மார்க்கண்டேயன், பசுமலை.

நாட்டில் வளம்பெருக்கி நற்றமிழ்த்தாய்ச் சீர்பெருக்கி
பாட்டாளி மக்கள் பலன்பெருக்கி —ஏற்றமுடன்
பல்லரசும் நம்பெருமை பார்த்துப் பரவுதற்கு
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—மா. மு. தபசு, நான்குனேரி.

மத்தியில் கூட்டரசும் மாநிலத் தன்னரசும்
மெத்தபுகழ் மேதினியில் மேவிநம்—முத்தமிழின்
சொல்லரசர் அண்ணாவின் சொல்லைச் செயலாக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—புலவர் ஏ. பார்த்தசாரதி, கரூர்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் ஏங்கித் தவித்திருந்த
முத்தமிழின் சீரை முரசொலித்து—சத்தியத்தில்
வல்லரசாய் மக்களை வாழ்விக்க வந்திட்ட
நல்லரசைப் பெற்றோமே நாம்.

—வாதிராஜ், பழனி.

மக்கள் நலம்பேணி மங்காத் தமிழ்முழங்கி
சிக்கல் களைவதிலே செம்மையுற்று—மிக்கநலம்
பல்துறையும் நாட்டிப் பகையிடத்தும் பண்பாற்றும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ந. ஜபார், சித்தையன் கோட்டை.

தாய்மொழி போற்றுவதால் தாழ்வை யகற்றுவதால்
ஓய்வின்றி நாட்டுக் குழைப்பதனுல்—நோய்நீக்கிப்
பொல்லா வறுமையினைப் போக்குவதால் பூங்கொடியே
நல்லரசைப் பெற்ருமே நாம்.

—நா. மரகதம், வெள்ளகோவில்.

கலப்பு மணமக்கள் கண்கலங்கி நின்று
கலக்க முருவண்ணம் காக்க—மலர்க்குழலீ
வெல்லத் தமிழ்வாழ வெல்லும் குறள்வாழ
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—கழுக்குன்ற வாணன், ஆயர்பாடி.

எல்லாமும் எல்லாரும் எய்திடவே ; இந்நாட்டில்
இல்லாமை இல்லாமல் செய்திடவே—நல்விதமாய்
எல்லாரும் வாழ்ந்திடவே ; என்றென்றும் பாடுபடும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—அ. சே. அ. பண்பழகன், இராயப்பேட்டை.

கன்னித் தமிழும் கலைபலவுங் கைத்தொழிலும்
பொன்னி வளனும் புதுமையுற—மன்னுமுயர்
வல்லரசுங் கண்டு வரிசை புகழ்பாட
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—புலவர் சி. இரத்தினவேலனுர், சென்னை-19.

தண்ணுவான் செந்நாவான் தங்கும் புகழ்நாவான்
அண்ணுவால் வந்த அருளரசைக்—கண்ணுக
நல்லுயிர்கள் காத்து நலம்யாவும் சேர்த்தளிக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—அறிஞரடியான், அரிக்காரன்வலசு.

கண்ணுன அண்ணு கருத்தை நனவாக்க
எண்ணியே தொண்டுசெய்வோர் எத்துணைபேர்
—மண்ணுலகில்
கல்லக் குடிகொண்டான் காக்கும் தமிழ்நாட்டில்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—வி. இராமகிருட்டிணன், தேதியூர்.

தெள்ளுதமிழ்த் தேன்பரப்பும்; தீரமுடன் தொண்டாற்றும்
நல்லுணர்வே நாடெங்கும் நாட்டிவரும்—பல்லரசும்
இல்லையிணை என்றேத்தும் ; இன்றமிழர் நாட்டினிலே
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—முத்துவடிவன், கீரனூர்.

கல்லக் குடிகண்டோம் கன்னித் தமிழ்மகளின்
நல்ல நடம்கண்டோம் நாடெங்கும்—உள்ளபடி
வல்லரசுக்(கு) ஈடாக வாழ்கின்றேம் இன்றிங்கே
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஆர். செங்கமலை, வேப்பந்தட்டை.

கொற்றம் செழிக்கக் குடிமக்கள் தொல்லையெல்லாம்
முற்றும் தொலைக்க முதலமைச்சாய்—நற்றமிழ்ச்
சொல்லரசைப் பெற்றதொடு தூய தமிழ்வளர
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—சி. மு. சிவலிங்கம், வேடசந்தூர்.

நாடும் மொழியும் நலஞ்செய் துறைபலவும்
பீடுபெறல் நோக்கிப் பிறநாட்டார்—ஏடுகளும்
வல்லாட்சி வாழ்த்த வளமார் தமிழரசாம்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—சுப்பராயலு, பி.ஏ., பெரியகுளம்.

நற்றமிழை வாழ்த்திடவும் நல்லுழவர் சீரனைத்தும்
பெற்றிடவும், கல்வி பெருகிடவும்—மற்றிங்கே
சொல்லரிய திட்டங்கள் தோன்றிவளம் செய்திடவும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—கோடைப்பொருநன், கோடைக்கானல்.

இன்பத் தமிழுயர ஏற்ற நெறிதழைக்கத்
துன்ப நிலையகலத் தொண்டாற்றி—எண்டிசையும்
நல்லறிஞர் பாராட்ட நம்கலைஞர் ஆளுகின்ற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—கோபி, புது சித்தாப்புத்தூர்.

தேனூர் தமிழ்மணத்தைத் திக்கெட்டும் கொண்டேகிக்
கோனூர்ந்த செந்தமிழைக் கோலேந்தி—ஆனூர்ந்த
நெல்வயலைத் தெண்ணீரை நேர்பெருக்கி ஏர்காக்கும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—பெ. இராசசுந்தரம், திருவேற்காடு.

சீரார் உருக்காலை சேலத்தில் கண்டதனுல்
ஏரார் தொழிலுமெழி லெந்தமிழும் - பாரோர்தாம்
பல்வகையில் பாராட்டப் பண்புடனே ஏற்றமுற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஆர். வெங்கசடாசலபதி, வழுதாவூர்.

ஈரா யிரமாண்டெம் இன்றமிழ்த்தாய் நோன்பு செய்து
பேரறிஞர் அண்ணுவைப் பெற்றதனுல்—பாராண்டாள்
வல்லரசும் போற்ற வளர்தமிழ் நாட்டினிலே
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—பேகன், மதுரை-1.

தித்திக்கும் செந்தமிழால் திக்கெட்டும் சென்றேதி
எத்திசையும் எத்திடவே இந்நாட்டில்—முத்தமிழைப்
பல்லாண்டாய்க் காத்தளித்த பார்புகழ் அண்ணாவின்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—பாக்கியமணாளன், மட்டப்பாறை

முத்தமிழைப் பேச்சாக மூச்சாகக் கொண்டேநல்
உத்தமர்கள் உள்ளம் உவந்திடவே—எத்திசையும்
நல்ல புகழ்நாட்டி நாளும் நலம்நாடும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—சி. கந்தசாமி, நாச்சியார் கோவில்.

பாரெங்கும் கண்டார் பசுமைப் புரட்சியினை ;
ஊரெங்கும் கல்வி ஒளிவிளக்காம்—பேர்பாடப்
பல்கும் தொழிலோடு பைந்தமிழ்த்தாய் கோலாச்சும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—கே. சின்னசாமி, காட்டுஎடையார்.

பாட்டாளி பாடுபடப் பக்கத் துணையிருந்து
கூட்டாளி போலக் குறைதீர்த்து—நாட்டினிலே
செல்வர் வறியோர் அனைவரையும் சீர்படுத்தும்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ச. வீரப்பன், போதுபட்டி.

தித்திக்குஞ் செந்தமிழில் தேவர் திருக்குறளை
எத்திக்குங் கற்க எடுத்தெழுதி—இத்தரையில்
பொல்லாத நீக்கிப் புகழோங்கச் செய்கின்ற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—புலவர். வெ. குமாரசாமி, பாலசமுத்திரம்.

வாழையடி வாழையாய் வாட்டும் வறுமையினால்
கூழையே யுண்ணுங் குடிகளாம்—ஏழைகளின்
அல்ல லகற்றி அழகான வாழ்வுபெற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—சி. இராமகிருட்டிணன், மேல்பட்டாம்பாக்கம்.

வாழ்வாங்கு வாழும் வழிவகைகள் ஆய்ந்தெடுத்துத்
தாழ்வில் வளமை தழைக்கவும்—ஏழ்மையாம்
இல்லாமை கல்லாமை இல்லாதே ஆக்குகின்ற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஏ. எம். சிதம்பரநாதன், பூதப்பாண்டி

உண்ணாமல் நன்கு உடுத்தாமல் நாட்டுநலம்
எண்ணாமல் வாழ்ந்த இழிநிலைபோய்—அண்ணாவின்
சொல்லுறுதி கேட்டுத் துணிவாக முன்வந்த
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஏ. எம். அனிபா, பேரையூர்.

கண்ணை யிமைபோல் காவலர்போல் நம்அமைச்சர்
அண்ணா வழிநின்றே ஆளுகின்றார்—எண்ணாத
பொல்லாப்பு வந்தாலும் போக்கும் திறமுடைய
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—சே. சேசுராசா, எம். ஏ., மதுரை.

இல்லை யுணவென்றே ஏங்கிய மாந்தருள்ளம்
இல்லையத் தொல்லையென இன்புற்றே—சொல்லுமுயர்
வல்லரசை , வெல்லரசை , வள்ளுவனார் காட்டிடுமோர்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஆ. குறள்பித்தன். காரைக்குடி.

கண்ணிற் கருமணியாய்க் கன்னித் தமிழ்காத்து
மண்ணிற் றமிழினத்தின் மாண்புயர்த்தித்—திண்ணமுடன்
சொல்லடங்கா நற்செயல்கள் சோர்வின்றி யாற்றுகின்ற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—முல்லை நடவரசு, தும்மலப்பட்டி.

மூவரசே ஆள்வதுபோல் முத்தமிழும் சீர்சிறக்க
ஆவின் முறைகேட்டே ஆண்டதுபோல்—காவிரிக்கும்
பல்வளம்போல் நற்செயல்கள் பாரெல்லாம் போற்றுகின்ற
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம் ;

—ப. சின்னச்சாமி, ஏரிப்பாளையம்.

சீரணியை முன்னடத்தித் தேசநலத் தேரேறிச்
சேரலரை நட்பாக்கிச் சேவைஎனும்—தாரணிந்து
சொல்லரசன் அண்ணாவின் தூயவழி ஆட்சிபுரி
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—ஜ. க. பெருமாள்சாமி, பவானி.

எங்கும் தமிழ்மணக்க; எத்திசையும் வாழ்த்தொலிக்க
தங்க இரும்பாலை தந்திட்ட—சிங்கநிகர்
கல்லக் குடிகொண்ட காவலனால் நம்நாட்டில்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—புலவர் ஆ. பே. காந்திதாசன், பல்லவராயன்பட்டி.

சொல்லரசை, வெற்றிச் சுவையரசைப், பாரெல்லாம்
வெல்லரசை, ஆளும் வினையரசைக்—அல்லலுற்றோர்
பொல்லா நிலையகலப் பூத்த தமிழரசாம்
நல்லரசைப் பெற்றேமே நாம்.

—உலகன், ஈரோடை.

மண்ணிற்குள் இருக்கின்ற எந்தச் சத்தும்
        வளர்கின்ற செடியாக மலராய்ப் பூத்துக்
கண்ணிற்கும் மூக்கிற்கும் விருந்தை நல்கிக்
        கையாலே தொட்டாலே மென்மை பாய்ச்சி
அண்ணத்தில் பட்டாலே இனிக்கும் நல்ல
        அருந்தேனை ஊட்டுகிற மலர்கள் தாங்கும்
வண்ணம்போல் முன்பிறவி தனிலே பூவாய்
        மலர்ந்தே நீ தொடர்ந்தாயோ சொல்லேன், பெண்ணே!

நீராக நெருப்பாக உயிராய் மற்ற
        நீளுலகில் எல்லாமாய் நிறையும் ஒன்றே
யாராலும் அளத்தலரும் காற்றும் அன்றோ !
        இணையில்லாக் காற்றேபோல் தாயாய்ப் பெண்ணாய்
வாராது வந்தணையும் துணைவி யாகி
        வானம்போல் பரந்தகன்ற உறவாய் எல்லாம்
பாராளும் பெண்மானே ! பிறப்பில் முன்னர்
        பரவு நலக் காற்றேயோ ! பகர்வாய் பாவாய் !

*தான்தழைத்துக் குலைதள்ளிக் கன்றும் ஈன்று
        தமிழ்ப்பெண்போல் தலைவணங்கும் வாழை போன்றும்,
ஊன்தனிலே உருற்றிமிக ஈன்று மாய்ந்தும்
        உவந்துமுகம் முறுவலிக்கும் முத்துப் போன்றும்,
மேன்மேலும் அகழ்ந்தாலும் மேனி தாங்கும்
        விரிந்தகன்ற அகிலத்து நிலமே போன்றும்,
வான்மருவும் நலமெல்லாம் வாய்க்க எல்லா
        வகைப்பிறப்பும் எடுத்தேயோ பெண்ணாய்ப் பூத்தாய் !

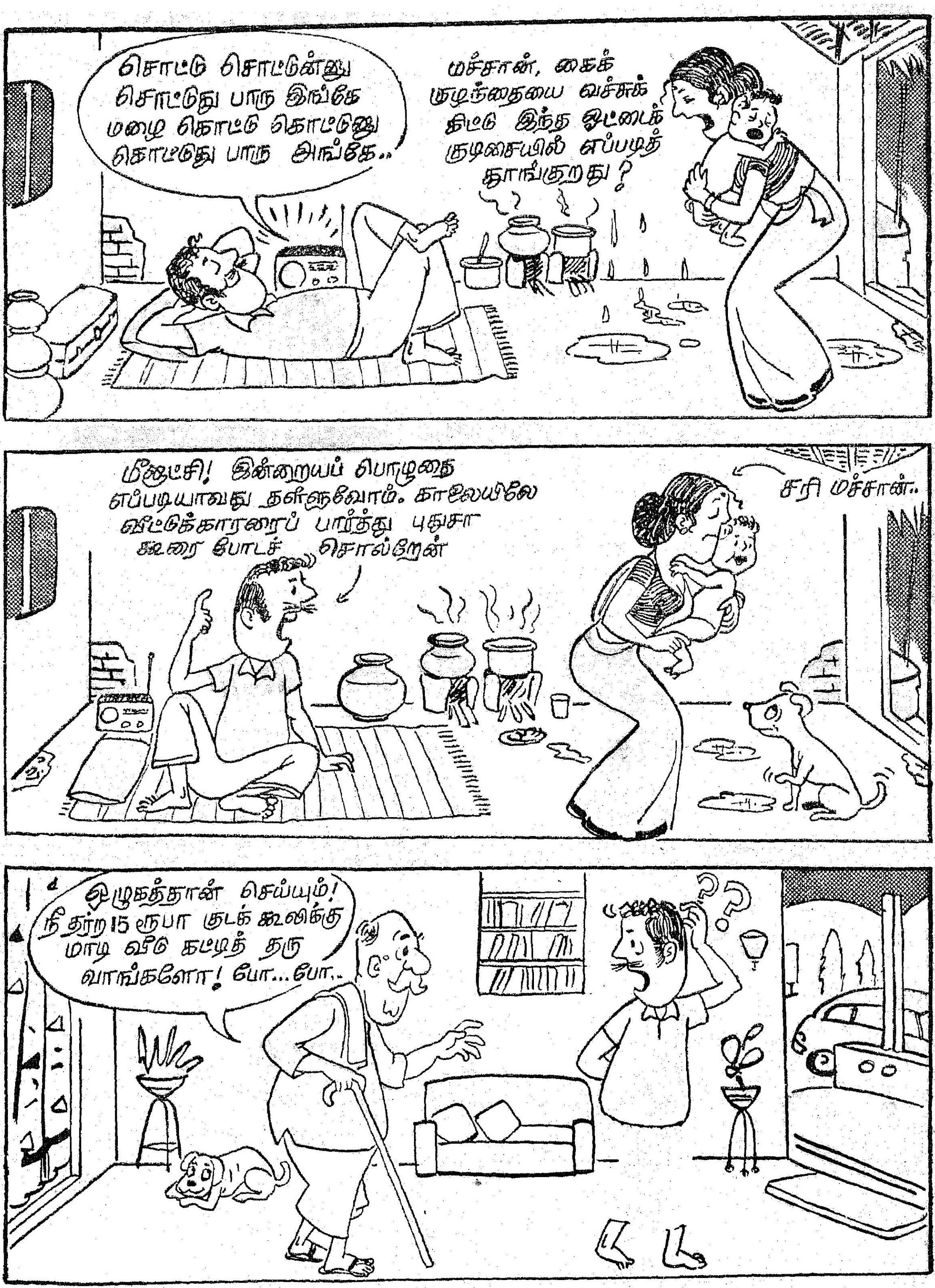
சொட்டு சொட்டுன்னு சொட்டுது பாரு இங்கே மழை கொட்டு கொட்டுனு கொட்டுது பாரு அங்கே..
மச்சான், கைக் குழந்தையை வச்சுக் கிட்டு இந்த ஓட்டைக் குடிசையில் எப்படித் தாங்குறது ?
மீனாட்சி! இன்றையப் பொழுதை எப்படியாவது தள்ளுவோம். காலையிலே வீட்டுக்காரரைப் பார்த்து புதுசா கூரை போடச் சொல்றேன்
சரி மச்சான்..
ஒழுகத்தான் செய்யும்! நீ தர்ற 15 ரூபா குடக் கூலிக்கு மாடி வீடு கட்டித் தரு வாங்களோ! போ...போ..
??

மாதங்களுக்குப் பின்...
மா டிராமா
ல் சிகரெட் தின்னு
வளவு விரயம்
றீங்க ?
சு வந்த
ண்ணிருக்கே!
பையனை
ல் படிப்புக்கு
அனுப்பனுமே!
அதை
கவனிக்கிறதே இல்லை
என்னடி புதுசா
ஞானோதயம் ?
4
நீங்க ஏதோ கொடை வள்ளல்
மாதிரி பக்கத்து வீட்டுக்காரரை
பரமகஞ்சன்னு
சொன்னீங்களே !
நினைவு இருக்கா ?
அதுக்கு இப்போ என்னடி
வந்துச்சு?
5
ஒரு சிரமும் படாமே
அவரு பொண்ணுக்கு
நல்ல இடத்திலே கச்சிதமா
கல்யாணத்திற்கு ஏற்பாடு
பண்ணியிருக்கார்
கையிலே சேமிப்புப் பணம்
இருந்ததினாலே....
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை
உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்
குமார்
6

பார்த்தோம்

படித்தோம்

அண்ணலை மறவாத் தமிழரசு

அக்டோபர் முதல் தேதி இதழ் கண்டேன்; மெய்மறந்துவிட்டேன்; முகப்பிலுள்ள அண்ணாவின் உருவம்—அந்தப் பொக்கை வாய்ச் சிரிப்பு மன்னரின் வடிவம் எங்களது இதயத்தை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்திவிட்டது. அண்ணலை மறவாமல் அவருக்கு அஞ்சலி செய்த 'தமிழரசு'க்குப் பாராட்டு பாராட்டு, பல கோடிப் பாராட்டு.

—கி. கிருஷ்ணகுமார்,
கும்பகோணம்.

கனிந்த சேலம்

'சேலம் கனிந்தது' படித்தேன். முயற்சி மெய்வருந்தக் கூலிதரும் என்று வள்ளுவர் சொல்லிச் சென்றது மெய்தான் என்பதை உணர்ந்தேன். தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்காக வள் வர் அவ்வாறு எழுதியுள்ளார் என்பது விளங்குகிறது. சாதனை செய்வதில் திறமை படைத்தது தமிழகஅரசு என்பதை, சேலம் கனிந்தது கட்டுரையின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கும் 'தமிழரசு' வாழ்க, வளர்க!

—அம்பிகாபதி,
தென்மாப்பட்டு.

மணம் தந்த பூ

பூவைப் பற்றி 'பூ' என எண்ணியிருந்தேன். அடேயப்பா .. ரோஜாப் பூக்களில் மட்டும் 500 வகைகளா? வியப்பாக இருக்கிறது. 'பூவோ பூவு' கட்டுரையைப்படித்துவியப்பிலாழ்ந்தேன். கட்டுரை, கருத்து மணத்தை அள்ளித் தந்தது.

—மல்லிகா, மதுரை.

தலைக்கு முதலிடம்

'தலை'யான செய்தி கட்டுரை படித்தேன்; அநேக செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டேன். அசட்டையாக இருப்பதனால் எவ்வளவு ஆபத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். தலைக்குள்ள தலைமைஇடத்தைஎண்ணித்தான், நமது முன்னோர்கள்தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோடு போயிற்று என்று சொல்லி வந்தார்களோ!

—சுப்பையன், வெம்பூர்.

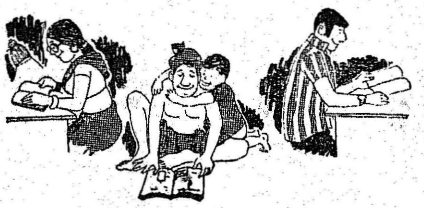

சாத்தனூர் போவேன்!

அக்டோபர் 1-ந்தேதி 'தமிழரசு' இதழின் நடுப் பக்கத்தில் சாத்தனூர் அணையின் எழில்மிகு காட்சிகளை, எங்கள் எண்ணமெல்லாம் அலைய, எப்போது சென்று பார்ப்போம் என ஏங்கும்வண்ணம் வெளியிட்டு எங்கள் இதயத்தைக் கொள்ளைகொண்ட தமிழரசின் சேவையை எப்படிப் பாராட்டுவது என்றே புரியவில்லை. வாழ்க!

—சா. மு. வச்சிரவேலன்,
மாடப்பள்ளி.

இடம் பெறாக் குறை

பூத்து மணம் 'பரப்பும்' புது மலராக, அறிவுக்கு விருந்து தரும் ஆக்க மலராக, பல்துறை சார்ந்த முத்தான கருத்துக் குவியல்களைக் கொத்தோடு கொண்டு வந்து தரும் 'தமிழரசின்' பொலிவுக்கும் எழிலுக்கும் காரணமாக விளங்குபவர்கள் வாழ்த்துக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரியவர்கள்.

வெளி நாட்டுப் பயணிகளை ஈர்க்க வல்ல பல பகுதிகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ள இவ்வரிய இதழ் இங்குள்ள இந்தியத் தகவல் இலாகா நூலகத்தில் இது வரை இடம் பெறாதது பெருங் குறைபாடே.

—கே. ஆர். எம். ஜக்கரியா,
கோலாலம்பூர்.

எனது உணர்வு

'தமிழரசு' ஏழு இதழ்களையும் பார்த்தேன். படித்தேன். தமிழகத்தின் எல்லாத் துறைகளின் வளர்ச்சியையும் புள்ளிவிவரங்களுடன் வெளியிட்டிருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களில் இருக்கும் நமக்குத் தமிழகத்தின் வளர்ச்சியைத் திரைப்படம் போல் காட்டும் பத்திரிகை 'தமிழரசு' ஒன்றே. தமிழரசு படிப்பதனால் தமிழகத்தில் இருப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது! வாழ்க தமிழரசு! வளர்க அதன் பணி.

—எச். அப்துல்லா,
விஜயவாடா—1.

அனைத்தும் பிடித்தம்!

நான்ஒரு பத்திரிகைப் பித்தன். பத்திரிகைகளை எடுத்து எனக்குப் பிடித்தமான பகுதிகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துப் படிப்பேன். ஆனால் 'தமிழரசு' இதழ் வந்தாலோ, முழுக்க முழுக்கப் படித்துவிடுவேன். ஆம், அத்தனையும் எனக்குப் பிடித்த அம்சங்கள். 'தமிழரசு' ஒரு தலை சிறந்த பத்திரிகை. எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

—கோபு. தேவராசன்,
கோனூர் பாளையம்.

தனி இடம் உறுதி!

வெளி நாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கு இணையாக உயர்ந்த தாளில் நிறையப் பக்கங்களுடன் குறைந்த விலையில் செழிக்கச் செழிக்கச் செய்திகளுடன் வெளி வருகின்ற 'தமிழரசு' பற்றி இப்போதே ஆரூடம் சொல்கிறேன், குறித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தொடர்ந்து இதே போல வருமானால் பத்திரிகை உலகிலேயே 'தமிழரசு' ஒரு தனி இடத்தையே பிடிக்கும். இது உறுதி.

—எஸ். எஸ். மணி,
திருவனந்தபுரம்.

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர்: செய்தித்துறை இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு. அச்சிடுபவர்: அச்சக, எழுதுபொருள் இயக்குநர், அரசினர் அச்சகம், சென்னை 1.